

Giới thiệu Kiều Ngạo Thiên Hạ

Nếu bạn là một người vừa yêu thích truyện nhưng cũng thực sự thích chơi game hẳn bạn sẽ không thể không yêu thích thể loại truyện võng du. Thể loại truyện này là sự pha trộn giữa hai những gì phiêu lưu và ảo tưởng như truyện Kiều Ngạo Thiên Hạ

Truyện xoay quanh anh chàng Sở Thiên Biến - một sinh viên bình thường, một thợ săn tiền thưởng Thiên Tài và là một tay game gà mờ. Để có được số tiền lớn, mang tâm lý liều chết quên mình, Sở Thiên Biến tiếp nhận nhiệm vụ, sau đó hắn trở về nhà và bắt đầu tìm tư liệu về Dạ Tước- trò chơi mà hắn phải tham gia để làm nhiệm vụ.

Ngụy Kim Tích dưới ánh mắt giết người của người bạn thân Sở Thiên Biến, chỉ có thể đầu hàng, sau đó tên này viết ra một quyển sổ tay trò chơi (Sổ tay sinh tồn dành cho gà con) rồi giao cho anh ta.

Dựa vào quyển sổ tay, Sở Thiên Biến bắt đầu hành trình của mình. anh bắt đầu gặp người bạn đầu tiên trong thế giới ảo, lần đầu tiên giết quái, dụ quái rồi giành quái, anh bị phụ nữ gạt lần đầu tiên, sau đó là lần đầu tiên gạt người trong thế giới ảo, lần đầu tiên bị đuổi giết, v.v... Sở Thiên Biến dần chuyển biến từ một gà con sang một cao thủ, sao đó chuyển thành cao thủ hàng đầu, nhưng tới lúc này, anh vẫn chưa thể hoàn thành nhiệm vụ thăng cấp thợ săn tiền thưởng của mình, nhiệm vụ có nội dung ra sao, độ khó như thế nào, điều này tới nay vẫn còn là bí ẩn. Mời bạn đọc truyện để hiểu rõ hơn nhé !!!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 1: Thiên Tài Gà Con

-Hành khách thân ái, hiện tại ngài có thể...

Trong Cabin truyền tới một giọng nói ngọt ngào nhắc nhở hành khách rằng máy bay đã tiếng vào tầng bình lưu, hành khách ó thể tháo dây an toàn ra.

Khi bay trên bầu trời, vị trí như thế này là an toàn nhất, hành khách bên trong sẽ không cảm thấy có gì khác thường, họ sẽ có cảm giác giống như là mình đang đứng trên đất bằng vậy, tuy nhiên cũng sẽ có một số người sẽ có phản ứng kịch liệt.

Hiện tại, loại tình huống này đã xuất hiện.

Trong khoang máy bay hiện đã có một số người có phản ứng say máy bay, những người ngồi phía trước đã có người hô đầu mình đang vô cùng đau, bên cạnh có một người đầu hơi đang nôn khan, cái đầu bong lờng của hắn cũng đã đổ ừng, trên cổ gân xanh nổi lên dày đặc, giống như bất cứ lúc nào hắn cũng có thể nôn ra vậy.

Lúc này, những cô gái tiếp viên hàng không xinh đẹp cũng đã đứng lên, đi tới chỗ tên hơi đầu tiên nhăn nhó giải thích, có một người khác thì đi tới chỗ một ông lão, chân thành giúp đỡ ông lão ổn định, ngồi thẳng người trở lại.

Đối với hết thảy xung quanh, Sở Thiên Biến dường như không cảm giác được, hắn chỉ cúi đầu lật xem tạp chí không thèm ngẩng đầu lên, dường như tin tức về Dạ Tước có sức hấp dẫn hơn những việc xung quanh vậy.

Vì dự phòng khi phi hành có hành khách khác xuất hiện tình trạng say máy bay nên cô gái kia sau khi đưa cho tên hơi một cái túi liền có long hơi Sở Thiên Biến có cần hay không. Sở Thiên Biến nghe vậy liền ngẩng đầu nhìn một cái rồi dung tay quơ quơ đuổi cô gái đi, thái độ của hắn làm cho tên hơi bên cạnh trừng mắt nhìn hắn một cái rồi nhỏ giọng mắng hắn không biết lễ phép.

Cô gái kia đã đi xa nhưng tên hơi này vẫn như cũ không ngừng lăm bằm lăm cho Sở Thiên Biến vốn có tâm trạng không tốt càng thêm phiền não.

Khép tờ tạp chí lại, Sở Thiên Biến nhú mày nhìn về phía tên hơi!

Người nam nhân này khi nhướng mày liền tạo cho người khác một cảm giác ương ngạnh, tên đầu hói thấy vậy liền cảm thấy sợ hãi, hần ngậm miệng lại không nói gì nữa.

Sở Thiên Biến vẫn nhìn về phía tên hói, ngay sau đó hần bỗng nhiên cười nói: -Này, em gái kia có bộ ngực không nhỏ! Có cỡ C phải không?

Tên hói vốn đang hoảng hốt, đang cúi đầu không dám lên tiếng, bên tai lại đột nhiên truyền tới câu nói này, trong đầu không khỏi nhớ lại bộ ngực no đủ của cô tiếp viên hàng không kia nên theo bản năng trả lời:

-Đầu chỉ C, tôi thấy ít nhất cũng phải cỡ D...

Lời vừa nói ra, tên này đột nhiên ý thức được mình vừa nói gì, trên mặt liền đỏ ửng lên, hần cúi đầu xuống không dám ngẩng lên nữa.

"Hừ!"

Sở Thiên Biến hừ lạnh một tiếng rồi đưa mắt nhìn về phía cô tiếp viên, đôi mắt hần dò xét cả thân thể cô giống như là hần nhìn tới đâu thì quần áo liền biến mất không thấy, trong đầu hần hiện ra thân thể mê người của cô gái, thể nhưng hần lại thầm xác nhận một câu:

-Thân thể rất mềm dẻo, hai chân rất tròn, cơ thể phát dục tốt hơn những phụ nữ khác; lưng rắn chắc, bộ ngực, nách không có giấu súng ống, vũ khí lạnh. Phán định: không có tính nguy hiểm, người thường chưa qua huấn luyện.

Trong đầu phán đoán liên tục 3 lần, Sở Thiên Biến không nghĩ nhiều nữa, cầm tạp chí lên tiếp tục xem, trước mắt hần là hình ảnh 7 đại chức nghiệp của Dạ Tước, tạo hình của 7 lớp nhân vật tạo nên sự trùng kích mãnh liệt cho thị giác, nó khiến cho người xem mãnh liệt hiếu kỳ về trò chơi.

-Dạ Tước ư? Lần này sau khi kiểm tra E cấp thợ săn tiền thưởng xong, thừa dịp ngày nghỉ có thể chơi một chút. Trò này quảng cáo rất mãnh liệt, đây lại là lần đầu tiên chơi trò chơi nên chắc sẽ không quá nhàm chán.

Sau khi Sở Thiên Biến ra quyết định, tâm trạng vốn đang xấu của hần đã trở nên tốt hơn, hần tiện tay ném tờ tạp chí sang một bên trời nhắm mắt nghỉ ngơi, khóe miệng hần thì lộ ra một nụ cười mỉm.

... ..

Máy bay an toàn đáp xuống sân bay thủ đô, Sở Thiên Biến trải qua kiểm tra xong liền lên một chiếc taxi, thuận miệng báo cái địa chỉ, xe taxi liền chạy về phía trung tâm thủ đô.

Tháng 7 ở Bắc đô, hôm nay lại không có gió nên thời tiết rất nóng.

Sở Thiên Biến xuống xe, đứng trước một con đường nhỏ, Bắc đô không hề thua kém Lâm Hải, nơi này lại có một không khí cổ xưa thoải mái, nó không có nhà lầu san sát, cũng không có sự ồn ào náo động của thành phố lớn, ngoài ra nơi này còn có một tầng lịch sử vô cùng dày đặc.

Vừa tiếng vào con đường thì hần đã thấy một ông lão đang kéo đàn nhị, ông lão đeo kính râm, trước mặt là một cái chén, khi kéo đàn ông ta còn nhỏ giọng hát.

Bài hát vang lên kết hợp với người kéo đàn nhị là Tần Khang.

Âm thanh đàn nhị thân nhiên vang lên trong ngã tư đường náo nhiệt, những người xung quanh khi đi ngang qua liền không tự giác có gắng bước đi nhẹ lại; bài Tần Khang vang lên rất nhẹ nhàng nhưng không kém hùng hồn, nó không tự giác đã chìm đắm sâu trong lòng những người qua đường.

Đáng tiếc, tiếng đàn nhị rất tốt nhưng bài Tần Khang người này chỉ hát vắn vắn có một câu.

-Na niên thánh phong ngô đồng vũ, kì phiến yên vũ thán hưng vượng.

Tuy chỉ một câu nhưng những người qua lại khi nghe được ông lão mang kính râm này hần liền khó tránh được cảm giác kinh diễm, bọn họ không nén được muốn ném ít tiền vào cái chén kia. Những người khác cảm thấy như vậy, nhưng khi Sở Thiên Biến nghe thì hần cảm thấy thứ này rất vô vị.

Tuy vô vị nhưng hần vẫn như cũ quyên góp, từ trong túi lấy ra 3 tờ tiền giấy đã chuẩn bị sẵn rồi ném xuống, 3 tờ tiền trên không trung uống lượng một chút rồi rơi xuống ngay cái chén.

Nhất thời, giống như là có cơn mưa, tiếng nhị hồ liền trở nên kịch liệt, giọng điệu bài Tần Khang ngay lập tức chuyển.

Lão già kia bắt đầu hát:

-Cổ hữu phách vương khí cái thế, bất cập anh hùng đàm vô song.

-Già mồm cái lão! Không có câu nào mới.

-Nếu có bản lĩnh thì làm mấy khúc đi, tôi chính là dựa vào thứ này để kiếm cơm đó?

Sở Thiên Biến bữu môi, nói:

-Tên tâm thường.

-Có tiền thì có thể cỏi lên nữ thần tiên mà!

-Con em ông!

Sở Thiên Biến nhướng mày mắng, sau đó hấn hỏi:

-Tiểu thư thần tiên xinh đẹp nhất là ai?

Tên già mang kính râm nói:

-Người này thiên hạ đều biết, người xinh đẹp nhất không phải tiểu thư mà là mẹ Thập Nương!

Sở Thiên Biến vuốt cằm, nói:

-Vậy mẹ Thập nương hôm nay đang ở đâu?

Nói tới đây, giọng nói của hấn có chút lạnh lại.

-Thập Nương luôn ở...

... ..

Nữ thần tiên!

Mỗi thành thị đều có không ít đồng bào nam tính hướng về nơi sinh hoạt hưu nhân, mà nữ thần tiên ở Bắc đô là một nơi kỳ lạ trong số đó, cho dù là người ở Bắc đô thì cũng rất ít người biết tới nơi này. Thế nhưng trong cả nước lại có khá nhiều người biết tới nó, mà những người biết tới nó khi nghe nói tới cái tên này liền không nhịn được nở nụ cười hiểu ý.

Đây là một cái ngõ nhỏ, rất sâu, con đường làm bằng đá, Sở Thiên Biến tách ra từ đám người du lịch rồi đi tới trước cửa một ngôi nhà có cửa màu đỏ, cánh cửa không hề có che đậy, giống như là đang mời khách đi vào vậy.

Vào cửa, bên trong có ghế đá, trên ghế đang ngồi đầy người, một đám người đang thảo luận sôi nổi, hòn giả sơn bên cạnh thì truyền ra tiếng nước chảy biểu hiện sự tao nhã của nơi này.

Sở Thiên Biến thấy đám người này liền cười lạnh, nghĩ:

-Ăn mặc ra vẻ đạo mạo, một hồi đi vào trong còn không phải là trần truồng ư? Kính nhờ, đi ra ngoài chơi cần gì phải ra vẻ như vậy chứ?

Trong tiểu viện dường như chỉ có một mình Sở Thiên Biến hấn là không hợp thời, hấn mặc một cái áo sơ mi rộng thùng thình, bên dưới là một cái quần bò ống xẻ, trên chân là một đôi dép lê giá 20 đồng, dưới ánh mắt tò mò của đám người hấn nghênh ngang đi vào trong.

-Vì cái gì hấn không cần xếp hàng?

Rốt cục có người kiểm chế không được nên đứng lên hỏi phụ vụ viên.

-Đúng vậy, chuyện gì cũng phải có thứ tự chứ, chúng tôi đi máy bay từ phía nam lên, đợi tới trưa vẫn chưa tới lượt mình, phải giải thích chuyện này cho hợp lý mới được đó.

Bên cạnh có một người hiên ngang lăm liết nói.

Phụ vụ viên bên cạnh cười ngọt ngào rồi rót cho hấn người một chén trà sau đó nói:

-Thật có lỗi! Hai vị, vị này sớm đã có hẹn trước.

Nghe vậy, đám người vốn đang chuẩn bị nêu cao “chính nghĩa” liền ngồi xuống uống trà không dám nói gì nữa, người có thể để cho nữ thần tiên mời không phải là người bọn họ có thể đắc tội được.

Trong phòng, những câu nói của hai người kia Sở Thiên Biến một câu cũng nghe không sót, hấn âm thầm khinh thường:

-Ở đây còn nói tới chuyện trước sau, hai vị này thật sự là quá tinh khiết. Có điều cũng khó trách, đây chính là chỗ đầu tiên để bọn họ lột xác mà!

Vách tường xung quanh tỏa ra mùi hương mộc mạc, sàn nhà có một tấm thảm dày, đi trên đó cảm thấy rất thoải mái, không nói tới phong cách ở nơi này, chỉ mùi hương thoang thoảng và tấm thảm mềm mại thôi thì cũng đủ để gọi lên tầng dục vọng sâu nhất bên trong cơ thể của động vật giống đực rồi.

Hai bên lối đi là 12 cánh cửa gỗ, tình cảnh bên trong đó đủ để làm cho tất cả nam nhân điên cuồng, mỗi lần đi qua nơi này, Sở Thiên Biến đều làm cho thành giác của mình phát huy tới mức tận cùng, đây là một loại bản năng hấn có được sau khi trở thành thợ săn tiền thưởng, ở bất cứ chỗ nào cũng phải bảo trì cảnh giác, nhất là nơi mà có cách âm siêu tốt, ai biết được bên trong là người đến tìm thú vui hay là người mang ý đồ giết người chứ?

Về phương diện khác, Sở Thiên Biến cũng hào phóng thừa nhận hấn rất có hứng thú đối với chuyện đang xảy ra bên trong 12 căn phòng này, nam nhân đối với chuyện này từ trước tới giờ đều không hề có sức chống cự.

Nhưng mà cảm thấy hứng thú là một chuyện, muốn thật sự làm chuyện này với phụ nữ trong Nữ thần tiên thì hấn tuyệt đối xin miễn. Thành viên trong tổ chức đều rất rõ ràng những phụ nữ trong này không ai là dễ chọc cả, mà người quản lý nơi này càng là nhân vật có thể ăn tươi nuốt sống người khác.

Đi đến cuối lối đi, Sở Thiên Biến tạm dừng một chút, đây là thói quen mỗi khi hấn tới nơi này, hấn phải hít thật sâu vào rồi mới mở cửa, trước khi đi vào 3 giây, hấn phải đem mọi cảm giác của mình điều chỉnh tới trạng thái tốt nhất. Bởi vì phía sau cánh cửa này chính là nữ nhân có biệt danh Thập Nương, đây là người mà hấn cảm thấy mạnh nhất từ trước tới nay.

Mở cửa ra, Sở Thiên Biến đi vào, tựa vào vách tường bên cạnh, lấy ra lá thư trong túi quần rồi ném lên bàn, nói:

-Thập Nương tổ trưởng, tôi đến giao nhiệm vụ.

Trong phòng có một cái bàn cổ, trước bàn là một phụ nữ mặc sườn xám, người phụ nữ này đang ngắm nhìn khung cảnh ngoài cửa sổ, đầu cũng không quay lại mà vương tay cầm lấy lá thư, mở ra xem một lát rồi ném sang lò lửa bên cạnh, đem lá thư cùng với những thứ trong đó đốt sạch, lúc này mới quay đầu lại, mỉm cười nói:

-Tốt lắm, tiểu Biến. Cậu làm việc tôi thấy rất yên tâm.

-Yêu cầu Thập Nương tổ trưởng không được gọi tôi như vậy!

Sở Thiên Biến trừng mắt nhìn người phụ nữ kia, mỗi lần đến đây người này đều gọi hấn như vậy, đây chính là một trong 3 nguyên nhân mà Sở Thiên Biến chán ghét người phụ nữ này.

Hai người cứ như vậy "Thâm tình" nhìn nhau một phút đồng hồ, Sở Thiên Biến bắt đầu dĩ phải bại lui, ánh mắt của người phụ nữ này từng làm cho một người đàn ông có vẻ đạo mạo trình diễn một màn Bá Vương Ngạnh Thương Cung (đè hất), chỉ với chiến tích thần kỳ như vậy thôi đã đủ để Sở Thiên Biến yên tâm chịu thua rồi.

-Dù sao thì chỉ còn một nhiệm vụ cuối cùng, sau khi hoàn thành nhiệm vụ thì có thể phát tay rồi đi rồi.

Sở Thiên Biến đắc ý suy nghĩ.

3 năm làm thợ săn tiền thưởng rốt cục đã mang tới cho hấn một nhiệm vụ cấp E. Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ này thì hấn có thể trở thành một thợ săn tiền thưởng cấp E, hấn là có thể rời đi cái nơi chết tiệt này để đến một nơi cao cấp hơn để nhận nhiệm vụ, quan trọng nhất là về sau hấn không còn gặp lại người phụ nữ này nữa, đây mới chính là nguyên nhân mà hấn cảm thấy vui vẻ nhất.

-Chỉ dùng 3 năm liền từ thợ săn tiền thưởng cấp độ G-cấp độ thấp nhất lên tới trình độ E cấp, nếu để cậu đi thi tôi thật sự là cảm thấy rất tiếc.

Sở Thiên Biến tránh đội mắt "Đưa tình ẩn tình" câu người phụ nữ, cúi đầu, trong lòng lại khẳng định: Tôi thì vô cùng muốn như vậy.

-Ai, tôi cũng không thể vì tư tâm mà mai một nhân tài được.

Thập Nương thở dài, từ trong bàn lấy ra một lá thư, đứng lên đi đến trước mặt Sở Thiên Biến, đưa lá thư cho hấn:

-Đây là nhiệm vụ kiểm tra cấp E tôi đã sàng lọc, xem như là một nhiệm vụ đơn giản nhất, không được nói là tổ trưởng tôi không chiếu cố cậu đó nhé!

Ngón tay mượt mà nắm lá thư, móng tay thì hiện ra một màu tím yêu dị, chiếc sườn xám đỏ thắm kéo dài tới rốn, cặp ngực "Hung khi" thì đã tự chứng minh là mình vô cùng mềm mại, cái eo thon không hề có chút vết sẹo, da thịt bóng loáng lại nõn nà. Chỉ một động tác nhỏ thôi cũng đủ để người khác cảm thấy cái gì gọi là hồn siêu phách lạc.

Sở Thiên Biến nhìn lướt qua rồi nhanh chóng nhận lấy lá thư, lui ra phía sau đứng sát vách tường, đối với người phụ nữ này, hấn vẫn luôn duy trì khoảng cách an toàn là nửa thước.

Mở lá thư, Sở Thiên Biến tùy ý nhìn, khuôn mặt vốn đang tự tin của hấn liền biến đổi, khuôn mặt hấn lúc trắng lúc xanh, hấn ngẩng đầu trừng mắt nhìn người phụ nữ trước mặt rồi nghiêng răng nói:

-Muốn tôi tiến vào Dạ Tước, hoàn thành...

Thập Nương nháy mắt một cái rồi hỏi lại:

-Như thế nào? Đây không phải là nhiệm vụ đơn giản nhất? Đối với một sinh viên như cậu thì trò chơi hấn là lĩnh vực mà cậu am hiểu nhất, đúng không?

Nói xong, Thập Nương làm như không thấy ánh mắt giết người của Sở Thiên Biến, trên mặt hiện lên sự then thừng:

-Nếu a Biển cậu thật sự luyến tiếc thì có thể để sang năm mới tiến hành kiểm tra, tôi... Sẽ không để ý.

Sở Thiên Biển hít vào một hơi thật sâu rồi mỉm cười, nói:

-Vô cùng cảm ơn tổ trưởng đã chiếu cố, nhiệm vụ này, tôi tiếp.

Nói xong hắn liền ném lá thư vào sọt rác, một que diêm từ tay Sở Thiên Biển bắn ra, ngay sau đó lá thư bắt đầu cháy...

"Phanh" !

Âm thanh đóng cửa quanh quẩn trong căn phòng, Thập Nương một lần nữa ngồi xuống, châm một điếu thuốc, một làn khói xuất hiện bao phủ dung nhan yêu kiều, một nụ cười động lòng người xuất hiện trên khuôn mặt Thập Nương.

-Trò chơi của thế kỷ- Dạ Tước, tiểu tử này chắc là đang rất tức giận đây.

Qua mùa hè này, Sở Thiên Biển tròn 20 tuổi, hắn cũng sẽ là sinh viên năm 3 của trường đại học y khoa Bạch Lộc.

Trường đại học Bạch Lộc trong cả nước không tính là trường y học cao cấp nhất, nó thuộc cỡ trung, không thể so với trường cao cấp nhất nhưng so với những trường bên dưới thì nó lại hơn xa, có thể xem nó là trường nằm ngay ranh giới giữa nhất lưu và nhị lưu. Có điều Sở Thiên Biển rất vừa lòng với trường học này, bình thường thì có thân phận sinh viên hàng hiệu, ở trong trường cho dù là thành tích, kỹ thuật đá bóng, gia thế, bạn bè hắn đều thuộc loại trung lưu.

Sở Thiên Biển rất vừa lòng với thân phận này của hắn, về phần thân phận khác của hắn, thợ săn tiền thưởng cấp F thuộc tổ 7 của quốc gia thì càng thêm có vẻ đơn giản.

Mùa hè năm hắn 16 tuổi, Sở Thiên Biển ngoài ý muốn trở thành một thành viên ngoài biên chế của tổ chức, việc này làm cho một học sinh như hắn cảm giác được không tầm thường. 17 tuổi, vừa vào cấp 3, chỉ bằng thiên phú hơn người hắn đã trở thành một thợ săn cấp G của tổ chức, sau đó 3 năm, khi hắn sắp 20 tuổi, hắn đã tiếp nhận nhiệm vụ kiểm tra thăng cấp F.

Đối với một gã thợ săn tiền thưởng mà nói, lý lịch như vậy không thể nghi ngờ là vô cùng chói mắt, từ khi trở thành một thợ săn cấp G, Sở Thiên Biển cũng đã tiếp nhận chuyện mình trở thành một thợ săn tiền thưởng.

Nguy trang, ám sát, sức quan sát xuất sắc, bình tĩnh phán đoán, năng lực thích ứng rất mạnh cùng với năng lực học tập cao siêu, Sở Thiên Biển đã có đủ các tố chất để trở thành một thợ săn tiền thưởng xuất sắc. 3 năm thời gian, hắn tiếp nhận đủ loại nhiệm vụ kỳ lạ, chính vì vậy hắn tự tin mình có thể tiếp bất cứ nhiệm vụ nào.

Cũng trong mùa hè này, người lãnh đạo trực tiếp của hắn, tổ trưởng tổ 7 Thập Nương, người phụ nữ này đã tỉ mỉ chọn cho hắn một nhiệm vụ cấp E, chính nhiệm vụ này đã mang đến cho hắn một nan đề lớn nhất.

Trò chơi với sinh viên bình thường mà nói là thứ vô cùng quen thuộc, thậm chí đối phần lớn học sinh sinh viên, trò chơi là đoạn lịch trình không thể thiếu.

Nhưng với Sở Thiên Biển, trò chơi với hắn mà nói như ban ngày và ban đêm, chẳng đáng gì nhau.

Đối với trò chơi, hắn là một con gà không hơn không kém.

... ..

Dưới chân núi Bạch Lộc, trong khu nhà trọ cách trường không xa. Bên cạnh khu nhà trọ là một công viên phồn hoa, bên trong có những gốc cổ thụ to lớn tạo bóng mát, ánh sáng xuyên thấu tàn lá chiếu xuống dưới, lưu lại trên cửa sổ một tia sáng, không khí cực nóng thổi qua tạo thành một luồng hơi nóng rực...

Lầu 2 khu nhà trọ, một âm thanh quái dị vang lên.

-Cậu chơi trò chơi! ? Hơn nữa còn là chơi Dạ Tước! ?

Nguy Kim Tịch không thể tin nhìn Sở Thiên Biển, khóe miệng run rẩy, nói:

-Cậu xác định E cấp nhiệm vụ là phải tiến vào Dạ Tước mới có thể hoàn thành? Tôi rất nghi ngờ là lãnh đạo trực tiếp của cậu đã làm khó dễ! Cậu dưới tay cô ta cũng đã vài năm, không thể nào cô ta không biết cậu là một con gà trong lĩnh vực trò chơi được?

Sở Thiên Biển đang sưu tầm tài liệu, từ khi trở về, hắn đã ngồi trước máy tính khoảng 24 giờ, tâm trạng vốn đang bức bối của hắn càng vì bạn bè cười nhạo mà phát cuồng, thu hồi ánh mắt lại, Sở Thiên Biển nhìn bạn mình rồi nói:

-Nếu cậu lặp lại vấn đề này lần thứ 4, tôi sẽ cho cậu biết tay.

"Ha ha ha ha..."

Khó có thể thấy được bộ dáng ghen khuất của Sở Thiên Biến, Ngụy Kim Tịch rốt cuộc nhin không được liền há to miệng cười:

-Tôi thật muốn đi xem vị lãnh đạo trực tiếp của cậu, có điều quên đi. Loại phụ nữ này đẳng cấp rất cao, thật sự không phải là tôi bây giờ có thể ứng phó. Ha ha...

Tiếng cười duy trì không tới 3 giây thì đã im bật, một thanh sung ngắn màu bạc đã chia ngay cổ Ngụy Kim Tịch, nòng sung lạnh lẽo làm cho Ngụy Kim Tịch sợ hãi phải mở to mắt.

Tay trái giữ sung lục, tay phải của Sở Thiên Biến thì đang cầm một xấp tài liệu, ngữ khí khinh miêu nói:

-Không cần đem lời của tôi thành gió thoảng qua tai, nhất là khi tôi đang tiếp nhiệm vụ. Xem ra không ai thích cổ mình bị chia sủng? Đúng không?

Cổ có một cây sung đang chia, Ngụy Kim Tịch làm sao dám lên tiếng, trong ánh mắt hẳn là sự cầu xin, Sở Thiên Biến thấy thế liền rút sung lại, hẳn cũng không để ý tới bạn bè đang cất lực ho khan mà vươn tay lấy đồng tài liệu trên bàn rồi đưa cho Ngụy Kim Tịch.

-Giúp tôi xem đồng tài liệu này có vấn đề gì, cần bỏ sung chỗ nào không.

Ngụy Kim Tịch ai oán trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến một cái, dưới sự uy hiếp hẳn chỉ có thể nhìn đồng tài liệu.

-Đây là cái gì! !

Ngụy Kim Tịch mở rat rang thứ nhất, ngay lập tức trợn mắt há hốc mồm:

-Khởi nguyên trò chơi trên Internet? Trào lưu chế tạo trò chơi? Chúng loại linh kiện phụ trợ? Đây, đây...

Nhìn thấy ánh mắt của người bạn, Sở Thiên Biến nhu mảy:

-Đây là tư liệu tôi phí 24 giờ để tìm ra, có vấn đề sao?

Ngụy Kim Tịch cảm thấy mình muốn phát điên, hấn quát:

-Đại ca! Cậu là chơi trò chơi, không phải đi chế tác trò chơi, hai thứ này khác nhau, cậu có hiểu không?

Sở Thiên Biến nhúng vai, trả lời:

-Tôi hiểu hai thứ khác nhau, nhưng mà thứ này và học bắn sung giống nhau, đầu tiên phải biết chế tạo sung thì mới dễ dàng sử dụng sung được?

-Cái đó và chơi trò chơi không giống nhau! !

Ngụy Kim Tịch cảm thấy mình muốn ngắt đi.

-Giống như cậu tán gái vậy, cậu phải hiểu hết thói quen của cô gái, sau đó mới hành động. Tiến vào Bạch Lộc 2 năm, xác suất tán gái thành công của cậu cao tới 90%, mấu chốt chính là vị những thứ chuẩn bị từ trước.

Đối mặt với người bạn tốt kết luận bằng số liệu, Ngụy Kim Tịch chẳng còn hơi sức nào phải cúi đầu xuống, trong 5 phút, hẳn đem số tài liệu này ném đi 90%, hẳn cầm 2 tờ giấy rồi thở dài nói:

-Có chút giá trị chỉ có bối cảnh của Dạ Tước và tám giấy ghi thập đại ca thủ mà thôi. Chơi trò chơi vốn để tiêu khiển, cần bản không cần chuẩn bị nhiều thứ, nhưng lo lắng đến tiểu Thiên cậu tiến và Dạ Tước là để chấp hành nhiệm vụ, chắc là sẽ không thoái mái, cho nên mới giữ lại 2 tám giấy này.

Nhìn đồng tài liệu mà mình chuẩn bị bị phủ định, Sở Thiên Biến nhu mảy, có điều từ trước tới giờ hẳn đều luôn hiểu lấy mình, hẳn biết lúc này mình phải nghe Ngụy Kim Tịch.

-Tám ghi bối cảnh có thể sau khi tiến vào trò chơi từ từ xem, hiện tại mũ trò chơi đã vô cùng hoàn thiện, cậu có thể đem tư liệu trực tiếp truyền vào bên trong.

Ngụy Kim Tịch ném tờ bối cảnh sang một bên rồi cầm tám giấy cuối cùng, quan sát một hồi, hẳn như cười như không nhìn Sở Thiên Biến:

-Sao cậu lại có hứng thú với những cao thủ trong trò chơi thế? Cậu tiến vào Dạ Tước là để hoàn thành nhiệm vụ, không phải để tranh giành, cần gì để ý thế?

-Biết người biết ta.

Sở Thiên Biến bình tĩnh trả lời, trong ánh mắt xẹt qua một tia ánh sang:

-Đại tiểu Chư Thiên Bảng của Trung Quốc và Viễn Cổ Chư Vương bảng của thế giới rốt cuộc là chuyện gì?

Ngụy Kim Tịch vò đầu, nói:

-Cái đó cũng giống như bảng xếp hạng của thợ săn tiền thưởng. Đại tiểu Chu Thiên Bảng” là bảng xếp hạng của chúng ta đưa ra, mà 'Viễn cổ Chu Vương Bảng' là bảng xếp hạng mà quốc tế công nhận, có thể lên bảng trò chơi đều là thiên tài cả.

Nói xong, Ngụy Kim Tịch chỉ vào một cái tên, nói:

-Giống như tên Thiết Bò Tát này, hần am hiểu nhất là chơi pháp sư, trong quá khứ, thực lực của hần xếp top 3 trong hàng pháp sư. Mà 'Thiết Bò Tát' cũng thành ID chuyên dụng của hần, đây là vinh quang của những người trong 'Đại tiểu Chu Thiên Bảng', người chơi có thể lên bảng, ID của bọn họ được gọi là Chu Thiên ID. Khi tạo nhân vật, có người cố tình chọn lựa ID của bọn họ đều sẽ bị những cao thủ khác trong Đại tiểu Chu Thiên Bảng liên thủ đuổi giết, về phần Viễn Cổ Chu Vương Bảng ...

Ngụy Kim Tịch nói tới chỗ này bỗng nhiên ngừng lại, bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến:

-Tôi nói này tiểu Thiên, không phải là cậu vào trò chơi là để tranh phong với đám biến thái này đó chứ, cậu là một tên không biết gì muốn tranh đấu với bọn họ, chuyện này so với việc theo đuổi được truyền kỳ mỹ nữ của đại học Bạch Lộc-Ngôn Thủy Yên còn khó hơn.

-Tôi sẽ không làm chuyện vượt quá khả năng của mình.

Sở Thiên Biến cố gắng kìm chế sự kích động lại, hần lấy một tấm giấy rồi đưa tới trước mặt Ngụy Kim Tịch, nói:

-Đem những chuyện cần thiết của tay mới cần chú ý ghi lại, phải đủ ngắn gọn, đủ thực dụng, không thể ít hơn 12 mục.

-Dựa vào cái gì, Sở Thiên Biến, cậu đây là ép buộc người đó.

Ngụy Kim Tịch phản hận nói

-Tôi từ sớm đã rời khỏi thế giới trò chơi, hiện tại chuyên chú sự nghiệp tán gái. Tiểu Thiên, cậu cần gì phải để tôi nhớ lại những năm tháng đỉnh cao kia chứ?

Đối với bạn bè khăng khai như thế, Sở Thiên Biến ngoảnh mặt làm ngơ, hần lấy ra một chùm chìa khóa, sau đó lấy một cái trong đó ra rồi đặt lên bàn, nói:

-Hiện tại thuê phòng rất đắt phải không? Tình hình kinh tế của sinh viên lại rất khắt khe, tôi vừa lúc có phòng trống..

Không chờ Sở Thiên Biến nói xong, Ngụy Kim Tịch liền vươn tay lấy chìa khóa rồi bỏ trong túi, khuôn mặt lộ ra nụ cười nịnh nọt:

-Sở đại gia, không phải 12 mục cần chú ý thôi sao! Tiểu đệ cam đoan vượt mức hoàn thành nhiệm vụ.

Trong phòng lập tức vang lên âm thanh "Xoát xoát", nửa giờ sau, ngụy Kim Tịch từ bên trong đi ra, khi ra hần còn tặng cho Sở Thiên Biến mto65 cái hôn gió rồi ngênh ngang rời khỏi.

Sở thiên biến ngồi ở trước bàn, cầm tờ giấy, khóe miệng run rẩy:

-Mười tám mục cần chú ý của gà con khi chơi game...

...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 2: Đêm Khuya Gà Con Tiến Vào

Đèn rực rỡ thấp lên, đèn đường như ẩn như hiện dưới bóng cây, giữa tầng ánh sáng mờ ảo, những chiếc ghế hai bên đường từ sớm đã không còn chỗ trống, trên những chiếc ghế, từng đôi từng đôi tình nhân ngồi với nhau rồi thể hiện ra vô số động tác, tuyên cáo chủ quyền của bọn họ.

Màn đêm buông xuống, thỉnh thoảng lại có những đôi tình nhân ôm nhau, đầu dựa vào đầu, mặt dán vào mặt, kề vai sát cánh, hai chân quấn quýt si mê, bắt đầu một đêm dài "Thân mật trao đổi" .

Khu nhà của Sở Thiên Biến ở sâu bên trong con đường, xung quanh trường đại học Bạch Lộc nổi tiếng là yên tĩnh, rất nhiều người muốn tránh xa sự ồn ào của đô thị đều nguyện ý dọn nhà tới đây. Mà Sở Thiên Biến ở chỗ này vốn là để tiện cho việc đi học, đồng thời cũng dễ dàng cho việc chấp hành nhiệm vụ.

Có điều, mọi chuyện luôn luôn không được như ý muốn, những lời này hoàn toàn thành hiện thực sau khi Sở Thiên Biến mua chỗ này.

Cho đến hai năm sau, Sở Thiên Biến vẫn luôn không rõ hai người bạn của hắn là Ngụy Kim Tịch và Liễu Bàn rốt cuộc thông qua thủ đoạn gì mà ngày hôm sau khi hắn dọn tới thì đã xông vào nhà của hắn được. Cuối cùng, Sở Thiên Biến chỉ có thể xem nơi này bị phát hiện là do cái mũi linh mẫn như chó săn của Liễu Bàn, cũng ngay ngày hôm đó, nơi này đã trở thành chỗ tụ hội riêng của 3 người.

Khi mặt trăng lên tới đỉnh, hai người bạn của hắn giống như thường lệ xông vào, Liễu Bàn mang 2 cái chén đặt trước mặt Sở Thiên Biến và Ngụy Kim Tịch, hắn thì ngồi trên ghế sofa đối diện 2 người, Ngụy Kim Tịch thì thích ý lấy từ ba lô ra một cái kính viễn vọng, xuyên thấu qua cửa sổ hắn bắt đầu nghiêng cứu động tác của những cặp tình nhân đang điên cuồng bên dưới.

Sở Thiên Biến dựa người vào ghế sofa, hắn từ sớm đã không có cách nào với hành vi của hai người bạn, trên thực tế hắn là lười quản việc này, khi chấp hành nhiệm vụ, cho dù Liễu Bàn trước mặt hắn chém người, Ngụy Kim Tịch trước mặt hắn ôm mỹ nữ rồi bắt đầu hoan ái, Sở Thiên Biến cũng sẽ không thêm để ý.

Xác thực mà nói, 3 người bọn hắn là 3 tên khá có danh tiếng, tính cách 3 người đều có chút quái dị, bối cảnh nhìn như trong sạch, kì thực không hề trong sạch chút nào. Vật hợp theo loài, có lẽ chính vì nguyên nhân này 3 người mới hợp nhau.

Cầm trong tay bối cảnh trò Dạ Tước, tư liệu cao thủ cùng sổ tay gà con mà Ngụy Kim Tịch viết, Sở Thiên Biến bắt đầu tổng hợp rồi quy nạp lại. Trên thực tế, hai trang đầu Sở Thiên Biến không có gì là không hiểu, nhưng tới tờ thứ 3, sau khi xem qua một lần, hắn vẫn như cũ lọt vào sương mù, cuối cùng chỉ có thể bắt đầu từ từ bỏ, thâm nghĩ chỉ có đợi tiến vào trò chơi, trong thực tiễn xác định thì mới có thể hiểu được.

Cất 3 tờ tài liệu, khi Sở Thiên Biến ngồi trước bàn chuẩn bị ăn khuya thì Liễu Bàn ngồi đối diện đã xử lý xong 3 bát, đồng thời Ngụy Kim Tịch đang đứng bên cửa sổ sau khi xác nhận không có mặt hàng nào mới đành bắt đầu lắc đầu buông kính viễn vọng xuống.

-Tiểu Thiên, cậu muốn chơi Dạ Tước?

Liễu Bàn là một trong 2 người trong đại học Bạch Lộc biết được thân phận của hắn, trước kia khi mới quen biết Sở Thiên Biến từng cảm nhận được sát khí từ người bạn mình, hơn nữa Liễu Bàn cũng họ Liễu nên Sở Thiên Biến từng nghi ngờ Liễu Bàn có quan hệ với Liễu lão đại của Hắc bang, nhưng mà chuyện này Sở Thiên Biến chưa từng kiểm tra qua.

Nếu là bạn bè thì cần gì phải để ý tới xuất thân? Là bạn bè thì không nên đụng tới những chuyện này, rất nhiều lúc đụng chạm tới chuyện này sẽ làm cho tình cảm ha bên trở nên phức tạp.

Sở Thiên Biến vừa ăn vừa gật đầu:

-Àn, E cấp nhiệm vụ kiểm tra thợ săn tiền thưởng.

Liễu Bàn rất đồng ý, nói:

-Quả nhiên là nhiệm vụ khó giải quyết!

Ngụy Kim Tịch đang thưởng thức món ăn khuya nghe thấy vậy thiếu chút nữa là nghẹn chết, hắn xem thường nhìn hai người bạn của mình một cái, trong lòng khinh bỉ nói: lại một cái con gà không hơn không kém.

Liễu Bàn và Sở Thiên Biến có chút giống nhau, cuộc sống của hai người hoàn toàn không có chút liên hệ nào với cuộc sống bình thường của sinh viên, khi rảnh Sở Thiên Biến chỉ tìm đọc tài liệu của các ngành trong trường, dùng lời của hắn chính là học cứu người cho giỏi thì khi chấp hành nhiệm vụ chính mình cũng được bảo đảm hơn, đồng thời chỉ có tình thông cứu người thì mới dễ dàng giết người! Đồng thời, tuy thành tích của hắn chỉ nằm ở top trung, nhưng trên thực tế, hắn không hề thua kém chút nào với tên đứng đầu bảng xếp hạng như Ngụy Kim Tịch.

Mà Liễu Bàn, cuộc sống của hắn đơn giản hơn nhiều, ngoại trừ đánh nhau thì là chém người, trong trường hắn có danh tiếng là ‘chém khắp thiên hạ vô địch thủ’, khi mà hormone không chỗ phát tiết, hắn thường tới những trụ sở sa hoa để phát tiết ra.

Nếu so sánh thì Ngụy Kim Tịch có vẻ là người bình thường nhất, thành tích vĩnh viễn vĩ đại, tái gái chơi game không gì không giỏi, có điều trong ba lô của hắn ngoại trừ bao cao su ra, toàn bộ đều là các loại máy móc quân dụng tinh vi, không biết hắn đi đâu kiếm được những thứ này nữa.

Trong con mắt của những người trong trường Bạch Lộc, ánh mắt của mọi người khi nhìn 3 người đều giống nhau.

Đủ tàn bạo, đủ hình tượng, đủ đẹp trai, đây là đánh giá chung của những mỹ nữ trong trường với Sở Thiên Biến, Liễu Bàn và Ngụy Kim Tịch, về phần cái nhìn của nam giới, bọn họ chỉ dùng một câu để hình dung "Ba tên khốn này sao không chết đi cho đẹp trời?"

Ăn xong phần thức ăn cuối cùng, Ngụy Kim Tịch lau miệng, lúc này hắn mới nhớ tới một chuyện nên vội vàng hỏi:

-Tiểu Thiên, cậu chưa mua giải thuật mũ phải không?

-Àn? Làm sao vậy?

Sở Thiên Biến ngẩn đầu, kỳ quái nhìn Ngụy Kim Tịch.

-Rạng sáng Dạ Tước sẽ Open Server, thứ mấu chốt cậu lại không chuẩn bị tốt, thật sự là lẩn lộn đầu đuôi!

Nguy Kim Tịch thở dài lắc đầu, sau đó hiên ngang lăm lăm nói:

-Làm một người chơi lâu năm, lại là bạn bè của cậu, tôi quyết định cùng cậu đi dạo một vòng, dùng ánh mắt chuyên nghiệp này tôi sẽ chọn cho cậu một mũ trò chơi tốt nhất.

Liều Bản nhìn Nguy Kim Tịch một cái rồi bĩu môi, từ chối cho ý kiến.

Sở Thiên Biến nghe vậy liền cúi đầu tiếp tục ăn, hần lơ đãng nói:

-Tôi nghe nói chỗ bán mũ trò chơi có rất nhiều người mẫu đang tiến hành quảng cáo...

"Ách..."

Bị vạch trần mục đích thật sự, Nguy Kim Tịch liền cười gượng, đôi mắt xoay chuyển một vòng, hần liền đạo mạo nói:

-Chiến hữu a! Vấn đề mũ trò chơi khẳng định là phải giải quyết trước sáng, nếu cậu không nhích người thì coi như xong. Không bằng như vậy, đưa phí dụng thêm một nữa, tôi giúp cậu mua, cậu thấy đó, tôi là sinh viên nghèo mà!

-Thùng thùng...

Khi Nguy Kim Tịch đang muốn quán quít lấy Sở Thiên Biến, bên ngoài liền vang lên tiếng đập cửa, Nguy Kim Tịch đành đứng lên mở cửa.

-Sở Thiên Biến tiền sinh phải không? Đây là mũ trò chơi chuyên dụng của Dạ Tước, xin ký nhận.

Nguy Kim Tịch đại đại ra nhìn nhân viên giao hàng bên ngoài, thấy Sở Thiên Biến đi tới, ký tên xác nhận, đồng thời nhận lấy một cái hộp đi vào.

-Aaaaaaa!

Nguy Kim Tịch kêu thảm:

-Tiểu Thiên a! Không đi tới hiện trường thể nghiệm không khí thì sao cậu có thể nhiệt tình với Dạ Tước được chứ? Hành vi của cậu như vậy ngay từ đầu đã là sai lầm, cậu có biết hay không?

-Mục đích thật sự của cậu chỉ là muốn va chạm thân thể với phụ nữ mà thôi, thuận tiện quan sát đáng người của người mẫu, thể xác và tinh thần cùng lúc thỏa mãn, hơn nữa còn đã nghiền con mắt, có phải không?

Liều Bản không chút khách khí nói.

-Cậu là tên cơ bắp không có khiếu thẩm mỹ, có tư cách gì mà...

-Được rồi.

Sở Thiên cất ngang, vẻ mặt lãnh lừng nói:

-Tôi muốn làm việc.

Nguy Kim Tịch và Liều Bản nhìn nhau, hai người vô cùng ảm đạm ý thu dọn tàn cuộc, sau đó lặng yên lui ra ngoài, bọn họ biết khi Sở Thiên Biến chấp hành nhiệm vụ đều là người thân không nhận.

Tắt đèn, Sở Thiên Biến yên lặng ngồi trên ghế, mỗi bắp cơ trên thân thể đều bình tĩnh lại, hô hấp ổn định, dần dần như có như không, cuối cùng hoàn toàn đã không có tiếng động. Trong bóng tối hần sẽ nhanh chóng điều chỉnh lại cơ thể, hần phải khôi phục lại trạng thái tốt nhất trước rạng sáng để toàn lực ứng phó nhiệm vụ.

Nguyên bản Sở Thiên Biến vốn muốn hoàn thành E cấp nhiệm vụ sẽ tiến vào Dạ Tước tiêu khiển, hưởng thụ một chút, nhưng hiện tại, hần chỉ có thể toàn lực chuẩn bị tiến vào Dạ Tước mà thôi.

-Đương đương đương...

Tiếng chuông gác khuya của Đại học Bạch Lộc vang lên, Sở Thiên Biến từ từ mở 2 mắt ra, đôi mắt hần chợt lóe lên tia sáng, cảm lấy mũ trò chơi bên cạnh, hai tay dị thường vững vàng đem 3 trang tư liệu nhét vào mũ trò chơi.

Sau đó, Sở Thiên Biến đặt mũ trò chơi lên đầu, bên ngoài mũ trò chơi, một chuỗi ánh đèn sáng lên.

-Nguồn điện kết nối, Server kết nối, hiện tại chuẩn bị tiến vào Dạ Tước, 5 giây sau bắt đầu...

"5 "

"4 "

"3 "

"2 "

"1" ...

- Tiến vào Dạ Tước...

Sở Thiên Biến cảm thấy tầm mắt mình là một mảnh đen tối, rồi đột nhiên, xung quanh sát lên, hần xuất hiện giữa một khung cảnh kỳ ảo...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 3: Thời Buổi Này Đăng Ký Tên Cũng Không Dễ Dàng

Trong bầu trời đêm đầu sao, Sở Thiên Biến phát hiện mình xuất hiện ở một vùng quê, xung quanh là những cọng cỏ xanh mượt, ngọn gió đêm nhẹ nhàng thổi qua làm những ngọn cỏ đung đưa.

Ở một nơi nào đó đột nhiên vang lên những tiếng ‘thùng thùng’, Sở Thiên Biến cảm thấy đây hẳn là một loại trống trận, một loại trống trận mang phong cách cổ xưa, tiếng trống rất lớn rất rung động lòng người, tiếng trống làm cho Sở Thiên Biến lạc lòng trong khung cảnh vùng quê này.

Đây là Dạ Tước, đây là cảnh tượng ở Rhine Longsi?

-Hoan nghênh đi vào thế giới Dạ Tước, người chơi thân ái, trước khi tiến vào Rhine Longsi đại lục, mời người chơi lựa chọn chủng tộc và chức nghiệp.

Âm thanh trầm thấp dễ nghe vang lên, Sở Thiên Biến hồi phục tinh thần lại, trong lòng thầm than Dạ Tước không hổ là trò chơi thế kỷ, chỉ mới tiến vào trò chơi, độ chân thật đã đạt tới 90%, lạc vào nơi này, vừa rồi hẳn cũng không ngoại lệ từng từng sờ hoảng hốt.

Sau khi âm thanh biến mất, bên cạnh Sở Thiên Biến vang lên 10 hình chiếu, phân biệt là 10 hình ảnh đặc trưng cho chủng tộc trong Dạ Tước, toàn bộ đều là mô hình nam tính, phân biệt là Nhân Loại, Âm Đại Tinh Linh, Chu Nho, Ái Nhân, Địa Tinh, Nguru Đầu nhân, Thú Nhân, Cự Ma, Vong Linh và Viễn Cổ Tinh Linh.

Những hình ảnh này không ngừng xoay quanh thân thể Sở Thiên Biến, mà bên cạnh từng chủng tộc có những đồ ảnh hình tròn khác nhau, bên trong có khi là trường kiếm sắc bén, có khi là ma pháp trượng có khảm ma tinh, có khi là mô hình đồ đá, có khi lại là một thanh chùy màu vàng cao quý...

Những đồ án này là những chức nghiệp mà từng chủng tộc có thể lựa chọn.

Trong 10 đại chủng tộc của Dạ Tước, không phải chủng tộc nào cũng có thể nhận chức tự do, mượn Vong Linh để nói, Vong Linh không thể nào nhận chức Shaman, nếu Vong Linh nhận chức này không phải là để cho người cười rưng rưng ư? Về phần Nguru Đầu Nhân thì không thể nào có đạo tặc, tuy là dùng lý do thân thể to lớn để thoái thác Nguru Đầu Nhân không thể trở thành đạo tặc là có chút gượng ép, nhưng nếu thật sự muốn đem chủng tộc có vóc người to lớn này đào tạo thành đạo tặc, cho dù là ném tới hiệp hội thợ săn tiền thưởng trong thế giới thật, Sở Thiên Biến cũng tin tưởng đám giáo sư không gì không làm được của hiệp hội thợ săn tiền thưởng cũng sẽ sắc mặt khó coi, bọn họ sẽ tìm một góc nào đó ngồi xồm xuống rồi khóc sụt sùi.

Sở Thiên Biến nhìn xung quanh một vòng, hẳn đã sớm hiểu rõ tư liệu của những chủng tộc này, có điều khi đó cùng lắm cũng chỉ là văn bản, hình ảnh, cho tới bây giờ, khi nhìn thấy được hình chiếu thật sự, hẳn mới có được ấn tượng trực quan.

Cái đầu cao gầy, trời sinh có khuôn mặt xinh đẹp là Âm Đại Tinh Linh, màu da tương đối sáng, nhìn giống như ánh mặt trời là Viễn Cổ Tinh Linh; Chu Nho ngoại trừ bộ dáng thấp bé, những thứ khác không có gì là khác Nhân Loại, Địa Tinh là chủng tộc có màu da xanh, chớp mũi nhọn; Ái Nhân thì trời sinh là thợ rèn, hình thể tương đối cường tráng, Nguru Đầu Nhân là chủng tộc to lớn nhất trong số 10 chủng tộc; Thú Nhân có làn da màu xanh biết, sắc mặt dữ tợn hung mãnh, chủng tộc này rất thích hợp với những người chơi có phong cách dũng mãnh dã man; Nam tính Cự Ma trời sinh lưng còng, nhưng như thế cũng không có chút tổn hại nào tới khí chất lợi hại của họ, Cự Ma có một cặp răng nanh to dài thể hiện sự dữ tợn của mình; về phần Vong Linh, nó là một bộ xương khô với hai luồng lửa trong hốc mắt, từ cơ thể nó tỏa ra một luồng hơi thở thần bí, khủng bố...

Nhìn xung quanh một vòng, trong lòng có chút chấn động, Sở Thiên Biến rất nhanh hồi phục lại, nhũn mảy một chút, hẳn vẫn quyết định lựa chọn chủng tộc trung dung mà mình lựa chọn trước kia, Âm Đại Tinh Linh.

-Xác định lựa chọn chủng tộc-Ám Dạ Tinh Linh, người chơi là nam tính. Ngoại hình nhân vật căn cứ theo diện mạo thân hình của người chơi ngoài đời thật, có thể điều chỉnh, phạm vi điều chỉnh tăng lên là 10%, hạ xuống là 30%, xin lựa chọn điều chỉnh ngoại hình nhân vật.

-Là một gã thợ săn tiền thưởng, ngoại hình tuy quan trọng, nhưng không thể quá mức thu hút.

Sở Thiên Biến liếc mắt nhìn nhân vật Ám Dạ Tinh Linh với vẻ ngoài vốn đã tinh xảo xinh đẹp rồi quyết định điều chỉnh xuống 20%. Tuy rằng ngoại hình vẫn xinh đẹp như trước, nhưng so với tranh minh họa Ám Dạ Tinh Linh mà hắn từng thấy trước đây thì không thể nào so được, hắn tin tưởng cho dù là đứng trong đám đông thì cũng sẽ không có ai chú ý tới hắn.

-Chủng tộc xác định - nam tính Ám Dạ Tinh Linh Tộc, ngoại hình xác nhận. Mời người chơi lựa chọn chức nghiệp.

Ánh mắt dừng lại trên những biểu tượng nghề nghiệp có thể chọn của Ám Dạ Tinh Linh, Sở Thiên Biến liếc nhìn biểu tượng Chiến Sĩ, Pháp Sư, Mục Sư, Đạo Tặc, Thợ Săn, Druid một vòng, cuối cùng dừng lại trên biểu tượng mang hơi thở xanh biết.

Đối với bảy đại chức nghiệp của Dạ Tước, Sở Thiên Biến ấn tượng sâu nhất chính là Druid.

Trong những chức nghiệp, giới thiệu về Druid rất nhiều, cái gì Tự Nhiên Giả, cái gì mà Đại Địa chi thần chiếu cố, cái gì mà người cứu vớt hoàn cảnh của đại lục,v.v....

Sở Thiên Biến đối với những giới thiệu này hoàn toàn không có hứng thú, hắn để ý tới Druid là vì chức nghiệp này có tính chất "Biến".

Trên Internet không có lộ ra kỹ năng của những chức nghiệp, nhưng đặc điểm của chúng thì lại kể ra khá rõ, trong nghề nghiệp giới thiệu của Druid, Sở Thiên Biến phát hiện một thứ hắn cảm thấy hứng thú, khi chức nghiệp này từ từ lớn dần, nó có thể học kỹ năng hóa thú, thậm chí còn có thể cùng với mãnh thú cùng nhau chiến đấu, không thẹn là chức nghiệp có danh hiệu Tự Nhiên giả. Đồng thời, trong những chi nhánh của chức nghiệp này đều có chia ra viễn trình và cận chiến...

-Biến hình !

Đối với người am hiểu nguy trang như Sở Thiên biến mà nói, kỹ năng biến hình của Druid mang lại cho hắn cảm giác thân thiết. Hơn nữa, ở trong đội ngũ thợ săn tiền thưởng, hắn còn đảm nhiệm vị trí hỗ trợ viễn trình, điểm này cũng rất phù hợp với phong cách của hắn.

Trầm ngâm một chút, Sở Thiên Biến kéo đồ án Druid tới trước mặt mình.

-Chức nghiệp xác nhận, Druid.

-Hiện tại, người chơi tôn kính, xin ngài tinh tảo một chút. Chỉ cần hoàn thành bước cuối cùng, nhân vật trò chơi của ngài sẽ khởi tạo xong.

-Xin ngài đặt tên cho nhân vật.

-Đặt tên ?

Sở Thiên Biến kinh ngạc, người chưa bao giờ tiếp xúc trò chơi như hắn hiển nhiên là quên mất điểm này, ngay người một hồi, hắn quyết định dùng một cái tên xem như bình thường, "Ứng Bảo tự nhiên."

-Thật có lỗi, người chơi tôn kính, tên này đã có người chiếm dụng, xin chọn cái tên khác.

-Tên bình thường như vậy cũng có người dùng?

Sở Thiên Biến nhướng mày, quyết định chọn một cái tên khác: Người dạo chơi rừng rậm.

-Thật có lỗi, người chơi tôn kính, tên này đã có người chiếm dụng, xin chọn cái tên khác.

Sở Thiên Biến nhíu chặt mày, quyết định lần này chọn một cái tên có phong cách:

-Vua rừng rậm.

-Thật có lỗi, người chơi tôn kính...

Đáng khinh một chút:

-Đâm sau lưng.

-Thật có lỗi...

Dâm dă một chút:

-Côn tặc sách khai.

-Thật có lỗi..

Ngu ngốc một chút:

-Ta là cầu hùng.

Thật có lỗi..

Sở Thiên Biến liên tiếp ném thử gần trăm cái tên, sắc mặt càng ngày càng khó coi, tâm trạng không thể nào bình tĩnh được nữa, hấn nhin không được chửi ầm lên:

-Những người này có bệnh sao? Tên như vậy cũng giành đặt?

Sở Thiên Biến tức giận bùng bùng hồn nhiên không ý thức được lúc này đang có vô số người chơi cũng đang tức giận như hấn.

Hít sâu một hơi, Sở Thiên Biến trầm tư một chút, chậm rãi nói:

-Tuyệt Thiên Hồi!

-Tên nhân vật xác nhận – Tuyệt Thiên Hồi, mệnh danh thành công. Hiện tại tiến hành các nhận cuối cùng.

-Người chơi Tuyệt Thiên Hồi, chủng tộc: Âm Dạ Tinh Linh Tộc. Giới tính: nam. Chức nghiệp: Druid. Xác nhận cuối cùng, xin xác nhận?

-Xác nhận!

-Nhân vật sáng lập thành công.

-Đại lục Rhine Longsi chia làm Tuần Thủ trận doanh và Hỗn Loạn trận doanh, mời người chơi xác định trận doanh?

Sở Thiên Biến tha thiết nhìn Hỗn Loạn trận doanh, là thợ săn tiền thưởng, hấn am hiểu nhất chính là đục nước béo cò, Hỗn Loạn trận doanh vô cùng thích hợp với hấn, nhưng khi nhớ tới tư liệu nhiệm vụ, hấn đành bất đắc dĩ từ bỏ.

-Xác lập trận doanh – Tuần Thủ.

-Tư liệu người chơi – Tuyệt Thiên Hồi, chủng tộc: Âm Dạ Tinh Linh Tộc. Giới tính: nam. Chức nghiệp: Druid. Trận doanh: Tuần Thủ trận doanh, cấp bậc: 1.

Hiện tại, người chơi Tuyệt Thiên Hồi tôn kính, mời ngài lựa chọn bản đồ, xác định nơi bắt đầu mạo hiểm.

Âm thanh trầm thấp dễ nghe một lần nữa vạm lên, Sở Thiên Biến nhìn hình chiếu trước mặt biểu hiện ra sự phân bố trên đại lục Rhine Longsi.

Phương Tây, từ đồi núi, rừng rậm, cao nguyên kết hợp tạo thành vương quốc Ezzo Lan..

Ở trung ương năm quốc gia là Cự Long đế quốc...

Toàn bộ vương quốc có địa thế cao nguyên, nơi thừa thải kỵ binh mạnh nhất đại lục-vương quốc cao nguyên Long Ruida...

Bảo thạch với ánh sáng óng ánh, Băng tinh thạch nổi tiếng đại lục-Băng Tuyết Quần Sơn...

Phía nam sát vùng biển, dựa vào phương Bắc, toàn bộ vương quốc có một nửa đã là rừng rậm, Micro-Qin Forest...

Trên hình chiếu đánh dấu hơn 100 điểm đỏ, Sở Thiên Biến biết những điểm đỏ này chính là điểm khởi hành.

Ánh mắt xẹt qua năm đại vương quốc, Sở Thiên Biến không có do dự, hấn tùy tiện chọn một điểm đỏ.

-Người chơi Tuyệt Thiên Hồi bắt đầu mạo hiểm, địa điểm Micro-Qin Forest – phụ cận Phong Ngữ trấn. Hiện tại tiến vào Dạ Tước, chúc ngài vui vẻ. 3 giây thật sau bắt đầu...

"3 "

"2 "

"1 "

Bầu trời đầy sao bỗng nhiên đánh xuống một một sáng trắng bao phủ Âm Dạ Tinh Linh vào trong, trong vùng quê yên bình này, ánh sáng trắng từ từ tan biến, Sở Thiên Biến cũng biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 4: Ngoại Ô Phong Ngũ Trấn

Sở tay sinh tồn của gà con • mục thứ nhất:

Khi vừa đặt chân vào nơi Tân Thủ thôn, khó tránh khỏi sẽ cảm thấy ngạc nhiên với hoàn cảnh xung quanh. Loại tình huống này bình thường sẽ có hai loại phản ứng, phần lớn là những xung quanh một chút để làm quen hoàn cảnh, hoặc là không nói hai lời, nhiệm vụ cũng không tiếp, cầm vũ khí chạy ra bên ngoài đánh quái thăng cấp. Bình thường mà nói, người chơi như vậy chia làm 3 loại: gà con • gà con mới chơi chưa quen • cao thủ. Đối với một cái gà con mà nói, lời khuyên là nên tới gần NPC gần nhất trao đổi cảm tình, như vậy ít nhất sẽ không có nguy hiểm tới tính mạng.

... ..

-Nơi này là thôn xóm cách Phong Ngũ trấn 60 dặm Anh, người mạo hiểm Tuyệt Thiên Hồi, chúc ngài du lịch Rhine Longsi vui vẻ...

Âm thanh hệ thống từ từ nhỏ đi, trước mắt Sở Thiên Biến là một vùng đen tối, chỉ có thể bằng thính giác phân biệt tình huống xung quanh.

Âm thanh chim chót theo tiếng gió truyền tới, tiếng người cũng dần dần xáo hấn lên, dần dần, tiếng người càng ngày càng ồn ào, cuối cùng sắp chuyển biến thành một cái chợ.

Trước mắt đột nhiên sáng ngời, Sở Thiên Biến rốt cuộc cũng không phục thị giác, trong bầu trời đêm, chân trời không có ánh trăng, ánh sáng đơn bạc tạo thành một khung cảnh mờ lung...

Mà vị trí của Sở Thiên Biến, nơi này hoàn toàn không có chút mờ lung nào, hơn mười cây đuốc cắm vào vách tường chiếu sáng cảnh sắc xung quanh, nhìn quanh bốn phía, đập vào mắt hấn là vô số người chơi, Nhân Loại, Âm Dạ Tinh Linh, Vong Linh, Ngưu Đầu Nhân, Cự Ma, Thú Nhân... , người chơi tập 5 tập 3 tụ tập lại với nhau, trong ánh lửa mờ nhạt, sắc mặt mỗi người đều vô cùng hưng phấn, tình cảnh như thế này nhìn vào quả thật có chút quý dị.

Ngay khi Sở Thiên Biến dùng ánh mắt quan sát 4 phía thì có vô số người chơi xuất hiện bên cạnh hấn, điều này làm cho Sở Thiên Biến cảm thấy mình đang đứng trong thành thị ồn ào, tiếng ồn kia làm cho hấn nhìn không được nhủm mảy.

-Vẫn là trước hết tìm một chỗ im lặng để quen thuộc hoàn cảnh rồi nói sau.

Sở Thiên Biến theo bản năng làm ra quyết định.

Ngay khi Sở Thiên Biến ra sức đẩy đám đông ra để đi tìm một nơi yên tĩnh thì có một giọng nói truyền tới làm cho hấn phải dừng bước.

-Người mạo hiểm trẻ tuổi, xin dừng bước. Cậu nhất định là lần đầu tiên tới đây, nhìn dáng vẻ của cậu là tôi biết cậu không quen thuộc với Phong Ngũ Trấn!

Sở Thiên Biến quay đầu lại, nhìn về phía người tuơng niên to con đứng phía sau đang mỉm cười nhìn hấn.

-Lake? NPC thủ vệ thôn?

Sở Thiên Biến liếc nhìn người chiến sĩ cường tráng này một chút, trong lòng hơi do dự, trong hiện thực hấn là một thợ săn tiền thưởng khá thành thực, hấn tự tin có thể ứng phó các loại tình huống, bằng tốc độ nhanh nhất hấn sẽ hòa nhập vào hoàn cảnh. Nhưng là, hoàn cảnh này không có bao gờì hoàn cảnh trò chơi.

Quán tính thợ săn lóe lên trong đầu hấn, sở thiên biến lập tức nhớ tới quyền sở sinh tồn dành cho gà con mà bạn hấn viết, nhất thời hấn quyết định làm theo chỉ dẫn của người có kinh nghiệm.

Sở Thiên Biến chỉnh sắc mặt lại rồi mỉm cười, nói: -Chào buổi tối, chiến sĩ Lake tôn kính.

Sở Thiên Biến từ sớm đã hiểu rõ lễ nghi của 5 đại vương quốc nên hành vi cử chỉ, nói chuyện từ từ vô cùng đúng mực, tuy hấn biết người trước mặt này chỉ là một đoạn số liệu, nhưng Sở Thiên Biến vẫn cố gắng chế để xem đây là một người thật.

Quả nhiên, chiến sĩ Lake nghe vậy, vẻ mặt càng thêm nhu hòa đứng khước miệng hấn có chút mỉm cười, sau đó hấn cười khổ nói:

-Chào buổi tối? Với tôi đây là một buổi tối không tốt chút nào! Đã 2 ngày 2 đêm tôi không chợp mắt, đều là đám chuột đất chết tiết hại, Hỏa Anh chết tiết, chết tiết Tà Thú Nhân...

Sở Thiên Biến không thèm để ý tới Lake đang oán hận, khỏe mắt hắn nhìn xem xung quanh, những người chơi bên cạnh đang tập nập anh ra tới vào, từ những khe hở của đoàn người, Sở Thiên Biến vẫn đại khái biết được tình hình bên ngoài.

Bức tường nứt, cột đen cháy khét, bên cạnh có hơn 10 ngôi nhà lò mờ xuất hiện dưới ánh sáng mờ ảo...

-Nguyên nhân chính là vì những chiến sĩ anh dũng như ngài thôn mới có thể bảo tồn như hiện nay!

Sở Thiên Biến bình tĩnh đáp lại, hắn đã hiểu đại khái tình huống của thôn này, vì vậy hắn khen Lake một câu.

Chiến sĩ Lake khi nghe thấy vậy liền càng tỏ ra thân thiết hơn, hắn ở định tĩnh thần rồi nói:

-Cám ơn sự khích lệ của cậu, người mạo hiểm trẻ tuổi. Đây là lần đầu tiên cậu tới Phong Ngữ trấn, hãy để tôi dẫn đường cho cậu.

-Cảm tạ ngài, chiến sĩ Lake.

Sở Thiên Biến cảm ơn.

Vì thế, Sở Thiên Biến dưới sự chủ động dẫn dắt của Lake liền đi xung quanh bên trong ngắm cảnh, Sở Thiên Biến một bên cẩn thận quan sát tình huống, một bên cẩn thận nghe Lake giải thích.

Mà khi hai người còn chưa đi xa, Sở Thiên Biến liền nghe người chơi cách chỗ hắn không xa oán giận.

-A Hoa, sao mà cậu mới vừa vào trò chơi, chưa kịp đánh quái thì đã chết một lần thế? Ở bên ngoài bị người giết à?

-Đừng nói nữa, Mẹ nó! Nói cho các người biết, phía nam thôn này không nên đi, nơi đó đều là cạm bẫy và Bộ Thủ giáp, tôi chỉ vừa mới đi dò xét bản đồ một tí, vừa đi 2 bước thì đã bị Bộ Giáp Thủ miếu sát, trực tiếp treo trở về.

-Bộ Thủ giáp? Cạm bẫy? Còn có quái thú mạnh như vậy? Có làm không?

-Nhỏ giọng một chút, nói lớn tiếng như vậy, chê tôi không đủ mặt mặt à?

Giữa tiếng người ồn ào, những câu nghị luận này có thể xem là bình thường, chỉ vài giây sau là không còn nữa.

Hai mắt ngưng lại, Sở Thiên Biến lại nhớ tới một nhanh nội dung trong sổ tay, vì vậy hắn càng theo sát phía sau chiến sĩ Lake.

-Quả nhiên, làm một gà con, cần phải chủ động trao đổi cảm tình với NPC.

Đi bên cạnh Lake, chỉ chốc lát sau Sở Thiên Biến đã quen thuộc với tình hình xung quanh, chỗ hắn đứng là một thôn nhỏ cách Phong Ngữ trấn không xa, cách Cụ Phong Hải Loan ước chừng 200 dặm Anh, gần đây thôn này liên tục gặp phải tình huống bị xâm nhập, đầu tiên là là hoa màu bị chuột đất tham lam phá hư, sau đó là một đám Hỏa Anh không biết từ đâu chạy tới tàn sát bừa bãi, vì việc này, Lake và đám thủ vệ đã vô cùng mệt mỏi.

Thế mà vài ngày gần đây, lại có người phát hiện tung tích của Tà Thú nhân thuộc Hỗn Loạn trận doanh.

-Đám chuột đất này thật đáng chết, nếu cứ để như vậy thì thôn nay nay khẳng định là sẽ không có thu hoạch, đến lúc đó chắc chắn sẽ có người chết.

Chiến sĩ Lake dẫn Sở Thiên Biến trở về, trên mặt y là sự sầu lo và mong đợi nhìn về phía Sở Thiên Biến.

-Anh? Ánh mắt này là có ý gì.

Sở Thiên Biến cảm thấy căng thẳng, hắn còn chưa kịp phản ứng thì âm thanh hệ thống đã vang lên.

-Thủ vệ thôn-chiến sĩ Lake nhờ người chơi Tuyệt Thiên Hồi đi tới ruộng lúa phía Nam giết 15 con chuột đất tham lam, phải chăng tiếp nhận?

-Thì ra đây là nhận nhiệm vụ!

Sở Thiên Biến gạt mình, hắn rất nhanh hiểu được là mình đã nhận được nhiệm vụ.

-Nhiệm vụ bình thường: thanh lý ruộng lúa.

-Nhiệm vụ giới thiệu vắn tắt: ruộng lúa bị đám chuột đất tham lam phá hư, bởi vì không đủ người, thủ vệ thôn Lake nhờ người chơi đi tới ruộng lúa phía nam giết 15 con chuột đất tham lam.

-Mục tiêu nhiệm vụ: chuột đất tham lam.

-Nhiệm vụ nhắc nhở: nói chung khi đối mặt với chuột đất tham lam, người chơi không gặp bất cứ nguy hiểm gì, chính vì vậy cũng sẽ không có quá nhiều sự ngạc nhiên.

Sở Thiên Biến nhìn nhiệm vụ rồi mỉm cười nói chuyện với Lake.

-Cám ơn! Người mạo hiểm trẻ tuổi.

Chiến sĩ Lake cười rộ lên, dường như nghĩ tới cái gì nên hân lập tức nhỏ giọng nói:

-Hiện tại xung quanh thôn có ẩn nấp thám tử Tà Thú Nhân, cho nên chúng ta thiết lập rất nhiều cạm bẫy và Bộ Giáp thú xung quanh ruộng lúa, cậu phải đi theo đường này thì mới có thể an toàn đến nơi.

Nghe con đường mà chiến sĩ Lake chỉ, Sở Thiên Biến liên tục gật đầu, rốt cục hắn cũng hiểu được những người chơi kia chết là oan uổng bao nhiêu.

-Tôi chờ tin tức tốt của cậu, người mạo hiểm trẻ tuổi.

Lake nói xong liền không để ý tới Sở Thiên Biến nữa mà chạy đến bên cạnh một người chơi rồi cũng đồng dạng nói một câu:

-Người mạo hiểm trẻ tuổi, xin dừng bước, đây là lần đầu tiên...

Không chỉ một mình Lake mà ở những thôn xóm khác cũng có những người làm việc tương tự, giờ này Sở Thiên Biến mới cảm thấy mình thực vớ vẩn, nếu biết có thể đem thời gian nói chuyện với NPC để đi làm nhiệm vụ thì hắn đã không thèm nói chuyện rồi. Đương nhiên, nếu không nói chuyện thì cũng sẽ không có nhiệm vụ để làm.

Nhìn những người chơi căn bản không thèm để ý tới chiến sĩ Lake mà vẫn tự mình đi tới phía nam, Sở Thiên Biến vì những người này mặc niệm 1 giây.

Một bên xem khung nhiệm vụ, bên trong xuất hiện một nhiệm vụ - thanh lý ruộng lúa, Sở Thiên Biến xem xong liền nhìn xung quanh, người chơi cũng không vì rạng sáng mà ít đi, từ khi Dạ Tước bắt đầu, bên ngoài càng ngày càng nhiều có người chơi, hiện tại đám đông đã đông tới mức không thể đi lại nữa.

-Nhiều người như vậy, đoán chừng là ruộng lúa phía nam cũng sẽ không ít hơn bao nhiêu.

Sở Thiên Biến đoán được là nhiệm vụ này chỉ sợ là không dễ làm, bên ruộng lúa khẳng định là sẽ có không ít người chơi, tình hình như thế này hắn quả thật là chưa từng gặp qua, nếu như bên ngoài thế giới thật thì căn bản là không hề có bản khoản, đừng nói là là chuột đất, cho dù là muỗi, khẩu súng đặc chế của hắn tuyệt đối là sẽ không bao giờ bắn trượt.

Nhưng mà hiện tại thì lại khác, Sở Thiên Biến mở khung nhân vật ra, nhìn tới những thuộc tính và kỹ năng chưa bao giờ gặp qua, hắn liền nhú nhú mày.

【Tuyệt Thiên Hồi】: chủng tộc – Âm Dạ Tinh Linh • Druid-trận doanh: Trật Tự

Cấp bậc: 1

Lực lượng: 10

Nhanh nhẹn: 10

Trí lực: 15

Tinh thần: 10

Thể lực: 15

Sinh mệnh giá trị / ma pháp giá trị: 150/225

Kỹ năng: Thuật Phấn Nộ, cảm giác

Tran bị: Tân thủ áo khoát cũ rách nát (Ngực • bì giáp), Tân thủ kiếm cũ nát (Tay • bì giáp), Tân thủ quần dài cũ nát (Chân • bì giáp), Tân thủ giày cũ nát (Chân • bì giáp)

Vũ khí: Pháp trượng gấp khúc

Phòng ngự: 78 điểm

Công kích: 7~9

Pháp thuật cường độ: 10 điểm

...

-Rác rưởi như vậy!

Cho dù là chưa từng tiếp xúc qua trò chơi như Sở Thiên Biển thì cũng biết thuộc tính thể này chính là vô cùng phế tài, không hề có chút năng lực nào đáng nói.

Suy tư một hồi, Sở Thiên Biển mở ra phần lưu trữ ngoài Server rồi cẩn thận xem xét nội dung bên trong sổ tay gà con, khi xem ánh mắt hắn ngừng lại ở mục 2 một hồi, âm thầm gật đầu, cố gắng tách đám người ra, hắn đi về một khu đất trống phía Tây thôn, nơi đó căn bản không hề có bóng dáng của người chơi, bởi vì Sở Thiên Biển vừa từ Lake biết được tin tức nên hắn biết được chỗ này là khu phân bố của quái vật cấp 5, vì vậy lúc này có rất ít người, thậm chí bên trong còn có ác điều đáng sợ, có vài người chơi gặp phải rủi ro nên không ai chạy tới tìm ngược nữa.

Sở Thiên Biển đi tới phía Tây, có điều hắn đến chỉ vì tìm một chỗ yên tĩnh chứ không phải để đánh quái, đám người chật chội bên trong quả thật là đã làm cho hắn đau đầu.

Khi hắn đi đến mảnh đất trống phía Tây, trong khu đất, gốc cây duy nhất có thể ngồi không ngờ đã có người, Sở Thiên Biển kinh ngạc nhìn người này, hắn thấy được một thanh kiếm rách nát đang được đặt tùy ý bên cạnh gốc cây, trên người của người này là một cái áo giáp cũ nát, chức nghiệp hiển nhiên là một tên Chiến Sĩ, một Nhân Loại Chiến Sĩ.

Người chơi vừa mới tiến vào game chắc chắn là không thể có chỗ đặc thù, thế nhưng Nhân Loại Chiến Sĩ này lại làm cho mọi người phải chú ý, bởi vì hắn có một mái tóc màu gà, hơn nữa lại còn màu vàng.

Sở Thiên Biển nhìn thấy người chiến sĩ này, ý tưởng đầu tiên của hắn chính là muốn xông lên nhổ hết mái tóc của người này.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 5: Chiến Sĩ Đầu Mào Gà

Sổ tay sinh tồn của gà con • mục thứ 2:

Đánh quái làm nhiệm vụ, đây là con đường dễ dàng và ổn định nhất để gà con trưởng thành. Nhưng lúc này vấn đề đã tới, đối với trò chơi mới Open Server như Dạ Tước, đối mặt trường hợp chỉ có người mà không có quái vật, là một con gà, người chơi cần làm gì?

Cướp quái? Vượt cấp đánh quái? Là người chơi không có Studio, không có nghiệp đoàn lại là gà con, kết quả rất đơn giản, cướp quái bị người giết, vượt cấp đánh quái bị quái giết.

Về phần hi vọng cuối cùng chính là làm thân với NPC, có thể chạm trúng vận may gây ra che giấu nhiệm vụ, có điều khi nghĩ tới việc này, nên lấy nước tiểu rửa mặt trước, loại việc này chỉ có cao thủ và cường giả mới có thể gặp, những thứ có liên quan bên trong, không phải một cái con gà là có thể biết được.

Tôi có một cách giải quyết – cho dù là gà con hay là cao thủ, mọi người đều có chỉ số thông minh chênh lệch không quá lớn. Cũng như quá trình chuyển đổi từ thiếu nữ sang phụ nữ, chuyện gì đều cũng có đường có cách có lối để chui, chỉ cần tận dụng mọi thứ là được.

... ..

-Có lối để chui, tận dụng mọi thứ...

Sở Thiên Biển không ngừng suy nghĩ tới những từ này, khi đi tới mảnh đất trống, hắn đã ngoài ý muốn gặp được Chiến Sĩ tóc đuôi gà.

Áo giáp cũ nát không có ánh sáng, đại kiếm 2 tay cầm cũ nát với vô số vết nứt nằm cạnh gốc cây, không thể không nói, người chế tác Dạ Tước quả thật là rất xuất sắc, trang bị rác rưởi như thế mặc trên người, tuy rằng không hề có tư thế oai hùng, nhưng nó vẫn thể hiện ra sự dũng cảm của chiến sĩ.

Cái đầu của Chiến Sĩ cộng thêm cái tên của y làm cho Sở Thiên Biển có xúc động muốn tiến lên nhổ hết tóc trên đầu hắn

Hương Thảo Thiên Không, đây là tên của Chiến Sĩ.

Sở Thiên Biển đi tới bên cạnh gốc cây, tùy ý liếc tên Chiến Sĩ gọi là Hương Thảo Bầu trời một chút, hắn cũng không có lộ ra cách nhìn về tạo hình của người này, dù sao, khi người ta sáng tạo nhân vật, thích kiểu tóc gì thì tạo kiểu tóc ấy, huống hồ, trên đời này có rất nhiều người đều không dựa vào lẽ thường để phán đoán, hơn nữa đây còn là trò chơi.

Cho nên, Sở Thiên Biển chỉ nhìn người này một chút mà thôi, mà tên kia cũng vậy, hắn đánh giá Sở Thiên Biển một chút, hai người đều vuốt cằm đánh giá, biểu đạt cả hai không hề có địch ý.

Lập tức, sờ Sở Thiên Biến đi tới một góc khác rồi ngồi xuống, hẩn cúi đầu nhìn trang bị và nhìn 5 cái bánh mì cộng với một túi nước ít ỏi trong ba lô, thuận tiện, hẩn cũng nghiên cứu một chút thuộc tính nhân vật của mình.

-Lực lượng: quyết định lực công kích khi cận chiến, có thể tăng lên sức chống đỡ bằng vũ khí và khiên, tăng thêm xác suất trúng mục tiêu cho cận chiến

-Nhanh nhẹn: quyết định tốc độ ra tay, càng ảnh hưởng tới sự né tránh của nhân vật, có thể tăng lên xác suất trúng mục tiêu cho viễn trình, ngoài ra còn có thể tăng lên một chút lực phòng ngự.

Sờ Thiên Biến đã mắt nhìn một chút rồi trực tiếp bỏ qua 2 thuộc tính này mà dồn tinh thần chú ý 3 thuộc tính còn lại là trí tuệ, tinh thần cùng với thể lực.

"Trí tuệ: quyết định hạn mức cao nhất giá trị pháp lực (MP), cường độ pháp lực, cùng với tăng lên xác suất bạo kích.

- Tinh thần: quyết định tốc độ không phục pháp lực.

-Thể lực: quyết định lượng sinh mệnh(HP) cao nhất, quyết định tốc độ hồi phục sinh mệnh của người chơi.

-Giá trị MP cao nhất = trí tuệ *15

Giá trị HP cao nhất = thể lực *10

Tốc độ hồi phục sinh mệnh = thể lực /3 phút (trạng thái không chiến đấu)

Sờ Thiên Biến cẩn thận nghiên cứu 3 thuộc tính này rồi đối lập với giá trị MP, HP của bản thân: 150/225

Hẩn hiểu với một gã Druid, trong 3 thuộc tính, trí tuệ và thể lực mới là thứ cần thiết với hẩn, một cái đều là yếu tố máu chốt, một cái có liên quan tới uy lực và lượng MP, cái còn lại là điều kiện cần thiết để giữ mạng.

-Cảm giác: (chủ động / bị động) sơ cấp, bị động: tăng cảm giác với môi trường xung quanh.

Chủ động: sau khi khởi động, có thể bước đầu dò thám một ít tư liệu của mục tiêu, đối với mục tiêu vượt qua bản thân 5 cấp, hiệu quả giảm 50%, đối với mục tiêu vượt qua bản thân 10 cấp thì không có hiệu quả.

Sờ Thiên Biến cẩn thận nghiên cứu thuộc tính và kỹ năng, trong đầu không ngừng liên tưởng tới những giả thuyết, tư tưởng.

... ..

Gốc cây rất lớn, chừng 5 người ôm mới giáp, chỉ có 2 người ngồi nên cũng không chật chội, Hương Thảo Thiên Không bình tĩnh nhìn đám đông người chơi trước mặt, một lát sau hẩn mới thu hồi ánh mắt, nghiêng người đánh giá Sở Thiên Biến bên cạnh mình, thấy tên Druid này đang kiểm tra trang bị, về mặt chuyên chú kia làm cho hẩn không khỏi chấn động, ánh mắt hẩn có chút đăm chiêu.

Một lát sau, chờ sau khi Sở Thiên Biến xem xong thuộc tính của chính mình, đem toàn bộ thuộc tính ghi tạc trong đầu, ánh mắt hẩn bắt đầu dời sang đám người chơi đông đúc bên ngoài, tên Chiến Sĩ đầu đuôi gà bên cạnh rút cuộc không nhịn được yên tĩnh nên đã lên tiếng.

-Hi! Tôi nói này anh bạn, sao cậu không thừa dịp này đi luyện cấp đi? Cậu đừng nhìn tôi như vậy, tôi chỉ là một người chơi nản tán, không đội ngũ, không công hội, lại chỉ là 1 cấp Chiến Sĩ, muốn giành quái với đám viễn trình và đạo tặc bên kia chính là tìm ngược thôi.

-Tôi cũng là người chơi lẽ loi, hiện tại không phải là lúc đi làm nhiệm vụ hoặc luyện cấp.

Sờ Thiên Biến bình tĩnh trả lời làm cho Chiến Sĩ có chút suy nghĩ, ánh mắt hẩn nhìn Sở Thiên Biến cũng trở nên chăm chú hơn, Chiến Sĩ đầu đuôi gà biết 2 câu nói này cũng không phải là người chơi bình thường có thể nói ra.

Nếu Thiên Biến oán giận nói hiện tại luyện cấp quá nhiều người, cho dù hẩn là Druid, am hiểu tấn công từ xa, cũng rất khó hoàn thành nhiệm vụ; hoặc là rõ ràng yêu cầu Chiến Sĩ tổ đội, hai người cùng đi làm nhiệm vụ, vượt cấp đánh quái vân vân, Hương Thảo Thiên Không căn bản là sẽ không để ý tới Sở Thiên Biến, hoặc là nói vài câu lấy lệ cho xong việc.

Nhưng Sở Thiên Biến lại nói lúc này không phải là thời điểm để luyện cấp, những lời này hoàn toàn là kết luận mà Hương Thảo Thiên Không đã suy tính nhiều lần trước khi tiến vào trò chơi.

-Chỉ riêng phần nhân lực này thôi đã đủ để thấy tên Druid này không phải người chơi bình thường.

Hương Thảo Thiên Không suy nghĩ một chút rồi đưa ra kết luận như thế.

-Đúng vậy! Đối với những người chơi đơn độc như chúng ta mà nói, lúc này không phải là lúc để luyện cấp.

Hương Thảo Thiên Không yên lặng gật đầu, chợt lại hỏi:

-Anh bạn này, anh cho rằng khi nào mới tích hợp luyện cấp?

Sở Thiên Biến nhìn hương cây cỏ không trung liếc mắt một cái, nói:

-Trung Quốc phát tổng cộng 8 triệu mũ trò chơi, Trật Tự trận doanh có 150 Tân Thủ Thôn...

Đôi mắt Hương Thảo Thiên Không sang lên, hần tán thưởng nói:

-Anh hùng gặp nhau, anh hùng gặp nhau a! Tôi nói này người anh em, chỉ riêng phần nhân lực này thôi thì cũng đủ chứng minh anh không phải là người chơi bình thường rồi.

Sở Thiên Biến mỉm cười không nói gì, trên thực tế, hần nào biết được khi nào mới là thời cơ luyện cấp tốt nhất? Chính mình còn đang đau đầu suy nghĩ, Hương Thảo Thiên Không vừa hỏi hần liền tiện miệng nói ra, trực giác giúp hần biết khi nào là lúc tốt nhất để làm nhiệm vụ, hần cũng có thể dựa trên tư liệu để kết luận, về phần kết luận khi nào luyện cấp, Sở Thiên Biến căn bản là chưa biết, dù sao thì hần có quá ít tư liệu.

Có điều, nguy trạng đã sớm trở thành bản năng của hần, chính vì vậy hần nhân tiện giả vờ nói vài câu.

Mà Hương Thảo Thiên Không bên cạnh hần căn bản không phải là người kín miệng, một khi hần nhận thức Sở Thiên Biến, chỉ cần nói vài câu là có thể khiêu gợi tính ham nói của người này ngay.

-Nói đến thời cơ luyện cấp, nó có thể là sẽ diễn ra trong chớp mắt. Mà Dạ Tước lần này rất khác với những Game trước, chính như lời người an hem nói, Trung Quốc phát tổng cộng 8 triệu mũ trò chơi, Trật Tự trận doanh có 150 chỗ Tân Thủ Thôn, Hỗn Loạn trận doanh ước chừng cũng là như thế. Cho dù 8 triệu người chơi chia đều thì cũng lúc tiến vào trò chơi, cũng xuất hiện ở một Tân Thủ Thôn nhiều lắm cũng là 20.000 người, huống hồ Phong Ngự trấn này, hắc hắc..."

Hương Thảo Bầu trời nói tới đây liền ngừng lại, thấy Sở Thiên Biến sắc mặt bình tĩnh nên hần tiếp tục nói:

-Xem ra anh giống tôi, đều có một chút tin tức a! Trước đó tôi điều tra thật lâu mới từ 150 chỗ Tân Thủ Thôn chọn ra nơi này. Tam Công Lục Chiến của Trung Quốc cùng với vài Studio nổi tiếng đều không có tiến vào nơi này, chúng ta là người chơi tự do, bắt đầu ở nơi này có thể xem là được chút yên bình.

-Tam Công Lục Chiến? Phong Ngự Trấn nhiều nhất chỉ có 20.000 người chơi?

Hương Thảo Thiên Không nói tới một vài danh từ làm cho Sở Thiên Biến cảm thấy xa lạ, câu 20.000 người chơi chỉ xẹt qua trong đầu hần, hần liền nắm được điểm mấu chốt, hần rất nhanh tính toán, phân tích một chút xem khi nào sẽ bắt đầu đi làm nhiệm vụ.

-Nhiều nhất 20.000 người chơi, cho dù là bọn họ cùng lúc tiến vào, 20.000 người chơi cùng lúc làm nhiệm vụ giết chuột đất, thời gian đi tới ruộng lúa rồi giết chuột đất tốn bao nhiêu thời gian?

Sở Thiên Biến Hoàn toàn không có khái niệm về thời gian giết chuột đất, nhưng hần cũng không quá để ý tới chuyện này, ánh mắt hần bắt đầu tập trung về đám đông người chơi phía xa, từ phương hướng phần lớn người chơi đi, hần mơ hồ có thể tính toán ra thời gian.

Hiện tại Sở Thiên Biến đã có chút nắm chắc về mục 2 của sổ tay gà con, làm một người chơi mới, hơn nữa không có thể lực, nghiệp đoàn, muốn cùng những đoàn đội này giành quái, đó chính là chuyện lạ, người chơi mới chỉ có thể phán đoán số lượng người tham gia nhiệm vụ, tìm kiếm chỗ xme là thừa người, tận dụng mọi thứ lao tới làm nhiệm vụ, như vậy ít nhất cũng sẽ không thắng cấp quá chậm so với người khác.

Mà Sở Thiên Biến cũng phân tích lời nói vừa rồi của Hương Thảo Thiên Không, Hương Thảo Thiên Không lựa chọn chỗ này là vì nơi này không có cao thủ và nghiệp đoàn hoạt động, từ điều này giúp hần kết luận được một việc, nơi này luyện cấp so với chỗ khác thoải mái hơn không ít.

Nghĩ thông suốt điểm này, Sở Thiên Biến càng cảm thấy thoải mái, về mặt lộ ra sự đồng nhận thức, bộ dáng này nhất thời làm cho Hương Thảo Thiên Không càng thêm hưng phấn, hần thấp giọng nói:

-Người anh em, cậu cũng là người hiểu chuyện, thế nhưng có chuyện tôi biết cậu không hiểu ảo diệu bên trong.

-Nga?

Sở Thiên Biến nhủ mày, trên mặt lộ ra sự tò mò.

-Cậu cũng biết Dạ Tước là trò chơi do 6 đại cường quốc liên thủ tạo nên, nhưng cậu có biết vì sao Trung Quốc với 1,2 tỉ người, thế nhưng nhóm mũ trò chơi đầu tiên chỉ có 8 triệu?

Sở Thiên Biến nhủ mày, suy tư một hồi lắc đầu, nói:

-Chuyện này tôi thật sự không biết.

Kỳ thật, hần từ đầu tới đuôi chính là cái gì cũng không biết.

-Ha ha...

Hương Thảo Bầu trời đặc ý cười to, thần bí hề hề nói:

-Nguyên nhân chân chính là vì 'Đại Tiểu Chư Thiên Bảng' của nước ta cùng với Viễn Cổ Chư Vương Bảng của quốc tế.

-Án! ?

Sở Thiên Biến nghe vậy, hai tròng mắt liền sáng lên.

... . . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 6: Lần Đầu Tiên Bắn

"Đại Tiểu Chư Thiên Bảng', 'Viễn Cổ Chư Vương Bảng' ..."

Sở Thiên Biến tỏ ra trầm tư, tư liệu hần kiểm được có nói tới 2 thứ này, Sở Thiên Biến cũng rõ ràng đây là danh sách cao thủ trong game, một phần là danh sách cao thủ Trung Quốc, một phần là danh sách cao thủ thế giới.

Nhưng là, Sở Thiên Biến cũng chỉ biết có thế, dựa theo lời Ngụy Kim Tịch, sự chênh lệch của hần với những người này căn bản là không thể tính toán nổi, trên thực lực hoàn toàn không thể so sánh, cho nên hần cũng không có tìm hiểu quá sâu về những người này. Cho nên Sở Thiên Biến không rõ, công ty phát hành mũ trò chơi và những người này có quan hệ gì, mục đích cao nhất của công ty trò chơi chính là lợi nhuận, chẳng lẽ này nhưng cao thủ này có thể ảnh hưởng tới mở rộng trò chơi ư?

'Đại Tiểu Chư Thiên Bảng' và những cao thủ của quốc gia khác đã tranh đấu với nhau từ lâu, việc này không phải là bí mật gì, huống hồ Trung Quốc chúng ta bởi vì người chơi có số lượng khổng lồ, thiên tài cũng có rất nhiều, cho nên những quốc gia khác vẫn luôn tiến hành chèn ép. Mà lúc này đây, Dạ Tước là do 6 nước hợp tác phát hành, vì vậy các quốc gia càng thêm có ma sát với nhau hơn." Hương Thảo Thiên Không nói tới đây, thấy Sở Thiên Biến đang chú ý lắng nghe nên hần đặc ý tiếp tục nói: "Kết quả cuối cùng, từng quốc gia khi phát hành mũ trò chơi nhóm đầu tiên đều hạn chế tới con số 8 triệu. Cậu cũng biết, dân cư Trung Quốc khoảng 1,2 tỷ, phát hành chỉ có 8 triệu, không cần nói cũng biết được hậu quả..."

Hương Thảo Thiên Không nói tới đây liền cười lạnh hai tiếng, Sở Thiên Biến cũng may, hiển nhiên cũng hiểu được nguyên nhân bên trong.

Nhóm mũ trò chơi đầu tiên từng quốc gia chỉ có 8 triệu, như vậy nhìn như rất công bình, nhưng Trung Quốc với 1,2 tỷ người, số lượng người chơi rất khổng lồ, chỉ có 8 triệu mũ trò chơi thì có bao nhiêu được chơi chứ? Cho dù đợi tới nhóm mũ trò chơi thứ 2 phát hành, những người chơi sau cũng sẽ lạc hậu hơn những người khác nhiều.

Sở Thiên Biến khi tiến vào Dạ Tước cũng đã hiểu được điểm này, nghiệp đoàn, Studio to nhỏ ước chừng hơn 10.000, người chơi ít nhất cũng 1 triệu. Theo hần được biết, nghiệp đoàn có nhân số nhiều nhất thậm chí lên tới 5 vạn, nhưng Tam Công Lục Chiến theo lời Hương Thảo Thiên Không hần chỉ mới nghe lần đầu, có điều chắc là sẽ không kém 8 triệu mũ trò chơi, nếu chỉ có một nghiệp đoàn thì không sao. Nhưng đối với Trung Quốc có vô số người chơi mà nói, không thể nghĩ ngờ là rất chịu thiệt, bởi vì chỉ 8 triệu mũ trò chơi thì sẽ hạn chế sự phát triển của nghiệp đoàn, đợi cho tới nhóm mũ trò chơi thứ 2 tung ra thị trường thì tình hình nghiệp đoàn đã cố định, rất khó có thể phát triển lên.

Làm như vậy nói trắng ra chính là các quốc gia đang tiến hành áp chế Trung Quốc, chuyện như vậy làm cho người ta cảm thấy rất bất đắc dĩ.

"Hạn chế! Nói khó nghe một chút chính là các quốc gia liên hợp chèn ép Trung Quốc. Phải biết rằng nói về thiên tài trò chơi Trung Quốc luôn đứng đầu, chỉ cần nói tới cao thủ trên 'Đại Tiểu Chư Thiên Bảng' có bao nhiêu người kém cỏi cao thủ trên Viễn Cổ Chư Vương Bảng chứ, bọn họ cố tình qui định 1 nước chỉ có 3 người được lên bảng, hắc hắc, đám giám khảo quốc tế qui định như vậy chỉ sợ là lo lắng, nếu không có qui định như vậy thì đến cuối cùng, Viễn Cổ Chư Vương Bảng có một nửa đã thuộc về Trung Quốc." Hương Thảo Thiên Không cười lạnh, ngôn ngữ mang theo sự châm chọc.

Sở Thiên Biến an ủi nói: "Việc này cũng không phải là chuyện 2 người chơi chúng ta có thể lo. Nói thế nào đi nữa thì hạn chế này cũng giúp chúng ta luyện cấp thoải mái hơn, có phải không?"

"Không tồi, không tồi. Chuyện của những cao thủ tuyệt đỉnh ó qauan hệ gì với chúng ta, có thể giành được một mũ trò chơi trong đợt đầu là may mắn của chúng ta, mặc kệ thế nào đi nữa, sau này chúng ta nhất định sẽ trở thành cao thủ hàng đầu." Hương Thảo Thiên Không nghe vậy liền đặc ý cười lên.

Sở Thiên Biến mỉm cười, bỗng nhiên đôi mắt chớp động, vừa rồi khi cùng Hương Thảo Thiên Không nói chuyện, hần đã chú ý tới những người chơi xung quanh, hiện tại đã qua hai giờ, hần phát giác người chơi đi ra đã giảm bớt, lúc này càng nhiều người đang vui mừng chạy trở về giao nhiệm vụ.

"Không sai biệt lắm." Sở Thiên Biến tính toán trong lòng một chút rồi đứng dậy.

Mà bên cạnh Hương Thảo Thiên Không cũng như vậy, hai người liếc nhìn nhau, trao đổi suy nghĩ, trong lòng hai người cùng có đánh giá: "Đây là người chơi rất không tệ, đáng để kết giao."

Lập tức, hai người vui vẻ thêm Hào Hữu, sau đó cùng một chỗ chạy về ruộng lúa phía Nam

Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không hai người nhanh chóng chạy qua quảng trường, hai người muốn nắm chắc thời gian để đi làm nhiệm vụ, nhưng đúng lúc này, Hương Thảo Thiên Không biến sắc, tựa hồ nhớ tới cái gì, áy náy nói: "Anh bạn, xin lỗi, tôi có chút việc, cần đi tới một chỗ khác, xin lỗi vì không thể cùng tổ đội."

"Không có việc gì, anh đi vội đi." Sở Thiên Biến khách sáo một câu, trong lòng lại kỳ quái, Hương Thảo Thiên Không này vừa rồi còn nói là người chơi tự do, bây giờ lại nói là có chuyện, không biết là có chuyện gì xảy ra?

Có điều Sở Thiên Biến cũng không suy nghĩ nhiều, hiện tại hắn muốn đi tới ruộng lúa để thử phương thức giết quái của Druid nên cũng không có gì chần chờ.

Hương Thảo Thiên Không áy náy cười, hắn không nói thêm gì mà chỉ xoay người lại chạy vào đám đông, Sở Thiên Biến không thêm để ý mà tiếp tục chạy về hướng Nam, quảng trường dần dần tránh khỏi tầm mắt hắn, hắn quay đầu lại tìm Hương Thảo Thiên Không một cái, dù sao, tuy nói lần đầu tiên gặp mặt, nhưng đây có thể xem là người bạn hắn quen biết đầu tiên trong trò chơi, nếu như thật sự gặp phiền phức, Sở Thiên Biến cũng có thể giúp sức một chút.

Nhưng không quay đầu lại còn tốt, khi quay đầu lại hắn liền nhìn thấy Hương Thảo Thiên Không, khi thấy khuôn mặt hắn liền đen lại, hắn nhin không được liền mắng một câu: "Móa nó!"

Chỉ thấy xa xa nơi quảng trường, bên trong đám người, Hương Thảo Thiên Không khiêng thanh đại kiếm của mình, khoe môi nhếch lên lộ ra nụ cười, hắn đang cùng 3 mỹ nữ nói chuyện, bốn người cùng nhau nói chuyện cứ như 4 người là bạn tốt của nhau, trường hợp như vậy Sở Thiên Biến thấy nhiều rồi, Ngụy Kim Tịch rất thường xuyên xuất hiện nụ cười này.

Cách đó không xa bộ dáng của Hương Thảo Thiên Không không còn như lúc vừa rồi, dưới ngọn đèn mờ ảo, Sở Thiên Biến vẫn thấy được đôi mắt của Hương Thảo Thiên Không đang đảo qua thân hình 3 cô nàng, khi 3 người quay đầu lại nhìn, Chiến Sĩ tóc đuôi gà lại chuyển ngay thành bộ dáng thân sĩ, tốc độ thay đổi sắc mặt ngay cả Sở Thiên Biến cũng phải khâm phục.

"Quả nhiên là bản chất đàn ông a!" Sở Thiên Biến cười khổ lắc đầu, hắn không còn chần chờ nữa mà ngay lập tức chạy về ruộng lúa phía Nam.

...

Vị trí ruộng lúa cách thôn khoảng 1 dặm Anh, Sở Thiên Biến không tốn quá nhiều thời gian đã thuận lợi đi tới vị trí.

Ruộng lúa màu vàng lúc này là một mảnh hỗn loạn, những cọng lúa mạnh ngã trái ngã phải, dập nát, đứt gãy xuất hiện khắp nơi, thỉnh thoảng còn có con chuột cực lớn chui ra rồi chạy loạn, nhưng chẳng mấy chốc thì nó đã bị người chơi đánh chết.

Trong ruộng lúa mênh mông thỉnh thoảng lóe lên ánh kiếm quang, hỏa cầu, băng tiễn, Sở Thiên Biến dựa theo bóng người lúc ẩn lúc hiện phán đoán hiện tại người chơi và chuột đất có tỉ lệ là 3:1.

"Cứ như vậy, nhiệm vụ sẽ đơn giản hơn nhiều." Sở Thiên Biến âm thầm gật đầu rồi nhanh chóng đi tới mảnh đất rồi chạy sâu vào bên trong.

Sâu bên trong ruộng lúa, tình huống quả thật giống như Sở Thiên Biến dự đoán, bây giờ là rạng sáng, Dạ Tước cũng chỉ vừa mới Open Server, hiện tại đã qua 2 giờ nên người chơi tiến hành nhiệm vụ chuột đất tham lam cũng đã giảm hẳn.

Tìm một vị trí thừa thớt người chơi, Sở Thiên Biến nhìn những con chuột đất thừa thớt xuất hiện, hít sâu một hơi, giờ pháp trượng lên, hắn bắt đầu thử sử dụng kỹ năng của Druid, cũng là một kỹ năng duy nhất mà hắn có hiện giờ-thuật Phần Nộ.

Phần Nộ : cấp bậc: 1, triệu hồi lực lượng tự nhiên công kích địch nhân, tạo thành 15~20 điểm thương tổn, thời gian ngâm chú ngữ: 2. 5 giây. Khoảng cách hữu hiệu: 35 mét.

Ngay khi Sở Thiên Biến nhắm ngay con chuột đất đầu tiên bắt đầu công kích, chú ngữ trầm thấp kỳ dị vang lên trong đầu hắn, Sở Thiên Biến thấy thể liền hiểu cái gì là thi pháp, từ khi chú ngữ vang lên, đỉnh pháp trượng gấp khúc xuất hiện một luồng sang xanh lớn dần lên rồi chuẩn bị bay ra ngoài.

Luồng sang xanh trên đỉnh pháp trượng biến thành một quả cầu ánh sáng, Sở Thiên Biến cảm giác thuật Phần Nộ sắp sửa được bắn ra, trong giây lát, quang cầu này không ngờ lại biến mất.

"Sao lại thế này?" Sở Thiên Biến nhìn pháp trượng trong tay mà mờ mịt chẳng biết tại sao.

"Khoảng cách mục tiêu quá xa, vượt qua phạm vi thi pháp lớn nhất." Hệ thống nêu lên, nói cho tên gà con này biết nguôi nhân.

"Ách..." Sở Thiên Biến chớp mắt, trên trán chảy đầy mồ hôi

Q.1 - Chương 7: Giảm Bớt Thời Gian Chú Ngữ

Ước chừng 1 giờ sau, trải qua ném thử kỹ năng, ném thử lần đầu tiên đánh quái làm nhiệm vụ, Sở Thiên Biến trở về thôn với đầy suy nghĩ trong lòng.

"Cảm tạ sự trợ giúp của cậu, người mạo hiểm trẻ tuổi, đây là một chút tâm ý của tôi."

Ở cửa vào của thôn, Sở Thiên Biến lại gặp được chiến sĩ Lake, giao nhiệm vụ "Chuột đất tham lam" xong, hơn nữa Sở Thiên Biến đánh chết chuột đất thu được kinh nghiệm, hện tại hắn đã sắp lên tới 3 cấp, hơn nữa hắn còn đạt được một cái Tân thủ áo choàng cũ nát (vị trí: áo choàng, phòng ngự: 8).

"Trang bị trắng."

Sở Thiên Biến không hề lưu luyến liếc nhìn trang bị này một cái, trải qua thời gian đánh quái vừa rồi, hắn đối với những trang bị trắng này không có chút hứng thú nào, đánh 15 con chuột đất rơi xuống 3 món trang bị, bây giờ chúng còn đang trong ba lô của hắn.

Tỉ lệ rơi đồ cao như thế, hơn nữa lại là đồ phồn ngự màu trắng, không hề có thêm điểm vào thuộc tính khác, nó làm cho Sở Thiên Biến hiểu được thứ này chỉ là hàng thông thường không đáng tiền.

"Người mạo hiểm trẻ tuổi - Tuyệt Thiên Hồi, cậu có thể giúp tôi một việc không?"

Đang khi Sở Thiên Biến chú ý thuộc tính đáng thương của mình, giọng của chiến sĩ Lake một lần nữa vang lên.

"Lại có nhiệm vụ sao?" Sở Thiên Biến có chút khó xử nhũn mày, có điều hắn nhớ rõ mục 2 của sổ tay gà con: đánh quái làm nhiệm vụ mới là con đường trưởng thành tốt nhất của gà con, nghĩ đến đây, hắn mỉm cười gật đầu: "Đương nhiên rồi, chiến sĩ Lake tôn kính, có thể đến giúp ngài là vinh hạnh của tôi. Có gì phân phó xin cứ nói, tôi sẽ làm hết khả năng."

Lake vui mừng cười nói: "Thật sự là quá tốt, cậu là một Druid dũng cảm, Âm Dạ Tinh Linh vẫn như thế, ngoại trừ tính cách cao ngạo không chịu nói chuyện tra, các người vẫn là một chủng tộc thiện lương." Nói xong, NPC Chiến Sĩ lại nhũn mày, trầm giọng nói: "Cậu cũng biết hiện tại thủ vệ thôn xóm không đủ, trong rừng cây Phương Bắc hiện giờ lại đang có Hỏa Anh đang tiến hành tàn sát bừa bãi, cứ như vậy, khu rừng đó trước sau gì cũng sẽ trở thành một khu rừng chết."

"Thủ vệ thôn Chiến Sĩ Lake nhờ người chơi Tuyệt Thiên Hồi đi rừng cây phía Bắc tiêu diệt 15 con Hỏa Anh, có tiếp nhận hay không?"

&&•&&

"Nhiệm vụ Bình thường: Hỏa Anh làm càn "

"Nhiệm vụ giới thiệu vắn tắt: rừng cây phương Bắc từ trước tới nay vẫn là nơi dân cư trong thôn nhàn nhã đi dạo chơi, nhưng vài ngày trước, không biết từ đâu lại có một đám Hỏa Anh xuất hiện, chúng đã làm cho rừng cây hoàn toàn thay đổi. Trời ơi! Cứ như vậy, khu rừng đó chẳng mấy chốc sẽ bị chúng nó phá hủy, chỉ sợ đến lúc đó thế lửa còn có thể lan tới thôn xóm. Druid trẻ tuổi dũng cảm, xin hỏi ngài có sẵn lòng đi tới khu rừng giúp chiến sĩ Lake giết chết Hỏa Anh hay không?"

"Mục tiêu nhiệm vụ: Hỏa Oanh *15 con "

"Nhiệm vụ nhắc nhở: loại công việc này đơn giản không mất nhiều sức, nhưng sẽ hao nhất định nhân lực."

"Nhiệm vụ ban thưởng: Bao cổ tay da thô ráp (trang bị màu trắng, phòng ngự +8) "

&&•&&

"Tàn sát bừa bãi-Hỏa Oanh!" Sở Thiên Biến tiếp nhận nhiệm vụ, nhìn khung nhiệm vụ tăng thêm một cái nhiệm vụ mới, đôi mày hắn càng nhũn chặt lại.

Vừa rồi khi đi qua ruộng lúa, Sở Thiên Biến hoàn thành nhiệm vụ tiêu diệt chuột đất mà không gặp khó khăn gì, sau khi quen thuộc thời gian ngâm chú ngữ xong, Sở Thiên Biến dự đoán thời gian, rất nhanh là có thể tiêu diệt chuột đất. Quái vật trong Dạ Tước đều có hệ thống cừu hận, một khi bị công kích trúng, quái vật sẽ đánh trả lại người chơi, nếu không thì sẽ chạy trốn xung quanh.

Đánh chết 15 con chuột đất, hơn nữa thêm vào thời gian trở về, tổng cộng dùng hơn 1 giờ, Sở Thiên Biến cùng người chơi khác không khác nhiều lắm.

Nhưng khi sử dụng thuật Phần Nộ, Sở Thiên Biến phát hiện một vấn đề làm cho hắn cảm thấy hoang mang khó hiểu, đó chính là kỹ năng ghi rõ 【 thuật Phần Nộ 】 có thời gian đọc chú ngữ là 2.5 giây, nhưng Sở Thiên Biến lại biết rõ ràng thời gian hắn đọc chú ngữ không phải 2.5 giây mà là gần 3 giây.

Tang thêm 0.5 giây, nếu là người chơi bình thường có thể không phát hiện, bởi vì không có mấy tình thời gian, kỹ năng đọc chú xong lại tự động tấn công. 0.5 giây thời gian này, người chơi bình thường chưa chắc đã chú ý.

Nhưng Sở Thiên Biến đối với việc xác định thời gian rất chuẩn xác, khi phát động thành công thuật Phần Nộ lần thứ 2, hắn đã cảm giác được thời gian mình đọc chú ngữ rõ ràng là dài hơn 2.5 giây, Trải qua thí nghiệm, Sở Thiên Biến phát giác thời gian hắn đọc chú ngữ là gần 3 giây.

Trong hiện thực Sở Thiên Biến là một thợ săn tiền thưởng, sở trường của hắn là bắn súng, tốc độ bắn của đạn đặc chế và tầm bắn tuyệt đối vượt qua tay súng bình thường, nhưng trong trò chơi, hắn sử dụng thuật Phần Nộ này rõ ràng là chậm hơn so với thuyết minh 0.5 giây. Đối với Sở Thiên Biến mà nói khi chấp hành nhiệm vụ, đừng nói là 0.5 giây, cho dù chỉ là 0.1 giây thôi, đều có thể lệnh làm cho chính mình rơi vào tình trạng nguy hiểm.

Đây là thế nào?

"Kém một giây, phân ra sinh tử!" Sở Thiên Biến đang rất sầu lo, nhưng hắn cũng không suy nghĩ quá nhiều, dù sao đối với trò chơi hắn chỉ là gà con, chỉ có thể chờ một lát logout hỏi Ngụy Kim Tịch bạn hắn mà thôi.

... ..

Trong hiện thực, là một thợ săn tiền thưởng thường xuyên gặp nguy hiểm, Sở Thiên Biến luôn luôn đem kỹ năng bắn súng của mình thành vốn để sống, cho nên trong trò chơi, hắn đối với chuyện Druid đọc chú ngữ tốn thời gian dài hơn rất chú ý. Đối với Sở Thiên Biến mà nói, chính mình thi triển kỹ năng tốn thời gian nhiều hơn thuyết minh 0.5 giây, tuy nói hắn bây giờ chỉ là tay mới, nhưng thứ bảo mệnh của mình lại xảy ra vấn đề, việc này không hề làm cho hắn không lo lắng được.

Có điều cho dù có lo lắng thế nào, Sở Thiên Biến cũng không có định chỉ đi việc đi tới khu rừng phương Bắc, từ khi Dạ Tước Open Server bắt đầu đã qua gần 4 giờ, với sự phán đoán của hắn, khi rạng sáng, nơi này sẽ xuất hiện một đám đông người chơi. Dù sao, cũng không phải tất cả người chơi đều lựa chọn khi trò chơi bắt đầu sẽ vào game, có rất nhiều người vì đủ loại nguyên nhân nên không thể online ngay được mà phải chờ tới rạng sáng.

Bởi vậy, Sở Thiên Biến đoán chừng đám người chơi suốt đêm làm nhiệm vụ luyện cấp và đám người chơi mới bắt đầu và Dạ Tước rạng sáng sẽ gặp nhau, lúc đó, Phong Ngữ trấn sẽ trở nên rất đông đúc.

"Phải tìm khe hở, đẩy nhanh tốc độ."

Sở Thiên Biến nghĩ vậy liền tạm quên việc thời gian đọc chú ngữ, hắn ngẩn đầu nhìn bầu trời rồi dựa theo hướng mà chiến sĩ Lake hướng dẫn chạy đi.

Chỉ chốc lát, ước chừng chạy ra khoảng cách thôn khẩu 1.5 dặm Anh địa phương, một rừng cây đã rõ ràng đang nhìn, Sở Thiên Biến còn không có chạy vội tới phụ cận, gió đêm giữa đã xem một cổ tiêu yên mùi ngênh diện thổi tới, lập tức, hắn thấy rõ xa xa rừng cây đích tình cảnh, khắp trong rừng cây đã không có một viên hoàn hảo cây cối tồn tại, đại bộ phận số lượng đã bị đốt thành nửa thanh khô hắc cọc gỗ, số ít cây cối cho dù có thể bảo trì đầy đủ thân cây, cành lá từ lâu hiện ra khô vàng, mắt thấy lý điều linh cũng không xa.

Trong rừng cây, thỉnh thoảng lại có ánh lửa xẹt qua những thân cây khô vàng, trong bóng đêm, chúng tạo thành một vệt sáng rất xinh đẹp, Sở Thiên Biến chạy tới gần một chút mới phát giác ánh lửa này không phải là thuật Hỏa Cầu của Pháp Sư mà là một con chim toàn thân đều là ánh lửa, ánh sáng kia là quỹ tích bay lượn tránh né của chúng.

Hỏa Oanh: cấp bậc 3, chủng loại: quái vật bình thường. Giá trị sinh mệnh: 180 điểm, kỹ năng: Hỏa Diễm công kích.

Sở Thiên Biến ném một cái 【 cảm giác 】 lên trên người Hỏa Oanh, phát giác quái vật này có lượng HP nhiều hơn Chuột đất 30 điểm, 1 cấp Phần Nộ với chuột đất tạo thành 28 điểm sát thương, đoán chừng là tấn công Hỏa Oanh, con số này cũng không chênh lệch nhiều lắm.

"Nhiệm vụ này xem ra cũng không khó khăn." Sở Thiên Biến có chút thả lỏng, ánh mắt đã qua 4 phía, hắn chợt phát giác có chuyện không đúng lên nhủ mày lại.

Sở Thiên Biến phát hiện người chơi trong khu rừng này nhiều hơn chỗ ruộng lúa nhiều, nếu nói ở ruộng lúa tỉ lệ người chơi và chuột đất là 3:1, như vậy người chơi và Hỏa Oanh ở đây có tỉ lệ là 6:1.

"Sao lại thế này? Nhiệm vụ này rất khó khăn? 180 điểm HP, hắn là không khó đối phó mới đúng. Thì ra là thế, khó trách nhiệm vụ nhắc nhở loại nhiệm vụ này không cần tốn sức, nhưng lại hao phí nhân lực!"

Đứng bên cạnh rừng cây, Sở Thiên Biến cẩn thận quan sát một hồi, rất nhanh hiểu được chỗ khó của nhiệm vụ này, 3 cấp Hỏa Oanh cũng không có bao nhiêu HP, kỹ năng – Hỏa Diễm công kích với người chơi cũng chỉ tạo thành tổn thương có hạn, điểm tạo thành độ khó cho nhiệm vụ này chính là Hỏa Oanh có tốc độ quá mau.

Chính xác hơn là chúng bay quá nhanh!

Nếu xem tốc độ của Chuột đất xem là 1, như vậy tốc độ bay của Hỏa Oanh chính là 3, tốc độ tăng gấp 3, hơn nữa Hỏa Oanh còn là loài chim, chuyện này làm cho người chơi càng khó nắm giữ quỹ tích, việc công kích sẽ trở nên khó khăn.

Đương nhiên, nếu Hỏa Oanh và người chơi có số lượng đổi lại thành 6:1, như vậy nhiệm vụ này quả thật không có gì khó, nhưng là hiện tại, người chơi đang phân đầu luyện cấp, trong rừng cây đều là bóng dáng người chơi, cục diện như vậy làm cho nhiệm vụ này càng thêm khó khăn.

"Nhiều người như vậy, thật sự là phiền toái a!" Sở Thiên Biến hiện tại mới cảm nhận được chỗ tốt của tổ đội, bởi vì hiện tại người chơi trong rừng phần lớn đều là cận chiến hoặc là người chơi lẹ loi, có đội ngũ 3 thành viên, vào trong rừng bọn họ rất nhanh đã hoàn thành nhiệm vụ, lúc này bọn họ đang nói cười trở ra.

"Không có biện pháp, chỉ có thể tận dụng mọi thứ." Sở Thiên cảm thán một câu, hắn tìm một chỗ vắng người rồi đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Cướp Quái! Hỏa Oanh Tàn Sát Bừa Bãi

"Phanh" !

"-26" !

Hỏa Oanh trên không trung bay thành một đường cong, tuy là bay rất nhanh chóng, nhưng nó cũng không thể nào tránh thoát hết thấy công kích, một hỏa cầu từ bên dưới bay lên đập ngay vào nó, sau đó, một cái Phần Nộ xuất hiện, thế là Hỏa Oanh đã rơi xuống mặt đất, không còn nhúc nhích nữa.

"Con thứ 7, cũng không tệ lắm. Lên tới 3 cấp tăng 4 điểm Trí tuệ, hiện tại cường độ pháp thuật là 14, uy lực của Phần Nộ tăng lên 5~8."

Sở Thiên Biến giờ pháp tượng lên, nhìn thi thể Hỏa Oanh trên mặt đất hắn không ngừng tính toán, sau đó hắn đi lên nhặt vật phẩm, mà lúc này, những người chơi xung quanh một lần nữa, không hẹn mà cùng dung ánh mắt hâm mộ, ghen tị nhìn hắn.

Khi vừa mới bắt đầu giết Hỏa Oanh, Sở Thiên Biến cũng đã đau đầu một hồi lâu, Hỏa Oanh này có tốc độ bay cực nhanh, hơn phạm vi hoạt động không ngờ là cả khu rừng, Phần Nộ có thời gian đọc chú ngữ gần 3 giây, nhưng chỉ mới đọc một nửa, Hỏa Oanh đã sớm biến mất.

Đây cũng là chỗ khó của nhiệm vụ này, tổ đội 3 người chơi thì có thể dễ dàng giết Hỏa Oanh, ít nhất thì chỉ cần thăm dò quỹ tích một chút, ba người chơi đứng 3 chỗ khác nhau, rất nhanh là có thể công kích trúng mục tiêu. Nhưng nếu đổi thành 2 người chơi cận chiến, hoặc là người chơi lẹ loi một mình, công việc này biến thành một chuyện rất đau đầu.

Trước 5 cấp, người chơi chỉ có thể dựa vào 1-2 kỹ năng lúc đầu, kỹ năng thiếu thốn làm cho người chơi phần lớn chỉ có 1 thủ đoạn công kích, cận chiến thì thiếu kỹ năng loại đột kích, ăn bắn là không có tính cơ động, viễn trình thì chỉ có kỹ năng thuần phát, vì vậy khi đối mặt với loại quái vật có tốc độ nhanh như Hỏa Oanh sẽ càng thêm khó khăn.

Có điều, Sở Thiên Biến thử một hồi lâu, tuy thời gian đọc chú dài tới 3 giây nhưng không phải là hắn không có biện pháp.

Chỉ cần nắm giữ quỹ tích bay của Hỏa Oanh, trước hết phán đoán vị trí và thời gian 2 giây trước khi nó xuất hiện, đứng đúng vị trí thích hợp, như vậy sẽ có thể nắm chắc việc đánh trúng Hỏa Oanh.

Kỳ thật muốn hiểu điều này không có gì khó, khó là ở chỗ làm thế nào, người chơi bình thường cho dù biết rõ việc này nhưng khi tính toán thì cũng sẽ xuất hiện sai lệch, có điều người làm việc này là Sở Thiên Biến nên sẽ không có vấn đề gì.

Loại nhân lực, dự đoán thời gian và lựa chọn vị trí với Sở Thiên Biến mà nói sớm đã bình thường như việc ăn uống, quả thực nó gần như đã trở thành bản năng, hắn sở dĩ cần chú ý tốc độ của Druid cùng với việc thuần thực sử dụng kỹ năng nữa mà thôi.

Quả nhiên, Xem qua vài lần ném thử tính công kích lúc sau, Sở Thiên Biến rất nhanh có thể trúng mục tiêu hỏa oanh, còn lại chuyện tình liên phi thường đơn giản, bất quá bán giờ, tuy rằng chung quanh ngoạn gia chút không có giảm bớt xu thế, khả Sở Thiên Biến đã xem "Tàn sát bừa bãi hỏa oanh" nhiệm vụ hoàn thành một nửa.

Biểu hiện như vậy tự nhiên sẽ làm cho người khác chú ý, nhất là đám Chiến Sĩ, Đạo Tặc chỉ có thể cận chiến đang đứng ở những góc cây ai oán, bọn họ đều dùng khuôn mặt kẻ lè để nhìn Sở Thiên Biến như muốn nói rằng: chim bay quá nhanh, đại gia ngài thương tình bao dưỡng tôi đi.

Đối với ánh mắt của những người xung quanh, Sở Thiên Biến làm như là không nhìn thấy, hắn không phải là người có tính đồng tình, hơn nữa hắn chỉ mới tới giai đoạn xa lạ trong trò chơi, vì vậy hắn không dám làm điều gì thừa thãi.

Tuy rằng xung quanh có rất nhiều người dùng ánh mắt ‘đưa tình’ nhìn hắn, nhưng lại không có một ai chủ động đi lên yêu cầu tổ đội, có một ít người là do ngạo khí, có một ít người khác sợ bị từ chối mất mặt, cũng có người không biết đang suy nghĩ gì, dù sao thì trong lòng Sở Thiên Biến, cái nhìn của những người này có quan hệ gì với hắn chứ, hắn chỉ một lòng muốn làm cho xong nhiệm vụ, nhanh chóng thăng cấp để vọt vào tốp người chơi cao cấp.

"Con thứ 12."

Lại một con nữa ngã xuống, Sở Thiên Biến tiến lên thành thạo thu thập thi thể Hóa Oanh, ngoại trừ lông chim vẫn là lông chim, Sở Thiên Biến nhìn những lông chim bên trong ba lỗ, trong lòng không khỏi thầm mắng hệ thống keo kiệt, cho tới bây giờ vẫn chưa hề bạo ra một món trang bị có màu nào cả.

Chơi 5 giờ, Sở Thiên Biến đã dần dần dung nhập chức nghiệp Druid, hiện tại hắn thực chờ đợi những trang bị khi mặc trên người rồi cuộc sẽ có cảm giác gì, đáng tiếc, chưa tới 5 cấp, nguyện vọng này của hắn không thể thực hiện được.

Đang khi Sở Thiên Biến dần dần sinh ra khát vọng với trang bị, một giọng nói từ phía sau hắn vang lên.

"Tôi nói này anh bạn, kỹ thuật không tồi nha! Cùng nhau tổ đội thế nào?"

Sở Thiên Biến xoay người, phát hiện phía sau hắn là 2 Chiến Sĩ, trên người mặc trang phục giống như của Hương Thảo Thiên Không, lúc này hai người đang mỉm cười nhìn hắn.

Xem xét tên 2 chiến sĩ, hắn biết được 2 người này một người là Lan Ngũ, một người là Lan Lục.

Sở Thiên Biến có chút không vui, nếu người bình thường có lẽ còn nghe không ra nhìn không ra, nhưng hắn là người quen việc nhìn sắc mặt, sao có thể không nghe ra 2 Chiến Sĩ này khi nói không có mang theo một tia thỉnh cầu nào, hơn nữa nụ cười kia còn mang theo một tia cường ngạnh.

"Thật có lỗi! Tôi sắp làm xong rồi, các người tìm người khác đi." Sở Thiên Biến không có biểu hiện gì mà chỉ xoay người đi về phía rừng cây, thậm chí còn không thèm liếc nhìn 2 chiến sĩ này lấy một cái.

Người kính ta một thước, ta kính người một trượng, Sở Thiên Biến từ trước đến nay đều làm như thế, hia tên này ngay cả cầu khẩn cũng không có thì hắn cần gì để ý tới, huống chi, cho dù bọn họ thiệt tình thỉnh cầu tổ đội, Sở Thiên Biến cũng sẽ cự tuyệt, hiện tại hắn đang làm nhiệm vụ, bất cứ chuyện gì ảnh hưởng tới nhiệm vụ hắn cũng sẽ không làm.

Hai Chiến Sĩ kia nhìn theo bóng dáng Sở Thiên Biến, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, tên Chiến Sĩ gọi là Lan Lục kia oán độc nhìn theo bóng dáng Sở Thiên Biến, hung tợn nói: "Lão Ngũ, anh nói như thế nào? Muốn chúng ta cùng nhau hợp tác xử lý hắn không?"

"Chú mày lại muốn gây chuyện thị phi? Không nhớ rõ lệnh cấm của đội trưởng, lão đại sao, lúc đầu hết thấy hoạt động PK, giết người không thể để chúng ta ra tay trước, nếu không sẽ chọc phiền toái, đến lúc đó sẽ bị đuổi ra." Lan Ngũ trừng mắt nhìn Lan Lục một cái.

"Mẹ! Lão Ngũ, bộ dáng của tiểu tử kia vừa rồi quá kiêu ngạo, anh có thể nhẫn sao? Lão tử không thể nhẫn nổi nữa."

Lan Ngũ suy nghĩ một chút rồi âm trầm cười nói: "Đừng nóng vội! Đội trưởng nghiêm lệnh không cho chúng ta ra tay trước, cũng không nói không thể làm việc khác! Chúng ta chỉ cần động tay động chân một chút là được!"

Ánh mắt Lan Ngũ dừng trên người Hóa Oanh mà Sở Thiên Biến đánh rồi lạnh lùng cười rộ lên, Lan Lục cũng chăm chú nhìn, sau đó chợt hiểu ý rồi cười lạnh.

Sâu bên trong rừng cây, Sở Thiên Biến đang yên lặng tính toán thời gian và khoảng cách, sau đó nhanh chóng chạy tới chỗ một gốc cây tiếp đón Hóa Oanh đang từ xa bay lại, trong miệng bắt đầu ngâm xướng chú ngữ thuật Phần Nộ, sau khi giết 13 con Hóa Oanh, hắn sớm đã thích ứng quỹ tích bay và tốc độ của nó, ngoại trừ thuật Phần Nộ vẫn như cũ cần 3 giây để đọc chú ngữ, những chuyện khác Sở Thiên Biến không có lo lắng gì.

"Phanh" !

"-27" !

Nhìn cả đêm đều là con số từ 20~28, Sở Thiên Biến thật sự có chút phiền chán thương tổn đáng thương của 1 cấp Phần Nộ, trong lòng hắn lúc này rất hi vọng mình có thể nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ, chờ sau khi lên tới 5 cấp, hắn có thể đi vào Phong Ngữ trấn, dựa theo Hương Thảo Thiên Không miêu tả, bên trong trấn có các đạo sư chuyên dạy kỹ năng, Sở Thiên Biến thực rất chờ mong có thể học được kỹ năng mới cùng với thuật Phần Nộ cao cấp.

Sau khi đánh trúng, Sở Thiên Biến nhìn Hóa Oanh đang bay tới, hắn không gián đoạn mà ngay lập tức đọc chú ngữ thuật Phần Nộ, giai đoạn đầu người chơi đánh quái rất đơn điệu, viễn trình chức nghiệp khi đánh quái chỉ có thể cứng rắn đứng chịu quái vật công kích.

Khi Sở Thiên Biến đọc chú ngữ được một nửa, hai bóng người đột nhiên từ bên cạnh hắn lao ra, lập tức đem Hóa Oanh đang bay tới chặn lại, hai thanh kiếm ngay lập tức chém xuống, hai người này rõ ràng là hai tên Lan Ngũ Lan Lục vừa rồi.

Anh dừng đã kích!

Hai người đồng thời sử dụng kỹ năng, hai thanh đại kiếm hung hăng chém vào Hóa Oanh, còn chưa chờ Sở Thiên Biến đọc chú ngữ xong, hai người lại phân biệt đánh ra bình thường công kích, lúc này đòn Phần Nộ thứ 2 của Sở Thiên Biến phát ra, trúng vào người Hóa Oanh, Hóa Oanh ngay lập tức từ trên không rớt xuống.

Lan Ngũ xoay người lại nhặt lên một cọng lông vũ, ánh mắt liếc nhìn Sở Thiên Biến, hắc hắc cười nói: "Tạ ơn! Huynh đệ, kỹ thuật đánh quái không tệ nha!"

Trong Dạ Tước, người chơi đánh ra kích đầu tiên sẽ rất có lợi thế, người khác muốn cướp quái thì phải đánh quái tổn thương chiếm hơn 60% mới được.

Lan Ngũ và Lan Lục chính là lợi dụng điểm này, bọn họ tuy rằng không thể nắm giữ quỹ tích bay của Hỏa Oanh, nhưng khi Sở Thiên Biến đánh trúng, Hỏa Oanh sẽ bay lại, lúc này chỉ cần không phải người mù đều có thể thoải mái bắt giữ quỹ tích của Hỏa Oanh.

Chiến Sĩ và Đạo Tặc giai đoạn đầu tuy đều thuộc loại chân ngắn, chỉ khi nào bị bọn họ cận chiến chém trúng thì mới có thể giành quái được, chỉ cần bị bọn họ chém trúng, cho dù là viên trình Bạo Kích thì cũng chưa chắc có thể so được, huống chi bọn họ hai người, mà Sở Thiên Biến chỉ có một người, bởi vậy càng dễ dàng bị Lan Ngũ Lan Lục giành đi 60%.

Tuy nói kích thứ nhất trúng mục tiêu có thể bổ sung một chút, Sở Thiên Biến đạt được hỏa oanh 40% kinh nghiệm, nhưng nhiệm vụ của hắn lại không có tiến triển, nhiệm vụ vẫn như cũ còn thiếu 2 con Hỏa Oanh mới hoàn thành.

Sở Thiên Biến mặt trầm như nước, yên lặng nhìn 2 Chiến Sĩ đang đắc chí mà không nói gì, cũng không trả lời mà chỉ chạy về phía rừng cây.

Lan Ngũ và Lan Lục cười lạnh nhìn nhau rồi đi theo Sở Thiên Biến, bọn họ cũng tính không dễ dàng buồn tha cho tên Druid này.

...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 9: Dụ Quái! Các Người So Với Tên Gà Con Ta Còn Không Bằng

Sở Thiên Biến bình tĩnh đi về phía Tây rừng cây, sắc mặt hắn vẫn như thường không biết suy nghĩ gì, mà Lan Ngũ và Lan Lục thì đi theo phía sau cách hắn 30 m, tổ hợp như vậy nhìn vào quả thật có chút quái dị.

"Lão Ngũ, chắc tên tiểu tử này đang tức tới bở phổi, vậy mà còn làm ra dạng không thèm để ý. Ha ha... , ta nhìn hắn làm sao hoàn thành nhiệm vụ, lão tử hôm nay đi theo bồi hắn tới cùng. Vừa rồi thức thời một chút, mọi người cùng làm nhiệm vụ, hiện tại không phải đang cùng nhau vui mừng sao? Thật sự nghĩ mình rất có năng lực?" Lan Lục đắc ý nói, âm thanh cũng không nhỏ, ngay cả Sở Thiên Biến cũng nghe được.

Lan Ngũ đưa cột nhìn chăm chú vào Sở Thiên Biến, sau đó mặt ngữ với Lan Lục: "Đúng là phải hảo hảo bồi hắn, chờ tiểu tử này kiểm chế không được, trước tiên công kích chúng ta, chúng ta cũng có cơ để phản kích."

Lan Lục hiểu ý cười rộ lên rồi lạnh lùng nhìn Sở Thiên Biến, hắn đang ảo tưởng một hồi tiểu tử này lừa gạt công tâm, ra tay công kích, bị bọn họ ngược đến chỉ còn một tia máu, sau đó bắt đầu suy nghĩ nên nói gì để đã kích hắn, nghĩ đến đây, trong lòng Lan Lục liền nhin không được hiện lên sự vui vẻ.

Rồi đột nhiên, hai người thấy Sở Thiên Biến di động, một con hỏa Oanh từ phía xa bay lại, bên kia vang lên âm thanh đọc chú ngữ của Sở Thiên Biến.

Hai Chiến Sĩ nhìn nhau một chút rồi lên tiếng nói: "Đi mau!"

Sau đó 2 người nhanh chóng chạy tới, dựa theo dự tính của 2 tên này, vị trí của bọn họ đang đến sẽ gặp được Hỏa Oanh bay tới.

Một quả cầu ánh sáng màu xanh bay ra, chuẩn xác đánh trúng Hỏa Oanh, Lan Ngũ và Lan Lục nhanh chân hơn, hai người hiện lên nụ cười đắc ý, hai tay cầm kiếm liền chuẩn bị chém Hỏa Oanh.

Ai ngờ hai người vừa mới chạy đến vị trí dự tính, chuẩn bị ra tay, Hỏa Oanh lẹ đột nhiên kêu lên, sau đó tạo thành một đường cong trên không trung, lóe qua trước mặt hai Chiến Sĩ, vừa lúc tránh được công kích của 2 tên này.

"Sao lại thế này?" Lan Ngũ thấy vậy không khỏi ngẩn ngơ, đột nhiên phục hồi tinh thần lại, quay đầu lại nhìn, sau đó tức giận mắng: "Mẹ nó! Tên tiểu tử giao hoạt."

Cách đó khoảng 40m, Sở Thiên Biến đang đứng đó đọc chú ngữ, chuẩn bị phát ra phần nộ. Nguyên lai ngay tại vừa rồi đánh trúng xong, Sở Thiên Biến cũng không đứng tại chỗ chờ Hỏa Oanh mà lập tức chạy về hướng Tây làm cho Hỏa Oanh đuổi theo vừa kịp tránh thoát công kích của 2 Chiến Sĩ, hướng tới chỗ Sở Thiên Biến bay qua. Mà bên này, Sở Thiên Biến cũng bắt đầu đọc chú ngữ, lúc đó, hắn dùng ánh mắt khinh miệt nhìn sang 2 tên Chiến Sĩ.

"Mẹ nó! Mau đuổi theo, không thể để cho tên tiểu tử này đánh tung đòn Phần Nộ thứ 3!"

Lan Lục thấy vậy liền lộ vẻ dữ tợn, không chút nghĩ ngợi liền kéo cự kiếm đánh tới chỗ Sở Thiên Biến, hắn biết rõ Hỏa Oanh chỉ có khoảng 180 HP, nếu lúc này 2 người không chặn được Hỏa Oanh, làm để cho tên Druid trước mặt này thực hiện xong đòn Phần Nộ thứ 3, vậy thì sẽ không cướp quái được,

ai biết một hồi tên này sẽ dùng lời lẽ kiêu ngạo gì để nói 2 người bọn họ.

Hai Chiến Sĩ không kịp nghĩ ngợi liền đuổi theo đánh Hỏa Oanh, ngay tại hai người sắp tiếp cận phạm vi 20 m, đòn Phần Nộ thứ 2 của Sở Thiên Biến cũng đã xong một nửa, trên mặt hắn bỗng nhiên lộ ra vẻ đùa cợt, hắn đột nhiên ngừng việc đọc chú ngữ, sau đó chạy sâu vào bên trong.

Lần này, Lan Ngũ Lan Lục vốn chuẩn bị xong một lần nữa thất bại, hai người nhịn không được tức giận, hai mắt phun hỏa chạy theo phía sau Hỏa Oanh.

"Con bà nó! Thật muốn một kiếm chém chết tiểu tử này." Lan Lục vừa đuổi theo vừa nạt.

Lan Ngũ trừng mắt nhìn đồng bạn rồi nói: "Chú mày công kích hắn trước, nếu để cho đội trưởng biết thì chắc chắn sẽ bị đuổi? Khai Sơn hội trưởng đã nghiêm khắc ra lệnh, ai dám lúc này sinh sự, cho dù là thành viên trụ cột cũng sẽ bị đuổi."

Nghe vậy, Lan Lục sợ hãi co rút đầu lại, vẻ mặt càng thêm dữ tợn, hắn tức giận đuổi theo Hỏa Oanh, hận không thể một kiếm miểu sát con chim này.

Khói đen tràn ngập trong rừng cây, chỉ thấy một Druid đẹp trai chạy như điên, phía sau là một con Hỏa Oanh, mà phía sau cùng là 2 tên Chiến Sĩ đang nghiêng ngã nghiêng lợi đuổi theo, tình huống như vậy làm cho những người chơi khác không cách nào hiểu nổi.

Khói đen trong rừng cây từ từ nhạt đi, một người, một chim, hai Chiến Sĩ cứ như vậy truy đuổi tới phía Tây khu rừng.

Ánh sáng mờ ảo chiều xuyên xuống tán rừng giúp cho mọi người miễn cưỡng có thể thấy được đường đi, Sở Thiên Biến nhanh chóng chạy tới phía trước, yên lặng tính toán thời gian, hai mắt hắn đột nhiên sáng ngời, khoe miệng nổi lên nụ cười kỳ lạ, thân hình đột nhiên tăng tốc, cả người chạy ra phía sau một gốc cây.

Hỏa Oanh theo phía sau cũng chạy vào gốc cây, Lan Ngũ và Lan Lục chạy theo phía sau cùng, sau khi rẽ, hai tên này thấy được ngọn lửa, đó là ngọn lửa trên người Hỏa Oanh.

"Mẹ! Rốt cục cũng đuổi tới."

Lan Lục nổi giận gầm một tiếng, hắn không hề nghĩ ngợi mà chạy như điên qua, sau khi rẽ qua hắn liền thấy Sở Thiên Biến, hắn thấy được tên Druid đáng giận kia đang giờ pháp trượng lên sau đó kết thúc hồi ngữ, một đòn Phần Nộ từ đỉnh pháp trượng bắn ra.

"Tiểu tử! Mày cho là như vậy, gia gia liền cướp không được sao? Ban đầu mỗi trò chơi, Viễn trình và cận chiến cướp quái, viễn trình luôn luôn chịu thiệt."

Lan Lục cười nhạo nhìn Sở Thiên Biến một cái, đại kiếm đột nhiên chém ra, "Anh đừng đã kích" tuy phóng ra chậm, nhưng tuyệt đối là nhanh hơn thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ, hai cái chiến sĩ có tin tưởng tuyệt đối sẽ đánh chết Hỏa Oanh trước khi đòn Phần Nộ thứ 3 của Sở Thiên Biến được bắn ra.

Hai thanh đại kiếm chém ra hai luồng sáng, hai chiêu 【anh đừng đã kích】phát ra, Lan Ngũ Lan Lục liền dùng chiêu bình thường, làm Lan Lục đắc ý là hắn còn đánh ra Bạo Kích làm cho Hỏa Oanh ngay lập tức ngã xuống mặt đất.

Lan Lục đắc ý cười rộ lên rồi nói: "Tiểu tử, xem như mày không hay ho, gia gia ta hai lần đều ra Bạo Kích. Còn muốn đánh quái, thật không biết xấu hổ! Tiểu tử, nói cho mày... , đi! Người đâu!"

Lan Lục quay đầu lại muốn khoe mẽ một phen lại phát giác phía sau gốc cây không có hình bóng của Druid.

"Tìm ta sao?"

Hai Chiến Sĩ nghe vậy liền vội vàng xoay người, phát hiện Sở Thiên Biến không biết khi nào đã đứng phía sau chăm chú nhìn 2 người.

"Tiểu tử..."

Còn chưa chờ Lan Lục nói xong, Sở Thiên Biến phát tay đánh gãy lời hắn nói rồi mỉm cười chỉ chỉ phía sau hai người, nói: "Trước khi hai vị muốn giáo huấn tôi, trước hết hãy tự chiếu cố chính mình đi."

Lan Ngũ và Lan Lục nghe vậy, theo bản năng quay đầu lại nhìn, nhất thời sắc mặt tái nhợt, thiếu chút nữa phải nhảy dựng lên.

P phía sau hai người là 2 thú nhân có làn da màu xanh đen, hai ánh mắt lóe sự khát máu, nó như sói đói nhìn chăm chăm vào 2 chiến sĩ.

Tà Thú Nhân thám báo: cấp bậc: 7 cấp, loại hình: quái vật hình người (chủ động), kỹ năng: Xung Phong, Đoạn Cân, Anh Dũng Đã Kích.

"Tà Thú Nhân thám báo!"

Hai Chiến Sĩ không còn chút máu trên mặt, đến hiện tại bọn họ làm sao mà không hiểu ý đồ của Sở Thiên Biến chứ, Sở Thiên Biến rõ ràng là lợi dụng lúc bọn họ mất đi lí trí điên cuồng đuổi theo liền dụ bọn họ tới phạm vi hoạt động của Tà Thú Nhân.

"Tên tiểu tử chết tiệt..."

Còn chưa chờ Lan Lục nói xong, hai Tà Thú Nhân đã xông tới, hai quái vật 7 cấp nổi giận xông lên, khởi động "Xung phong" mạnh mẽ dụng Lan Ngũ Lan Lục một cái làm cho hai tên này rơi vào 1 giây choáng váng.

Sở Thiên Biến đứng cách nơi này không xa không ngừng lắc đầu, thậm chí ngay cả dự vọng hấn cũng không có, hấn xoay người lại đi vào rừng cây, hấn còn cần đánh chết hai Hòa Oanh nữa thì mới có thể hoàn thành nhiệm vụ.

"Thiếu kiên nhẫn như vậy, so với tên gà con như ta còn không bằng."

... ..

"Tên Druid chết tiệt, lần sau nếu gặp phải, lão tử nhất định sẽ không bỏ qua cho hấn."

Phía Tây khu rừng, Lan Lục một bên liêu mạng ngăn cản Thú Nhân tấn công một bên không ngừng mắng.

Lan Ngũ không nói gì mà chỉ giờ kiếm lên chống đỡ, lượng HP của hấn chỉ còn một nửa, hấn thảm than trong lòng là 7 cấp chủ động quái vật quả thật không phải là 3 cấp chiến sĩ như hấn có thể chống đỡ.

"Lão Lục, hãy nghe ta nói. Chết một là chết mà chết 2 vẫn là chết. Ta giữ chân 2 thú nhân, chú mày đi mau." Nói đến kỹ xảo của Chiến Sĩ, Lan Ngũ rõ ràng là cao minh hơn Lan Lục, trong khi miễn cưỡng chống đỡ, hấn còn có thể dùng bình thường công kích kéo cừu hận của tên Thú Nhân còn lại tới bên mình.

"Lão Ngũ! Tôi không đi, không phải chết một lần, giảm kinh nghiệm, rút trang bị sao? Đây là lần đầu tiên hồi sinh trong Dạ Tước, huynh đệ chúng ta thế nào cũng phải đi cùng nhau." Lan Lục mặc dù tránh thoát công kích của Tà Thú Nhân nhưng thế nào cũng không chịu đi.

Lan Ngũ nhìn đồng đội một cái rồi bất đắc dĩ cười khổ, lúc này hấn đang hối hận vì vừa rồi mình đã lỗ mắng.

"Suu", "Suu" ...

Ngay khi Lan Ngũ và Lan Lục bị đánh chỉ còn 20% HP, có 2 luồng sáng trắng xẹt qua, chuẩn xác trúng ngay đầu 2 Tà Thú Nhân, nó không phải là thứ khác mà là 2 mũi tên.

"-50", "-50" ...

"Rồng"! "Rồng"!

7 cấp tà thú nhân có khoảng 400 HP, hai mũi tên này ngay lập tức lấy đi hơn 10% HP của chúng khiến cho mục tiêu cừu hận của Tà Thú Nhân ngay lập tức dôi đi, sau đó quay người chạy về phía mũi tên được bắn ra.

Lan Ngũ Lan Lục thấy thế liền mừng rỡ quay đầu nhìn, 2 người chỉ thấy cách đó không xa có một bóng dáng yếu đuối như ẩn như hiện...

"Đội trưởng!"

"Đội trưởng tỷ tỷ!"

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 10: Phi Vũ Thiên Mang (Thượng)

[đổi mới thời gian] 2011-11-01 18:59:00 [số lượng từ] 3049

"-50", "-50" ...

Đang lúc hai Tà Thú Nhân xoay người, chuẩn bị đánh về phía người trong bóng đen thì lại có 2 bóng trắng bay ra chuẩn xác bắn trúng đầu hai Tà Thú Nhân làm cho 2 con quái vật hoàn toàn cuồng bạo.

"Ám Dạ Tinh Linh chết tiệt, tao muốn xé xác mày ra."

"Tuần Thủ Trận Doanh ngoại trừ đánh lên ra thì biết làm gì khác chứ!"

Mắt hai Tà Thú Nhân đỏ đậm lên, chúng giờ thanh búa dính máu lên rồi nhanh chóng chạy tới chỗ bóng người.

"Suru", "Suru", "Suru", "Suru" ...

Trong đêm đen không ngừng vang lên tiếng dây cung, 6 mũi tên từ bên trong không ngừng bay ra, mũi sau nối tiếp mũi trước tạo thành một đường thẳng vô cùng chính xác đánh trúng đầu 2 Tà Thú Nhân.

Ngay khi 2 Tà Thú Nhân chạy theo, chúng sắp sửa tiến vào vùng tối bên kia thì từ bên trong lại có những mũi tên bắn ra, ngay lập tức trên đầu 2 quái vật có thêm 5 mũi tên, 400 điểm HP lúc này chỉ còn chưa tới 150, mà bóng dáng xinh đẹp kia thì một lần nữa kéo dây cung chuẩn bị cho lần công kích tiếp theo.

"Chịu chết đi, Âm Dạ Tinh Linh đáng chết."

"Tao muốn chặt đầu mày xuống."

Hai Tà Thú Nhân bị luân phiên công kích như thế nên hai mắt đã đỏ sẫm, hai tên quái vật nhanh chóng đánh tới, hai thanh búa lớn giao nhau, phong kinh đường lui của người đánh lên.

"A..."

Một tiếng cười mềm mại vang lên, tư thế bắn tên kia không hề thay đổi, bộ giáp trên người bó sát cộng với 2 chân thon dài, linh động lui về phía sau, nhẹ nhàng nhảy ra sau.

"Đặng", "Đặng", "Đặng"

Cô gái giống như nhảy múa lùi ra sau 3 bước, bóng hình xinh đẹp nháy mắt đem khoảng cách của mình và 2 Tà Thú Nhân gần cách ra hơn 8m, sau khi chạm đất, ngay lập tức có 2 mũi tên bay ra, bắn về phía đầu 2 Tà Thú Nhân.

Theo sau, bóng hình xinh đẹp không hề ngừng lại mà nhảy cao ra phía sau, trên không trung cô gái nhẹ nhàng uốn thân thể lại, cả người bị vây trong trạng thái treo ngược, trường cung trên tay kéo căng tròn, ngay sau đó 2 mũi tên bắn ra.

"-50", "-100", "-100", "-50" ...

Một cái tổn thương 50 và một cái Bạo Kích 100 hiện lên trên mỗi Tà Thú Nhân, tiếp theo, 2 Tà Thú Nhân kêu thảm một tiếng rồi ngã xuống.

Trong bóng đêm, bóng người vừa tới dần dần lộ rõ, phía sau lưng là một thanh trường cung màu xanh, bên hông là túi tên màu trắng, một mái tóc đuôi gà màu tím xả xuống tới vai, lỗ tai có một cặp vòng tai màu bạc, Tinh Linh Tộc nữ tính với khuôn mặt kiều ngạo xinh đẹp kết hợp với cặp chân thon dài làm tăng lên sự linh động xinh đẹp của nữ thợ săn Âm Dạ Tinh Linh.

Xa xa, Lan Ngũ Lan Lục nhanh chóng chạy tới trước mặt Âm Dạ Tinh Linh rồi bắt đầu chào hỏi.

"Đội trưởng, Chiều này của chị thật sự là vô cùng tốt." Lan Ngũ cười nịnh vuốt mông ngựa, có điều ngôn ngữ lại không chút giả dối nào.

Lan Lục cười nịnh: "Đúng vậy! Đúng vậy! Phi vũ đội trưởng, nếu đội 3 đội 5 thấy ngài vừa mới vào trò chơi mà đã có trình độ thể này, không biết sắc mặt bọn họ sẽ như thế nào! Ha ha..."

Đối mặt với sự nịnh hót của 2 Chiến Sĩ, sắc mặt của nữ Thợ Săn không chút thay đổi, nhưng nụ cười trên mặt từ từ thu lại, cô bình tĩnh liếc nhìn Lan Ngũ Lan Lục một cái, ánh mắt cô làm cho 2 tên Chiến Sĩ nhất thời cảm như hèn, bọn họ biết đội trưởng vì cứu bọn họ mà chậm trễ việc luyện cấp, trong giai đoạn đầu của thời gian mỗi người phải tranh thủ từng phút từng giây, lãng phí cho dù chỉ là một chút thời thì cũng sẽ ảnh hưởng tới vị trí xếp hạng trên bảng xếp hạng.

"Thực xin lỗi, đội trưởng, đã làm chậm việc luyện cấp của ngài."

"Luyện cấp là chuyện nhỏ, 2 người là đội viên của ta, bị quái vây công, ta lại ở gần đây nên cứu hai người là việc nên làm." Nữ thợ săn lắc đầu cắt ngang lời 2 người rồi hỏi: "Ta thấy kỳ quái là vì sao hai người lại chạy tới đây, chẳng lẽ không biết nơi này là khu vực quái vật 5 cấp trở lên thường xuyên hoạt động hay sao?"

Lan Ngũ Lan Lục cẩn thận suy nghĩ, sau đó bắt đầu thêm mắm thêm muối.

Vì thế, chuyện trải qua sự tự thuật của Lan Ngũ biến thành 2 người đang ở phía Tây khu rừng vắng và làm nhiệm vụ đánh Hóa Oanh, lại bị một tên Druid không biết từ đâu chui ra, liên tục đoạt vài con Hóa Oanh, hai người lửa giận công tâm đuổi giết tên Druid kia, lại bị hấn giáo hoạt dẫn vào khu vực của Tà Thú Nhân.

"Một Druid cướp quái của hai người." Âm Dạ Tinh Linh có chút nhũn mảy, sau đó trầm tư nói: "Người nọ các người có ấn tượng không? Có phải là Tụ Đào Đồng Minh không?"

Lan Lục suy nghĩ một lát rồi lắc đầu, nói: "Không có ấn tượng, hẳn là không phải tinh anh của Tụ Đào Đồng Minh. Có điều tiểu tử này có phải là thành viên tầng trung hay không thì không biết được." Nói xong, Lan Ngũ vụng trộm liếc nhìn Lan Lục một cái, hẩn trả lời như vậy kỳ thật là để cho đội trưởng của hẩn hiểu sai.

"Đội trưởng, mặc kệ tên kia có phải là người của Tự Đào Đồng Minh hay không, ngài phải giúp chúng tôi trả thù! Nếu không giáo huấn hắn, chờ tới 10 cấp, khi sáng lập nghiệp đoàn, Điện Lăng Lan Tịch Các chúng ta nói không chừng còn bị hắn cười nhạo nữa đó!"

Nghe Lan Lục than thở lên án, Âm Dạ Tinh Linh có chút do dự nhưng cuối cùng cũng gật đầu.

... ..

"Phanh" !

Tiếng đọc chú ngữ Phần Nộ thuật kết thúc, quả cầu ánh sáng màu xanh biếc va chạm vào Hỏa Oanh, 40 điểm thương tổn Bạo Kích hiện lên trên đầu Hỏa Oanh, 6 phát Phần Nộ Thuật có 3 phát ra Bạo Kích nên Hỏa Oanh chưa kịp lưu bao nhiêu vết thương lên người Sở Thiên Biến thì đã ngã xuống đất.

"Con thứ 14."

Sở Thiên Biến nhặt lên một cái bao tay và một lông vũ, vất vả thời gian dài như vậy hắn mới đánh ra một thứ cho mình dùng, nhưng như vậy cũng không làm cho hắn bớt được bao nhiêu buồn phiền, bởi vì Sở Thiên Biến biết loại trang bị trắng này với người chơi căn bản không có lợi ích gì, trang bị tăng phòng ngự với người chơi cận chiến mà nói còn làm giảm sát thương, nó căn bản là dùng để trang trí mà thôi.

"Người càng ngày càng nhiều, phải nhanh chóng làm cho xong nhiệm vụ mới được." Nhìn trong rừng cây có càng ngày càng nhiều người chơi, Sở Thiên Biến càng thêm ảo não vì việc hai tên Chiến Sĩ kia đoạt quái, nếu không phải hai tên kia, nhiệm vụ từ sớm đã hoàn thành, hiện tại hắn có thể đang ở nơi làm nhiệm vụ thứ 3.

Phương Đông từ từ hiện lên ánh sáng, nương theo tia nắng ban mai, Sở Thiên Biến thấy từ xa có rất nhiều người đang đi tới, người chơi mới và đại quân luyện cấp bắt đầu họp lại với nhau, vùng ngoại ô Phong Ngữ Trấn sắp nghênh đón đợt người chơi cao triều.

Thừa dịp người chơi trong khu rừng còn chưa đạt tới mức cao nhất, Sở Thiên Biến nhìn quanh bốn phía, tìm một chỗ xem như là thừa thớt người chơi chạy tới, nhìn thấy một Hỏa Oanh bay ra, hắn rất nhanh tính toán, sau đó hắn giờ pháp trượng lên bắt đầu đọc chú ngữ.

Đánh chết 14 con Hỏa Oanh xong, Sở Thiên Biến có thể nói là hoàn toàn thích ứng với quỹ tích bay và tốc độ của chúng, quả cầu màu xanh biếc bay ra, Hỏa Oanh sắp bay ra khỏi phạm vi liền bị đánh trúng.

"Hoàn thành."

Khuôn mặt Sở Thiên Biến hiện lên nụ cười, chú ngữ trong miệng không có ngừng lại, hắn tiếp tục đọc chú ngữ thuật Phần Nộ.

Ngay khi Hỏa Oanh bay tới gần Sở Thiên Biến, hai mũi tên màu trắng bay xẹt qua không trung, dị thường chính xác đánh trúng đầu Hỏa Oanh, hai thương tổn cực lớn xuất hiện trên đầu Hỏa Oanh.

"-100", "-100" ...

Hỏa Oanh không kịp hét lên tiến nào thì đã ngã xuống dưới chân hắn, mà Sở Thiên Biến thì chăm chú nhìn về phía thi thể, sự tức giận dâng lên trong lòng hắn.

"Hai tiền, mỗi một tiền đều là Bạo Kích, thương tổn lại là 100 điểm!"

Sở Thiên Biến hoàn hồn lại ngẩn đầu lên, bên ngoài Sở Thiên Biến 40 m xuất hiện 3 người, ánh mắt hắn không vui không buồn liếc nhìn Lan Ngữ Lan Lục một cái, sau đó dừng lại trên người nữ Thợ Săn Âm Dạ Tinh Linh.

Trường cung gỗ thân nhiên tỏa ra ánh sáng xanh, Sở Thiên Biến biết đó ánh sáng của trang bị có phẩm chất cao phát ra, sau đó ánh mắt hắn không dừng lại chút nào xẹt qua cặp đùi thon dài và bị giáp che khuất bộ ngực cao vút mà nhìn thẳng hai tròng mắt của nữ Thợ Săn, sau đó tùy tay ném ra kỹ năng Cảm giác.

"Phi Vũ Thiên Mang!" Sở Thiên Biến liếc nhìn cô một cái sau đó thân hình từ từ mờ hồ, hắn đã trực tiếp logout.

"Mẹ nó! Bị người đoạt quái liền trực tiếp logout, tiểu tử này thật sự là cực phẩm!" Lan Lục hưng phấn kêu lên!

"Câm miệng!" Phi Vũ Thiên Mang nhìn chằm chằm vào thi thể Hỏa Oanh, bỗng nhiên quay đầu lại trừng mắt nhìn hai Chiến Sĩ, âm thanh lạnh lùng nói: "Các người làm chuyện tốt nha, lừa dối người còn lừa lên đầu ta!"

Vừa rồi, sau khi bắn ra 2 mũi tên, nhìn thấy Hỏa Oanh bay về phía tên Druid, nữ Thợ Săn liền biết 2 cấp dưới của mình không nói sự thật. Thử nghĩ xem, một người có thể dựa vào nhãn lực bản thân phán đoán ra quỹ tích của Hỏa Oanh thì cần phải cướp quái của 2 Chiến Sĩ hay sao? Huống hồ, cô cũng biết cấp dưới của mình là người thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 11: Phi Vũ Thiên Mang (Hạ)

Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần của Phi Vũ Thiên Mang bị tức giận làm tái đi.

Khi Lan Ngũ Lan Lục thấy khuôn mặt cô thì cũng sợ run lên, hai người cúi đầu xuống không dám nói lời nào, bọn họ rất rõ ràng tính tình của đội trưởng, nếu dám ở ngoài làm sai mà lại thể thốt phủ nhận, vậy thì không cần chờ cao tăng quyết định, đội trưởng của hai người cũng sẽ tự mình đá ra khỏi đội. Vị mỹ nữ đội trưởng này cho dù là hội trưởng thì cũng phải nhường nhịn cô nàng 3 phần.

Lan Ngũ vụng trộm nhìn Phi Vũ Thiên Mang rồi cẩn thận nói:

-Thực xin lỗi, đội trưởng. Bọn ta vì thấy hấn quá kiêu ngạo, cho nên. . .

-Tốt rồi, cướp quái và bị cướp là chuyện thường, Điệp Lăng Lan Tịch Các cũng không phải là trung tâm từ thiện, không có gì phải để ý tới.

Phi Vũ Thiên Mang phát tay không cho Lan Ngũ giải thích, cô lạnh lùng nói:

-Nhưng trong khoảng thời gian này hai người thành thật một chút cho ta, ta không hy vọng lần sau lại tiếp tục chùi đất cho 2 người.

-Sẽ không, kiên quyết sẽ không.

Lan Ngũ Lan Lục hai người liên tục lắc đầu, thể thốt sẽ không có lần sau.

Phi Vũ Thiên Mang yên lặng gật đầu, khẽ thở dài: "Hai người là thành viên lão thành của đội 7, người khác không rõ vì cái gì lúc đầu áp dụng chính sách nhân nhượng thì không sao, hai người phải biết rõ mới đúng chứ."

Lan Ngũ gật đầu tỏ vẻ hiểu được, nhưng sắc mặt lại có chút không đồng ý, hấn nói:

-Đội trưởng, tôi biết ý của cao tăng, không phải là bởi vì Dạ Tước hoàn toàn khác với những game Online khác hay sao? Từng cái chức nghiệp đều có thay đổi trên diện rộng, lúc đầu chẳng có gì, đến hai chuyển thì cao thủ sẽ xuất hiện, cao tăng làm vậy là để tránh gây xung đột với cao thủ. Nhưng mà. . .

-Nhưng mà cứ như tên kia, vừa bị cướp quái liền Logout, tương lai chỉ sợ không thể nào thành cao thủ.

Lan Lục không chờ Lan Ngũ nói xong thì đã lập tức tiếp lời.

Phi Vũ Thiên Mang nhìn hai tên dở hơi này một cái rồi bất đắc dĩ thở dài:

-Đây chỉ là một mặt, Dạ Tước là trò chơi để Điệp Lăng Lan Tịch Các chúng ta từ Studio chuyển sang nghiệp đoàn cỡ lớn, cho nên Khai Sơn mới quyết định cho mọi người không được gây sự trong thời gian đầu. Có điều quên đi, cướp quái cũng chỉ là chuyện thường tình mà thôi.

Nhìn xung quanh một vòng, thấy xung quanh càng ngày càng có nhiều người, Phi Vũ Thiên Mang tiếp tục nói :

-Hiện tại là lúc có rất nhiều người chơi, nhiệm vụ của hai người cũng không dễ, trước logout nghỉ ngơi đi, chờ giữa trưa Online, ta thuận tiện giúp 2 người làm nhiệm vụ này.

Vì thế, dưới sự nịnh nọt của 2 người, bóng hình 3 người từ từ mờ đi, 3 người đã Logout.

...

Ngụy Kim Tịch vẫn cảm thấy mấy ngày hôm nay mình rất may mắn, dùng một quyển sổ tay cho gà con đã đổi lại chìa khóa của một phòng ở, ngày hôm qua trên đường hấn còn gặp một chị thực tập viên. Đối với người này, Ngụy Kim Tịch đã ngưỡng mộ từ lâu, nhưng vì trước đó đang quen người khác, hơn nữa không có cơ hội quen biết người đẹp nên không tiếp cận được. Hiện tại, thừa dịp nghỉ hè vườn trường nóng bức lại yên lặng, cho dù là nam hay nữ thì cũng muốn tìm một chút an ủi thể xác và tâm thần.

Kết quả là, mỹ nữ xinh đẹp, cảnh sắc tốt đẹp, lại có phòng ở máy lạnh, chuyện tiếp theo quả thật là vô cùng đơn giản.

Chuyện đặc ý như vậy Ngụy Kim Tịch tự biết là sẽ không dễ gặp, bởi vậy cho dù đang ngủ hấn đều nhịn không được cười ra tiếng.

Tia nắng ban mai nhàn nhạt xuyên qua tấm màn, Ngụy Kim Tịch cố gắng mở to mắt nhìn qua người bên cạnh đang nằm ngủ, trên mặt không tự chủ được hiện lên nụ cười đắc chí, sau đó hấn chú ý tới hạ thân, cây gậy của hấn đã ngẩng cao đầu, vì thế hấn bủi môi, tự đắc nói:

-Không thể tưởng được làm việc một đêm thế nhưng còn có thể cứng rắn như vậy. Ta thật sự là quá cường hấn! Người đẹp, chúng ta tập luyện thêm một lần nữa đi. . .

Ngụy Kim Tịch cúi đầu nhìn người đẹp trong lòng mình, nhưng hấn đột nhiên cảm thấy có chút khác thường, thân thể xinh đẹp kia lúc này có chút xui xẻo,

không hề giống với trạng thái đang ngủ.

-Gây tê!

Nguy Kim Tịch liền nghĩ tới 2 từ này, lúc này bên giường đột nhiên truyền ra một giọng nói:

-Đừng khẩn trương, không cần tính toán thế nào ứng phó chuyện này, cô nàng kia như thế là do tôi làm.

Nghe vậy, khuôn mặt cảnh giác của Nguy Kim Tịch nhất thời dịu đi, ngay sau đó hắn liền hiện ra bộ mặt mượp đáng.

-Tôi nói này tiểu Thiên, cậu có biết hành vi thế này có bao nhiêu ác liệt không? Chẳng lẽ không có nghe nói qua vợ bạn không thể chọc à?

Nguy Kim Tịch trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến.

Sở Thiên Biến không để ý tới mà chỉ bình thản nói:

-Cũng không phải là khi cậu làm việc thì xông tới, hơn nữa, hai người có tình cảm đáng để nói hay sao? Cùi khô lửa bốc gặp nhau mà thôi, tình huống như vậy cũng không phải lần đầu tiên.

Nói xong, Sở Thiên Biến nói tiếp:

-Huống chi cây gậy của cậu đối với tôi và A Bản chẳng có chút đáng khen nào.

Một câu nói thôi đã làm cho mặt Nguy Kim Tịch liên tục biến đổi, hắn rất muốn xóc chảo lên phản bác lại, nhưng hành vi thế này trước một nam tích khác quả thật là có chút ngu ngốc nên hắn đành phải từ bỏ.

-Mặc quần áo, tôi có việc tìm cậu.

Sở Thiên Biến nói xong liền đi ra ngoài.

Nguy Kim Tịch nghe vậy liền nhướn mày, hắn lập tức ý thức được cái gì, trên mặt liền hiện ra nụ cười:

-Người này không phải là ở trong trò chơi bị ngược đó chứ. Ân, gà con mà thôi, chuyện này rất khó tránh khỏi, ai cũng sẽ có lần đầu tiên. . .

...

-Cậu bị đoạt quái? Cậu thật sự bị người ngược?

Nghe Sở Thiên Biến tự thuật, Nguy Kim Tịch nhìn hắn một chút rồi cố nén cười.

Bộ dáng này của bạn bè Sở Thiên Biến thấy rất rõ, hắn biết bạn mình cười cái gì, có điều hiện nay đang cầu người nên hắn chỉ có thể để mặt cho Nguy Kim Tịch cười.

Nguy Kim Tịch cố gắng một phen, thấy sắc mặt Sở Thiên Biến càng ngày càng lạnh, hắn vội vàng thu nụ cười lại, có hai năm giao tình nên hắn biết rọ tính tình bạn mình, trong cuộc sống, bài vở bài tập, Sở Thiên Biến đều có thể lạnh nhạt chống đỡ, thậm chí có thể dùng hình ảnh không tìm không phải để hình dung.

Chỉ khi nào liên lụy tới nhiệm vụ của hắn, Sở Thiên Biến sẽ vô cùng chấp nhất, huống chi, lần nhiệm vụ lần này lại có liên quan tới việc thăng cấp của hắn, hắn lại bị nhục trong lĩnh vực hắn hoàn toàn không biết, cũng khó trách Sở Thiên Biến sẽ ghen khuất như vậy.

"Khụ!"

Nguy Kim Tịch nhú mày một chút rồi bắt đầu nói:

-Kỳ thật chuyện cậu bị cướp quái cũng không có gì, bất cứ trò chơi nào thì thợ săn luôn là người cướp quái tốt hơn những chức nghiệp khác. Nhất là trong thời gian đầu của trò chơi, một Pháp hệ chức nghiệp thì không thể nào cướp quái thắng Thợ Săn cả. Không cần ghen khuất, chuyện này rất bình thường.

Thấy sắc mặt Sở Thiên Biến vẫn như trước không có dịu đi, Nguy Kim Tịch lại bổ sung một câu:

-Hơn nữa theo sự miêu tả của cậu, nữ Thợ Săn kia còn là một cao thủ.

-Cao thủ?

Sở Thiên Biến sững sờ, cẩn thận nhớ lại tình cảnh khi nhìn thấy Phi Vũ Thiên Mang rồi trầm giọng nói:

-Nữ Thợ Săn kia 5 cấp, Cung có phẩm chất Ưu Tú, liên tục hai tiền đều tạo thành Bạo Kích với điểm sát thương là 100, so với Phần Nộ của tôi còn cao hơn gấp đôi. Tôi thấy trong phân giới thiệu, Pháp hệ không phải là có tổn thương cao hơn Vật Lý hệ hay sao? Như thế nào mà Phi Vũ Thiên Mang một

tiền Bạo Kích còn cao hơn cả tôi?

Đây cũng là nguyên nhân vì sao khi bị cướp quái, hắn không nói hai lời liền trực tiếp logout, bởi vì Phi Vũ Thiên Mạng đánh ra tổn thương hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của Sở Thiên Biến, tình huống này và tư liệu hắn biết hoàn toàn không giống nhau. Đối với chuyện vượt qua hiểu biết của mình, Sở Thiên Biến tự nhiên sẽ là sẽ không đau khổ suy nghĩ, sau khi logout hắn liền chạy tới tìm Ngụy Kim Tịch để hỏi.

Ngụy Kim Tịch mỉm cười, nói:

- Trong một trò chơi, Pháp hệ chức nghiệp kỹ năng có thương tổn cao hơn Vật Lý hệ, đây là sự thật được công nhận, về điểm này cậu không cần nghi ngờ.

Thấy Sở Thiên Biến càng thêm nghi hoặc, Ngụy Kim Tịch cũng không tiếp tục thừa nước đục thả câu mà trực tiếp nói:

- Có điều đây không có nghĩa là sức sát thương của Pháp hệ mạnh hơn Vật Lý hệ. Bỏ qua kỹ năng, trang bị cùng với tốc độ công kích, vật lý hệ trong đoạn thời gian đầu có thương tổn cao hơn Pháp hệ là chuyện đơn giản, chỉ cần là người chơi hơi chút hiểu biết là có thể làm được, chỉ cần đánh trúng nhược điểm là ok.

- Đánh trúng nhược điểm?

Sở Thiên Biến theo bản năng hỏi, trong đầu đột nhiên hiện ra vị trí của hai mũi tên trúng vào người Hòa Oanh, hắn liền giật mình hỏi:

- Trúng đâu?

Ngụy Kim Tịch tán thưởng nhìn Sở Thiên Biến rồi gật đầu nói:

- Không tồi, kỳ thật không nhất định là đầu, chỉ cần có chút hiểu biết về vị trí quan trọng, trúng điểm trí mạng cũng không phải là không thể. Đây là một thuật ngữ trong Game Online- “Công Kích Nhược Điểm”, nó có thể tăng lên 100% thương tổn, cho nên tôi mới nói nữ Thợ Săn kia là cao thủ.

Ngụy Kim Tịch tạm dừng một chút, lại bổ sung một câu:

- Là cao thủ hàng đầu!

Nghe vậy, Sở Thiên Biến lại lộ ra vẻ không đồng ý, khóe miệng khinh thường phiết phiết. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 12: Điểm • Hoàn • Diện - Cái Gọi Là Cao Thủ!

- Cao thủ hàng đầu? Liên tục trúng vị trí nguy hiểm thì đã là cao thủ hàng đầu?

Sở Thiên Biến có chút khinh thường, nếu như để hắn dùng súng lục, đừng nói đầu Hòa Oanh, cho dù là một con muỗi cũng sẽ rất dễ dàng đánh trúng mục tiêu.

Ngụy Kim Tịch hiển nhiên hiểu được suy nghĩ của Sở Thiên Biến nên giận dữ nói:

- Xin nhè! Không cần đem bộ mặt thợ săn tiền thưởng của cậu áp dụng vào trò chơi, nếu từng cao thủ trong trò chơi đều phải bắn súng chuẩn như cậu thì còn chơi khi mồi giết!

Nghe vậy, Sở Thiên Biến suy nghĩ, từ lâu hắn luôn như vậy, đến nỗi khi tiến vào trò chơi việc này cũng không có thay đổi. Cũng quả thật như Ngụy Kim Tịch nói, nếu là trò chơi thật sự dựa theo ý nghĩ của Sở Thiên Biến, vậy thì người bình thường làm sao có thể chơi! Có điều khi vào trò chơi, Sở Thiên Biến từng ước ao như vậy, bởi vì nếu thật sự là như thế, vậy thì nhiệm vụ lần này của hắn sẽ thoải mái hơn rất nhiều. Đương nhiên, đây cũng chỉ là ước mơ mà thôi.

- Nếu trúng vị trí nguy hại có thể đánh ra cao thương tổn, vậy thì trở thành cao thủ không phải là quá dễ đi à nha. Cứ như vậy, vật lý hệ cũng quá chiếm tiện nghi.

Sở Thiên Biến nhũn mảy, hắn cảm thấy được trò chơi đặt ra như vậy quả thật là không công bằng với Pháp hệ.

- Cậu cho là trò chơi và hiện thực giống nhau sao, vị trí nguy hại của quái vật dễ tìm kiếm, dễ đánh trúng vậy à?

Nguy Kim Tịch tức giận trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, sắc trời đã dần dần sáng lên, vì một hồi còn có thể cùng mỹ nhân rèn luyện buổi sáng, hẳn quyết định không hề thừa nước đục thả câu mà kiên nhẫn dạy cho Sở Thiên Biến một khóa.

-Game Online thời gian đầu cũng không có cái gọi là vị trí nguy hại, tổn thương của nhân vật thường do thuộc tính, vũ khí, kỹ năng, Bạo Kích, tỉ lệ trúng mục tiêu quyết định. Nhưng mà Game Online truyền thống cũng từ từ trưởng thành, vì cam đoan trò chơi tràn đầy sức hấp dẫn, các quốc gia bắt đầu tiên hành nghiên cứu. Nhược Điểm là một trong số đó, lúc đầu khi thứ này xuất hiện trong trò chơi thì cũng dựa hoàn toàn vào sự thật, nhưng mà chính vì vậy đã làm cho Vật Lý hệ của trò chơi này vô cùng cường hãn, Pháp hệ thì hoàn toàn xuống dốc, trò chơi đó hoàn toàn phế đi

Nguy Kim Tịch nói xong, trên mặt hiện lên vẻ nhớ lại:

-Những Game Online tiếp theo tiếp thụ giáo huấn này, vị trí nguy hại, Nhược Điểm cũng từ từ được hoàn thiện.

-Đầu tiên, trong mô hình thiết kế của các loại quái vật, vị trí nguy hại của quái vật chỉ có 1,2 cái, nó kết hợp với đặc điểm của bản thân quái vật để bảo vệ chúng nó bị công kích không dễ dàng xuất hiện tổn thương nguy hại. Tỷ như Hòa Oanh, loài chim có đầu rất nhỏ, hơn nữa tốc độ bay của nó rất nhanh, muốn chuẩn xác trúng đầu nó không phải là chuyện dễ. Loại thiết kế này gọi là ‘Nguy hại phòng hộ’.

- ‘Nhược điểm công kích’ rất khó khăn, không chỉ bởi vì ‘Nguy hại phòng hộ’ thôi, trong trò chơi, thiết kế viên quy định rất nghiêm ngặt về việc Vật Lý hệ công kích điểm nguy hại. Trong kỹ năng của Vật Lý hệ, viễn trình vật lý chức nghiệp, viễn trình Pháp hệ chức nghiệp được chia làm 3 loại —— Điểm • Hoàn • Diện.

"Điểm • Hoàn • Diện!" Sở Thiên Biến nhủ mảy suy tư, liên tưởng tới thuật Phần Nộ của Druid, hẳn đã có chút ngộ ra.

-Đúng! Đây là cái gọi là: Kiểm tầm nhất Điểm, Cung Xạ Nhất Hoàn, Pháp hệ bệ nhãn oanh nhất Diện *

Nguy Kim Tịch nhún vai, buông tay thờ dài:

-Cũng có thể nói là cận chiến chức nghiệp muốn chuẩn xác trúng vị trí nguy hại của quái vật để tạo thành nhược điểm công kích thì phải đánh trúng ngay điểm yếu hại của chúng, mà viễn trình vật lý chức nghiệp thì có phạm vi công kích cao hơn một chút, chính là cái gọi là ‘Cung bắn nhất Hoàn’. Về phần Pháp hệ chức nghiệp thì không có đặt ra công kích nguy hại, cho nên mới có câu ‘Pháp hệ bệ nhãn oanh nhất Diện’.

*Kiểm phải đánh trúng điểm, Cung phải bắn trúng khu vực, mà pháp chỉ cần đánh trúng mặt.

Sở Thiên Biến trầm tư một hồi liền phản bác:

-Đặt ra như vậy vẫn có chút không công bằng, nếu đổi thành một người chơi có nhãn lực vô cùng cao minh, vậy muốn tạo thành Nhược Điểm công kích không phải là dễ dàng sao?

-Ai! Gà con thì vẫn là gà con!

Nguy Kim Tịch lắc đầu thờ dài, bi ai nói:

-Cậu là nhân viên thiết kế Game Online, cậu có để cho người chơi phải dựa vào mắt để phán định sao? Cậu cũng là chuyên gia tinh thông các thiết bị điện tử tinh vi, cậu có nghe nói qua ‘Hệ thống tự động phán định’ hay không?

-Hệ thống tự động phán định?

Sở Thiên Biến nhất thời giật mình, chợt trở nên thông hiểu:

-Tôi hiểu rồi, trong trò chơi, Vật Lý hệ có thể thông qua cách khác để đánh trúng vị trí nguy hại, tạo thành Nhược Điểm công kích.

-Không tòi! Tiểu Thiên, xem ra cậu vẫn có chút thiên phú về mặt này đó!

Nguy Kim Tịch kinh ngạc nhìn Sở Thiên Biến, sau đó chợt đứng lên ôm quyền khen ngợi một câu rồi nói:

-Một người chơi bình thường sử dụng kỹ năng, tuyệt đại đa số đều là tập trung mục tiêu, sau đó phóng ra kỹ năng, lúc này hệ thống sẽ tiến hành tự động phán định, lúc này cậu đánh trúng nhược điểm hay là đánh trúng chỗ khác hoàn toàn là dựa vào vận may, dùng thuật ngữ chuyên nghiệp thì là —— xem nhân phẩm. Nhưng một con gà đã lớn thì có thể dựa vào góc độ, thời cơ ra tay, tốc độ ra tay cùng với chỉ số nhân vật đem hệ thống phán định chuyển thành ‘Bán phán định’, vì vậy tỉ lệ đánh trúng nhược điểm sẽ tăng lên. Đây cũng là vì sao lúc đầu cao thủ luôn có ưu thế hơn gà con.

Sở Thiên Biến có chút hoảng sợ trong mắt, hẳn nói:

-Chỉ cần nắm giữ công kích góc độ, thời cơ ra tay, tốc độ ra tay, tư thế công kích là có thể dễ dàng tạo thành nhược điểm công kích?

-Tiểu Thiên cậu cảm thấy Vật Lý hệ quả thật là làm theo yêu cầu bản thân của cậu phải không?

Nguy Kim Tịch cười phủ định Sở Thiên Biến đoán, nói:

-Còn có một điểm mấu chốt, đó là khi sử dụng kỹ năng, mỗi kỹ năng đều có yêu cầu khác nhau, hiện tại cậu đã rõ phải không?

-Hiểu được.

Sở Thiên Biến gật đầu, nói:

-Nói cách khác, mặc kệ người chơi nắm giữ nhân vật cao minh bao nhiêu cũng phải nắm giữ bản thân chức nghiệp kỹ năng thì mới trở thành một cao thủ.

-Sai lầm rồi!

Nguy Kim Tịch sửa lại cho đúng:

-Có thể đem hệ thống tự động phán định cường chế chuyển thành 'Bán phán định' thì chỉ mới là tinh anh mà thôi, những người này không thể nào so với nữ Thợ Săn mà cậu gặp được.

Sở Thiên Biến cẩn thận suy tư một hồi, thần nhiên nói :

-Tôi không rõ.

-Àn hử! Cậu không rõ là bình thường.

Nguy Kim Tịch đắc ý cười rộ lên, giải thích :

-Vì cái gì tôi nói nữ Thợ Săn kia là cao thủ hàng đầu, đó là bởi vì người này trong Dạ Tước đánh trúng ngay nhược điểm của Hóa Oanh, cướp quái của cậu.

Nghe vậy, Sở Thiên Biến miễn cưỡng cảm thấy được hàm nghĩa trong đó, hỏi:

-Dạ Tước và những trò chơi khác không giống nhau ư?

-Đương nhiên, hơn nữa còn là khác nhau rất lớn, đây cũng là nguyên nhân vì sao Dạ Tước được gọi là trò chơi của thể kỹ.

Nguy Kim Tịch nói xong liền vươn 5 ngón tay ra, nói:

-Trong những Game Online trước kia, Vật Lý hệ chỉ có 5 cách để tiến vào Bán phán định – trạm cọc thức, di động thức, đơn thể kỹ năng hình thức, quần thể kỹ năng hình thức cùng với trung trình / viễn trình kỹ năng hình thức, từng cao thủ thành danh đều có phương thức độc đáo của riêng mình, bọn họ có thể đánh ra nhược điểm công kích với tỉ lệ gần như là 100%. Có thể nói thế nào, những cao thủ trên Đại Tiểu Chư Thiên Bảng và Viễn Cổ Chư Vương Bảng đều có thể đánh ra nhược điểm công kích với xác suất tiếp cận 100%, mỗi người bọn họ đều rất nắm chắc việc mình đánh trúng nhược điểm, đây chính là bí mật thành danh của riêng bọn họ."

-Nhưng mà Dạ Tước đã hoàn toàn điên đảo mọi thứ.

Nguy Kim Tịch nói tới đây, trong đôi mắt không kiềm chế được toát ra sự hưng phấn:

-Mô hình chức nghiệp, kỹ năng đều là hoàn toàn độc lập, nói cách khác, một Vật Lý hệ có bao nhiêu kỹ năng, vậy thì sẽ có bấy nhiêu cách đánh ra nhược điểm công kích, cũng vì điểm này nên Dạ Tước đã hấp dẫn toàn bộ cao thủ tiến vào, bởi vì đây mới chân chính là sân khấu to lớn của bọn họ.

Lúc này Sở Thiên Biến mới hoàn toàn hiểu ý Nguy Kim Tịch, hai tròng mắt lóe lên tinh quang:

-Kim Tịch, ý của cậu là chỉ mới vài giờ, Phi Vũ Thiên Mang đã nắm giữ đặc điểm kỹ năng của mình, cô ta có thể dễ dàng tiến nhập hình thức 'Bán phán định', cũng có nghĩa là cô ta dễ dàng đánh ra nhược điểm công kích?

-Nắm giữ? Đầu có đơn giản như thế, dựa theo lời của cậu thì biểu hiện của cô ta chỉ có thể nói là quen thuộc. Loại người chơi có thể hoàn toàn nắm giữ kỹ năng, tự do làm ra các loại động tác, có thể hoàn toàn tiến vào hình thức 'Bán phán định'. . .

Nguy Kim Tịch nói tới đây liền lắc đầu, không nói tiếp nữa mà chuyển sang chủ đề khác:

-Cho nên tôi mới nói nữ Thợ Săn kia là cao thủ hàng đầu. Thợ Săn ở bất cứ trò chơi nào đều là cao thủ cướp quái, huống chi cậu lại bị cao thủ hàng đầu cướp quái, trong lòng không cần có bất cứ gánh nặng gì!

Nghe vậy, Sở Thiên Biến trầm mặc xuống, một lúc sau hắn mới hỏi vấn đề khác:

-Còn có một vấn đề, vì cái gì của thuật Phần Nộ của tôi thuyết minh rõ ràng là 2.5 giây, nhưng trên thực tế thì khi đọc chú ngữ tôi lại dùng gần 3 giây? Lùi lại gần 0. 5 giây!

-Thì ra là vấn đề này! Tôi còn kỳ quái vì sao với người tính toán chính xác như cậu lại không phát hiện ra điểm này?

Nguy Kim Tịch nhìn Sở Thiên Biến, trên mặt lại hiện lên nụ cười:

- Vấn đề này liên quan tới việc người chơi có thể thành cao thủ hay không. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 13: Thay Đổi Thời Gian Đọc Chú Ngữ: 0 Độ Thi Pháp!

- Vấn đề này liên quan tới việc người chơi có thể trở thành cao thủ hay không.

Ngụy Kim Tịch cười đắc ý, nếu là ngày xưa, Sở Thiên Biến ứng phó rất đơn giản, nếu không phải không để ý thì là dùng vũ lực giải quyết, nhưng hiện tại, hắn chỉ có thể ngồi trên ghế yên lặng chờ đợi câu trả lời.

Dù sao về vấn đề này có rất nhiều người tìm hiểu, nhưng chỉ có thể từ người chơi lão thành hoặc là bạn bè có kinh nghiệm thì mới tránh khỏi việc đi đường vòng.

- Khi cậu sưu tầm tư liệu về Dạ Tước, cậu không có tiếp xúc về mặt này cũng không có gì kỳ quái. Bởi vì vấn đề này cho dù là cậu lên diễn đàn thì cũng không thể tìm hiểu được đáp án để cậu hài lòng. Đây là một loại thường thức, chỉ cần là người chơi có kinh nghiệm đều biết được, đây là một thường thức liên quan tới kỹ năng-giá trị thay đổi chính phụ thi pháp!

- Giá trị thay đổi chính phụ thi pháp? Sở Thiên Biến nhủ mảy suy tư:

- Chính phụ?

- Ha ha, nói chuyện với người thông minh quả thật là thoải mái.

Ngụy Kim Tịch tán thưởng gật đầu nói:

- Không tồi, chính là giá trị chính phụ thi pháp. Kỳ thật nó cũng giống như nhược điểm công kích, nó là thứ mà lập trình viên thiết kế để tăng lên độ khó, nó là một hình thức thi pháp hoàn toàn riêng cho Pháp hệ. Trong Game Online, thời gian đọc chú ngữ của Pháp hệ có sự chênh lệch thời gian là 20%. Bất cứ người chơi mới nào khi bắt đầu đều có thời gian đọc chú ngữ nhiều hơn thuyết minh kỹ năng 20%. Nhớ kỹ! Đây là thường thức, tay mới cũng như vậy.

Sở Thiên Biến nghe vậy, đôi mắt hắn hiện lên sự hưng phấn, hắn hỏi:

- Nếu mới bắt đầu tiếp xúc kỹ năng, thời gian đọc chú ngữ dài thêm 20%, nói cách khác, có biện pháp để tăng tốc độ đọc chú ngữ lên 20%?

- Đây là đương nhiên.

Nhận được câu trả lời thuyết phục của bạn bè, tim Sở Thiên Biến không nhịn được đập nhanh hơn, khi tưởng tượng Phần Nộ cần 3 giây đọc chú ngữ nay chỉ còn 2 giây, Sở Thiên Biến liền không nhịn được cảm thấy rất hưng phấn, loại cảm giác này thật giống như lần đầu tiên hắn cầm súng lục vậy, cảm giác khi cầm cây súng lạnh băng kia làm cho hắn vô cùng hưng phấn.

- Kim Tịch, phải là như thế nào? Thao tác thế nào mới có thể rút ngắn thời gian đọc chú ngữ lại.

Sở Thiên Biến liên tục truy vấn.

- Phương pháp Pháp hệ giảm bớt thời gian đọc chú ngữ cũng giống như cách Vật Lý hệ tiến vào hình thái 'Bán phân định', nguyên lý đều rất đơn giản, mấu chốt chính là việc đọc chú ngữ.

- Đọc chú ngữ?

Sở Thiên Biến cau mày, liên tưởng tới việc đọc chú ngữ thuật Phần Nộ, chần chờ một chút, hắn nói:

- Những chú ngữ đó một chữ tôi cũng nghe không hiểu, làm thế nào để thực hiện chứ?

Ngụy Kim Tịch nghe vậy, nhin không được xem thường nhìn Sở Thiên Biến sau đó bất đắc dĩ nói:

- Trên thực tế, cái gọi là chú ngữ cho dò là lập trình viên của nó cũng không hiểu được.

-Vậy máu chốt. . .

Lúc này Sở Thiên Biển xem như là đã hoàn toàn lọt vào sừng mù

-Máu chốt là ở âm tiết, chú ngữ có thể tiến hành áp súc, điểm này cùng cách phán định nhược điểm của Vật Lý hệ tương tự, đều là có thể điều tiết.

Ngụy Kim Tịch cười khê nói:

-Chỉ cần đem âm tiết đơn giản áp súc thì có thể giảm bớt thời gian ngâm xướng, đây là 'Kỹ năng thay đổi ngâm xướng' của Pháp hệ . Người chơi bình thường trải qua thời gian dài sử dụng kỹ năng, phần lớn là vào giai đoạn cuối của trò chơi thì sẽ có thể giảm bớt thời gian đọc chú ngữ, mà những người chơi có thiên phú thì sẽ bắt đầu tiến hành áp súc chú ngữ trong khoảng thời gian này, thời gian đọc chú ngữ giảm tới mức cao nhất, tức là giảm bớt 20% thời gian được mọi người gọi là—— 0 độ thi pháp.

-20% là mức cao nhất? 0 độ thi pháp?

Sở Thiên Biển cau mày, bữu môi nói :

-Tôi còn nghĩ là không cần đọc chú ngữ là có thể bắn ra ngay lập tức chứ!

Nghe vậy, mặt Ngụy Kim Tịch lúc trắng lúc xanh, hần chừ ầm lên:

-Mẹ nó! Cậu cho là kỹ năng không có thời gian làm lạnh à! Tôi bắn cái mặt cậu, nếu Pháp hệ có thể không cần đọc chú ngữ mà có thể thi pháp thì chức nghiệp khác còn sống được sao, cậu có biết người chơi đạt tới 0 độ thi pháp vào thời gian cuối của trò chơi khủng bố thế nào không? Lúc đầu vì không có trang bị nên chênh lệch này cũng không quá rõ ràng, nhưng khi tới giai đoạn cuối, có trang bị gia tốc, vũ khí, cùng với trang sức tăng tốc độ thi pháp, người chơi gần như là có thể không cần đọc chú ngữ đã có thể thi pháp. Thời điểm đó mới là lúc 0 độ thi pháp thể hiện sự khủng bố của mình.

-Hãy bớt sàm ngôn đi, có tư liệu về việc áp súc chú ngữ không? Tôi nhớ rõ là trước kia cậu chơi Pháp Sư. Nhanh đưa cho tôi, cậu tiếp tục làm việc, tôi tiếp tục công việc. Video Pháp hệ đấu với Thợ Săn cũng đưa ra luôn đi!

Giải quyết nghi hoặc của mình xong, Sở Thiên Biển bắt đầu không phục lại tác phong của mình.

-Cậu qua cầu rút ván, khi dễ kẻ yếu, cậu cho rằng tôi sẽ đưa ra sao?

Ngụy Kim Tịch bị thúc kêu rên.

-Cậu cho hay không? Mỹ nữ bên trong sắp tỉnh rồi đó.

Sở Thiên Biển nói, vừa dứt lời thì bên trong liền truyền ra một tiếng hừ.

-Khinh bỉ! Tiểu nhân!

Ngụy Kim Tịch bất đắc dĩ ngồi trước máy tính bắt đầu tìm tòi, một lát sau hần đưa cho Sở Thiên Biển một cái USB, nói:

-Trong này có Thiết Bỏ Tất đánh với Thợ Săn, cậu quan sát hần là được. Có điều nó cũng không có quá nhiều tác dụng, cách giảm thời gian đọc chú ngữ của Pháp Hệ cũng giống như nhược điểm công kích của Vật Lý hệ trong Dạ Tước đã thay đổi hoàn toàn, từng chức nghiệp, từng kỹ năng đều có cách giảm thời gian khác nhau, Druid lại là một chức nghiệp mới phát triển, muốn giảm thời gian đọc chú ngữ phải dựa vào bản thân cậu mà thôi. . .

Ngụy Kim Tịch cúi đầu sửa sang lại tư liệu, một bên lải nhải nói, hần chợt nhớ tới cái gì nên lấy một quyển sổ từ trong ba lô ra, vỗ vỗ, cười đắc ý:

-Trong này có một ý kỹ xảo về mặt giảm thời gian đọc chú ngữ, tuy rằng Dạ Tước hoàn toàn điên đảo mọi thứ, nhưng nguyên lý thì vẫn có thể tham khảo một chút, với sự thôi miên của cậu. . .

"Ách. . ."

Ngụy Kim Tịch cười ngẩng đầu lên, hần phát hiện trong phòng lúc này chỉ còn một mình hần đang lầu bầu, Sở Thiên Biển không biết khi nào đã lặng yên rời đi.

-Móa! Tên này không chờ mình nói xong đã bỏ chạy.

Ngụy Kim Tịch nhin không được lại oán giận một tiếng, sau đó hần liền cười xấu xa, nói:

-Dù sao cái nên nói cũng nói rồi, thiếu bản trò chơi tâm đắc này cùng lắm là bị người cười quái mấy trăm lần, bị ngược mấy trăm lần mà thôi. Minh cũng không cần tên tiểu tử này ánh sớm chạy tới tìm mình. . .

Lúc này, trong phòng truyền đến tiếng gọi của người đẹp, Ngụy Kim Tịch lập tức bỏ quyển sổ xuống rồi nhanh chóng chạy vào.

...

Sáng sớm, dưới những tán cây có những tiếng chim kêu, ánh mặt trời buổi sáng rất ấm áp dịu dàng, khi những tia nắng xuyên qua tán lá chiếu xuống cửa sổ, Sở Thiên Biển đã xem những tư liệu vừa nhận được 3 lần.

Tựa vào ghế nhắm mắt suy nghĩ một hồi, Sở Thiên Biển đem video "Thiết Bò Tát" đánh với Thợ Săn nhớ lại một lần, sau đó mở mắt ra bắt đầu xem một lần nữa.

Video đầu tiên giống như cảnh Sở Thiên Biển làm nhiệm vụ tàn sát Hòa Oanh, "Thiết Bò Tát" dùng nhân vật Pháp Sư chạy trong rừng cây cùng Thợ Săn chiến đấu, cuối cùng, dùng ½ HP, Thiết Bò Tát thành công đánh chết người này.

Thả chậm tốc độ 5 lần, từng động tác của hai người Sở Thiên Biển đều thấy rõ, Sở Thiên Biển bị cách khống chế nhân vật của Thiết Bò Tát hấp dẫn.

-Kỹ năng của Thợ Săn cơ hồ đều là thuận phát, như vậy hẳn là phải có sức áp chế rất lớn với Pháp Hệ mới đúng, "Thiết Bò Tát" dựa vào cái gì mà có thể giành được thắng lợi?

Sở Thiên Biển nhìn không chuyển mắt màn hình, trong giây lát hắn liền phát hiện khi Thợ Săn chuẩn bị bắn tên, "Thiết Bò Tát" liền mượn rừng cây để che giấu, thân hình không ngừng thay đổi làm cho Thợ Săn mất đi mục tiêu, mà "Thiết Bò Tát" thì không ngừng đọc chú ngữ.

Sở Thiên Biển kinh ngạc nói:

-Không ngờ có thể làm vậy? Đây là đánh lừa thị giác theo lời Kim Tịch? Lợi dụng việc mục tiêu mất đi thị giác tiến hành phản kích? Thì ra là thế, kỹ năng của Thợ Săn phần lớn đều là thuận phát, khi chiến đấu tính cơ động tương tự trong hiện thực. Mà cách chiến đấu của Pháp hệ thì lại khác, lợi dụng bên người hết thấy mọi thứ, bước đi, vị trí, đánh lừa, khống chế khoảng cách, khống chế bản thân, vì vậy trong một địa điểm nhất định có thể tiến hành tấn công. Cực phẩm trang bị, đây là thứ không thể thiếu được!

Lúc này Sở Thiên Biển giống như đắm chìm vào một thế giới khác, đi theo bóng dáng "Thiết Bò Tát" xuyên thấu qua tầng cây, hắn giống như tự mình đánh với người Thợ Săn kia vậy.

Dần dần, trong lòng Sở Thiên Biển giống như có một cánh cửa mở ra, từ từ, một tia sáng lóe lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 14: Cướp Quái Là Chuyện Bình Thường

Sở tay sinh tồn của gà con • Mục thứ 3: Cướp quái là chuyện bình thường!

...

Ánh mặt trời buổi trưa chiếu rọi, một con gió thổi qua, vùng ngoại ô Phong Ngữ trấn không có nóng bức như hiện thực, đương nhiên, chỗ của Sở Thiên Biển là một ngoại lệ, một con Hỏa Oanh đang bay dưới tầng cây, Sở Thiên Biển vừa mới Online thì đã gặp ngay nó.

-Dự tính không tồi, rạng sáng phần lớn người chơi buổi tối hôm qua đã logout nghỉ ngơi.

Nhìn xung quanh một vòng, Sở Thiên Biển phát giác người chơi xung quanh cũng không quá nhiều, thậm chí so với lúc hắn vừa tới nơi này còn ít hơn, vì vậy hắn đối với phán đoán của mình tương đối vừa lòng.

Tìm kiếm một chỗ có người chơi thưa thớt, Sở Thiên Biển rất nhanh nắm bắt được quỹ tích của một con Hỏa Oanh, dưới 6 lần oanh kích, Hỏa Oanh liền ngã xuống, hắn đã hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi thu thập thi thể Hỏa Oanh, Sở Thiên Biển không vội trở về trả nhiệm vụ mà thừa dịp hiện tại còn ít người hắn muốn thử nghiệm việc giảm bớt thời gian đọc chú ngữ.

Ánh mắt tập trung một con Hỏa Oanh, trong đầu Sở Thiên Biển hiện lên hình ảnh Thiết Bò Tát ngâm xướng kỹ năng, hắn giờ pháp trượng lên, cả người trầm tĩnh lại, ngay khi Hỏa Oanh bay tới, chủ ngữ thuật Phần Nộ bắt đầu vang lên.

"Phanh" !

Quả cầu xanh biết xuất hiện trên đỉnh pháp trượng, sau đó nó to lên rồi bay ra, chuẩn xác trúng ngay Hỏa Oanh, nhưng Sở Thiên Biển không có chút hưng phấn nào ngược lại tiếc nuối thờ dài, thời gian đọc chú ngữ không chút thay đổi, với người có sức phán đoán chính xác như Sở Thiên Biển, lần đọc chú ngữ này của hắn chẳng có chút thay đổi nào, cho dù là giảm đi 0,01 giây cũng không được.

-Mấu chốt của việc đơn giản hóa ngâm xuống rốt cuộc là nằm ở chỗ nào?

Sở Thiên Biến đánh xong một kích liền rơi vào trầm tư, tùy ý để Hỏa Oanh bay vút tới, không ngừng tấn công lên người hắn.

-Rốt cuộc bí quyết là nằm ở chỗ nào? Kim Tịch nói người chơi bình thường tới giai đoạn cuối cũng sẽ thuần thục việc giảm bớt thời gian đọc chú ngữ, nói cách khác, muốn đem kỹ năng luyện thành cũng không khó mới đúng.

Thương tôn "-8", "-10" không ngừng xuất hiện trên đầu Sở Thiên Biến, nhưng hắn giống như một bức tượng không hề có chút phản ứng, trong đầu, hắn đem âm tiết của thuật Phần Nộ sắp xếp thành một hàng, lúc này sinh mệnh của hắn cũng chỉ còn lại 50%.

Trong giây lát, một ý nghĩ xẹt qua trong đầu hắn, Sở Thiên Biến mở to mắt:

-Thuần thục! Một đoạn chú ngữ sau khi thuần thục thì thời gian đọc chú ngữ sẽ giảm bớt. . .

Âm tiết của chú ngữ thuật Phần Nộ một lần nữa xuất hiện trong đầu hắn, Sở Thiên Biến không tự chủ được giơ lên pháp trượng, âm thanh trầm thấp nối tiếp nhau, một đám âm tiết nhảy ra, quả cầu xanh biết một lần nữa xuất hiện, to lên rồi bắn ra. . .

-2. 8 giây!

Ngay khi thuật Phần Nộ đánh trúng mục tiêu, Sở Thiên Biến liền nở nụ cười, lúc này đây thuật Phần Nộ có thời gian đọc chú ngữ giảm bớt 0,14 giây.

-Lại đến!

Âm thanh đọc chú ngữ vang lên, quả cầu xanh biết không ngừng bắn ra, không ngừng tấn công Hỏa Oanh, sau đó Hỏa Oanh liền ngã xuống đất.

-2. 65 giây. . .

Sở Thiên Biến nhìn thi thể Hỏa Oanh rồi vui sướng cười:

-Thì ra là thế, muốn làm cho thời gian đọc chú ngữ giống như thuyết minh chỉ cần quen thuộc đoạn chú ngữ và âm tiết là được.

Sở Thiên Biến đứng tại chỗ cười, nếu lúc này hắn bị bạn bè thấy thì họ nhất định sẽ mở to mắt. Phải biết rằng chú ngữ thuật Phần Nộ tuy nói là rất ngắn, dài nhất chỉ kéo dài 3 giây, nhưng lượng âm tiết lại vượt qua sự tưởng tượng của người bình thường.

Một người bình thường có tốc độ nói là 240 từ một phút, nói cách khác 3 giây họ chỉ nói được 12 từ.

Nhưng một đoạn chú ngữ Thuật Phần Nộ lại có tới 50 âm tiết, hơn nữa người chơi căn bản không biết hàm nghĩa của chúng, muốn giảm bớt thời gian đọc thứ này chỉ có thông qua không ngừng phóng ra kỹ năng từ từ thuần thục thì mới có thể thích ứng tốc độ niệm chú và tiết tấu, đây cũng là vì sao Ngụy Kim Tịch nói người chơi bình thường tới giai đoạn cuối mới có thể làm được. Dù sao thì chỉ cần quen tay là hay việc thôi!

Giống như Sở Thiên Biến, trong quá trình đánh quái lại càng rắn đem thời gian đọc chú ngữ từ 3 giây giảm xuống chỉ còn 2,65 giây, năng lực phối hợp ngôn ngữ và trí nhớ đã hoàn toàn vượt qua sự hiểu biết của người thường.

Trên thực tế, cho dù là Sở Thiên Biến đang vui sướng hay Ngụy Kim Tịch đang cười trộm đều đã quên đi một vấn đề quan trọng.

Một người chơi mới bắt đầu đem thời gian đọc chú ngữ nhiều hơn 20% chuyển thành giống như thuyết minh kỹ năng, thời gian để họ làm được việc này là bao lâu?

Về vấn đề này, Ngụy Kim Tịch bởi vì dục hòa công tâm nên không cần thận quên đi, mà Sở Thiên Biến vì là gà con nên căn bản là không biết việc này cho nên mới tạo thành việc Sở Thiên Biến trong thời gian cực ngắn đã giảm bớt thời gian đọc chú ngữ xuống 0.4 giây.

Cái gọi là người không biết không sợ, dưới quan niệm chủ qua, Sở Thiên Biến đương nhiên tiếp nhận chuyện này, một cái sơ sẩy tạo thành sự thật tuyệt vời, hơn nữa hắn còn không biết nội tình bên trong.

-Luyện thêm một hồi có lẽ sẽ giảm bớt thời gian xuống giống như kỹ năng thuyết minh đã nói.

Sở Thiên Biến hưng phấn nghĩ, hắn tập trung vào một con Hỏa Oanh rồi bắt đầu tiếp tục thử nghiệm.

Mà ở bên kia rừng cây, chỗ Sở Thiên Biến logout ngày hôm qua dần dần xuất hiện 3 bóng người, 3 người này không phải ai khác mà là Phi Vũ Thiên Mang, Lan Vũ, Lan Lục.

3 người login xong liền nhìn 4 phía, Phi Vũ Thiên Mang thấy bên trong khu rừng không có quá nhiều người nên gật đầu mỉm cười. Mà Lan Lục thì hết nhìn đông rồi nhìn tây, sau đó thất vọng nhỏ giọng nói thầm:

-Tên tiểu tử kia login rồi rồi khỏi hay là vẫn chưa login? Đang định nhìn sắc mặt của hắn, hắc! Thật là phản kích.

Lan Lục thanh tú nói nhỏ nhưng Phi Vũ Thiên Mang vẫn nghe rõ, cô liền lạnh lùng quát mắng:

-Lại suy nghĩ cái gì? Lan Lục, an phận một chút, trong đội 7 người chính là người chuyên gây chuyện. Hiện tại Dạ Tước chỉ mới bắt đầu, nếu như gây chuyện, bị cao tăng biết được thì không ai có thể cứu đâu.

Ít thấy đội trưởng nói năng như vậy nên Lan Lục sợ hãi co rụt đầu lại:

-Thực xin lỗi, đội trưởng. Tôi cam đoan trước khi Diệp Lăng Lan Tịch Các thành lập nghiệp đoàn, tôi sẽ không gây chuyện.

-Hy vọng là thế.

Phi Vũ Thiên Mang lắc đầu từ chối cho ý kiến, đối với sự cam đoan của tên này cô hoàn toàn không dám tin tưởng.

Nói xong, Phi Vũ Thiên Mang không để ý tới 2 kẻ dờ hoi này, cô giờ cung lên, kéo dây, bắt đầu bắn Hỏa Oanh.

"Suu", "Suu", "Suu" . . .

Ba mũi tên bay ra bắn trúng ngay đầu Hỏa Oanh, hai cái "-50", một cái "-100" xuất hiện, con Hỏa Oanh này ngay cả kêu cũng không kịp thì đã ngã xuống đất.

-3 tiền giết Hỏa Oanh! Cây cung kia hẳn là màu xanh biếc.

Nhìn thấy Phi Vũ Thiên Mang trong chớp mắt đánh chết Hỏa Oanh, đám người chơi xung quanh ngay lập tức nghị luận.

Một ít người nhãn lực cao mình có góc độ nhìn nhận khác, những người này trong mắt hiện lên sự kính sợ: "Cho dù là màu xanh biếc Ưu Tú vũ khí thì cũng không thể nào 3 tiền liền ngay lập tức giết Hỏa Oanh!"

-Không sai! Thợ Săn cho dù có Ưu Tú vũ khí thì 3 tiền cũng không thể làm được như vậy, trừ khi. . .

-3 tiền đều là nhược điểm công kích!

-Mới Open Server nửa ngày thì đã có Ưu Tú vũ khí, hơn nữa còn quen thuộc trụ cột kỹ năng của Thợ Săn hơn nữa còn quen thuộc trạng thái 'Bán phần định'. . .

-Cao thủ!

Lan Ngũ Lan Lục hai người đi theo phía sau càng quét thì thể Hỏa Oanh, hai người đều hiện ra sự vinh quang trên mặt, có điều trong mắt những người xung quanh đều không có bao nhiêu khinh bỉ khi nhìn bọn họ, dù sao thì Chiến Sĩ trong giai đoạn đầu bị vây ở địa vị xấu, có thể có một Thợ Săn cao mình như vậy cùng đi luyện cấp đối với Cận chiến đều là chuyện cầu còn không được.

-13 con Hỏa Oanh! Thật nhanh!

Lan Lục đem thi thể Hỏa Oanh kiểm tra xong liền hưng phấn nói:

-Đội trưởng thật lợi hại! Đội trưởng uy vũ!

Phi Vũ Thiên Mang hiển nhiên đã quá quen với hành vi của đội viên mình nên vẫn tiếp tục cài tên bắn cung mà không thêm để ý tới 2 tên Chiến Sĩ phía sau.

Ngay khi 3 người vừa mới giết xong một con Hỏa Oanh, ba người bỗng nhiên phát hiện những người chơi xung quanh liền xôn xao, rất nhiều người chơi đều nhỏ giọng nói chuyện rồi chạy đi nơi khác.

-Có chuyện!

Phi Vũ Thiên Mang lập tức phát hiện đám người có chút dị thường, đôi mắt liền hiện ta ý cười, cô nói:

-Trò chơi lúc đầu, người chơi lại cùng chụ về một hướng chỉ có một loại khả năng ——BOSS!

Xa xa, có một cái bong bóng đang xuyên qua khu rừng, thể tích này so với Hỏa Oanh bình thường lớn hơn gấp 10 lần. . .

【cuồng loạn Hỏa Oanh】: cấp bậc: 7

Loại hình: Hi Hữu Phi Cầm.

HP: 1200

Kỹ năng: Diễm Vũ Tiên Xạ, Hỏa Diễm Phác Kích, Tật Lược.

Q.1 - Chương 15: Cướp Quái Là Chuyện Bình Thường (Trung)

Phía Đông rừng cây lúc này là một mảnh sôi động, ngọn lửa màu vàng thỉnh thoảng thiêu đốt những gốc cây khô, thỉnh thoảng phát ra những tiếng "Đùng" "Đùng", so với hơi nóng này, hơi nóng trong lòng người chơi càng nhiều hơn, ánh mắt của những người chơi xung quanh lúc này cực nóng, mọi người đều chú ý tới một bóng hình, từng đợt lửa văng ra từ thân hình nó báo hiệu nó không giống như những con Hỏa Oanh khác.

Hi Hữu Phi Cầm!

Phi Vũ Thiên Mạng đã đoán đúng, nhưng trong Dạ Tước loại quái vật thể này không thể tính là Boss, trong bảng xếp hạng, Hi Hữu quái vật chỉ mạnh hơn quái vật bình thường một cấp bậc mà thôi.

Nhưng đối với những người chơi phần lớn đều chỉ mới 5 cấp xung quanh, con Cuồng Loạn Hỏa Oanh này đã có thể xem là một con Boss. Quan trọng hơn nữa đó là Hi Hữu quái vật có tỉ lệ rơi đồ cao hơn bình thường rất nhiều.

Người chơi theo đuổi nhất đó là cái gì —— trang bị! ! !

Cuồng Loạn Hỏa Oanh trong rừng cây không ngừng bay loạn, thỉnh thoảng nó lại phát ra một tiếng hét hung bạo, thân thể nó tuy rằng lớn hơn Hỏa Oanh bình thường 10 lần, nhưng tốc độ và sự linh hoạt của nó so với Hỏa Oanh bình thường chỉ hơn chứ không kém. Xung quanh có rất nhiều người chơi định công kích nó, nhưng tốc độ của nó lại quá nhanh, cận chiến chức nghiệp không cần phải nói, căn bản là không thể nào đuổi kịp, viễn trình chức nghiệp thì lại bị người chơi xung quanh cố tình chắn tầm nhìn hoặc là bị kéo đi.

Khi 3 người Phi Vũ Thiên Mạng tới nơi, xung quanh Cuồng Loạn Hỏa Oanh đã đứng đầy người, một ít đội ngũ đang bắt đầu công kích Hỏa Oanh, viễn trình chức nghiệp không ngừng thay đổi vị trí, phán đoán quỹ tích của con Hỏa Oanh này, muốn một kích hiệu quả, đem cừu hận của nó kéo qua.

Những người chơi đơn độc, đội ngũ chỉ có 2~3 người thì tránh sang một bên chờ đợi, một khi có tình huống thì sẽ ngay lập tức chạy lên, định thừa dịp thời vận muốn đánh ra một kích cuối cùng.

Bỏ đao!

Đây là hạng mục mới đặt ra của Dạ Tước.

Người chơi hoặc đội ngũ đầu tiên đánh trúng mục tiêu có thể đạt được 20% kinh nghiệm của quái vật, mà người chơi hoặc đội ngũ đánh ra một kích cuối cùng có thể đạt được 20% kinh nghiệm và vật phẩm hơn nữa còn đạt được 40% kim tệ, 10% quyền thu hoạch (nếu trang bị rớt ra đạt tới 10 món).

Cũng bởi vậy, rất nhiều người chơi biết được việc này nên gọi một kích cuối cùng là "Bỏ đao"! Đây là một việc tràn đầy nguy cơ, vận khí, ngẫu nhiên, nhưng không thể nghi ngờ là nó đã tăng thêm mị lực cho Dạ Tước.

Hiện tại những người chơi đứng bên ngoài có rất nhiều đều đang ôm tâm lý may mắn, kỳ vọng có thể cướp được 'bỏ đao'.

Đáng tiếc, dự đoán luôn luôn có sai lệch với tình huống thực tế.

Cho dù là đám người bên trong có thực lực đánh chết Cuồng Bạo Hỏa Oanh, hay là đám người đứng bên ngoài đang ôm tâm lý may mắn đều không ngờ đã hơn 10 phút vẫn như cũ không có ai có thể thành công đánh trúng Hỏa Oanh.

Bởi vì Cuồng Bạo Hỏa Oanh cũng là quái vật loại Phi Cầm, tốc độ và sự linh hoạt của nó lại cao hơn Hỏa Oanh bình thường, người chơi rất khó có thể nắm bắt quỹ tích, quan trọng hơn là có rất nhiều người muốn nó chết, phía dưới có mấy chục cận chiến phía sau lại có mấy chục viễn trình, tổ hợp như vậy đứng cùng một chỗ làm cho tình huống rất rối loạn, không ai đủ tập trung để đánh quái, Dạ Tước mặt dù không có thăm kích người đâm lên nhau, nhưng tình huống lúc này người chơi muốn xoay người thôi cũng đã khó khăn nói chi là đánh quái. Tình huống như vậy, làm cho mọi người cảm thấy chần chờ, rất nhiều người đều đang âm thầm tính toán, nếu như kéo được Boss, với tình huống thế này liệu có thể kiếm được trang bị?

Phi Vũ Thiên Mạng đứng bên ngoài quan sát một hồi, khóe miệng dần dần lộ ra nụ cười, nhìn Cuồng Bạo Hỏa Oanh bên trong, trong lòng cô đã có kế hoạch, cô quay đầu lại dặn dò Lan Ngữ Lan Lục:

-Hai người nghe lệnh, khi tôi nói bắt đầu thì 2 người dùng sức tách đám đông ra, trong vòng 15 giây, có thể vọt tới đám người bên trong không?

Hai chiến sĩ trao đổi ánh mắt, trên mặt lộ ra sự hưng phấn, hai người liên tục gật đầu:

-Không thành vấn đề! Giao cho chúng tôi, đội trưởng, 15 giây thời gian, chúng tôi cam đoan sẽ vọt vào tới trong .

-Tốt!

Phi Vũ Thiên Mang chăm chú nhìn quỹ tích của Cuồng Loạn Hỏa Oanh, lại nói:

-Sau khi vào tới bên trong, không cần do dự lập tức chạy ngược trở ra, hiểu chưa?

-Hiểu được!

Nói xong, Phi Vũ Thiên Mang chú ý xung quanh một hồi, sau đó tập trung nhìn Phi Vũ Thiên Mang, khắc sâu quỹ tích bay của Cuồng Bạo Hỏa Oanh rồi bắt đầu tính toán khoảng cách và thời cơ tấn công.

Bên ngoài những người chơi này rốt cuộc cũng nhìn không được đã bắt đầu di chuyển vào bên trong, Phi Vũ Thiên Mang khẽ quát:

-Bắt đầu!

Nghe được lệnh, 2 chiến sĩ nhanh chóng lao vào bên trong, hai người giống như 2 mũi khoan cứng rắn tách mọi người ra tạo thành một con đường dẫn vào bên trong.

Phi Vũ Thiên Mang theo sát phía sau 2 người, ba người trong thời gian ngắn đã vượt qua 3 tầng người dày đặc. Không thể không nói, Lan Ngũ Lan Lục bởi vì là người của Điện Lăng Lan Tịch Các, mà Điện Lăng Lan Tịch Các lại có danh tiếng không nhỏ nên hai người làm việc không tốn quá nhiều sức.

Hai người không ngừng dùng thân thể mở đường, 15 giây sau, hai người vừa vọt tới bên trong, lúc này Phi Vũ Thiên Mang nói:

-OK!

Nghe vậy, Lan Ngũ Lan Lục lập tức đình chỉ vọt tới, không nói lời nào hai người liền quay người lại, một lần nữa chạy ra, bên trong, một tiếng kéo dây cung vang lên, "Ông" một tiếng, ngay khi Lan Ngũ Lan Lục chạy ra đoàn người, một mũi tên đã trúng ngay đầu Hỏa Oanh, sau đó cô không thèm quay đầu lại mà bắt đầu chạy theo phía sau Lan Ngũ Lan Lục.

Bức tường do 300 người tạo thành cũng không dày, huống chi lúc này người chơi còn không biết có chuyện gì xảy ra, mọi người lúc này đều đang cố gắng chạy vào bên trong, đám người Phi Vũ Thiên Mang chỉ cần đứng nhẹ là có thể lao ra bên ngoài. Mà con Boss bên trong bởi vì mũi tên vừa rồi nên đã phần nộ bay sát theo 3 người.

Ngay khi 3 người chui ra tới bên ngoài, người chơi bên trong mới phản ứng lại, bọn họ bắt đầu kêu lên:

-Có người công kích Cuồng Bạo Hỏa Oanh, là Thợ Săn! Mau ngăn lại . .

Nhất thời, người chơi bên ngoài không biết chuyện gì nên tiếp tục chen vào, đám người bên trong thì liều mạng chen ra, 2 bên vừa lúc gặp nhau nên tình huống lúc này vô cùng lộn xộn.

Đội khi 3 người chạy ra hơn 15 m, đám người kia mới bắt đầu đuổi theo, Âm Dạ Tinh Linh nữ Thợ Săn liếc nhìn đám người một cái, sau đó bắn một mũi tên vào Cuồng Bạo Hỏa Oanh rồi cười cười.

-Lan Ngũ Lan Lục, tận lực ngăn cản đám người phía sau lại, tranh thủ cho ta 2 phút.

-Đội trưởng.

Hai Chiến Sĩ đồng thời xoay người, triển khai tư thế chống đỡ, bắt đầu ngăn cản người chơi tiến tới.

Đội ngũ xông tới sớm nhất thấy thế lập tức thẹn quá thành giận, phần nộ quát:

-3 tên khốn kiếp dám cướp quái! Biết đội ngũ bọn này là ai không? Thử chờ một chút. . .

-Thế nào? Muốn cướp quái của Điện Lăng Lan Tịch Các chúng ta à.

Đối mặt đám người chơi hùng hổ, Lan Ngũ Lan Lục hai người sống vai cản lại, ngăn trở đường đi rồi trừng mắt, quát:

-Có bản lĩnh thì đánh với đội 7 bọn này?

Ngay khi nghe thấy 5 từ Điện Lăng Lan Tịch Các, những người chơi gần nhất liền biến sắc, đội ngũ đuổi theo liền ngừng bước, ánh mắt lướt qua hai chiến sĩ, dừng lại trên người nữ Thợ Săn, cách di chuyển mờ ảo kia, hơn nữa lại là chủng tộc Âm Dạ Tinh Linh, Phi Vũ Thiên Mang đã hoàn mỹ thuyết minh nghề nghiệp Thợ Săn Âm Dạ Tinh Linh.

-3 mũi tên • Cuồng • Linh • Điện! Cô ta là Phi Vũ Thiên Mang! Đội trưởng đội 7 Điện Lăng Lan Tịch Các . . .

Không biết ai kêu lên, những lời này dừng lại trong tai người chơi, vẻ mặt của những người này đã chuyển thành kinh sợ.

Dần dần, tất cả người chơi đuổi theo đều dừng bước, lúc này Phi Vũ Thiên Mang đã sắp biến mất trong rừng cây.

Bên cạnh chỗ Phi Vũ Thiên Mang kéo Cuồng Bạo Hòa Oanh chuẩn bị chơi điều, một cái Druid chủng tộc Âm Dạ Tinh Linh đã bỏ sung đầy HP và MP xong bắt đầu đứng lên.

-Dì! Âm thanh này là gì?

Tên Druid cảm thấy kỳ quái liền nghiêng tai lắng nghe:

-Hắn là tiếng kêu khi Hòa Oanh công kích phát ra, nhưng âm thanh này rõ ràng là to hơn nhiều.

Khi hắn đang suy nghĩ, một cặp dùi thon dài từ trong khu rừng lộ ra, gã Druid này thấy chủ nhân của cặp dùi thì đôi mắt liền co rút lại, ngay sau đó ánh mắt liền tập trung lên con Hòa Oanh bên cạnh, hắn nắm chặt pháp trượng, đôi mắt hắn có tia sáng lóe lên. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 16: Cướp Quái Là Chuyện Bình Thường (Hạ)

-Nữ Thợ Săn kia là Phi Vũ Thiên Mang!

Sở Thiên Biến nhìn cách đó không xa có một người đang giương cung bắn tên, một bên linh hoạt lui về phía sau, sắc mặt hắn bình tĩnh, nhưng đôi mắt không ngừng có tia sáng lóe lên cho thấy lúc này hắn không hề bình tĩnh.

-Trong trò chơi, Thợ Săn luôn là nghề nghiệp dễ dàng cướp quái, cho nên tiểu Thiên Cẩu bị cướp quái cũng là chuyện bình thường, không cần phải tức giận!

-Huống chi, nữ Thợ Săn Âm Dạ Tinh Linh còn là một cao thủ, một cao thủ hàng đầu! Người chơi Pháp hệ muốn giành quái với Thợ Săn là chuyện không thể nào.

Lời nói sáng nay của Ngụy Kim Tịch không ngừng xuất hiện trong đầu Sở Thiên Biến, lời khuyên của bạn bè, hơn nữa bạn mình còn là người chơi chuyên nghiệp, Sở Thiên Biến tất nhiên là phải ghi nhớ, vừa rồi khi login hắn cũng không định đoạt quái lại.

Dù sao, một người chơi mới gặp một cao thủ, lại muốn giành lại thể diện trên phương diện đối phương am hiểu nhất, kết cục của hắn nhất định sẽ rất thảm, Sở Thiên Biến từ trước đến nay đều hiểu rõ lợi-hại, tất nhiên là sẽ không nhàn rồi, chạy tới giành quái với nữ Thợ Săn này để tìm ngược.

Nhưng Sở Thiên Biến lúc này lại nhớ tới một chuyện khác, từng chi tiết trong video Thiết Bò Tát của "Đại Tiểu Chu Thiên Bảng" đối chiến với Thợ Săn hắn đều nhớ rất rõ, nó làm cho nội tâm của Sở Thiên Biến cảm thấy xục xạo.

-Tuy mình và nữ Thợ Săn này có chênh lệch rất lớn, nhưng có thời điểm chỉ thực lực tuyệt đối thôi thì không thể giành được thắng lợi.

Sở Thiên Biến nắm pháp trượng càng ngày càng chặt, trong mắt xẹt sự kiên quyết:

-Ảnh hưởng tới thắng lợi có rất nhiều nhân tố, ví dụ như cây cối, còn nữa, lúc này mình đang ở trong tối, cô ta thì đang ở ngoài sáng...

-Cướp quái là chuyện bình thường!

Ngay khi ý nghĩ này xẹt qua, tay nắm pháp trượng của hắn đã thả lỏng, hắn dùng một loại động tác kỳ lạ giơ pháp trượng lên, chú ngữ trầm thấp tuôn ra từ miệng hắn, quả cầu màu xanh hiện lên trên đỉnh pháp trượng, thế nhưng thời gian hình thành quả cầu so với lúc trước còn nhanh hơn một chút.

-Hơn kém một giây, sinh tử liền phân!

-2. 48 giây!

Quả cầu xanh biết ngưng tụ, trong phút chốc liền lớn lên, bay ra đánh lên người Hòa Oanh sắp sửa bay ra khỏi phạm vi công kích của thuật Phần Nộ.

"-28" !

1 cấp thuật Phần Nộ với Boss có tới 1200 HP mà nói nhỏ bé đến mức có thể xem nhẹ, nhưng nó lại làm cho nữ Thợ Săn đang chơi điều kia cân bằng.

-Trùng hợp!

Phi Vũ Thiên Mang không thể nghĩ rằng Boss với tốc độ cao như thế lại có người đánh trúng, hơn nữa đây còn là ma pháp. Lúc này vừa mới Open Server, tất cả chức nghiệp, chủng tộc lại có hình thức công kích khác với những Game Online khác, từng người chơi đều có bắt đầu ngang hàng, ưu thế của những cao thủ so với những người chơi bình thường chỉ là kinh nghiệm mà thôi, đối với Dạ Tước, mọi người đều có khởi đầu ngang hàng.

Là một người chơi có danh tiếng, Phi Vũ Thiên Mang biết rất rõ Pháp hệ lúc này muốn làm quen kỹ năng là chuyện khó khăn cỡ nào, phải làm quen với chú ngữ hoàn toàn mới, hơn nữa còn phải áp sức, việc này không thể làm trong một sớm một chiều được.

Đồng thời Phi Vũ Thiên Mang rất rõ ràng kỹ năng bắt đầu của Pháp Hệ, thời gian đọc chú ngữ gần như hoàn toàn giống nhau, kỹ năng thuyết minh qua đầu ghi là 2.5 giây, thực tế phải đọc chú ngữ gần 3 giây, căn bản là không đuổi kịp tốc độ bay của Cuồng Bạo Hóa Oanh.

-Nhất định là trùng hợp!

Phi Vũ Thiên Mang không tin thật sự có người chơi vừa mới tham gia một ngày liền có thể làm được tới tình trạng này, cô tình nguyện tin đây chỉ là trùng hợp.

Nhưng ý tưởng này vừa mới xuất hiện thì lại là có một quang cầu từ bên ngoài bay tới, đánh trúng thân thể Hóa Oanh.

Rất cực, Phi Vũ Thiên Mang che dấu không được sự rung động, cô hoảng sợ nói:

-35 m! Hơn nữa còn có thời gian để quả cầu bay tới, tổng cộng chỉ có 3 giây! Người này đã đem thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ giảm xuống chỉ còn 2.5 giây! Thậm chí còn có thể ngắn hơn...

Trong khi lui lại, nữ Thợ Săn còn tranh thủ liếc nhìn nơi quả cầu vừa bắn ra, cô thấy một bóng người từ một góc cây này chạy sang một góc cây khác, trên đỉnh pháp trượng một lần nữa có một quả cầu xanh biếc ngưng tụ, thuật Phần Nộ một lần nữa bay ra.

-Thật sự chỉ có 2. 5 giây!

Phi Vũ Thiên Mang nhắm mắt lại, nhanh chóng đem sự rung động áp chế, khuôn mặt từ từ hiện ra nụ cười:

-Muốn từ trong tay mình cướp quái, đây chính là chuyện thú vị, vậy thì thử xem!

Phi Vũ Thiên Mang ngừng lại một chút, đôi chân thon dài kia một lần nữa di chuyển, cách di chuyển của nữ Thợ Săn liền trở nên mờ ảo hơn, cả người lúc ẩn lúc hiện, hơn nữa từng mũi tên màu trắng bay ra bắn trúng Hóa Oanh.

"-10", "-12", "-11" ...

Mũi tên màu trắng bắn ra nhưng những mũi tên này hoàn toàn không có uy lực giống như khi đánh Hóa Oanh bình thường, mỗi mũi tên chỉ tạo thành khoảng 12 điểm tổn thương.

Sở Thiên Biến chạy theo phía sau, khi thấy được Phi Vũ Thiên Mang chỉ có thể tạo thành một chút tổn thương như vậy liền biết chuyện gì xảy ra.

-Vị trí nguy hại của Cuồng Bạo Hóa Oanh không phải ở đầu, khó trách, hình thể quái vật lớn như vậy, nếu vị trí nguy hại nằm trên đầu thì còn gì là 'Phòng hộ nguy hại' nữa chứ. Hơn nữa sức phòng ngự của con Cuồng Bạo Hóa Oanh này hơn xa Hóa Oanh bình thường, bình thường Phi Vũ Thiên Mang có thể đánh ra 25 điểm tổn thương nhưng lúc này con số tổn thương chỉ còn một nữa, nói cách khác sức phòng ngự của con Boss này gấp 2 Hóa Oanh bình thường.

Sở Thiên Biến nhanh chóng đưa ra kết luận, nụ cười trên miệng càng ngày càng đậm:

-Cứ như vậy, vốn chỉ có một phần nắm chắc giờ đã tăng lên thành một nửa. Nắm chắc một nửa, vậy chỉ còn chờ xem ai đánh ra Bạo Kích nhiều mà thôi, theo lời của Ngụy Kim Tịch nói thì chính là xem ai có nhân phẩm tốt hơn.

Nện bước theo sát phía sau Hóa Oanh, Sở Thiên Biến nhanh chóng tính toán thời gian, hấn bắt đầu dự đoán đường đi, từng quả cầu màu xanh biếc cũng từ đỉnh pháp trượng bắn ra, đối sự công kích của 2 người, lượng HP của Cuồng Bạo Hóa Oanh chỉ còn một nữa.

Sự bất an từ từ khuếch tán trong lòng nữ Thợ Săn, cô phát hiện cho dù mình di động thể nào đi nữa thì cũng không thể nào thoát ra tên Druid kia được, thuật Phần Nộ kia lại giống như trải qua sự tính toán của máy tính, mỗi cách 3 giây sẽ trúng Cuồng Bạo Hóa Oanh. Về phía Phi Vũ Thiên Mang, cô phải vừa di chuyển vừa công kích, còn phải không ngừng tính toán, thay đổi vị trí, khoảng cách, sau đó mới là tiến hành bắn, hơn nữa vị trí nguy hại của Cuồng Bạo Hóa Oanh không phải ở đầu nên thương tổn mà cô tạo ra càng thêm mỏng manh.

Cứ như vậy, Phi Vũ Thiên Mang phát hiện tên Druid giành quái với mình trong 30 giây có tổn thương đã ngang bằng cô, hơn nữa còn có xu thế vượt qua.

-Đáng chết! Sao hấn có thể theo kịp bước chân của mình, giống như là hấn biết trước bước tiếp theo mình sẽ đi thế nào vậy.

Phi Vũ Thiên Mang tức giận, hơn nữa trong lòng cô còn có chút khiếp sợ.

Nữ Thợ Săn cũng không biết Sở Thiên Biến sở dĩ có thể biết được cách di chuyển của cô là vì mỗi ngõ ngách trong cách rừng này hấn đã tìm hiểu rất rõ.

Trong hiện thực là một thợ săn tiền thưởng, thăm dò địa điểm hành động đã trở thành bản năng của hắn, khi Sở Thiên Biến tới nơi này làm nhiệm vụ cũng tự nhiên quan sát mọi ngõ ngách nơi này một lần, hắn đối với khu rừng này quen thuộc hơn Phi Vũ Thiên Mang rất nhiều.

Dù sao, Phi Vũ Thiên Mang tuy là một cao thủ, nhưng có ai lại để ý tới nơi mình hoạt động chứ, một khi hoàn thành xong nhiệm vụ, ai còn trở lại đây? Loại chuyện này cho dù là tay mới hay là cao thủ thì cũng chẳng có ai chú ý tới, cũng chỉ có người như Sở Thiên Biến mới thăm dò nơi này mà thôi.

Cũng chính vì như thế Phi Vũ Thiên Mang mới buồn bực phát hiện cho dù cô di chuyển thế nào thì tên Druid kia cũng sẽ theo sát, một bước cũng không rời.

Từ bên ngoài xem ra, Phi Vũ Thiên Mang kéo Cuồng Bạo Hòa Oanh tới nơi này chơi đùa, hoàn toàn chiếm chủ động, nhưng trên thực tế hai người đều rõ ràng quyền chủ động đang từng bước từng bước chuyển sang Sở Thiên Biến.

"Phanh" !

"-42" !

Lại một đòn Phần Nộ đánh lên lưng Cuồng Bạo Hòa Oanh, con Boss giống như bị kích thích, trong giây lát kêu to vài tiếng, sau đó xoay người bay về phía Sở Thiên Biến.

Trong một phút đồng hồ truy đuổi chiến, thương tổn Sở Thiên Biến phát ra rốt cục cũng vượt qua Phi Vũ Thiên Mang, Cuồng Bạo Hòa Oanh chỉ còn 500 HP cuối cùng cũng bị cừu hận hấp dẫn, bay nhanh tới chỗ Sở Thiên Biến.

Mà Phi Vũ Thiên Mang thấy thế, trên mặt liền hiện ra nụ cười đoán trước: "Cơ hội tốt! Hừ, để mình xem hắn thế nào dùng thân phận Pháp hệ để chơi đùa, không thể vừa di chuyển vừa đọc chú ngữ, hắn đừng hòng có thêm chút thương tổn nào. Huống hồ giằng co một phút đồng hồ, pháp lực của hắn chắc là cũng sắp hết rồi."

Sở Thiên Biến đứng bên ngoài 35 m vẫn rất bình tĩnh, lượng MP của hắn quả thật như Phi Vũ Thiên Mang dự đoán, chỉ đủ phóng thêm một lần Phần Nộ, thế nhưng lúc này Sở Thiên Biến vẫn nở nụ cười.

Hắn lui lại phía sau, thân thể hắn lần lượt thay đổi vị trí, bộ pháp của hắn so với Phi Vũ Thiên Mang còn linh động hơn vài phần. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 17: Phi Vũ Thiên Mang Tiếc Nuối! (Thượng)

32%!

Đây là tổng số tổn thương mà Sở Thiên Biến tạo ra trong một phút vừa rồi, Phi Vũ Thiên Mang tạo ra tổn thương còn không tới 25%

Quái vật trong Dạ Tước có thù hận rất lớn với người đầu tiên đánh nó, nếu muốn cướp quái thì chỉ có thể dùng 2 phương pháp.

Một là dùng kỹ năng kéo cừu hận của xe tăng, một loại khác là tạo thành tổng lượng tổn thương vượt qua người đánh đầu tiên, hoặc là trong thời gian ngắn đánh ra thương tổn thật lớn thì mới có thể di chuyển mục tiêu cừu hận.

Trong 60 giây vừa rồi, Sở Thiên Biến đánh ra tổng lượng tổn thương hay là mỗi kích tổn thương đều cao hơn Phi Vũ Thiên Mang. Dù sao thì khi vật lý hệ không có tạo thành nhược điểm công kích, cho dù là có Ưu Tú vũ khí thì nhiều nhất cũng chỉ tạo thành tổn thương ngang bằng với Pháp hệ mà thôi, huống chi phòng ngự của Cuồng Bạo Hòa Oanh lại rất cao, vì thế Phi Vũ Thiên Mang không thể nào tạo thành tổn thương nhiều hơn Sở Thiên Biến được.

Từ điểm này có thể thấy được điểm khác nhau của Pháp hệ và Vật Lý hệ, kỹ năng của Vật Lý hệ phần lớn đều là thuần phát, thời gian làm lạnh cũng rất ngắn, lại phải chịu sức phòng ngự của quái vật hạn chế; về phần Pháp hệ, phần lớn kỹ năng đều có thời gian đọc chú ngữ nhưng Pháp hệ có thể bỏ qua phòng ngự của quái vật, rất dễ dàng tạo thành thương tổn ổn định.

Hiện tại, trải qua 60 giây, sau khi Sở Thiên Biến một lần nữa dùng Phần Nộ đánh trúng Cuồng Bạo Hòa Oanh, con Boss này cuối cùng cũng không đuổi theo Phi Vũ Thiên Mang nữa mà quay đầu lại bay về phía Sở Thiên Biến.

-Cơ hội tốt! Pháp hệ chức nghiệp bị quái vật đuổi theo, hắn lại không có MP, biện pháp duy nhất chính là kéo quái chạy, từ từ đợi lượng MP khôi phục.

Phi Vũ Thiên Mang cười cười, thầm nghĩ:

-Có điều chờ khi lượng MP khôi phục thì mọi thứ đã chậm, con Cuồng Bạo Hóa Oanh này nhất định là của mình.

Phi Vũ Thiên mang vừa suy nghĩ vừa nhanh chóng đuổi theo, một mũi tên màu trắng đặt lên trường cung, dây cung kéo căng rồi bắn về phía Cuồng Bạo Hóa Oanh.

"-25" !

-Quả nhiên...

Phi Vũ Thiên Mang càng cười tươi hơn, một tiền này tuy không có tạo thành bạo kích nhưng lại đánh ra tới 25 thương tổn.

Nhược điểm công kích!

Làm một người chơi có kinh nghiệm phong phú, Phi Vũ Thiên Mang đối với điểm 'Phòng hộ nguy hại' của quái vật có chút tâm đắc, từ khi cô chơi điều đánh mặt trước quái vật không có kết quả, cô đã biết điểm nguy hại của con Boss này nằm ở đâu.

Cái gọi là "Phòng hộ nguy hại" tất nhiên là thiết kế ở chỗ người chơi khó đánh trúng, hoặc là vị trí người khác khó có thể lường trước.

Con Hóa Oanh này to gấp 10 lần Hòa Oanh bình thường, một khi tiến hành chiến đấu, phần bụng của nó là dễ trúng mục tiêu nhất, vị trí nguy hại của nó tất nhiên là sẽ không nằm trên bụng.

Phi Vũ Thiên Mang nghịch hướng suy nghĩ một chút, rất nhanh liền phủ định vị trí nguy hại nằm ở trên lưng, bởi vì Hóa Oanh dùng móng vuốt và phun lửa dễ công kích, toàn bộ thân thể giống như đứng thẳng, vậy thì cũng rất dễ đánh trúng, vị trí nguy hại sẽ không nằm chỗ này, như vậy Phi Vũ Thiên Mang đoán vị trí nguy hại của Boss chính là ở đỉnh đầu.

Đây không thể nghi ngờ là một mục tiêu rất khó đánh trúng, cận chiến chức nghiệp thậm chí là không thể đánh trúng được.

Ngay khi cô suy đoán, Phi Vũ Thiên Mang đã chậm lại, tùy ý để Sở Thiên Biến công kích, đợi khi hấn kéo được quái, cô mới bắt đầu công kích.

Ngay khi Phi Vũ Thiên Mang đánh trúng mục tiêu, tạo thành nhược điểm công kích, tâm trạng cô liền ổn định lại, tiết tấu trận đấu cuối cùng cô cũng đã giành lại, tuy nói rằng Cuồng Bạo Hóa Oanh còn hơn 500 HP, nhưng trong lòng cô đã nghĩ tình huống đã nắm chắc.

-25 tổn thương!

Bên kia, Sở Thiên Biến kéo Cuồng Bạo Hóa Oanh lui ra phía sau, khi thấy tổn thương xuất hiện trên đầu Boss, trong lòng hấn cũng rất căng thẳng.

25 điểm tổn thương, lại không phải Bạo Kích, đây không phải là dấu hiệu tốt.

-Nhược điểm công kích!

Sở Thiên Biến co mắt lại, chột sáng tỏ:

-Vị trí nguy hại của Cuồng Bạo Hóa Oanh là ở trên đầu, không, là đỉnh đầu, thì ra cô ta định làm như thế!

Trong phút chốc, Sở Thiên Biến cũng hiểu được ý tưởng của Phi Vũ Thiên Mang, nhìn bóng hình xinh đẹp cách đó không xa, đầu óc hấn bắt đầu điên cuồng suy nghĩ.

-Làm sao bây giờ?

Sở Thiên Biến không còn MP, hơn nữa cho dù là đầy MP mọi chuyện cũng chưa chắc đã có thể xoay chuyển.

Bởi vì kỹ năng của Pháp hệ đều cầu thời gian đọc chú ngữ, hơn nữa phải đứng lại mới có thể đọc chú ngữ, nếu trong lúc này bị công kích thì thời gian đọc chú ngữ sẽ dài hơn, huống chi nếu đứng lại thì Sở Thiên Biến cũng không thể ngăn nổi Cuồng Bạo Hóa Oanh công kích.

Bình thường Hóa Oanh có thể tạo thành 6~10 điểm tổn thương cho hấn, về phần con Boss này, tổn thương tạo ra ít nhất cũng là 15, hiện tại hấn chỉ có 170 HP, bị mấy lần công kích là treo ngay. (chú: chưa chuyển chức, mỗi cấp tăng lên 10 HP)

"-50" !

Lại một mũi tên trúng Cuồng Bạo Hóa Oanh, lúc này đây Phi Vũ Thiên Mang lại đánh ra Bạo Kích, nụ cười trên mặt cô lại tươi hơn vài phần, nhiều nhất là đánh trúng thêm 10 lần, trận chiến này sẽ kết thúc, cho dù một hồi cừu hận bị kéo trở lại, cô cũng có đủ thời gian để tạo thêm 50 điểm tổn thương.

Hơn 700 HP, nhưng vậy sẽ tạo thành tổn thương cho Boss hơn 60%, như vậy Sở Thiên Biến chỉ có thể đạt được kinh nghiệm, về phần trang bị rơi xuống thì không cần phải nghĩ.

Phi Vũ Thiên Mang đuổi theo phía sau, cô một lần nữa kéo cung chuẩn bị bắn, ngay khi cung đã kéo căng chuẩn bị bắn, mục tiêu của cô đột nhiên vỗ cánh, nửa thân thể di chuyển ra phía sau gốc cây.

Mục tiêu mất đi!

Đột nhiên mất đi mục tiêu, Phi Vũ Thiên Mang bắt đầu đi buông trường cung, không phải là cô không muốn bắn mà là khi người chơi cưỡng chế tiến vào trạng thái "Bán phán định", tuy có thể tạo thành nhược điểm công kích với tỉ lệ cao, nhưng khi mục tiêu biến mất, không có "Hệ thống tự động phán định" thì không thể nào công kích được.

Lúc này nụ cười trên mặt nữ Thợ Săn đã biến mất, trong mắt cô lúc này chỉ có sự kinh hãi.

-Che giấu thị giác! Không ngờ khi kéo Boss còn có thể làm cho Boss thay đổi vị trí, lại còn di chuyển che giấu thị giác với mình.

Về mặt Phi Vũ Thiên Mang ngưng trọng hẳn lên, lúc này cô rút cuộc cũng nhìn nhận đối thủ của mình.

Lợi dụng cách di chuyển của mình để dẫn đường cho quái tiến hành che giấu thị giác, kỹ xảo như vậy cô cũng có thể làm được, hơn nữa còn có thể làm tốt.

Nhưng mà tình huống hiện tại, lúc này cô lại bị người dắt mũi đi, thông qua bước đi tiến hành che giấu thị giác, việc này nói lên cái gì?

Hắn xem thấu bước đi của cô!

-Người nọ là là đối thủ cũ trước kia? Không đúng, hiện tại Dạ Tước vừa mới bắt đầu, mô hình Thợ Săn hoàn toàn khác trước, cho dù là đối thủ cũ cũng không thể phán đoán được cách di chuyển của cô.

Phi Vũ Thiên Mang nghĩ đến đây, trong lòng không khỏi dâng lên một tia hàn ý:

-Nói cách khác, người này chỉ thông qua một phút đồng hồ tiếp xúc đã nắm được cách di chuyển của cô!

Ngay khi một tia ỳ lạnh xuất hiện trong lòng, Phi Vũ Thiên Mang cũng không có chút chậm trễ nào, cô một lần nữa nâng cung lên, tập trung Cuồng Bạo Hóa Oanh, ngay khi cô chuẩn bị công kích, Cuồng Bạo Hóa Oanh một lần nữa bay ra phía sau một gốc cây.

Mục tiêu mất đi!

-Thật sự bị xem thấu...

Lúc này Phi Vũ Thiên Mang rút cuộc cũng không thể che giấu được sự kinh hãi, cô cắn chặt răng, thân hình càng thêm linh động, công không ngừng di chuyển tìm vị trí rồi công kích.

-Người phụ nữ này thật đáng sợ! Quả thật là cắn chặt không buồn mà!

Ở phía trước, Sở Thiên Biến lúc này cũng âm thầm kêu khổ, tình huống thật sự không phải là Sở Thiên Biến xem thấu cách di chuyển của Phi Vũ Thiên Mang, sau đó tiến hành bước tiếp theo. Nguyên nhân hẳn có thể lợi dụng Cuồng Bạo Hóa Oanh di chuyển để che giấu thị giác rất đơn giản.

Sở Thiên Biến có thể làm đến điểm này, bởi vì hắn quả thật thấy được!

Thấy được Phi Vũ Thiên Mang từng cử động. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 18: Phi Vũ Thiên Mang Tiếc Nuối! (Trung)

Kỳ thật nếu cảnh vật xung quanh này chuyển thành mặt phẳng, xem Cuồng Bạo Hóa Oanh là Hòa Oanh bình thường, Sở Thiên Biến có thể nhìn thấy Phi Vũ Thiên Mang là chuyện rất bình thường.

Nhưng, hiện tại hai người đang trong rừng cây, mặc kệ cảnh rừng này bị Hòa Oanh tàn phá thế nào đi nữa, cây cối có thừa thớt thế nào đi nữa thì nơi này vẫn là rừng, tùy tiện trốn sau một thân cây là có thể che lấp thân hình.

Hướng hồ, Hòa Oanh đuổi theo phía sau không phải là Hòa Oanh bình thường, mà là hình thể ước to gấp 10 lần-Cuồng Bạo Hóa Oanh.

Đang trong rừng cây, sau lưng lại là một Phi Cầm to gấp 10 lần Hòa Oanh bình thường, tình huống như vậy, Sở Thiên Biến muốn thấy động tác của Hòa Oanh là chuyện rất khó khăn, nhưng mà hắn lại thấy được.

Sở Thiên Biến thông qua sự nắm chắc với toàn bộ rừng cây, trong quá trình di chuyển, không ngừng thay đổi vị trí, khi thấy Phi Vũ Thiên Mang xuất hiện vài lần, hẳn có thể biết được vị trí tiếp theo cô xuất hiện, mà bên kia, Sở Thiên Biến học theo Thiết Bò Tát bắt đầu lợi dụng rừng cây để che giấu thị giác.

Phương pháp này rất đơn giản, nhưng quan trọng là thao tác, lại phải để ý tới vị trí của mình, vị trí của Boss, vị trí của Phi Vũ Thiên Mang, còn phải lợi dụng Boss di chuyển để che giấu, hơn nữa còn phải nắm chắc thời gian nữ Thợ Săn ra tay để tiến hành di chuyển.

Để làm những điều này, Sở Thiên Biến phải tính toán hơn 10 phương pháp trong một bước đi, hơn nữa phải trong nháy mắt chọn ra phương án tốt nhất, nếu như đi lầm sẽ bị Phi Vũ Thiên Mang cướp quyền chủ động, mọi thứ sẽ xong xuôi.

Cho nên, khi Phi Vũ Thiên Mang kinh hãi, trong lòng Sở Thiên Biến cũng đang không ngừng kêu khổ, chạy như thế rất hao phí tâm trí, so với việc Phi Vũ Thiên Mang chơi đùa còn khó hơn.

Hai người cứ như vậy một đuổi một chạy theo, khoảng chừng một phút sau, lượng Mp của Sở Thiên Biến đã hồi phục 70%, hẳn thấy thể liền thở ra một hơi, không lãng phí tâm trí nữa mà bắt đầu dẫn Cuồng Bạo Hóa Oanh chạy tới một nơi.

-Hắn muốn làm gì?

Phi Vũ Thiên Mang chạy phía sau lập tức cảm thấy dị thường, có điều cô cũng không nghĩ nhiều, thật vất vả mới có thể buông tay công kích, cô không thể nào bỏ qua cơ hội này được.

"Suru" "Suru" hai mũi tên bay ra, Phi Vũ Thiên Mang nhìn thấy 2 con số 25 xuất hiện liền âm thầm gật đầu, trận chiến này phần thắng của cô vẫn còn cao hơn một chút.

Nhưng ngay lập tức cô liền biến sắc, trước mặt cô lúc này là một cái cái động bằng cây!

Nói chính xác hơn chính là hơn 10 cái cây nghiêng ngã tạo thành một cái lỗ, Phi Vũ Thiên Mang thấy vậy, sắc mặt liền thay đổi, lúc này cô đã biết Sở Thiên Biến định làm gì.

Hơn 10 gốc cây này nghiêng lệch rất kỳ dị, nếu như khu rừng bình thường thì căn bản không thể nào có, nhưng đây là rừng cây đã bị Hóa Oanh tàn phá, khắp nơi đều là cây cối khô vàng, tình huống thế này xuất hiện cũng là chuyện bình thường.

Một gốc cây to lớn bị đứt tạo thành một cái lỗ, quanh thân lại có rất nhiều cây cối ngã xuống, vừa mới chắn xung quanh tạo thành một lỗ thủng chỉ đủ một người đi vào.

Một con bình thường Hóa Oanh to bằng 1/3 Âm Dạ Tinh Linh, Cuồng Loạn Hóa Oanh thì to gấp 3 lần Âm Dạ Tinh Linh, mà nó lại là loài chim nên khi giang cánh ra lại càng thêm to.

Cho nên khi Phi Vũ Thiên Mang thấy cái động kia lập tức rõ ràng kẻ hoạch Sở Thiên Biến.

Lợi dụng cái động này để đánh quái!

Sở Thiên Biến ở phía trước chạy tới rồi chui vào bên trong, Cuồng Bạo Hóa Oanh thì bay vọt tới, không ngừng dùng móng vuốt tấn công thân cây, muốn đi vào nhưng vì thân thể quá to lớn nên không thể vào được.

"Phanh" !

"-45" !

Sau khi Sở Thiên Biến đi vào trong, không tới 3 giây sau, một quả cầu màu xanh biếc bay ra, đánh lên người Cuồng Bạo Hóa Oanh.

Ngay khi Phi Vũ Thiên Mang chạy tới phạm vị 40m, đòn Phấn Nộ thứ 2 của Sở Thiên Biến đã bay ra, hơn nữa mỗi đòn đều tạo thành 45 điểm tổn thương.

-Không tốt!

Phi Vũ Thiên Mang thấy thể liền kinh hãi, cô tức giận nói:

-Muốn điên cuồng tấn công? ! Tốt, để xem ai lợi hại!

Mũi tên màu trắng không ngừng bay ra, Phi Vũ Thiên Mang liên tục kéo dây cung, trong chớp mắt liên tục 2 lần bắn ra 6 mũi tên bay về phía Cuồng Bạo Hóa Oanh.

"-20", "-20", "-24", "-20", "-20", "-24" ...

"-28" ! "-45" ! "-40" ! "-45" !

Không thể không nói, Cuồng Bạo Hóa Oanh dù sao cũng chỉ là 7 cấp quái vật, một khi bị người xem là bìa ngấm chính thức tấn công, hơn 400 HP còn lại của nó quả thật không đủ đem, 12 giây sau, nó chỉ còn lại một chút HP.

-39%! Đáng chết! Nhân phẩm thật sự không tốt!

Phi Vũ Thiên Mang cắn răng nói, đôi mắt cô gần như sắp phun hỏa, nà trong 12 giây cô liên tục bắn ra nhiều tên như thế, tuy rằng mỗi mũi tên đều là nhược điểm công kích, thế nhưng không có một mũi tên nào Bạo Kích.

Trái lại Sở Thiên Biến cho dù bình thường rất bình tĩnh, lúc này cũng không nhịn được mỉm cười:

-Đây là nhân phẩm a! 4 đòn Phần Nộ có 3 đòn tạo thành Bạo Kích.

-Đòn Bỏ Dao cuối cùng nhất định phải cướp được!

Phi Vũ Thiên Mang chăm chú nhìn, đôi mắt xinh đẹp của cô hiện ra sự kiên định, cô cài tên, giương cung, buông tay, mũi tên bay ra bay về phía Cuồng Bạo Hỏa Oanh.

-Muốn cướp bỏ dao!

Sở Thiên Biến ở bên trong nhìn thấy rất rõ, pháp trượng trên tay hắn không ngừng vung lên, khi hắn thấy Phi Vũ Thiên Mang vung tay bắn cung càng ngày càng lưu loát thì cũng cảm thấy chần chừ, hiện tại hắn đã tạo thành 59% tổng số tổn thương, mọi việc đã định.

Cho dù là Phi Vũ Thiên Mang cướp được Bỏ Dao thì cũng chỉ giành được 40% kinh nghiệm, về phần 10% quyền thu trang bị, cho dù là tên gà con như Sở Thiên Biến cũng hiểu được con 7 cấp Boss này khng6 thể nào rơi ra 10 món trang bị được.

Nhưng Sở Thiên Biến hiểu rõ vì cái gì lúc này nữ Thợ Săn lại bắn cung càng thêm lưu loát.

Bởi vì tôn nghiêm!

Bảo vệ tôn nghiêm của một cao thủ!

-Phi Vũ Thiên Mang!

Nhớ kỹ tên của nữ Thợ Săn, Sở Thiên Biến đột nhiên nhắm 2 mắt lại, toàn lực cảm thụ hừng âm tiết của thuật Phần Nộ, âm thanh trầm thấp vang lên, nhưng trng nháy mắt đó hắn cảm thấy 2 trong số 50 âm tiết lại dung hợp lại.

"Phanh" !

"-28" !

2. 4 giây!

Ngay khi mũi tên bắn trúng mục tiêu, quả cầu màu xanh biếc của thuật Phần Nộ lại đánh trúng người Cuồng Bạo Hỏa Oanh trước, ngay lập tức con Boss chỉ còn lại 20 Hp ngay lập tức ngã xuống.

"Đông" !

Cuồng Bạo Hỏa Oanh rơi xuống, ngay lập tức ngọn lửa trên người hắn cũng đã dập tắt.

Lúc này, xung quanh khu rừng từ từ xuất hiện người chơi, kỳ thật những người này một phần vì Boss chạy tới một phần là vì nhiệm vụ mà tới, nhưng khi thấy trận đấu của Sở Thiên Biến và Phi Vũ Thiên Mang, mọi người đều tập trung quan sát, cho tới lúc này bọn họ mới giật mình tỉnh lại.

Bên dưới, 2 luồng ánh sáng trắng xuất hiện trên thân thể 2 người, 2 người cùng nhau thăng cấp.

-Người chơi Tuyệt Thiên Hồi thành công đánh chết Cuồng Bạo Hỏa oanh, đạt được 80% kinh nghiệm, cấp bậc thăng lên tới 4 cấp.

-Người chơi Phi Vũ Thiên Mang đạt được 20% kinh nghiệm, cấp bậc tăng lên tới 6 cấp.

Lúc này, có 2 người từ xa chạy tới, Lan Ngũ Lan Lục xuất hiện phía sau Phi Vũ Thiên Mang, hai người nhìn thấy thi thể khổng lồ phía dưới liền chạy vội tới chỗ đội trưởng của mình.

-Đội trưởng, giết tốt!

-Không hổ là đội trưởng, đội trưởng uy vũ!

Lan Lục theo thói quen nện nốt 2 câu lại bị Phi Vũ Thiên Mang trừng mắt, nói:

-Câm miệng! Còn ngại không đủ dọa người à.

Hai Chiến Sĩ nghe vậy liền sững sờ, hai người nhìn nhau một chút, sau đó ánh mắt liền tập trung vào một bóng người, Lan Ngũ Lan Lục xuyên qua khe

hở thấy được Sở Thiên Biến

Vẫn là khuôn mặt đẹp trai như trước, hần tiến lên chăm chú nhìn xuống mặt đất, tựa hồ hết thảy xung quanh không có gì đáng để hần chú ý, cũng không cần thiết để ý, về mặt như thế nếu là trước đây, Lan Ngũ Lan Lục sẽ nhìn không được muốn xông lên đánh một trận.

Nhưng mà hiện tại, vẫn là tên Druid kia, vẫn là thanh pháp trượng gấp khúc, nhưng khi Sở Thiên Biến đứng bên cạnh thi thể Cuồng Bạo Hỏa Oanh, làm ra động tác ngồi xuống kiểm tra thi thể, Lan Ngũ Lan Lục bỗng nhiên cảm thấy sau lưng mình có chút ướt, mồ hôi lạnh từ từ chảy xuống...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 19: Phi Vũ Thiên Mang Tiếc Nuối (Hạ)

[Giấy da hòa Linh]: cấp bậc 5, phẩm chất: Ưu Tú

Thể lực +2

Trang bị lui về phía sau động tốc độ +2

[Pháp trượng cháy đen]: cấp bậc 5, phẩm chất: Ưu Tú

Công kích: 15~20

Thể lực +2

Trí tuệ +2

[Hóa Linh Chú]: cấp bậc: 6, phẩm chất: Ưu Tú

Công kích: 10~15

Nhanh nhẹn +3

Lực lượng +1

Sở Thiên Biến ngồi xuống nhanh chóng nhặt vật phẩm, hần không nói tiếng nào liền ném vào trong ba lô.

Đây là lần đầu tiên Sở Thiên Biến có được Ưu Tú trang bị từ khi chơi Dạ Tước, hơn nữa không phải một món, mà là 3 món, nói không hưng phấn chính là gạt người.

Trên thực tế, Sở Thiên Biến lúc này đang rất hưng phấn, nhưng hần không hề biểu hiện ra bên ngoài sự hưng phấn của mình.

Chính mình đoạt quái của người khác, cuối cùng còn rút xuống 3 món Ưu Tú trang bị, nếu cảm trang bị xong còn đứng trước mặt người khác khoe khoang chính là ngu ngốc, chuyện như vậy Sở Thiên Biến sẽ không bao giờ làm.

Sở Thiên Biến còn rất xa lạ với thế giới trò chơi, nhưng hần tình huống bất cứ lĩnh vực nào đều có sự tương tự, cho dù là một thợ săn cấp A từ từ phát triển hay là một cao thủ trò chơi từ từ phát triển Sở Thiên Biến đều cho là sẽ giống nhau.

Muốn trở thành một cao thủ thủ thì mạng lưới quan hệ là chuyện không thể thiếu, đây cũng là tiền vốn quan trọng không thể thiếu.

Cùng Phi Vũ Thiên Mang giao chiến mấy phút ngắn ngủi, tuy rằng trong trò chơi không có sự nguy hiểm, nhưng sự kiên nghị, tự tin, ý chí tuyệt không chịu thua của nữ Thợ Săn đã làm cho Sở Thiên Biến chấn động.

Ngay khi Phi Vũ Thiên Mang vì Bỏ Đạo mà bản tên càng thêm lưu loát, Sở Thiên Biến rốt cục hiểu được vì sao Ngụy Kim Tịch nói nữ Thợ Săn này là cao thủ.

Có nhận định này không chỉ vì kỹ thuật di chuyển của Phi Vũ Thiên Mang chẳng những làm cho Sở Thiên Biến mệt mỏi, quan trọng hơn đó là một loại ý chí trên người cô ta!

Một loại ý chí bất khuất làm người khác phải ngước nhìn!

Sở Thiên Biến cũng không muốn mới vào trò chơi đã đắc tội một cao thủ như vậy, hắn không sợ phiền toái, nhưng hắn ghét khi mình làm nhiệm vụ lại đi tìm phiền toái.

Cho nên, hắn thu 3 món trang bị xong liền nghênh ngang rời đi.

-Chờ một chút!

Ngay khi Sở Thiên Biến xoay người, giọng nói êm tai của Phi Vũ Thiên Mang vang lên, nghe thấy vậy hắn liền nhú mào, bắt đắc dĩ quay đầu lại, nhìn chăm chú vào hai trong mắt xinh đẹp kia, sắc mặt trầm tĩnh như nước, hắn chờ đợi Phi Vũ Thiên Mang mở miệng.

-Ba người, hai cận chiến một viễn trình. Nếu ba người muốn vây công mình, kết cục chính là chết chắc.

Sở Thiên Biến phán đoán tình huống một chút liền đưa ra nhận xét, lúc này ti lệ thoát thân của hắn đã tiếp cận 0.

Nhưng chuyện ngoài ý muốn xảy ra, 3 người Phi Vũ Thiên Mang cũng không phải tới đòi trang bị hay là gì khác, nữ Thợ săn lạnh lùng nhìn 2 Chiến Sĩ phía sau một cái rồi nói:

-Lan Ngũ Lan Lục.

Lan Ngũ Lan Lục nhìn nhau, cúi đầu đi đến trước mặt Sở Thiên Biến, thành khẩn nói:

-Huynh đệ! Rạng sáng cướp quái là 2 chúng tôi không đúng, xin huynh đệ đừng để trong lòng.

Sở Thiên Biến nhất thời há hốc mồm, hắn có chút phát hiện mình không rõ cách làm việc của người chơi chuyên nghiệp, mình đoạt Boss, cầm 3 món trang bị, kết quả là bọn họ lại chạy tới giải thích.

Một cao thủ hàng đầu, hơn nữa còn là cao thủ có bối cảnh có thể lực, vậy mà cô ta lại đồng ý cho cấp dưới của mình đi xin lỗi một gà con? Hơn nữa nguyên nhân còn là vì chuyện cướp quái rạng sáng?

-Quả nhiên, trò chơi quả thật là một lĩnh vực cao thâm!

Sở Thiên Biến cảm khái trong lòng, hắn thậm chí không biết nên trả lời như thế nào, hắn rất muốn không nói gì mà xoay người rời đi, nhưng hắn biết rõ làm như thế là không ổn.

Rồi đột nhiên, Sở Thiên Biến nhớ tới mục thứ 3 của sổ tay sinh tồn gà con nên hồ hững gật đầu:

-Cướp quái là chuyện bình thường thôi!

Nói xong, Sở Thiên Biến thấy Lan Ngũ Lan Lục như trút được gánh nặng, hắn có chút không hiểu nhưng không để ý nhiều, hắn xoay người lại rời khỏi.

Cho tới khi Sở Thiên Biến biến mất khỏi tầm mắt 3 người, Lan Ngũ Lan Lục mới hoàn toàn trầm tĩnh lại, vỗ vỗ ngực mình một chút, mà Phi Vũ Thiên Mang thì chăm chú nhìn thi thể Cuồng Bạo Hỏa Oanh trên mặt đất, tâm trạng cô lúc này đang rất phức tạp.

-Đội trưởng, tiểu tử này thật sự...

Tuy rằng sự thật đã diễn ra trước mắt, nhưng Lan Ngũ Lan Lục lại không tin nổi đội trưởng của mình bị cướp quái, hơn nữa người cướp quái còn là một tên Druid.

Trong lúc đầu trò chơi, có ai có thể giành quái với Thợ Săn? Tuy rằng Sở Thiên Biến đã cầm 3 món trang bị chạy mất nhưng hắn vẫn muốn hỏi một chút.

Phi Vũ Thiên Mang gật đầu, nói:

-39%! Bồ Đào cũng không cướp được.

"Tì", "Tì" ...

Lan Ngũ Lan Lục đồng thời thật hít vào một hơi, hai người bọn họ không ngờ đội trưởng mà mình luôn kính nể lại cướp quái thua người khác, hơn nữa còn là thua một cách hoàn toàn.

-Các người làm sao vậy? Bị người đoạt quái chỉ là chuyện bình thường.

Phi Vũ Thiên Mang thấy hai kẻ dở hơi ngẩn người liền mắng một câu, sau đó nói:

-Cho nên tôi đã sớm cảnh cáo 2 người phải khiêm tốn một chút, rất nhiều cao thủ vắng bóng trên diễn đàn đã tiến vào Dạ Tước, hiện tại biết lợi hại rồi chứ. Hai người xem như là thông minh, nếu không 2 người đã làm chúng ta gặp phiền toái rồi, đến lúc đó 2 người chỉ có thể bị đuổi thì, không có con đường nào khác.

Hai Chiến Sĩ liên tục gật đầu, Lan Lục vẫn là có chút khó có thể tin, liu lười nói:

-Làm sao ngờ một tên Druid chưa chuyển chức lại mạnh như vậy, có thể cướp quái từ tay đội trưởng, miếng thị đã đến miệng còn có thể bay đi? Ngay cả Bồ Đào cũng không cướp được?

-Có gì mà kỳ quái, cướp quái mà thôi, ưu thế liên quan tới chức nghiệp, cách di chuyển, bước đi, khoảng cách, sự tính toán và nhiều thứ khác, hai người là Chiến Sĩ, có nói cũng vô dụng.

Phi Vũ Thiên Mang nghiêng đầu suy nghĩ một chút rồi tiếc nuối nói:

-Có điều tên Druid kia cướp quái từ tay ta cũng có chút thành phần may mắn.

-Tôi nói mà...

Lan Lục nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ quả nhiên là thế, nhưng vẻ mặt này chỉ kéo dài vài giây đã chuyển thành khiếp sợ, bởi vì Phi Vũ Thiên Mang nói tiếp một câu.

-Nhưng thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ giảm xuống chỉ còn 2.5 giây, hần hần là có thể giảm thời gian xuống dưới 2.5 giây.

Hai Chiến Sĩ lúc này cảm thấy mình muốn học máu, Lan Ngũ nói chuyện mà giọng nói đã biến dạng:

-Trò chơi bắt đầu chưa tới một ngày, tên kia đã đem thời gian đọc chú ngữ giảm xuống dưới 2.5 giây, này... . Này...

-May mắn, may mắn, hai ta đều đủ thông minh...

Lan Lục liên tục nói may mắn.

-Đúng vậy! Dưới 2. 5 giây...

Phi Vũ Thiên Mang thở dài một tiếng, khuôn mặt xinh đẹp hiện ra sự tiếc nuối:

-Người tham gia trò chơi chưa tới 1 ngày đã giảm thời gian đọc chú ngữ 0.5 giây, vì cái gì lại chọn Druid chứ, thật đáng tiếc.

Nghe vậy, Lan Ngũ Lan Lục cảm thấy lẩn lộn, hai người không có chút nghiên cứu nào với những chức nghiệp khác, vì vậy hai người không rõ Phi Vũ Thiên Mang nói gì.

-Đội trưởng, chẳng lẽ Druid rất yếu sao? Không thể nào, dù sao cũng là một chức nghiệp trong Dạ Tước, nó cũng không thể nào yếu hơn những chức nghiệp khác được? Cho dù có chút thua thiệt, khi điều chỉnh sẽ có ưu thế thôi mà.

-Druid là chức nghiệp mới xuất hiện trong Dạ Tước, tất nhiên là không kém cỏi hơn những chức nghiệp khác, thậm chí trên nhiều khía cạnh, Druid còn cường thế hơn.

Phi Vũ Thiên Mang lắc đầu, thở dài:

-Khi chuyển chức Druid có 4 chi nhánh, cũng là chức nghiệp có nhiều chi nhánh nhất: Kiến tập Ác Điều Druid, kiến tập Bình Hành Druid, kiến tập Sâm Lâm Druid cùng với kiến tập Tự Nhiên Druid.

-Trong 4 chi nhánh, Ác Điều Druid tương đương với sự kết hợp của Thuần Giáp-Chiến Sĩ và Cuồng Bạo Giả, Ám Sát Giả-Đạo Tặc, tình huống cụ thể phải chờ thời gian tới mới biết được, nhưng có thể đoán được Ác Điều Druid sẽ rất mạnh Sâm Lâm Druid có thể triệu hồi Sâm Lâm Thủ Hộ Giả tới chiến đấu, ta đoán trước nó giống như chi nhánh Triệu Hồi Sư, là Triệu Hồi Sư thì không thể nào yếu thế được, mà Tự Nhiên Druid còn có thể trị liệu. Là chức nghiệp có thể trị liệu, chỉ cần có thể thêm HP thì sẽ có một vị trí trong đoàn đội.

Phi Vũ Thiên Mang nói tới đây, tạm dừng một lát, cười khỏ nói:

-Về phần Bình Hành Druid, nó là chức nghiệp ta biết nhiều nhất, đây là một chức nghiệp chủ yếu dựa vào các pháp thuật tự nhiên để tấn công, nhưng chức nghiệp này là chi nhánh có địa vị xấu hổ nhất.

-Có địa vị xấu hổ nhất?

Lan Ngũ Lan Lục vừa nghe, hai người lập tức ý thức được điểm quan trọng, liền hỏi:

-Kỹ năng có chỗ thiếu hụt?

-Không sai! Đúng là có thiếu hụt.

Phi Vũ Thiên Mang gật đầu:

-Cũng không phải nói ma pháp của Bình Hành Druid có sự thiếu hụt, mà là so sánh với Pháp Hệ, nó có sự chênh lệch rất rõ với Pháp hệ nguyên tố. Nguyên tố Pháp sư am hiểu Băng Hỏa song hệ ma pháp, ma pháp kỹ năng của họ có đơn thể giảm tốc, quần thể giảm tốc, đơn thể khống chế, quần thể

không chế cùng với đa dạng kỹ năng, có thể nói nguyên tố Pháp sư là chức nghiệp toàn diện nhất. Nhưng mà Bình Hành Druid, chức nghiệp này tuy có thương tổn cực cao, nhưng những mặt khác không thể nào so với Nguyên tố Pháp Sư được, tình huống càng tệ hơn là đáng lẽ do có thương tổn cực cao nên Bình Hành Druid sẽ có một vị trí trong đoàn người nhưng vì sự tiêu hao Mp còn nhiều hơn Nguyên tố Pháp sư nên họ thường không được hoan nghênh.

-Nói cách khác, tên Druid kia trong tương lai sẽ làm nên sự nghiệp, nhưng vì hạn chế của chức nghiệp nên hẳn rất khó có thể đạt được thành tựu tương xứng với khả năng.

Lan Ngữ cũng tiếc nuối, hẳn và Lan Lục tuy có tính xấu, nhưng hai người cũng có chút nhân lực, nghe vậy nên cũng thờ dài:

-Hiện tại gọi hẳn đổi chức nghiệp cũng không còn kịp rồi, muốn một lần nữa đổi chức nghiệp phải chờ một tháng sau, đến lúc đó thì đã muộn.

Lan Lục nháy mắt mấy cái, nói:

-Có thể tên này sẽ không chọn Bình Hành Druid? Nói không chừng thiên phú cận chiến của hẳn cũng không tệ, đến lúc đó hẳn sẽ chọn Ác Điều Druid cũng không chừng.

Nói đến đây, Lan Lục cũng cảm thấy mình nói có chút hoang đường, cho dù cận chiến có thiên phú xuất sắc thế nào đi nữa cũng không thể so với việc chỉ dùng chưa tới một ngày đã giảm thời gian đọc chú ngữ xuống 0.5 giây, chỉ chuyện này thôi đã cho thấy thiên phú trên phương diện ma pháp của tên Druid này xuất sắc thế nào.

-Thật sự là đáng tiếc, nếu như người này chọn Pháp sư mà không phải Druid...

Phi Vũ Thiên Mang cười tiếc nuối, cô tiếc hận nói:

-Theo ta được biết, khi thời gian đọc chú ngữ được đưa vào Game Online, người chơi chỉ trong vòng một ngày đã giảm thời gian đọc chú ngữ xuống dưới 2.5 giây chỉ có một người mà thôi.

Yên lặng tiếc hận một trận, Phi Vũ Thiên Mang cười nói:

-Có lẽ người này sớm biết tình huống, muốn đi một con đường khác thường cũng không chừng, cho dù tương lai thế nào đi nữa thì hàng ngũ cao thủ trong tương lai cũng sẽ có bóng dáng của hẳn. Tốt lắm, chúng ta không cần lo cho người, tất cả trở về luyện cấp.

Hai Chiến Sĩ liên tục xác nhận, hai người theo sát phía sau Phi Vũ Thiên Mang trở về trà nhiệm vụ.

Lan Ngữ lặng lẽ cười nói:

-Cũng là, chơi trò chơi thôi! Thực lực bản thân, trang bị, cấp bậc mới là quan trọng nhất. Trong tương lai mình thế nào cũng phải trở thành nhân vật ngang hàng đội trưởng!

-Chỉ bằng anh, lão Ngữ, anh không ngủ tỉnh phải không?

Lan Lục khinh thường bĩu môi, đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi:

-Đội trưởng, người chỉ trong một ngày giảm thời gian đọc chú ngữ xuống dưới 2.5 giây là ai?

Phi Vũ Thiên Mang ngẩng đầu lên đón nhận ánh mặt trời, khuôn mặt như cười như không, cô nhớ lại một chút rồi nói ra một cái tên:

-Thẩm Nhiễm Yên Vũ.

"Bùm", "Bùm" ...

Ám Dạ Tinh Linh nói xong, phía sau liền truyền tới 2 tiếng ngã...

... ..

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 20: Hương Thảo Thiên Không Mòi

Sở tay sinh tồn của gà con• mục thứ 4: Hành trình không có tình yêu, không thể nghỉ ngơi là rất tiếc nuối; kiếp sống trò chơi không có tổ đội, đồng dạng cũng là không trọn vẹn.

Nếu nói đánh quái làm nhiệm vụ là con đường vững vàng nhất để gà con trưởng thành; như vậy trên đường trưởng thành có thêm vài người bạn thì con đường này sẽ càng thêm bằng phẳng.

Quan trọng hơn là cho dù là chém quái hay chém người, quần áo luôn là biện pháp tốt nhất.

Trong tổ đội, khi chiến tranh, vĩnh viễn nhớ kỹ một câu —— Chết người không chết mình! (ngoại trừ Tank)

... ..

Chuyện 3 người Phi Vũ Thiên Mang tiết hận Sở Thiên Biến không thể biết được, hẳn cũng không biết sự giải thích vừa rồi của Lan ngữ có nghĩa gì.

Ai muốn vừa mới chơi đã đắc tội cao thủ, thậm chí cuối cùng còn tạo thành phiền toái lan tràn, liên lụy tới mạng lưới quan hệ phía sau của cao thủ chứ?

Sở Thiên Biến lo lắng như thế, Phi Vũ Thiên Mang cũng nghĩ như vậy.

Chẳng qua trên thực tế bởi vì hai bên có chút mơ hồ, nên ý nghĩ cuối cùng có chút chệnh lệch mà thôi.

Có điều sự chệnh lệch này cả hai bên đều không để ý.

Sở Thiên Biến cũng trở về thôn, về mặt hẳn rất lạnh lùng, thoát nhìn rất bình tĩnh, nhưng thực tế lúc này Sở Thiên Biến đang rất muốn có thể nhanh chóng chạy về thôn, nhưng bởi vì người chơi đã mặc định chỉ có 50 tốc độ, hẳn muốn chạy nhanh hơn cũng không thể.

Sở Thiên Biến có chút cấp bách chạy đi, hẳn không phải lo lắng 3 người Phi Vũ Thiên Mang đòi ý mà để giao trả nhiệm vụ, sau khi giao nhiệm vụ xong hẳn sẽ lên 5 cấp, hẳn đã có thể sử dụng [Hỏa Linh giấy da] và [Pháp Trọng cháy đen], hai trang bị này không còn là trang trí nữa.

-Cảm tạ sự trợ giúp của ngài, người mạo hiểm dũng cảm, đây là bang thưởng.

Chiến Sĩ Lake cười nói, hẳn đưa cho Sở Thiên Biến một bao tay trắng, đồng thời, ánh sáng trắng cấp cũng xuất hiện trên người Sở Thiên Biến, kinh nghiệm từ Cuồng Bạo Hỏa Oanh và nhiệm vụ ban thưởng đã làm cho hẳn từ 3 cấp 70% lên tới 5 cấp 30%.

Sở Thiên Biến lễ phép đáp lại Chiến Sĩ Lake, sau đó đeo bao tay lên, tiếp theo hẳn lấy [Hỏa Linh giấy da] và [Pháp Trọng cháy đen] ra.

[Hỏa Linh giấy da] là một đôi giày có chút hư hỏng, [Pháp Trọng cháy đen] là một pháp trọng làm từ nhánh cây khô vàng, về ngoài của 5 cấp trang bị phẩm chất Ưu Tú không có gì khác thường, nhưng khi trang bị, nhận được thượng tính gia tăng, Sở Thiên Biến đã cảm thấy sự khác biệt rất rõ ràng.

Đầu tiên, Lượng HP và MP được gia tăng, từ 190/285 tăng lên 230/315, tiếp theo chính là [Hỏa Linh giấy da] gia tăng tốc độ, Sở Thiên Biến có thể nắm chắc hơn khoảng cách và thời gian, trang bị +2 tốc độ làm cho hẳn cảm nhận được mình đã di chuyển nhanh hơn.

-Trong trò chơi, trang bị mới là vương đạo a!

Sở Thiên Biến cảm khái, giờ phút này hẳn đã hiểu được ý nghĩa của câu nói này.

Quen thuộc một chút sự thay đổi khi gia tăng thuộc tính, Sở Thiên Biến lại đem lực chú ý dời lên người Chiến Sĩ Lake, hiện tại đã là buổi chiều, xung quanh thôn lúc này đã có nhiều người hơn, hẳn phải nắm chặt thời gian.

Sau khi trao đổi với Chiến Sĩ Lake một chút, Lake cũng không có nhiệm vụ gì giao cho hẳn mà là mỉm cười bảo Sở Thiên Biến đi tìm mục sư duy nhất trong thôn.

Sở Thiên Biến dựa theo sự chỉ dẫn của Lake tìm tới mục sư Ba Y, sau khi nói chuyện với Mục Sư xong hẳn liền nhận 2 nhiệm vụ,

Sau khi xem xong nội dung nhiệm vụ, Sở Thiên Biến rõ ràng ý thức được, hẳn sắp rời khỏi thôn xóm bị tàn phá này, bắt đầu hành trình đi về Phong Ngữ trấn. Nhưng mà lúc này Sở Thiên Biến lại do dự.

Nhiệm vụ thứ nhất:

-Nhiệm vụ khó khăn: Uy hiếp từ Tà Thú Nhân.

"Nhiệm vụ giới thiệu: gần đây, xung quanh thôn xóm, đám Tà Thú Nhân càng ngày càng ngang ngược, nhưng vương quốc lại không có binh lực thừa để đến giải quyết. Mục Sư Ba Y nhờ người chơi đi tới phía Tây thôn, lên vào lãnh địa Tà Thú Nhân điều tra một chút mục đích chiếm cứ nơi này của bọn Tà Thú Nhân."

-Mục tiêu nhiệm vụ: Lãnh địa Tà Thú Nhân

-Nhiệm vụ nhắc nhở: là nhiệm vụ khó khăn, đề nghị người chơi không nên độc lập tiến hành, những Tà Thú Nhân này là quái vật chủ động công kích, đồng dạng, chuyện nguy hiểm luôn có kinh hi, trên người của đám Tà Thú Nhân này có thứ tốt.

Nhiệm vụ thứ 2:

-Nhiệm vụ bình thường: đi Phong Ngự trấn.

-Nhiệm vụ giới thiệu: Người chơi đã tới 5 cấp, hiện tại có thể đi tới Phong Ngự trấn, tới đó có thể nói chuyện với đội trưởng đội bảo vệ Phong Ngự trấn-An Lạc.

-Mục tiêu: Phong Ngự trấn • đội trưởng An Lạc.

-Nhiệm vụ nhắc nhở: chạy – còn cần nói sao?

... ..

-Uy hiếp từ Tà Thú Nhân.

Sở Thiên Biến nhìn nhiệm vụ khó khăn đầu tiên của mình một chút, lúc này hắn đang rất động tâm, nhưng nhiệm vụ nhắc nhở là phải tổ đội ít nhất 3 người, điều này làm cho hắn biết được lãnh địa Tà Thú Nhân tương đối nguy hiểm, điều quan trọng hơn là Sở Thiên Biến không có đội ngũ.

Sở Thiên Biến bắt đầu quan sát xung quanh ro, hắn cau mày chăm chú nhìn những đội ngũ bên ngoài. Rất nhanh, hắn khẽ cau mày đứng lên.

Trong quần trường có không ít đội ngũ chạy về hướng Tây, ngoài ra có rất nhiều người đạt tới 5 cấp chào tạm biệt Chiến Sĩ Lake rồi bắt đầu chạy về Phong Ngự trấn.

-Nhiệm vụ ‘Uy hiếp từ Tà Thú Nhân’ này cho dù là có tổ đội cũng chưa chắc có thể hoàn thành, đi một mình thì lại càng khó có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Sở Thiên Biến suy nghĩ một chút rồi bắt đầu từ bỏ, nhưng nhiệm vụ ban thưởng phong phú lại làm cho hắn có chút không cam lòng.

Vì thế, Sở Thiên Biến cứ như vậy do dự.

Cân nhắc một hồi, Sở Thiên Biến làm ra quyết định, hắn mở khung hảo hữu của mình ra, bên trong có một cái tên —— Hương Thảo Thiên Không.

Mở kênh Hảo hữu, Sở Thiên Biến vừa định hỏi Hương Thảo Thiên Không có làm nhiệm vụ này chưa. Ai ngờ, không đợi Sở Thiên Biến lên tiếng, Hương Thảo Thiên Không đã hỏi trước.

-Hi, Thiên Hôi lão đệ, luyện cấp tốc độ không chậm a! Nhanh như vậy đã lên 5 cấp.

Sở Thiên Biến nghe vậy không khỏi cười, liếc mắt nhìn đẳng cấp của Hương Thảo Thiên Không một chút rồi trả lời:

-Anh là một Chiến Sĩ, không phải cũng đến 5 cấp? Nghiêm khắc mà nói, không biết ai nhanh hơn ai à nha.

-Không thể tính như vậy được.

Hương Thảo Thiên Không khiêm tốn vài câu, đột nhiên hỏi:

-Huynh đệ, nhiệm vụ ‘ Uy hiếp từ Tà Thú Nhân’ có làm chưa?

-Quả nhiên, hắn cũng không có làm.

Sở Thiên Biến trong lòng trầm nghĩ, trả lời:

-Tôi là một người chơi đơn độc, đương nhiên không có cách nào làm. Đang muốn hỏi Hương Thảo Huỳnh đây, có hứng thú cùng nhau làm sao?

-Ha ha, Tôi đang chờ câu này đây! Cùng nhau, cùng nhau làm.

-Có Hương Thảo huynh ở đây, vậy thì tìm thêm một người không phải là chuyện khó.

Sở Thiên Biến cũng không có nhiệm vụ cần 3 người.

Hương Thảo Thiên Không lại nói:

-Không cần tìm, tính luôn Thiên Hôi lão đệ, tổ đội đã có 5 người, vừa đủ!

-Đã có 4 người?

Sở Thiên Biến nghe vậy trong lòng vui vẻ, hắn còn đang lo lắng 3 người không đủ ứng phó, hắn là một tay mới không có kinh nghiệm, khó có thể ứng phó, ai ngờ Hương Thảo Thiên Không bên kia nói đã có 4 người.

-Cái này là vạn vô nhất thất.

Sở Thiên Biến âm thầm vừa lòng gật đầu, hỏi:

-Vậy đi bây giờ à? Tập hợp ở đâu?

-Hiện tại không đi, hiện tại không đi.

Hương Thảo Thiên Không trả lời, lập tức nhỏ giọng nói:

-Rạng sáng 1 giờ, tập hợp phía Tây thôn, không gặp không về.

Nói xong Hương Thảo Thiên Không liền tắt kênh Hào hữu, mặt kệ Sở Thiên Biến đứng một bên sững sờ

-Một giờ sáng?

Sở Thiên Biến ngẩng đầu, nhìn ánh nắng đang chiếu rọi, bằng trực giác hẳn tựa hồ nghĩ được bầu không khí quái dị...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 21: Lần Đầu Tiên Tổ Đội

Đêm khuya, ánh trăng mờ ảo

Xa xa trong thôn xóm lơ mờ xuất hiện ánh đuốc, trong quảng trường, lượng người đã giảm bớt, không có chật chội như lúc đầu.

Tình cảnh lúc này giống như Hương Thảo Thiên Không đã nói lúc trước, dù sao thì nhóm đầu tiên chỉ có 8 triệu người trong một khu vực, mặc dù số lượng này nhiều hơn những trò chơi khác nhiều, nhưng dưới mị lực của Dạ Tước, 8 triệu mũ trò chơi với một quốc gia có hơn 1 tỷ người thế này căn bản không thể thỏa mãn nhu cầu.

Những người chơi không thể mua được mũ trò chơi chỉ có thể cắn răng chờ đợi nửa tháng sau, khi đợt bán mũ trò chơi thứ 2 bắt đầu mới có thể tham gia trò chơi.

Phía Tây thôn, bên ngoài cánh rừng giờ phút này có rất ít dấu chân.

"Uy hiệp từ Tà Thú Nhân" là nhiệm vụ khó khăn, tuyệt đối không thể xuất hiện tình cảnh người chơi đông đúc như nhiệm vụ bình thường được.

Đội ngũ có khả năng làm nhiệm vụ này đã làm xong rồi rồi đi, người chơi không có năng lực hoàn thành, cũng bởi vì nhiệm vụ quá khó khăn nên từ sớm đã rời khỏi thôn đi tới Phong Ngự Trấn, bắt đầu phân đầu tìm kiếm trang bị tăng lên đẳng cấp.

Dù sao cũng chỉ là một lượng kinh nghiệm mà thôi! Đi đánh quái làm nhiệm vụ cũng có thể đạt được kinh nghiệm, cần gì phải đi làm nhiệm vụ khó khăn rất có thể sẽ không hoàn thành, như vậy là mất nhiều hơn được.

Nhưng mà hiện tại, bên ngoài khu rừng có 4 bóng người đang đứng, giống như là đang chờ ai đó vậy.

Trong 4 người có một là Hào Hữu duy nhất mà Sở thiên Biến có hiện nay - Hương Thảo Thiên Không, 3 người khác là một nam hai nữ, trong đó một người mặc Pháp Sư bào màu lam, một người là Mục Sư mặc áo bào trắng, người nam còn lại là một đạo tặc.

Chiến Sĩ, Pháp Sư, Mục Sư, Đạo Tặc, 4 người có thêm xem là đã có phối trí tốt nhất, hơn nữa ngoại trừ Hương Thảo Thiên Không, 3 người còn lại trên người đều có 1~2 trang bị màu xanh.

Bốn người lẳng lặng đứng một lúc lâu, cho tới khi mặt trăng lên tới đỉnh đầu, Mục Sư bắt đầu không kiên nhẫn nói, cô liếc mắt nhìn Hương Thảo Thiên Không một cái rồi oán giận nói:

-Người bạn kia sao còn chưa tới? Còn đem thông tin toàn bộ đóng cửa, đùa giỡn ài, nghĩ mình là cao thủ hay sao?

Đối mặt với sự oán giận của Mục Sư, Hương Thảo Thiên Không nhún mày, vẻ mặt lộ ra vẻ bất mãn, nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

-Được rồi Nhận nhĩ.

Nữ Pháp Sư trừng mắt nhìn bạn mình một cái, sau đó quay đầu lại nhìn Hương Thảo Thiên Không, nói:

- Là tôi sai lầm, rõ ràng nói tập hợp lúc một giờ, nay lại tập hợp trước một tiếng, đã làm cho Hương Thảo huynh khó xử rồi.

Nữ Pháp Sư là Nhân Tộc, khuôn mặt xinh đẹp của cô khác với Phi Vũ Thiên Mang, trên mặt cô có sự dịu dàng, khi nói chuyện tạo cho người khác cảm giác tin phục.

Nghe vậy, Hương Thảo Thiên Không mỉm cười, nói:

- Có gì đâu! Vận Mạt tiểu thư cũng biết chúng ta-những người chơi nhàn tản có thói quen luyện cấp một mình, có ít người không thích nói chuyện với người khác. Có điều người bạn này luôn giữ lời, hẳn nhất định sẽ đến đúng giờ.

Tuy nói như vậy, Hương Thảo Thiên Không cũng đang âm thầm kêu khổ, trong lòng không ngừng cầu nguyện: Thiên Hôi lão đệ, nhất định phải đến đúng giờ đó! Bạn bè rất khó khăn mới dựng phải một cực phẩm, khó có thể có cơ hội biểu hiện, huynh đệ đừng làm mọi việc chuyển biến xấu đó!

Đang khi Hương Thảo Thiên Không lo lắng, Mục Sư thì đang bủi môi, từ phía xa đột nhiên có một bóng người xuất hiện, ánh mắt 4 người cùng lúc xẹt qua, đồng thời dừng lại trên đôi giày có chút cũ nát và thanh pháp trượng óng vàng.

- Hai món trang bị xanh lá.

Tổ 3 người Pháp sư dùng ánh mắt trao đổi với nhau một chút, âm thầm gật đầu, ba người chờ đợi nửa giờ cũng không có uống phí, người này xem ra còn mạnh hơn Hương Thảo Thiên Không một ít

Hương Thảo Thiên Không cũng tròn tròn mắt, hiển nhiên hẳn không ngờ người bạn vừa mới nhận thức kia không ngờ trong một ngày đã kiếm được 2 món trang bị Ưu tú. Có điều sự kinh ngạc chỉ xẹt qua trong mắt Hương Thảo Thiên Không rồi biến mất, trên mặt hẳn lộ ra nụ cười thân thiết, giống như Sở Thiên Biến có được những trang bị này là chuyện bình thường.

Khi 4 người đánh giá Sở Thiên Biến, ánh mắt hẳn cũng xẹt qua 4 người, lúc này hẳn đã ghi nhớ tư liệu của 4 người vào trong đầu.

- Vận Mạt, 6 cấp Pháp Sư, Pháp Bào, Pháp Trượng là trang bị xanh biết; Nhận Tại Lâm Sao, 5 cấp Mục Sư, Pháp Bào là trang bị xanh biết; Di Nhiên Chi Nhận, 5 cấp Đạo Tặc, Dao Găm là vũ khí xanh biết.

Sở Thiên Biến nhìn lướt qua 3 người rồi đánh giá:

- Ba người này hẳn là quen biết từ đâu, kỳ quái, trang bị như vậy còn không đủ làm nhiệm vụ 'Uy hiếp từ Tà Thú Nhân' sao? Hay là những người này trợ giúp Hương Thảo? Thuận tiện kéo mình theo?

Trong lòng tuy rằng có nghi vấn, sắc mặt Sở Thiên Biến không có chút thay đổi, hẳn đi tới 4 người rồi yên lặng gật đầu.

Nói nhiều sẽ lộ, hơn nữa chính mình còn là một con gà, Sở Thiên Biến tự nhiên không muốn người khác biết gốc gác của mình, chính mình biết mình là gà con là được, không nên để cho người khác mình vẫn là gà con. Khi thợ săn tiền thưởng làm nhiệm vụ, hơn nữa khi chiến đấu, một tay mới không khác gì vật hi sinh cả. Sở Thiên Biến tin tưởng tình huống trong trò chơi cũng là như vậy.

Vì an toàn của chính mình, trầm mặt là tốt nhất!

Nhưng đám người Vận Mạt lại không nghĩ vậy, diện mạo của Sở Thiên Biến vốn đã đẹp, nay lại chọn chủng tộc Âm Dạ Tinh Linh, tuy rằng điều chỉnh dung mạo xuống 15%, nhưng trong mắt 4 người nó vẫn còn quá mức xinh đẹp, nay hẳn lại trầm mặt nên mọi người liền cảm thấy hẳn rất lạnh lùng kiêu ngạo.

- Hừ! Giả vờ cái gì, hiện tại tên đàn ông nào cũng giống nhau, không giả vờ sẽ chết à!

Nhận Tại Lâm Sao liếc nhìn Sở Thiên Biến một cái rồi lại trừng mắt nhìn Di Nhiên Chi Nhận sau đó nói.

Di Nhiên Chi Nhận có chút xấu hổ, cười khổ nói:

- Nhận Nhi đừng có lấy tôi ra trút giận chứ! Tôi đâu có chọc cô."

"Hừ!"

Nhận Tại Lâm Sao hừ nhẹ một tiếng rồi không nói gì nữa.

Vận Mạt mỉm cười, nhìn Sở Thiên Biến nói:

- Cảm ơn Thiên Hôi huynh tới hỗ trợ, đợi một hồi sau khi đánh chết Boss, khi ra trang bị sẽ ưu tiên cho anh và Hương Thảo huynh chọn trước.

Sở Thiên Biến không khỏi sùng sốt, ánh mắt dừng trên người Hương Thảo Thiên Không:

- Chúng ta không phải đi làm nhiệm vụ 'Uy hiếp từ Tà Thú Nhân'?

Những lời này vừa thốt ra, Hương Thảo Thiên Không liền hiện về xấu hổ, Sở Thiên Biến nhất thời giật mình, quả nhiên lần này tổ đội không đơn giản chỉ vì làm nhiệm vụ.

Đám người Vận Mạt nghe thế cũng sửng sốt, bọn họ không ngờ Hương Thảo Thiên Không lại không nói chuyện này cho Sở Thiên Biến, ánh mắt của bọn họ khi nhìn Hương Thảo Thiên Không cũng trở nên thâm mật hơn nhiều, hiển nhiên bọn họ cho rằng tên này làm người cũng không tệ lắm, trước khi 3 người đồng ý, hẳn không có lộ ra bất cứ tin tức nào.

Về mặt của 4 người thay đổi không thể nào thoát khỏi đôi mắt của Sở Thiên Biến, lúc này hắn đại khái đã hiểu tình hình, đơn giản là Vận Mạt có nhiệm vụ khó hoàn thành nên tìm tới Hương Thảo Thiên Không hỗ trợ, rồi sau tên này kéo mình vào, nghĩ đến bọn họ làm nhiệm vụ ở phía Tây khu rừng, vì vậy thuận tiện làm luôn nhiệm vụ ‘Uy hiếp từ Tà Thú Nhân’

Về phần Hương Thảo Thiên Không vì cái gì ân cần như vậy, Sở Thiên Biến nhìn về phía khuôn mặt dịu dàng của Vận Mạt, hắn dùng đầu ngón chân cũng có thể biết được tên này vì gái mới làm như thế.

Vận Mạt là một người phụ nữ thông minh, thấy Hương Thảo Thiên Không xấu hổ, lập tức liền mỉm cười giải thích cho Sở Thiên Biến, lúc này hắn cũng đã hiểu vì sao cô ta lại cần người trợ giúp.

Vận Mạt vô tình gặp được một NPC, gây ra một cái nhiệm vụ Hi Hữu, nhiệm vụ mục tiêu chính là đánh chết thủ lĩnh Tà Thú Nhân, một cái 10 cấp tinh anh quái.

-Thì ra là thế, tốt.

Sở Thiên Biến gật đầu tỏ vẻ đồng ý, trợ giúp 1 Vận Mạt giết quái khẳng định là phải một đường giết vào, vừa lúc hoàn thành nhiệm vụ ‘Uy hiếp từ Tà Thú Nhân’, đánh chết BOSS còn có trang bị, dù sao cũng là một công đôi việc, ngu gì không làm?

Đột nhiên, trong đầu Sở Thiên Biến hiện ra một câu nói trong sổ tay sinh tồn gà con: ... Về phần lời kéo làm quen NPC, hi vọng có thể gây rache giấu nhiệm vụ, theo đánh giá của tôi thì phải cần dùng nước tiểu soi mặt, loại việc này chỉ liên quan tới lĩnh vực cường giả, những thứ liên quan bên trong không phải là một gà con có thể hiểu được...

-Nhiệm vụ của Vận Mạt tiểu thư là vô tình gây ra?

Sở Thiên Biến liếc nhìn Vận Mạt một cái, ánh mắt thói quen bắt đầu sắc bén, ánh mắt hắn nhìn chăm chú đôi mắt xinh đẹp của Vận Mạt.

-Đúng vậy! Thật sự là may mắn.

Vận Mạt cười rộ lên, khuôn mặt xinh đẹp kia lúc này nhìn vô cùng động lòng người.

Sở Thiên Biến gật gù đầu, khôi phục trầm mặc, nhưng ánh mắt của Vận Mạt khi nhìn hắn lại mang theo mấy phần thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 22: Trụ Cột Của Người Chơi Pháp Hệ!

Mọi việc tiếp theo cứ vậy tiến hành, Sở Thiên Biến nhận lời mời gia nhập đội ngũ từ Hương Thảo Thiên Không, năm người cùng nhau đi vào bên trong.

Dọc theo đường đi 3 người Vận Mạt và Sở Thiên Biến không nói gì, chỉ có Hương Thảo Thiên Không thường thường khai mở đề tài, Vận Mạt thì cười khẽ ứng đối, không khí trong đội ngũ không còn nặng nề như trước nữa.

Sở Thiên Biến im lặng không nói, hắn chưa từng thả lỏng u mà không ngừng quan sát 4 người, thực lực của 4 người thế nào với một tên gà con như Sở Thiên Biến là chuyện không cách nào đánh giá được, nhưng tính cách của 4 người Sở Thiên biến đã biết được chút ít.

Hương Thảo Thiên Không luôn lộ nụ cười thân thiết, hơn nữa thân là Chiến Sĩ nên có thân hình oai vệ, từ mặt ngoài xem ra hắn rất dễ ở chung, nhưng một màn của tên này sang hôm qua cho Sở Thiên Biến hiểu được một chuyện là tên này và Ngụy Kim Tịch-bạn hắn là cá mè một lứa, đánh quái luyện cấp không phải là hứng thú hàng đầu, mục đích thật sự của hắn chính là nữ người chơi. Hơn nữa dọc theo đường đi Hương Thảo Thiên Không chỉ dựa vào vài câu nói đã làm cho không khí đội ngũ sôi nổi hẳn lên, Sở Thiên Biến đánh giá: dựa theo trình độ ăn nói thì Hương Thảo Thiên Không và Ngụy Kim Tịch là ngang nhau.

Về phần 3 người Vận Mạt, Nhận Tại Lâm Sao và Di Nhiên Chi Nhận, 3 người luôn rất ít nói, Di Nhiên Chi Nhận còn tốt, từ bề ngoài xem ra hắn là một người ít nói, về phần Nhận Tại Lâm Sao, cô ít nói là vì có oán khí, hơn nữa Sở Thiên Biến cảm giác được mục tiêu oán khí của cô đang chính là hắn, chuyện này làm cho hắn rất buồn bực, có điều chỉ cần không phải sát khí thì hắn sẽ không để trong lòng.

Người làm cho Sở Thiên Biến chú ý chính là nữ Pháp Sư Vận Mạt, người phụ nữ này dọc đường đi không ngừng trả lời những câu hỏi của Hương Thảo

Thiên Không, nghe thì có rất nhiều, nhưng từ đầu tới cuối vẫn chỉ có một ít nghĩa—— 3 người bọn họ là bạn trong thế giới hiện thức, tiến vào trò chơi vô tình đụng tới một NPC, hàn huyên vài câu liền gây ra nhiệm vụ Hi Hữu. 3 người chỉ là người chơi bình thường, trong trò chơi cũng không có bạn, cho nên mới tìm Hương Thảo Thiên Không và Sở Thiên Biến hỗ trợ.

Nhiệm vụ này thưởng cái gì? NPC kia là ai? Nhiệm vụ gây ra thế nào? Có hay không còn nhiệm vụ tiếp theo?

Một đường đi tới Hương Thảo Thiên Không xảo diệu hỏi tới những vấn đề nào, có điều luôn bị bạn Mạt ba xạo đời chủ đề đi, hai người cẩn thận một hồi một trả lời làm cho Sở Thiên Biến rất tán thưởng.

Có điều sau khi bị đời chủ đề, Hương Thảo Thiên Không có chút không vui, nhưng vẻ mặt thì vẫn tươi cười như trước, Sở Thiên Biến suy nghĩ một chút liền phát hiện những câu hỏi này kỳ thật không có liên quan tới nội dung nhiệm vụ, tên này chỉ muốn thân cận với Vận Mạt một chút mà thôi.

... ..

Sau khi tiến vào được 40 phút, đoàn người đã đi tới một mảnh đất trống.

Một con đường nhỏ uốn lượn xuất hiện trước mặt mọi người, ánh trăng xuyên qua khe lá, mơ hồ có thể nhìn thấy một con đường mòn, do ánh sáng yếu ớt nên mọi người không thể biết được con đường này đi về đâu, mà hia bên con đường mơ hồ có thể thấy được vài cái liều trại hình nón, xung quanh liều trại thỉnh thoảng có ba, bốn bóng dáng đi tuần tra, tiếng gầm gừ của Thú Nhân thỉnh thoảng vang lên làm cho khu rừng âm u lúc này càng thêm đáng sợ.

-Chính là nơi này.

Vận Mạt nhìn xung quanh một chút rồi xác nhận:

-Không sai, nơi này chính là bên ngoài doanh trại của Tà Thú Nhân, con đường này dẫn tới đồi núi phía trước, tà liều trại của đầu mục Tà Thú Nhân nằm trên đỉnh núi.

Nghe vậy, Sở Thiên Biến chợt có suy nghĩ, Vận Mạt biết liều trại thủ lĩnh Tà Thú Nhân nằm trên đỉnh núi, điểm này còn có thể lý giải, nhiệm vụ có nói tới vị trí mục tiêu cần tiêu diệt. Nhưng cô ta lại quen thuộc hoàn cảnh nơi này như thế, coi như là đã sớm làm quen địa hình đi, dù là một nhiệm vụ Hi Hữu thì quái vật cũng chỉ là quái bình thường, vì sao nhất định phải chờ tới rạng sáng mới đánh?

-Lựa chọn rạng sáng để làm nhiệm vụ, nguyên nhân lớn nhất là vì lúc này người chơi thừa thốt. Hiện tại là sáng ngày hôm sau kể từ ngày Open Server, phần lớn người chơi đều đã đi Phong Ngữ trấn, cho dù có người chơi mới vào trò chơi thì cũng sẽ không đến nơi này.

Hai mắt Sở Thiên Biến có chút sáng lên:

-Nói cách khác, mục tiêu của nữ Pháp Sư này chỉ sợ không chỉ là con thủ lĩnh cấp 10, nhưng mục đích của cô ta vẫn là đỉnh núi.

Nương theo ánh trăng u ám, Sở Thiên Biến liếc nhìn Vận Mạt một cái, hần phát hiện khuôn mặt cô ta tuy vẫn tươi cười nhưng trong đôi mắt lại có sự ngưng trọng.

-Quả nhiên, ban ngày không đến làm nhiệm vụ là lo lắng có người chơi cướp quái hay sao?

Sở Thiên Biến khẳng định tự hỏi một câu, nhưng hần cũng không vạch trần mà chỉ đứng một bên nghe phân phối nhiệm vụ.

-Di Nhiên, cậu Tiềm Hành dẫn một đội Thủ Vệ Thú Nhân lại đây, chúng ta phải nhanh chóng thanh lý 3 đội Thủ Vệ, sau đó xông lên triển núi. Động tác phải nhanh, nếu không một khi Thủ Vệ Tà Thú Nhân một khi đôi mới, nơi này sẽ không đủ không gian. Nhận nhi phụ trách dẫn quái, hỗ trợ tấn công, tôi lo một hồi lực tấn công không đủ.

Vận Mạt nói xong liền quay đầu nhìn hai người Sở Thiên Biến:

-Việc chấn quái nhờ Thiên Không huynh, còn về Thiên Hồi huynh, huynh lo việc tấn công.

Đổi mặt sự nhò vã của một mỹ nữ, tuyệt đại đa số giống đực đều khó có thể cự tuyệt, Hương Thảo Thiên Không càng khoa trương, hần vỗ ngực giáp của mình vài cái để chứng tỏ, Sở Thiên Biến rất nghi ngờ cái áo giáp đã rách nát kia có phải là bị vỗ như thế mà một lát nữa vỡ nát hay không.

Sở Thiên Biến gật đầu đáp lại, thấy Di Nhiên Chi Nhận còn chưa quay về, hần đột nhiên hỏi:

-Vận Mạt tiểu thư, trong đợt quái này có bao nhiêu Thủ Vệ Tà Thú Nhân?

Vận Mạt nghe vậy liền sững sốt rồi trả lời theo bản năng: "4."

-Tốt! Tôi tấn công theo mục tiêu của cô.

Vận Mạt nhìn về phía Sở Thiên Biến, trong khu rừng u ám tuy cô không thể thấy rõ khuôn mặt của Druid nhưng trong mắt cô vẫn xẹt qua một tia khó nhận biết, Vận Mạt khẽ cười nói: "Được..."

-Đến rồi, Hương Thảo chuẩn bị tiếp quái.

Âm thanh của Di Nhiên Chi Nhận bỗng nhiên vang lên trong kênh đoàn đội, tsau đó 4 người cũng đã thấy được ở phía trước xuất hiện một bóng người, phía sau hẳn còn có 4 Tà Thú Nhân, ánh mắt bọn chúng lúc này đang đỏ ngầu, tiếng gầm gừ chỉ mình Thú Nhân có vang lên.

-Tốt! Di Nhiên lui lại, tôi cần quái xong thì trở lại tấn công.

Hương Thảo Thiên Không nói xong liền tiếng lên phía trước, đổi chỗ cho Di Nhiên Chi Nhận, hai tay hẳn kéo thanh đại kiếm rách nát, trong giây lát hướng về phía trước chém ra, vô số tia lửa xuất hiện trên thân kiếm.

Một kiếm quét ra, một tia sáng xanh chợt xuất hiện trước mắt mọi người, chiếu rọi 4 Tà Thú Nhân, ánh sáng tiêu tán, bốn tiếng va chạm vang lên, tiếp theo đó là tiếng gầm rú của Thú Nhân.

Phích Lịch Lôi Nhận!

Đây là một trong 2 kỹ năng lúc đầu của Chiến Sĩ, cận chiến trong 5 cấp đầu chỉ có 2 kỹ năng, một là Anh Dũng Đả Kích, cái còn lại chính là Phích Lịch Lôi Nhận, 2 kỹ năng của Đạo Tặc chính là Tiềm Hành và Lục Thứ.

Tuy nói Chiến Sĩ khi bắt đầu có 2 kỹ năng là lợi thế rất lớn, nhưng nó vẫn không thay đổi được hoàn cảnh xấu của chiến sĩ lúc đầu, thương tổn của Anh Dũng Đả Kích phải xem vũ khí, về phần Phích Lịch Lôi Nhận, ngoài trừ tạo thành ánh sáng đẹp mắt và quần công ra, thương tổn của nó thật sự làm nhục cái tên của mình, có điều ưu điểm của nó chính là tạo thành uy hiếp, trong lúc đầu trò chơi, đây chính là kỹ năng không chế cừu hận duy nhất.

Nhìn Hương Thảo trong nháy mắt bị 4 Tà Thú Nhân vây quanh, hơn nữa còn bị 4 cây bùa chém, Sở Thiên Biến rốt cục hiểu được ý nghĩa của câu nói kia —— khi tổ đội, vĩnh viễn nhớ kỹ một câu —— Chết người không chết mình! (Tank không cần để ý câu này).

-Tấn công!

Vận Mạt lên tiếng, cô đã giờ pháp trượng lên bắt đầu đọc chú ngữ, trên đỉnh pháp trượng là một quả cầu màu lam, một Băng Tiễn trong nháy mắt bắn ra.

Di Nhiên Chi Nhận nắm chặt vũ khí rồi cũng gia nhập chiến đoàn, Nhận Tại Lâm Sao thêm cho Hương Thảo Thêm Không một Thánh Quang Thuần rồi quay đầu nhìn Sở Thiên Biến, kêu lên:

-Này, còn sững sờ làm gì, còn không tấn công!

Sở Thiên Biến thu hồi ánh mắt lại, trong lòng vẫn có chút nghi hoặc, hẳn giờ Pháp trượng lên bắt đầu đọc chú ngữ thuật Phần Nộ.

Chỉ thấy trong bóng đêm, trên đỉnh pháp trượng của Vận Mạt và Sở Thiên Biến cùng lúc sáng lên, ngay khi quả cầu màu lam to tới hết mức, một quả cầu màu xanh đã bắn ra ngoài, ngay khi quả cầu màu xanh đánh trúng Thủ Vệ Tà Thú Nhân, Hàn Bản Tiễn của Vận Mạt mới bắt đầu bắn ra.

"Anh..."

"A..."

Hai tiếng hô từ miệng Vận Mạt và Nhận Tại Lâm Sao vang lên, ngay khi Hương Thảo Thiên Không và Di Nhiên Chi Nhận tưởng rằng 2 cô gái gặp chuyện, định quay đầu lại nhìn thì đã bị con số thương tổn trên đầu tà Thú Nhân kéo lại, hai cô gái cũng bình tĩnh lại, Nhận Tại Lâm Sao bắt đầu thêm HP cho đoàn người.

Tà Thú Nhân Thủ vệ chỉ có 450 HP, dưới sự tấn công của 4 người, không đến 20 giây đã bị đánh chết một con, 4 Tà Thú Nhân chết sạch chỉ trong thời gian không tới 1 phút 30 giây.

Hương Thảo Thiên Không và Di Nhiên Chi Nhận quay đầu lại nhìn, thấy 2 cô gái không sao đều thở ra một hơi, ngay khi Di Nhiên Chi Nhận chuẩn bị Tiềm Hành đi kéo quái thì bị Vận Mạt gọi lại.

-Khoang đã, Di Nhiên.

Hai Cận Chiến sĩ nghi hoặc quay đầu lại, phát hiện Vận mạt lúc này đang nhìn Sở Thiên Biến, đôi mắt đẹp của cô sáng lên, một hồi lâu, Vận Mạt nhỏ giọng nói:

-Thiên Hôi tiên sinh, thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ của anh hình như rất ngắn thì phải.

-Người phụ nữ này không phải đang vội làm nhiệm vụ hay sao?

Sở Thiên Biến nhui mày trầm nghĩ, gật đầu nói:

-Thời gian đọc chú ngữ của tôi là 2.5 giây.

Sở Thiên Biến nói xong, khu rừng chợt trở nên yên tĩnh, Sở Thiên Biến cảm thấy mỗi người đều nhìn hẳn giống như đang nhìn quái thú vậy

- Thiên Hồi lão đệ...

Hương Thảo Thiên Không có chút khan khan hỏi:

- Thời gian đọc chú ngữ của cậu là —— 2. 5 giây?

- Thì sao?

Sở Thiên Biến càng thêm nhũn nhũn, đương nhiên nói :

- Đây chẳng lẽ không phải là một trụ cột của Pháp hệ sao?

Nói xong, Sở Thiên Biến phát hiện ánh mắt của 4 người càng thêm kỳ lạ, mọi người đều bị ai muốn khóc, ánh mắt mọi người giống như là bọn họ bị hấn hại vậy...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 23: Mục Tiêu Nhiệm Vụ Của Vận Mạt (Thượng)

- Tôi, tôi... , anh...

Nhận Tại Lâm Sao trừng to mắt, chỉ vào Sở Thiên Biến không nói thành lời.

- Các người còn muốn làm nhiệm vụ không?

Sở Thiên Biến đợi một lúc lâu, thấy mọi người vẫn còn kinh ngạc làm cho hắn có chút thiếu kiên nhẫn. Hắn đại khái hiểu được đám người Vận Mạt vì sao lại kinh ngạc như thế, bởi vì chính mình chỉ trong một ngày đã giảm thời gian đọc chú ngữ xuống 0,5 giây nên mới làm cho bọn họ kinh ngạc.

Có điều Sở Thiên Biến lại không có cảm giác gì, cũng không có bao nhiêu vui sướng, hắn có thể làm được điểm này hoàn toàn là dựa vào trí nhớ và cảm giác tiết tấu mới có thể cưỡng chế giảm thời gian đọc chú ngữ xuống.

Trong lòng hắn, chuyện này cũng không phải là chuyện đáng khoe khoang, có thể đem thời gian đọc chú ngữ giảm xuống dưới mức thời gian đã ghi trong đoạn thuyết minh kỹ năng thì mới là chuyện đáng vui mừng.

Đáng tiếc, từ sau trận đấu với Phi Vũ Thiên Mang, hắn không thể tìm được cảm giác lúc đó, vì vậy không thể đem thời gian đọc chú ngữ giảm xuống dưới 2.5 giây.

Cộng thêm việc Sở Thiên Biến cho rằng giảm thời gian đọc chú ngữ xuống giống với thuyết minh làm chuyện mọi người đều làm được, hắn nhiều nhất chỉ được xem là người chơi bình thường mà thôi, phải giống như Phi Vũ Thiên Mang, vừa mới vào trò chơi là đã tìm được nhược điểm công kích của quái vật, đây mới là cao thủ thật sự.

- Những người này đều giật mình như vậy, xem ra quả thật là người chơi bình thường, cũng không phải là cao thủ có thể lực riêng.

Sở Thiên Biến âm thầm đưa ra phán đoán, sự nghi ngờ với đám người Vận Mạt cũng giảm đi không ít.

- Đúng vậy! Đây là trụ cột của Pháp hệ.

Vận Mạt lạnh lẽo nháy mắt ra dấu với 2 người bạn rồi cười phụ họa, khi phát hiện 5minh2 nói lời này mặt cô cũng nhin không được đỏ lên

- Mạt tỷ, người này chỉ trong 2 ngày đã giảm thời gian đọc chú ngữ xuống chỉ còn 2.5 giây, hắn đến giúp chúng ta phải chăng là có mục đích khác...

Nhận Tại Lâm Sao cố gắng khôi phục bình tĩnh, cô âm thầm mật ngữ với Vận Mạt, khi nói giọng cô còn có chút run rẩy.

- Nếu như có ý đồ riêng hắn sẽ không thể hiện thực lực của mình ra.

Vận Mạt trừng người bạn của mình một cái, nói:

- Ngẩng lại thái độ vừa rồi của em đi..

Lúc này Nhận Tại Lâm Sao mới nhớ tới vừa rồi mình dường như là rất xem thường Sở Thiên Biến, hơn nữa dọc theo đường đi thái độ của cô cũng không thân mật gì, vì vậy cô có chút lo lắng nói:

-Mặt tỳ, chị cũng biết tính tình của em mà, em nào biết...

Lặng lẽ đánh giá Sở Thiên Biển, thấy sắc mặt hắn vẫn như thường, Nhận Tại Lâm Sao tiếp tục lặng lẽ mặt ngữ với Vận Mạt, cô không tình nguyện nói:

-Mặt tỳ, em có cần đi xin lỗi hay không?

-Coi như không có chuyện gì xảy ra là được.

Vận Mạt nói xong, nhìn Sở Thiên Biển cười nói:

-Thật có lỗi, Thiên Hồi tiên sinh, Hương Thảo huynh. Vừa rồi có người bạn đã ngừng chơi từ lâu nay đã vào Dạ Tước, lại còn liên lạc nên nói chuyện hơi lâu.

Hương Thảo Thiên Không nghe vậy, cũng không chờ Sở Thiên Biển trả lời mà đã giành trước:

-Không có việc gì, không có việc gì. Chuyện này rất bình thường, Dạ Tước là một Game Online của thế kỷ, nó hấp dẫn rất nhiều người tham gia, ngay cả những người đã rửa tay gác kiếm từ lâu cũng một lần nữa tham gia Dạ Tước.

Nói xong, ánh mắt bốn người liếc nhìn Sở Thiên Biển một cái, sự khẳng định trong mắt lại càng đậm hơn.

Sở Thiên Biển cũng gật đầu, nói:

-Vậy nhanh chóng dẫn quái đi, ước chừng còn khoảng 3 tốp Thủ Vệ Tà Thủ Nhân, đánh xong vừa lúc đám quái sẽ đổi mới.

Đám người Vận Mạt và Hương Thảo Thiên Không đều rung mình, tự nhủ tên này khẳng định là cao thủ đã mai danh ẩn tích, nếu không không thể ngay cả tốc độ đổi mới của quái vật cũng nắm chắc như vậy.

Hương Thảo Thiên Không tiến lên vỗ bả vai Sở Thiên Biển một cái rồi cười nói:

-Thiên Hồi lão đệ, cần phải gia ta phát ra nha! Tiểu tử cậu vừa rồi có ý phát ra chậm vài giây chính là muốn nhìn tôi bị quái chà đạp thêm vài cái có phải không? Tật xấu này không thể giữ, phải sửa, phải sửa lại.

Giọng nói mang theo sự thân thuộc của Hương Thảo Thiên Không làm cho ánh mắt của 3 người Vận Mạt khi nhìn hắn cũng có chút thay đổi.

Sở Thiên Biển tất nhiên là không biết ý nghĩ của 3 người, hắn quay đầu nhìn Di Nhiên Chi Nhận, sau đó dùng ánh mắt ra dấu, người này lúc này mới phản ứng lại, hắn vội vàng cười xin lỗi, thân hình dần dần hóa thành hư vô, hắn đã khởi động Tiềm Hành đi về phía đám Tà Thủ Nhân.

Một đội người vút bỏ tạp niệm bắt đầu đánh quái, vì vậy chiến sự rất nhanh đã giải quyết, ba nhóm Tà Thủ Nhân bị 5 người tiêu diệt trong 5 phút, lúc này, đám Tà Thủ Nhân đầu tiên đã đổi mới, nhưng với đám người Sở Thiên Biển mà nói chỉ cần vài phút thì đã xử lý xong bọn chúng.

Không tính biến cố trước đó, tiêu diệt 3 nhóm Tà Thủ Nhân, cộng thêm thời gian Di Nhiên Chi Nhận dẫn quái luôn thì chỉ mất 7 phút, liên tục đánh 3 trận, thực lực của đoàn đội mọi người đã có nhận thức sơ bộ.

Ngoại trừ cái miệng luôn lải nhải ra, Hương Thảo Thiên Không quả thật là một chiến sĩ không tồi, bất luận là bước đi khi chặn quái, thời cơ sử dụng Phích Lịch Lôi Nhận, hay là khi sử dụng vũ khí để đón đỡ quái vật, Hương Thảo Thiên Không đều làm không tệ, hắn tạo cho mọi người một cảm giác trầm ổn; Di Nhiên Chi Nhận là một Đạo Tặc, hắn đã hoàn thành tốt nhiệm vụ dẫn quái, nhiệm vụ phát ra, khi đánh Tà Thủ Nhân, hắn đã nhiều lần đánh trúng mi tâm Tà Thủ Nhân, tạo thành nhược điểm công kích.

Về phần Nhận Tại Lâm Sao, Vận Mạt và Sở Thiên Biển, bọn họ có thể nói là không có biểu hiện gì đáng nói, sau khi cận chiến cản quái, Pháp hệ phía sau chỉ có một nhiệm vụ đó là phát ra, chuyện này vô cùng đơn giản, Sở Thiên Biển rất thích loại công việc không cần kỹ thuật gì thế này.

Đương nhiên, trong cảm giác của Sở Thiên Biển, 4 người kia chỉ nằm trong phạm trù người chơi bình thường, từ sau khi giành Boss với Phi Vũ Thiên Mang, Sở Thiên Biển liền có một cột mốc ranh giới dành cho cao thủ và người bình thường.

Cùng tiêu chuẩn hoặc vượt qua tiêu chuẩn Phi Vũ Thiên Mang là cao thủ hàng đầu, nếu kém hơn thì Sở Thiên Biển sẽ dựa theo sắc xuất để tiến hành phân loại. Tỷ như Di Nhiên Chi Nhận, hắn tổng cộng tạo thành 20% thương tổn bằng nhược điểm công kích, Sở Thiên Biển rất tự nhiên đem hắn trở thành cao thủ ngũ lưu, lục lưu.

Cái gọi là nhất lưu, nhị lưu, tam lưu thậm chí cửu lưu đều do mọi người cảm nhận. Cho nên, rất nhiều thời điểm, ngũ, lục lưu cao thủ sẽ cùng cấp với người chơi bình thường.

Tự nhiên, đây chỉ là cách phân chia cao thủ của Sở Thiên Biển, nếu ý nghĩ này của hắn bị đám người Vận Mạt biết được thì Di Nhiên Chi Nhận chỉ sợ là đang bị ai muốn chết.

Sau khi tiêu diệt đám thủ vệ trên con đường, đoàn người không nói gì mà chỉ theo sát Di Nhiên Chi Nhận từng bước tiến lên phía trước, nhìn đám người Vận Mạt ngơ quen đường cũ, không có chút lo lắng nào quái vật sẽ xuất hiện, Sở Thiên Biển lại khẳng định nơi này bọn họ đã từng thăm dò qua.

Con đường mòn xoay quanh ngọn núi, nó uốn lượn kéo dài tới tận đỉnh núi, mọi người một đường chạy như điên, chỉ chớp lát đỉnh núi đã xuất hiện

trước mặt mọi người, rừng cây trên đồi núi cao hơn bên dưới rất nhiều, ánh trăng không còn bị tán cây che chắn nữa nên cảnh vật xung quanh đã hiện ra rõ ràng.

Trên đỉnh núi có một cái liêu tam giác, liêu trại được làm bằng da một loại thú không biết tên, có thể là bởi vì trải qua nhiều năm gió núi xâm nhập nên nó nhìn rất sáng bóng.

Giờ phút này, trên liêu trại sáng bóng vang lên tiếng rít gào, thỉnh thoảng có gió bay ra, bên ngoài liêu trại có một đám ký hiệu màu đỏ, ký hiệu kia là một loại ma lực kỳ lạ, nó khiến cho mọi người có cảm giác muốn giết chóc, hỗn loạn, phá hư, mà ký hiệu kia giống như mãi mãi trường tồn, không bao giờ phai nhạt vậy...

"Đông", "Đông" ...

Khi mọi người vừa bước ra góc đường mòn, khi tình huống trên đỉnh núi mọi người đã thấy rõ, đột nhiên trong liêu trại truyền ra một loạt tiếng chấn động, một thú nhân cầm theo một cái búa lớn cao khoảng một trượng bước ra bên ngoài.

Tà Thú Nhân đầu mục: 10 cấp, loại hình: tinh anh.

Lượng HP: 3000, kỹ năng: Phích Lịch Lôi Nhận, Anh Dũng Đả Kích, Tỏa Chí Nộ Hồng.

-Chờ một chút.

Đứng trên đỉnh núi, Vận Mạt đột nhiên muốn thử Hương Thảo Thiên Không, cân nhắc một chút, cô ta áy náy nói:

-Thiên Hồi tiên sinh, Hương Thảo huynh. Tôi nên nói thật với hai người...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 24: Mục Tiêu Nhiệm Vụ Của Vận Mạt (Hạ)

-Mục tiêu nhiệm vụ của Vận Mạt tiểu thư chắc không phải là Tà Thú Nhân đầu mục, phải không.

Không đợi Vận Mạt nói xong, Sở Thiên Biến đã giành nói trước.

Đám người Vận Mạt nghe thấy vậy liền chấn động, sau đó kinh dị nhìn Sở Thiên Biến, phát hiện hắn vẫn bình tĩnh như trước, cũng không có vẻ gì hờn giận, mà Hương Thảo Thiên Không bên cạnh cũng mỉm cười, giống như không để ý tới lời của Sở Thiên Biến.

-Hai người này đã sớm phát hiện, quả nhiên đều là người chơi có kinh nghiệm!

Di Nhiên Chi Nhận cảm thán.

Vận Mạt cười khổ:

-Tôi nói với 2 người là được, sau đó hai người cứ quyết định xem có muốn ở lại tiếp tục hỗ trợ hay không.

Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên không không nói gì, hai người đều lộ vẻ lắng nghe.

-Trước đó đã cùng 2 người nói qua, trong lúc vô tình tôi gặp được một nhiệm vụ Hi Hữu, cần phải tới nơi này, những lời này đều không có nói dối.

Vận Mạt nói xong liền lộ vẻ ngưng trọng:

-Nhưng mà đến đây cũng không phải đánh chết đầu mục một cách đơn giản.

-Nhiệm vụ này kỳ thật là khi giảm lượng HP của Tà Thú Nhân đầu mục xuống còn 30%, lợi dụng đặc thù đạo cụ nhiệm vụ làm cho Tà Thú Nhân đầu mục cuồng hóa, khi đó mới là mục tiêu chân chính.

Vận Mạt nhìn Sở Thiên Biến một chút, tiếp tục nói:

-Lợi dụng đặc thù đạo cụ kích phát xong, khi đó Tà Thú Nhân đầu mục sẽ biến dị thành 10 cấp Hi Hữu tinh anh quái.

Hương Thảo Thiên Không nghe vậy, nhin không được hít một hơi thật sâu:

-10 cấp Hi Hữu Tinh Anh quái.

Hắn nói xong liền rút đầu lại, cười khổ nói:

-10 cấp Hi Hữu Tinh Anh quái đó, tôi chưa chắc đã có thể kéo cừu hận được, hơn nữa chưa chắc đã đủ sức chấn quái.

Đối với biểu hiện của Hương Thảo Thiên Không, mọi người đều không cảm thấy gì, trong Dạ Tước quái vật chia thành 4 loại - bình thường, Hi Hữu quái, Tinh Anh, Hi Hữu Tinh Anh quái.

Trong 4 loại, Hi Hữu Tinh Anh quái có thể xem là loại mạnh nhất dưới Boss, để cho một Chiến Sĩ 6 cấp còn chưa chuyển chức đi kháng quái, khó trách hắn lại có biểu hiện như vậy.

Huống chi, lời của Vận Mạt tiết lộ một tin tức, đó là để hoàn thành nhiệm vụ này, cả đội phải đối mặt với một tình huống.

Liên chiến!

Đầu tiên đánh đầu mục chỉ còn 30% HP, sau đó lợi dụng đặc thù đạo cụ kích phát, làm cho nó biến dị thành Hi Hữu Tinh Anh quái, Sở Thiên Biến chú ý tới một vấn đề trong đó.

-Vận Mạt tiểu thư, sau khi tà Thú Nhân biến dị, lượng HP đầy lại? Hay vẫn là 30%?

Sở Thiên Biến hỏi ra vấn đề hán quan tâm nhất cũng là vấn đề mấu chốt nhất.

Vận Mạt cười khổ trả lời:

-Tôi không biết.

"..." Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không đều không nói gì.

Nhiều mây, Sở Thiên Biến nhanh chóng tính toán:

Dưới tình huống Hương Thảo Thiên Không có thể kháng quái —— hắn + Vận Mạt phát ra không tính tới Bạo Kích, mỗi 3 giây sẽ tạo thành khoảng 60 thương tổn, hơn nữa còn có Di Nhiên Chi Nhận và Hương Thảo Thiên Không, hai người này mỗi 3 giây không tính Bạo Kích hoặc Nhược điểm công kích thì ước chừng sẽ tạo thành 40 điểm thương tổn. Cả đội ngũ trong 3 giây sẽ tạo thành 100 điểm thương tổn.

Muốn đánh cho Tà Thú Nhân đầu mục chỉ còn 30% HP thì phải cần 1 phút, khi đó lượng Hp của hắn và Vận Mạt còn khoảng 25%

Mấu chốt là sau khi biến dị, Tà Thú Nhân đầu mục rút cuộc là đầy HP hay vẫn chỉ là 30%.

Nếu như 30%, xác suất thành công đánh chết là 100%; nếu đầy HP hoặc là tình huống có thay đổi thì không thể biết được.

Khi hắn đang suy nghĩ thì giọng nói mang theo sự khẩn cầu của Vận Mạt vang lên.

-Tôi cũng biết nhiệm vụ này rất khó khăn, xin tha thứ vì trước đó đã giấu diếm, nhưng Thiên Hôi tiên sinh, Hương Thảo cũng biết tầm quan trọng của một nhiệm vụ Hi Hữu với người chơi bình thường rồi đó.

Vận Mạt nhìn hai người rồi nói:

-3 người chúng tôi chỉ là người chơi bình thường, không có thù lao trả cho hai vị, tôi chỉ có thể hứa hẹn là sau khi đánh chết Boss, trang bị hai vị có thể lựa chọn.

Sở Thiên Biến vẫn trầm mặt như trước, hắn liếc Hương Thảo Thiên Không một cái, thấy sắc mặt Hương Thảo Thiên Không có chút thay đổi, hắn biết Hương Thảo Thiên Không định giúp 3 người.

-Dù sao thì nhiệm vụ ‘Uỷ hiệp từ Tà Thú Nhân’ đã hoàn thành, tôi cũng không vội đi Phong Ngữ trấn. Cầu phú quý trong nguy hiểm, tôi rất chờ mong trang bị rơi xuống từ con Hi Hữu Tinh Anh quái này.

Sở Thiên Biến mặc dù còn nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu xác nhận thái độ của mình, trong lòng liên tục tính toán, chỉ cần vừa thấy Hương Thảo Thiên Không chết, hắn sẽ nhanh chóng thu [Pháp Trọng cháy đen] và [Hỏa Linh giấy da] vào ba lô.

Dù sao thì tỉ lệ rơi đồ trong ba lô khi chết chỉ có 10%, mà xác suất rơi đồ khi mặt trên người lại lên tới 100%. Sau khi chết mất kinh nghiệm cũng không sao, nhưng nếu làm mất 2 món trang bị màu xanh thì sẽ mệt lớn.

3 người Vận Mạt khi có được câu trả lời của Sở Thiên Biến liền thở ra một hơi, một người chơi có thể trong chưa tới 2 ngày đã giảm thời gian đọc chú ngữ xuống chỉ còn 2.5 giây, thương tổn phát ra khi đánh Boss của hắn sẽ rất lớn, không thể nghi ngờ là hắn sẽ có vị trí trung tâm đoàn người, nếu có hắn thì trận đấu này sẽ có xác suất thành công cao hơn nhiều.

-Hương Thảo huynh phải dựa vào vách núi để kháng quái, chờ chờ khi Di Nhiên kéo quái tới, khi chiến đấu bắt đầu, tôi, Nhạn nhi và Thiên Hôi tiên sinh sẽ đến liều mạng phát ra. Nhạn nhi chú ý tiết kiệm lượng MP, phải chuẩn bị cho việc chiến đấu lâu dài nếu Boss biến dị xong đầy HP, nhất định phải giữ

chặt lượng HP của Hương Thảo huynh.

Vận Mạt phân bổ nhiệm vụ xong liền nhìn Di Nhiên Chi Nhận một cái, nói:

-Bắt đầu!

Di Nhiên Chi Nhận liền biến mất, hán đã khởi động Tiềm Hành bắt đầu đi tới chỗ Boss, từ trong ngực lấy ra một thanh dao găm, hán ném mạnh về phía Boss.

"-3" ...

Một thương tổn nhỏ nhoi xuất hiện trên đầu Boss, nhất thời, Tà Thú Nhân liền quay người lại, đôi mắt nhanh chóng bị tơ máu che kín, hán cầm cây búa lớn chạy về phía Di Nhiên Chi Nhận. Di Nhiên Chi Nhận lập tức quay đầu lại, chạy về phía Hương Thảo Thiên Không, hai cận chiến trải qua mấy trận đánh trước đó nên phối hợp có thể xem là ăn ý, Hương Thảo Thiên Không bước tới trước 3 bước, đối người với Di Nhiên Chi Nhận, hán bắt đầu kháng quái.

"Phanh" !

Cây búa lớn đã va chạm vào ngực giáp của Hương Thảo Thiên Không phát ra một tiếng vang thật lớn, tiếng vang kia làm cho mọi người cảm thấy rất chói tai.

"-30" !

Một con số xuất hiện trên đầu Hương Thảo Thiên Không, đúng lúc này mọi người đều hoảng sợ, Nhận Tại Lâm Sao là Mục Sư, khi nhìn thấy con số này sắc mặt cô liền chuyển sang tái nhợt.

30 điểm thương tổn nếu là thương tổn Sở Thiên Biến tạo thành cho quái vật là chuyện rất bình thường, nhưng nếu là quái vật tạo cho người chơi thì con số này rất khủng bố.

Sở Thiên Biến cũng chỉ có 240 HP, Hương Thảo Thiên Không thân là Chiến Sĩ, trị cột HP cao hơn nhưng cũng không vượt mức 300.

Một búa đánh xuống đã mất 30 Hp, Hương Thảo Thiên Không chịu được bao nhiêu búa chứ? Hơn nữa đây còn không phải là Bạo Kích!

3 viễn trình đi ra phía sau Boss, Vận Mạt nhìn Nhận tại Lâm Sao một chút rồi nói:

-Nhận Nhi, phải trông chờ vào sự trị liệu của em rồi.

-Phát ra đi!

Sở Thiên Biến đứng đúng vị trí liền nói một tiếng, hán giờ pháp trượng lên bắt đầu đọc chú ngữ.

Quả cầu xanh biết và Băng Tiễn màu lam thay phiên nhau bay ra, Hương Thảo Thiên Không thì liên tục gầy dựa trước sự tấn công của Boss, lượng HP nhanh chóng giảm xuống, có mấy lần lượng HP giảm xuống dưới 40%. Có mấy lần nguy hiểm đều là do hán dùng đại kiếm đón đỡ cây búa lớn, khó khăn lắm mới hóa giải công kích.

Mọi người không ngừng lắc lư, trong khi lượng HP của Hương Thảo Thiên Không cứ bồi hồi giữa 30%-60%, mọi người đều tấn công trong tâm trạng lo lắng.

Có điều mọi người đều cảm thấy may mắn, chỉ hao phí 40 giây, lượng HP của Tà Thú Nhân đầu mục chỉ còn 30%. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 25: Lựa Chọn, Mọi Người Đều Quyết Tâm

"-80" !

Tà Thú Nhân đầu mục giờ búa lên bổ thẳng xuống, một đòn Anh Dũng Đã Kích nện lên vai Hương Thảo Thiên Không, một con số thương tổn cực đại xuống hiện, lượng HP chỉ còn 140 của Hương Thảo Thiên Không trong nháy mắt chỉ còn lại 60.

Chiến Sĩ lúc bình thường luôn rất ôn hòa giờ phút này không thêm để ý tới phong độ nữa mà liên tục rống to:

-Nhận nhi, thêm máu! Thêm máu a! BOSS thêm một cái Bạo Kích là anh ngủ ngay đó!

-Đừng la nữa, tôi biết mà!

Nhận Tại Lâm Sao nhìn thấy đòn bạo Kích vừa rồi sắc mặt cũng đã tái nhợt, cô liều chết giờ Pháp trượng lên, một Thánh Quang Thuần được gia tăng cho Hương Thảo Thiên Không, sau đó cô tiếp tục đọc chú ngữ Khoái Tộc Trì Liệu, nhưng cho dù cố gắng thế nào đi nữa thì cô cũng không thể giảm thời gian đọc chú ngữ Khoái Tộc Trì Liệu xuống chỉ còn 1.5 giây như thuyết minh kỹ năng đã ghi được.

Có điều một chiêu Khoái Tộc Trì Nhận vẫn bay ra, trước khi Tà Thú Nhân đánh vỡ Thánh Quang Thuần, một tia sáng trị liệu +68 xuất hiện trên đầu Hương Thảo Thiên Không, từng chút từng chút một kéo lượng HP của hắn trở lại.

"-45", "-40", "-15", "-10" ...

Cùng thời gian đó, Sở Thiên Biến, Vận Mạt và Di Nhiên Chi Nhận liên tục công kích Tà Thú Nhân đầu mục, đánh lượng HP của Tà Thú Nhân đầu mục từ 31% xuống còn 30%.

-Tốt, chính là lúc này!

Vận Mạt thấy thế liền đình chỉ công kích, cô lập tức chạy tới chỗ Boss, sau đó từ ba lô lấy ra một túi gốm, mở ra rồi rắc lên đầu Tà Thú Nhân đầu mục, những hạt bột phấn màu đỏ tươi xuất hiện trên đầu Tà Thú Nhân.

Nhất thời, Tà Thú Nhân giống như bị thương tổn cực lớn nên đã đình chỉ thể công, nó hét thảm một tiếng rồi quỵ trên mặt đất, trên người nó liên tục xuất hiện những tia sáng màu đỏ, tình cảnh này làm cho mọi người không khỏi cảm thán.

Nhìn Tà Thú Nhân đầu mục, Hương Thảo Thiên Không cẩn thận lùi lại vài bước, khi lùi ra khoảng cách 15m, nhìn lượng HP chỉ còn 78 điểm, hắn liền sợ hãi nói:

-Nguy hiểm thật! Nếu thêm vài giây nữa tôi đã ngã xuống rồi. Anh nói này Nhận Nhi em gái, thêm đầy Hp cho anh đi!

-Nhận Nhi em gái muốn kêu là kêu sao? Chúng ta cũng không quá quen đâu.

Nhận Tại Lâm Sao trừng mắt nhìn hắn một cái, lời nói mang theo một chút trách cứ, cô bĩu môi nói:

-Thêm máu? Còn thêm máu làm gì? Không biết tự ngồi xuống gia tăng máu sao?

Hương Thảo Thiên Không nghe vậy liền sững sốt, lúc này mới hồi phục tinh thần lại, phát hiện mình đã thoát li chiến đấu, có thể tự động ngồi xuống ăn thức ăn khôi phục.

Sở Thiên Biến sớm ngồi dưới đất, hắn lấy ra cấp thấp nước ma pháp bổ sung lượng MP, hắn quay đầu lại nhìn sắc mặt không ngừng thay đổi của Vận Mạt rồi hỏi:

-Sao vậy? Vận Mạt tiểu thư, nhiệm vụ có thay đổi à?

Vận Mạt ngẩn người rất lâu rồi mới hít vào một hơi, cô nhìn Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không một chút rồi nói:

-Hai vị, nhiệm vụ không có gì biến cố. Bởi vì trận đánh này hai vị là chủ lực. Tôi cũng không muốn lừa gạt hai người, hiện tại nhiệm vụ nhắc nhở tôi có 3 lựa chọn, tôi muốn trưng cầu ý kiến của 3 người mới có thể đưa ra lựa chọn.

Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không nghe vậy liền sững sốt, lại có 3 lựa chọn, chỉ sợ những lựa chọn này sẽ không dễ dàng.

Vận Mạt từ từ nói:

-Lựa chọn đầu tiên, đánh Tà Thú Nhân đầu mục bình thường với 30% HP; lựa chọn thứ 2, xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ-tiêu diệt Tà Thú Nhân có 50% HP; Lựa chọn thứ 3, Hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ - đánh chết Tà Thú Nhân với lượng HP đầy.

Vận Mạt bình tĩnh nhìn 2 người:

-Có 5 phút để lựa chọn.

Sở Thiên Biến trầm ngâm:

-30%, 50%, 100%, ba loại khó khăn hình thức sao? Khó khăn tăng lên, cũng có nghĩa là phần thưởng sẽ càng tốt, đồng thời, trang vị Boss rơi ra sẽ càng tốt.

Tình huống như vậy, Sở Thiên Biến tất nhiên không có gặp qua, nhưng hắn đã từng sưu tập tài liệu có nói tới vấn đề này, hắn đương nhiên sẽ không để ý ban thưởng là cái gì, Sở Thiên Biến để ý tới trang bị Tà Thú Nhân rơi ra ở độ khó cao nhất.

Với nguyên tắc của một thợ săn tiền thưởng, dưới tình huống thù lao không rõ ràng, không ai muốn chấp hành nhiệm vụ cả.

Có điều trò chơi không phải là hiện thực, Sở Thiên Biến đã cố gắng xem mình là một người chơi bình thường, cho nên khi Vận Mạt đưa ra đề nghị vừa rồi hẳn không chút do dự nào liền đáp ứng.

Dù sao, theo lời bạn mình, chơi trò chơi là để làm gì, là kiếm trang bị.

Mà trang bị tốt ở đâu? BOSS.

Huống hỏ, Vận Mạt cũng có thành ý, đội trưởng đội ngũ là Hương Thảo Thiên Không, hơn nữa hình thức phân phối hiện nay là phân phối theo nhu cầu.

Nhưng mà có ai cam đoan được Boss sẽ rơi ra trang bị? Nếu không có, Sở Thiên Biến không phải là làm không công sao? Hẳn cũng không phải là Hương Thảo Thiên Không, mục đích của hẳn không phải vì phụ nữ, Sở Thiên Biến để ý tới chính là nhiệm vụ và trang bị.

Bởi vậy, Sở Thiên Biến có chút lo lắng, hẳn nhìn Hương Thảo Thiên Không một chút rồi nói:

-Tôi chỉ phụ trách phát ra, trung tâm đội ngũ là Hương Thảo huynh. Tất nhiên lựa chọn là để hẳn làm.

-Tôi?

Hương Thảo Thiên Không không ngờ quả bóng này lại đá tới chân hẳn, nhìn 4 ánh mắt đang nhìn mình, Hương Thảo Thiên Không không khỏi cảm thấy một trận đau đầu:

-Các người để tôi lựa chọn, tôi biết chọn cái nào bây giờ, nếu như Tà Thú Nhân cuồng hóa xong có công kích cao, chỉ chốc lát tôi liền bị giết, lúc đó chẳng phải tôi là tội nhân hay sao!

Vận Mạt lắc đầu, ôn nhu cười:

-Không có việc gì! Tôi tin tưởng anh, Hương Thảo. Chỉ cần là anh ra quyết định, cho dù thế nào tôi cũng sẽ không trách.

-Tôi...

Hương Thảo Thiên Không còn định nói gì thì kênh Hảo Hữu đột nhiên vang lên tiếng Sở Thiên Biến.

-Khó có dịp mỹ nữ tỏ thái độ, nếu không nắm chắc thì cơ hội này sẽ vượt mất đấy.

Hương Thảo Thiên Không nghe vậy liền căng thẳng, hẳn cãi lại một câu:

-Thiên Hồi lão đệ, ý cậu là gì? Tôi tới nơi này lúc đầu cũng là vì nhiệm vụ 'Uy hiếp từ Tà Thú Nhân', giúp bọn họ chỉ vì thuận tiện mà thôi.

-Vậy à?

Sở Thiên Biến nhìn Hương Thảo Thiên Không, nói:

-Ngày đó sau khi chúng ta chia tay, tôi thấy anh và 3 người chơi nữ ở cùng một chỗ. Tôi là người luôn có thói quen chụp ảnh bạn mình, lúc đó tôi liền chụp lại vài tấm cũng có quay một đoạn video, ai ngờ ánh mắt của anh lúc đó nhìn ngay chỗ không đúng.

Hương Thảo Thiên Không nghe vậy nhất thời sắc mặt đại biến, nhìn Sở Thiên Biến, cá giận nói:

-Cậu... , sao cậu có thể như thế!

-Muốn tôi chia sẻ mấy tấm hình và đoạn video cho Vận Mạt tiểu thư xem một chút không?

-Nếu cậu ám như thế tôi liền rời khỏi đội.

Hương Thảo Thiên Không âm thầm hung hăng trừng mắt Sở Thiên Biến, chợt bất đắc dĩ nói:

-Thiên Hồi lão đệ, tôi biết là cậu muốn khích tôi, để tôi càng ra sức kháng quái. Nhưng cậu phải biết rằng đây là trò chơi, không phải sự thật. Kháng quái, đánh quái cùng Pk có sự khác nhau rất lớn, chỉ có dũng khí, quyết tâm, bước đi và kỹ thuật thôi cũng không đủ, trang bị, cấp bậc là không thể thiếu được!

-Thế à?

Sở Thiên Biến mỉa mai nhìn Hương Thảo Thiên Không một cái rồi cười nói:

-Tôi không biết Chiến Sĩ kháng quái thế nào, tôi cũng chưa từng chơi Chiến Sĩ, nhưng mà, mỗi khi lượng HP của anh giảm xuống dưới 40% thì anh luôn có thể dùng đại kiếm chặn đòn tấn công của Boss, tôi nghĩ chỉ cần không bị miểu sát, 100% và 30 % với anh mà nói không có gì khác nhau, không phải sao? Anh đừng có giấu nữa, tôi thì không sao, tôi chỉ sợ hai người ngay cả là bạn tốt cũng không được mà thôi.

Hương Thảo Thiên Không nhìn chằm chằm Sở Thiên Biến, ánh mắt giống như là lần đầu gặp, nhìn một lúc lâu hẳn cười khỏ nói:

-Được rồi! Sau khi đánh Boss xong, đoạn video và mấy tấm hình phải xóa bỏ!

-Thành giao!

Tấn gấu xong, Hương Thảo Thiên Không đứng lên, vẻ mặt khẳng khái nhìn Vận Mạt, trầm giọng nói:

-Tôi tuyến 100%- hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ!

-Cám ơn, Hương Thảo.

Khuôn mặt xinh đẹp của Vận Mạt nở nụ cười, trong lúc nhất thời nhìn liền chăm chú nhìn Hương Thảo Thiên Không.

Mà Sở Thiên Biến đứng bên cạnh nhìn vẻ mặt của 3 người, đôi mày không tự chủ được nhíu lại...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 26: Nhất Tuyến Thiên Và 2. 4 Giây!

-Tôi sẽ bắt đầu. . .

Vận Mạt chăm chú nhìn Sở Thiên Biến một cái để xác nhận, Hương Thảo Thiên Không sớm đã đứng sẵn trước mặt Boss.

Hai người đều đã chuẩn bị sẵn sàng, sau khi xác nhận lần thứ 3, hấn ra dấu có thể bắt đầu.

-Tốt, tôi đếm ngược, 5, 4, 3, 2, 1, xác nhận!

Vận Mạt vừa nói xong liền xác nhận lựa chọn, sau đó Tà Thú Nhân đang quỳ rạp dưới đất bắt đầu run rẩy, ánh sáng màu đỏ bên ngoài từ từ rút về, thân thể vốn đã cường tráng nay càng thêm cường tráng hơn xuất hiện trước mặt mọi người, những mạch máu dưới da của nó không ngừng phồng rộp, huyết mạch không ngừng chảy xuôi, mọi người cơ hồ có thể nghe được tiếng máu chảy.

Sau một tiếng hô hấp, Tà Thú Nhân đầu mục từ từ đứng lên, thân thể hấn lớn hơn trước một vòng, thân thể bành trướng, cả người tràn ngập hơi thở cuồng bạo.

Tà Thú Nhân dừng tọng nói:

-Cuồng hóa lực lượng, vừa rồi các người bỏ lên người ta cái gì? Nhân loại vọ sì, đây là thứ bỏ đi mà đám luyện kim thuật sĩ vừa mới tạo ra à! Các người phải trả giá vì sự ngu dốt của mình!

"Rống" ! !

Luồng sáng màu đỏ đã hoàn toàn chìm vào cơ thể quái vật, tư liệu thu được từ Dò Thám đã có sự thay đổi.

Tà Thú Nhân đầu mục-Cuồng Hóa: cấp bậc 10, loại hình: Hi Hữu Tinh Anh (sinh vật hình người), lượng HP: 4000, kỹ năng: Phích Lịch Lôi Nhận, Anh Dũng Đả Kích, Tỏa Chí Bào Hạo.

-Này này này. 4000 HP! Không cần đùa thể chứ.

Hương Thảo Thiên Không nói với giọng nói biến dạng, ai có thể ngờ Boss sau khi biến dị lại nhiều hơn 1000 HP chứ.

-Thiên Hồi lão đệ, tôi bị cậu hại thảm rồi!

Hương Thảo Thiên Không mở kên bạn tốt lên rồi than thở.

Sở Thiên Biến nói:

-Đừng nói nữa, thí nghiệm một chút lực công kích của BOSS đi. Chỉ cần không bị miểu sát thì chuyện gì cũng có thể thương lượng.

"-120" !

Hai người vừa nói xong thì cây búa lớn đã bổ xuống, 120 điểm tổn thương xuất hiện làm cho mọi người ngẩn ngơ, Nhận Tại Lâm Sao sợ tới mức hét lên một tiếng, pháp trượng giờ lên, một luồng sáng Thánh Quang Thuần thêm vào Hương Thảo Thiên Không.

-Bình thường công kích không Bạo Kích mà tới 120 damage, nếu đánh ra Bạo Kích, hoặc Anh Dũng Đả Kích đánh ra Bạo Kích. . .

Di Nhiên Chi Nhận đứng phía sau Boss run rẩy nói.

Hương Thảo Thiên Không giờ kiểm lên, khó khăn lắm mới chặn lại một búa còn lại, hấn chửi ầm lên:

-Bà mẹ nó, còn ở đó lải nhải cái gì? Con Boss này có sức tấn công mạnh hơn trước nhiều, lão tử có mắt xem mà, cần gì tên khốn kiếp nguoi nói ra, muốn làm cho lão tử phân thân bị Boss giết hay sao? Còn không mau tấn công! Đánh, đánh, đánh a! 4000 HP lặn đó, tất cả thêm lực đi nào!

Hương Thảo Thiên Không chửi rủa một trận vào lỗ tai Di Nhiên Chi Nhận, mọi người lập tức tỉnh lại, Di Nhiên giờ hai thanh kiếm lên, chém mạnh về phía Tà Thú Nhân.

"Rống" !

Đúng lúc này, Tà Thú Nhân đột nhiên rống lên, hai cận chiến cảm thấy thân thể đột nhiên căng thẳng, Di Nhiên Chi Nhận chém liên tục lên lưng Boss, một chuỗi con số "-3", "-2", "-3" xuất hiện trước mặt mọi người.

-Mẹ nó! Đây là Tòa Chí Nộ Hồng hay sao? Công kích của tôi giảm bớt 75%.

Di Nhiên Chi Nhận quá mức sợ hãi, thanh chủ kiếm của hắn ít nhất cũng có thể tạo cho Boss 15 điểm tổn thương, nhưng hiện tại chỉ còn có 3 điểm.

Hương Thảo Thiên Không vô lực giải đáp:

-Đây đương nhiên không phải Tòa Chí Nộ Hồng, đây là Tòa Chí Bào Hao- suy yếu 75% lực công kích của Cận Chiến hệ, hai chúng ta xem như đã hoàn toàn bị phế.

Nói xong, Hương Thảo Thiên Không đưa mắt nhìn Vận Mạt và Sở Thiên Biến rồi bất đắc dĩ nói:

-Chỉ có thể nhờ 2 người.

Sở Thiên Biến Vận Mạt dung bên ngoài 30m đã bắt đầu đọc chú ngữ, nghe vậy hai người đều cảm thấy căng thẳng, chú ngữ đọc ra cũng không gián đoạn, Phần Nộ và Hàn Băng Tiễn bắn ra, luân phiên trúng đầu Tà Thú Nhân.

- 4000 HP, lượng HP của chúng ta không đủ.

Sở Thiên Biến nhanh chóng nói một câu rồi nhanh chóng giờ Pháp trượng lên tiếp tục đọc chú ngữ.

Quả thật, Di Nhiên Chi Nhận và Hương Thảo Thiên Không nếu không đánh trúng nhược điểm của Boss thì lượng thương tổn của 2 người cùng lắm cũng chỉ bằng một trong 2 người mà thôi, hiện tại lại bị Tòa Chí Bào Hao giảm bớt 75% tổn thương, hai người cho dù đánh ra nhược điểm công kích thì nhiều nhất cũng chỉ bằng một nửa Sở Thiên Biến mà thôi.

Hướng chi, Tà Thú Nhân đầu mục sau khi Cuồng Hóa lại mạnh như vậy, Hương Thảo Thiên Không chỉ có thể chuyên chú phòng ngự, làm sao dám phát động công kích chứ. Cứ như vậy, 80% lượng tổn thương chỉ có thể trong vào Sở Thiên Biến và Vận Mạt, nhưng với lượng MP của hai người thì không thể nào đánh ra được 3200 điểm tổn thương cả.

Đương nhiên, nếu mỗi đòn tấn công đều Bạo Kích thì khác, nhưng chuyện này không cần kể tới, chuyện liên quan tới nhân phẩm thế này không thể trông cậy được.

Vận Mạt nhìn về phía Boss, cô cắn răng rồi làm ra quyết định, cô lấy một bình thủy tinh từ trong ba lô ra, sau đó giao dịch cho Sở Thiên Biến.

-Khi lượng MP không đủ thì dùng thứ này.

Sở Thiên Biến nhanh chóng nhận lọ thủy tinh, sau đó đặt vào ba lô, hấn phát hiện bên trong bình thủy tinh là một loại nước màu lam, ánh sáng phát ra từ nó nhìn vô cùng đẹp mắt.

- Nước thuốc nhanh chóng hồi phục MP sơ cấp- khôi phục 100 điểm MP.

Sở Thiên Biến kinh ngạc nhìn Vận Mạt liếc một cái, thứ tốt thế này sao không lấy ra ngay từ đầu, nhưng khi tưởng tượng tới giá cả của thứ này liền bình thường lại.

Tuy có suy nghĩ, tốc độ đọc chú ngữ của Sở Thiên Biến không có chút thay đổi nào, từng quả từng quả cầu một bay ra đánh lên người Tà Thú Nhân, lượng MP của hắn không ngừng hao tổn, khi lượng MP của hắn chỉ còn đủ phóng thêm một đòn Phần Nộ, lượng MP của Vận Mạt còn tới 80.

Sau 2 phút chiến đấu, lượng HP của Tà Thú Nhân đầu mục chỉ còn 1100, thương tổn Sở Thiên Biến tạo thành nhiều hơn Vận Mạt 300, hấn tạo thành tổng cộng 1400 điểm tổn thương.

Ngay khi Sở Thiên Biến chuẩn bị uống sơ cấp-nhanh chóng khôi phục ma pháp được tề, Nhạ Tại Lâm Sao la lên một tiếng làm cho mọi người run lên.

-Mạt tỷ, em, em không còn MP nữa.

Nhạ Tại Lâm Sao nói lời này giống như một đòn trí mạng đánh trúng tim mọi người.

Vận Mạt gấp giọng hỏi:

-Sơ cấp nhanh chóng khôi phục ma pháp được tề đâu?

Nhạ Tại Lâm Sao khóc nức nở:

-Đã uống, còn đang làm lạnh!

Nghe vậy, 3 người Vận mạt nhìn không được cảm thấy tuyệt vọng.

Mà bên kia, Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không cũng đang tán gẫu.

-Hương Thảo huynh, không thể giấu hàng nữa, Mục Sư không còn MP rồi.

-Thiên Hồi lão đệ, com có thể ăn nhiều, nhưng nói thì không thể nói lung tung. Tôi giấu dốt chỗ nào? Từ tình hình vừa rồi, cậu có biết tôi dùng đại kiếm chống đỡ Boss công kích bao nhiêu lần không? Là một Chiến Sĩ, đây đã là cực hạn, cậu có biết không?

-Vừa rồi anh định chống đỡ 72 lần, thành công chống đỡ 21 lần, 30% xác suất thành công.

-Bà mẹ nó! Cậu còn có thể phân tâm khi đánh Boss nữa sao? Ngay cả lão tử chống đỡ bao nhiêu lần cậu cũng nhớ rõ, thuật Phẫn Nộ của cậu thật sự chỉ có 2.5 giây sao? Tiểu tử cậu mới là kẻ giấu hàng đó!

-Thật sự chỉ có 2.5 giây.

-Tôi có thể thành công chống đỡ với xác suất 30% đã là cực hạn!

-Đây là cực hạn thật không tôi không biết, nhưng tôi biết nếu đây là cực hạn thì chúng ta sẽ diệt đoàn, sau đó cùng nhau hồi sinh.

-Mẹ nó, tính cách của tiểu tử cậu thật đáng ghét!

-Vận Mạt tiểu thư muốn khóc. . .

Một bên, Nhạ Tại Lâm Sao dùng lượng MP cuối cùng thêm một cái Thánh Quang Thuần cho Hương Thảo Thiên Không, vì vậy cô chỉ có thể đứng nhìn Boss mang theo tiếng gào thét hướng về phía Hương Thảo Thiên Không đánh tới, lúc này lượng HP của Hương Thảo Thiên Không chỉ còn sót lại 140 điểm, chỉ cần BOSS đánh ra một cái Bạo Kích thì Hương Thảo chắc chắn sẽ treo.

Vận Mạt nhìn cây búa lớn nên xuống, Thánh Quang Thuần cũng vỡ ra, hai mắt cô không tránh khỏi hiện lên sự buồn bã rồi cô nhắm mắt lại.

"Hắc!"

Lúc này, Hương Thảo Thiên Không nhìn cây búa đập tới, hấn cười khẽ một tiếng, hai tay nắm chặt đại kiếm để trước ngực, hấn tạo thành động tác giống như là động tác khi kỵ sĩ thực hiện nghi lễ, hấn bắt đầu đón đỡ công kích của Tà Thú Nhân.

"Keng"!

Một tiếng va chạm vang lên, Cuồng Bạo Boss đánh tới một chiêu Anh Dũng Đả Kích, thế nhưng một đòn này lại bị Hương Thảo ngăn cản.

Hương Thảo Thiên Không vẫn bất động như núi!

-Đây là, đây là. . .

Di Nhiên Chi Nhạ run rẩy nói, âm thanh của hấn do run rẩy nên có chút biến dị:

-Đây là Nhất Tuyến Thiên!

-Bất động như núi – Nhất Tuyến Thiên!

Vận Mạt cũng rất kinh ngạc.

Mà lúc này, Sở Thiên Biến đã nuốt bình nước thuốc, [Pháp trượng cháy đen] đặt trước mặt, chú ngữ thuật Phần Nộ vang lên, cũng là Pháp hệ nên Vận Mạt nhận thấy lần đọc chú ngữ này của tên Druid bên cạnh đã thay đổi.

Lúc này thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ rõ ràng đã ngắn hơn trước một chút, tựa hồ có âm tiết nào đó đã thay đổi, lập tức, trên đỉnh pháp trượng, một quả cầu xanh biết xuất hiện, to lên rồi văng ra. . .

-2, 4 giây! ! !

Vận Mạt rốt cuộc không thể bảo trì bình tĩnh, giọng nói của cô đã có chút run rẩy

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 27: Sở Thiên Biến Thắng Lợi Trở Về

Quả cầu màu xanh biết dưới ánh trắng mờ ảo tạo thành một vết sángbay thẳng tới sau lưng Tà Thú Nhân rồi nện mạnh vào.

"-45" !

Thương tổn của thuật Phần Nộ xuất hiện trước mặt mọi người, con số này cũng khôn kinh người, con số này không có chút thay đổi nào so với trước đó, nhưng nó lại làm cho khuôn mặt Vận Mạt cả thấy nóng hơn.

Kỳ thật, thuật Phần Nộ của Sở Thiên Biến phát ra sau 2,4 giây, nó chỉ nhanh hơn thuyết mình 0,1 giây, thời gian ngắn như vậy người bình thường căn bản không thể phát hiện, lại càng không nói tới cái gì rung động.

Nếu so sánh, Hương Thảo Thiên không hai tay cầm kiếm, ngăn cản một kích của Boss mới đáng để người khác rung động.

Có điều Vận Mạt là một Pháp Sư, cô rất mẫn cảm với thời gian đọc chú ngữ, thời gian Sở Thiên Biến đọc chú ngữ từ 2,5 giây đột nhiên giảm xuống còn 2,4 giây, Di Nhiên Chi Nhận và Nhận Tại Lâm Sao có lẽ không có phát hiện, nhưng chuyện này không thể giấu Vận Mạt được.

Trong khoảng cách 20% khác biệt, thay đổi từ lớn hơn 20% cho tới giống như thuyết mình với một Pháp hệ có lẽ không khó, chỉ cần quen tay là có thể làm được, chỗ khác biệt là ai nhanh ai chậm mà thôi.

Nhưng mà thời gian đọc chú ngữ từ ngang bằng với thuyết mình kỹ năng cho tới ngắn hơn 20%, muốn giảm là chuyện vô cùng khó.

Trong trò chơi, có vô số người bị kẹt lại ngay cái khảm này.

Nhưng mà giờ phút này, ngay trước mặt Vận Mạt, Sở Thiên Biến cứ như vậy tùy ý đem thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ từ 2,5 giây áp súc xuống còn 2,4 giây, mặc kệ trước đó hấn che giấu thực lực hay là vừa rồi đột nhiên hiểu thông, chỉ chuyện hấn vượt qua cái khảm kia thôi cũng đủ để Vận Mạt rung động rồi.

-Bà mẹ nó! Tiểu tử cậu giảm thời gian đọc chú ngữ xuống chỉ còn 2,4 giây! ? Cái gì mà thời gian đọc chú ngữ chỉ có 2,5 giây? Chê mất lão tử mù à? Đừng tưởng rằng chỉ mình cậu mới biết số học!

-Câm miệng! Chỉ trùng hợp thôi, đừng phiền tôi, tôi đang đọc chú ngữ đó, thấy không?

-Hắc! Cậu cho đây là hiện thực? Đọc chú ngữ và nói chuyện trong kênh bạn tốt có xung đột gì với nhau chứ, cần gì yên lặng? Bị tôi vạch trần bộ mặt thật nên xấu hổ không dám gặp người chứ gì?

Trong kênh bạn tốt, Hương Thảo Thiên Không không ngừng la hét nhưng Sở Thiên Biến không thèm để ý tới hấn, lúc này hấn đang tập trung điều động tất cả cảm giác đi kiểm tra, nắm bắt linh cảm, loại cảm giác này từ sau khi đấu với Phi Vũ Thiên Mạng xong hấn không còn gặp nữa.

-Thì ra là thế, 2 cái âm tiết dung hợp, hình thành một âm tiết mới. Thuật Phần Nộ có 50 âm tiết nay chỉ còn 49, thời gian đọc chú ngữ tự nhiên sẽ giảm 0,1 giây, mà cái gọi là cực hạn hấn là đem 20 trong 50 cái âm tiết dung hợp lại, biến đoạn chú ngữ này từ 50 âm tiết giảm xuống chỉ còn 40, cứ như vậy chỉ cần 2,0 giây là có thể hoàn thành.

Sở Thiên Biến có chút hiểu ra, hấn bắt đầu đi cảm nhận sự khác nhau của những âm tiết, hấn định một lần nữa dung hợp chúng lại, nhưng hấn cảm nhận, thử nghiệm thế nào đi nữa thì hấn cũng không thể cảm giác được có âm tiết có thể dung hợp.

Đúng lúc này, pháp trượng của hấn từ từ buông xuống, lượng MP của hấn đã hao hết, không thể phóng ra thuật Phần Nộ nữa, mà Tà Thú Nhân trước mặt cũng vừa lúc hét lên một tiếng, cây búa lớn rút xuống đất, thân thể giống như quả bóng bị thùng, rất nhanh liền biến thành bộ dáng ban đầu, "sau đó

ngã xuống đất.

-Leng keng. . . , đoàn đội người chơi Hương Thảo Thiên Không thành công đánh chết Tà Thú Nhân đầu mục-Cường Hóa, MiroForest danh vọng +50, danh vọng Tuần Thủ trận doanh +30.

-Người chơi Hương Thảo Thiên Không thành công đánh chết Tà Thú Nhân đầu mục Cường Hóa, đạt được 2000 exp, cấp bậc tăng lên tới 7 cấp.

-Người chơi Tuyệt Thiên Hồi thành công đánh chết Tà Thú Nhân đầu mục Cường Hóa, đạt được 2000 exp, cấp bậc tăng lên tới 7 cấp.

-Người chơi Vận Mạt thành công Tà Thú Nhân đầu mục Cường Hóa. . .

-Người chơi Nhạn Tại Lâm Sao. . .

-Người chơi Di Nhiên Chi Nhận. . .

Ánh sáng trắng cấp xuất hiện trên đám người Sở Thiên Biến, âm thanh hệ thống không ngừng vang lên, Hương Thảo Thiên Không đặt kiếm xuống, mỉm cười nhìn chăm chú vào Vận Mạt, ánh mắt kia tràn ngập tình xâm lược làm cho Vận Mạt nhin không được đỏ mặt.

Thế nhưng Sở Thiên Biến đứng bên cạnh mãi cảm cảm giác được trong ánh mắt kia còn có một tầng ý nghĩa khác, về phần ý nghĩa của nó hẳn cũng không rõ lắm, cũng lười đi để ý, hẳn chỉ để ý tới trang bị rơi ra và tấm da dê bên cạnh Boss.

-Hương Thảo huynh, anh là đội trưởng.

Sở Thiên Biến ở một bên nhắc nhở Hương Thảo Thiên Không.

-Ách! Không thể tưởng được thật sự có thể đánh ngã BOSS, đây chính là 10 cấp Hi Hữu Tinh Anh quái vật a!

Hương Thảo Thiên Không khoa trương cười to, nhưng Sở Thiên Biến mơ hồ cảm thấy trong nụ cười có chút tự giễu.

Vận Mạt xoay người lại nhặt tấm da dê bên cạnh Tà Thú Nhân lên, Sở Thiên Biến đoán rằng đó mới là mục đích của cô nàng

Vận Mạt cười rộ lên, nhìn hai người Sở Thiên Biến, cô nàng chân thành cười:

-Đúng vậy! Tôi cũng không ngờ có thể đánh ngã Hi Hữu Tinh Anh quái vật, dựa theo ước định trước đó, vật phẩm BOSS rơi xuống, Thiên Hồi tiên sinh và Hương Thảo huynh được ưu tiên lựa chọn, nếu không có vật phẩm chúng tôi có thể dùng, hai người cứ việc lấy hết.

-Người phụ nữ này xem như cũng có chút phúc hậu.

Sở Thiên Biến suy nghĩ, không khách khí, gật đầu nói: "Tốt."

Hương Thảo Thiên Không đi đến bên cạnh BOSS, nói:

-Trước hết xem thử con Boss này rớt cái gì.

Lật thi thể Boss, vật phẩm rớt ra, khi nhìn thấy chúng mọi người đều nhin không được hít vào một hơi.

【 Đồng Khai dính máu 】: áo giáp, cấp bậc: 10, phẩm chất: Ưu Tú. Vị trí: Ngực.

Phòng ngực: 300

Thẻ lực +8

Lực lượng +5

【 Đại Lưng da dê 】: bì giáp, cấp bậc: 8, phẩm chất: Ưu Tú. Vị trí: đại lưng

Phòng ngực: 40

Thẻ chất +5

Trí tuệ +5

Tà Thú Nhân đầu mục Cường Hóa tuôn ra chỉ có 2 món trang bị, hơn nữa đều là vật của Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không, có điều đây không phải là chỗ mà bọn họ than thở, thứ hấp dẫn bọn họ chính là một tấm da dê.

【 Tinh Quang Trụ Cường Hóa 】: Sách kỹ năng• Bình Hành Druid.

-Thế mà rơi ra sách kỹ năng!

Nhận Tại Lâm Sao lộ ra sự hâm mộ, cô kêu lên:

-Đây cũng quá khoa trương à nha, không ngờ lại ra sách kỹ năng của Druid! Không công bình, rất không công bình!

Nhất thời, bốn người đều dùng ánh mắt ghen tị hâm mộ nhìn Sở Thiên Biển, người này quả thật là quá may mắn.

Trong đám người chỉ có Sở Thiên Biển là không có gì vui sướng, từ biểu hiện của 4 người hẳn có thể biết được thứ này là đồ tốt, vấn đề là hẳn không biết nó có chỗ tốt gì, trong đồng tư liệu sưu tầm của hắn, hắn biết rất ít về thứ này, chính vì vậy hắn không thể hình thành hệ thống khái niệm, hắn vốn tính đi vào Dạ Tước một thời gian sẽ từ từ tìm hiểu về thứ này.

Lúc này, đôi mắt của Vận Mạt có chút ánh sáng lóe lên, cô ta không xác định hỏi:

-Thiên Hồi tiên sinh, ngài định chuyển chức Bình Hành Druid?

Nghe vậy, 4 loại hình chức nghiệp xẹt qua trong đầu Sở Thiên Biển, Sở Thiên Biển gật đầu:

-Đương nhiên, dường như tôi có thiên phú về mặt Pháp hệ.

Kỳ thật, hắn chỉ có hứng thú với thời gian đọc chú ngữ mà thôi.

-Vật phẩm rơi ra đều thuộc về hai vị.

Vận Mạt mỉm cười, nghe được Sở Thiên Biển trả lời, trong lòng cô nàng đột nhiên dâng lên sự tiếc nuối và vui mừng.

Sở Thiên Biển và Hường Thảo Thiên Không cũng không khách khí, hai người tiến lên thu thập trang bị, sau khi Sở Thiên Biển đem đai lưng, sách kỹ năng ném vào ba lô, hắn bỗng nhiên phát hiện bên cạnh đó có vật gì dính máu.

【Vỏ cây dính máu】: cấp bậc: 0, phẩm chất: vật phẩm màu trắng. Sử dụng: không rõ, có thể bán cho thương nhân. Chức nghiệp: Druid.

-Đây là cái quái gì?

Sở Thiên Biển cầm vỏ cây trong tay, lật qua lật lại nhìn một chút, lúc này hắn có chút hồ đồ.

Hường Thảo Thiên Không tùy ý liếc mắt một cái, sau đó nói trong kênh bạn tốt:

-Màu trắng vật phẩm? Bình thường đều là thứ ném cửa hàng. Có điều thứ này hạn định là của Druid, ách, cũng có thể là một ít tài liệu phó chức nghiệp, có lẽ trong tương lai có thể dùng để rèn hoặc là may, nó chuyên môn làm trang bị cho Druid cũng không chừng. Dù sao mặc kệ là gì thì cứ lưu lại, nói không chừng sau này sẽ đáng giá.

"Đúng." Sở Thiên Biển gật đầu, tùy tay ném thứ này vào ba lô, sau đó thỏa mãn mỉm cười, hành trình lần này có thể nói là đã viên mãn.

-Tốt lắm, chúng ta trực tiếp trở về thôn đi.

Vận Mạt cười nói.

Hường Thảo Thiên Không nghe vậy sững sốt, kinh ngạc nói:

-Sao vậy? Không giết trở về sao?

Lập tức, Chiến Sĩ nhìn thấy ba người Vận Mạt lấy từ ba lô ra một cuộn giấy, sau khi xé nát, ba người đồng thời biến mất.

-Oa ~ kháo! Không ngờ lại sử dụng hồi thành quyền trực, thứ này lúc đầu hệ thống chỉ cho một cái! Thật xa xỉ.

Hường Thảo Thiên Không lắc đầu, nghiêm trọng khinh bỉ hành vi phá sản này.

-Chúng ta cũng trở về theo cách đó thôi.

Sở Thiên Biển cũng lấy từ ba lô ra một cuộn giấy.

-Khoang khoang! Video đâu? Tiêu hủy cho tôi!

Sở Thiên Biển nhìn Hường Thảo Thiên Không, nói:

-Anh cho rằng tôi nhân chán thế à, không có việc gì đi quay một tên cùng giới? Giới tính của tôi rất bình thường đó.

Nói xong, Sở Thiên Biển liền xé nát hồi thành quyền trực, thân hình hắn ngay lập tức biến mất.

-Tuyệt Thiên Hồi! Chú mày cứ chờ, lần sau đừng cho tôi có cơ hội. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 28: Hết Thả Chỉ Mới Bắt Đầu

Sở tay sinh tồn của gà con • mục thứ 5: vật phẩm công nhận - đây là một môn học vắn, cũng là môn học bắt buộc của gian thương.

Đầu tiên, khi có trang bị. Trang bị trắng lúc đầu trừ bản thân dùng, cửa hàng là nơi tốt nhất dành cho chúng; Những loại trang bị khác - nhớ kỹ một chút, lúc đầu trò chơi, chỉ nên mặc chúng đánh Boss cao hơn mình 2 cấp bậc.

Tiếp theo, vật phẩm quái rơi xuống. Chỉ cần nhớ kỹ một chút, khi trang bị trắng rơi xuống, không nên do dự, cứ bán chúng cho cửa hàng, loại phương thức này được sử dụng tới 99%.

Tiếp theo, nguyên liệu phó chức nghiệp. Lúc đầu trò chơi, bất cứ nguyên liệu gì cũng có chỗ dùng, bán cho cửa hàng là hành vi xa xỉ, thấp mua cao bán mới là hành vi chính xác của một gian thương. Một gian thương xuất sắc phải có khứu giác linh mẫn với các loại nguyên liệu, cái mũi phải không kém với lãg từ tình trường người mùi phụ nữ.

Cuối cùng, vấn đề giá trị vật phẩm. Vĩnh viễn nhớ kỹ một câu —— ít thì quý, thị trường là nơi kiểm tra vật phẩm tốt nhất!

...

Trong quảng trường, đám đông mặc dù không đông như lúc đầu nhưng vẫn ồn rất náo nhiệt.

Đoàn người Sở Thiên Biến xuất hiện trên quảng trường không có làm cho ai chú ý, mặc dù ngẫu nhiên có người quét mắt nhìn Vận Mạt, nhưng số lượng rất ít, mọi người phần lớn đều tập trung luyện cấp, ai lại dành thời gian đi chú ý hoa cỏ ven đường chứ.

Năm người cùng nhau trả nhiệm vụ, sau đó liếc nhìn nhau một cái, mọi người đều biết đã tới lúc tách ra.

Vận Mạt cười nói:

-Vô cùng cảm tạ sự giúp đỡ của hai vị, đáng tiếc tôi chỉ là người chơi bình thường cũng không có cách nào khác để bài tỏ sự cảm kích. Không bằng như thế này, thêm bạn tốt đi, về sau nếu cần xin cứ gọi.

Sở Thiên Biến mỉm cười, vỗ vỗ ba lô nói:

-Vận Mạt tiểu thư khách khí, thù lao tôi rất hài lòng. Về phần thêm bạn tốt, tôi đã quen một thân một mình, có cơ hội sẽ gặp lại.

Nói xong, hắn không nói thêm lời nào mà chỉ quay đầu rời khỏi.

-Người này sao lại như thế chứ!

Nhận Tại Lâm Sao tức giận trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến:

-Thật sự không đáng khen chút nào.

Vận Mạt lơ đãng cười nhìn chăm chú Hương Thảo Thiên Không:

-Hương Thảo huynh, chúng ta thêm bạn tốt đi.

Hương Thảo Thiên Không nhún vai, cười nói:

-Tôi cũng quen một thân một mình rồi, vẫn là sau này gặp lại tốt hơn.

Nói xong, hắn khoát tay, khiêng đại kiếm đuổi theo Sở Thiên Biến.

-Này, hai tên này cũng quá . .

Nhận Tại Lâm Sao mở to hai mắt, cô thật sự không nghĩ tới Vận Mạt chủ động yêu cầu thêm bạn tốt lại bị bọn họ chối từ.

-Được rồi Nhận nhì.

Vận Mạt thu lại nụ cười, trừng mắt nhìn hai người bạn một cái rồi trầm ngâm, nói:

-Không có gì kỳ quái, hai người kia hiển nhiên là cao thủ khó gặp, bọn họ đã sớm phát hiện chúng ta đang che giấu nhiều thứ. Hai người chịu thiệt nên tất nhiên là không muốn qua lại với chúng ta.

...

Dưới ánh sáng mờ ảo, Sở Thiên Biến đi một mình trên đường lớn, nhìn về phía cuối con đường, trong đầu hẳn lúc này đang hồi tưởng lại tình cảnh đánh Boss vừa rồi, khi nhớ tới những cử chỉ của Vận Mạt, hẳn nhin không được cười lạnh một cái.

Ngay lúc này, kênh bạn tốt bỗng nhiên xuất hiện, Sở Thiên Biến bất đắc dĩ lắc đầu, hẳn chỉ thêm một người vào khung bạn tốt, không cần hỏi cũng biết người này là ai.

Sau khi chuyển kênh, tiếng quát mắng của Hương Thảo Thiên Không như đại liên không ngừng bắn vang lên.

-Con bà nó! Tôi nói này Thiên Hồi lão đệ, mới đánh xong đã chạy trốn, bỏ tôi lại một mình, có biết như vậy là rất không có nghĩa khí hay không? Người ta nói một đời làm huynh đệ, mà huynh đệ là dung để bán, câu nói này không sai chút nào.!

Sở Thiên Biến nghe vậy, tức giận trả lời:

-Tôi bỏ lại ư, không phải ở lại mới đúng với tâm nguyện của Hương Thảo huynh sao. Anh già nhập đội ngũ chẳng lẽ chỉ vì muốn hoàn thành? Vận Mạt tiểu thư mới là mục đích thật sự của anh phải không. Tôi còn đang kỳ quá đây, anh không cùng người đẹp vùng vấp cảm tình hay sao mà có thời gian chú ý tới tôi thế. Nói tới thấy sắc quên bạn, thấy sắc bán đứng anh em thì Hương Thảo huynh mới chính là điển hình.

Bị vạch trần, Hương Thảo Thiên Không cũng có chút xấu hổ, hẳn cười nói:

-Hắc hắc! Dù sao thì cũng vì nhiệm vụ mà thôi! Cùng ai làm cũng vậy thôi, huống hồ chúng ta xem như là thắng lợi trở về. Kinh nghiệm, danh vọng, trang bị đều có.

"A?" Sở Thiên Biến chậm biếm một tiếng, hỏi lại:

-Vậy Hương Thảo huynh hiện đang làm gì? Thật sự cùng người phụ nữ kia ở cùng một chỗ sao? Tôi thấy anh đang chạy sang một góc nào đó một mình đánh quái nha.

Vừa dứt lời, Hương Thảo Thiên Không liền yên lặng, sau một lát, đột nhiên một chuỗi tiếng chửi bậy vang lên:

-Mẹ nó mẹ nó mẹ nó. . . , lão tử thật vất vả mới coi trọng một người phụ nữ. Khó khăn lắm cô nàng mới nhờ trợ giúp, thế nhưng mà tình huống thực tế, cô nàng sau khi làm xong nhiệm vụ còn không thêm nói thật với lão tử, mẹ nó! Nam nhân đều bị coi thường mà.

-Cũng không xem như làm công miễn phí, ít nhất thì cũng có được kiện áo giáp kia, Không phải sao?

Sở Thiên Biến mỉm cười hỏi lại, giọng nói không mang theo chút đồng tình nào, tình huống của Hương Thảo Thiên Không hẳn thấy rất nhiều, Ngụy Kim Tịch từng vài lần bị như vậy, lúc ấy tên kia còn liên tục chửi mắng tới mức gà bay chó sủa.

Lúc này Sở Thiên Biến cũng hiểu được tên động vật giống đực này bị phản muốn chết cũng không phải là do muốn lãng tử hồi đầu, mà là bị nữ nhân đùa giỡn, tâm cao ngạo của lãng tử bị chà đạp nên mới bị phản như vậy.

Nói tóm lại, xứng đáng!

Lúc này, trong lòng Sở Thiên Biến có thêm một đánh giá mới về đám lãng tử tình trường: con gián!

Quả nhiên, Sở Thiên Biến thuận miệng hỏi lại, Hương Thảo liền nói không ngừng miệng:

-Thiên Hồi lão đệ, cậu cố ý chê cười phải không? 10 cấp áo giáp màu xanh hiện tại tuy hiếm lạ, nhưng con mẹ nó! Tôi dám thề, ban thưởng của Vận Mạt ít nhất cũng phải có giá trị gấp 2 lần thứ Boss rơi ra. Chỉ có một cái áo giáp màu xanh, mẹ nó, thua lỗ lớn!

-A? Có chuyện này? Tôi thật không biết a.

Sở Thiên Biến không mặn không nhạt đáp lại, trong lòng càng thêm xác định phỏng đoán lúc đầu của mình.

Hương Thảo Thiên Không nhất thời nổi trận lôi đình, mắng:

-Mẹ nó, lại vờ vịt, lại giả bộ! Thiên Hồi lão đệ, làm người không thể vô sỉ như thế chứ!

-Tôi thật sự không biết, chỉ là trực giác báo hiệu có chút không ổn mà thôi.

Sở Thiên Biển nói.

-Trực giác?

Hương Thảo Thiên Không cười lạnh,

-Mẹ nó, Tà Thủ Nhân đầu mục Cuồng Hóa treo, chúng ta nhận được vinh dự +50, Tuân Thủ trận doanh +30 danh vọng. Hai loại ban thưởng này chỉ có phó bản hình thức Địa Ngục mới có. Tin tức này có lẽ người chơi bình thường không biết, nhưng cậu thì phải biết? Cố Nói vậy là ám chỉ tôi có mắt không trông, bị phụ nữ đùa giỡn phải không?

-Bị đùa giỡn cũng chỉ có thể cam chịu, lúc đó tôi có thể làm gì được chứ? Chẳng qua tôi chỉ nhiều hơn anh một quyển sách kỹ năng mà thôi. An tâm luyện cấp đi, trò chơi chỉ mới bắt đầu mà thôi. . .

Sở Thiên Biển nghĩ nghĩ, nói:

-Người phụ nữ kia không đơn giản, Hương Thảo huynh không nên chọc tới mới tốt.

Sở Thiên Biển lúc này đã có thể khẳng định nhiệm vụ Hi Hữu tuyệt đối không phải tùy tiện là có thể gây ra, cũng giống như lời ghi trong sổ tay sinh tồn, nhiệm vụ Hi Hữu cũng không phải là người chơi bình thường có thể gặp được. Vận Mạt có thể gây ra nhiệm vụ Hi Hữu nói lên một việc cô ta là một cao thủ hoặc là sau lưng cô ta có một thế lực không tầm thường ủng hộ.

Mà Vận Mạt sở dĩ cần đi tìm đội ngũ là vì trò chơi mới bắt đầu, thế lực sau lưng cô ta không có tập trung ở Phong Ngữ trấn. Cho nên Sở Thiên Biển và Hương Thảo Thiên Không mới có thể gặp mặt cô ta rồi cùng nhau làm nhiệm vụ.

-Hừ! Lời này còn nghe được.

Hương Thảo Thiên Không có chút dụ lại, khẽ thờ dài:

-Đúng vậy! Trò chơi chỉ mới bắt đầu. . .

Dưới ánh trăng mờ ảo, trên cánh đồng thênh thang có ánh huỳnh quang bay qua, gió nhẹ từ hướng Nam thổi tới giống như một khúc hát dịu dàng.

Một gã Druid cảm trọng, cô độc đi trên con đường, ánh trăng chiếu rọi xuống kết hợp với hắc tạo thành một cái bóng dài, thật dài, cánh đồng lúa mạch hai bên như tạo thế không ngừng lay động.

Cuối con đường, ánh đèn của Phong Ngữ trấn dần dần xuất hiện. . .

...

Cùng lúc đó, ở một góc bí mật, ba người Vận Mạt đang giao tấm da dê nhận được cho một NPC mặt áo choàng đen.

-Cám ơn, người mạo hiểm. Đây quả thật là di vật của bạn tôi, như vậy đi, tôi dùng thứ này làm thù lao, xem như là giúp cô ấy hoàn thành ước nguyện cuối cùng đi.

Nói xong, tên NPC khoát áo choàng đen đưa cho Vận Mạt một tấm thẻ bài, Vận Mạt run rẩy nói:

-Cám ơn Ngài, tôi nhất định sẽ kế thừa di chí của đại pháp sư, tôi sẽ làm cho Hỗn Loạn trận doanh phải run rẩy.

-Nhớ kỹ lời thề này, người mạo hiểm.

NPC nói xong liền rời khỏi.

Đám người Vận Mạt nhìn thấy NPC biến mất, sau đó bắt đầu vui vẻ cười chúc mừng.

-Mạt tỷ, chúng ta rốt cục cũng thành công. Không thể tưởng được Dạ Tước vừa mới bắt đầu, chúng ta lại may mắn như vậy.

Nhận Tại Lâm Sao hoan hô nhảy nhót, giống như người được thưởng chính là cô ta vậy.

Vận Mạt lúc này cũng rất kích động, cô ta liên tục gật đầu:

-Đúng vậy! Thật sự là may mắn, trong lúc vô ý có thể phát hiện tung tích NPC. Cũng may là trước đó tổ tình báo có sưu tầm được tin tức của người nên trước tiên nói với chúng ta, nếu không thì chúng ta cũng đã bỏ lỡ.

Di Nhiên Chi Nhận thở ra một hơi rồi cười nói:

-Cuối cùng cũng công đức viên mãn, tổ trưởng đạt được ban thưởng, năng lực nhất định sẽ áp đảo những người khác.

-Áp đảo những người khác ư? Không, như vậy không đủ.

Vận Mạt nắm chặt tấm thẻ bài trong tay, trong đôi mắt cô ta lóe lên tia sang đã tâm:

-Giỏi hơn cô ta mới là mục tiêu của tôi. Hết thầy chỉ mới bắt đầu. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 29: Hiểu Biết Về Phong Ngữ Trấn

So sánh với với thôn xóm rách nát lúc ban đầu, Phong Ngữ trấn có thể nói là thiên đường.

Sáng sớm, ánh nắng ban mai xuất hiện ở cuối Đông, Sở Thiên Biến rốt cục cũng tới Phong Ngữ trấn.

Ngã ba đường có một tấm bản chỉ đường đang rung rinh trước gió

Trên tấm bản có 3 mũi tên chỉ hướng Nam, Bắc và hướng Tây, mũi tên phía Nam viết- Cụ Phong Hải Loan, hướng đó dẫn về phía Tân Thủ thôn của Sở Thiên Biến

Mũi tên phía Tây viết-vực Sóng Dữ, bên cạnh mũi tên còn có hình ảnh một đầu sọ đen báo hiệu nguy hiểm, mũi tên phía Bắc chỉ về phía Phong Ngữ trấn, nó cũng là mục tiêu hiện tại của Sở Thiên Biến.

Con gió sáng thổi qua ruộng lúa mạch tạo thành những uống lượng theo quỹ tích xinh đẹp, lúc này, trước mặt Sở Thiên Biến chính là Phong Ngữ trấn.

Trời còn chưa sáng hẳn nên ngọn đèn nơi này còn chưa tắt, bên trong trấn là những ngôi nhà với kiến trúc thời Trung Cổ, trong không khí thỉnh thoảng vang lên những tiếng nhạc du dương, như có như không quanh quẩn bên tai Sở Thiên Biến.

Xa xa nhìn lại, trong trấn nhỏ lúc này đang đầy ắp người, âm thanh ồn ào bên trong cho dù là người đứng bên ngoài nữa dậm cũng có thể nghe thấy.

Đây là Phong Ngữ trấn, điểm đến đầu tiên của người chơi sau Tân Thủ thôn, nó cũng là đại bản doanh thứ nhất của người chơi.

Từ từ đi trên đường, khi tình cảnh bên trong hiện ra, Sở Thiên Biến cũng bị nó hù dọa.

Dọc theo đường đi là tình cảnh tấp nập hẳn đã đoán được từ trước, nhưng khi tận mắt nhìn thấy hẳn vẫn bị tình cảnh trước mặt này dọa sợ.

Trên người của người chơi lúc này tuy vẫn còn trang bị rách nát, nhưng trang bị của mọi người đã rực rỡ hẳn lên, tình cảnh này thể hiện sự khác biệt của Phong Ngữ trấn với Tân Thủ thôn.

Thợ Săn đầu đội nón, lưng trường cung, thành thạo đi đạo xung quanh; Ngưu Đầu Nhân Chiến Sĩ mặt giáp nặng, thân mang búa lớn, đứng trên đường vui sướng hò hét; Vong Linh Pháp Sư với bộ xương ốm yếu, tay cầm pháp trượng nhìn xung quanh, Nhân Loại Đạo Tặc đứng kề Vong Linh Mục Sư; đầu ngửa lên trời, nữ Pháp Sư Chu Nho chạy xuyên qua dưới chân đoàn người. . .

Một trấn nhỏ thời Trung Cổ, Ngưu Đầu Nhân, Nhân Loại, Âm Dạ Tinh Linh, Vong Linh, Chu Nho tụ tập lại thành đám đông, trong không khí tràn đầy hương vị vui sướng và mùi rượu đậm đà của Ái Nhân.

Hết thầy cứ ma huyễn như thế. . .

Sở Thiên Biến cũng không có ngại người lâu lắm, rất nhanh hẳn nhớ tới nhiệm vụ của mình – nói chuyện với đội trưởng đội bảo vệ Phong Ngữ Trấn An Lạc.

Nhanh chóng chạy vào đám người, hòa thành một thành viên trong đó, hẳn một bên cẩn thận quang sát xung quanh, một bên nhanh chóng đi tới trung ương, đi tới kiến trúc to lớn nhất trong trấn-Đại Sát thị trấn.

Đi vào quảng trường, Sở Thiên Biến liếc mắt một cái đã tìm thấy được mục tiêu. Không có biện pháp, tên An Lạc này quá mức chói mắt, hẳn mặc áo giáp cuirassiers mà đứng một mình bên cạnh đài phun nước, hai bên người hẳn là hai đội binh lính, hẳn ngồi trên lưng ngựa không ngừng hô lớn:

-Trật tự! Trật tự! Ta lấy danh nghĩa đội trưởng đội bảo vệ Phong Ngữ Trấn thề, nhất định sẽ cam đoan sự an toàn của nơi này.

Một tên phong cách, lời nói đồng dạng như vậy, Sở Thiên Biến cho dù muốn bỏ qua không chú ý tới hẳn cũng khó, có điều lúc này hẳn đang rất nghi ngờ

tính xác thực trong lời nói của tên này, trong từ điển của thợ săn tiền thưởng, người làm cao thường là người chết sớm nhất, cho dù là một tên 30 cấp cũng như vậy.

Trong đầu nhanh chóng suy nghĩ các phương án đánh chết tên này, Sở Thiên Biến từ trong đám người đi ra, đi tới trước mặt An Lạc rồi hành lễ:

-Chào buổi sáng, đội trưởng An Lạc. Tôi được Mục Sư Ba Y giới thiệu tới, xin hỏi ngài có cần trợ giúp gì không?

"Ba Y? Tên kia còn sống a!

An Lạc sừng sốt, khuôn mặt kiên nghị của hắn xuất hiện nụ cười, nhìn Sở Thiên Biến một chút sau đó hắn gật đầu khen ngợi:

-Không tồi, là một người mạo hiểm không tệ.

An Lạc quan sát Sở Thiên Biến một hồi, nói:

-Chỗ này quả thật đang cần rất nhiều sự trợ giúp, gần đây Vực Sóng Dữ lại mất tích một đội binh lính, căn cứ điều tra chúng tôi phát hiện có tung tích của Bạo Hùng. Bạo Hùng! Nó chính là thú cưỡi của đám Băng Tuyết Sơn, thật sự là đau đầu a! Còn có Naga ở Cự Phong Hải Loan và đám Hải Tặc chết tiệt, chuyện phiền toái thật sự nhiều lắm, nhiều lắm. . .

Tiếp theo, An Lạc chuyển chủ đề:

-Có điều thực lực của cậu quá kém, hiện tại cũng giúp không được gì. Cậu trước tiên hãy đi dạo xung quanh, nhìn xem những người khác có cần giúp gì không.

Nói xong, An Lạc không để ý tới Sở Thiên Biến nữa mà quay đầu sang chỗ khác nói cùng nội dung với người chơi khác, nhất thời, trên đầu Sở Thiên Biến đều là gân xanh, vừa rồi hắn nghe cái gì Vực Sóng Dữ, cái gì Bạo Hùng, Cự Phong Hải Loan, trong lòng còn đang hưng phấn, ai ngờ tên chết tiệt này ngay lập tức chuyển chủ đề, nói những thứ này không có liên quan gì tới hắn.

Sở Thiên Biến bình tĩnh đứng ở một bên, hắn cũng không định rời khỏi, hắn lưu ý mỗi động tác của An Lạc, hắn muốn nhìn một chút xem có thể nhận được nhiệm vụ hay không.

Một, hai, ba, bốn. . . , từ đầu tới đuôi An Lạc đều nói giống hệt nhau, ngay khi Sở Thiên Biến sắp từ bỏ, lời nói của An Lạc với người thứ 10 làm cho hắn chú ý.

-Không tồi, mới một thời gian không thấy đã mạnh hơn không ít, được rồi, chỗ này có một nhiệm vụ, hãy đi tới phía Đông chứng thực tung tích của đám Bạo Hùng. Bên kia tương đối nguy hiểm, cậu phải hiểu rõ đó, người mạo hiểm trẻ tuổi.

Sở Thiên Biến nghe vậy, tùy tay ném một cái Cẩm Giác lên người của người chơi kia —— Kiến Tập Kiếm Sĩ, chủng tộc: nhân loại, cấp bậc: 10.

-Đã chuyển chức!

Sở Thiên Biến âm thầm gật đầu, hắn đã hiểu được điều kiện để nhận nhiệm vụ từ chỗ An Lạc, hoặc là lên Lv 10, hoặc là đã chuyển chức, cũng có thể phải cả hai.

Suy nghĩ một chút, Sở Thiên Biến không tiếp tục đứng đó mà quyết định là theo lời An Lạc đi dạo xung quanh, nhìn xem có thể nhận được nhiệm vụ hay không, trước tiên tăng lên cấp 10, sau đó chuyển chức rồi nói sau.

Hiện tại Sở Thiên Biến mới 7 cấp, bởi vì ở Tân Thủ thôn đánh chết Cuồng Loạn Hóa Oanh và Cuồng Hóa Tà Thủ Nhân Đầu Mục nên hiện tại cấp của hắn cao hơn người chơi bình thường không ít.

Chậm chậm đi trên đường, đứng trong đám người, Sở Thiên Biến cẩn thận quang sát xung quanh, sau khi nhớ kỹ địa hình Phong Ngự trấn, Sở Thiên Biến tùy ý đi vào một tiệm may, hắn muốn nhìn xem cửa hàng trong Dạ Tước rốt cuộc có bộ đáng gì.

Đi vào tiệm may, chủ tiệm vừa mới tiễn một người chơi ra thấy Sở Thiên Biến liền mỉm cười, hỏi:

-Ngài có cần gì không? Chỗ tôi có một cái áo choàng ấm áp thoải mái, hơn nữa giá cả cũng vừa phải.

-Cám ơn, tôi nhìn một chút.

Sở Thiên Biến mỉm cười đáp lại, xem vật phẩm trong tiệm, trong lòng hắn không nhận được than thở: Thật đắt! Một cái áo choàng bằng cây đai giá 8 bạc, cho dù đem hết thấy những thứ hắn có bán đi cũng chỉ mới 5 bạc.

Lừa gạt, lừa gạt! Sở Thiên Biến oán thầm hai câu, sau khi xem một vòng hắn phát hiện mình không đủ tiền mua bất cứ món nào, vì vậy hắn hiểu được không có tiền là chuyện không tốt, ngay khi hắn quay đầu lại chuẩn bị đi ra, chủ tiệm liền cười nói.

-Khi ra ngoài khó tránh khỏi có lúc khó khăn. Như vậy đi, người mạo hiểm trẻ tuổi, giúp tôi làm một việc, tôi sẽ cho cậu một cái áo choàng làm bằng cây đai.

Chủ tiệm nói xong liền lấy ra 5 cái khăn tay, đưa cho Sở Thiên Biến, nói:

-Trong trấn có mấy người nhờ tôi làm những cái khăn tay này, cậu giúp tôi đem đi, tôi sẽ dùng tấm áo choàng bằng cây đai để trả thù lao, thế nào? Druid trẻ tuổi, tôi thấy cậu là một Tinh Linh rất lương thiện đó.

-Nhiệm vụ bình thường: Giao hàng.

-Nhiệm vụ giới thiệu: Ông chủ tiệm may nhờ người chơi giao hàng tới tận tay người mua.

-Mục tiêu nhiệm vụ: Thợ rèn Phong Ngữ trấn Rhoda, chủ tiệm thuốc Ramon, chủ tiệm da thú Ngải Vãn, chủ khách sạn Wenner tiểu thư, chủ tiệm máy móc Lô Sâm.

-Nhiệm vụ nhắc nhở: không có tiền, bán sức lao động cũng là chuyện không tệ.

-Tôi hứa sẽ làm hết sức.

Sở Thiên Biến cười tiếp nhận nhiệm vụ, chỉ chạy đi tặng đồ là có được kinh nghiệm, chuyện này hẳn rất sẵn lòng đi làm.

Sau đó, trong đầu Sở Thiên Biến xuất hiện địa đồ của Phong Ngữ trấn, đi tới tiệm thợ rèn Rhoda, khi giao nhiệm vụ, hẳn cũng nhận được một nhiệm vụ giống như vậy, nhiệm vụ là đem 5 cái huy chương giao cho những chủ tiệm khác.

Sau đó, Sở Thiên Biến đi tới tiệm thuốc, giao nhiệm vụ, hẳn lại nhận được một nhiệm vụ. Giờ phút này, hẳn rốt cục cũng hiểu được ý nghĩa của những nhiệm vụ này, nhiệm vụ này là để cho người chơi mau chóng quen thuộc địa hình, nhanh chóng tăng lên 10 cấp.

Sau khi làm xong nhiệm vụ tuần hoàn này, Sở Thiên Biến có được một cái áo choàng, một chiếc nhẫn, một lọ sơ cấp nhanh chóng hồi phục ma pháp, một cái hồi thành quyền trục và một cái đỉnh ốc (Lô Sâm tặng).

Những thứ này có thứ hữu dụng, cũng có cái tạm thời không biết được tác dụng, quan trọng là, Sở Thiên Biến chạy xong thì cũng lên tới 10 cấp.

-Thăng cấp cũng quá đơn giản đi à nha?

Sở Thiên Biến có chút không thể tin được, chỉ cần chạy vài vòng là đã lên 10 cấp, đã có thể tới chỗ Đạo Sư xin chuyển cấp?

Có điều, khi Sở Thiên Biến nhìn thấy lượng kinh nghiệm cần thiết để lên cấp 11, hẳn liền cảm thấy trước mắt tối sầm, trong nháy mắt hẳn đã từ thiên đường rơi xuống địa ngục.

10 cấp thăng 11 cấp cần lượng kinh nghiệm bằng tổng lượng kinh nghiệm cần để tăng từ 1 cấp lên 10 cấp.

-Quên đi, mặt kệ nó.

Sở Thiên Biến bỏ qua chuyện này, nói:

-Hiện tại nên đi chỗ huấn luyện sư để chuyển chức, sau đó đến chỗ An Lạc nhận nhiệm vụ.

Sau một lát, ở trung ương thị trấn, một góc trong đại sảnh, trước nhà của huyền luyện sư Druid, trong đám Druid đang tụ tập, lại có thêm một tên Druid gia nhập. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 30: Một Chuyển

Đây là một ngôi nhà gỗ rách nát, căn cứ theo ánh mắt của Sở Thiên Biến, nếu ngôi nhà này xuất hiện trong hiện thực, nó căn bản không chịu được một cú đá nào của người trưởng thành.

Có điều cũng may mắn là đây là trò chơi, trong trò chơi cũng không có chuyện dùng chân đá. Hơn nữa đây là trung tâm thị trấn, bất cứ hành vi nào phá hư cảnh quan hoặc là công kích NPC đều là hành vi cấm, khi có người vi phạm, An Lạc chắc chắn sẽ không ngồi yên.

Trong nhà gỗ có đầy người, những chủng tộc có thể chọn chức nghiệp Druid đều có mặt, Ngưu Đầu Nhân, Ám Dạ Tinh Linh, Cự Ma, Địa Tinh, Viễn Cổ Tinh Linh đang tụ cùng một chỗ, tình cảnh này có chút giống như ngày lễ tết.

Hơn nghìn người cùng lúc chuyển chức là chuyện không thể nào, cho dù huấn luyện sư Druid mạnh mẽ thế nào đi nữa cũng chỉ có thể cùng lúc tiếp 10 hoặc trăm người mà thôi.

Roi vào đường cùng, người chơi chỉ còn cách xếp thành một hàng dài, dựa theo thứ tự kiên nhẫn chờ đợi, chuyện như vậy quả thật ngoài dự kiến của Sở Thiên Biến. Sau khi gặp 2 kẻ đỡ hơi Lan Ngũ Lan Lục, lại kiến thức được long dạ và thủ đoạn của cô nàng Vạn Mạt, ấn tượng của Sở Thiên Biến về người chơi không còn tốt như trước, thế mà ở nơi này lại không có một ai chen ngang, chuyện như vậy quả thật rất khó tưởng tượng.

Có điều người khác không làm không có nghĩa là hắn không làm, nhìn một hàng dài trước mặt, hắn từ sớm đã không có kiên nhẫn, hắn chuẩn bị bước tới phía trước.

Ngay khi Sở Thiên Biến chuẩn bị đi, sự nóng nực của đám người chơi phía trước hấp dẫn hắn, Sở Thiên Biến dừng lại cẩn thận nghe vài câu, sau đó hắn liền quyết định kiên nhẫn chờ.

Nguyên lai, không phải chỉ có một mình Sở Thiên Biến muốn chen ngang, trước đó đã có rất nhiều người làm việc này.

Kết quả là người đó bị rất nhiều gia tộc cảnh cáo, sau khi tiến vào bên trong không ngờ còn bị huấn luyện sư ném vào ngục giam, lý do là không hiểu trật tự trước sau.

Có tiền lệ trước đó nên không có ai dám chen ngang, một đám đoàn kết hữu ái xếp hàng theo thứ tự, thậm chí có người logout xong trở lại còn có người hữu hảo nhường lại vị trí vốn có.

Sở Thiên Biến không muốn vào ngục giam, tuy rằng hắn rất muốn thử nghiệm không khí nghiêm mật ở đó, nhưng chuyện phiền toái thế này khi chấp hành nhiệm vụ hắn cũng không muốn làm.

Có điều khi đã kiên nhẫn, Sở Thiên Biến kiên nhẫn luôn luôn dài hơn bất cứ người nào, hắn bắt đầu thông thả đi theo đội ngũ đi tới, một bên xem xét vật phẩm trên người, tỉ mỉ tiến hành kiểm tra phán đoán.

Suốt cả buổi sáng, Sở Thiên Biến rốt cục cũng đi vào ngôi nhà, ngay khi thấy huấn luyện sư, hình ảnh một Druid già hiền lành trong tâm trí hắn ngay lập tức biến mất, không còn sót lại chút nào.

Huấn luyện sư bên trong là một Ngưu Đầu Nhân to lớn, bộ tộc Ngưu Đầu Nhân tôn trọng tự nhiên từ trước tới nay luôn là lực lượng trung kiên của chức nghiệp Druid, tên NPC Ngưu Đầu Nhân trước mặt này tên là Đặng Phổ Tư, trên người mặc một bộ áo giáp màu xanh và một váy chiến rộng thùng thình.

Nói thực ra, nam tính mặc váy chẳng ra gì, nhưng trong chức nghiệp Druid thì nó lại rất bình thường, đại Druid, cao giai Shaman thường mặc váy dài rục rờ hoặc là váy liền giáp, đối với người tìm hiểu tinh tức về Druid như Sở Thiên Biến, điều này cũng không có gì mâu thuẫn.

Nhưng điều làm Sở Thiên Biến không thể chấp nhận là tên này lại có mái tóc đuôi gà.

Trong đầu không khỏi xẹt qua Hương tạo hình của Hương Thảo Thiên Không, Sở Thiên Biến bắt đầu đi lác đác, thầm nghĩ: hy vọng bề ngoài và nội tâm không giống nhau, hơn nữa đây cũng chỉ là trò chơi.

-Chào cậu nhóc, đến xin chuyển chức sao? Không tồi, không tồi, tuy rằng Âm Dạ Tinh Linh luôn luôn gầy yếu, có điều có thể nhận ra cậu cũng rất mạnh khỏe.

Đặng Phổ Tư dùng ánh mắt đánh giá Sở Thiên Biến, sau đó không ngừng gật đầu khen ngợi, hắn hỏi:

-Như vậy, cậu muốn chuyển thành loại Druid nào? Triệu Hồi Tinh Linh Sấm Lôi trợ giúp chiến đấu? Hấp thu Tự Nhiên lực, cung cấp đoàn đội sự trợ giúp cần thiết? Hay là học theo ta, trở thành Ác Điều Druid biến thân thành động vật?

Đặng Phổ Tư nhìn chăm chú làm cho Sở Thiên Biến nổi da gà, hắn không ngừng oán thầm người lập trình, đồng thời thận trọng trả lời:

-Đặng Phổ Tư đạo sư tôn kính, Tôi muốn trở thành một Bình Hành Druid.

Căn nhà trong ngăn ngòi lâm vào bình tĩnh, Đặng Phổ Tư chớp chớp mắt, hỏi:

-Cậu muốn trở thành một Bình Hành Druid?

-Đúng vậy.

Đặng Phổ Tư nhìn Sở Thiên Biến, trong ánh mắt lộ ra sự trang nghiêm, trầm giọng nói:

-Druid trẻ tuổi, cậu phải hiểu rõ, con đường phải đi khi trở thành một Bình Hành Druid là rất gian nan đó.

-Tôi biết, tôi lựa chọn trở thành một Bình Hành Druid.

Âm thanh trong trẻo quanh quần ngôi nhà gỗ, ánh nắng mặt trời lúc giữa trưa chiếu xuyên qua khe hở rơi vào huấn luyện sư và Âm Dạ Tinh Linh, một màn này rất bình thường, nó giống như những người khác, huấn luyện sư trịnh trọng hỏi, người chơi thì nói ra quyết tâm của mình.

"Tốt."

Đặng Phổ Tư hài lòng, gật đầu nói:

-Hy vọng cậu nhớ rõ những lời hôm nay, cậu phải kiên định đi tiếp con đường này. Một Bình Hành Druid tiền bối vĩ đại từng nói, tôi chuyển lời tặng cho cậu —— mặc kệ con đường phía trước nhấp nhô, hok đi thế nào đi nữa, chỉ cần kiên định, bước đi của cậu chính là sự truyền kỳ!

-Chỉ cần kiên định, bước chân sẽ là sự truyền kỳ. . .

Sở Thiên Biến giặt mình, hẩn trịnh trọng gật đầu, nói:

-Tôi nhất định sẽ trở thành một Bình Hành Druid xuất sắc.

Đặng Phổ Tư yên lặng vuốt cằm, không nói thêm gì, hẩn giờ tay đặt lên đầu Sở Thiên Biến, một luồng sáng xuất hiện trên người Sở Thiên Biến, Sở Thiên Biến cảm thấy tinh thần thể xác mình vừa được rọi rửa qua một lần, một luồng sức mạnh mới xuất hiện trong người.

-Đỉnh. . . , người chơi Tuyệt Thiên Hồi thông qua chuyển chức, trở thành Kiến Tập Bình Hành Druid.

-Đỉnh. . . , người chơi Tuyệt Thiên Hồi trở thành Kiến Tập Bình Hành Druid, đạt Gia Quyền Bình Hành Druid.

-Đỉnh. . . , người chơi Tuyệt Thiên Hồi đạt được trụ cột kỹ năng của Kiến Tập Bình Hành Druid –Tinh Hóa Trụ, Nguyệt Diễm.

-Đỉnh. . . , người chơi Tuyệt Thiên Hồi lên tới 10 cấp, hoàn thành lần đầu chuyển chức. Bảng cấp bậc khu vực mở ra, kênh giao dịch mở ra, kênh người mạo hiểm mở ra, kênh tổ đội mở ra, kênh gia nhập nghiệp đoàn mở ra, kênh thành trấn phòng vệ mở ra.

Hệ thống thông báo không ngừng vang lên trong đầu Sở Thiên Biến, khi nghe xong hẩn còn cảm thấy đầu óc có chút mơ hồ, không đợi Sở Thiên Biến cẩn thận xem xét, Đặng Phổ Tư đã vung tay lên, hô lớn:

-Người kế tiếp!

Sau đó, Sở Thiên Biến đã bị đá ra bên ngoài làm cho hẩn đứng ngây người một hồi.

Nửa ngày sau, Sở Thiên Biến mới phản ứng lại, thấy khung thông tin xuất hiện sáu kênh mới, hẩn theo bản năng chọn một kênh, nhất thời bị tiếng kêu gọi, gầm rú, chửi rủa đầy trời dọa sợ, vì vậy vội vàng đóng kênh thông tin lại, hẩn quyết định kiểm tra thuộc tính bản thân trước.

【 Tuyệt Thiên Hồi 】: chủng tộc - Âm Dạ Tinh Linh • Kiến Tập Bình Hành Druid

Trận doanh: Trật Tự

Cấp bậc: 10

Lực lượng: 19

Nhanh nhẹn: 19

Trí tuệ: 35

Tinh thần: 28

Thể lực: 28

HP / MP:280/525

Cảm giác: (chủ động / bị động)

Kỹ năng: thuật Phần Nộ, Tinh Hóa Trụ, Nguyệt Diễm

Gia Quyền*: gia quyền Kiến Tập Bình Hành Druid

*thêm vào năng lực

-Thuộc tính không có thay đổi, nhiều thêm 2 kỹ năng.

Sở Thiên Biến nắm rõ thuộc tính bản thân, hẩn phát hiện không có gì thay đổi, chợt hẩn đem ánh mắt đặt ở hạng mục thêm quyền cuối cùng, đây mới là chuyện hẩn quan tâm.

Gia Quyền Kiến Tập Bình Hành Druid : thương tổn pháp thuật +15%, Bạo Kích +3%, giá trị hộ giáp +5%, tốc độ khôi phục MP +15%(khi chiến đấu cũng có hiệu lực), lượng MP tiêu hao+30%.

Nhìn giới thiệu, Sở Thiên Biến cả người hóa đá, giờ khắc này hắn rốt cục cũng hiểu được vì cái gì Đặng Phở Tư nói: . . . con đường mà Bình Hành Druid cần đi rất gian nan.

-Đây không phải là gian nan bình thường, quả thực là muốn mạng người a!

Cho dù là người rất bình tĩnh như Sở Thiên Biến cũng nhịn không được mở miệng chửi to.

Quả thật, chức nghiệp Gia Quyền này có rất nhiều chỗ tốt, phần lớn không thể nghi ngờ là có lợi, thậm chí có thể nói là phi thường sắc bén.

Là một Pháp hệ, theo đuổi tất nhiên là cao tôn thượng, cao Bạo Kích. Lại có thêm vào hộ giáp và tốc độ hồi phục MP càng làm cho Druid an toàn hơn, năng lực chiến đấu cũng lâu hơn, nhưng vấn đề là . .

-Lượng MP tiêu hao +30% là cái quái quỷ gì thế này! ! !

Giờ khắc này, Sở Thiên Biến bỗng nhiên cảm thấy con đường của Bình Hành Druid nhất định là tràn đầy nhấp nhô, nhưng bước chân của hắn không phải là truyền kỳ mà là bi kịch. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 31: 6 Kênh Tin Tức

Đeo [Đại Lưng da dê] trong ba lô vào, lượng MP của Sở Thiên Biến từ 525 tăng lên 600, lượng MP này đủ để hắn dung thuật Phần Nộ trước khi chuyển chức 2 phút rưỡi. Nếu cộng thêm trị số +15% tốc độ hồi phục MP, 2 phút rưỡi có thể tăng lên 3 phút.

Ngay khi Sở Thiên Biến mở bảng thuyết minh thuật Phần Nộ, khuôn mặt hắn liền cứng lại, lượng MP cần thiết để sử dụng đột nhiên tăng thêm 30%.

Tốc độ hồi phục MP vốn đã theo không kịp sự tiêu hao, nay lượng tiêu hao lại càng thêm trầm trọng, cho dù chuyển chức tốc độ hồi phục MP tăng thêm 15% cũng chỉ là muối bỏ biển.

Với 600 MP, nhiều nhất chỉ đủ hắn dung trong một phút 45 giây là cạn, đây chỉ mới là 1 cấp thuật Phần Nộ, nếu thăng cấp lên, không biết với lượng MP ít ỏi này có thể kiên trì trong bao lâu?

Kỹ năng càng ca cấp, lượng MP cần thiết càng nhiều, đây là vấn đề thường thức, cho dù là gà con cũng biết điều này.

Sở Thiên Biến hít sâu một hơi, hắn mở bản thuyết minh kỹ năng Tinh Hòa Trụ và Nguyệt Diễm ra, ngay lập tức hắn liền mắng một câu: "Mẹ nó!"

Tinh Hòa Trụ: kỹ năng

Cấp bậc: 1

“dẫn đường tinh thần lực công kích kẻ thù, tạo thành 25~40 điểm thương tổn bí pháp, thời gian đọc chú ngữ: 3. 5 giây

Khoảng cách thi pháp xa nhất: 35m

Nguyệt Diễm: kỹ năng

Cấp bậc: 1

“mượn nhờ lực lượng ánh trắng công kích kẻ thù, tạo thành 10~15 điểm thương tổn bí pháp, đồng thời tạo thành mỗi 3 giây 6 điểm tổn thương, liên tục 12 giây, thuận phát.

Khoảng cách thi pháp xa nhất: 30 m

Quả thật, với ánh mắt chuyên gia của Sở Thiên Biến, hắn ngay lập tức thiết kế ra rất nhiều tổ hợp, trình tự phóng ra kỹ năng.

Tinh Hòa Trụ có tổn thương lớn hơn thuật Phần Nộ 50%, nhưng thời gian đọc chú ngữ quá dài, chỉ thích hợp dung làm kỹ năng đánh quái riêng lẻ; Nguyệt Diễm là kỹ năng thuận phát, lại có thể tạo thành liên tục tổn thương, thích hợp phóng sau Tinh Hòa Trụ hoặc là dùng làm đòn kết thúc.

Nhìn lượng MP cần thiết, Tinh Hòa Trụ tiêu hao nhiều hơn thuật Phần Nộ 50%, mà lượng MP cần thiết để sử dụng Nguyệt Diễm không thua bao nhiêu

với thuật Phần Nộ phiên bản chưa chuyển chức.

-Lừa gạt, quá lừa người mà!

Sở Thiên Biến chửi rủa trong lòng, hấn phát giác nếu dựa theo công thức Tinh Hỏa Trụ + Nguyệt Diễm+ thuật Phần Nộ + thuật Phần Nộ... 600 MP của hấn nhiều nhất chỉ kiên trì được 1 phút 30 giây.

Trang bị càng ngày càng tốt, thế nhưng thời gian chiến đấu liên tục lại không chút gia tăng nào, giờ khắc này, Sở Thiên Biến không khỏi nhớ tới câu ngoài miệng của Ngụy Kim Tịch:

-Bản sắc đàn ông chỉ có 2 chữ thích hợp để miêu tả: Kiên-Định! Thiết một chữ cũng không được!

Không buồn rầu quá lâu, Sở Thiên Biến rất nhanh đã đè ép cảm xúc xấu xuống, hấn cũng không hối hận vì mình đã chọn Bình Hành Druid.

Lúc trước, khi mới vừa trở thành thợ săn tiền thưởng, Sở Thiên Biến được đề cử là người cận chiến chứ không phải là tay súng, nhưng vì thích súng, Sở Thiên Biến không để ý lời đề nghị mà tiếp tục kiên trì thực hiện nhiệm vụ của tay súng.

Nhưng khi bắt đầu huấn luyện, hấn đã ăn phải quả đắng, ngay khi hấn định từ bỏ, huấn luyện iên của hấn nói với hấn một câu.

-Con đường là do mình chọn, cho dù nó chỉ là một bãi phân thì cũng phải nhắm mắt lại nuốt nó.

Sở Thiên Biến bình tĩnh xem xét trang bị trên người, sau đó kiểm tra lại thuộc tính một lần, tiếp theo hấn đặt sách kỹ năng Cường Hóa Tinh Quang Trụ ở dưới chót, khi xác nhận không có gì sai lầm, hấn bắt đầu đi về phía trung ương trấn.

Đầu tiên hấn phải xác định việc tiếp theo, khi biết được hấn mới có thể đưa ra phương án ứng đối thích hợp.

... ..

Trung ương trấn, Sở Thiên Biến một lần nữa gặp lại An Lạc, lúc này hấn đã được như ý, câu nói mà hấn nghe hoàn toàn khác trước.

-Không tồi, mới một đoạn thời gian đã cường tráng hơn không ít. Được rồi, chỗ này có một nhiệm vụ, đi tới phía Đông tra xét có phải Bạo Hùng thường xuyên lui tới đó không. Chỗ đó tương đối nguy hiểm, cậu phải hiểu rõ điều này, người mạo hiểm.

-Sẵn lòng giúp sức thừa đội trưởng An Lạc.

-Nhiệm vụ bình thường: Bạo Hùng Vân Khê Sơn?

-Nhiệm vụ giới thiệu vắn tắt: Vân Khê Sơn Mạch nằm ở phía Đông Phong Ngũ trấn gần đây không được yên tĩnh, người lữ hành khi đi qua đây thường nghe được tiếng gầm gừ, theo lời thợ săn có kinh nghiệm, đó là tiếng của một con gấu lớn. Với danh nghĩa Tuân Thủ trận doanh, chúng ta tin tưởng nó không phải là sự thật, chuyện khác cậu không cần biết. Trong lòng ta có chút phỏng đoán, nhưng không dám khẳng định, người mạo hiểm trẻ tuổi Tuyệt Thiên Hối, cậu có sẵn lòng đi một chuyến tới Vân Khê Sơn Mạch không? Ngọn núi này nằm ở phía Đông Phong Ngũ trấn.

-Mục tiêu nhiệm vụ: tìm kiếm tung tích Bạo Hùng.

-Nhiệm vụ nhắc nhở: chỉ cần không có lòng tham, nhiệm vụ này không có gì nguy hiểm.

-Nhiệm vụ ban thưởng:

[Bao Tay da cũ]: bì giáp.

Cấp bậc yêu cầu : 10.

Phẩm chất: Ưu Tú.

Vị trí: bàn tay

Phòng ngự: 20

Thể chất +3

Trí tuệ +2."

-Chỉ cần không có lòng tham thì không có nguy hiểm gì, nói cách khác đây là nhiệm vụ một người làm.

Sở Thiên Biến yên lặng gật đầu, đối với nhiệm vụ nhắc nhở, hấn luôn tìm hiểu rất kỹ càng. Là một gà con, hấn tin chắc mỗi một tin tức đều có tác dụng, lợi dụng mọi tin tức thì khi làm nhiệm vụ sẽ ít gặp nguy hiểm hơn, đồng dạng, như vậy thì thời gian cần để thoát khỏi cái vỏ bọc gà con cũng sẽ ngắn hơn.

Sau khi nhận nhiệm vụ, lúc này Sở Thiên Biến mới chú ý tới 6 kênh tin tức vừa mới xuất hiện.

Lần này Sở Thiên Biến rất dễ tâm, đầu tiên hắn điều chỉnh âm thanh xuống mức thấp nhất, lúc này hắn mới từ từ mở kênh ra.

"Ong ong..."

Tiếng rao hàng giống như cái chợ vang lên, trước mặt hắn là khung tin tức, Sở Thiên Biến nhìn một hồi liền lắc đầu, đóng khung tin tức lại.

Kênh giao dịch này ngoại trừ ồn ào giống như cái chợ, những phương diện khác đều rất hoàn thiện. Tin tức người chơi đưa vào tồn tại 5 phút, không cần lo lắng bị người khác phát ra tin tức đầy mắt. Hơn vật phẩm bán đấu giá có thể tiến hành xem xét, phí gửi bán chỉ 1 đồng, vô cùng tiện lợi.

Đáng tiếc, vật phẩm trong kênh bán đấu giá thật sự là quá hỗn tạp và quá...đắt, màu xanh biếc Ưu Tú trang bị động có giá hơn 10 kim tệ, dựa theo sức mua hiện nay, người chơi bình thường căn bản kiếm không ra con số này.

Sở Thiên Biến mở kênh tổ đội và kênh khu vực, nghiệp đoàn, thành trấn phòng vệ ra xem, hắn thấy tin tức hữu dụng quá ít, kênh tổ đội thì không cần nhìn cũng biết là không có bất cứ tin tức nào; kênh nghiệp đoàn hắn càng không định xem xét, một gà con làm gì có khả năng gia nhập nghiệp đoàn, mà vào thì có thể làm được gì?

Về phần kênh thành trấn phòng vệ, tin tức bên trong đều là tin tức hệ thống, nội dung thì cũng chỉ là nói cho người chơi biết xung quanh không có người của Hỗn Loạn trận doanh...

Kênh làm cho Sở Thiên Biến chú ý chính là kênh chứa bảng xếp hạng, đây là bảng xếp hạng của Ngõa Cách Thụy hành tinh, bao quát 5 tân thủ thôn với gần 10 vạn người chơi.

Tiến vào Dạ Tước mấy ngày nay, Sở Thiên Biến cảm nhận được một chuyện, khi trò chơi mới bắt đầu, có thể vượt qua phần lớn người chơi tiến vào bảng xếp hạng tuyệt đối là cao thủ, mặt kệ cấp bậc của hắn là do tự mình phấn đấu hay là dùng thế lực để kéo lên, chỉ cần lọt vào bảng xếp hạng là đủ, nó là biểu hiện của thực lực.

Mở ra bảng xếp hạng khu vực, bên trong xuất hiện tin tức của 100 người, họ là 100 người chơi vượt qua 10 vạn người để dẫn đầu.

1, Tân đệ nhất Khai Sơn Quái, cấp bậc: 16, Nhân Loại, chức nghiệp: Kiến Tập Thuần Giáp Sĩ Binh

2, Đậu Hủ, cấp bậc: 16, Âm Dạ Tinh Linh, chức nghiệp: Kiến Tập Tu Sĩ

3, Phi Vũ Thiên Mang, cấp bậc: 15, : Âm Dạ Tinh Linh, chức nghiệp: Kiến Tập Cung Thủ

4, Chúa cứu thế Châu Phi, cấp bậc: 15, Âm Dạ Tinh Linh, chức nghiệp: Kiến Tập Du Hiệp

5, Ultraman đánh tiểu quái thú, cấp bậc: 15, Viễn Cổ Tinh Linh, chức nghiệp: Nguyên Tổ Pháp Sư học đồ

6, Quần lót có chút thấp, cấp bậc: 15, Chu Nho, chức nghiệp: Minh Tường Giả học đồ

7, Destiny, cấp bậc: 15, Vong Linh, chức nghiệp: Kiến Tập Kiếm Sĩ

8, Từ Yên, cấp bậc: 14, Nhân Loại, chức nghiệp: Minh Tường Giả học đồ

... ..

Sở Thiên Biến xem tám người đứng đầu liền tắt kênh xếp hạng, không cần xem tiếp hắn cũng biết vị trí của mình như thế nào rồi.

Không vào bảng xếp hạng là cái chắc!

-Phi Vũ Thiên Mang trong vòng 2 ngày lên tới cấp 15, không hổ là cao thủ hàng đầu.

Sở Thiên Biến không khỏi nhớ tới tình cảnh giành Boss trước kia, khi nghĩ tới công kích của cô ta, hắn liền cảm nhận được sự sắc bén của từng mũi tên. Hiểu biết càng ngày càng nhiều, Sở Thiên Biến càng cảm giác mình cướp được Cuồng Bạo Hòa Oanh quả thật là do may mắn.

Suy nghĩ thoáng thoáng hốt một hồi, Sở Thiên Biến lập tức đem lực chú ý đặt trên kênh người mạo hiểm, nội dung bên trong có vài thứ làm cho hắn hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 32: Công Hội Người Mạo Hiểm

-Da gấu! Da gấu!Nhiệm vụ ‘tìm gấu’ + nhiệm vụ công hiến da gấu, hiện có đội ngũ một cấp năm người, đang tìm cao thủ tổ đội!

-Sóng Dữ! Vực sâu! Nhiệm vụ thăm dò vực sâu + nhiệm vụ công hiến xác trai ngọt, hiện có tiểu đội 5 người, cần tìm cao thủ dẫn đường! Cao thủ không nên ẩn dấu, giả tiền có thể thương lượng!

-Da gấu! Da gấu!Nhiệm vụ ‘tìm gấu’ + nhiệm vụ công hiến da gấu, hiện có đội ngũ một cấp 3 người, đang tìm cao thủ tổ đội!

-Da gấu! Da gấu!...

-Vực sâu! Vực sâu! Nhiệm vụ 'Thăm dò vực sâu'...

...

Tin tức trong kênh mạo hiểm cơ bản đều là "da gấu", "Tìm gấu", "Vực Sóng Dữ". Nhiệm vụ "Tìm gấu", Sở Thiên Biến đoán nhiệm vụ này chính là "Bạo Hùn Vân Khê Sơn Mạch?", về phần "Vực Sóng Dữ", Sở Thiên Biến tất nhiên không quên biển báo khi mới tới Phong Ngữ Trấn, mũi tên phía Tây chỉ hướng Vực Sóng Dữ, ký hiệu đầu lâu trên đó vẫn là ký ức mới mẻ với hắn.

Sở Thiên Biến để ý trong kênh thông tin còn có mục tìm gấu và công hiến ‘da gấu’, nhiệm vụ công hiến ‘da gấu’ rốt cuộc là nhận như thế nào? Vừa rồi khi chạy loạn, hắn cũng không có phát hiện ra NPC có thể nhận nhiệm vụ.

-Tiểu đội mạo hiểm? Nhiệm vụ công hiến? A...

Sở Thiên Biến đột nhiên nhớ tới một kiến trúc nằm phía Tây Phong Ngữ Trấn- công hội người mạo hiểm!

... ..

Sau một lát, Sở Thiên Biến đã đứng trước cửa công hội người mạo hiểm.

Đây là kiến trúc cổ mang phong cách thời Trung Cổ, trên vách tường của nó còn lắng đọng lại áp lực của năm tháng, khi mọi người đi tới nơi này đều cảm nhận được sự kiên cường nghị lực và dũng cảm.

Ngoài cửa có một tấm bia đá màu đen, trên tấm bia đá có khắc hình thanh kiếm và Pháp trượng giao nhau, đây là dấu hiệu của công hội mạo hiểm giả, phía dưới tấm bia đá khắc rất nhiều cái tên, trong đó có rất nhiều đều là tên của những đội ngũ, cũng có rất nhiều tên người. Có lẽ đây là tên của những đội ngũ và người mạo hiểm nổi tiếng trong lịch sử, công hội vì tưởng nhớ bọn họ nên mới khắc tên họ lên.

Khi làm nhiệm vụ chạy vòng quanh Phong Ngữ Trấn, Sở Thiên Biến từng chạy tới chỗ này không ít lần, hắn cũng chào hỏi Ải Nhân Berg không ít lần, đáng tiếc là bị 4 lần không thèm ngó tới, Berg luôn hờ hững với hắn.

Hiện tại, tình huống đã có chút cải thiện.

Ngay khi Sở Thiên Biến đến trước mặt Ải Nhân, vị đại thúc với đôi mắt kính thật dày này ngẩng đầu lên nhìn hắn một cái rồi nở nụ cười thân mật.

-Lại một người mạo hiểm không tệ, công hội người mạo hiểm của chúng ta càng ngày càng thịnh vượng.

Ải nhân đại thúc cười cười, sau đó từ trong cuốn sổ tay lấy ra một tờ giấy thuyết minh:

-Druid trẻ tuổi, không cần vội và xin đăng kí, trước hết hãy nhìn phúc lợi! Chỉ cần thấy một lần, bảo đảm cậu sẽ động lòng.

Sở Thiên Biến nhận tờ giấy, hắn hiểu được đây chính là giấy giới thiệu về công hội mạo hiểm giả, từ tờ giấy này, hắn hẳn là có thể tìm được tin tức về nhiệm vụ ‘da gấu’.

Thủ tục cần để gia nhập công hội người mạo hiểm:

1, cấp bậc đạt tới 10 cấp và đã thông qua chuyển chức mới được phép gia nhập trở thành một gã 1 cấp người mạo hiểm.

2, thân phận người mạo hiểm không có xung đột với thân phận người chơi, người chơi có thể đồng thời tiếp nhận nhiệm vụ ở công hội mạo hiểm giả và nghiệp đoàn.

3, cấp bậc người mạo hiểm do độ cống hiến quyết định. (cách đạt được độ cống hiến: làm nhiệm vụ trong công hội công bố, nhiệm vụ do người mạo hiểm phát công bố, để quốc mộ binh hoặc nhiệm vụ treo thưởng, trận doanh mộ binh hoặc nhiệm vụ treo giải)

4, phúc lợi:

A, sau khi trở thành người mạo hiểm, 1 cấp người mạo hiểm khi làm nhiệm vụ, đánh quái nhận +1% kinh nghiệm đánh quái tăng lên và +1% danh vọng đạt được(cấp càng cao thì tăng thêm càng nhiều, mỗi cấp tăng thêm 1%).

B, người mạo hiểm mua trang bị do thương nhân công hội bán ra có thể dùng điểm cống hiến để thanh toán. (trang bị, quyền trực được hạn định bằng cấp bậc của người mạo hiểm)

C, Sau khi trở thành người mạo hiểm, 1 cấp người mạo hiểm khi tiến hành thu thập nguyên liệu phó chức nghiệp như đào móc, chế tác, xác xuất thành công +1%, tỉ lệ xuất hiện sản phẩm phụ +1%, lĩnh ngộ +1%(cấp độ càng cao thì tăng càng nhiều, mỗi cấp tăng 1%)

5, có lý do để từ chối trở thành một người mạo hiểm không?

-Không có lý do gì!

Chuyện tốt như vậy Sở Thiên Biến đương nhiên không có lý do gì từ chối, khi tiến hành thu thập về Dạ Tước, hắn từng tức giận vì cái gì Dạ Tước lại có nhiều tư liệu như vậy. Nhưng hiện tại, Sở Thiên Biến lại vô cùng tức giận vì cái gì tư liệu lại gián lượt như vậy, trong đồng tư liệu kia, tư liệu về công hội mạo hiểm giả có thể nói là vô cùng sơ lược, hoàn toàn không có giới thiệu cụ thể như thế này.

Trên thực tế, ai có thể thu thập hết thấy đầy đủ tư liệu trước khi trò chơi Open Server chứ? Có điều, do là gà con nên cho dù không thể thu thập hết thấy tư liệu cũng không có ai trách cứ hắn.

-Berg đại thúc, trở thành một người mạo hiểm cần có thủ tục gì?

Sở Thiên Biến có chút khẩn cấp hỏi.

Berg cười mỉm nhìn hắn, chậm rãi nói:

-Không nên gấp gáp, Druid trẻ tuổi. Cậu chỉ cần nộp 1 ngân tệ, mua một phiếu ghi danh và điền tin tức của cậu vào là được.

"Tốt."

Sở Thiên Biến không chút nghĩ ngợi liền lấy một ngân tệ đặt vào tay Berg đại thúc, sau đó nhận giấy ghi danh rồi nhanh chóng điền hết.

-Berg đại thúc, đây là đơn xin của tôi.

Sở Thiên Biến đầy hi vọng nhìn Berg, Berg nhìn tấm giấy, đôi mày dần dần nhíu lại, Sở Thiên Biến chợt có suy nghĩ, hắn mơ hồ cảm thấy được cái gì đó.

Berg ngán đầu lên, thận trọng nhìn hắn, chậm rãi nói:

-Cậu xem, Druid trẻ tuổi, tôi tin tưởng cậu là một người mạo hiểm xuất sắc. Nhưng cậu phải hiểu một chuyện, lẽ loi một mình xâm nhập nơi nguy hiểm là coi thường tính mạng của mình, công hội người mạo hiểm chúng ta tuyệt đối không để một người mạo hiểm có tiềm lực như cậu hành động một mình.

-Cho nên, cậu hãy tìm thêm 2 đồng đội thích hợp rồi mới đến giao phiếu ghi danh này.

Hai đồng đội! ? Sở Thiên Biến chợt hóa đá...

-Chẳng những không cho mình gia nhập công hội, ngay cả một ngân tệ cũng không trả lại!

Hi vọng tan biến trở thành thất vọng làm cho Sở Thiên Biến oán thăm một trận.

Hắn đặt giấy ghi danh và sách kỹ năng Cường Hóa Tinh Hóa Trụ đặt cùng nhau, Sở Thiên Biến bình tĩnh mở khung bạn tốt ra, hắn thất vọng phát hiện người bạn duy nhất của hắn-Hương Thảo Thiên Không đã logout.

-Chuyện gia nhập công hội người mạo hiểm từ từ tính, đồng đội không thể tìm ẩu được.

Sở Thiên Biến từ từ đi về phía Đông...

... ..

Phía Đông Phong Ngữ Trấn, người chơi ở nơi này hoạt động vô cùng mãnh liệt, cơ hồ phải có thể nói là người chật như nêm.

Trước một căn nhà nhỏ đầu phố, vài người chơi mặt thống nhất trang phục màu xanh đứng cùng một chỗ hò hét:

-Điệp Lăng Lan Tịch Các nhận người, số lượng hạn chế 1000, người có nhu cầu nhanh chóng báo danh. Số lượng có hạn, muốn gia nhập phải thông qua xét duyệt, xin tự báo trang bị, tư liệu. Gà con tránh qua một bên!

-Điệp Lăng Lan Tịch Các nhận người, số lượng 1000, hiện còn 200 ghế trống...

Những người chơi này càng hò hét, người chơi tụ tập xung quanh càng ngày càng nhiều, rất nhiều người chơi đều cảm thấy vô cùng hưng phấn, trong đám đông chật chội thỉnh thoảng vang lên tiếng chửi rủa.

-Tên khôn kiếp, có biết cái gì gọi là thứ tự không, chen cái gì mà chen!

-Thứ tự trước sau lão tử không biết, nhưng lão tử biết với những trang bị này của chú mày thì tốt nhất là lui ra sau đi. Chú mày cho là Điệp Lăng Lan Tịch Các sẽ thu nhận rác rưởi hay sao? Mươi đại Studio sẽ thu loại rác rưởi này sao?

-Là một con gà mà cũng muốn chen vào à, muốn vào trước hết tìm bãi nước tiểu soi gương trước đi..

-Cút, muốn quyết đấu sao? Đến a, chúng ta ra ngoài dân gân dân cốt một chút!

-Hai người đừng có nói lời vô nghĩa nữa, con mẹ nó, chỉ còn 50 vị trí, phải nhanh chóng chen vào mới được...

Cách đó không xa, Lan Ngũ Lan Lục nhìn tình cảnh bên dưới, trên mặt hai người nhin không được có chút đắc ý.

Hai ngày thời gian, Lan Ngũ Lan Lục đã lên tới cấp 11, hai người đều chuyển chức xong, Lan Ngũ chuyển chức trở thành Kiến Tập Thuần Giáp Sĩ Binh, Lan Lục thì trở thành một gã Kiến Tập Kiếm Sĩ.

-Hắc hắc, tôi biết mà. Điệp Lăng Lan Tịch Các lần đầu công khai nhận người, tình cảnh chắc chắn là sẽ vô cùng nóng nảy.

Lan Ngũ cười cười rồi uống một ngụm rượu.

-Tất nhiên, cho dù là những trò chơi trước, người chơi luôn muốn gia nhập chúng ta. Một cơ hội công khai như thế này, ai muốn bỏ qua chứ.

Lan Lục nói xong, khóe mắt hần chột hìn xuống, hần nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc, nhìn chăm chú một chút, hần liền kinh dị nói:

-A! Là hần, là tên Druid lần trước. Đội trưởng, là tên Druid lần trước!

Lan Lục vội vàng tiếp nói với Phi Vũ Thiên Mang, Âm Dạ Tinh Linh nữ Thợ Săn đang cùng một tên người chơi đầu bóng lưỡng nói chuyện, nghe vậy cô ta lập tức quay đầu lại, theo hướng Lan Lục chỉ cô ta thấy được Sở Thiên Biến.

Nhìn Sở Thiên Biến dần dần biến mất, Phi Vũ Thiên Mang thở dài:

-Hần quả nhiên lựa chọn chuyển chức thành Binh Hành Druid...

-Nga? Druid, chính là tên Druid đã giành quái thắng cô?

Chiến Sĩ nghe vậy liền cười nói, Chiến Sĩ mặc một thân áo giáp, sau lưng là một tấm chắn bằng đồng, toàn thân trang bị thuần một màu xanh biếc trang bị, mặt mày như kiếm, lộ ra sự uy nghiêm khó hiểu.

Trò chơi ID biểu hiện - Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái!

Phi Vũ Thiên Mang cười yếu ớt, trừng mắt nhìn Chiến Sĩ:

-Sao? Không tin, cho là tôi nói dối à?

-Không có, không có. Tôi chỉ nhớ cô từng nói qua ai có thể cướp quái của cô 3 lần, cô sẽ cho phép hần theo đuổi cô. Tôi còn tưởng là cô đã động tâm đó chứ!

Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái cười cười rồi cùng Lan Ngũ Lan Lục nâng chén,... sau đó không ngừng uống cạn.

Trong mắt Phi Vũ Thiên Mang hiện lên một chút giao hoạt, nói: "Ai bảo tên nào đó quá hỗn đần, tôi không nói như vậy thì có thể nhàn nhã luyện cấp như bây giờ sau. Thế nào đi nữa thì muốn theo đuổi tôi, ít nhất cũng phải không kém hơn tôi, đúng không? Đáng tiếc a, hiện tại chỉ mới có mình hần từng giành quái thắng tôi."

Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái mỉm cười lắc đầu, bắt đầu đi nói:

-Cô là Thợ Săn, vốn chiếm ưu thế, muốn từ tay cô cướp quái, cho dù là người trong Đại Tiểu Chu Thiên Bảng cũng chưa chắc có thể làm được. Đáng tiếc, người duy nhất trong số đó có thể làm được việc này lại là một phụ nữ. Chuyện này làm cho đàn ông chúng tôi không thể kham nổi!...

Không về mặt khoa trương của Chiến Sĩ, Phi Vũ Thiên Mang hỏi:

-Chị ấy cũng vào Dạ Tước? Bắt đầu ở nơi nào?

-Cô chỉ biết quan tâm thứ này...

Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái lắc đầu nói, thấy người đẹp tái mặt, hần không dám thừa nước đục thả câu: -Lạ Mỗ Ba hành tinh, cách chúng ta quá xa, hai người tạm thời không thể nào gặp được.

Phi Vũ Thiên Mang trầm mặc một hồi, nhỏ giọng hỏi:

-Cấp bậc! ?

Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái kỳ quái liếc nhìn cô một cái, nói:

-Theo tin tức mới nhất, cô ta luyện cấp với đoàn đội số 1 của Phong Lâm Thiên Hạ, nửa ngày đánh 12 Hi Hữu Tinh Anh Boss, 24 con Tinh Anh Quái.'Cuồng Tiễn' nóng đầu, hần, 'Thiết Bò Tát' và 'Phách Kiếm' đi đánh cô ta, bị cô ta một mình phân sát, ba người đều rút một cấp. tên Cuồng Tiễn này theo đuổi phụ nữ vẫn như vậy, cũng không nhìn xem đối tượng là ai. Sau đó, cô nàng biến mất, không biết là đang đi đánh con Boss nào nữa.

-Tôi hỏi cấp bậc của chị ấy! ?

Phi Vũ Thiên Mang liếc nhìn Chiến Sĩ.

Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái bắt đầu đi, thở dài:

-21 cấp, ngang hàng với 2 tên cuồng luyện cấp kia.

-Thời gian đọc chú ngữ?

-Hôm trước, theo Phong Lâm Thiên hạ là 2. 4 giây.

Phi Vũ Thiên Mang cười cười, có chút thất lạc:

-Cô ấy luôn như vậy, một chút cũng không chừa cơ hội cho người khác đuổi theo...

-Chưa chắc.

Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái có chút ngưng trọng, nói:

-Theo tình báo, đoàn Pháp Sư của Đế Quốc Chiến Minh lựa chọn chỗ khởi đầu là Phong Ngữ Trấn, nửa ngày trước người kia 10 cấp, nhưng nửa giờ trước, cô ta đã lên tới 13 cấp.

-Lựa chọn Phong Ngữ trấn làm nơi bắt đầu? Đế Quốc Chiến Minh luôn có dã tâm, thủ tịch đoàn Pháp sư của bọn họ cũng như vậy, ả ta chắc hẳn là chọn chức Pháp Sư phải không.

Phi Vũ Thiên Mang nhíu mày suy tư một hồi, hỏi:

-Người phụ nữ kia gọi là gì?

-Vận Mạt.

-Vận Mạt?

Phi Vũ Thiên Mang nhíu mày cái tên này một hồi, sau đó khuôn mặt dần ra, nói:

-Việc này Các chủ cần gì nói với tôi. Chức trách của tôi chỉ là dẫn đội vượt qua Địa Ngục Hình Thức Vực Sóng Dữ, nghiệp đoàn này không phải của tôi, chuyện này để các người lo là được rồi.

-Đừng tới phiền tôi!

Nụ cười tươi sáng xuất hiện trên mặt nữ Thợ Săn, Phi Vũ Thiên Mang dẫn Lan Ngữ Lan Lục đi ra, tiến về phía Tây thành trấn, để lại Tân Đệ nhất Khai Sơn Quái ngồi một mình ngẩn người thở dài...

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 33: Cận Chiến Thợ Săn Mẽ Lạp Nhi

Sở tay sinh tồn của gà con-mục 6:

Chuyện có ý nghĩa nhất trong cuộc đời của gà con chính là đánh quái, thắng cấp, chém BOSS.

Chuyện hơi bi kịch trong cuộc đời gà con là bị treo; tương đối bi kịch là lạc đường; bi kịch nhất chính là lạc đường khi hồi sinh.

Lúc này, có 2 lựa chọn: linh hồn sống lại ở Thiên Sứ điện? Hay vẫn là tìm đường chạy tới chỗ thi thể rồi hồi sinh?

Nhân sinh, quá đau đầu! Đúng không? Khi gặp chuyện này phải nhớ một câu – chết nhiều lần, sẽ quen thôi...

... ..

-Ngụy Kim Tịch chết tiệt!

Nhìn quyển sổ tay, Sở Thiên Biến mở miệng mắng, gờ khắc này hắn đã hiểu vì sao đau đầu không cần phải giải thích!

Giờ phút này Sở Thiên Biến đang ở trạng thái linh hồn, mà thi thể hắn thì nằm ở 15 m bên ngoài, tuy gần nhưng hắn lại không dám sống lại bởi vì bên cạnh thi thể có 5 con thần lân, chỉ cần hắn sống lại, 6 con thần lân này sẽ tấn công hắn ngay lập tức.

Giống như câu nói của Ngụy Kim Tịch ghi trong sổ tay, muốn sống lại ở Thiên Sứ điện rồi suy yếu? hay là tìm thi thể rồi sống lại? Đây quả thật là một lựa chọn gian nan

Việc lựa chọn một trong 2 phương án làm cho Sở Thiên Biến cảm thấy vô cùng đau đầu.

Đây là lần thứ 2 hắn tử vong, linh hồn đã di chuyển một hồi lâu trong Vân Khê Sơn Mạch mới có thể tìm tới chỗ thi thể của hắn.

Sở Thiên Biến lần đầu tiên tử vong là 3 ngày trước, đó là lần hắn 10 cấp đi lạc vào khu vực của quái vật 15 cấp, sau đó hắn bị một con rắn đầy màu sắc tấn công, sau khi đánh nhau một hồi lâu, hắn rút cuộc cũng thành công đánh chết con rắn, thế nhưng hắn cũng bị trúng độc. Hắn chỉ kịp nhặt 2 cái răng rắn rơi ra và tháo những trang bị xanh trên người xuống, ngay sau đó hắn liền bị độc chết. Lần chạy tìm thi thể đó đã hao phí hết 2 giờ hắn mới có thể chạy tới Thiên Sứ điện.

Từ đó, Sở Thiên Biến đều rất cẩn thận, từ từ hắn cũng tìm ra khu vực thích hợp cho hắn, đồng thời cũng thuận lợi tìm được rồi gấu lớn, hoàn thành nhiệm vụ, lúc đó hắn cũng đã lên tới 14 cấp.

Một ngày trước, sau khi trả nhiệm vụ, nhận ban thưởng, chạy tới chỗ An Lạc, hắn nhận được nhiệm vụ ‘tìm hang Báo Hùng’. Thay bao tay xanh biếc vào, hắn hứng trí bưng bưng chạy đi, quyết tâm trong nửa ngày phải hoàn thành nhiệm vụ này, thế nhưng hắn không ngờ mình lại bị Đại Tinh Tinh ở Vân Khê Sơn Mạch tập kích.

Sở Thiên Biến dù sao cũng là 14 cấp, trên người lại có 4 món Ưu Tú trang bị, 12 cấp Tinh Tinh hắn nào thêm đề ý.

800 HP, quái vật căn bản đỡ không nổi 2 đòn ma pháp của hắn, thế nhưng khi lượng Mp gần về 0, con Tinh Tinh đột nhiên khởi động Xung Phong đánh tới làm cho Sở Thiên Biến không kịp phản ứng đã bị đánh bay xuống vực, tạo thành lần tử vong thứ 2 của hắn.

Lần thứ hai tìm thi thể không thể nghỉ ngơi là kéo dài hơn lần đầu, Sở Thiên Biến tuy nói nắm rõ như lòng bàn tay khu vực hoạt động của quái vật 15 cấp trong Vân Khê Sơn Mạch, nhưng bên dưới vách núi hắn lại không biết chút nào.

Sở Thiên Biến đương nhiên sẽ không ngốc tới mức dùng trạng thái linh hồn từ trên nhảy xuống, tuy trạng thái linh hồn sẽ không chết, nhưng hắn còn phải lo lắng đường về khi sống lại nữa!

Vì thế, sau một thời gian dài chạy xuống, ngay khi thấy được thi thể của mình, hắn cùng lúc phát hiện bên cạnh thi thể có 6 con 15 cấp thần lân, lúc đó tình hình quả thật vô cùng quái dị.

Nhân sinh đau đầu cùng lắm cũng chỉ như thế thôi...

... ..

Sở Thiên Biến oán thán vài câu, hắn phát giác từ khi tiến vào Dạ Tước, mỗi ngày hắn đều gặp phải chuyện khiêu chiến kiên nhẫn của hắn.

Loại cảm giác này làm cho Sở Thiên Biến nhớ lại năm tháng trước kia, nhớ lại đoạn thời gian hắn vẫn còn là thợ săn tiền thưởng, mỗi khi chấp hành nhiệm vụ đều gặp phải những nguy hiểm không thể nào biết trước, là một gã thợ săn tiền thưởng mới vào nghề, hắn luôn rất khần trương, hưng phấn, run rẩy, sợ hãi và kích động.

Hiện tại, sau khi tiến vào Dạ Tước, sự khần trương hưng phấn đã rời xa hắn 3 năm một lần nữa trở lại...

-Gần với thi thể của mình nhất có 2 con thần lân, khoảng cách 15 m, động tác phải nhanh mới được!

Sở Thiên Biến nhìn về phía 2 con thần lân cách đó không xa, ngay khi con quái vật xoay người lại, hắn lập tức sống lại, ngay khi sống lại, hắn ngay lập tức chạy tới một lỗ hổng cách vách đá không xa rồi lấy bánh mì và nước suối mà pháp ra bắt đầu khôi phục HP và MP.

-15 cấp quái, 1100 điểm HP. Nếu chỉ 2 con thì không khó đối phó.

Sở Thiên Biến yên lặng tính toán, lên 14 cấp, trí tuệ của hắn đã lên tới 40 lượng HP cũng đã đột phá mức 350.

Sau khi chuyển chức thành Bình Hành Druid, Tinh Hóa Trụ tạo thành tổn thương có gia tăng lên, không có Bạo Kích cũng có thể tạo thành 120 điểm thương tổn, thuật Phần Nộ cũng có thể tạo thành 70 điểm.

Sở Thiên Biến tự tin có thể giải quyết 2 con thần lằn trong vòng 30 giây, chỉ cần không kinh động 4 con quái vật xung quanh là được.

Kế hoạch định ra, Sở Thiên Biến thoáng phán đoán hành động của 4 con thần lằn còn lại, sau đó bắt đầu đọc chú ngữ. Hiện tại đối với việc dẫn quái, đánh quái, Sở Thiên Biến tự nhận không kém hơn những cao thủ khác, tuy rằng ngoại trừ Hương Thảo Thiên Không, hắn chưa từng tổ đội với người khác.

Chú ngữ Tinh Hóa Trụ nhanh chóng đọc, trên đỉnh pháp trượng có một cột lửa xuất hiện, 3.5 giây sau, một cột lửa xuất hiện trên người con thần lằn.

Tiếp theo, Nguyệt Diễm trong nháy mắt đánh ra, bắn thẳng về phía đầu thần lằn quái, chú ngữ thuật Phần Nộ bắt đầu vang lên, một quả cầu xanh biếc bắn ra, ở trước khi 2 con thần lằn chạy tới chỗ Sở Thiên Biến, một con đã ngã xuống.

Tiếp theo, một vòng Tinh Hóa Trụ + Nguyệt Diễm+ Thuật Phần Nộ... xuất hiện, 20 giây sau, con thần lằn còn lại cũng ngã xuống.

-Chỉ hao tổn 40 HP, chịu đựng 3 thần lằn quái tấn công hắn là có thể chịu được. Nhưng mà còn phải cân nhắc tới việc thời gian đọc chú ngữ dài hơn, nhiều nhất chỉ có thể chịu 3 thần lằn quái tấn công, nếu là 4 con thì tình huống có chút khó nói.

Sở Thiên Biến một bên nhận xét lần chiến đấu vừa rồi, một bên nhặt vật phẩm lên, sau đó ngồi xuống khôi phục.

Ba ngày thời gian, Sở Thiên Biến dựa theo biện pháp rút ngắn thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ thuận lợi rút ngắn thời gian đọc chú ngữ Tinh Hóa Trụ xuống giống như trong thuyết minh, tuy rằng muốn tiến thêm một bước là rất khó, nhưng mà hắn cũng đã rất vừa lòng với tình huống hiện tại rồi.

Dù sao, đối với Sở Thiên Biến hiện tại mà nói, hai cái kỹ năng cho dù có giảm xuống 2 giây và 2.8 giây cũng vô dụng, hắn không có đủ MP để liên tục sử dụng kỹ năng!

-Nếu như có một người chặn quái thì tốt quá rồi.

Sở Thiên Biến cảm thán, đây mới là thứ cần thiết cho hắn hiện nay, một lần nữa mở ra khung bạn tốt, thấy Hương Thảo Thiên Không mặc dù đang Online nhưng kênh bạn tốt lại đóng, hắn liền nhắn thăm:

-Tên này còn tức giận vì chuyện mình uy hiếp hắn à? Đàn ông gì mà keo kiệt thế...

Trong lòng không ngừng oán thán, khôi phục xong hắn liền đứng lên, hắn kéo 2 con thần lằn qua.

2 phút sau, Sở Thiên Biến vỗ vỗ giáp da, nhìn con đường trước mặt, hắn quyết định giấu chuyện mình bị lạc đường, vĩnh viễn không nói cho bất cứ người nào khác.

... ..

Khí hậu của Vân Khê Sơn Mạch rất kỳ quái, mặt hướng Phong Ngự Trấn có thời tiết ẩm áp- giữa sườn núi thì cả ngày ẩm ướt, mặt khác của sườn núi thì tràn đầy băng tuyết, đẳng cấp của quái vật cũng không thất, ít nhất cũng 20 cấp.

Sở Thiên Biến đoán Vân Khê Sơn Mạch có một mặt có tuyết là vì gần đó là Băng Tuyết Đàn Sơn.

Đi dọc theo con đường trở lên đỉnh núi, khi thấy sắp lên tới đỉnh núi, Sở Thiên Biến thở ra một hơi, hắn rất sợ hãi Đại Tinh Tinh một lần nữa chạy ra rồi dùng xung phong, trên con đường nhỏ này, kỹ năng Xung Phong rất khó đối phó.

Ngay khi Sở Thiên Biến sắp tới gần đường lớn, hắn nghe được tiếng gầm gừ, theo bản năng quay người nhìn lại, hắn thấy cách đó không xa có một bóng người xinh xắn đang cùng quái vật quần nhau.

-Thợ Săn...

Sở Thiên Biến nháy mắt mấy cái, hắn nghĩ mình đang nhìn lầm, thân thể xinh xắn kia quả thật là Thợ Săn.

Phải biết rằng, người chưa chuyển chức mới gọi là Thợ Săn, người chơi sau khi chuyển chức xong có các cách gọi khác nhau: Kiến Tập Tuần Thú Sư, Kiến Tập Cung Tiễn Thủ, Kiến Tập Du Hiệp.

Người chưa chuyển chức hiện tại không nhiều, điểm này Sở Thiên Biến cũng không kỳ quái. Nhưng người chưa chuyển chức lại chạy tới Vân Khê Sơn Mạch thì lại khác, đây là chuyện làm cho mọi người rất ngạc nhiên.

Càng làm cho Sở Thiên Biến dở khóc dở cười chính là người Thợ Săn này lại không kéo khoảng cách rồi dùng cung bắn mà lại cầm một thanh kiếm lớn, dựa vào phòng ngự từng kiếm từng kiếm chém quái.

Nhìn tốc độ công kích thông thả kia, mỗi lần công kích chỉ tạo thành 8 điểm tổn thương, Sở Thiên Biến đầu đầy gân xanh, nữ thợ săn này xem mình là Chiến Sĩ hay sao?

-Quên đi, dù sao dạng người gì cũng có, người khác thích lấy kiếm chém. Quái có liên quan gì tới mình.

Sở Thiên Biến lắc đầu định rời khỏi.

-Druid ca ca, có thể giúp em một chút không? Em, em không biết đánh quái...

Ngay khi Sở Thiên Biến chuẩn bị rời khỏi, cô bé kia liền chạy tới, Sở Thiên Biến lúc này cũng thấy rõ bộ dạng của nữ Thợ Săn.

Khuôn mặt nhỏ bởi vì sợ hãi nên không còn chút máu, thân hình chỉ khoảng cô bé 12-14 tuổi, có điều hai ngọn núi trước mặt lại có chút quá mức hưng vĩ. Sở Thiên Biến lúc đầu còn tưởng rằng đây là nữ Thợ Săn tộc Chu Nho.

Khi nữ Thợ Săn tới gần, Sở Thiên Biến mới chính thức thấy rõ bộ dạng của cô nàng, cô nàng không phải Chu Nho mà là Nhân Loại!

Một cô bé hơn 10 tuổi, nữ Thợ Săn Nhân Loại chưa chuyển chức, ID: Mễ Lạp Nhi, Sở Thiên Biến bỗng nhiên cảm thấy đầu mình sắp sửa đau nhức...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 34: Mễ Lạp Nhi Có Giác Mộng! (Thượng)

Cô gái có khuôn mặt hồng phấn, một đôi mắt to trong suốt như nước, trên người là trang bị trắng cũ nát, phía sau là 2 con 13 cấp Ngân Lang, tình cảnh như vậy càng làm cho người khác đồng tình nữ Thợ Săn.

Nếu như đây là trong hiện thực, gặp chuyện thế này, Sở Thiên Biến thật không ngại ra tay đánh chết 2 con Ngân Lang, nhưng đây là trong trò chơi, vì vậy hẳn cảm thấy đầu rất đau.

Trong trò chơi bị quái vật giết, nhiều lần cũng chỉ là mất kinh nghiệm và rơi trang bị, hơn nữa còn là người chơi chưa chuyển chức, sau khi sống lại cũng không gặp chuyện bị suy yếu. (chú: người chơi sau khi chuyển chức, linh hồn sau khi sống lại trong Thiên Sứ điện, 15 phút đầu, toàn thuộc tính chỉ còn 75%, trang bị hao tổn 50% độ bền.)

Thế nhưng người chơi gọi là Mễ Lạp Nhi này lại bị dọa tới phát khóc, hơn nữa cô nàng toàn thân chỉ là trang bị trắng, trạng thái chưa chuyển chức, tổng hợp mọi thứ lại, mọi người có thể kết luận, cô nàng cũng là gà con.

So với Sở Thiên Biến, cô nàng còn gà con hơn.

Sở Thiên Biến không có quá nhiều thời gian lo lắng, bởi vì nữ Thợ Săn đã kéo 2 con Ngân Lang chạy tới.

Thở dài, Sở Thiên Biến không có lập thức thả ra kỹ năng, khí thế trên người Âm Dạ Tinh Linh hoàn toàn thay đổi, lộ ra sự áp bách làm cho cô bé ngừng lại, nhìn vị Druid trước mặt đột nhiên thay đổi khí thế, khuôn mặt cô bé càng nhăn lại, cô bé sắp sửa khóc.

-Muốn được hỗ trợ thì đứng yên đó.

Giọng nói của Druid không có chút than thiết, thế nhưng lại làm cho mễ Lạp Nhi trấn định lại.

Giờ [Pháp Trọng chấy đen] lên, cột sáng Tinh Hòa Trụ xuất hiện trên đỉnh pháp trọng, một chuỗi chú ngữ ngân vang lên, một cột lửa đã xuất hiện trên người Ngân Lang. Ngân Lang vốn đã bị Mễ Lạp Nhi chém chỉ còn 50% HP, Tinh Hòa Trụ xuất hiện trên người Ngân Lang, ngay lập tức một đòn Bạo Kích -180 xuất hiện, ngay lập tức giảm bớt gần một nửa lượng HP còn lại của Ngân Lang.

Một đòn thương tổn cao như vậy tất nhiên sẽ kéo cừu hận của quái, Ngân Lang còn không tới 1/3 lượng HP quay đầu đánh về phía Sở Thiên Biến, còn chưa chạy được nửa đoạn đường, một đoàn Nguyệt Diễm+ thuật Phần Nộ xuất hiện, Ngân Lang ngay lập tức ngã xuống.

"Oa..." Mễ Lạp Nhi thấy vậy liền sợ hãi mở to mắt la lên một tiếng.

Đối với sự sung bái của cô gái nhỏ, Sở Thiên Biến ngoảnh mặt làm ngơ, mặt không chút thay đổi tiếp tục thi pháp, 10 giây sau, con Ngân Lang còn lại cũng ngã trên mặt đất, tiếc mắt nhìn thi thể 2 con Ngân Lang, thấy không có rơi thứ gì, hẳn liền quay đầu lại đi về phía hang Bạo Hùng.

-Druid ca ca, Ngân Lang bạo Nanh Sói, có hai cái...

Mễ Lạp Nhi nhìn vật phẩm Ngân Lang rơi ra, trong đôi mắt hiện lên sự chờ đợi, cuối cùng vẫn quay người gọi Sở Thiên Biến.

-Thật sự so với mình còn gà con hơn.

Sở Thiên Biến âm thầm lắc đầu, hần không quay người lại, nói:

-Cứ cảm đi. Nơi này không thích hợp cho người chơi chưa chuyển chức, nếu như không hiểu trò chơi, hoặc là thật sự sợ hãi, tốt nhất nên cùng bạn bè cùng nhau đi. Nếu không, không nên chơi.

-Nếu không, không nên chơi...

Giọng nói lạnh lùng của Sở Thiên Biến vang lên trong đầu cô bé, Mễ Lạp Nhi nhìn bong bóng dần dần biến mất trong rừng cây của Sở Thiên Biến, nước mắt không ngừng đảo quanh hốc mắt, nhưng cô bé vẫn cố gắng không làm cho những giọt chất lỏng này chảy xuống.

Sau một lúc lâu, cô bé ngồi xổm xuống nhặt 2 Nanh Sói bỏ vào ba lô, sau đó lấy ra một thanh dao nhỏ từ túi da sói, sau một lát, cô bé vui vẻ cắt bộ da sói đầy đủ vào, dùng sức gặt đầu làm bầm lều bầu:

-Mễ Lạp Nhi, mi làm được! Có giấc mộng, Mễ Lạp Nhi cũng rất giỏi.

Âm thanh non nớt vang lên trong sương mù tựa như tiếng chim hót...

... ..

Sở Thiên Biến xuống núi thì đã đêm khuya, ánh trăng đã lặn lẻ xuất hiện trên đầu, hần cuối cùng cũng làm xong nhiệm vụ.

Đi nửa đường, Sở Thiên Biến theo bản năng nhìn vào trong rừng cây, nơi mà nữ Thợ Săn cùng 2 con Ngân Lang đánh nhau buổi sáng, hiện tại chỗ đó chỉ còn Ngân Lang, không còn bong bóng của cô bé kia.

-Logout thôi. Có lẽ chỉ nhất thời tò mò mới mua mu trò chơi mà thôi. Cô bé như vậy cho dù có người dẫn đi luyện cấp, cũng không nhất định có thể ngoạn chơi tiếp.

Sở Thiên Biến lắc đầu, đem đoạn nhạc đệm buổi sáng ném qua một bên, không để ý tới nữa.

Một giờ sau, mang theo tâm trạng vui sướng, Sở Thiên Biến trở lại Phong Ngữ Trấn.

Phong Ngữ trấn ban đêm còn náo nhiệt hơn ban ngày, rất nhiều người bơi vì công tác nên chỉ có thể chơi buổi tối, đây cũng là nguyên nhân vì sao buổi chiều và tối, người chơi nhiều hơn rất nhiều.

Có điều, càng nhiều người thì việc giao dịch sẽ càng thuận lợi, cho nên, nó thúc đẩy việc người chơi tụ tập lại với nhau vào ban đêm.

Với Sở Thiên Biến, hần không có nhu cầu giao dịch, hần biết hiện tại người chơi cần nhiều nhất chính là da gấu, da sói, nanh sói, áo giáp,v.v..., những thứ này đều dùng để tăng điểm cống hiến.

Mấy thứ này trong ba lô của Sở Thiên Biến được đặt ở dưới chót, hần không cần mua thêm mà cũng không có nguyện vọng bán ra.

Xin tư cách người mạo hiểm là nỗi khổ với Sở Thiên Biến, hôm nay do một mình nên hần vô ý bị đánh rơi xuống vực, nhưng hần cũng không muốn tùy tiện tìm người để xin thành lập tiểu đội người mạo hiểm.

Đồng đội, hai từ này có địa vị rất quan trọng đối với Sở Thiên Biến.

Trong hiện thực, thợ săn tiền thưởng khi làm nhiệm vụ đều làm theo nhóm, bọn họ làm việc cùng nhau, bổ sung cho nhau. Có thể trở thành đồng đội không nhất định là mạnh nhất, nhưng bọn họ nhất định phải ăn ý, như vậy bọn họ mới có thể phát huy 100% sức mạnh, thậm chí có thể phát huy 120%, đây chính là tiêu chí của đồng đội đối với thợ săn tiền thưởng.

Đồng đội, khi không chấp hành nhiệm vụ, họ có thể sẽ đối chọi gay gắt, có thể xem thường nhau, cũng có thể là có thù hằn với nhau, nhưng khi chấp hành nhiệm vụ, họ phối hợp với nhau rất khăng khít, họ có thể phối hợp với nhau một cách hoàn mỹ.

Đồng đội là người có thể không cần đưa lưng cho người khác, có thể rất sợ chết, cũng có thể xem thời thế để giữ mạng, nhưng đồng đội tuyệt đối không thể kéo chân người khác khi chạy trốn.

Đây là yêu cầu về đồng đội của Sở Thiên Biến, tuy rằng rất mâu thuẫn, nhưng nó lại rất thực dụng.

Trong trò chơi, Sở Thiên Biến muốn tìm một đội ngũ như thế quả thật có chút không thực tế. Tuy rằng hần làm việc từ trước tới nay đều không kiên kỳ, nhưng trên mặt đồng đội, hần luôn kiên trì với nguyên tắc của mình - thà thiếu không ầu, tuyệt không chấp nhận.

Đáng tiếc, người duy nhất miễn cưỡng yêu cầu của hần là Hương Thảo Thiên Không bình thường lại thích đóng kênh bạn tốt, việc này làm cho Sở Thiên Biến có muốn tìm cũng không liên lạc được

Lững thững đi tới trung tâm trấn, sau khi giao nhiệm vụ xong, An Lạc tán dương hần một câu rồi giao cho hần một nhiệm vụ.

-Nhiệm vụ khó khăn: Giết Bạo Hùng.

-Nhiệm vụ giới thiệu vắn tắt: dựa theo tung tích và vị trí sào huyệt của Bạo Hùng, đây chính là Băng Tuyết Bạo Hùng, không còn nghi ngờ gì nữa. Với danh nghĩa Tuân Thủ trận doanh, đây là một tin tức xấu. Tuy rằng vương quốc chúng ta và Băng Tuyết Đàn Sơn là minh hữu, nhưng Long tộc là chủng tộc nổi tiếng không thềm nói lý. Chuyện này có thể là chuyện nhỏ, nhưng một khi không xử lý tốt thì nó lại là một chuyện nghiêm trọng. Phương pháp tốt nhất vẫn là lặng lẽ làm cho bọn Bạo Hùng này biến mất.

-Mục tiêu nhiệm vụ: đánh chết Bạo Hùng.

-Nhiệm vụ nhắc nhở: nơi có bọn chúng lui tới đều là nơi không an toàn, vì mạng nhỏ, tốt nhất nên tìm thêm đồng đội.

-Nhiệm vụ ban thưởng: Danh vọng Vi Thẩm Chi Sâm +20.

[Nón da cũ]: bì giáp.

Cấp bậc: 14

Phẩm chất: Ưu Tú.

Vị trí: đầu.

Phòng ngự: 30

Thể chất +5

Trí tuệ +5.

."

Sau khi xem xong nội dung nhiệm vụ, hắn lại cảm thấy đau đầu, từ những lời mời gọi tổ đội thường xuyên vang lên, hắn biết nhiệm vụ giết gấu này không dễ dàng gì, ít nhất cũng cần 2 tiểu đội mới có thể hoàn thành.

Sở Thiên Biến không biết 2 đội ngũ này có đủ 12 người, hay là chỉ có 4 người, tóm lại, chuyện này dù sao cũng xa xôi với hắn, dù sao thì hắn chỉ có một người.

-Chỉ có thể đến hang gấu thử vận may, nói không chừng sẽ có đội ngũ thiếu người, vừa lúc kéo mình theo.

Sở Thiên Biến lên kế hoạch rồi quay đầu rời khỏi.

Đi đến phía Đông giao lộ của Phong Ngữ trấn, vài ngày trước Diệp Lăng Lan Tịch Các nhận người xong, nơi này đã yên tĩnh lại, hiện tại người chơi ở nơi này phần lớn đều là mua bán da gấu, nanh sói.

Thấp mua bán là thủ đoạn thường tình của thương nhân, Sở Thiên Biến rất rõ ràng đạo lý này, nhưng hắn cũng hiểu câu nói, ở đâu có buôn bán thì nơi đó có gian dối, trong trò chơi, mọi người thường gọi những người này là gian thương. Vài ngày mưa dầm thấm đất, Sở Thiên Biến đã có thể bình thần tiếp nhận cách xung hô này, mỗi lần đi qua giao lộ, trong lòng hắn đều vang lên một câu nói: bọn người này đều là gian thương!

Lúc này, Sở Thiên Biến cũng vậy, trong lòng hắn cũng xuất hiện câu nói này, ngay khi quay đầu sang chuẩn bị đi, hắn phát hiện một bóng người quen thuộc, Mễ Lạp Nhi.

Trong đám người, một tên trang bị toàn xanh biếc đang mỉm cười nhận từ tay Mễ Lạp Nhi 12 Nhanh Sói và 6 bộ da sói, ánh mắt lóe lên nhìn chằm chằm bộ ngực và vòng eo cô bé, nói:

-Đây, Mễ Nhi. Đây là 1 tiền bạc.

-1 tiền bạc. Chú Mục Sư, ngài đưa dư rồi, bình thường chỉ 80 tiền đồng thôi.

Mễ Lạp Nhi nhận tiền bạc xong liền cảm thấy vừa mừng vừa lo.

"-Chú? Tôi mới 24 a!

Nhìn cô gái, Kiến Tập Quang Minh Mục Sư bị đã kích, bất đắc dĩ giải thích:

-Nanh Sói và Da Sói đều là vật đang tăng giá, nhiều ra 20 tiền đồng là chuyện bình thường.

-Thì ra là như vậy.

Mễ Lạp Nhi vỗ vỗ ngực mình, sau đó quơ quơ tay, mỉm cười, nói:

-Cám ơn Chú Mục Sư, cháu phải đi đánh quái đây.

-Khoang đã, đừng đi! Sau không đi chuyển chức trước, như vậy đánh quái sẽ dễ hơn rất nhiều...

Cô bé căn bản không có nghe lời của Kiến Tập Mục Sư, trong chớp mắt, ngay cả bóng dáng cũng không còn

Trong đám người, Mễ Lạp Nhi cúi đầu, thì thào:

-1 tiền bạc có thể đổi 1 tệ, khi có đủ 2 kim tệ thì đã có thể mua được một bao thức ăn cho chó loại tốt, còn có thể thêm com cho mình, hắc hắc...

Cô gái không coi ai ra gì đi ngang qua Sở Thiên Biến, nhìn bóng dáng của cô bé, Sở Thiên Biến nhũn mày...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 35: Mễ Lạp Nhi Có Giác Mộng! (Trung)

-Thức ăn cho chó? Thêm com?

Nghe được tiếng lầu bầu của cô bé, Sở Thiên Biến đầu tiên là không biết nên khóc hay nên cười, sau đó hần nở một nụ cười hiểu ý.

Sở Thiên Biến tất nhiên sẽ không cho rằng cô bé thiếu tiền, trên thực tế, một mũ trò chơi Dạ Tước đã là một con số không nhỏ, hơn nữa Mễ Lạp Nhi còn muốn mua một túi thức ăn cho chó loại tốt.

Một người nuôi thú cưng, còn có thể mua mũ trò chơi, sao có thể là người nghèo? Sở Thiên Biến đoán là cha mẹ cô bé hạn chế tiền tiêu vặt, cho nên Mễ Lạp Nhi mới vào trò chơi kiếm thêm tiền xài, như vậy có thể mua thức ăn cho vật nuôi loại tốt, còn có thể thêm tiền tiêu vặt.

Mặc kệ thế nào đi nữa, nguyện vọng nhỏ này của cô bé, cùng với sự nỗ lực trả giá vì nguyện vọng, Sở Thiên Biến đều rất ủng hộ.

-Có điều, chuyện này không liên quan gì tới mình.

Sở Thiên Biến đi tới, hướng đi của hần ngược hướng với cô bé, ủng hộ là một chuyện, ủng hộ không có nghĩa hần phải đi giúp cô bé.

Khi nghĩ tới tình cảnh cô bé cầm kiếm, đứng trong rừng chém quái, Sở Thiên Biến liền cảm thấy nhức đầu, trực giác báo cho hần biết cô bé là một phiền toái lớn, không tiếp xúc tốt hơn, hần cũng không muốn vào rừng cây, sau đó lại bị cô bé kéo vào vòng chiến.

-Trước hết đi mua vật phẩm hồi phục, sau đó mới đi Vân Khê Sơn Mạch. Nhiệm vụ giết gấu này không biết tới khi nào mới có thể làm xong, cũng không biết xung quanh hang gấu có đội ngũ chưa đủ người hay không nữa.

Sở Thiên Biến cúi đầu suy nghĩ, vô ý thức đi xuyên qua đám đông, đi tới trước cửa một quầy hàng.

Trong khoảng thời gian này, Sở Thiên Biến đã nắm rõ như lòng bàn tay mọi con đường trong Phong Ngữ trấn, cho dù nhắm mắt lại hần cũng có thể đi tới mục tiêu cần tới.

Quầy hàng trước mặt này chính là nơi hần thường xuyên tới để mua vật phẩm.

Trong Dạ Tước, vật phẩm hồi phục chia làm 2 loại: hồi phục HP và hồi phục MP, giai đoạn hiện tại, người chơi chỉ mới khoảng 15 cấp, vật cần thiết phần lớn chỉ là bánh mì đen và nước suối ma pháp, những thứ này chỉ cần tới thương nhân tạp hóa là có thể mua được.

Đồng thời, người chơi có học nấu nướng cũng có thể chế tạo thức ăn có cùng hiệu quả, dần dần, người chơi học nấu nướng càng ngày càng tăng, đẳng cấp cũng từ từ tăng lên, hậu quả là nguyên liệu nấu nướng hoang dã bị người lấy sạch.

Những thế lực, nghiệp đoàn có tài chính hùng hậu thường không cho người chạy tới dã ngoại thu hoạch mà trực tiếp mua lại từ tay người chơi.

Những người chơi chế tạo ra thức ăn không dùng hết, ném đi thì uổng phí, vì vậy bán ra là lựa chọn tốt nhất, từ đó, trên thị trường, thức ăn do người chơi nấu nướng ra càng ngày càng nhiều, thị trường cứ như vậy liên hình thành.

Nơi Sở Thiên Biến đến hiện nay đã trở thành thị trường của Phong Ngữ trấn, nơi này không chỉ có thể mua được vật phẩm có giá cả rẻ hơn NPC bán, còn có thể mua được những món hàng lậu.

Ví dụ như: Sơ cấp nhanh chóng hồi phục MP, Sơ cấp nhanh chóng hồi phục HP, các loại 15 cấp trang bị, thậm chí thỉnh thoảng còn xuất hiện Trung cấp nhanh chóng hồi phục MP...

Trung cấp nhanh chóng hồi phục MP! Sở Thiên Biến mỗi lần nghĩ đến cái chai màu lam kia, trong lòng liền nhin không được nóng lên, trong nháy mắt hồi

phục 300 MP, hơn nữa còn là vật phẩm sử dụng trong chiến đấu, lượng MP này đã tương đương 1/3 tổng lượng MP của hắn, chỉ cần có một bình, sức chiến đấu của hắn ngay lập tức tăng lên 30%.

Sở Thiên Biến biết những thứ này đều là sản phẩm của luyện kim thuật, hắn cũng từng muốn đi học tập thứ này, nhưng khi nghĩ tới muốn luyện tập nó cần phải hao phí phần lớn thời gian và được thảo, hắn chỉ có thể tạm để ý nghĩ này ra một bên.

Luyện cấp làm nhiệm vụ mới là nhiệm vụ hắn cần làm hiện nay, là một gà con, hắn phải có giác ngộ của một con gà.

Sở Thiên Biến đi vào quầy hàng, sau đó không khỏi nhũn mảy, hắn ngoài ý muốn phát hiện quầy hàng bán vật phẩm phục hồi đã biến mất.

Thay vào đó là quầy hàng của một Kiến Tập Quang Minh Mục Sư, chủng tộc Viễn Cổ Tinh Linh.

Bởi vì xung quanh không có đèn, Sở Thiên Biến cũng không thấy rõ bộ dáng của nữ Mục Sư này, bóng tối trong này cũng là thứ làm cho việc làm ăn ở nơi này rất tốt, bóng tối đại diện cho sự thần bí, mặc kệ người mua hay là người bán, tất cả đều ưa thích giao dịch trong hoàn cảnh này.

Trong bóng tối, Sở Thiên Biến chỉ thấy được đôi mắt đẹp của nữ Mục Sư, đôi mắt đẹp này đang đề phòng nhìn chằm chằm hắn.

Không đợi Sở Thiên Biến nói chuyện, nữ Mục Sư đã mở miệng nói trước:

-Người kia đã rời Phong Ngữ Trấn đi vực Sóng Dữ, nghe ý của hắn thì phó bản bên kia hắn đã chờ thật lâu, vì vậy hắn phải rời khỏi một thời gian, sắp tới cũng không về, cho nên đã đem vị trí tặng cho tôi.

Nữ Mục Sư nói chuyện rất dễ nghe, đáng tiếc là giọng nói lại mang sự xa cách rất rõ ràng.

Sở Thiên Biến yên lặng gật đầu, đôi mắt không thèm để ý tới nữ Mục Sư, hắn tới là để mua đồ, mà nữ Mục Sư là người bán, chính đơn giản như vậy mà thôi.

-Hai tổ bánh mì đen, 3 tổ nước suối ma pháp.

Sở Thiên Biến lấy ra một tiền bạc, đây là giá đã ghi trước quầy hàng.

-Đây!

Nữ Mục Sư cũng không nói nhiều mà ngay lập tức giao dịch.

Sở Thiên Biến gật đầu, sau đó cầm đồ rời khỏi, ở phía sau có một câu chú ngữ vang lên.

-Thánh quang chiếu cố, cứng cỏi!

Một cột sáng thành khiết xuất hiện trên người Sở Thiên Biến, hắn phát hiện trên người mình xuất hiện một tầng ánh sáng, giá trị HP cao nhất thêm vào 20 điểm, đột phá mốc 400.

-Cầu nguyện Cứng Cỏi ? Kỹ năng hỗ trợ của Kiến Tập Quang Minh Mục Sư?

Sở Thiên Biến kinh ngạc quay đầu lại, nữ Mục Sư giải thích:

-Đây là tặng phẩm khi mua hàng 1 tiền bạc.

-Thủ đoạn thúc đẩy tiêu thụ không tệ.

Sở Thiên Biến mỉm cười, nói:

-Cám ơn!

"-Không cần, phục vụ người dân mà thôi!

-Phục vụ người dân?

Sở Thiên Biến bật cười, cô gái lui vài bước, đem thân hình toàn bộ chìm vào màn đêm.

Sở Thiên Biến tôn trọng cô gái, ngay cả Cảm Giác hắn cũng không sử dụng, xoay người lại hắn đi vào trong đám người, trong đầu không khỏi xẹt hình ảnh vòng eo của Mục Sư. Bởi vì lui ra không đủ nhanh, Sở Thiên Biến vẫn kịp thấy rõ vòng eo của cô gái.

-Cái eo kia có chút quá mức, nếu tên Ngụy Kim Tịch nhìn thấy, chắc chắn sẽ mất ăn mất ngủ vài ngày...

... ..

Đi xung quanh Phong Ngữ trấn nửa giờ, Sở Thiên Biến bắt đầu đi về phía Vân Khê Sơn Mạch.

Ánh trăng mang theo hơi lạnh, những ngọn gió núi thổi thành từng dòng, một đêm như vậy nếu trong hiện thực, Sở Thiên Biến sẽ rất vừa lòng, một đêm thế này rất dễ để hắn phát huy toàn bộ thực lực, hoàn cảnh như vậy là một điểm ẩn nấp không tệ với hắn, đợt hành trình này nói không chừng hắn còn có thể gặp được đội ngũ thiếu người, sau đó rất có thể sẽ thuận tiện hoàn thành nhiệm vụ luôn.

Tuy nói bản thân hắn còn rất nhiều mặt không biết, nhưng trong đội ngũ làm tốt vị trí của mình, Sở Thiên Biến vẫn rất tự tin có thể làm được việc này, ít nhất hắn cũng sẽ làm việc này không tệ hơn người khác.

Đi tới vị trí ban ngày hắn té núi, Sở Thiên Biến không tự chủ được nhú mày, hắn bắt đầu không muốn đi về phía rừng cây, bởi vì dựa theo sự suy đoán, hắn biết chắc cô bé sẽ ở trong này.

Một gà on trong khu vực nguy hiểm, sa khi xác định được thứ mang lại sự ăn toàn sẽ sinh ra cảm giác ỷ lại, đây là chuyện rất bình thường.

Sở Thiên Biến vốn nghĩ trực tiếp đi qua, hắn cũng không muốn sắm vai một người anh, đồng dạng, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian, hiện tại hắn đang làm nhiệm vụ.

Thế nhưng âm thanh vang lên lại làm cho hắn nhú mày, âm thanh này rõ ràng không phải là tiếng tạo thành do có người dùng kiếm đánh quái mà là tiếng nắm đấm va chạm vang lên.

Sở Thiên Biến cực kỳ bất đắc dĩ nghiêng đầu đảo qua đi, không ngoài ý muốn, hắn thấy được cô bé kia đang dùng sức đấm từng quyền từng quyền lên người Ngân Lang.

Nắm tay kia thật sự không có chút lực sát thương nào, mỗi lần công kích chỉ có thể tạo thành"-1" cường chế mất máu mà thôi.

-Độ bền của thanh kiếm không còn, vì vậy dùng nắm tay, cô nàng nghĩ làm như vậy là có thể luyện thành tuyệt thế quyền pháp hay sao?

Sở Thiên Biến có chút rên rỉ.

Sở Thiên Biến bất đắc dĩ suy nghĩ một lúc, đứng bên ngoài bia rừng, hắn đợi lát nữa cô bé giống như buổi sang dẫn Ngân Lang chạy tới chỗ hắn.

Trong nguyên tắc của Sở Thiên Biến, hắn chưa bao giờ chủ động giúp đỡ người khác. Nếu Mễ Lạp Nhi dẫn Ngân Lang chạy về hướng khác thì đây không còn là chuyện của hắn nữa.

Thế nhưng, Sở Thiên Biến đứng 5 phút cũng không thấy cô bé dẫn Ngân Lang chạy đi. Hắn biết cô bé đã sớm thấy hắn, thế nhưng khuôn mặt kia vẫn kiên cường cố gắng đối mặt Ngân Lang, từ đầu tới cuối không thèm nhìn về phía hắn một lần.

-Lòng tự trọng quấy phá sao? Lòng tự trọng của trẻ con.

Sở Thiên Biến tự giễu cười, nắm chặt pháp trượng, hắn từ từ đi tới phía trước.

Sau một lát, trong rừng cây xuất hiện thi thể 2 con Ngân Lang, Mễ Lạp Nhi dưới sự cho phép của Sở Thiên Biến nhặt Nanh Sói lên, sau đó cẩn thận dùng dao lấy da sói, dùng ánh mắt chờ đợi nhìn hắn, được sự cho phép, cô bé bỏ những thứ này vào túi.

-Cám ơn Druid ca ca.

Mễ Lạp Nhi không ngừng cúi đầu cảm ơn.

Sở Thiên Biến cố gắng ép xuống sự buồn phiền trong lòng, hắn luôn luôn không có thói quen an ủi người khác, khi dạy người hắn luôn thống nhất dùng phương pháp châm chọc tiến hành.

Có điều lúc này, Sở Thiên Biến vẫn tận lực hòa hoãn lại rồi bình thản nói:

-Vật lý chức nghiệp trong trò chơi đánh quái dựa vào vũ khí, đại kiếm, cung tiễn không có độ bền phải chú ý một chút, hơn nữa sao không mang nó đi sửa?

-Nhưng mà, nhưng mà...

Mễ Lạp Nhi nhìn người trước mặt, sau đó dè dặt trả lời:

-Sửa chữa trang bị sẽ tốn tiền.

-Mãi đao bén thì mới đốn củi được.

Sở Thiên Biến cảm thấy được mình nói chuyện này với cô bé chính là đàn gảy tai trâu nên giận dữ nói:

-Chơi trò chơi không cần để ý tới tiền bạc có được. Trong hiện thực không có tiền có thể tìm cha mẹ xin mà? Bọn họ đã mua mũ trò chơi chứng minh họ rất thương cô bé. Chỉ cần mở miệng xin thì họ sẽ không từ chối.

Nghe vậy, đôi mắt Mễ Lạp Nhi liền đỏ lên, sương mù tràn ngập đôi mắt:

-Mũ trò chơi này có được do một dịp tình cờ, đã buộc định, không bán được...

Sở Thiên Biến sững sốt, nhìn cô bé trước mặt, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thẳng vào cô bé.

-Em không có cha mẹ, bà nội cũng đi rồi, chỉ có Cầu Cầu ở cùng em. Nước mắt đảo quanh hốc mắt, Mễ Lạp Nhi làm thế nào cũng không kiềm chế được.

"Giữa trưa rất đói bụng, choáng váng đầu hoa mắt, nếu không như vậy cũng sẽ không phiền toái ca ca..."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 36: Mễ Lạp Nhi Có Giác Mộng (Hạ)

Rất nhiều người đều như vậy, họ có lý tưởng, trong hiện thực thống khổ, họ cố gắng sống. Với bọn họ, họ còn sống bởi vì giấc mộng...

... ..

Con người khi còn sống, sẽ có chút việc, có chút người, có chút tình cảnh, có chút lời nói, có đoạn thời gian sẽ làm cho con người khắc cốt ghi tâm.

Sở Thiên Biến chưa bao giờ nghĩ tới hắn sẽ ở trong trò chơi bởi vì một cô bé chưa đầy 14, bởi vì đôi mắt to đầy nước mắt, vì một ít câu nói ít ỏi kia làm cho tâm linh hắn bị rung động mạnh.

Có lẽ là bởi vì đây là trò chơi nên khoảng cách người và người bị kéo xa vô tận, cũng có thể trở nên gần không khoảng cách, cũng có lẽ Sở Thiên Biến à người đầu tiên trong trò chơi giúp cô, cũng có lẽ là vì nguyên nhân khác... , chuyện này Sở Thiên Biến cũng lười suy nghĩ, lòng người là thứ khó đoán nhất trên đời, đây cũng là phạm trù hắn ghét nhất, bởi vì nó không thể thông qua tính toán, xác xuất để tìm ra đáp án chính xác.

Có lẽ là vì khó khăn trong tuổi ấu thơ, cũng có lẽ là do lên tới 10 cấp quá khó khăn, Mễ Lạp Nhi giống như tìm được một chỗ phát tiết, cô dựa vào Sở Thiên Biến khóc rống lên, sau đó giải thích hành vi buổi trưa của mình.

-Em biết mình rất ngốc, ý nghĩ kém, than thù cũng rất ngu ngốc, từ nhỏ đến lớn, thành tích cho tới bây giờ đều chưa bao giờ lọt vào top 20, nấu đồ ăn cũng không xong, ngoại trừ giặt quần áo, thu dọn phòng, em căn bản không biết gì khác. Chơi trò chơi cũng vậy, nhìn thấy quái thú em liền sợ tới rụng tay. Em không có tiền, cũng không có tài năng, cha mẹ cũng không có, em sống trong khung gỗ rộng 3 thước mà bà em để lại, dựa vào tiền chính phủ cứu tế mới có thể sống sót.

-Nhưng mà, nhưng mà em rất muốn đi học, em rất muốn nuôi sống con chó đã sống với em từ nhỏ, em là một cô gái không có gì ngoài bộ ngực, rất em thật sự rất muốn, rất muốn kiếm tiền đi học...

-Nhưng mà, Mễ Lạp Nhi thật sự không phải là cô gái làm phiền người khác. Em thật sự không muốn làm phiền ca ca, thật sự...

Nhìn đôi mắt tràn đầy khát vọng kia, Sở Thiên Biến yên lặng gật đầu: \

-Anh biết.

-Cám ơn ca ca.

Mễ Lạp Nhi ngot ngào cười rộ lên, ánh mắt hép lại thành hình trăng khuyết, cô cúi đầu, sau đó chạy vào rừng.

Sở Thiên Biến nhìn cô bé, thần nhiên nói:

-Mễ Lạp Nhi, em hẳn biết chuyện em làm tuyệt đối kiếm không đủ tiền học phí, cho dù làm tới tháng sau cũng như vậy.

Nói thật, Sở Thiên Biến rất thương thức tính cách cô gái, cho nên hắn lựa chọn phương thức tàn khốc đánh tan sự ảo tưởng của cô bé, một gà con còn gà hơn hẳn muốn trong trò chơi kiếm tiền, chuyện này căn bản không thể nào.

Nếu không thể thực hiện, vậy thì tốt nhất nên để nó tan biến sớm một chút.

Nghe vậy, Mễ Lạp Nhi ngừng lại, quay đầu, cô bé dùng đôi mắt tràn đầy nước mắt nhìn hắn, thật lâu sau, cô gái cười rộ lên, vỗ vỗ bộ ngực mình.

-Không sợ, em còn bản thân mà...

Sở Thiên Biến mở to mắt nhìn thân thể nhỏ bé trước mặt mình. Trò chơi chết tiệt, ngay cả cảnh rơi lệ cũng làm thật như vậy.

Mễ Lạp Nhi rất nhỏ, ước chừng 14 tuổi, nhưng ánh mắt của cô bé giống như người đã trải qua rất nhiều sương gió, cô giống như một đóa mai vàng trong trời đầy tuyết, nó không sợ sương mà cũng chẳng ngại gió.

-Em còn bản thân! ? Một đáp án tương đối chính xác.

Sở Thiên Biến mỉm cười, gật đầu nói:

-Anh vừa lúc cần một đồng đội.

"A!"

Mễ Lạp Nhi đột nhiên ngẩng đầu, không tin nổi nhìn hắn, nói:

-Em, em sao! ! ?

Sở Thiên Biến nhú mày, nói:

-Anh cần một người kháng quái, nhưng em là Thợ Săn...

-Em có thể kháng quái? Em thường xuyên kháng quái, Mễ Lạp Nhi tuy rằng là thợ săn nhưng em lại mặc giáp sắt!

Cô gái không ngừng vỗ ngực, dùng sức gật đầu:

-Áo giáp rất cứng! Mễ Lạp Nhi rất cứng!

Chợt, Mễ Lạp Nhi cảm thấy trước vị ca ca trước mặt này có chút khác thường, cô cúi đầu nhìn xuống thì thấy bên trong khe hở áo giáp lộ ra nội y màu hồng nhạt, cặp ngực kia đang không ngừng lắc lư, tựa hồ không hề hợp chút nào với 2 từ cứng rắn.

-Em, em thật sự...

Cô gái nhăn mày lại nhưng không biết phải chứng minh thế nào là mình có thể đảm nhiệm việc này.

Sở Thiên Biến cười cười, sau đó đưa vài tiền bạc cho Mễ Lạp Nhi, nói:

-Về thị trấn sửa trang bị rồi mới tính tiếp, cứ như thế này thì không thể nào đảm nhiệm việc kháng quái được đâu.

Gắt gao nắm chặt tiền, Mễ Lạp Nhi chần chờ hỏi:

-Thật sự phải sửa sao? Toàn bộ đều phải sửa? Đại Kiếm và Cung Tiến cũng phải như vậy? Kháng quái đâu cần đâu?

-Toàn bộ!

Sở Thiên Biến nghiêm túc gật đầu, chợt an ủi, nói:

-Anh sẽ phát lương, gấp đôi tiền em kiếm được một ngày. Mễ Lạp Nhi mỗi ngày đánh quái kiếm được bao nhiêu tiền?

-2 tiền bạc!

Mễ Lạp Nhi do dự vươn hai cái ngón sau đó lại do dự rồi rút một ngón tay về:

-Hơn 1 tiền bạc một chút.

-Vậy mỗi ngày 5 tiền bạc đi.

Sở Thiên Biến phát tay, lúc này hắn cảm thấy mình giống như một người có tiền, vì vậy hắn bỏ sung:

-Phí sửa chữa không tính trong 5 tiền bạc. Mau đi đi! Máy tiền bạc này là dự chi.

-Thật sự?

Mễ Lạp Nhi khó có thể tin mở to hai mắt, sau đó cô bé nhanh chóng chạy đi:

-Một lát nữa em sẽ trở lại.

Chạy đến bên cạnh rừng cây, cô bé xoay người lại cúi đầu, khuôn mặt tràn đầy nụ cười mà không có nước mắt, cô bé nói:

-Cám ơn ca ca.

... ..

Hai giờ sau, Sở Thiên Biến đem toàn thân trang bị kiểm tra lần thứ 5, Mễ Lạp Nhi rút cuộc cũng xuất hiện, đồng thời cô bé còn mang theo một thứ làm cho hần cảm thấy kinh ngạc.

-Đây là cái gì? Em đem số tiền còn lại mua thứ này? Khế Ước Thuê?

Sở Thiên Biến nhìn tấm giấy trong tay, trong lòng cảm thấy xấu hổ vì mình không biết gì.

Sở Thiên Biến lật lẽ mở tư liệu, tìm kiếm tin tức về thứ này, rất nhanh hần đã tìm được.

Cái gọi là Khế Ước Thuê kỳ thật là thứ hệ thống dùng để bảo hiểm lợi ích của các thành viên trong đoàn đội.

Cụ thể phương thức, khi đội ngũ đồng ý, nó sẽ dựa theo điều ước đã ghi phân phối quyền sở hữu, điều này làm cho chuyện lừa gạt trong trò chơi giảm đi rất nhiều.

Loại Khế Ước này có rất nhiều loại, thứ mà Mễ Lạp Nhi mang đến không nghi ngờ gì chính là loại không hợp lý nhất, nó cũng là loại làm cho người ký bị bóc lột nhiều nhất.

-Thuê kỳ hạn một tháng, ích lợi phân phối, tất cả lợi ích thuộc về mình, nhưng mỗi ngày phải trả cho Mễ Lạp Nhi (Khiên Thệt) tiền lương là 5 tiền bạc. Trùng phạt phương thức: quá hạn mà không trả tiền lương, hệ thống hội tự động trừ tiền chủ thuê, người được thuê nếu chủ động rời khỏi đội ngũ, tiền biến thành con số 0, rớt xuống 3 cấp.

Sở Thiên Biến buồn Khế Ước, trừng mắt nhìn cô bé:

-Một tháng! ? Em xác định?

-Thời gian quá dài sao? Kỳ thật, em cũng hiểu có chút quá mức...

Mễ Lạp Nhi cúi đầu nói:

-Nhưng mà, phần Khế Ước này tiêu hao 1.5 tiền bạc đó...

Sở Thiên Biến không nói gì nhìn Mễ Lạp Nhi, hần ký tên vào Khế Ước, tấm da dê kia lập tức cháy, hóa thành hai điểm sang bay về phía 2 người.

-Vừa lòng chưa?

-Dạ!

Mễ Lạp Nhi thở ra một hơi rồi dùng sức gật đầu.

-Vậy đi thôi, trên đường đi anh sẽ chỉ em phải làm thế nào. Đầu tiên, anh ra lệnh, em dùng cung tiễn dụ quái chạy tới, sau đó...

Sở Thiên Biến nói xong một câu, Mễ Lạp Nhi đi phía sau gật đầu một cái, hai người cú thể đi dưới ánh trăng, thân hình từ từ biến mất...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 37: Cao Thủ • Bỏ Qua (Thượng)

Vân Khê Sơn Mạch là dãy núi nằm bên cạnh Phong Ngữ trấn, từ giữa sườn núi, đường đi bắt đầu khúc chiết, con đường vốn đủ 7 người cùng đi nay chỉ còn đủ để 2 người đi, đường núi gấp gheh không nói, nó vậy mà còn phân ra 6 nhánh uống lượng khúc chiết.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao khi nhận nhiệm vụ tìm kiếm Bạo Hùng, Sở Thiên Biến phải mất tới 2 ngày. Một phần là vì Sở Thiên Biến chỉ có một mình, chạy nhăm khu vực quái vật cấp cao nên chết một lần, chạy thì hao tổn khá nhiều thời gian, một mặt khác là vì con đường phân thành 6 nhánh làm cho

người mới tiến vào phải tốn thời gian để dò đường.

Hang gấu nằm trên con đường tốt nhất bên trái, dọc theo con đường này đi nữa giờ, một hang động tối đen dần dần xuất hiện, Sở Thiên Biến lúc trước chỉ đến cửa hang liền tự động hoàn thành nhiệm vụ tìm Hang gấu nên cũng không biết bên trong có gì.

Khi Sở Thiên Biến dẫn Mễ Lạp Nhi đi vào sơn cốc, hần liền bị tình cảnh trước mặt dọa ngây người.

Sơn cốc không lớn, trong cốc địa thế hẹp dài, nhiều nhất chỉ có thể chứa 100 người, hang gấu thì nằm ở chỗ sâu nhất bên trong.

Sở Thiên Biến lần trước từng thấy 7, 8 đội ngũ tới đây, nghe nói có 2 đội ngũ hợp tác với nhau đánh chết Tinh Anh Báo Hùng, cho nên hần mới định tới nơi này thử thời, xem có đội ngũ nào thiết người tổ hần hay không.

Lúc này, trong sơn cốc chật ních người, không còn chỗ nào để hai người đi vào cả, Sở Thiên Biến cũng đứng trước Sơn cốc, trước mặt hần toàn người là người, bên trong có vài đội ngũ trừng mắt nhìn họ, ý bảo phải xếp hàng theo thứ tự trước sau.

Bên cạnh Mễ Lạp Nhi và Sở Thiên Biến, có một Ngưu Đầu Nhân Tế Tự và Thú Nhân Tế Ti vì quá nhàm chán nên đã cầm cò rũ nhau quyết đấu.

Khi một Ngưu một Thú đang đánh nhau, tựa hồ cảm thấy được Mễ Lạp Nhi bên cạnh đang nhìn, hai người đều tự lui lại hai bước, sau đó tạo tư thế, hưng phấn hét lên một tiếng, hai người một lần nữa va vào nhau.

Sở Thiên Biến không nói gì nhìn không trung, bầu trời đêm lạnh như nước phía trên có mấy đoàn mây mỏng thỉnh thoảng bay ngang chắn lấy mặt trăng, bên tai thỉnh thoảng truyền tới tiếng gió núi và tiếng cây cối lung lay.

Nhìn không được thờ dài một tiếng, Sở Thiên Biến bất đắc dĩ lắc đầu, thì ra hần không phải chỉ thích đêm tối giết người, hần còn thích những nơi tụ họp ồn ào thế này nữa.

-Thiên Hồi ca ca, hiện tại làm sao bây giờ?

Mễ Lạp Nhi ngửa đầu nhìn Sở Thiên Biến, mức độ quen thuộc trò chơi của cô bé đủ để người khác tức chết, vì vậy cô bé chỉ có thể như Thiên Lôi, Sở Thiên Biến chỉ ở đâu thì đánh chỗ đó.

Sở Thiên Biến trầm ngâm một hồi, trong lòng tính toán thời gian, nói:

-Đến chung quanh đánh quái luyện cấp, rạng sáng mới đi qua, khi đó người chắc sẽ không nhiều như bây giờ.

-Đánh quái! ?

Trong đôi mắt Mễ Lạp Nhi xuất hiện đầy ánh sao, cô bé thì thầm:

-Lột da!

-Vật phẩm rơi xuống thuộc về anh, da thuộc về em.

Sở Thiên Biến gật đầu.

-Đi đi đi...

Giờ kiểm lên, cô gái như một con gió nhanh chóng chạy tới khu rừng bên cạnh, sau đó xoay người lại nhìn Sở Thiên Biến.

... ..

Hai người đi sâu vào khu rừng bên cạnh, bên trong bọn họ gặp lợn rừng, đám lợn rừng tụ tập cùng một chỗ, nhìn bộ ranh nanh dài của bọn chúng thì cũng biết bọn chúng không hề dễ xơi.

-3 con 14 cấp lợn rừng Vân Khê, vừa lúc có thể luyện tập một chút.

Sở Thiên Biến âm thầm gật đầu, quái vật 14 cấp vừa lúc thích hợp, chúng có thể xem là mục tiêu dùng để luyện tập.

Kỳ thật, cái gọi là phối hợp của Sở Thiên Biến kỳ thật chẳng có chút hàm lượng chuyên môn nào. Có điều, lo lắng tới biểu hiện của Mễ Lạp Nhi, Sở Thiên Biến vẫn quyết định phối hợp một chút.

-Phạm vi cảnh giác của quái vật cấp độ ngang cấp với người chơi là 15 m, người chơi thấp hơn 1 cấp thì phạm vi sẽ tăng thêm 1 m. Phạm vi cảnh giác của 14 cấp lợn rừng với em là khoảng 19m.

Sở Thiên Biến chỉ vào một điểm rồi nói:

-Một hồi em đứng đó, chỗ đó cách lợn rừng khoảng 20 m, khi đến đó dùng cung bắn kéo chúng lại. Tiếp theo đứng yên là được rồi, chuyện còn lại giao cho anh. Bắn ra một mũi tên là được, đương nhiên, nếu Mễ Lạp Nhi có thể mỗi mũi tên đều bắn trúng một con lợn rừng thì càng tốt.

-Đứng yên là được rồi ư?

-Đứng, đứng yên không cần di động. Muốn dùng kiếm chém lợn rừng cũng được, nếu sợ thì nhắm mắt lại.

Sở Thiên Biến gật đầu, sau đó cẩn thận nói thêm một lần:

-Chỉ cần đứng không cần di động.

-Àn! Mễ Lạp Nhi biết rồi.

Mễ Lạp Nhi gật mạnh đầu, hai tay cầm trường cung, bài ra tư thế chuẩn bị tấn công.

Sở Thiên Biến nhìn không được bữu môi cười, sau đó trầm giọng nói:

-Bắt đầu!

Nghe tiếng, Mễ Lạp Nhi lập tức chạy nhanh tới địa điểm chỉ định, giọng lên, Sở Thiên Biến nhìn tư thế chăm chú của cô bé, hần phát hiện tư thế của cô bé giống hệt một người, người đó không ai khác chính là Phi Vũ Thiên Mang.

"Vèo", "Vèo", "Vèo" ...

"-8", "-16", "-8" ...

Ba con số thương tổn đồng thời xuất hiện trên đầu 3 con lợn rừng, Sở Thiên Biến nhìn không được âm thầm gật đầu:

-Có thể bắn trúng 3 con lợn rừng, rất tốt

Lời này hần cũng chỉ thuận miệng nói, không ngờ Mễ Lạp Nhi lại làm được yêu cầu của hần, thái độ như vậy đáng giá khen thưởng.

-Đứng đó, không được nhúc nhích.

Sở Thiên Biến nhắc nhở một tiếng, sau đó giọng phách trương lên bắt đầu đọc chú ngữ Tinh Hóa Trụ, mà Lạp Nhi thì trừng to mắt nhìn 3 con lợn rừng.

3 con lợn rừng Vân Khê có "Thịt thuần" chống đỡ, Sở Thiên Biến không chút nào cố sức, một lát sau, hần nhặt lên mắt ranh nanh lợn rừng, sau đó lẳng lặng đứng chờ cô bé lột da, Mễ Lạp Nhi ngâm khế bài ca dao, tiếng ca trong như tiếng chuo ngổ vang lên khắp khu rừng..

-Xong rồi à?

-Xong!

Mễ Lạp Nhi vỗ vỗ ba lô, cười ngọt ngào nói:

-Thiên Hôi về ca ca thật là lợi hại, trước kia một ngày em chỉ lấy được 10 bộ da mà thôi!

-Cho nên anh mới nói làm thịt thuần tiền lương rất không tệ.

Sở Thiên Biến nhìn không được bật cười trên ghẹo, thấy cô bé dùng sức gật đầu, dường như rất hài lòng, hần liền cảm thấy có chút xấu hổ.

5 tiền bạc một ngày, không hạn thời gian, hơn nữa Mễ Lạp Nhi chỉ mới 14 tuổi, này như trong hiện thực, giá rẻ, vượt thời gian, thuê lao động trẻ em, vô vô luận tội nào cũng đủ để hần vào tù rồi.

-Vây tiếp tục.

Sở Thiên Biến nói xong liền mang theo Mễ Lạp Nhi đi sâu vào bên trong.

Hai người cứ như vậy một bên đánh quái một bên lột da, một giờ sau, Sở Thiên Biến vừa lòng xác nhận tư cách thịt thuần của Mễ Lạp Nhi, về phần cô bé, cô bé vẫn chưa muốn ngừng hành trình đánh quái, lột da này lại.

-Thiên Hôi ca ca, đánh thêm 3 con nữa đi, vừa lúc được 40 bộ da luôn.

Mễ Lạp Nhi cầu xin nhìn Sở Thiên Biến, nói:

-Em đi tìm quái nha.

Sở Thiên Biến gật đầu:

-Được rồi, cẩn thận một chút, dẫn nhiều quá không thể chịu nổi đâu.

"Dạ!"

Nhìn bộ dáng vội vàng của cô bé, Sở Thiên Biến nhìn sắc trời, trong lòng tắc tính toán thời gian, theo phỏng đoán của hắn, 1 giờ sau là lúc người chơi ít online nhất, bên cạnh hàng gấu chết sẽ không còn nhiều người như trước.

Đang suy nghĩ, bỗng nhiên trong kênh đội ngũ vang lên tiếng hô của Mễ Lạp Nhi, Sở Thiên Biến căng thẳng, hắn không chú ý tới tông giọng nói của cô bé chẳng có bao nhiêu là hoảng hốt cả.

-Thiên Hôi ca ca, mau đến xem, mau đến xem, thật nhiều thi thể lợn rừng, thằn lằn áo giáp. Thật nhiều, thật nhiều a...

Mễ Lạp Nhi càng nói, giọng nói càng thêm hưng phấn.

Sở Thiên Biến dựa theo vị trí đánh dấu của đồng đội trên bản đồ vội vàng chạy tới, hắn kinh ngạc phát hiện trên đường đi có vô số thi thể quái vật, khi hắn chạy tới chỗ Mễ Lạp Nhi, hắn khiếp sợ phát hiện ra dọc theo con đường tới đây, hắn đã phát hiện 40 thi thể quái vật.

Phải biết rằng trong Dạ Tước, thi thể quái vật không phải có thể vĩnh viễn bảo tồn, nếu vật rơi xuống bị nhốt, thi thể lại không được xử lý, nhiều lắm là 30 phút sau, thi thể này sẽ biến mất, nếu quái vật rơi trang bị không bị nhốt, thi thể tối đa chỉ có thể tồn tại 2 tiếng.

Sở Thiên Biến nhìn một đồng thi thể xung quanh Mễ Lạp Nhi, sắc mặt có chút khó coi, dường như nhớ tới cái gì, hắn vội hỏi:

-Mễ Lạp Nhi, có thể lột da sao?

Mễ Lạp Nhi đang do dự nhìn thi thể, nghe thấy vậy cô bé liền gật đầu, nói:

-Có thể! Có thể!

Nói xong, cô dùng khuôn mặt chờ đợi nhìn Sở Thiên Biến.

Than nhẹ một tiếng, Sở Thiên Biến chỉ đồng ý quái vật, nói:

-Vây lột da đi, từ chỗ này bắt đầu lột da.

Nghe vậy, Mễ Lạp Nhi cười tươi chạy đi.

Sở Thiên Biến không có vui mừng như cô bé, ngay khi nghe được 2 từ có thể từ miệng cô bé, tim hắn đã đập nhanh hơn nhiều.

24 thi thể quái vật, tất cả đều có thể lột da, điều này cho thấy vật phẩm rơi xuống đã được nhốt hết.

Đánh chết lượng lớn quái vật như vậy, nếu là Sở Thiên Biến và Mễ Lạp Nhi rat ay thì phải tốn thời gian bao lâu? Vừa rồi 2 người trong rừng đánh quái một giờ nhiều lắm cũng chỉ đánh được 50 con quái, trừ thời gian lột da, cho dù số lượng gia tăng thêm 30 % thì cũng chỉ được 70 con.

Thế nhưng từ khi chạy tới đây, tính luôn số lượng ở chỗ này thì cũng đã hơn 90 con, điều này nói lên cái gì? Thời gian đánh chết tất cả bọn chúng chưa tới 30 phút.

Hít sâu một hơi, Sở Thiên Biến nói:

-Mễ Lạp Nhi, lột da xong đứng đây chờ. Anh đi tới trước xem một chút.

-Án! Đã biết.

Sở Thiên Biến nói xong liền cẩn thận đi tới, dọc theo đường đi hắn lại gặp thấy không ít thi thể quái thú.

Đi tới trước 5 phút, tiếng rít gào đột nhiên thay đổi, mơ hồ hắn còn nghe được tiếng vũ khí va chạm vang lên..

-Tới rồi.

Sở Thiên Biến đi đến một chỗ trong rừng cây, âm thanh truyền tới càng ngày càng rõ ràng, hắn cẩn thận tránh ở một bên rừng cây rồi bắt đầu quan sát.

Trong rừng cây, trên một vùng đất trống, một bóng người hấp dẫn hắn, Sở Thiên Biến mở to mắt, đồng tử co rút lại.

Trong cảm nhận của Sở Thiên Biến, Phi Vũ Thiên Mang là cột mốc cao thủ của hắn, nữ Thợ Săn Âm Dạ Tinh Linh có phong thái tự tin luôn là hình tượng cao thủ trong lòng Sở Thiên Biến.

Mà bóng dáng trong vùng đất trống trước mặt trong lòng Sở Thiên Biến đã được nâng lên tới mức tuyệt đỉnh cao thủ.

-Cao thủ, thật sự là cao thủ, tuyệt đỉnh cao thủ ! !

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 38: Cao Thủ • Bỏ Qua (Hạ)

Sở tay sinh tồn gà con-mục 7: thực lực người chơi = trang bị + cấp bậc + kỹ thuật.

Một người chơi có trang bị hoặc cấp độ đạt tới một độ cao nhất định, người này được gọi là cao thủ, cho dù người này chỉ là một gà con mới tiếp xúc với trò chơi không lâu cũng như vậy. Đỉnh cấp trang bị hoặc cấp bậc cực cao, hai thứ này có 3 yếu tố, một là cốt xay, hai là triển lãm.

Về phần yếu tố thứ 3, nó chính là kỹ thuật, đây từ ngữ có thể nói là không có bất cứ liên hệ gì với gà con, nó cũng là từ dùng để làm mốc đo chính xác nhất sự chênh lệch của người chơi. Nếu như một cao thủ có thêm 2 chữ tuyệt đỉnh phía sau, người này đã thể hiện yếu tố thứ 3 một cách vượt mức, vượt xa so với 2 yếu tố còn lại.

Một gà con có một bộ cực phẩm trang bị vẫn rất khó để thắng một người chơi cao cấp chỉ mặc trang bị cao cấp, mà tuyệt đỉnh cao thủ thường có thể chiến thắng cao cấp người chơi mặc trang bị cao cấp hoặc là có đẳng cấp cao.

Là một gà con, khi gặp 2 dạng người này, chuyện cần làm chính là làm thấp bản thân...

... ..

Thieu Đốt Thiên Lam 17 cấp, nhân tộc, nam tính, chức nghiệp: Kiến Tập Kỵ Binh.

Cách đó không xa chỉ có một bóng dáng người chơi, một Nhân Loại Kiến Tập Kỵ Binh.

Trước khi đến đây, Sở Thiên Biến suy đoán ra 2 khả năng, trong vòng 30 phút, có thể đánh chết nhiều quái như vậy có thể là đội ngũ, nhưng cũng có thể là do một người làm.

Nếu như là một đội ngũ 6 người, có thể làm được chuyện này cũng không có gì lạ, nhưng nếu như chỉ có 2~3 người, thậm chí chỉ có một người thì sao?

Vì xác nhận giả thiết mình đã đặt ra, Sở Thiên Biến mới lặng lẽ tới đây, hẳn không ngờ giả thuyết có xác suất thấp nhất của hắn đã thành sự thật —— ở đây chỉ có một người.

Cao thủ hàng đầu là như thế nào?

Sở Thiên Biến vẫn cho rằng Phi Vũ Thiên Mang đã đạt chuẩn này, chỉ cần vị trí nguy hại của quái vật xuất hiện trong phạm vi tấn công, dù là góc độ, phương hướng thế nào cô cũng có thể đánh trúng nó, đây là biểu hiện của cao thủ hàng đầu.

Vài ngày thời gian, đám người trên bảng xếp hạng đã tăng vọt về cấp, cho dù là người đứng cuối bảng thì cũng đã 19 cấp. Kiến Tập Kỵ Binh phía xa xa trước mặt hắn chỉ mới 17 cấp, tên này thậm chí còn chưa vào được bảng xếp hạng, vậy mà một người như thế thậm chí còn làm tốt hơn Phi Vũ Thiên Mang...

Trên người của tên này ngoại trừ trường thương màu xanh ra, những trang bị khác toàn là đồ trắng.

Số trang bị này có thể nói là cực kỳ bình thường, thậm chí có thể nói là kém cỏi, một người như thế nếu là bình thường thì làm sao có thể ngang hàng thậm chí còn giỏi hơn Phi Vũ Thiên Mang?

Thế nhưng, những việc mà tên Kỵ Sĩ này đang làm, cho dù là đội ngũ 6 người cũng chưa chắc có thể làm được.

Một con thần lân thật lớn với những lớp vảy đen xuất hiện trong tầm mắt Sở Thiên Biến, nó to gấp 2 lần thần lân bình thường. Thieu Đốt Thiên Lam đứng trước mặt nó giống như một đứa trẻ đứng trước mặt người lớn vậy.

Thần Lân Hắc Nham cấp bậc: 19, loại hình: Tinh Anh, lượng HP: 5000, kỹ năng: Quét Ngang, Trùng Chàng, Tê Liệt.

Một con quái vật Tinh Anh cấp 19!

Bên cạnh Thần Lân Hắc Nham còn có 5 con 17 cấp Thần Lân, bọn chúng lúc này đang bao vây Thieu Đốt Thiên Lam, một đội hình quái thể này cho dù là một đội ngũ 6 người cũng sẽ đau đầu. Sở Thiên Biến tin tưởng nếu như một đội ngũ tang bị không tốt, gặp bọn chúng chắc chắn sẽ diệt đoàn.

Nhưng mà, Thieu Đốt Thiên Lam lúc này lại hoàn toàn không để ý. Hắn di động vài bước, đối mặt với sự va chạm của 6 con Thần Lân, trường thương dài 3 thước của hắn chấn ngang, đón đỡ toàn bộ đòn tấn công của bọn chúng.

Không bị chút thương tổn nào!

-Nhất Tuyền Thiên!

Sở Thiên Biến tất nhiên là không quên kỹ năng này, lúc trước Hương Thảo Thiên Không từng dùng nó để chấn quái, Nhất Tuyền Thiên của người nam này thậm chí còn lưu loát hơn Hương Thảo Thiên Không, khi hắn thi triển, Sở Thiên Biến cảm thấy rất tự nhiên lưu loát.

Nhìn một màn này, Sở Thiên Biến theo bản năng mở ra chức năng camera lưu lại toàn bộ động tác của người này lại. Hắn tin tưởng nếu xem nhiều đoạn video của cao thủ, trình độ của hắn cũng sẽ được gia tăng.

Cách đó không xa, một trận đấu kịch liệt đang được tiến hành, chính xác hơn là 1 Tinh Anh và 5 quái vật đang điên cuồng tấn công một người, mà người đó thì đang ung dung chống đỡ.

Dùng "Nhất Tuyền Thiên" chống đỡ quái vật công kích xong, Thiêu Đốt Thiên Lam bước 2 bước, trong phút chốc đã vòng ra sau lưng quái vật, Sở Thiên Biến mơ hồ cảm thấy thân hình người kia khi di chuyển đã tạo thành một chữ Z, trước khi quái vật kịp phản ứng, Thiêu Đốt Thiên Lam xoay người lại phát động kỹ năng Quét Ngang.

-Di chuyển hình chữ Z với góc 45 độ, đầu tiên, bước 2 bước bình thường, bước thứ 3 bước một bước nhỏ, đồng thời xoay người lui nửa bước hoàn thành di chuyển, đồng thời phóng ra kỹ năng Quét Ngang..

Sở Thiên Biến yên lặng quan sát, đột nhiên hắn khẽ mỉm cười rồi nói thầm:

-Chuyện gì đây, toàn bộ đều là công kích nhược điểm!

Trên đầu đám quái vật liên tục tuôn ra một chuỗi con số, "-60", "-120", "-60", "-60", "-120", "-60" ...

Trong Dạ Tước, kỹ năng quần công có tổn thương thấp hơn đơn thể công kích, đơn thể công kích của Pháp Hệ chính là cao nhất, những kỹ năng đơn thể của Bình Hành Druid trong Pháp Hệ là cao nhất.

Thế nhưng một đòn Quét Ngang của Thiêu Đốt Thiên Lam đều đánh ra 60 điểm tổn thương, con số này còn vượt qua mức tổn thương Sở Thiên Biến dùng thuật Phần Nộ gây ra, điều này chứng minh một điều, mỗi đoàn Quét Ngang đánh ra đều đánh trúng nhược điểm.

-Như vậy cũng được? Quần công kỹ năng cũng có thể điều khiển, có thể làm cho mỗi đòn tấn công kì chạm người quái đều trúng nhược điểm?

Sở Thiên Biến trợn mắt há hốc mồm, sau đó liền phủ định ý này, một ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu, hắn giật mình nói:

-khoảng cách khổng lồ, lợi dụng vị trí của những vật xung quanh làm cho mỗi đòn tấn công của hắn khi phóng ra đều vừa lúc trúng ngay nhược điểm của quái.

Sở Thiên Biến da đầu nhin không được một trận run lên, càng là hiểu biết thiêu đốt thiên lam như thế nào làm được điểm này nguyên lý, hắn càng là bội phục này không biết tên kiến tập kỵ binh kỹ thuật.

Đồng thời với việc dùng kỹ năng Quét Ngang, Thiêu Đốt Thiên Lam không ngừng bước, thân hình tiến về phía trước, lại một lần di chuyển hình chữ Z, sa hki đi tới phía sau Thần Lân, Kiến Tập Kỵ Binh ra một đòn Thương Kích Xuyên Thấu, một con số -200 xuất hiện trên đầu quái vật tinh anh. Ngay sau đó, thanh trường thương kia không có thu về mà tiếp tục rung động trái phải, một đòn Toàn Thương Chấn Động xuất hiện ngang cản sự công kích của quái vật.

-Đây mà là đánh quái sao, rõ ràng là đang đùa giỡn quái. Như thế này mới gọi là luyện cấp chứ!

Sở Thiên Biến không khỏi cười khổ, giờ khắc này, hắn mới chính thức hiểu được mình và tuyệt đỉnh cao thủ chênh lệch bao nhiêu

Yên lặng nhìn chăm chú vào bóng dáng phía xa, Sở Thiên Biến có thể xác định người trước mắt này chắc chắn là cao thủ, một cao thủ còn mạnh hơn Phi Vũ Thiên Mang.

Ngắn ngủn hai phút, một con quái vật Tinh Anh với 500 HP và 4 con quái vật bình thường đã ngã xuống dưới chân Thiêu Đốt Thiên Lam, Sở Thiên Biến thở dài một hơi, hắn chuẩn bị đóng camera lại rồi xoay người rời khỏi, hắn cũng không cho rằng một gã cao thủ như vậy có hứng thú kết giao với hắn.

Ai ngờ, còn chưa chờ Sở Thiên Biến tắt camera, Thiêu Đốt Thiên Lam đã quay người lại, đôi mày nhíu chặt.

-Ai! Đi ra!

-Bị phát hiện, sao hắn phát hiện được mình nhỉ? Thật là kỳ quái!

Sở Thiên Biến âm thầm cười khổ, có điều hắn cũng không phải là người sợ chuyện. Nếu Thiêu Đốt Thiên Lam đã phát hiện hắn, Sở Thiên Biến tất nhiên sẽ không đi nữa, nếu không về sau gặp lại không thể giải thích được, gây hiểu lầm cho một cao thủ như vậy không phải là chuyện nên làm lúc chấp hành nhiệm vụ.

Rất tự nhiên từ trong rừng cây đi ra, Sở Thiên Biến đứng bên ngoài cách Thiêu Đốt 35m, sau đó tắt video lại chứng minh hắn không có ác ý.

Từ khi sưu tập tư liệu về Dạ Tước hắn biết được một chuyện, rất nhiều video của cao thủ đều do người chơi quay lại, đây là một loại hành vi rất bình thường, những cao thủ này cũng không thể làm được gì, dù sao này thì đây cũng không phải là trong hiện thực. Cho nên, Sở Thiên Biến tin tưởng người trước mặt này sẽ không làm gì hắn.

Nhưng mà sự thật và suy nghĩ của Sở Thiên Biến hoàn toàn tương phản, ngay khi hắn tắt camera, Thiêu Đốt Thiển Lam liền tức giận.

-Cậu đã lưu tình cảnh vừa rồi lại? Cậu muốn chết sao? Cậu là do nghiệp đoàn nào phái tới? Đế Quốc Chiến Minh? Hay là đám chó săn của Tụ Đào Đồng Minh?

Sở Thiên Biến thấy thế không khỏi sùng sốt, lúc này hắn có chút nhũn mỳ. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 39: Ai Mà Không Phải Trưởng Thành Từ Gà Con?

-Đế Quốc Chiến Minh? Tụ Đào Đồng Minh ? Lục Đại Chiến Minh và 10 đại Studio?

Sở Thiên Biến biết rõ thứ Thiêu Đốt Thiển Lam nói, từ ngày đầu tiên, sau khi nghe được "Tam công lục chiến" từ miệng Hương Thảo Thiên Không, sau khi logout Sở Thiên Biến liền tìm tư liệu về mặt này.

"Tam công lục chiến" đại biểu 9 đoàn thể lớn của Trung Quốc, trong trò chơi, thế lực của bọn họ rất tốt, về phần 10 Studio lớn, bọn họ xếp phía sau 9 đại đoàn thể, tôn chỉ của bọn họ đều là Tinh Anh hóa, cho nên nếu dựa vào thực lực tổng hợp, bọn họ kém hơn 9 thế lực lớn kia rất nhiều.

Đế Quốc Chiến Minh trong miệng Thiêu Đốt Thiển Lam là một trong Lục Đại Chiến Minh, Tụ Đào Đồng Minh là một trong 10 Studio lớn.

Sở Thiên Biến biết Phong Ngữ trấn hiện nay có 2 thế lực lớn chiếm giữ, phân biệt là Tụ Đào Đồng Minh và Diệp Lăng Lan Tịch Các, từ tin tức phân tích ra từ diễn đàn hai thế lực này có khuynh hướng khuếch trương thành Nghiệp Đoàn lớn, bọn họ lựa chọn Phong Ngữ trấn và Ngõa Cách Thụy hành tinh là địa bàn thi đua của mình.

Sở Thiên Biến bình tĩnh nhìn Thiêu Đốt Thiển Lam, trong lòng không ngừng suy nghĩ, trong phút chốc trong đầu xẹt qua các loại khả năng. Người chơi bình thường nếu nghe thấy 2 cái tên này đều cảm thấy sợ hãi.

Thiêu Đốt Thiển Lam khi giận dữ lại hô ra 2 cái tên này, nhưng Sở Thiên Biến cũng không nghĩ chuyện lại đơn giản, hắn cảm thấy có chút quái dị.

Quả thật, vụng trộm quay người khác cho dù trong hiện thực hay là trong trò chơi đều là hành vi không lễ phép, có điều hành vi này trong trò chơi không quá mức nghiêm trọng, tôi không có quay hình ảnh trần truồng, cũng không quay hình ảnh và phụ nữ làm chuyện gì đó, tôi chỉ quay lại cảnh anh dùng kỹ thuật cao siêu đánh quái, rất nhiều người chơi đều ước gì có người làm như vậy.

Sở Thiên Biến vừa rồi đã biểu hiện ý đồ của mình, theo lý mà nói, Thiêu Đốt Thiển Lam không nên có phản ứng như vậy mới đúng, phản ứng của tên Kiến Tập Kỵ Binh này quả thật có chút không bình thường.

-Hắn đang thử? Nhưng thử cái gì?

Trong phút chốc, Sở Thiên Biến đã phân tích ra ý đồ của Thiêu Đốt, có lẽ tên này dùng lực uy hiếp của 2 Nghiệp Đoàn này để thử hắn.

-Nếu như mình chỉ là người chơi bình thường, không phải người của 2 Nghiệp Đoàn thì sao? Nếu vậy hắn sẽ có phản ứng thế nào?

Trong nháy mắt, Sở Thiên Biến liên tục suy nghĩ, về mặt đột nhiên xuất hiện về mặt bị vạch trần, sau đó chợt khôi phục bình tĩnh, hắn nói:

-Anh bạn, tôi biết anh là một cao thủ tuyệt đỉnh, tôi chỉ muốn quay lại, sau khi logout upload lên diễn đàn để mọi người chứng kiến mà thôi. Anh xem, tôi chỉ là người bình thường không có Nghiệp Đoàn mà thôi.

Ngoại trừ việc upload lên diễn đàn, Sở Thiên Biến đều nói thật, giọng nói cũng rất chân thành.

Thiêu Đốt Thiển Lam nhìn chằm chằm Sở Thiên Biến, nghe vậy, Kiến Tập Kỵ Binh cười lạnh:

-Upload lên diễn đàn! ? Tốt, tốt lắm! Quả nhiên là chuyện bọn Đế Quốc Chiến Minh các người phát hiện, từ trước đến nay đều thích chơi trò mượn đao giết người. Lão tử bây giờ giết người, sao đó xóa acc luyện lại!

-Giết mình? Phản ứng lớn thế? Người này không phải là đối địch với Đế Quốc Chiến Minh và Tụ Đào Đồng Minh đó chứ? Người này...

Sở Thiên Biến không ngừng suy nghĩ, hắn lập tức phỏng đoán ra vài khả năng, hắn đang định nói thế nhưng Thiệu Đốt Thiển Lam lại không cho hắn cơ hội giải thích, thân hình nhoáng lên, một đoàn Xung Phong xuất hiện đánh choáng hắn, Kỵ Sĩ thương rung động, rõ ràng là đòn Thương Kích Xuyên Thấu.

-Không xong! Biến tốt thành xấu rồi.

Sở Thiên Biến cười khổ, trong trạng thái choáng hắn nhìn thấy thanh kỵ sĩ thương vung tới, nhất thời hắn không biết mình phải làm sao, từ khi tiến vào Dạ Tước, ngoại trừ 2 lần cướp quái, hắn chưa từng đánh với người chơi nên hắn chẳng biết gì về PK cả.

Tuy rằng không biết nên ứng phó thế nào nhưng Sở Thiên Biến vẫn rất bình tĩnh, hắn theo bản năng lui lại nửa bước, hắn định học theo Thiệu Đốt Thiển Lam dùng Nhất Đường Thiên để chống đỡ.

Kỹ xảo này Sở Thiên Biến đã thấy 2 lần, hắn tự nhận nguyên lý đã hoàn toàn hiểu rõ, đáng tiếc, hắn quên một việc, đó là hắn là Pháp hệ chứ không phải Vật Lý hệ.

Cho dù Sở Thiên Biến cầm pháp trượng thế nào đi nữa cũng không thể dùng Nhất Tuyến Thiên, Kỵ Sĩ thương đâm vào, tổn thương "-50" xuất hiện trên đầu Sở Thiên Biến.

-Xong rồi, thì ra Pháp Hệ không thể chống đỡ.

Sở Thiên Biến lạnh người, hắn nhin không được lắc đầu cười khổ, hắn có chút hối hận vì sao mỗi khi logout hắn không học thêm một ít kỹ thuật PK của Pháp hệ.

Ngay khi Sở Thiên Biến ảo não, Thiệu Đốt thành công đánh một kích lại không tiếp tục tấn công, ngược lại thân hình lui lại, sắc mặt khó hiểu nhìn Sở Thiên Biến.

-Cậu không phải là thành viên của Đế Quốc Chiến Minh! Cậu là một con gà!

Thiệu Đốt Thiển Lam trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, đôi mắt hắn dường như phun ra lửa, hắn nói:

-Tiểu tử! Dám đùa giỡn tôi!

Sở Thiên Biến ngẩn người, nhìn bộ dạng muốn ăn tươi nuốt sống của người trước mặt, hắn chột hiệu ra.

-Quả nhiên là tuyệt đỉnh cao thủ, chỉ một chút đã nhìn ra mình là gà con.

Sở Thiên Biến ngồi dưới đất, lấy ra bánh mì đen, hắn bắt đầu bổ sung lượng HP, cùng lúc hắn nói:

-Thiển Lam huynh nói cái gì lừa gạt chứ? Tôi có nói dối đâu, từ đầu tôi đã nói tôi là người chơi bình thường, chỉ chưa nói mình mới tiếp xúc với trò chơi mà thôi, huống chi, có ai đứng trước mặt người khác nói mình là gà con chứ?

-Cậu...

Thiệu Đốt Thiển Lam nắm chặt vũ khí, cuối cùng vẫn kiềm chế sự tức giận, không tiếp tục công kích.

Sở Thiên Biến vừa ăn bánh mì đen vừa quan sát phản ứng của Kỵ Binh trước mặt, hắn tiếp tục nói:

-Nói đi nói lại, vừa rồi tôi đều nói thật, tôi cũng đã biểu hiện sự kính ngưỡng nên mới nói định upload lên diễn đàn. Như vậy có thể tăng lên sự nổi tiếng của anh, cũng có thể để cho người khác học thêm một chút kỹ xảo. Như vậy cũng không được sao? Thiển Lam huynh từng có xích mích với Đế Quốc Chiến Minh và Tụ Đào Đồng Minh, lại còn giận chó đánh mèo trút giận lên người tôi, sao lại nói tôi nói dối anh?

-Tiểu tử này, rất giao hoạt.

Thiệu Đốt Thiển Lam trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, hắn không tìm ra sơ hở để phản bác được.

Bị một gà con đùa giỡn còn chưa tính, nếu như còn già mồm át lễ phải thì mặt mũi của hắn thật sự sẽ mất hết.

-Tốt, tôi không so đo với con gà con như cậu.

Thiệu Đốt oán hận trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, hắn định xoay người rời đi nhưng dường như có băng khoảng gì nên vẫn ở lại.

Sở Thiên Biến nhìn hắn, âm thầm lắc đầu, hắn thầm nghĩ:

-Trong trò chơi anh quả thật là cao thủ tuyệt đỉnh. Nhưng nếu là tâm lý chiến, anh không thể nào bằng tôi được.

Lượng HP đã đầy, Sở Thiên Biến đứng lên, gạt đầu thăm hỏi:

-Vậy cảm ơn Thiển Lam huynh đã bỏ qua chuyện cũ.

Nói xong, hắn làm bộ xoay người chuẩn bị đi.

Thieu Đốt Thiển Lam thấy thế liền gấp gấp hô:

-Khoang, khoang, đoạn video kia cắt bỏ cho tôi.

Nghe vậy, Sở Thiên Biến ngừng lại, nhìn Thieu Đốt, hắn nở nụ cười nghiền ngẫm: -A, đoạn video kia...

-Con gà chết tiệt!

Thieu Đốt Thiển Lam lúng lúng nói trong lòng một câu, hắn cảm thấy ánh mắt của tên Druid trước mắt này chẳng khác gì một con hồ ly cả.

Hai người cứ như vậy trừng mắt nhìn nhau, thật lâu sau, Thieu Đốt bại trận, hắn đành gật đầu nói:

-Nói đi, muốn thế nào, gà con! Yêu cầu đừng quá mức, nếu không tôi liều mạng xóa acc luyện lại cũng phải đánh cho cậu trở về 1 cấp.

-Về vấn đề yêu cầu, chúng ta đợi lát nữa thảo luận, vẫn trước tiên phải giải quyết tên nhúc đầu sau lưng đã.

Sở Thiên Biến vuốt cằm chỉ về phía sau lưng Thieu Đốt Thiển Lam.

Nghe vậy, Thieu Đốt Thiển Lam biến sắc, hắn xoay người lại, cảm trường thương để ngang ngực, Nhất Đường Thiên theo bản năng xuất hiện, hắn lập tức chống đỡ đòn tấn công của Sương Lang quái Tinh Anh 18 cấp.

Đồng thời, phía sau Kiến Tập Kỵ Binh đồng thời vang lên tiếng đọc chú ngữ, cùng lúc, một cột luồng sáng màu lam xuất hiện trên đầu Sương Lang, thương tổn

-120 xuất hiện trên đầu quái vật.

Thieu Đốt kinh hãi nói:

-3. 5 giây! Tên gà con này không ngờ...

-Không được gọi tôi là gà con!

Sở Thiên Biến cắt đứt lời Thieu Đốt, lãnh đạm nói:

-Ai không phải là trưởng thành từ gà con? Chẳng lẽ anh không phải? Lúc anh còn là gà con chưa chắc đã làm tốt hơn tôi.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 40: Người Đồng Đội Thứ 2!

Sở Thiên Biến giờ Pháp trượng lên, ánh mắt hờ hững, giọng điệu lạnh lùng, tư thế từ cao nhìn xuống của hắn làm cho Thieu Đốt Thiển Lam cứng lại.

-Rõ ràng là con gà...

Thieu Đốt Thiển Lam thì thảo tự nói, thế nhưng khi nghĩ tới giai đoạn là gà con của mình, hắn cảm thấy sự thuyết phục của lời nói có chút không đủ.

Kiến Tập Kỵ Binh lập tức đem thứ này vứt ra sau đầu, khôi phục bình tĩnh hắn bắt đầu chống lại Sương Lang, Kỵ Sĩ trường thương kịch liệt rung động, Một đòn Toàn Thương Chấn Động xuất hiện, tùy ý ngăn cản đòn tấn công.

Đồng thời, quả cầu xanh biếc của thuật Phần Nộ xuất hiện, thời gian đọc chú ngữ ngắn ngủi của nó xuất hiện trong đầu Thieu Đốt làm cho hắn rất kinh ngạc:

-2. 4 giây! Thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ chỉ có 2,4 giây? Nếu như thay bộ trang bị Khai Đạt Nhĩ- Sâm Lâm sáo trang, người này phát ra chẳng phải là... ! Đáng tiếc, vẫn là gà con, không ngờ lại lựa chọn Bình Hành Druid.

Chiến đấu rất nhanh đã kết thúc, 18 cấp Suồng Lang chỉ có 4200 HP, dưới sự tấn công mãnh liệt của 2 người, Suồng Lang thậm chí kiên trì không được 40 giây đã ngã xuống.

Thieu Đốt Thiển Lam ném trang bị rơi xuống vào ba lô, sau đó đứng trước mặt Sở Thiên Biến, hắn nghiêm mặt không nói lời nào, hắn bình tĩnh chờ tên cáo già trước mặt nói điều kiện.

Sở Thiên Biến cũng im lặng không nói gì, hắn cúi đầu cẩn thận suy nghĩ, sau đó hắn đưa những giả thuyết của mình ném sang một bên, nói:

-Chúng ta trực tiếp nói rõ đi. Đầu tiên, Thiển Lam huynh vì cái gì muốn tôi cắt đoạn video đi tôi không biết, tôi cũng không muốn biết, cũng lười biết, anh cùng bọn họ có ân oán gì, tôi cũng không có hứng thú biết. Rất hiển nhiên, những xích mích này đều là có từ trước Dạ Tước, đúng không? Chuyện quá khứ kohng cần nhắc tới, chẳng ai có hứng thú với quá khứ cả?

Thieu Đốt Thiển Lam nghe vậy liền chấn động, hắn dùng khuôn mặt giống như gập quỳ nhìn Sở Thiên Biến, thầm nghĩ:

-Người này đáng lẽ cái gì cũng không biết mới đúng, hắn mười phần là gà con không biết chuyện đời. Như vậy tất cả những thứ này đều là hắn đoán! Người này...

Đối với ánh mắt của Thieu Đốt, Sở Thiên Biến cứ xem như là không nhìn thấy, hắn tiếp tục nói:

-Tiếp theo, Thiển Lam huynh hắn là hiểu được đoạn video này tôi chắc chắn sẽ không xóa đi.

Thieu Đốt Thiển Lam hừ nhẹ một tiếng, thấp giọng mắng:

-Cá mè một lứa!

Sở Thiên Biến mỉm cười, gật đầu xem như cam chịu, nói:

-Mỗi người khi tiến vào trò chơi đều có mục đích của riêng mình, có người vì thể nghiệm sự vui vẻ của trò chơi, có người vì việc làm ăn, cũng có người vì nguyên nhân nào đó. Thiển Lam huynh như thế, tôi cũng như vậy, cho nên, rốt cuộc là nguyên nhân gì, ai cần để ý chứ?

-Nói ra của yêu cầu của cậu đi, đừng vòng vèo.

Thieu Đốt Thiển Lam chán ghét nhìn Sở Thiên Biến, sau đó nói:

-Tôi cần một đồng đội, Thiển Lam huynh khẳng định là đối tượng tốt.

Sở Thiên Biến đi thẳng vào vấn đề.

-Cấp! Đồng đội!

Thieu Đốt Thiển Lam cười rộ lên, nhìn Sở Thiên Biến, hắn nói:

-Tôi thấy cậu không phải tìm đồng đội mà là đang tìm bảo mẫu ?

-Bảo mẫu cũng tốt, đồng đội cũng tốt, hiện tại quyền chủ động đang nằm trên tay tôi, anh nói đúng không?

Sở Thiên Biến vẫn tươi cười, hắn bình tĩnh nhìn Thieu Đốt, nói:

-Tôi không muốn biết mục đích khi tiến vào Dạ Tước của anh, nhưng anh tình nguyện thỏa hiệp chứ không muốn giết tôi về 1 cấp, tôi nghĩ là do anh có việc quan trọng hơn cần làm, nếu có yêu cầu, vậy khẳng định là vì trang bị. Tuy rằng tôi không biết nhiều về trò chơi, nhưng cũng biết nơi có trang bị tốt đều là trong Phụ Bản, Thiển Lam huynh cho dù có giỏi hơn nữa thì cũng không thể nào một mình vượt qua Phụ Bản, đúng không? So với việc ẩn giấu thực lực, gia nhập một đội ngũ xa lạ, không bằng cứ gia nhập với tôi, ít nhất thì cũng không bị tay chân lông ngóng.

Mỗi câu của Sở Thiên Biến đều đánh trúng tim của Thieu Đốt, làm cho sắc mặt hắn không ngừng thay đổi, đôi mắt khi nhìn Sở Thiên Biến vẫn căm thù như cũ, nhưng trong đó đã không còn sự kháng cự.

-Trong đội ngũ, anh sẽ được tôn trọng, tôi cũng không muốn hạn chế việc anh làm, tôi và anh đều có mục đích giống nhau, cấp bậc, trang bị, tất nhiên, tôi cũng muốn anh dạy tôi kỹ thuật, đây chỉ là hi vọng, tôi không ép buộc.

Sở Thiên Biến không sao cả nhún vai, cười nói:

-Thế nào? Những lời này đủ để anh gia nhập rồi chứ?

-Tôi có thể tin tưởng cậu sao?

Thieu Đốt nhìn Sở Thiên Biến, trong ánh mắt tràn ngập đề phòng, càng ở chung với tên Druid này càng lâu, hắn càng cảm thấy mình không thể xoay người rời khỏi, người nam trước mặt này tạo cho hắn một cảm giác rất đáng sợ.

-Anh không cần tin tôi.

Sở Thiên Biển nhìn Thiêu Đốt Thiên Lam, nói:

-Tôi cần là một đồng đội chứ không phải là chiến hữu tin cậy có thể giao lưng cho họ, mà anh thì cũng chỉ cần một đồng đội mà thôi. Hai từ chiến hữu, với tôi hay với anh đều là quá sức. Nếu quá sức, vậy sao không lùi lại một bước? Một đồng đội hợp tác, có thể giúp nhau phát huy ra 100% sức mạnh không phải rất tốt sao, tôi tin anh hoàn toàn có thể đảm nhiệm vị trí này. Về phần tôi, tôi tin tưởng không lâu sao tôi cũng sẽ làm được. Lý do như vậy đã đủ chưa?

Chăm chú nhìn Sở Thiên Biển thật lâu, Thiêu Đốt Thiên Lam thở dài, nói:

-Được, tôi gia nhập. Như vậy, giới thiệu đồng đội khác đi.

-Đồng đội khác?

Sở Thiên Biển nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cười khổ nói:

-Chỉ có anh và một người khác...

"Bịch bịch bịch...", trong rừng cây truyền đến một đợt tiếng bước chân, một nữ Thọ Săn tay cầm đại kiếm lưng mang trường cung, trên khuôn mặt là nụ cười tươi sáng từ trong rừng bước ra, đi tới chỗ Sở Thiên Biển.

-Thiên Hồi ca ca, Thiên Hồi ca ca, em lột được 100 tấm da.

Mễ Lạp Nhi tươi cười, dùng sức quơ quơ tay, nói:

-100 tấm đó!!

Nụ cười trên mặt cô bé rất sáng, rất tươi, dưới ánh trăng nhẹ nhàng, Thiêu Đốt Thiên Lam nhìn cô bé liền nhận không được nở nụ cười nhu hòa, trên người cô bé dường như có một khí chất kỳ lạ, nó có thể làm cho mọi người gần nhau hơn.

Sở Thiên Biển vỗ vỗ vai Mễ Lạp Nhi, nhìn Thiêu Đốt, hần cười nói:

-Cô bé gọi là Mễ Lạp Nhi. Mễ Lạp Nhi, đây là chú Thiêu Đốt Thiên Lam.

Mễ Lạp Nhi mở to mắt to, cô bé có chút sợ hãi, nói:

-Chào buổi tối, chú Thiên Lam!

-Chú ~!!

Thiêu Đốt Thiên Lam bị đã kích, hần trừng to mắt nhìn Sở Thiên Biển, nói:

-Tôi mới 24 tuổi!

Bên cạnh có người xa lạ, Mễ Lạp Nhi cảm thấy không được tự nhiên, cô bé nhìn xung quanh, đột nhiên, cô bé mở to mắt nhìn ra phía sau Thiêu Đốt.

-Chú Thiên Lam, những quái vật kia là chú đánh sao?

Mễ Lạp Nhi kích động tới đỏ mặt.

Nhìn đôi mắt mong chờ của cô bé, Thiêu Đốt Thiên Lam quay đầu lại nhìn đồng quái vật, hần kiêu ngạo nói:

-Không sai, đều là Thiên Lam ca ca đánh chết.

Sở Thiên Biển lại vỗ vỗ đầu Mễ Lạp Nhi, nói:

-Mễ Lạp Nhi, những quái vật vừa rồi cũng là hần giết đó!

"Oa!"

Mễ Lạp Nhi như một trận gió chạy tới bên cạnh đồng thi thể quái vật, cô bé nhăn mày lại nhìn Thiêu Đốt Thiên Lam:

-Chú Thiên Lam, cháu muốn lột da...

Kiến Tập Kỳ Bình đứng ngơ một hồi, rốt cục vẫn bị đôi mắt ngây thơ kia đánh bại, hần ngoan ngoãn đi tới bên cạnh thi thể nhặt lên vật phẩm rơi xuống.

"Rẹt rẹt...", trong rừng cây lập tức vang lên tiếng lộp độp.

Thieu Đốt Thiên Lam nhìn cô bé, khỏe miệng không khỏi nổi lên tươi cười, trong giây lát hấn nhớ tới cái gì, quay đầu trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, hấn mở lệnh mặt cười, nhỏ giọng hỏi:

-Đồng đội còn lại không phải..

-Đúng vậy!

Sở Thiên Biến liếc nhìn hấn một cái, nói:

-Nếu như anh không vừa lòng, tôi có thể...

-Cậu là tên dê tiện hỗn đản!

Thieu Đốt Thiên Lam tức giận mắng.

Sở Thiên Biến bắt đầu đi lặc đầu, thăm nghĩ:

-Tôi đâu có nói là đã cô bé ra khỏi đội ngũ! Tôi chỉ noi để cho cô bé lộp độp không cho cô bé làm thật thuần nữa. Dù sao, đội ngũ hiện tại đã có 3 người.

Thieu Đốt Thiên Lam trầm ngâm một hồi, trầm giọng nói:

-Thêm tôi vào đội đi

-Định... , người chơi Thieu Đốt Thiên Lam gia nhập tiểu đội Tuyệt Thiên Hồi.

"A!"

Mễ Lạp Nhi nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, vừa lúc cũng đã lộp độp xong, cô bé ngẩng đầu lên, tò mò nhìn Thieu Đốt:

-Về sao chú Thiên Lam cũng là đồng đội sao?

-Đúng vậy, Thiên Lam sau này cũng là một thành viên của đoàn đội.

Sở Thiên Biến cười gật đầu, hấn tiếp theo bổ sung:

-Thiên Lam huynh là một cao thủ rất giỏi.

-Rất giỏi?

Mễ Lạp Nhi hỏi:

-Lợi hại giống như ca ca sao?

Nghe vậy, Thieu Đốt cảm thấy mình rất ghen khuất, hấn trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, kiêu ngạo gật đầu:

-Ấn! Thiên Lam ca ca rất lợi hại.

-Giống Mễ Lạp Nhi, cũng là Khế Ước Thuê, có tiền lương?

-Cái gì? Khế Ước.

Thieu Đốt Thiên Lam chấn động, ánh mắt hấn nhìn Sở Thiên Biến có chút không đúng.

-Khế ước, nó là đồ tốt!

Sở Thiên Biến thì thảo tự nói.

Thieu Đốt nhìn Sở Thiên Biến, lại nhìn Mễ Lạp Nhi, giờ phút này trước mắt hấn chỉ toàn màu đen, hấn nhận không được rên rĩ trong lòng...

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 41: Mề Lạp Nhi Chuyển Chức

Rạng sáng, đã qua thời gian Sở Thiên Biến cho là ít người chơi nhất, thế nhưng nhiệm vụ của hắn vẫn không thể hoàn thành, việc này làm cho hắn có chút buồn bực.

Vốn có thể Thiêu Đốt gia nhập, Sở Thiên Biến không còn lo lắng nhiệm vụ này không thể hoàn thành.

Một cao thủ tuyệt đỉnh có thể một mình solo quái vật Tinh Anh, sao lại e ngại Bạo Hùng chứ? Sở Thiên Biến tuy rằng chưa thấy qua quái vật của nhiệm vụ lần này, nhưng dựa theo hắn chỉ có 14 cấp, quái vật bên trong nhiều lắm cũng chỉ 18 cấp mà thôi.

Nói một cách đơn giản, cho dù không biết tin tức về nhiệm vụ, nhưng hắn tin tưởng một mình hắn vẫn có thể làm xong nhiệm vụ. Về phần Mề Lạp Nhi, hắn từ trước tới giờ chưa bao giờ để cô bé đi chống quái vật Tinh Anh, có thêm cô bé hay không cũng không sao.

Khi Sở Thiên Biến yêu cầu Thiêu Đốt giúp đỡ làm nhiệm vụ, hắn ngay lập tức bị từ chối, lý do rất đơn giản, chỉ có 3 chữ: người quá nhiều.

Mề Lạp Nhi ở một bên nghe thấy thế liền cảm thấy không hiểu vì sao chú Thiển Lam lại không muốn đi chỗ nhiều người. Sau đó cô bé chợt nghĩ ra một nguyên nhân, trước kia cô cũng không muốn tới chỗ nhiều người, rất sợ cùng người xa lạ tiếp xúc, cho dù hiện tại, cô vẫn có chút cảm giác như vậy. . . (Mề Lạp Nhi không tình nguyện thừa nhận trong lòng).

Sở Thiên Biến cũng gật đầu tỏ vẻ hiểu, hắn rốt cục cũng hiểu được vì sao Thiêu Đốt có thực lực mạnh mẽ mà trên người chỉ toàn là đồ trắng, lúc đầu trò chơi người ta tập nập, Kiến Tập Kỵ Binh lại không muốn biểu lộ thực lực nên chỉ có thể tìm một chỗ vắng người đều luyện cấp.

Dựa theo lời tự giễu của Thiêu Đốt Thiển Lam, hôm nay là ngày hắn gặp may nhất, từ khi vào trò chơi tới nay, đây là lần đầu tiên hắn gặp được quái vật Tinh Anh, hơn nữa còn là 2 con.

Đối với lời nói đầy tự giễu của Thiêu Đốt, Sở Thiên Biến không thêm để ý tới. Nếu như nhiệm vụ không thể làm, hắn cũng không muốn tiếp tục ở đây giết quái, bởi vì hắn còn có 2 việc quan trọng hơn cần phải làm, một là quay về mua Khế Ước Thư cho Thiêu Đốt Thiển Lam ký, việc còn lại là thành lập tiểu đội người mạo hiểm.

...

Khi 3 người trở lại Phong Ngự trấn, ánh trăng đã có chút mờ đi, người đi trên đường cũng đã thưa thớt hơn.

Còn hai giờ nữa trời sẽ sáng, lúc này là thời gian thưa người nhất trong ngày, phần lớn mọi người đã logout đi ngủ, trên đường chỉ còn vài người nhàn chán ngồi bán đồ, không khí trong Phong Ngự trấn lúc này có thể nói là khá yên tĩnh.

Sở Thiên Biến và Thiêu Đốt Thiển Lam dừng lại trước khu huấn luyện Thợ Săn yên lặng chờ Mề Lạp Nhi chuyển chức hoàn thành, không khí trong lúc nhất thời có chút áp lực.

Kỳ thật, cái gọi là áp lực chỉ do Thiêu Đốt tưởng tượng ra, Sở Thiên Biến không cảm thấy chút áp lực nào, hắn cầm Khế Ước Thư, tay không ngừng viết những điều kiện không công bình vào.

Thiêu Đốt Thiển Lam dùng ánh mắt hèn mọn nhìn Sở Thiên Biến, tựa hồ còn rất tức giận, hắn chầm chậm nói:

-Sao cậu lại để cho một Thợ Săn chưa chuyển chức đảm nhiệm vị trí Khiên Thệ, còn nữa, mỗi ngày 5 tiền bạc, lao động trẻ em giá rẻ tới mức này à? Cậu thật sự là rất có sáng tạo.

Tạm dừng một chút, Thiêu Đốt Thiển Lam lại bổ sung một câu:

-Người ta chỉ là cô bé 14 tuổi mà thôi!

Nghe vậy, Sở Thiên Biến ngẩng đầu, nhìn Kiến Tập Kỵ Binh, nói:

-Tôi là gà con mà!

"Cậu. . ."

Nhìn vẻ mặt đương nhiên của Sở Thiên Biến, Thiêu Đốt Thiển Lam không thể bình tĩnh được, thế nhưng hắn không dám động thủ, trong thành trấn mà động thủ thì sẽ bị bắt.

Bởi vì một con gà mà bị bắt vào ngục, Thiêu Đốt Thiển Lam cảm thấy không đáng để làm như vậy, hắn chỉ có thể dùng lời nói để giảm bớt sự khó chịu của mình, đáng tiếc, Sở Thiên Biến không cho thời gian để hắn làm như vậy.

-Đây, Thiển Lam huynh. Anh xem phần Khế Ước này, nếu có gì thì cứ nói ra.

Sở Thiên Biến đưa Khế Ước Thư cho Thiệu Đốt Thiên Lam xem.

Thiệu Đốt Thiên Lam nhận tấm giấy, ánh mắt hắn khi nhìn thấy những điều ước trên đó liền cảm thấy sững sốt, từ khoảng Khế Ước hà khắc của Mễ Lạp Nhi, hắn đoán điều khoảng Khế Ước của mình sẽ còn hà khắc hơn, từ đầu hắn đã chuẩn bị tâm lý. Dù sao, đúng như Sở Thiên Biến nói, thứ hắn cần là kinh nghiệm và trang bị, những thứ khác hắn cũng không để ý, nếu không phải Sở Thiên Biến ép buộc, mà Sở Thiên Biến lại là gà con, Thiệu Đốt Thiên Lam cũng sẽ không gia nhập đội ngũ, hắn từ nãy giờ cầu nhàu chỉ để phát tiết mà thôi.

Thế nhưng điều khoảng trên tay hắn lại không có chút hà khắc nào.

"Cố chủ: Tuyệt Thiên Hôi (Ám Dạ Tinh Linh tộc, Kiến Tập Bình Hành Druid, Tuần Thủ trận doanh), nhân viên tạm thời: Thiệu Đốt Thiên Lam (Nhân Loại, Kiến Tập Kỵ Binh, Tuần Thủ trận doanh)

Điều khoản thuê:

Một, thời gian: 30 ngày.

Hai, yêu cầu:

Chức trách nhiệm vụ: người chơi Thiệu Đốt Thiên Lam trong đội ngũ phụ trách vị trí Tank đồng thời phụ trách phát ra.

Thời gian, trường hợp tham gia: Khi có yêu cầu nhiệm vụ khó (điều kiện khi không tiết lộ tin tức, ít người chơi), hoạt động Phụ Bản. Ghi chú: Nếu có tình huống đặc thù, phải xin phép trước.

Chức trách người chơi: gia nhập tiểu đội mạo hiểm của cố chủ.

Tiền lương: Khi hoạt động, tất cả trang bị Kỵ Sĩ đều thuộc về Thiệu Đốt Thiên Lam, nhận được 10% tiền tài. Trừng phạt: Trong tình huống không được cho phép, ngoại trừ tình huống không thể không logout, Thiệu Đốt Thiên Lam không được phép một mình rời khỏi đơn vị, nếu không tất cả kinh nghiệm bị mất, trở về 1 cấp.

Ba, kí tên: Tuyệt Thiên Hôi, (Người thuê) "

Nhìn Khế Ước, Thiệu Đốt Thiên Lam kinh ngạc:

-Chỉ như vậy?

Sở Thiên Biến nhìn hắn, gật đầu:

-Chỉ như vậy.

Hắn tất nhiên sẽ không nói ra điều khoản của Mễ Lạp Nhi là do cô bé tự mình ghi, Sở Thiên Biến không thích giải thích việc, nói đúng hơn là hắn khinh thường giải thích.

Thiệu Đốt Thiên Lam lập tức ký tên mình vào, tấm da dê biến cháy biến thành 2 điểm sáng bay về phía 2 người, Kiến Tập Kỵ Binh cười lạnh:

-Cậu không cần giả mù sa mưa, cho dù làm thế nào đi nữa thì cũng không thể thay đổi bản chất ti tiện được đâu.

Sở Thiên Biến nhìn hắn mỉm cười:

-Cao thủ, tất nhiên sẽ có đãi ngộ khác.

Thiệu Đốt Thiên Lam nghe vậy liền sững sốt, hắn hừ lạnh một tiếng rồi không nói gì nữa.

Đúng lúc này, cánh cửa trước mặt 2 người bỗng nhiên xuất hiện khe hẹp, Mễ Lạp Nhi rón ra rón rén đi ra, lễ phép nói lời từ biệt với huấn luyện sư sau đó nhẹ nhàng đóng cửa lại, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cô bé mở to mắt nhìn 2 người trước mặt mình.

-Chuyển chức thành công không? Mễ Lạp Nhi.

Thiệu Đốt Thiên Lam mỉm cười hỏi, hắn tất nhiên là biết cô bé đã chuyển chức thành công, chuyển chức chỉ cần tới 10 cấp là có thể xin, hưởng chi tên chức nghiệp của Mễ Lạp Nhi trong đội ngũ cũng đã thay đổi.

-Án! Thành công.

Mễ Lạp Nhi gật gật đầu, cô bé mở to mắt nhìn Sở Thiên Biến làm cho Thiệu Đốt Thiên Lam cảm thấy rối rắm.

Sở Thiên Biến quay đầu nhìn Mễ Lạp Nhi, xoa xoa đầu cô bé, hắn cười nói:

-Chuyển chức thành công, không tệ. Lựa chọn trở thành Kiến Tập Tuần Thủ Sư?

-Vâng, Kiến Tập Tuần Thú Sư.

Mẽ Lạp Nhi vui vẻ gật đầu.

"Ừ!"

Sở Thiên Biến gật gật đầu, nhìn Mẽ Lạp Nhi, hần có chút dăm chiêu:

-Nói như vậy, Mẽ Lạp Nhi học được kỹ năng Phục Tùng Sùng Vật? Về sau kháng quái còn cần Sùng Vật rất nhiều. Thì ra Mẽ Lạp Nhi cũng không thích công tác Khiên Thập a!

Người nói vô tình, người nghe hữu ý.

Mẽ Lạp Nhi đại biến, kinh hoàng nói :

-Không có, không có! Không có! Mẽ Lạp Nhi rất thích công tác Khiên Thập, nhưng em sợ kháng không được, cho nên muốn tìm thêm Sùng Vật để hỗ trợ kháng quái. Hơn nữa, Mẽ Lạp Nhi rất thích sùng vật, cho nên mới chọn chuyển chức thành Kiến Tập Tuần Thú Sư, nếu Thiên Hôi ca ca không thích thì.. .

Nói tới đây, cô bé nhận thấy sau khi chuyển chức, ngoại trừ xóa acc luyện lại thì không có cách nào khác để chọn lại chức nghiệp, vì vậy sắc mặt cô bé càng ngày càng khó coi, cô bé dường như sắp khóc tới nơi rồi.

-Nhưng mà, nhưng mà Mẽ Lạp Nhi rất thích công việc Khiên Thập.

Thieu Đốt Thiển Lam nhanh chóng đứng ra, nói:

-Có Mẽ Lạp Nhi, cộng thêm sùng vật và Thiển Lam ca ca, việc kháng quái có vẻ nói là dễ như trở bàn tay!

Hai người đồng thời gật đầu, đôi mắt Thiêu Đốt Thiển Lam tràn đầy sát khí nhìn Sở Thiên Biến.

Sở Thiên Biến thấy thế, không khỏi sùng sốt:

-Tôi chỉ nghĩ tới định chọn cho Mẽ Lạp Nhi loại sùng vật nào thôi mà? Các người làm sao vậy?

Nhìn Mẽ Lạp Nhi như trút được gánh nặng, Sở Thiên Biến trầm nghĩ: xem ra Mẽ Lạp Nhi quả thật không thích công tác Khiên Thập. . .

Phía Đông đã có ánh mặt trời xuất hiện, Sở Thiên Biến xem thời gian một chút rồi nói:

-Hôm nay tới đây thôi, mọi người ngủ một giấc, giữa trưa online, chúng ta đi xin thành lập tiểu đội người mạo hiểm.

Nói xong, Sở Thiên Biến vỗ vỗ đầu Mẽ Lạp Nhi, cười nói:

-Bé gái ngủ quá muộn không tốt, nó sẽ ảnh hưởng tới việc phát triển.

Khi nói những lời này, đôi mắt Sở Thiên Biến xẹt qua bộ ngực của cô bé, trầm nghĩ: trừ bỏ bộ ngực!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 42: Kim Tịch Bình Chiến Kĩ • Thiển Lam Luận Bình Hành (Thượng)

Bóng cây lắc lư tạo thành bóng dáng chiếu vào cửa sổ, ánh nắng ban mai chiếu xuyên qua kẽ lá xuyên vào căn phòng, cả nhà trở từ từ sáng lên, người trên đường từ từ nhiều hơn, bên ngoài bắt đầu có không ít người bắt đầu luyện tập buổi sáng. . .

Trong phòng, Sở Thiên Biến tháo mũ giáp xuống, tuy trong phòng còn chưa sáng hẳn, nhưng đoán chừng không qua bao lâu thì mặt trời sẽ lên, hần không định đi ngủ vì giờ khắc này hần không cảm thấy có chút buồn ngủ nào.

Không phải là vì có một đồng đội cao thủ là Thiêu Đốt Thiển Lam gia nhập nên Sở Thiên Biến mới cảm thấy hưng phấn mà là đội mũ trò chơi tham gia trò chơi, gánh nặng cơ thể của người chơi rất nhỏ, khi chơi, người chơi đều tiến vào trạng thái ngủ ngắn. Khi tiến hành trò chơi, vô đại nào tuy rằng hoạt

động rất nhiều, nhưng nó cũng chỉ tương đương với một giấc mơ mà thôi, nó không làm cho người chơi cảm thấy mệt mỏi, cho nên, người chơi bình thường khi chơi hơn 12 giờ mới có thể cảm thấy mệt mỏi.

Với Sở Thiên Biến mà nói, loại cường độ hoạt động này cho dù hai ngày hai đêm liên tục chơi, hắn cũng sẽ không cảm thấy có chút không khỏe nào, ngược lại hắn còn có thể cảm thấy mình rất hợp ý với loại chớp mắt như thế.

Rửa mặt chải đầu một phen, Sở Thiên Biến đang định đi tới máy tính tìm hiểu tư liệu, ngoài cửa liền vang lên tiếng bước chân làm cho hắn ngừng động tác lại.

- Vừa lúc, tiểu tử này đến đây, giảm bớt thời gian tìm tòi của mình.

Ngay khi tiếng bước chân tới cửa, ngừng 3 giây, Sở Thiên Biến mở cửa, ngoài cửa hiện lên khuôn mặt tươi cười của Ngụy Kim Tịch trên tay hắn là một túi sữa đậu nành.

- Chào buổi sáng nha tiểu Thiên! Xem tôi mang tới thứ gì này, sữa đậu nành mới ra lò nè!

Nhìn khuôn mặt tươi cười của bạn bè, Sở Thiên Biến đi tới bàn ăn, nói:

- Sao? Tối hôm qua cười mấy người đẹp? Chỉ khi nào cậu sẵn được một đóa hoa tươi mới có thể mang đồ ăn tới sớm, thuận tiện còn khoe khoang chiến tích của bản thân.

- Không hồ là bạn bè a! Người hiểu tôi chỉ có tiểu Thiên!

Ngụy Kim Tịch cười đóng cửa lại, đặt đậu nành lên bàn, hắn cười nịnh:

- Nếu không phải là cậu cung cấp Pháo phòng, tôi làm sao có thể như hổ thêm cánh đánh đầu thắng đó được!

- Pháo phòng. . .

Sở Thiên Biến bỗng nhiên cảm thấy sữa đậu nành có mùi vị hơi khác, cho dù là bất cứ ai, khi nghe được phòng của mình bị ví như vậy đều cảm thấy rất đau đầu!

Ngụy Kim Tịch lái nhai:

- Đây chính người đẹp tôi đã lưu ý từ lâu, bộ dạng thanh thuần, làn da trắng nõn, chắc chắn, cơ hồ có thể bóp ra nước. Mấy ngày hôm trước tôi thấy cô nàng trong thư viện đọc sách, nghi hề, sinh viên vốn ít, trong thư viện tất nhiên chỉ có vài người, tất nhiên là phải biểu lộ ra bộ dáng đẹp trai phong độ một cách tốt nhất, chiều hôm qua. . .

- Được rồi.

Sở Thiên Biến cắt đứt lời bạn mình, nói:

- Tôi biết cậu đã thành công, nói vậy là được rồi, chuyện này tôi không có hứng thú.

Ngụy Kim Tịch u oán nói:

- Tôi cũng chỉ vì tốt cho cậu mới nói! Mưa dầm thấm đất là chiến thuật xuất sắc của tôi, về sau chỉ cần muốn tán gái thì cậu có thể thuận bút thành văn mà!

- Cảm ơn! Chỉ cần kinh nghiệm của 67 lần trước thôi cũng đủ rồi, chờ khi nào cậu hoàn thành chiến tích Bách Nhân trăm, lúc đó có lẽ tôi sẽ bỏ một ngày ra nghiền ngẫm, rút kết kinh nghiệm.

Sở Thiên Biến yên lặng ăn, hắn nói với giọng điệu chẳng chút thích thú nào.

- Ai, đúng là tên đầu gỗ!

Ngụy Kim Tịch lắc đầu, chợt nhớ tới cái gì, hắn nắm tay lại, đôi mắt tràn đầy chiến ý, hắn nói:

- Không được! Tôi phải cố lên, tranh thủ trong mùa hè này tích lũy từng tí kinh nghiệm. Đợi tới ngày khai giảng, tôi bắt đầu tấn công Ngôn Thủy Yên, đây mới thật sự là mục tiêu của tôi!

- Là chuyện của cậu, đừng kéo tôi vào.

Sở Thiên Biến tức giận trừng mắt nhìn Ngụy Kim Tịch, nói:

- Vừa lúc cậu tới đây, tôi có vài vấn đề muốn hỏi cậu

- Hỏi tôi? Cậu có chuyện gì muốn hỏi thế?

Nguy Kim Tịch hoảng hốt, nói:

-Ngoại trừ tán gái có chút bản lĩnh ra, những phương diện khác tôi đều rất bình thường, chưa chắc đã hơn cậu!

-Đừng có giả vờ nữa, là vấn đề trò chơi.

Sở Thiên Biến liếc nhìn người bạn của mình một cái, sau đó đi vào phòng ngủ:

-Cậu chờ đó, tôi đi lấy giấy vẽ lại ra, như vậy sẽ trực quan hơn.

-Về trò chơi a. . .

Nguy Kim Tịch cười trộm, hẩn một bên uống sữa đậu nành, một bên tùy ý hỏi:

-Đúng rồi, tiểu Thiên, đoạn video lần trước đưa cho cậu, cậu nghiên cứu thế nào rồi? Có rút được kinh nghiệm gì không, thời gian đọc chú ngữ bây giờ là bao nhiêu?

-À? Thuật Phần Nộ 2. 4 giây, Tinh Hòa Trụ chỉ có thể tới thuyết minh kỹ năng: 3. 5 giây.

"Phốc. . ."

Đang uống sữa đậu nành, Nguy Kim Tịch nghe vậy liền muốn phun ra, vội vàng lấy tay che miệng lại, một hồi lâu mới nuốt xuống, hẩn tận lực làm cho giọng nói của mình bình thường lại:

-Ấn! Cũng không tệ lắm, xem ra cậu cũng có chút thiên phú trong trò chơi đó tiểu Thiên.

-Phải không? Có điều muốn giảm thời gian đọc chú ngữ lại quá khó khăn, hơn nữa trong trò chơi, cấp bậc còn phải tăng, trang bị còn phải kiếm, nói chung là rất bận rộn, tạm thời tôi không định nghiên cứu về vấn đề này.

-Ấn ~! Cậu quyết định như vậy là rất chính xác.

Nguy Kim Tịch nhìn Sở Thiên Biến đang loay hoay trong phòng, trong lòng hẩn không ngừng kêu thán: Móa nó, mới được bao nhiêu ngày chứ? Tiểu tử này lại có thể đem thời gian đọc chú ngữ giảm xuống giống như thuyết minh đã ghi, thậm chí còn có kỹ năng có thời gian đọc chú ngữ thấp hơn thuyết minh đã ghi? Không được, tuyệt đối không thể dụ tên này đi tán gái, nếu không lão tử không còn đất để lăn lộn nữa, Tuyệt đối! Tuyệt đối! Tuyệt đối không được!

Trong lòng liên tục nói 3 lần tuyệt đối, Nguy Kim Tịch cảm giác mình đã bình tĩnh lại, vừa lúc Sở Thiên Biến cũng đã đi ra.

-Nga, này a! Đây là lay động hình chữ Z và Nhất Tuyến Thiên thôi!

Nguy Kim Tịch cầm lấy bản vẽ nhìn lướt qua, thuận miệng liền nói tên 2 kỹ xảo.

Thấy bạn mình không có chút nào kinh ngạc, Sở Thiên Biến không khỏi nhú mày, hỏi:

-Sao thế? Lay động hình chữ Z và Nhất Tuyến Thiên là kỹ xảo bình thường thôi? Chỉ cần là người có chút năng lực là có thể nắm giữ à?

Về "Nhất Tuyến Thiên", Sở Thiên Biến có thể dễ dàng tìm được trên mạng, hẩn hiểu đây là kỹ năng người chơi thường dùng. Nhưng bởi vì không phải cận chiến nên hẩn không biết được người nắm giữ thứ này rốt cuộc là có trình độ thế nào, nếu như chỉ cần người có thực lực bình thường cũng có thể nắm giữ Nhất Tuyến Thiên, vậy Sở Thiên Biến phải một lần nữa đánh giá và tính toán lại.

-Cậu thấy 2 kỹ xảo này trong Dạ Tước sao?

Nguy Kim Tịch nhìn bạn mình, nói:

-Nhìn thấy có người dùng 2 kỹ năng này cũng không có gì kỳ quái, Lay động hình chữ Z và Nhất Tuyến Thiên là kỹ xảo công khai, chỉ cần hơi chút có kinh nghiệm là có thể nhận biết. Có điều. . .

Nguy Kim Tịch cười rộ lên:

-Nhận biết là một chuyện, muốn thuần thục nắm giữ 2 chiến kỹ này lại là chuyện khác. Ví dụ như Vật Lý hệ, kỹ năng là giống nhau, ai cũng có thể dùng, nhưng không phải ai cũng có thể đánh ra nhược điểm công kích.

-Vậy Lay động hình chữ Z và Nhất Tuyến Thiên thì sao? Nó là kỹ xảo chỉ có cao thủ mới có thể nắm giữ ư?

Sở Thiên Biến hỏi ra vấn đề mình quan tâm nhất, chỉ cần biết được đáp án, hẩn sẽ có đánh giá chính xác hơn về Hương Thảo Thiên Không và Thiêu Đốt Thiên Lam.

-Cao thủ sao?

Nguy Kim Tịch nghiêng đầu nghĩ nghĩ, trả lời:

-Cũng không thể nói vậy, tôi bắt đầu nói từ Nhất Tuyến Thiên, đây là kỹ xảo chống đỡ Vật Lý hệ thường dùng, nguyên lý kỳ thật giống với cách Vật Lý hệ đánh ra nhọc điểm công kích, nó là một loại phòng ngự trong trạng thái Bán phán định . Nhưng mà, nó giống như một bức tranh, có người vẽ tranh rất sống động, có có người vẽ tranh như gà bới. Người chơi bình thường đều có thể hiểu được nguyên lý của nó nên trong chiến đấu, thỉnh thoảng họ cũng làm được vài cái.

-Nói cách khác, tỉ lệ hoàn thành cũng không cao.

Sở Thiên Biến gật đầu, kết quả giống như dự tính của hắn.

Nguy Kim Tịch nghe vậy hô to gọi nhỏ đứng lên:

-Đương nhiên sẽ không cao! Trong trò chơi có phân chia độ nắm giữ kỹ năng, chia làm bốn trình tự: thô thông, khống chế, tinh thông cùng với đại sư. Có thể trong chiến đấu ngẫu nhiên sử dụng thành công kỹ năng gọi là người thô thông, người như thế chỗ nào cũng có; có thể đem một chiến kỹ sử dụng thành công 30% trong một trận chiến gọi là người khống chế, loại người chơi này trong phương diện khống chế kỹ xảo có thể xem là cao thủ; mà người có thể thành công 50% trở lên gọi là người tinh thông. Lấy Nhất Tuyến Thiên làm ví dụ, đại đa số Tanker chủ lực trong những công hội lớn đều là người tinh thông của chiến kỹ Nhất Tuyến Thiên.

-Về phần cái gọi là chiến kỹ đại sư, yêu cầu của nó quá mức hà khắc, người này phải đem chiến kỹ sử dụng với mức độ hoàn thành tới 100%.

Nguy Kim Tịch liếc mắt nhìn Sở Thiên Biến, khẳng định nói:

-Có thể đem một chiến kỹ nắm giữ tới cấp bậc đại sư, người kia ít nhất cũng là cao thủ hàng đầu, bởi vì muốn luyện một chiến kỹ tới mức đại sư cần người chơi nắm giữ các mặt của nhân vật tới trình độ cực cao mới được.

-Cao thủ hàng đầu? Tên háo sắc kia?

Sở Thiên Biến nghe vậy trong lòng nhảy dựng, hắn không khỏi nhớ lại cặp mắt của Hương Thảo Thiên Không khi nhìn người đẹp. . .

-Về phần Lay động hình chữ Z .

Nguy Kim Tịch nhăn mày lại, nói:

-Chiến kỹ cũng có phân chia cao thấp. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 43: Kim Tịch Bình Chiến Kỹ • Thiển Lam Luận Bình Hành (Hạ)

Sở Thiên Biến nhướng mày, ngạc nhiên nói:

-Chiến kỹ trong trò chơi cũng có phân cao thấp ư?

Vừa mới nói xong câu này, hắn đột nhiên nhớ tới cảnh tượng Thiêu Đốt một mình chống lại quái vật Tinh Anh, bộ dáng tự tin kia làm cho Sở Thiên Biến không nói thêm được gì.

-Câu cho là chỉ có kỹ xảo trong hiện thực mới có phân chia cao thấp thôi sao?

Nguy Kim Tịch tắc tắc gượng cười nhìn hắn, trên mặt hiện ra vẻ nhớ lại, Nguy Kim Tịch chậm rãi nói:

-Trước khi có đánh trúng vị trí nguy hại, giảm bớt thời gian đọc chú ngữ cùng với hệ thống hình thức 'Bán phán định', trong trò chơi quả thật không có kỹ xảo gì đáng nói, thực lực người chơi phân chia phần lớn dựa vào trang bị, cấp bậc, kỹ năng khi chiến đấu và khả năng nắm bắt thời cơ. Nhưng từ khi 3 hình thức này xuất hiện, càng ngày càng nhiều chiến kỹ được sáng tạo, truyền lưu ra, dần dần chiến kỹ cũng có phân chia cấp bậc nghiêm khắc.

Sở Thiên Biến nhìn bạn mình, hỏi:

-Nói cách khác, Lay động hình chữ Z có cấp bậc cao hơn Nhất Tuyền Thiên?

-Chiến kỹ cấp bậc từ thấp đến cao chia làm: sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng với chung cực chiến kỹ.

Ngụy Kim Tịch liếc nhìn Sở Thiên Biến, đôi mắt hần lóe lên tia sáng, hần tiếp tục nói:

-Trong trò chơi, Vật Lý hệ tạo thành nhược điểm công kích, Pháp hệ có thời gian đọc chú ngữ dưới thời gian thuyết minh, 2 thứ này đều là sơ cấp chiến kỹ; 'Nhất Tuyền Thiên' thuộc loại trung cấp chiến kỹ, mà lay động hình chữ Z lại là một loại cao cấp chiến kỹ, khó khăn khi nắm giữ chúng rất khác nhau, không thể nào so sánh được.

Ngụy Kim Tịch vừa nói, trong lòng lại thầm nghĩ: Pháp hệ giảm thời gian đọc chú ngữ xuống dưới thuyết minh quả thật là sơ cấp chiến kỹ, nhưng chỉ áp dụng cho xác xuất thành công dưới 20%. Nếu đạt tới 40 % thì đã là trung cấp, tới 60% là cao cấp, về phần xác xuất thành công vượt qua 80% thì đã là cấp đại sư. Có điều, chiến hữu! Vì cuộc sống hạnh phúc của tôi, những thứ này tôi sẽ không phân tích, ai biểu cậu là gà co chỉ? Cậu cứ trông Dạ Tước từ từ rèn luyện, từ từ trở thành cao thủ là được rồi!

Thấy Sở Thiên Biến nhũn mày suy tư, Ngụy Kim Tịch do trong lòng có quỷ nên liên tục nói về tin tức các phương diện của Lay động hình chữ Z.

-Nói tới lay động hình chữ Z, không thể không đề cập tới một cao thủ trên Đại Tiểu Chư Thiên Bảng – Người kém cỏi tịch mịch. Người này thật sự là một thiên tài, trong trò chơi hiện nay, có 3 loại cao cấp chiến kỹ là do hần sáng tạo ra, phân biệt là Lay động hình chữ Z, Điện Ảnh Nhị Trọng Xương cùng với 'Quần thể nhược điểm công kích'. Lúc trước, khi 3 loại chiến kỹ này vừa ra, thực sự đã kinh động rất nhiều người, rất nhiều nhà bình luận đều thảo luận sôi nổi về nó, mà Người kém cỏi tịch mịch cũng bằng 3 loại chiến kỹ này đánh sâu vào Đại Tiểu Chư Thiên Bảng, dưới top 3 không ai là cao thủ của hần, mà hần cũng có tiềm lực đánh sâu vào top 3.

Ngụy Kim Tịch vừa nói vừa rung đùi đắc ý, hần thêm một lời bình luận:

-Theo chuyện của người này có thể thấy được Người kém cỏi tịch mịch là một trạch nam điển hình, nói không chừng hần còn là xử nam nữa đó chứ ~!

Sở Thiên Biến đã quá quen với tính cách của bạn mình vì vậy cũng không để ý, trong đầu hần lúc này là tình cảnh đánh quái lúc trước của Thiêu Đốt Thiên Lam, sau một lúc lâu, hần hỏi:

-Vậy người có thể nắm giữ 3 loại trung, cao cấp chiến kỹ là người có trình độ thế nào? Có mạnh hơn Phi Vũ Thiên Mang không?

Nghe vậy, Ngụy Kim Tịch trừng mắt nhìn hần, thật lâu sau, hần hoảng sợ hỏi:

-Không phải là cậu gặp người như thế trong trò chơi đó chứ?

-Không có!

Sở Thiên Biến trả lời vô cùng rõ ràng:

-Tôi chỉ muốn sưu tập thêm nhiều tin tức, như vậy mới có thể đánh giá chuẩn xác được.

-Đúng vậy, người như thế quả thật là khó gặp.

Ngụy Kim Tịch thoải mái gật đầu, lo lắng một chút, hần thu hồi nụ cười lại sau đó nói:

-Nếu như đụng loại người này, tiểu Thiên cậu không nên đụng tới. Bởi vì bọn họ chính là nhân vật đứng đầu đỉnh kim tự tháp trong trò chơi.

-À, là tuyệt đỉnh cao thủ à.

Sở Thiên Biến gật gật đầu, thầm nghĩ: Mình có xem là đắc tội không? Xem như? Hay là căn bản đã đắc tội?

Sở Thiên Biến yên lặng suy nghĩ, Ngụy Kim Tịch không quấy rầy bạn mình, hần lặng lẽ đứng lên, đi đến chỗ cánh cửa, khi chuẩn bị đóng cửa, hần nghe được giọng nói của Sở Thiên Biến.

-Thuận tiện đem rác rưởi mang đi ra ngoài, cảm ơn!

"..."

...

10 giờ sáng, Sở Thiên Biến online, hần vốn muốn online sớm thử nghiệm một chút việc giảm thời gian đọc chú ngữ, dù sao, loại sơ cấp chiến kỹ này nếu không nắm giữ tốt thì trung cao cấp chiến kỹ làm sao có thể nắm giữ được?

Không ngờ, Sở Thiên Biến vừa vào trò chơi liền phát hiện Thiêu Đốt Thiên Lam đang online.

-Quán rượu Phong Ngữ trấn, lại đây nói chuyện.

Thieu Đốt Thien Lam nói rất bình tĩnh, đương nhiên, giọng nói này chẳng có chút liên quan nào với tình cảm.

Về phần Thieu Đốt Thien Lam ghét Sở Thiên Biến thế nào, Sở Thiên Biến cũng không cảm thấy thế nào, trong trò chơi cho dù có cừu hận thế nào đi nữa, nhiều nhất cũng chỉ là rút cấp roi trang bị mà thôi, huống hồ, Sở Thiên Biến còn có nhược điểm của hắn trong tay. Thông qua cuộc trao đổi sáng nay, Sở Thiên Biến càng thêm kiên định việc giữ đoạn video kia lại.

Quán rượu nằm ở phía Nam Phong Ngự trấn, dù là ban ngày hay ban đêm, bên trong đều chật nít người, loại rượu lúa mạch kia mùi vị không tốt chút nào, Sở Thiên Biến thật sự không rõ vì sao nhiều người chơi lại thích nó, có lẽ, vì thể nghiệm nghìn chén không say trong trò chơi.

Khi Sở Thiên Biến đi vào tửu quán, bên trong đã chật nít người, Thieu Đốt Thien Lam đang ngồi sâu bên trong, đã ngồi trong bóng tối, hắn còn mặc thêm áo choàng đen.

Nếu khi logout, mọi người không có rời khỏi đội ngũ, khi online mới có thể dựa vào bản đồ để xác định vị trí đồng đội, nếu không Sở Thiên Biến cho dù đứng trước mặt Thieu Đốt, nếu không dùng Cảm Giác, với bộ dạng của tên này lúc này, có nhìn lòi mắt cũng không thể nhận ra.

-Ăn mặc thế này, thật sự là không hiểu cái gì là thẩm mỹ. . .

Sở Thiên Biến âm thầm bật cười lắc đầu, đi tới bên cạnh Thieu Đốt, hắn ngồi xuống, cười nói:

-Có việc gì thế? Thien Lam huynh, nếu như muốn bỏ sung gì thêm vào Khế Ước, chúng ta có thể bàn lại.

Thieu Đốt Thien Lam ngẩng đầu nhìn hắn sau đó cời nón áo choàng xuống, cúi đầu uống một ngụm rượu lúa mạch, Thieu Đốt trầm giọng nói:

-Tôi không có ý kiến gì, điều kiện Khế Ước kia rất công bình, ngoại trừ thủ đoạn cậu ép tôi.

-Thủ đoạn?

Sở Thiên Biến mỉm cười, trực tiếp xem nhẹ đề tài này, hắn hỏi:

-Vậy Thien Lam huynh tìm tôi làm gì, có gì muốn chỉ điểm cho tôi à?

Sở Thiên Biến nói, giọng nói có chút chờ đợi, từ sau khi nghe đánh giá của Ngụy Kim Tịch, Sở Thiên Biến quả thật thực hy vọng có thể được hắn chỉ điểm, có điều hi vọng này có chút xa vời.

-Chỉ điểm? Hừ!

Thieu Đốt Thien Lam cúi đầu, cười lạnh:

-Cho dù tôi dạy, cậu dám học sao?

Sở Thiên Biến bất đắc dĩ cười khổ.

-Vậy Thien Lam huynh tìm tôi là. . . ?

Thieu Đốt Thien Lam nhìn chén rượu, nói:

-Tôi sẽ không dạy cậu bất cứ điều gì để tăng thực lực, nhưng mà chính thể thực lực đội ngũ có liên quan tới tôi, cho nên, tôi sẽ dạy cậu một ít thứ về Binh Hành Druid.

-Cảm ơn!

Sở Thiên Biến trịnh trọng cảm tạ, hắn rất muốn biết vị trí của Binh Hành Druid trong đội ngũ.

-Đừng vội cảm ơn, tôi chỉ dạy một ít trụ cột, những thứ khác cậu phải tự mình tìm hiểu.

Thieu Đốt Thien Lam cười lạnh một tiếng, chợt hỏi:

-Đầu tiên, nói cho tôi biết, cậu hiểu như thế nào về chức nghiệp Binh Hành Druid?

-Hiểu biểu về Binh Hành Druid?

Sở Thiên nghe vậy liền ngẩn người, trong đầu không ngừng nhớ lại tất cả tư liệu về Binh Hành Druid.

-Druid là chức nghiệp mới xuất hiện trong Dạ Tước, chức nghiệp này có trong thần thoại cổ Châu Âu. Truyền thuyết nói mỗi một cây cỏ thụ đều có Tinh Linh, họ chính là Druid, Nữ thần rừng thông qua Druid truyền lại lời nhắn cho Nhân Loại.

Bối cảnh lịch sử của Druid trong Dạ Tước cũng tương tự như thế. Rhine Longsi đại lục có lịch sử lâu dài, mọi người cho rằng Druid là người ủng hộ tự

nhien, bọn họ có lập trường trung lập, bọn họ xem những khu rừng là nhà mình, bọn họ sử năng lực của mình để giữ sự cân bằng của tự nhiên. Tượng Quả* là thánh quả của Druid, cho nên tên của Druid rất giống với Tượng Thụ Nhân. Chức nghiệp này sùng bái tự nhiên, hơn nữa đem Tượng Thụ Nhân là tượng trưng cho thần nên cùng bái, bởi vậy bọn họ cho là sống trong những hốc cây Sồi là cách tu luyện và trị liệu tốt nhất, trong truyền thuyết của Druid, nghe nói tong ngày trăng tròn và trăng non là lúc Druid có được lực lượng mạnh nhất, trong ngày này, bọn họ thực hiện một nghi thức nào đó để có được sự tăng trưởng về thực lực.

*Tượng Quả: Quả cây Sồi.

Thánh địa của Druid là Vĩnh Dạ Chi Thành nằm ở giao giới giữa Vi Thảm Chi Sâm cùng Esso Lan. . ."

-Ngừng! Ngừng lại. .

Thieu Đốt Thiên Lam cắt đứt việc trả lời của Sở Thiên Biến, hần phát tiết bằng cách uống một ngụm rượu, sau đó thấp giọng mắng một câu gà con, sau đó nói:

-Chúng ta không nói chuyện chi nhánh của Druid, chúng ta đang nói Bình Hành Druid thôi, cậu hiểu thế nào về nó, đừng có đem giới thiệu bối cảnh nói nữa!

Sở Thiên Biến nhũ mày suy nghĩ một hồi, bất đắc dĩ nhún vai:

-Tôi chỉ biết Bình Hành Druid trong đội ngũ hần là đứng ở vị trí công kích, còn những thứ khác, xin lỗi, tôi không biết! Đây là nhân vật trò chơi đầu tiên của tôi.

-Cậu chưa từng chơi vòng du?

Thieu Đốt Thiên Lam bỗng nhiên ngẩng đầu, trừng lớn mắt:

-Đây là trò chơi đầu tiên của cậu? Vậy sao cậu. . .

-Quả thật lần đầu tiên.

Thấy vẻ mặt của Sở Thiên Biến, Thieu Đốt Thiên Lam than một tiếng: thật sự là đáng tiếc. Hần chợt cúi đầu, trầm thấp nói:

-Được rồi, cậu từ đầu tới đuôi đều là gà con, vẫn nên để tôi nói đi, khi nghe xong chắc cậu sẽ cảm thấy hối hận. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 44: Chức Nghiệp Không Thể Huy Hoang!

Vì con người có rất nhiều lựa chọn khi làm một việc nào đó, cho nên khi nhớ lại bọn họ mới thường dùng từ ‘Nếu’.

Khi năm tháng giống như dao giết heo xẹt qua, những người đã làm ra lựa chọn ngoài nhớ lại, hung hăng dậm chân ra thì còn có thể làm gì? Chỉ khi con người gặp được, dùng tới chữ Nếu, bọn họ mới cảm thấy hối hận, mới rơi lệ trong lòng?

...

-Cân bằng Druid, đây là một chức nghiệp không thể nào đạt được sự huy hoàng!

Thieu Đốt Thiên Lam hoàn toàn bình tĩnh trở lại, hần nói chuyện như là không có chút liên quan nào tới mình:

-Những thứ cậu vừa nói uy là những gì Dạ Tước tuyên truyền, nhưng 4 chi nhánh của Druid quả thật phân chia theo những tư liệu này.

Uống một ngụm rượu, Kiến Tập Kỳ Bình tiếp tục nói:

-yêu thích tự nhiên, lập trường trung lập, xem toàn bộ khu rừng là nhà mình, bọn họ sử dụng năng lực đặc thù của mình giúp cho tự nhiên được cân bằng —— những câu này chỉ Ác Điều và Sâm Lâm Druid, bọn họ phân biệt có được năng lực biến thú và triệu hồi;

Druid sùng bái tự nhiên, hơn nữa còn xem Tượng Thụ là thần mà cúng bái, bởi vậy bọn họ cho rằng ký sinh trong hốc cây Sồi sẽ có được năng lực và trị liệu rất tốt —— đây là lai lịch của Tự Nhiên Druid, hệ Druid này và Hành Khúc Saman, Quang Minh Mục Sư bù trừ khuyết điểm lẫn nhau, nó có được kỹ năng trị liệu mang tính liên tục;

Trong truyền thuyết, nghe nói rằng mỗi khi ngày rằm hoặc lúc trăng non là lúc Druid có được sức mạnh lớn nhất, bọn họ cử hành một nghi thức nào đó để đạt được sức mạnh. — những lời này nói về Bình Hành Druid, nguồn suối ma lực của chi nhánh này. Được xưng chi nhánh có lực lượng mạnh nhất trong các chi nhánh của Druid, câu nói này không hề sai, hơn nữa Bình Hành Druid có thương tổn cao nhất trong Pháp hệ, nó quả thật rất cường đại, rất tuyệt vời.

Nghe đến đó, đến phiên Sở Thiên Biến không hiểu ra sao, hần nghi hoặc hỏi:

-Nếu Bình Hành Druid tạo thành thương tổn cao nhất, vì cái gì Thiệu Lam huynh nói nó không thể nào đạt được huy hoàng?

Ngẩng đầu cười lạnh nhìn Sở Thiên Biến, Thiệu Đốt Thiệu Lam lại cúi đầu, nói:

-Một cái chức nghiệp mạnh hay không chủ yếu thể hiện tại ba phương diện: đoàn đội đánh Boss, PK và đoàn chiến. Trước hết nói tới đoàn đội đánh Boss. . .

-Làm một thành viên chịu trách nhiệm phát ra, việc mấu chốt trong đoàn đội là gì? Có 2 cái: Cường độ và thời gian kéo dài. Hiện tại người chơi chỉ mới Lv thấp, không nhìn ra cái gì. Địa ngục hình thức Vực Sóng Dữ tới nay chưa có ai đã thông, nhưng dựa theo cường độ của Vực Sóng Dữ-Anh Hùng cấp Phó Bản để phân tích, đánh Boss hình thức Địa Ngục tối đa cũng chỉ 3~5 phút. Nhưng đây là Phó Bản cấp thấp, nếu những Phó Bản cấp cao sau này thì sao? Đánh Boss ít nhất cũng phải lâu hơn 5 phút. Phải biết rằng, cho dù là Hi Hữu màu đen trang bị cũng chưa chắc có thuộc tính hồi phục MP.

Thiệu Đốt Thiệu Lam nói xong, hờ hững nhìn Sở Thiên Biến, hỏi ngược lại:

-Thêm Quyền của Bình Hành Druid là gì, cậu cũng biết mà, phải không?

Sở Thiên Biến chưa sót trả lời:

-Bình Hành pháp thuật tiêu hao MP+30%.

-Cậu biết là tốt rồi.

Thiệu Đốt Thiệu Lam nói xong, đưa ra tổng kết:

-Một cái Pháp Hệ không có đạn dược, cậu cho rằng có vị trí khi đánh Boss sao?

Sở Thiên Biến yên lặng gật đầu, hỏi:

-Vậy PK thì sao?

-PK và đoàn chiến có thể phân tích cùng nhau.

Thiệu Đốt Thiệu Lam vươn bốn ngón tay, nói:

-Khi PK, một Pháp hệ phải thỏa mãn 4 điều mới có thể trở thành người chủ đạo trong cuộc chiến. Kỹ năng khống chế, kỹ năng phản khống chế, khoảng cách phát ra cùng với quần công kỹ năng.

Gặp Sở Thiên Biến lộ ra mê hoặc vẻ mặt, Thiệu Đốt Thiệu Lam lắc đầu, thăm mắng một tiếng quả nhiên là gà con sau đó bắt đầu nói:

-Pk trong trò chơi không giống với đánh nhau bên ngoài, nó không phải ai nắm tay lớn người đó thắng. Ví dụ như ngày hôm qua tôi công kích cậu, một thương đánh tới, cậu né tránh thế nào? Có kỹ năng trốn sao?

-Kỹ năng của tôi đều là loại hình công kích?

Sở Thiên Biến thành thật trả lời.

-Đúng, Bình Hành Druid không có. Nhưng Pháp Sư có, Pháp Sư có Băng Hoàn và Thuần Di, Băng Hỏa hệ Pháp Sư khi lên Lv cao còn học được kỹ năng Băng Tuyệt Quan.

Thiệu Đốt Thiệu Lam nhìn hần một cái, nói:

-Đây là cái gọi là kỹ năng khống chế và phản khống chế. Mà khoảng cách phát ra chính là thành lập trên trụ cột hai loại kỹ năng kia, phải có khoảng cách nhất định mới có thể gian phóng thích kỹ năng. Pháp hệ chức nghiệp trong PK muốn thắng phải làm thế nào, họ phải kéo dài khoảng cách thì mới có thời gian đọc chú ngữ, mới có thể tạo thành tổn thương cho mục tiêu. Khoảng cách hoặc miếu sát mới là mấu chốt chiến thắng của Pháp Sư. Khi đẳng cấp, trang bị ngang nhau, không có bất cứ chức nghiệp nào có thể ngay ập tức miếu sát chức nghiệp khác. Về phần quần thể kỹ năng, tôi cảm thấy không cần thiết để nói, trong một đoàn đội, ngay cả bản thân đều không thể bảo hộ, cho dù có được quần thể sát thương kỹ năng thì trường hợp có thể thi triển cũng là rất ít. Huống chi, nếu tính về quần công kỹ năng, Pháp Sư mới là người được nhắc tới nhiều nhất.

Nói đến chỗ này, Thiệu Đốt Thiệu Lam khoe miệng nổi lên nụ cười lạnh:

-Một tên trong trường hợp đánh Boss, PK và đoàn chiến không thể bảo đảm vị trí phát ra của mình, cậu cho rằng có thể huy hoàng được sao? Cho dù cậu có cấp bậc cao thế nào đi nữa, trên người trang bị tốt đến đâu, cậu chỉ có thể đi lại trên đường để người bình thường kính ngưỡng mà thôi. Nếu tôi là cậu, tôi tình nguyện xóa acc luyện lại, tuy thái độ làm người của cậu không tốt lắm, nhưng thiên phú cũng không tệ. Xóa Acc luyện lại, ít nhất trong tương lai cũng có thể trở thành cao thủ.

Sở Thiên Biến trầm mặc một hồi, sau một lát, trên mặt lộ ra mỉm cười, hắn nói một câu làm cho Thiêu Đốt tức tới muốn học máu:

-Kỳ thật, mặc định cấp trang bị, đứng trên đường để mọi người chiêm ngưỡng cũng là chuyện không tệ. Trong đội ngũ có Thiên Lam huynh, tôi tin tưởng ngày này không còn xa.

-Cậu cần bản không đáng để đồng tình!

Thiêu Đốt Thiên Lam nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ.

Nhìn Kiến Tập Kỵ Binh, Sở Thiên Biến đột nhiên hỏi:

-Nếu Thiên lam huynh ngay từ đầu chuyển chức Bình Hành Druid, anh có thể xóa acc luyện lại không?

Nghe vậy, Thiêu Đốt Thiên Lam không khỏi sùng sốt, hắn theo bản năng trả lời:

-Sẽ không!

-Đúng vậy! Đây là đáp án của tôi.

"Cậu. . ."

Thiêu Đốt Thiên Lam còn muốn chế ngạo hai câu, bỗng nhiên trong kênh đội ngũ vang lên tiếng gọi của Mễ Lạp Nhi.

-Thiên Hôi ca ca, Thiên Lam thúc thúc, hai người ở đâu? Mễ Lạp Nhi login rồi! Ngay tại chỗ logout.

Hai người nghe vậy, lập tức ngừng việc nói chuyện lại, Thiêu Đốt ngậm chặt miệng, không nói thêm câu nào nữa, với tên chủ thuê hút máu này, hắn không có chút hảo cảm nào, không nói chuyện vẫn tốt hơn.

Sở Thiên Biến lại không muốn buồn tha cho hắn, hai người vừa đi, Sở Thiên Biến mỉm cười hỏi:

-Thiên Lam huynh, tôi đã chọn Bình Hành Druid, đây đã là sự thật không thể thay đổi. Như vậy vì đội ngũ phát triển, Thiên Lam huynh hãy nói ra chỗ tôi còn thiếu sót? Nói theo góc độ lo lắng cho đội ngũ cũng được?

Thiêu Đốt Thiên Lam trầm mặc:

-Thiếu sót? Tiểu tử cậu quả thật toàn thân đều sai sót.

Nhưng khi nghĩ tới nếu mình nói ra thiếu sót, đây không phải là đang chỉ điểm hắn hay sao?

Vì thế, Thiêu Đốt Thiên Lam vắt hết óc lo lắng nửa ngày, khi thấy bóng dáng của Mễ Lạp Nhi, Kiến Tập Kỵ Binh mới rụt rè hỏi:

-Phó chức của cậu là nghề gì?

-Phó chức?

Sở Thiên Biến ngây thơ hỏi.

-Mẹ nó!

Thiêu Đốt Thiên Lam mừng thầm trong lòng, hắn bắt đầu nói:

-Việc này một hồi nói, trước mang Mễ Lạp Nhi đi Vân Khê Sơn Mạch bắt sùng vật.

"Không!"

Sở Thiên Biến lắc đầu, trong mắt hiện lên sự hưng phấn, hắn nói:

-Đi tới chỗ Ải Nhân Berg, xin thành lập tiểu đội mạo hiểm trước.

Tên Druid này rõ ràng còn vì mấy tiền bạc lúc trước mà canh cánh trong lòng. . .

Q.1 - Chương 45: Thành Lập Tổ Đội: Tiểu Đội Mạo Hiểm Thiên Diện

Sở tay sinh tồn cho gà con-mục 8:

Trong những game 3D lúc trước, đối với những người số cực chó, hợn thường xuyên tuôn ra cực phẩm trang bị làm cho người chơi bình thường nhìn thấy họ là ghét cay ghét đắng;

Hiện giờ, trong Game Online có tỉ lệ mô phỏng sự thật cao, đối với này những nơi chưa được khám phá, lại trùng hợp gặp phải một con Boss bí ẩn hoặc là một bảo rương thần bí, đạt được một món cực phẩm, người chơi bình thường vẫn luôn, thậm chí còn căm hận bọn họ hơn;

Kết cục của những người may mắn này phần lớn đều giống nhau, hoặc là được Nghiệp đoàn ưu ái, trở thành thành viên Tinh Anh, hoặc cấp bậc, thực lực không ngừng kéo lên, cuối cùng trở thành cao thủ được mọi người ngưỡng mộ.

Chúng ta không thể nào phán đoán cao thủ có trước hay là gã may mắn có trước, cái này và sự tranh cãi về gà có trước hay trứng có trước giống nhau. Nhưng cuối cùng, mọi người chỉ chú ý tới con gà, có ai chú ý tới nó từng là một quả trứng xui xẻo đâu chứ.

Đọc tới đây, thân là gà con, chắc chắn hiện giờ đang cảm thấy phiền chán, đừng nóng vội! Hiện tại liền tiến vào chủ đề —— tìm tòi bí mật.

Trong những Game Online có tỉ lệ mô phỏng sự thật cao, những khu vực không biết tên tràn đầy sự nguy hiểm, kỳ thật cũng không phải muốn là có thể gặp. Tìm kiếm chúng nó phải bí quyết: dùng đại não tự hỏi, dùng mắt để lưu ý, ngoài ra còn phải chú ý tới những truyền thuyết.

...

Khi 3 người Sở Thiên Biến tới trước của công hội người mạo hiểm, trong đại sảnh đã sớm toàn người với người, Mễ Lạp Nhi tò mò muốn đi lên xem, Thiêu Đốt Thiên Lam thì chui lọt vào áo choàng, không để lộ ra, cả người có cảm giác rất nặng nề.

-Chờ một chút, trước ký tên, tôi đi xin xác nhận.

Sở Thiên Biến lấy từ trong ba lô ra tấm giấy xin gia nhập công hội.

Mễ Lạp Nhi nhanh chóng đem ký tên, sau đó ngửa đầu lên sùng bái, cô bé nói:

-Thiên Hồi ca ca thật là lợi hại, cái gì cũng đã chuẩn bị sẵn.

Một câu nói làm cho khuôn mặt hồ hững của Sở Thiên Biến nhin không được đỏ lên.

Thiêu Đốt Lam Nhặt cười cợt nhìn hắn, Kiến Tập Kỳ Bình tất nhiên là có thể tưởng tượng được tình cảnh lúc trước, khi Sở Thiên Biến hãnh hái nộ đơn lại bị Ái Nhân Berg từ chối, Thiêu Đốt có thể tưởng tượng được khuôn mặt bi phẫn tới cực điểm của hắn. Có điều Thiêu Đốt Thiên Lam cũng không nói lời châm chọc nào, khi nhận giấy thông tin, Thiêu Đốt rút cuộc vẫn không nhin được nói một câu châm biếm:

-Tên của đội ngũ này quả thật rất hợp với cậu.

Sở Thiên Biến tiếp nhận đơn xin, nghe vậy hắn liền nhún vai, mỉm cười đưa tẩy giấy cho Ái Nhân Berg.

-Tốt lắm! Druid trẻ tuổi, xem ra cậu đã tìm được đồng đội không tệ, những người này nhìn rất không tệ đó.

Ái nhân Berg mở to mắt, sau khi tiếp nhận đơn xin hắn lại lấy ra một quyển sổ to, nói:

-Hiện tại chỉ còn bước cuối cùng, đây là quyển sổ ghi chép biểu tượng của tổ đội, cậu có thể lựa chọn một hoặc nhiều huy hiệu để tạo thành biểu tượng của riêng mình.

Sở Thiên Biến mở quyển sổ ra, phát giác bên trong có rất nhiều nội dung, có hình ảnh các phong cảnh hiểm ác trên Rhine Longsi, có hình ảnh các loại quái thú, còn có các loại vũ khí, trang bị xinh đẹp.

-Lựa chọn vài hình ảnh gộp lại một chỗ, chuyện này cũng rất thú vị. Hơn nữa, nếu tổ hợp đồ án đã có người chọn thì sẽ bị phủ nhận, phải chọn lại cái khác.

Sở Thiên Biến và Mễ Lạp Nhi ghé vào nhau, hưng trí bừng bừng gộp huy hiệu lại, một lúc sau, sau khi Mễ Lạp Nhi mừng rỡ gạt đầu, Sở Thiên Biến giao

huy hiệu cho Ải Nhân Berg

-Đội Huy không tệ.

Ải nhân Berg lặp lại lời nói khuôn sáo, bàn tay trần kiện của hắn vung tay lên, từng đạo hào quang bay vào người 3 người Sở Thiên Biến, Berg hét lớn:

-Hiện tại, hoan nghênh các cậu, một đội người mạo hiểm mới! Người mạo hiểm trẻ tuổi, các cậu phải nhớ cho kỹ, trong hoàn cảnh hung ác, vĩnh viễn phải bảo trì bình tĩnh, kiên cường, quyết không thể buồn tha cho lòng mạo hiểm. .

Quang huy lóng lánh xuất hiện trên mu bàn tay của 3 người, một lát sau, ánh sáng dịu đi, trên mu bàn tay của 3 người xuất hiện hình một con hồ ly màu bạc, trông rất sống động, xung quanh con hồ ly là một ngọn lửa màu xanh, bao phủ toàn cơ thể, chỉ chừa lại gương mặt.

-Đỉnh. . . , chúc mừng người chơi thành công thành lập tiểu đội người mạo hiểm, đội danh: Thiên Diện, đội trưởng: Tuyệt Thiên Hồi, thành viên: Thiêu Đốt Thiên Lam, Mễ Lạp Nhi.

-Cấp bậc Tiểu đội mạo hiểm: 1 cấp. Có thể nhận nhiệm vụ trong đại sảnh công hội, khi hoàn thành nhiệm vụ cống hiến, người chơi có thể đạt được điểm cống hiến, có thể dùng điểm cống hiến để thăng cấp tiểu đội. Người chơi lệ thuộc vào đoàn đội cho dù có trong tổ đội hay không, là xa hay gần đều luôn có thể đạt được phúc lợi của tiểu đội người mạo hiểm, khi người chơi bị đá ra khỏi đội ngũ, phúc lợi đạt được có thể tồn tại thêm 3 ngày.

Thiêu Đốt Thiên Lam kinh ngạc nhìn đội huy trên mu bàn tay, nghe hệ thống thông báo, hắn lẩm bẩm nói:

-Tiểu đội mạo hiểm Thiên Diện? Cái tên này giống như thái độ làm người của hắn.

Khi hắn đang suy nghĩ, bên tai đột nhiên truyền tới giọng nói của Mễ Lạp Nhi:

-Con hồ ly này thật đáng yêu! Mễ Lạp Nhi muốn bắt một con Ngân Hồ.

-Được.

Sở Thiên Biến không chút do dự đáp ứng, bộ dáng chẳng thêm để ý kia làm cho Kiến Tập Kỳ Bình nghiêng răng nghiêng lợi.

-Tên gà này chẳng lẽ không biết Vân Khê Sơn Mạch không có hồ ly hay sao? Quên đi, không thêm chấp nhất với gà con.

Thiêu Đốt Thiên Lam trong lòng không ngừng oán thán, khi hắn ngẩng đầu lên, hắn thấy được đôi mắt tràn đầy mong đợi của Mễ Lạp Nhi, không thể làm gì khác, hắn chỉ có thể chào thua, hắn nói:

-Tất nhiên là được!

Sở Thiên Biến bảo hai người bên ngoài chờ, hắn thì đi vào đại sảnh:

-Tôi vào trong nhận nhiệm vụ, một lát nữa còn phải đi Vân Khê Sơn Mạch bắt sủng vật cho Mễ Lạp Nhi nữa.

"Ân!"

Thiêu Đốt Thiên Lam thân nhiên nhìn Sở Thiên Biến, nói:

-Chúng tôi ở giao lộ phía Đông chờ cậu, sau khi nhận nhiệm vụ xong cậu thuận tiện chạy tới chỗ huấn luyện sư Phó chức nghiệp, học hai môn Luyện Kim thuật và Dược Thảo Học luôn đi.

-Luyện Kim thuật? Dược Thảo Học? Hiện tại đi học sao? Có phải là quá gấp không?

Sở Thiên Biến sững sốt, hắn còn đang định chờ khi đăng cấp cao một chút hắn mới đi học hai thứ này!

-Phải học! Tôi vì toàn đội lo lắng mà thôi. Đừng quên mua bình thuốc và ống nghiệm.

Nói xong, Thiêu Đốt Thiên Lam cũng lười giải thích, hắn mắng theo Mễ Lạp Nhi đi tới giao lộ phía Đông.

...

Sau 14 giờ, sáu bên trong Vân Khê Sơn Mạch.

Sau khi Sở Thiên Biến nhận xong nhiệm vụ cống hiến, đi dạo một vòng quanh Phong Ngữ trấn, hắn học xong Luyện Kim Thuật và Dược Thảo Học, 3 người cùng nhau ra khỏi Phong Ngữ trấn, lúc rời khỏi, thời gian cũng sắp 14 giờ.

Dọc theo đường đi, Sở Thiên Biến rốt cục cũng hiểu được vì sao mọi người đều nói cao thủ không đi con đường bình thường. Thiêu Đốt Thiên Lam dẫn hai người đi, bắt đầu từ chân núi, đội ngũ đã không còn đi đường lớn nữa mà chuyên môn chui vào những lùm cây, nơi thường xuyên có dấu vết quái vật.

Đối với khu vực quái cấp 15 trong Vân Khê Sơn Mạch, Sở Thiên Biến vẫn luôn cho rằng mình đã nắm rõ như lòng bàn tay, nhưng khi Thiêu Đốt Thiên

Lam dẫn đường, hần mới phát hiện ra là mình đã bỏ lỡ không ít thứ.

-Đây là Vân Vụ thảo, hái.

-Đây là Độc Xà Hoa. Hái.

-Đây là Nguyệt Ngưng thảo, còn chưa tới lúc thu thập, chờ buổi tối khi chúng ta trở về sẽ hái nó. Đây là tài liệu cần thiết để chế tạo nước thuốc sơ cấp, thu thập nó dưới ánh trăng, khi chế thuốc xác xuất thành công sẽ nhiều hơn bình thường 5%.

-Nhớ rõ đường đi, tôi chỉ dẫn đi một lần, lần sau tự mình tới nơi này. Thời gian phục hồi của những thứ này khác nhau, tự mình tìm hiểu nó đi, tôi chỉ nói bí quyết, dược thảo có 3 loại: bình thường, Hi Hữu, Quý Hiếm, thời gian phục hồi phân biệt là 3 giờ, 12 giờ và 3 ngày.

-Thu thập những dược thảo này 10 lần đã đủ để cấp đột phá sơ cấp tiến vào trung cấp Dược Thảo Học, sau khi thu thập 15 lần, dùng chúng để chế tạo, cậu có thể đột phá Kiến Tập Luyện Kim Sư.

Đường đi của 3 người càng ngày càng gấp ghe, mãi cho đến khi Thiêu Đốt Thiển Lam mang theo hai người đi tới một khu vực cây cối rậm rạp, Kiến Tập Kỵ Binh mới dừng lại, nhìn Sở Thiên Biến, hần thần nhiên nói:

-Những điểm xuất hiện dược thảo, cậu nhớ hết chưa?

Sở Thiên Biến mỉm cười, nói:

-Không nhớ được, Thiển Lam huynh có thể mang tôi đi thêm một lần nữa không?

-Không có khả năng!

-Tôi biết mà.

Sở Thiên Biến bắt đầu đi lắc đầu, sửa sang lại một chút suy nghĩ, hần nói:

-32 chỗ là bình thường thảo dược, Vân Vụ Thảo 12 chỗ, Độc Thiết Hoa 14 chỗ, Nguyệt Ngưng Thảo 6 chỗ. 4 chỗ Hi Hữu thảo dược toàn bộ là Nguyệt Tiên Quả, còn có 1 chỗ có thể xuất hiện quý hiếm thảo dược, dự tính thời gian xuất hiện là 1 ngày 17 giờ sau. Đúng không? Có cái gì quên, Thiển lam huynh phải nhắc nhở. Đây không phải làm phiền nhờ vả, đây là vì đoàn đội phát triển, Thiển Lam huynh phải phân biệt rõ.

Thảo đầu áo choàng xuống, Thiêu Đốt Thiển Lam như gặp quý nhìn Sở Thiên Biến, một lúc sau, hần mới dùng giọng điệu bình thản trả lời:

-Cũng không tệ lắm, nhớ kỹ những địa điểm này, đây là mấu chốt trong việc tranh đoạt dược thảo thời gian đầu.

Suy tư một hồi, Kiến Tập Kỵ Binh thật sự tìm không thấy điểm để trào phúng Sở Thiên Biến, cuối cùng chỉ có thể phẫn nộ từ bỏ, hần xoay người lại đi tới phía trước.

-Kế tiếp là việc chính, bắt sủng vật cho Mễ Lạp Nhi.

-Thì ra chuyện của mình chỉ là tiện thể.

Sở Thiên Biến âm thầm cười khò, rất nhanh lực chú ý của hần đã bị động tác của Thiêu Đốt Thiển Lam hấp dẫn. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 46: Huyền Cảnh Sơn Cốc

Một hàng ba người từ Vân Khê Sơn Mạch bắt đầu đi về phía Tây, Sở Thiên Biến không xa lạ gì với nơi này, chỉ cần đi thêm 2 dặm nữa sẽ gặp con đường lớn, nơi đó có một ngã 3 đường, một cái đi thông mặt phía Bắc Vân Khê Sơn Mạch, cái còn là đường xuống núi, dựa theo biểu hiện trên bản đồ, con đường xuống núi này dẫn tới nơi tụ tập của người chơi Lv 20 trở lên-thành Uy Bá Nhĩ.

Nơi hiện tại 3 người đang đứng là nơi khi còn Lv 12, Sở Thiên Biến từng dò xét qua, nhưng hần không phát hiện có chỗ đặc thù nào. Điều này làm cho hần cảm thấy nghi ngờ mục thứ 8 trong sổ tay, hần hoài nghi rằng bạn hần có ý lừa gạt. Dù sao, thằng này cũng từng làm chuyện tương tự không ít lần, chẳng qua rất ít có thể giấu diếm được ánh mắt Sở Thiên Biến, nhưng nếu đây là việc trong trò chơi, ánh mắt Sở Thiên Biến không còn đáng tin như trước nữa.

Hiện tại, Thiêu Đốt Thiển Lam đứng trước mặt một cây cổ thụ, tên này đã đứng đây hơn nửa giờ, Sở Thiên Biến yên lặng nhìn bóng dáng hắc nhưng không hề lên tiếng hỏi. Hắc biết Thiêu Đốt Thiển Lam nhất định đang chờ cơ hội, một chuyện gì đó sắp sửa xảy ra.

Mễ Lạp Nhi đứng bên cạnh Sở Thiên Biến, cô bé cũng nhìn Kiến Tập Kỳ Bình, nhìn một lát cô lại quay đầu nhìn Druid ca ca của mình, hiện tại trong lòng cô bé tràn ngập sự tò mò, dù sao cô bé cũng chỉ mới 14, lứa tuổi này lại là lứa tuổi hiếu động nhất, tuy hiếu kỳ nhưng Mễ Lạp Nhi vẫn yên lặng không lên tiếng, cô bé cứ nhìn qua nhìn lại hai người một lúc lâu, đột nhiên, Thiêu Đốt Thiển Lam do bắt đầu di động.

-Đi theo tôi. Maul!

Thiêu Đốt Thiển Lam nhanh chóng hô một tiếng, thân thể nhanh chóng di chuyển, dưới ánh mắt kinh ngạc của Mễ Lạp Nhi kinh thần hình hắc không ngờ lại biến mất.

-Đi! Mễ Lạp Nhi, nhanh lên.

Sở Thiên Biến nhìn xung quanh một chút rồi lúi lét kéo Mễ Lạp Nhi chạy tới chỗ vừa rời của Thiêu Đốt, hai người chợt cảm thấy thân thể chạm nước, tiếp theo, thân thể 2 người cũng biến mất.

...

Trong một sơn cốc dài hẹp, 3 người Sở Thiên Biến đứng ở một đầu sơn cốc, phía sau là một quần sáng xanh biếc, nhìn kỹ lại một chút có thể thấy được hình ảnh trong quần sáng chính là cây cối bên ngoài.

-A ~! Sao thần kỳ vậy?

Mễ Lạp Nhi nhìn xung quanh rồi quay đầu lại nhìn quần sáng, khuôn mặt xinh xắn của cô bé hiện lên vẻ than1 phục làm cho Thiêu Đốt đắc ý một trận.

-Thế nào? Mễ Lạp Nhi, Thiển Lam ca ca lợi hại chứ?

Đang nói, Thiêu Đốt Thiển Lam thấy Mễ Lạp Nhi xoay người hướng định lao ra ngoài nên vội vàng ngăn cản:

-Đừng đi ra ngoài! Đi ra ngoài là vào không được.

Mễ Lạp Nhi vẻ mặt mờ mịt, hỏi:

-Vì cái gì đi ra ngoài là vào không được?

-Bởi vì đi vào nơi này cần phải thỏa mãn điều kiện thời gian.

Sở Thiên Biến vỗ vỗ vai Mễ Lạp Nhi, nói:

-Thời gian tiến vào nơi này là lúc ánh sáng chiếu xuyên qua trung gian 3 thân cây, bóng cây và thân cây tạo thành góc vuông, đúng không? Thiển Lam huynh.

Thiêu Đốt Thiển Lam kinh ngạc nhìn hắc liếc mắt một cái, gật đầu nói:

-Không sai, sức quan sát của cậu rất xuất sắc.

Sở Thiên Biến nhú mày, nói:

-Vấn đề là lúc trước sao anh lại biết được nơi này? Tôi chỉ phát hiện điều này khi thấy anh đi vào mà thôi.

Thiêu Đốt Thiển Lam thần nhiên nói:

-Bí quyết chính là tự hỏi, quan sát nhiều, kết hợp với truyền thuyết ở từng khu vực.

"A?"

Sở Thiên Biến sừng sốt một chút, hắc không ngờ thẳng bạn không lừa mình, vì vậy lập tức hỏi:

-Truyền thuyết? Truyền thuyết gì.

Thiêu Đốt Thiển Lam vốn không muốn giải thích, nhưng khi thấy đôi mắt xin đẹp của Mễ Lạp Nhi cũng lóe sáng nên hắc chỉ có thể bắt đầu dĩ bất đầu giải thích:

-Trong trò chơi có rất nhiều khu vực bí mật, những nơi này có thể là ảo cảnh, có thể là Phó Bản bí mật, cũng có thể là vùng bản đồ bí mật, ví dụ như sơn cốc này, nó chính là một ảo cảnh. Cách tiến vào nơi này phần lớn đều có liên quan tới những câu chuyện xa xưa liên quan tới nơi này, chúng ta có thể dựa vào tư liệu trò chơi cung cấp, cũng có thể dựa vào một ít dấu vết có được từ nhiệm vụ để tìm kiếm. Ví dụ như Huyền Cảnh Sơn Cốc này, tôi dựa theo một nhiệm vụ liên quan tới một truyền thuyết về nơi này mới có thể tìm được.

-Truyền thuyết gì? Truyền Thuyết gì? Chú Thiên Lam, Mễ Lạp Nhi muốn nghe!

Cô bé thường không có chút miễn dịch nào với những truyền thuyết, truyện xưa, hiện tại lại đang đứng trong Huyền Cảnh Sơn Cốc, vì vậy cô bé đã bắt đầu lâm vào ảo tưởng.

Thấy Sở Thiên Biến cũng đang chăm chú nghe, Thiêu Đốt Thiên Lam hung hăng trừng mắt nhìn hấn một cái, sau đó tiếp tục:

-Truyền thuyết nói rằng từng có một người lữ hành lạc đường trong Vân Khê Sơn Mạch, khi đói khổ hấn còn gặp bảy sói nên không còn đường trốn. Thế mà hấn lại trốn thoát bảy sói, ngay khi ánh mặt trời chiếu xuyên qua 3 thân cây, hấn cũng vừa lúc chạy qua nơi này, vốn hấn chỉ định chạy tới rồi leo lên cây tránh bảy sói, ai ngờ lại lọt vào nơi này.

-Oa! Thật thần kỳ.

Mễ Lạp Nhi mở to mắt nói.

Nghe vậy, Sở Thiên Biến gật đầu:

-Địa điểm đã chỉ ra, thời gian cũng đã nói lên, có thể đem thời gian rút ngắn lại chỉ còn một đoạn, thế nhưng làm sao biết được thời gian chính là khi bóng cây vuông góc?

Thấy Thiêu Đốt Thiên Lam không muốn nói chuyện, Sở Thiên Biến cười khò lắc đầu, trong đầu bỗng nhiên chợt có ý nghĩ, hấn giật mình nói:

-Nếu như đây là trò chơi có độ chân thật cao, vậy thì cây cối sẽ có lá rụng, lá rụng rơi vào ảo cảnh. . .

Mễ Lạp Nhi ngira đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy sùng bái:

-Thiên Hồi ca ca thật là lợi hại.

"Hừ!" Thiêu Đốt Thiên Lam hoảng sợ trong lòng, ngoài mặt lại tràn đầy khinh thường, hấn bĩu môi, nói:

-Đây đều là trụ cột trong trò chơi, tôi cũng không thể xem là cao thủ trong mặt này. Nếu gặp được người chơi chuyên tâm bảo, cậu mới hiểu được cái gì là cao thủ.

Sở Thiên Biến chấp nhận, hấn đầy cõi lòng chờ đợi nói:

-Về sau nếu có cơ hội, nhất định phải đi theo đám chuyên gia tầm bảo này học hỏi một chút mới được.

-Chân chính chuyên gia tầm bảo! ?

Thiêu Đốt Thiên Lam buồn bực nhìn Sở Thiên Biến, trong lòng thầm mắng:

-Kỹ thuật tầm bảo của lão tử cho dù so ra kém này những chuyên gia hàng đầu, nhưng cũng là cao thủ, thôi, quên đi, chấp nhất với tên gà con này làm gì.

Trong lòng liên tục mắng hơn 10 lần gà con, Thiêu Đốt Thiên Lam cuối cùng cũng dễ thở một chút, hấn cười với Mễ Lạp Nhi, nói:

-Đội nửa giờ nữa, Mễ Lạp Nhi có thể có được sủng vật rồi.

-Bảo bảo hả? Ngân Hồ sao?

-Vân Khê Sơn Mạch không có quái vật loại hồ ly, ít nhất thì mặt bên Phong Ngữ trấn không có.

Sở Thiên Biến nói xong, Mễ Lạp Nhi liền ảm đạm lại, cô gái nói :

-Không phải Ngân Hồ sao? Có điều cũng không có gì, Mễ Lạp Nhi muốn bắt Ngân Hồ là vì muốn người khác nhớ tới tiểu đội Thiên Diện mà thôi.

Thiêu Đốt Thiên Lam hung hăng trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, sau đó an ủi Mễ Lạp Nhi:

-Tuy rằng không phải Ngân Hồ, nhưng Thiên Lam ca ca cam đoan con sủng vật này Mễ Lạp Nhi sẽ thích.

-Ân? Thật vậy chăng? Rất đáng yêu? Rất lợi hại?

Kiến Tập Kỵ Binh vỗ ngực cam đoan:

-Rất đáng yêu! Rất lợi hại!

-Ân! Có thể giúp Thiên Hồi ca ca vững vàng kháng quái là được rồi.

Mẽ Lạp Nhi nói những lời này làm cho Thiêu Đốt Thiển Lam khóc không ra nước mắt.

Sở Thiên Biến cười xoa đầu cô bé, nói:

-Mẽ Lạp Nhi, qua bên kia kiểm tra trang bị, ba lô lại một lần. Phải tập thành thói quen trước khi chiến đấu kiểm tra trang bị lại một lần, như vậy mới tốt.
"Biết."

Mẽ Lạp Nhi gật đầu, sau đó đi sang một bên cúi đầu thì thảo cái gì đó, sau đó cô bé bắt đầu kiểm tra trang bị và vật phẩm trong ba lô.

Thieu Đốt Thiển Lam tất nhiên là nhìn ra Sở Thiên Biến cố ý để cô bé đi sang một bên, hần nhìn Sở Thiên Biến, thần nhiên nói:

-Nếu như muốn thỉnh giáo, vậy thì miễn. Chuyện gì cũng phải tự mình tìm hiểu, sau này có chuyện nên nói về Bình Hành Druid, tôi sẽ nói với cậu.

Sở Thiên Biến cười nói:

-Về phần tôi tất nhiên là sẽ không bắt buộc Thiển Lam huynh. Nhưng về Bình Hành Druid và việc chiến đấu liên tục, tôi có một ý tưởng, định cùng Thiển Lam huynh thương lượng một chút. Dù sao thì tôi cũng chỉ lo lắng cho thực lực đội ngũ, đội ngũ có thực lực càng mạnh đại biểu tỉ lệ trang bị vào tay càng lớn.

Thieu Đốt Thiển Lam gật đầu:

-Nói đi.

-Giữa trưa sau khi nghe Thiển Lam huynh nói, tôi một lần nữa phân tích vị trí của Bình Hành Druid. Quả thật, cho dù là hiện tại, một trận đánh Boss chỉ kéo dài không tới 4 phút, với pháp lực hiện tại của tôi, thời gian này cũng là quá dài, chiến đấu liên tục quả thật là uy hiếp lớn nhất với Bình Hành Druid. Cho nên, muốn cải thiện trạng thái này thì phải tìm ra cách làm thế nào cam đoan còn đủ MP để đọc chú ngữ.

Sở Thiên Biến nói đến chỗ này, thấy Thiêu Đốt Thiển Lam vẻ mặt không cho là đúng, mỉm cười, tiếp tục nói:

-Thiển Lam huynh cũng quả thật là vì tăng lên thực lực đội ngũ nên đã cung cấp đề nghị rất có ích. Tôi đã xem qua những thứ có thể luyện chế của Luyện Kim Sư một lần, thấy bên trong có Tư Duy Dược Tề mỗi 3 giây phục hồi 10 MP, liên tục 30 phút, hơn nữa luyện chế một ít sơ cấp nhanh chóng hồi phục MP, và sơ cấp thực phẩm nấu nướng. Như vậy hẳn là tôi có thể kiên trì qua một trận đánh Boss kéo dài hơn 5 phút, phải không?

Thieu Đốt Thiển Lam kinh ngạc, nói:

-Cậu rất thông minh, nhanh như vậy đã nghĩ ra biện pháp.

-Nói cách khác, cho dù sau này gặp BOSS cấp cao, chỉ cần có đủ cao cấp Luyện Kim Dược Tề và thực phẩm nấu nướng, tôi cũng có thể đảm nhiệm vị trí phát ra, phải không?

Nhìn Sở Thiên Biến tươi cười, Thiêu Đốt Thiển Lam hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói:

-Đây là thủ đoạn Pháo đài Pháp Sư và Truyền Thống Pháp Sư thường dùng trong trò chơi trước đây, nó được gọi là 'Ấm sắc thuốc'. Có điều không cần phải vội về quá sớm, dù thế nào thì cũng có cực hạn, ví dụ như gặp phải BOSS có lượng HP siêu cao, khi đó truyền thống chức nghiệp vẫn là chiếm ưu thế.

Sở Thiên Biến mỉm cười, hồn nhiên không thèm để ý, Thiêu Đốt Thiển Lam nói như vậy có chút hương vị giả mồm át lỗ phải, cũng có chút là vì đứng ở góc độ cao thủ nhìn nhận những trận đánh khó khăn. Nhưng với Sở Thiên Biến mà nói, chuyện quá mức xa xôi thì không cần để ý tới, chỉ cần để ý tới chuyện trước mắt là tốt rồi.

Nhìn Mẽ Lạp Nhi quệt miệng cúi đầu kiểm tra trang bị, Sở Thiên Biến bỗng nhiên lại hỏi một câu:

-Thiển Lam huynh nếu nói 'Ấm sắc thuốc' thường là thủ đoạn thường dùng, vậy hẳn là có thủ đoạn ích dùng, phải không?

-Vấn đề này vượt ra phạm trù thực lực đoàn đội, không trả lời.

Thieu Đốt Thiển Lam biến sắc, hừ lạnh một tiếng, xoay người đi vào trong, trên đường đi hần còn nói:

-Thời gian không sai biệt lắm, những quái vật kia hẳn là đã xuất hiện cái mới. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 47: Huyền Cảnh Sơn Cốc-Vĩnh Hằng Bảo Rương!

Nhìn bóng dáng của Thiều Đốt Thiển Lam, Sở Thiên Biến rất là bất đắc dĩ, hắn không ngờ tên này lại chán ghét hắn như thế, có điều khi ngẫm lại hắn liền cảm thấy thoải mái.

Nếu như 2 người đổi vị trí, người bị uy hiếp là hắn, với tính cách của hắn, nói không chừng hắn còn tìm cách để gây khó dễ cho đối phương nữa.

Ba người đi sâu vào bên trong sơn cốc, đứng trước mặt một bãi cỏ hình tròn, Thiều Đốt Thiển Lam dặn dò Mễ Lạp Nhi đứng phía sau hắn 20m, hắn thì yên lặng đứng phía trước chờ đợi quái vật xuất hiện.

-Tôi không cần làm gì sao?

Sở Thiên Biến có lòng hỏi.

-Đứng ở một bên.

Thiều Đốt Thiển Lam không quay đầu lại, nói:

-Nhìn.

-Nhìn? Được rồi.

Sở Thiên Biến bất đắc dĩ nhún vai, đi sang một bên, hắn kiểm tra lại trang bị, chuẩn bị sẵn sàng cho mọi tình huống.

Ba người cùng nhau yên lặng chờ đợi, thời gian từng phút trôi qua, bãi cỏ trước mặt đột nhiên rung động, tựa hồ đã bị một lực lượng thần bí nào đó dẫn dắt nên toàn bộ bãi cỏ đều dựng đứng lên, một con quái vật to bằng 3 lần Thiều Đốt Thiển Lam xuất hiện.

"A ~!" Mễ Lạp Nhi nhìn quái vật trước mặt, sau đó la lên một tiếng, nhưng trong giọng nói lại không chút lo sợ nào mà chỉ là tò mò và vui thích, cô bé dò hỏi:

-Quả đông lạnh! ?

Đứng trước mặt 3 người là một quái vật dạng quả bóng nước, loại quái vật này Sở Thiên Biến chưa bao giờ gặp qua. Có điều trong giới thiệu của trò chơi, hắn từng thấy loại quái vật này, nó có tên gọi là Slime, một loại quái vật nguyên tố dạng chất nhầy. Nhưng mà, con Slime trước mặt đã vượt ra phạm trù nguyên tố rồi.

【ảo cảnh Slime • Buck】: cấp bậc: 10, loại hình: Hi Hữu Tinh Anh nguyên tố dã thú. Lượng HP: 4500, kỹ năng: Đạn Xạ, Thôn Phệ, Trùng Chàng

Nguyên tố dã thú! ?

Sở Thiên Biến nhìn ra con quái vật trước mặt, hắn bỗng nhiên nói:

-Tôi rất kỳ quái, kết cục của người lữ hành kia khi vào sơn cốc này là gì?

-Đây không phải là vấn đề tôi quan tâm.

Thiều Đốt Thiển Lam nói xong, quay đầu lại, hắn nói với Mễ Lạp Nhi:

-Mễ Lạp Nhi! 【Thuần Phục Sủng Vật】.

"Vâng!"

Mễ Lạp Nhi trả lời, lập tức cô bé vươn tay lên, nhắm về phía Slime rồi khởi động kỹ năng Thuần Phục Sủng Vật.

Chi nhánh Tuần Thú Sư của Thợ Săn là một chức nghiệp kỳ lạ, sức mạnh của Tuần Thú Sư ngoài bắn cung ra còn có sức chiến đấu của Sủng Vật.

-Bắt con Slime này làm sủng vật?

Sở Thiên Biến thật sự rất khó tưởng tượng ra hình ảnh quái dị Slime dùng thân hình ục ị của mình xông tới phía trước, có điều khi nhìn thấy khuôn mặt Mễ Lạp Nhi vì hưng phấn mà đỏ bừng mặt, hắn cũng không nghĩ nhiều nữa.

Ngay khi kỹ năng Thuần Phục Sủng Vật sắp chạm tới Slime, trường thương trên tay Thiều Đốt cũng rung lên, Phích Lịch Lô Nhận trong nháy mắt xuất hiện, Một ánh chớp màu xanh đâm vào cơ thể Slime, làm cho cừu hận của con Hi Hữu quái này thay đổi, chỉ tập trung vào Thiều Đốt.

Vì thế, Slime-Buck hét lên một tiếng kỳ lạ, sau đó tấn công Thiêu Đốt Thiên Lam. 10 cấp Hi Hữu Tinh Anh quái không phải là Sở Thiên Biến chưa từng gặp qua, Cuồng Hóa Tà Thủ Nhân đầu mục chính là ví dụ, sức tấn công của chúng rất mạnh, có điều trước Nhất Tuyến Thiên của Kiến Tập Kỳ Bình, nó dường như không có chút sức mạnh nào.

Trường Thương tùy ý rung động vài cái thể nhưng đã cản được đòn tấn công của quái vật, nhưng mà bởi vì công kích không trúng, mục tiêu cừu hận một lần nữa đã thay đổi, điểm cừu hận do Thuần Phục Sủng Vật tạo ra thật sự quá lớn, vì vậy, Slime rất nhanh đã không còn hứng thú với Thiêu Đốt Thiên Lam. Chuyển động thân thể to lớn của mình, nó nhanh chóng chạy về phía Mễ Lạp Nhi.

Slime tùy ý nhảy vài cái đã tới trước mặt cô bé, trừng mắt nhìn cô bé một cái, nó liền rống lên một tiếng, nó đang định phát động Trùng Trùng, đột nhiên thân hình bị lui ra sau một chút, sau đó thân hình đột nhiên thu nhỏ lại, biến thành một quả bóng nước màu xanh cao tới đầu gối cô bé.

【 Thuần Phục Sủng Vật 】 đã qua 10 giây, hoàn thành!

-Đình . . , người chơi Mễ Lạp Nhi (kiến tập Tuần Thú Sư) phục tùng thành công ảo cảnh Slime-Buck.

-Hô! Làm mình sợ muốn chết.

Mễ Lạp Nhi vỗ vỗ bộ ngực của mình rồi sợ hãi than, ánh mắt chuyển dời sang quả cầu nước nhỏ dưới chân, cô bé hoan hô nói:

-Bảo bảo thật đáng yêu!

Sở Thiên Biến và Thiêu Đốt dùng cảm giác để xem tư liệu của con sủng vật này, khi nhìn thấy, hai người đều không nhận được than thở.

-Không tồi! Kỹ năng tương đối tốt, lại là loại sủng vật lớn dần, phỏng đoán của tôi quả nhiên không sai.

Thiêu Đốt Thiên Lam vừa lòng gật đầu, lúc này hắn đang rất đắc ý vì lựa chọn của mình.

Mà Sở Thiên Biến chú ý tới một điểm rất trực quan, đó là lượng HP:

-1200! ? Lượng HP thật dày, kháng quái không thành vấn đề rồi.

Nhìn cô bé ôm sủng vật rất vui vẻ, Sở Thiên Biến cười nói:

-Mễ Lạp Nhi, đừng có quá vui như thế, sủng vật còn chưa có tên đó.

-Nga! Em quên mất.

Mễ Lạp Nhi nâng Slime lên, suy nghĩ nửa ngày, sau đó cô bé điền 3 từ vào.

-Đây là. . .

Thiêu Đốt Thiên Lam không biết nói gì.

Sở Thiên Biến bắt đầu đi lắc đầu:

-Quả thật là rất giống với chủ nhân của mình.

【 Đại Mễ Lạp* 】: cấp bậc 1

(*hạt lúa lớn)

HP:1200 (mới bắt đầu)

MP: 600 (mới bắt đầu)

Lực lượng: 15

Nhanh nhẹn: 12

Trí tuệ: 15

Kỹ năng: Đạn Xạ, Trùng Chàng

Loại hình: lớn dần (1 cấp trưởng thành)

-Sủng vật hệ trưởng thành? Có ý gì?

Sở Thiên Biến và Mễ Lạp Nhi đều là gà con, căn bản không rõ thuộc tính 1 cấp trưởng thành của Đại Mễ Lạp là gì.

Thành công thu phục sủng vật, Thiêu Đốt Thiên Lam hiện đang có tâm trạng không tệ, vì vậy hắn trả lời:

- Trong quá trình Tuần Thú Sư tuần phục, có một ít quái vật sẽ biến dị, sau khi phục tùng có thể thăng cấp, hơn nữa trong quá trình thăng cấp còn có thể tiến hóa, loại sủng vật này được gọi là sủng vật trưởng thành. Có điều tỉ lệ xuất hiện thứ này rất nhỏ, làm thế nào để đề cao tỉ lệ tôi cũng không biết, tôi đoán chừng quái vật càng mạnh, càng Hi Hữu, tỉ lệ biến dị sẽ càng cao, hơn nữa còn có nhân tố ảo cảnh, không ngờ thật sự đã bắt được một con sủng vật có thể trưởng thành, chúc mừng Mễ Lạp Nhi!

- Cảm ơn chú Thiên Lam.

Mễ Lạp Nhi ngọt ngào cười, nhưng cách xưng hô lại làm cho Thiêu Đốt rất rối rắm.

- Thì ra là thế, thật đúng là may mắn.

Sở Thiên Biến gật mình gật đầu, ánh mắt theo thói quen nhìn về phía Slime xuất hiện, đột nhiên, đồng tử của hắn co lại, hắn gấp gấp hô:

- Đó là cái gì? ! !

Thiêu Đốt Thiên Lam nghe vậy quay đầu, thấy bên trong có một cái thùng vuông khoảng một tấc 3, có màu vàng xuất hiện trước mặt 3 người, bên ngoài của nó còn có một quần sáng, về ngoài của cái hộp mang theo sự tang thương, một hương vị giống như vĩnh hằng toát ra từ nó.

- Màu, màu đỏ! !

Sở Thiên Biến thất thanh hô:

- Vĩnh hằng bảo rương! ?

Trang bị, bảo rương trong Dạ Tước chia thành 7 phẩm chất là màu trắng, Ưu Tú (màu xanh biếc), Hoàn Mỹ (màu xanh da trời), Hi Hữu (màu đen), Sáo Trang (vàng nhạt), Truyền Thế (vàng sáng), Vĩnh Hằng (màu đỏ). Phẩm chất màu đỏ với người chơi hiện nay căn bản chỉ là giấc mộng, không ngờ nó lại xuất hiện trước mặt Sở Thiên Biến, hơn nữa còn là bảo rương.

Sở Thiên Biến thật sự không tin mình là người may mắn trong câu nói của Ngụy Kim Tích, nhưng giờ phút này hắn đang rất kích động, khi người chơi còn cấp thấp, hắn đã có được một trang bị màu đỏ, điều này sẽ giúp cho nhiệm vụ thăng cấp thợ săn tiền thưởng của hắn dễ dàng hơn rất nhiều.

- Vĩnh Hằng bảo rương a. . .

Sở Thiên Biến đang vui sướng run cả người, nhưng giọng điệu của Thiêu Đốt lại mang theo chút không tin, Kiến Tập Kỵ Binh khẽ lắc đầu, hắn đang định nói, bỗng nhiên nhớ lại là tên này đang uy hiếp mình, vì vậy hắn có chút nhú mày, sau đó dừng đó cười xấu xa, hắn đang chuẩn bị xem kịch vui.

Lập tức, hơi thở của Sở Thiên Biến có chút dồn dập, hắn dường như đang cố kiềm chế bản thân, sau đó mới chậm rãi nói:

- Vĩnh Hằng bảo rương! Điều này sao có thể? Không phải tỉ lệ gặp phải thứ này chỉ có 1/ 10 triệu sao, hơn nữa nơi này còn là khu vực cấp thấp!

- Sự thật chứng minh, chúng ta đã gặp vận cực chó.

Sở Thiên Biến bình tĩnh lại một chút, nhìn bộ dáng của Kiến Tập Kỵ Binh, hắn an ủi:

- Anh yên tâm, sẽ dựa theo chức nghiệp phân phối.

Nghe vậy, Thiêu Đốt Thiên Lam không khỏi sùng sốt, nhìn Sở Thiên Biến một hồi, không nói gì, hắn thúc giục:

- Nhanh đi mở đi! Cậu là đội trưởng, mà cậu cũng là cố chủ của chúng tôi đó.

- Thiên Hôi ca ca cố lên! Cố lên~!

Mễ Lạp Nhi mở to đôi mắt khát khao nhìn Sở Thiên Biến, lần đi bắt sủng vật này với cô bé cứ như là một đồng thoại, nó vô cùng xinh đẹp.

Sở Thiên Biến yên lặng gật đầu, áp chế tâm trạng, hắn đi tới phía trước, vươn tay, hắn nhanh chóng mở bảo rương ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 48: Vĩnh Hằng Cẩm Chú! Đồ Bỏ!

Khi Sở Thiên Biến thu thập tu liệu, hắn từng xem qua rất nhiều cảm nghĩ khi người chơi đạt được vật phẩm nghịch thiên, khi có được chúng, bọn họ thường "Cảm tạ đội trưởng, đồng đội, cô gái tôi thầm mến. . .", "Cảm tạ đồng đội, những người từ trước tới nay luôn giúp đỡ, nhờ có họ tôi mới có được thời khắc hiện nay. . .", "Cảm tạ chính phủ, cảm tạ nhân dân, cảm tạ CCTV, tôi vĩnh viễn sẽ không quên mọi người!" . . .

Đối với sự kích động của họ, Sở Thiên Biến không hiểu vì sao, Sở Thiên Biến từng cười nhạo bọn họ, cho dù là sau khi tiến vào Dạ Tước, trò chơi quả thật xứng với 2 chữ xa hoa, nhưng nó vẫn chưa đạt tới mức làm cho mọi người điên cuồng.

Nhưng mà hiện tại, khi tay sắp chạm tới bảo rương, hắn bỗng nhiên phát hiện tâm trạng từ trước tới nay vẫn luôn ổn định của hắn đột nhiên bắt đầu rung động, một cảm xúc không nói nên lời xuất hiện trong lòng hắn.

"Cáp!"

Tiếng cười ngắn ngủi réo rắt, đây là kết quả sau khi Sở Thiên Biến đã cố kiềm nén cảm xúc, hắn liên tục hít sâu vài lần, vẻ mặt thoáng bình tĩnh lại, bàn tay run nhẹ từ từ vương vào bên trong, vật phẩm được lấy ra, bảo rương từ từ biến mất.

3 ánh mắt gắt gao nhìn bàn tay Sở Thiên Biến, trong đó có ánh mắt khó tin của Sở Thiên Biến, đôi mắt sùng bái của Mễ Lạp Nhi và ánh mắt kinh ngạc, nhớ lại của Thiêu Đốt Thiên Lam.

Quản Tinh Văn Lạc: phẩm chất: Vĩnh Hằng, loại hình: cẩm chú kỹ năng. Yêu cầu học tập: 1 cấp Pháp hệ.

Hiệu quả: sau khi đọc chú ngữ xong, tinh thần lực sẽ tạo thành tổn thương cho những quái vật xung quanh, liên tục 30 giây.

Yêu cầu sử dụng: hao tổn 100% lượng MP.

Thời gian đọc chú ngữ: 60 giây.

-Màu đỏ! Sách kỹ năng phẩm chất Vĩnh Hằng! Yêu cầu học tập: 1 cấp Pháp hệ?

Sở Thiên Biến rung lên, hắn không thể ức chế được cảm giác hưng phấn của mình:

-Cẩm chú! ! !

Thiêu Đốt Thiên Lam thở dài một hơi, giọng nói mang theo chút mất mát:

-Cẩm chú! Từ sao khi trò chơi có chiến kỹ, nhân viên lập trình cũng thuận theo dòng nước, đồng thời cũng vì hấp dẫn càng nhiều người chơi nên khi thiết kế kỹ năng, họ đặt biệt thiết lập một kỹ năng cực kỳ cường đại, cận chiến hệ xưng là Thánh kỹ, Pháp hệ gọi là Cẩm chú. Sách kỹ năng của 2 loại này so với chung cục kỹ năng còn khó rút ra hơn, chúng nó cũng là thứ kỹ năng duy nhất được gia nhập vào hàng Chiến Kỹ, hơn nữa còn là chung cục Chiến Kỹ.

-Chung cục Chiến kỹ ?

Sở Thiên Biến nhìn nhìn sách kỹ năng trong tay, giờ phút này hắn vẫn chưa tin đây là sự thật, hắn không tin nổi bản thân không những tìm thấy Vĩnh Hằng Bảo rương mà còn tìm thấy Cẩm chú bên trong, hơn nữa đây còn là thứ hắn có thể học! Yêu cầu học tập cũng chỉ có 1 cấp.

Giờ phút này, Sở Thiên Biến trong đầu chỉ có một câu xoay quanh:

-Quá điên cuồng đi à anh ~!

-Học quyển sách kỹ năng này, sau đó đi sang một bên thử nghiệm đi.

Thiêu Đốt Thiên Lam xoay người đi ra sơn cốc, trên đường đi hắn còn nói:

-Có lẽ, đội ngũ này còn có chút hi vọng. . .

Cho đến giờ phút này, khi Thiêu Đốt Thiên Lam nói chuyện mới mang theo một chút trung thành.

. . .

3 người Sở Thiên Biến đi ra bên ngoài quần sáng, lúc này trời đã tối, ánh trăng lúc ẩn lúc hiện chiếu những tia sáng xuyên quan tàn cây. . .

Dưới sự dẫn dắt của Thiêu Đốt Thiên Lam, ba người rất nhanh đã đi tới nơi có nhiều quái nhất phía Tây Vân Khê Sơn Mạch, đây cũng là nơi Sở Thiên Biến từ vong lần đầu tiên, mảnh đất xung quanh có rất nhiều rắn.

-Chính là nơi này, nơi này không tệ.

Thiêu Đốt Thiên Lam chỉ về chỗ cách nơi đứng 25 m, sau đó quay đầu lại nhìn Sở Thiên Biến, mỉm cười:

-Đứng chỗ đó phóng kỹ năng, nơi đó là nơi tốt nhất đó.

Đối với sự thân thiết đột ngột của Kiến Tập Kỳ Bình, Sở Thiên Biến nhìn không được cảm thấy hơi sợ, trong lòng thầm than: quả nhiên, thực thực lực mới là thứ dùng để đối lấy sự tôn kính của cao thủ.

Sở Thiên Biến đứng ở nơi được chỉ, nơi này quả thật không tệ.

Ngay khi khởi động Quần Tinh Vãn Lạc, ngay lập tức Sở Thiên Biến cả thấy có một lực lượng nào đó đang dẫn dắt hắn, pháp trượng trên tay tự động giờ lên, một chuỗi chữ ngũ thần bí vang lên, âm thanh nghe rất lộn xộn nhưng lại có âm điệu làm cho người ta cảm thấy có một thứ gì đó huyền ảo xuất hiện trước mặt nhưng lại không thể nắm bắt, đồng thời, pháp trượng trong tay Sở Thiên Biến cũng không chịu sự khống chế, bắt đầu bay lên, lơ lửng trước mặt hắn, trên không trung, nó tạo thành những chuỗi văn tự thần bí.

Nhìn bộ dạng lúc này của Sở Thiên Biến, Mễ Lạp Nhi nhìn không được sợ hãi than:

-Thiên Hôi ca ca có phải là sắp hủy cả cánh rừng này không?

Nghe vậy, Thiêu Đốt Thiển Lam phụ họa nói:

-Đúng vậy! Uy lực của cấm chú rất đáng sợ, có thể sẽ lan tới chúng ta. Mễ Lạp Nhi, nếu không chúng tạm tránh một chút, chúng ta đi tới phía sau tán đá kia đi.

Nhớ lại khung cảnh trên TV, cảnh tượng khi Đại Ma Pháp Sư sử dụng cấm chú vô cùng đáng sợ, Mễ Lạp Nhi liền đồng ý gật đầu, cô bé lại nhìn Sở Thiên Biến, kỳ thật cô bé rất muốn tới gần một chút để khi phóng cấm chú xong, người đầu tiên Sở Thiên Biến nhìn thấy là mình, nhưng cô bé lại lo lắng mình bị Cấm chú miểu sát, làm tăng lên hình ảnh vô dụng của mình trong lòng Sở Thiên Biến nên chỉ có thể ngậm ngùi lùi sang một bên, trốn phía sau tán đá cách vị trí hiện tại 30 m.

60 giây thời gian đọc chú ngữ sắp kết thúc, Sở Thiên Biến thở ra một hơi, đồng thời cũng cảm thấy sự uể oải, thầm than không hổ là cấm chú, vừa rồi hắn đã toàn lực nắm bắt chú ngữ, âm tiết, nhưng sau 1 phút, Sở Thiên Biến cũng không tìm thấy kẻ hờ nào để dung hợp.

-Chung cực kỹ năng quả thật không phải là gà con như mình có thể nắm giữ.

Sở Thiên Biến cảm khái, trong giây lát, trong đầu đột nhiên có suy nghĩ, hắn thầm nói:

-Khoang! Chung cực chiến kỹ? Nếu cấm chú là Chung cực chiến kỹ, sao có thể phóng ra từ tay mình. . .

Sở Thiên Biến đột nhiên nghĩ đến một khả năng, trong đầu chợt nhớ tới hành vi và lời nói quái dị vừa rồi của Thiêu Đốt Thiển Lam, hắn lập tức quay đầu lại nhìn, hai mắt lập tức mở to, hắn thấy Thiêu Đốt đang đứng ở phía sau mto65 hòn đá cách chỗ hắn 55m, trên mặt lộ vẻ tươi cười, gật đầu hướng hắn thăm hỏi, mà Mễ Lạp Nhi thì đứng bên cạnh Kiến Tập Kỳ Bình, trên mặt cô bé nở nụ cười thơ ngây, hơn nữa còn không ngừng tạo thủ thế cổ lên.

-Bị đùa giỡn!

Ý niệm này xuất hiện rồi chiếm cứ đầu Sở Thiên Biến, lúc này, chú ngữ Quần Tinh Vãn Lạc đã ngừng lại, chỗ Sở Thiên Biến đứng bỗng nhiên sáng lên, ánh sáng liên tục lóe lên trên đầu Pháp trượng, nhìn giống như là những vì sao trên trời đang tụ tập lại vậy.

Trong nháy mắt từng quả từng quả cầu ánh sáng to bằng nắm tay bay xuống, chúng như mưa không ngừng rơi xuống chỗ Sở Thiên Biến chỉ định, phạm vi của chúng bao trùm cả khu vực rộng 250 m, giờ khắc này, hắn rốt cuộc cũng hiểu được vì cái gì tên này lại thúc giục hắn sử dụng cấm chú.

-Tên chết tiệt này. . .

Nhìn bên trong chui ra hơn 100 con rắn, Sở Thiên Biến trong lòng không ngừng mắng, trong nháy mắt hắn đã bị bảy rắn chôn vùi. . .

. . .

-Ha ha ha ha ha a. . .

Thiêu Đốt Thiển Lam đứng bên cạnh tán đá không ngừng cười, hắn một chút cũng không thêm để ý Mễ Lạp Nhi đang quệt môi lên án và ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm của Sở Thiên Biến.

-Cười đủ chưa, Thiển Lam huynh.

Sở Thiên Biến lạnh lùng ra tiếng cảnh cáo ám chỉ Thiêu Đốt làm người không nên làm quá mức, tưởng tượng tới cảnh mình bị một đám rắn ăn tươi, phải chạy một giờ mới tới được chỗ cái xác, chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ làm cho một người luôn bình tĩnh phải tức giận rồi.

-Ấn! Đủ rồi.

Tuy rằng còn muốn phát tiết một hồi, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt không chút cảm tình nào của Sở Thiên Biến, Thiêu Đốt Thiển Lam thu lại nụ cười, hắn cũng không nghĩ muốn kích thích quá mức, Sở Thiên Biến tức giận công bố đoạn video của hắn ra, như vậy hắn chỉ còn cách xóa acc luyện lại:

-Xem như huề nhau đi.

-Huề nhau?

Sở Thiên Biến cười lạnh lắc đầu, hắn nói trong kênh mắt ngữ:

-Không có khả năng huề nhau. Chẳng lẽ Thiên Lam huynh nói một câu huề nhau là sau này không còn thành kiến nữa sao? Chúng ta đều biết nói chuyện này là không thể nào.

Thieu Đốt Thiên Lam nghe vậy, thẹn quá thành giận nói :

-Vậy cậu muốn thế nào?

-Rất đơn giản, tư liệu về cấm chú, không sót chút nào, còn nữa, toi còn muốn nghe về Bình Hành Druid, những thứ lúc trước anh nói có phải chỉ là của người chơi bình thường thôi phải không? Tôi muốn biết cái nhìn của anh, toàn bộ, quan điểm thật!

Sở Thiên Biến mỉm cười, về mặt này và cái tên của tiểu đội trong lòng Thieu Đốt đã hợp lại với nhau thành một.

-Tên gian trá, một chút cũng không chịu thiệt.

Thieu Đốt Thiên Lam mắng thầm, trầm ngâm một lát, hắn gật đầu mặt ngữ:

-Về chuyện cấm chú tôi sẽ nói hết. Nhưng về Bình Hành Druid, tôi chỉ trả lời 3 vấn đề.

-Tôi biết ngay mà, anh sẽ không thể nào bỏ qua thành kiến với tôi được.

Sở Thiên Biến mỉm cười nói:

-Đồng ý!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 49: Kỹ Năng Mờ Mịt!

-Lập trình viên sở dĩ làm ra thứ này là vì vật lý hệ xuất hiện 3 đại Chiến kĩ làm cho rất nhiều người chơi, thậm chí những người từng là Pháp hệ thành danh trên Đại Tiểu Chư Thiên Bảng cũng chuyển sang Vật lý hệ.

Nói xong, Thieu Đốt Thiên Lam thấy Sở Thiên Biến có chút rụt rịch, dường như định hỏi 3 đại Chiến kĩ là gì, trong lòng khoái ý cười, Kiển Tập Kỵ Bình trực tiếp bỏ qua ánh mắt của Sở Thiên Biến, hắn tiếp tục nói:

-Đại Tiểu Chư Thiên Bảng có sức hấp dẫn rất lớn. Đây không chỉ là vinh quang, ID của nó là sự vĩnh hằng, là một loại tượng trưng, vậy mà bọn họ vẫn có thể từ bỏ chúng.

Thieu Đốt Thiên Lam trầm thấp nói:

-Rất nhiều người chơi có thiên phú chỉ dừng lại ở mức cao thủ hàng đầu, muốn tiến thêm một bước phải nhờ vào kỹ thuật, thứ nào quan trọng hơn cấp bậc và trạng bị nhiều. Chiến kĩ của Vật Lý hệ xuất hiện đã mang một tia hi vọng tới cho bọn họ, cho dù bọn họ hiểu rất rõ muốn nắm giữ thứ này là chuyện gần như không thể nào, ngoại trừ người sáng lập ra, những người khác tới nay chưa ai có thể sử dụng được. Nhưng mà, dù sao thì hi vọng vẫn còn.

-Thieu thân lao đầu vào lửa, tính ra cũng chỉ vì ánh sáng là thôi. . .

Sở Thiên Biến yên lặng gật đầu, nếu đổi thành là hắn, có lẽ hắn cũng như vậy.

Thieu Đốt Thiên Lam thở dài một tiếng, nói:

-Đó là một hiện tượng dị dạng, nó từng làm cho Vật Lý hệ trong một trò chơi chiếm tới 70%

Nghe đến đó, Sở Thiên Biến giật mình:

-Cho nên, nhà phát hành vì muốn cân bằng nên mới nghĩ ra thứ này.

-Không sai, Cẩm chú. Nó là kỹ năng chung cực của Pháp hệ, cũng là kỹ năng duy nhất được người chơi tán thành nhét vào Chiến Kĩ.

Thieu Đốt Thiển Lam cười khổ:

-Từng có vô số người chơi mơ ước có thể nắm giữ chung cực Chiến kỹ, vượt qua cái mốc cao thủ hàng đầu, đánh sâu vào Đại Tiểu Chư Thiển Bảng. Nhưng khát vọng này cũng chỉ là khát vọng mà thôi.

Kiến Tập Kỵ Binh nhìn Sở Thiển Biến một cái, giọng hần có chút khản khàn:

-Những chung cực chiến kỹ này giống như là Hải Thị Thần Lô, nó chỉ là một ảo ảnh xinh đẹp mà thôi.

Sở Thiển Biến nhàu mày:

-Ý của Thiển Lam huynh là những Chung cực Chiến kĩ này kỳ thật là không thể học tập?

Thieu Đốt Thiển Lam hắc hắc cười lạnh, hỏi:

-Thời gian đọc chú ngữ của Quần Tinh Văn Lạc là 60 giây, thời gian đọc chú ngữ dài như vậy, cậu thấy mình có thể thay đổi một chút nào không?"

Sở Thiển Biến nghĩ lại một chút, im lặng lắc đầu.

-Đúng vậy, tuy tôi không am hiểu Pháp hệ. Nhưng tôi biết kỹ xảo công kích nhược điểm của Vật Lý hệ và thời gian đọc chú ngữ của Pháp hệ là giống nhau, đều là bản thân tiến vào trạng thái bán hình thức mới có thể thực hiện. Về phần Cẩm chú, NPH tun ra tin tức là bọn họ thiết kế dựa vào trạng thái bán phản định, nó có nguyên lý giống như 3 đại Chiến kĩ của Vật Lý hệ.

Thieu Đốt Thiển Lam nói xong, nhin không được đùa cợt cười rộ lên:

-Dựa theo nguyên văn của bọn họ —— trên lý luận, Cẩm chú và 3 đại Chiến Kĩ giống nhau, chúng đều có thể nắm giữ, hắc, trên lý luận? Lời này ai không biết nói chứ!

-Thì ra là thế, nguyên nhân là vì Cẩm Chú không thể học tập, cho nên Quần Tinh Văn Lạc mới có hạn chế cấp bậc là 1, bọn họ căn bản là không lo vấn đề cân đối của người chơi. Bởi vì không thể nắm giữ, thứ này chính là rác rưởi. . .

Trong đầu lại hiện lên tình cảnh vừa rồi, vô số ngôi sao rơi xuống, cuối cùng chỉ có thể tạo thành thương tổn cường chế -1, Sở Thiển Biến nhin không được cả người lạnh run.

Bán kính bao trùm phạm vi 250 m, liên tục 30 giây, mỗi ba công kích chỉ có thể tạo thành -1, còn muốn còn tiêu hao hết MP.

Đây không phải Cẩm chú, nó chính là thứ rác rưởi chuyên dùng để kéo cừu hận của bấy quái.

Sở Thiển Biến nhớ tới chuyện Vinh Hằng bảo rương nên hỏi:

-Nguyên nhân à vì Cẩm chú! Khó nắm giữ, Vinh Hằng bảo rương mới có thể xuất hiện ở nơi này?

-Lời tôi nói trước đó quả thật không có lừa cậu, Vinh Hằng bảo rương có tỉ lệ xuất hiện thấp nhất. Tôi không cần nói dối chuyện này, không cần xem tôi giống cậu!

Thieu Đốt Thiển Lam tức giận trừng mắt Sở Thiển Biến:

-Tôi chỉ không nói hết mà thôi.

Sở Thiển Biến bất đắc dĩ, cười khổ nói:

-Như vậy Thiển Lam huynh hiện tại đã có thể nói hết ra chưa.

-Trong trò chơi, ngoại trừ thành trấn, bảo rương có thể xuất hiện ở bất cứ nơi nào, dã ngoại, Phó Bản, ảo cảnh hoặc là kết giới đều có thể, có một ít cố định không thay đổi sau khi mở ra, chờ một thời gian là có thể xuất hiện cái mới, có cái sau khi lấy vật phẩm ra, bảo rương không bao giờ xuất hiện nữa, loại bảo rương này phần lớn đều là loại Hi Hữu trở lên. Có điều, có một loại ngoại lệ, đó chính là Vinh Hằng bảo rương, loại bảo rương này có thể tự mình di động.

Nói đến chỗ này, Thieu Đốt Thiển Lam nhìn Sở Thiển Biến, đùa cợt cười nói:

-Không ai biết Vinh Hằng bảo rương sẽ xuất hiện ở nơi nào, nhưng mà, ngoài Phó Bản, khi Vinh Hằng bảo rương xuất hiện, bên trong chỉ có sách kỹ năng. Nói thực ra, có thể phát hiện một Hi Hữu bảo rương, đó là may mắn. Bởi vì trước 30 cấp, khu vực đó không thể nào xuất hiện Hi Hữu bảo rương.

Sở Thiên Biến trừng mắt nhìn Kiến Tập Kỳ Bình:

-Nói cách khác, Thiển Lam huynh khi nhìn thấy Vĩnh Hắc bảo rương là đã biết bên trong nhất định sẽ có Cẩm chú?

Chuyện có thể đã kích Sở Thiên Biến Thiêu Đốt Thiển Lam chưa bao giờ bỏ qua, bởi vậy, Kiến Tập Kỳ Bình gật đầu thừa nhận, hắn ngay từ đầu đã muốn nhìn Sở Thiên Biến sai lầm.

Nhớ lại chuyện mất mặt vừa rồi, Sở Thiên Biến ngưng hẳn việc nói chuyện vô ích, tiếc hận nhìn khung kỹ năng, hắn thì thầm tự nói:

-Vốn tưởng rằng mình phát hiện bảo tàng, trở thành người có vận may nghịch thiên. Ai ngờ Cẩm chú căn bản chính là kỹ năng rác rưởi. . .

Nói xong, Sở Thiên Biến chưa từ bỏ ý định hỏi:

-Thiển Lam huynh, Chung cực Chiến kỹ không có ai có thể nắm giữ? Cẩm chú cũng vậy?

-3 đại Chiến Kỹ của Vật Lý hệ ngoại trừ người sáng tạo ra, không có ai có thể nắm giữ được. Cẩm chú thì từ trước tới nay, chưa ai sờ được bí mật của nó.

Thiêu Đốt Thiển Lam gật đầu thành thật trả lời, hắn bỗng nhiên nhướng mày, nói:

-Cũng không phải là không có ai sờ tới, tính tới hiện nay, đã có người sờ được chút da lông. Ít nhất, trong trò chơi, người kia từng sử dụng cẩm chú tạo thành thương tổn bình thường, nói không chừng trong Dạ Tước người đó sẽ có đột phá.

"A! ?"

Đối với đoạn chú ngữ của Quần Tinh Vãn Lạc, Sở Thiên Biến chẳng có chút nắm chắc nào, hiện tại Thiêu Đốt Thiển Lam nói thế, hắn liền cảm thấy hứng thú, hắn rất muốn trao đổi với người này một phen.

Trong đầu nhớ lại chú ngữ của Quần Tinh Vãn Lạc một lần lại một lần, thật lâu sau, Sở Thiên Biến chỉ có thể buông tha:

-Cho dù có thể nắm giữ đến da lông, cũng phi thường lợi hại, thật muốn gặp mặt người này một lần. Đứng đầu trong trò chơi sao? Cũng không biết ID của người này trong Dạ Tước gọi là gì, Thiển Lam huynh biết không?

-Muốn gặp mặt với cô ta?

Thiêu Đốt Thiển Lam nhìn hắn, cười khẩy nói:

-Người có ý nghĩ như thế không mười thì cũng có 8 vạn, gà con cậu nên từ bỏ ý định là vừa.

-Người này rất có danh tiếng?

Sở Thiên Biến lập tức giật mình, hắn lập tức mỉm cười hỏi:

-Chẳng lẽ người nọ có tên trên Đại Tiểu Chư Thiên Bảng? Gọi là gì?

-Cô ta không chỉ có danh tiếng đơn giản như vậy.

Thiêu Đốt Thiển Lam đôi lóe lên hào quang:

-Đại Ma Đạo Sư. . .

-Đại Ma Đạo Sư?

Nụ cười của Sở Thiên Biến đột nhiên ngưng kết, ánh mắt dừng trên một cái tên, hắn thì thầm:

-Thẩm Nhiễm Yên Vũ!

Không khí tựa hồ lập tức lâm vào trì trệ, cho dù là Mễ Lạp Nhi cũng khó hiểu ngẩn đầu lên, nhìn sắc mặt hai người rất phức tạp nên cô bé sợ hãi gọi hai người.

Thật lâu sau, Thiêu Đốt Thiển Lam thần nhiên nói:

-Chuyện Cẩm chú tôi đã nói xong, hiện tại cậu có thể hỏi 3 vấn đề, hỏi đi.

Nghe vậy, Sở Thiên Biến rung người, tròn mắt xoay chuyển, hắn cười nói:

-Đúng vậy! Ba vấn đề, rất quý giá, sao có thể hỏi bây giờ được

". . ."

Thieu Đốt Thien Lam nhất thời trợn mắt há hốc mồm, hung hăng trừng mắt hắn, nghiêng răng nghiêng lợi:

-Tên gian xảo!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 50: Buổi Tối Trước Khi Đi Vực Sóng Dữ (Thượng)

Rạng sáng, tiểu đội Thiên Diện từ Vân Khê Sơn Mạch trở về, Sở Thiên Biến lên tới 17 cấp, Mễ Lạp Nhi do điên cuồng giết quái nên thăng 4 cấp, đạt tới 14 cấp, mà Thieu Đốt Thien Lam thì không tăng lên nhiều, tới hiện tại chỉ lên 19 cấp, cho dù xuống tới chân núi cũng không lên tới cấp 20

Sở Thiên Biến đoán rằng là do 19 lên 20 cần rất nhiều kinh nghiệm, có lẽ, mỗi 10 cấp là 1 giai đoạn, tốc độ thăng cấp của người chơi sẽ từ từ chậm lại. Điểm này, Sở Thiên Biến đoán ra từ bảng xếp hạng.

Khi hắn 10 cấp, Tần Đệ Nhất Khai Sơn Quái 16 cấp, khi Sở Thiên Biến mới vào Vân Khê Sơn Mạch, tốc độ thăng cấp rất thông thả, mà Tần đệ nhất Khai Sơn Quái khi hắn 12 cấp, vị này đã lên cấp 22, vượt qua hắn 10 cấp. Nhưng hiện tại, Sở Thiên Biến 17, tên kia chỉ mới 25.

Cấp bậc tăng lên một phần là vì Thieu Đốt mang đi thăng cấp, nhưng Sở Thiên Biến phỏng đoán, người chơi sau khi thăng lên cấp 20, lượng kinh nghiệm cần thiết tăng lên rất nhiều mới là nguyên nhân làm cho bọn họ chậm lại.

Những điều này chỉ là suy đoán, Sở Thiên Biến rất muốn Thieu Đốt chứng thực một chút, nhưng khi thấy ánh mắt của Kiến Tập Kỵ Binh, Sở Thiên Biến chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Trên thực tế, toàn bộ quá trình luyện cấp, 3 người dưới không khí áp lực trôi qua, nếu không có nụ cười tươi sáng của Mễ Lạp Nhi khi lột da, nếu chỉ có 2 người Sở Thiên Biến và Thieu Đốt, không khí có thể nói là sẽ lạnh như băng.

-Không phải là bởi vì ba cái vấn đề kia thôi sao?

Nhìn bóng dáng của Kiến Tập Kỵ Binh, Sở Thiên Biến âm thầm bất đắc dĩ lắc đầu, có điều ý nghĩ này hắn không dám nói ra, nếu không Thieu Đốt Thien Lam nói không chừng sẽ bão nổi.

Thieu Đốt Thien Lam có phản ứng như vậy cũng là chuyện bình thường, bị điểm mù trong lời nói của bản thân bán đứng vài lần. Vừa rồi lại bởi vì lo trêu chọc nên quên mất vấn đề thời gian của 3 vấn đề, khó trách vị cao thủ này lại có sắc mặt khó coi như thế.

Dựa theo ý tưởng của Thieu Đốt Thien Lam, để cho Sở Thiên Biến đưa ra 3 vấn đề lúc này là vì bây giờ Sở Thiên Biến chỉ là gà con, khi hỏi sẽ không hỏi ngay vấn đề mấu chốt, đưa cho dù hỏi ngay điểm mấu chốt, Thieu Đốt vẫn có thể giữ lại, qua loa cho xong việc.

Nhưng 3 vấn đề này lại không có thời gian hạn chế, dựa theo thời gian tiếp xúc càng ngày càng dài, sự hiểu biết càng ngày càng sâu của Sở Thiên Biến, vấn đề được hỏi chắc chắn sẽ cực kỳ hóc búa, hơn nữa Thieu Đốt Thien Lam cũng rất khó lừa gạt cho xong chuyện.

Cho nên, khó trách Thieu Đốt Thien Lam dị lại tức giận như vậy, hắn vốn sẽ không muốn trợ giúp Sở Thiên Biến, kết quả là vẫn như cũ, lọt hỏ, sau đó phải chỉ Sở Thiên Biến 3 lần.

Việc này chỉ 2 người biết là được, trước mặt Mễ Lạp Nhi không nên để lộ. Cô bé hôm nay đang rất vui vẻ, bắt được sủng vật, cấp bậc thăng lên 4 cấp, sủng vật cũng lên tới 8 cấp, chuyện vui như vậy không nên bị ảnh hưởng vì chuyện của 2 người.

-Thiên Hôi ca ca, dù sao Mễ Lạp Nhi chính là Khiên Thập . Cái chuôi Ưu Tú trường cung này một lát nữa trở về Phong Ngữ trấn, chúng ta bán nó nha?

Mễ Lạp Nhi tuy rằng rất yêu thích cây cung, nhưng cô bé không thể quá tham lam, tối nay cô bé đã lấy rất nhiều thứ, kinh nghiệm tăng 4 cấp, lột hơn trăm bộ da, thay đổi một bộ giáp Ưu Tú, thậm chí hiện tại kháng quái cũng không cần tự mình đi, chỉ cần đứng ở phía sau Thien Lam và sủng vật, dùng ánh mắt trừng quái vật là được.

Nếu như cô bé còn lấy thêm Trường cung thì thật sự không phải là cô bé ngoan, chính cô bé cũng sẽ tự khinh bỉ mình.

-Không được.

-Không được!

Sở Thiên Biến và Thiệu Đốt Thiên Lam hai người vô cùng nhất trí, đồng thời mở miệng yêu cầu của Mễ Lạp Nhi.

"Nhưng mà Ưu Tú trường cung, có thể bán tới 60 tiền bạc đó ~!" Mễ Lạp Nhi ngửa đầu định dùng giá cả để đả động Sở Thiên Biến.

-60 tiền bạc là việc nhỏ. Mễ Lạp Nhi tuy là Khiên Thập kiên cường của đoàn đội, nhưng tới khi phát ra không đủ, anh hi vọng Mễ Lạp Nhi có thể trở thành một chiến sĩ đa tài.

Sở Thiên Biến giải thích, thấy cô bé có chút rối rắm, hần bổ sung thêm một câu:

-Hơn nữa, anh rất thích bộ dáng khi Mễ Lạp Nhi trang bị thanh trường cung này.

-Thật vậy chăng?

Cô bé nở nụ cười vui sướng.

-Thật sự.

-Àn! Vậy Mễ Lạp Nhi sẽ dùng nó.

-Tên nhóc chết tiệt, dám dùng lời ngon ngọt lừa gạt cô bé!

Thiệu Đốt Thiên Lam hung tợn trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến, bỗng nhiên thấy được ánh mắt của Mễ Lạp Nhi, hần liền cười phụ họa:

-Vô cùng thích hợp, rất đáng yêu! Lúc này mới giống một Tuần Thú Sư!

-Cảm ơn Chú Thiên Lam!

-Chú. . . , vẫn là Chú!

Người nào đó oán thăm trong lòng, sau đó dùng về mặt lạnh lùng nhìn tên Druid đang lộ vẻ mặt vô tội bên cạnh.

...

-Tối ngày mai phải đi Phó Bản Vực Sóng Dữ, nếu cậu có thể onl suốt đêm, vậy thì thừa dịp ban đêm đi thu thập dược thảo. Nhanh chóng tăng lên tới Thảo Dược Học sơ cấp và Luyện Kim Thuật sơ cấp đi. Phó Bản cần 6 giờ, vì vậy cần ít nhất 12 lọ Tư Duy Dược Tề, nếu có cao cấp Tư Duy Dược Tề thì càng tốt. Có điều tôi yêu cầu với cậu không cao, 12 bình là được. Chế tạo ít nhất 20 bình sơ cấp nhanh chóng hồi phục MP, hơn nữa còn mua một ít thực phẩm nấu nướng có cùng hiệu quả, ví dụ như thịt Lộc nướng cay, thịt Sói nướng cay gì gì đó. Nếu còn thời gian trống, tiếp tục chế tạo thêm vài bình sơ cấp nhanh chóng hồi phục MP, mua 20 tổ bánh mì đen và nước suối ma pháp.

-Nhớ kỹ, không phải bánh mì đen thô ráp mà là bánh mì đen cao cấp. (--!)

- Mặt khác, tốt nhất đẳng cấp của cậu nên lên tới 18 cấp, ngày mai sau khi login tôi sẽ mang Mễ Lạp Nhi đi thăng cấp, đồng thời luyện sủng vật lên cấp 15. Đừng dùng ánh mắt hoài nghi nhìn tôi, Vực Sóng Dữ quả thật yêu cầu thấp nhất là cấp 15, tôi sở dĩ luyện cậu lên tới cao cấp như vậy là vì Pháp Hệ đẳng cấp cao có thể tạo thành áp chế cho quái vật, xác suất đánh trật cũng giảm đi rất nhiều. Đúng rồi, đừng quên đi công hội người mạo hiểm nhận nhiệm vụ!

Mễ Lạp Nhi logout xong, Thiệu Đốt không ngừng lải nhải, dường như hần muốn một lần nói luôn cho xong, không cho Sở Thiên Biến có cơ hội nói, hần đã nhanh chóng logout.

-3 người chúng ta. . . ? Này này, Thiên Lam huynh.

Sở Thiên Biến liên không ngừng kêu gọi, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn hần logout, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, thì thào:

-Thật sự 3 chúng ta đã có thể hạ Phó Bản sao? Quái vật yếu nhất bên trong cũng tương đương Hi Hữu quái bên ngoài, ba người đã thông Vực Sóng Dữ? Tuyệt đỉnh cao thủ chẳng lẽ không cần nhìn số lượng người, trang bị cũng có thể ra vào như chỗ không người?

Đứng ở đầu đường, Sở Thiên Biến tự hỏi thật lâu, bất đắc dĩ là tư liệu của hần không có được bao nhiêu nên chẳng phân tích được gì.

Giai đoạn hiện tại, các hành tinh đều có Phó Bản cùng loại Vực Sóng Dữ, rất nhiều nghiệp đoàn, thế lực, gia tộc đều dùng Phó Bản âm thầm so cao thấp, có rất ít tin tức về quái vật, địa hình, loại hình được công bố.

-Quên đi, chuyện này giao cho Thiên Lam huynh. Minh chỉ cần chuẩn bị hậu cần sung túc là được.

Đối với chuyện nghi không ra, Sở Thiên Biến không nghĩ nhiều, hần nhớ lại lời Thiệu Đốt đã nói, lên kế hoạch một lần, đầu tiên hần đi tới công hội người mạo hiểm.

Sau một lát, Sở Thiên Biến xuất hiện trong thị trường Phong Ngữ trấn, hần quyết định trước hết mua xong toàn bộ đồ ăn vật phẩm cần thiết, đợi cho ngày mai, trước khi xuất phát sẽ kiểm tra thêm lần nữa.

Thân hình nhẹ nhàng xuyên qua đám người, lúc này lượng người ở nơi này đã giảm đi không ít, dù sao Phong Ngự trấn chỉ là nơi người chơi cấp bậc từ 10~20 tụ tập, với 10 cấp người chơi, nơi này bọn họ không ở lâu lắm, những người đạt tới cấp 20 đã bắt đầu rời khỏi.

Đương nhiên, cũng còn có rất nhiều người lưu luyến Vực Sóng Dữ ở nơi này, bọn họ đang hân hái cái phó bản vì hiện tại, Địa Ngục Hình Thức Vực Sóng Dữ vẫn chưa có ai đi qua.

Xuyên qua đám người, Sở Thiên Biến đi thẳng tới quầy hàng mình quen thuộc, trong đầu không khỏi nhớ lại cô nàng Kiến Tập Mục Sư kỳ lạ và cử chỉ lạ thường của cô nàng.

Không có gì ngoài ý muốn, Sở Thiên Biến lại một lần nữa gặp nữ Mục Sư, cô nàng hiện đang đứng trong một góc tường, cả người chìm vào bóng đêm, đôi mắt dường như đang cảnh giác nhìn xung quanh.

-20 tổ bánh mì đen và nước suối ma pháp. Nếu có thì cho thêm một tổ Thịt Lộc nướng cay hoặc là Thịt Sói nướng cay, hai thứ này có không?

Sở Thiên Biến báo ra những thứ bản thân mình cần, hắn không quen nấu nướng, cũng không biết thứ này phải mấy cấp nấu nướng mới có thể làm được, cho nên cuối cùng khi nói tới, giọng nói của hắn có chút không xác định.

Làm cho hắn vui vẻ là nữ Mục Sư kia lại gật đầu.

-Tốt lắm. Như vậy. . .

Sở Thiên Biến vừa lòng mỉm cười, vừa định hỏi giá cả, không ngờ nữ Mục Sư kia đã nhào vào lòng Sở Thiên Biến, hắn ngay lập tức cảm nhận được sự mềm mại truyền tới.

-Cô! ?

Sở Thiên Biến không có chút vui vẻ nào, hắn theo bản năng đẩy cô nàng ra, nhưng chợt nhớ đây là trò chơi, không thể làm được động tác này.

Trong nháy mắt, Sở Thiên Biến sử dụng Cảm Giác, nhanh chóng dò xét tư liệu cô gái.

Chủng tộc: Viễn Cổ Tinh Linh, cấp bậc: 13 cấp, chức nghiệp: Kiến Tập Quang Minh Mục Sư.

Tính danh: Bán Ngự Mang. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 51: Buổi Tối Trước Khi Đi Vực Sóng Dữ (Trung)

-Bán Ngự Man. . .

Sở Thiên Biến thì thảo cái tên này, hắn lập tức nhớ tới trong trò chơi, một Kiến Tập Mục Sư trong thành không thể làm gì bất lợi cho hắn, vì vậy hắn bắt đầu bình tĩnh lại.

Vì thế, Sở Thiên Biến nhìn cô gái chui vào ngực mình một cái, sau đó cười đùa:

-Lần đầu tôi mới phát hiện ra là mình có mị lực như thế.

Cô gái trong ngực hắn nghe vậy liền rung lên, cô theo bản năng muốn rời ra, nhưng sau đó hai tay cô lại vòng qua eo Sở Thiên Biến, hia người càng dính sát nhau hơn.

-Hỗ trợ một tí, một hồi phần thực phẩm này tôi miễn phí cho anh.

Bán Ngự Man nhanh chóng thì thảo một câ, trong giọng nói còn mang theo sự đề phòng, kinh hoàng và ảo não.

"Hử!"

Sở Thiên Biến nhũ mảy, hắn bản năng cảm thấy Kiến Tập Mục Sư trong ngực mình là một sự phiền phức, hắn muốn đẩy cô gái ra, nhưng đột nhiên âm thanh hệ thống vang lên.

-Đỉnh . . . , người chơi Tuyệt Thiên Hồi có ý đồ không rõ với người chơi Bán Ngư Man, xin ngừng động tác lại, nếu không sẽ bị trừng phạt nghiêm trọng. Người chơi cùng Bán Ngư Man có quan hệ là người xa lạ, nếu muốn trong Dạ Tước thực hiện một số hành động thân mật, xin trước tiên thêm bạn tốt, khi 2 người lên tới cấp 30, còn có thể xin trở thành 'Người yêu', sau khi cấp bậc lên tới 50, Hệ thống hôn nhân của Dạ Tước sẽ giúp hai người trải nghiệm hành trình bầu bạn có nhau.

-Bà mẹ nó! Không có thiên lý mà, rõ ràng là cô nàng bỏ nhào vào ngực mình, tôi chỉ bảo vệ an toàn bản thân, sao lại biến thành hành động xấu rồi?" Sở Thiên Biến liên tục mắng thăm, nghe tới đoạn sau thông báo, trên trán hắn nổi đầy gân xanh: "Hình thức 'Người yêu'? Hệ thống 'Hôn nhân'? Còn thể trải nghiệm hành trình cùng nhau? Đây là cái quỷ gì? Châm chọc giáo dục của Trung Quốc ư? Xin nhờ, vào Dạ Tước bình thường đều là nam nữ 18, đã trưởng thành, cần cái hệ thống vô nghĩa này nữa sao?

Sở Thiên Biến một bên oán thăm, hắn tức giận ngừng động tác lại, hắn không muốn vì vậy mà bị hệ thống trừng phạt, trở thành đối tượng bị người khác vây xem. Bên tai truyền tới những tiếng bước chân, hình như có rất nhiều người chơi đang chạy tới, Sở Thiên Biến thán than một tiếng, xem ra này phiên toái này tránh không xong, hắn chỉ có thể phối hợp Bán Ngư Man tránh đi phiên toái mà thôi.

Nghĩ đến đây, Sở Thiên Biến cúi đầu, mặt ngữ :

-Như thế này không được, đi qua quầy hàng bên kia, theo tôi.

Bán Ngư Man nghe vậy, thân thể càng dấn chặt vào Sở Thiên Biến hơn, sau đó cô và Sở Thiên Biến từ từ di chuyển, Sở Thiên Biến dùng tay sờ cái lưng mềm mại kia vài lần, hành động này là phản ứng bình thường của giống đực, nhưng nó đã làm cho cô nàng đỏ ửng tới cả lỗ tai.

-Anh bạn, cho tôi cái áo choàng viền đồng.

Hai người đi đến trước mặt một quầy hàng, Sở Thiên Biến cười nhìn người chơi trước mặt sau đó nói ra yêu cầu của mình, tiếp theo, hắn mặc áo choàng vào, chiếc áo choàng rộng thùng thình hoành toàn che mất một bên thân thể Bán Ngư Man, một bên khác của cô dựa vào bóng đêm bên trong hoàn toàn ẩn đi.

Cứ như vậy, dưới ngọn đèn mờ ảo, từ bên ngoài nhìn vào, người ta chỉ nhìn thấy một mình Sở Thiên Biến, cho dù có người đi qua, nếu không nhìn kỹ thì không thể nào phát hiện manh mối được.

Sở Thiên Biến yên lặng đứng đó, hắn không để ý tới thương phẩm khác mà bắt đầu nói chuyện với người chơi.

-Hiện tại rất nhiều người lên tới 20 cấp, bắt đầu đi tới Uy Bá Nhĩ thành, sao anh không đi theo, như vậy việc làm ăn mới tốt chứ?

-Không được, không được.

Người chơi này liên tục lắc đầu:

-Hiện tại mọi người đều sắp lên 20 hết, Uy Bá Nhĩ thành mới là đất vàng cho việc buôn bán. Nhưng mà Phó chức nghiệp phải đạt tới trung cấp mới được, như vậy thứ chế ra mới có nguồn tiêu thụ. Người chỉ mới có một nửa độ thuần thực như chúng tôi. . .

Nói xong, người này thở dài một tiếng:

-Khó lẫn lộn! Chỉ có thể chờ nửa tháng sau, khi nhóm mũ trò chơi thứ 2 tung ra thì mới có cơ hội.

-Đúng vậy!

Sở Thiên Biến cũng phụ họa cảm thán:

-Hiện tại cũng không dễ lẫn lộn!

-Anh còn lẫn lộn không tốt?

Người chơi này nói xong, ánh mắt chuyển sang người Bán Ngư Man:

-Huyneh đệ, lời này rất đã kích người đó, nếu tôi giống anh, cần gì phải đi làm việc buôn bán. Cả ngày đến bên ngoài đánh quái, phía sau có người thêm máu, đây mới là cuộc sống! Chỉ làm Uyên Ương chẳng làm Tiên!

Khi nhớ tới cái eo nhỏ vừa rồi chợt nhìn thấy, người này mắng thăm: vì cái gì người so với người chênh lệch lại lớn như vậy? Chính mình mưa gió mỗi ngày đều mở quầy buôn bán, mỗi ngày đều làm việc khổ sở để kiếm chút tiền. Người ta thì đi luyện cấp có em gái phía sau thêm máu, có eo sở, nói không chừng còn có sửa uống. Thời buổi này, ài, buôn bán là không tốt, buôn bán là không tốt!

-Đều giống nhau, đều giống nhau. Có đôi khi, phiên toái là tự động tìm tới cửa.

Sở Thiên Biến nói lời này là lời thật lòng, hắn kim lòng không dậu cảm thán nói:

-Nam nhân a! Cho dù là lúc nào cũng không dễ lẫn lộn.

-Đứng đứng.

Người chơi này cười đồng ý, trên mặt hiện lên nụ cười đàn ông đều hiểu:

-Nam nhân thôi! Mặc kệ ở trường hợp nào, họ luôn là người ra sức nhiều nhất, thường xuyên mệt chết mệt sống đến, mệt tới nỗi cả eo cũng đau.

"Ách. . ." Sở Thiên Biến nháy mắt mấy cái, bỗng nhiên phát hiện ra chủ đề đang nói có chút không đúng.

-Không được nói nữa.

Bán Ngự Man rúc vào trong lòng Druid, nghe hai người càng nói càng lạc đề, cô không nhịn được xấu hổ nói một câu, sau đó tiếp tục rút vào người Sở Thiên Biến, không nói gì nữa.

Sở Thiên Biến nhìn liếc mắt nhìn Bán Ngự Man một cái, kinh ngạc nói :

-A? Thì ra cô cũng không ngốc.

Nói gì vậy? Bán Ngự Man chóng mặt, khuôn mặt càng thêm đỏ lên, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể phun máu ra.

Lúc này, những tiếng bước chân càng thêm tới gần, Sở Thiên Biến cảm thấy có hơn 10 ánh mắt đảo qua người hắn, hắn tiếp tục mỉm cười nói chuyện với người thương nhân trước mặt, một mặt yên lặng liếc nhìn bọn họ.

Cảm giác đảo qua đám người, Sở Thiên Biến phát hiện ra không có ai thấp hơn cấp 18, hơn nữa trang bị hơn một nửa là Ưu Tú.

-Gia tộc? Nghiệp đoàn?

Sở Thiên Biến âm thầm nhủ mày, sau đó hắn lưu ý tới trường bào bọn họ đang mặc, phía trên có một dấu hiệu một con song lân.

- Tụ Đào Đồng Minh sao?

Cho dù Sở Thiên Biến có thiếu thông tin thế nào đi nữa hắn cũng biết được người đứng vị trí thứ 2 trên bản xếp hạng khu vực-Kiến Tập Tu Sĩ Đẩu Hủ là hội trưởng của Tụ Đào Đồng Minh.

Có thể làm một Nghiệp Đoàn truy bắt, chắc chắn là chuyện không nhỏ, có điều mặt kệ là chuyện gì, Sở Thiên Biến đều quyết định một lúc nữa sẽ không gặp lại cô gái trong ngực này, từ nay về sau không chút quan hệ nào.

-Không có? Lại để cho à chạy? Mẹ kiếp!

Tên cầm đầu đám người tùy ý liếc nhìn Sở Thiên Biến một cái, thấy bộ dáng xinh đẹp của Sở Thiên Biến, hắn không khỏi nhíu mày, tiếp theo hắn không nhìn về phía này nữa mà quay đầu lại không ngừng mắng thộc hạ của mình:

-Các người nghe tin từ đâu, làm gì mà ngay cả bóng dáng cũng không có? Lần sau thông minh một chút, ba năm người đã có thể hạ ả, không nên trước tiên báo cáo? Cũng may lão tử thông minh không có trước hết báo lên, nếu không lão tử đã bị phê bình rồi?

-Đội trưởng anh minh. . .

-Đội trưởng không hổ là đội trưởng. . .

-Vuốt cái gì mà vuốt! Đi qua bên kia xem, nếu không thấy thì tìm chỗ đi luyện cấp.

Đám người Tụ Đào Đồng Minh từ từ đi xa. . .

Sở Thiên Biến cảnh giác nhìn ra bên ngoài, thật lâu sau, hắn cúi đầu lạnh lùng nói:

-Không có việc gì rồi? Còn muốn ở trong ngực tôi bao lâu?

Nghe vậy, cô gái trong lòng ngực hắn ngẩng đầu lên, dưới ngọn đèn mờ ảo, lần đầu tiên Sở Thiên Biến thấy được diện mạo thật sự của cô ta, hắn không khỏi ngẩn ngơ, trong lòng có vô số con song lân đang tác động.

Đập vào mắt hắn là một khuôn mặt xấu hổ, một đôi mắt xinh đẹp tràn ngập sức hấp dẫn, tuổi thanh xuân, chiếc mũi nhỏ nhắn lại vì tức giận, trên người lại toát ra sự xinh đẹp của Viên Cô Tĩnh Linh, tình cảnh này, thật đẹp, thật huyền ảo.

Nhưng mà, Sở Thiên Biến khiếp sợ không phải là vì khuôn mặt xinh đẹp mà là đôi mắt tràn đầy tình cảm kia.

Trong sự đề phòng tức giận còn có một chút coi thường và chán ghét, sự coi thường chán ghét này không phải là nhắm vào Sở Thiên Biến, nó nhắm vào tất cả, hắn cảm thấy cho dù bản thân nhân vật của Thiếu nữ cũng bị chán ghét luôn.

Không hiểu, đôi mắt này và một hình ảnh trong trí nhớ của hắn từ từ dung hợp, đôi mắt của Sở Thiên Biến từ từ mờ ảo. . .

...

-Đây là a Tĩnh, người hợp tác mới của cậu.

-Người hợp tác mới?

Trong phòng Thập Nương, Sở Thiên Biến trừng mắt nhìn một người phụ nữ đi ra, hắn không xác định hỏi lại một câu.

-Hừ! A Tĩnh giống cậu, hai người đều là thiên tài! Cả hai đều là người tôi có kỳ vọng rất cao.

Thập Nương gật đầu khẳng định, trong đôi mắt đẹp đề hiện lên ý cường, cô ta tiếp tục nói:

-Nếu cậu không muốn, tôi cũng có thể miễn cưỡng là người hợp tác của cậu.

-Miễn.

Sở Thiên Biến hồ hững không thèm để ý người lãnh đạo của mình, hắn đánh giá người hợp tác trước mặt một chút, người phụ nữ này có vóc dáng cao gầy, chân mang một đôi giày cao gót nhỏ nên cô cao ngang với Sở Thiên Biến 16 tuổi, trên người cô ta toát ra khí chất lạnh lùng xinh đẹp.

-Ngoại hình như vậy không tiện khi chấp hành nhiệm vụ. Nhưng mà. . .

Đôi mày khẽ nhíu, Sở Thiên Biến phát hiện trên người cô ta có một thứ gì đó không bình thường, cặp mắt kia không có chút sức sống nào, nó chỉ có sự hồ hững, thậm chí là chán ghét mọi thứ xung quanh.

-Hy vọng, hợp tác vui vẻ. . .

...

-A Tĩnh.

Đứng trong bóng tối, ý nghĩ của Sở Thiên Biến đã bay xa, hắn nhỏ giọng thì non cái tên đã chọn sâu trong lòng hắn.

-Đã để anh chờ lâu, đây là thực phẩm nấu nướng tôi đã đáp ứng.

Suy nghĩ chợt gián đoạn, Bán Ngư Man từ trong góc mang theo thực phẩm dành cho Sở Thiên Biến đi ra

Sở Thiên Biến nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô rồi yên lặng gật đầu xác nhận giao dịch, lập tức cười nói:

-Thật cảm ơn, dường như là từ đầu tới đuôi đều là tôi chiếm tiện nghi.

-Cho nên, sau khi chiếm tiện nghi, tốt nhất là nên biến mất.

Bán Ngư Man quay đầu, không tình nguyện trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến một cái.

-Tôi cũng cảm thấy biến mất là biện pháp tốt nhất, cho nên, không hẹn gặp lại.

Sở Thiên Biến đồng ý gật đầu, hắn không có chút lưu luyến rời khỏi, đi hai bước hắn ngừng lại, trầm ngâm nói một câu:

-Tôi không biết trong hiện thực cô gặp chuyện gì, nhưng mà, nếu không thích, thậm chí là chán ghét trò chơi, cần gì phải tiến vào tự mình tìm khổ? Rồi khỏi trò chơi vẫn là tốt hơn.

Nghe vậy, Bán Ngư Man lập tức giống như mèo bị đập đuôi, cô đột nhiên nổi giận mắg:

-Anh chỉ là người qua đường, cần gì quản chuyện của tôi, tự lo cho tốt chuyện của mình đi!

-Tôi chỉ đề nghị.

Sở Thiên Biến nói xong, không lưu luyến nữa, hắn đi ra bên ngoài:

-Cô không dừng cảm, không ai thay cô kiên cường.

-Tôi không dừng cảm, không ai thay tôi kiên cường. . .

Bán Ngư Man không khỏi ngẩn ngơ, trong miệng nhấm nuốt những lời này, ô thất thần nhìn về phía bóng dáng của tên Druid vừa mới rời khỏi.

Q.1 - Chương 52: Buổi Tối Trước Khi Đi Vực Sóng Dữ (Hạ)

Một giờ sau, Sở Thiên Biến đã xuất hiện trên đường núi của Vân Khê Sơn Mạch, hắn đã sớm ném ra khỏi đầu khúc nhạc đệm gặp Bán Ngự Man, nếu không có đôi mắt tương tự với người họ tác cũ, hẳn thậm chí không có tâm tình nói 2 câu vô nghĩa kia.

Lời dặn của Thiêu Đốt Thiên Lam trước khi Logout, Sở Thiên Biến đã làm xong phần mua thực phẩm. Nói là mua, nhưng 20 tổ bánh mì, nước suối ma pháp và 2 tổ Thịt Sói nướng cay, Sở Thiên Biến căn bản không tốn chút tiền nào, tuy nhiên, hắn coi đây là thành quả lao động của mình, không phải sao? Chuyện này chỉ xem như là đồng giá trao đổi.

Phần việc còn lại là thu thập dược thảo, dùng một đêm đột phá từ Kiến Tập lên Sơ Cấp Thảo Dược Học, thuận tiện trở về luyện chế thuốc, đem Luyện Kim Thuật tăng lên Sơ cấp luôn.

Rạng sáng, người ở Vân Khê Sơn Mạch càng ngày càng ít, chỉ có thể chờ tới nhóm mũ trò chơi thứ 2 được bán, người chơi ở nơi này mới có thể đạt tới cao trào.

Ít người, đối với Sở Thiên Biến đang muốn một mình thu thập dược thảo mà nói không thể nghi ngờ là chuyện vô cùng tốt.

Theo trong hiện lên bản đồ phân bố dược thảo, Sở Thiên Biến nhanh chóng chạy qua 32 chỗ có dược thảo bình thường, sau khi thu hoạch xong, hắn tiếp tục chạy tới 4 chỗ có dược thảo Hi Hữu, tính toán thời gian một chút, hắn quyết định đi tới phía Đông Vân Khê Sơn Mạch.

Dựa theo lời của Thiêu Đốt Thiên Lam, hắn yêu cầu Sở Thiên Biến khi tập hợp phải đem Thảo Dược Học nâng lên tới Sơ cấp, trở thành một Sơ Cấp Dược Thảo Sư, câu nói này mang theo một chút ép buộc.

Dược thảo bình thường 3 giờ sẽ xuất hiện cái mới, Sở Thiên Biến muốn đột phá lên Sơ Cấp Dược Thảo Sư, ít nhất phải đi hái 32 chỗ dược thảo bình thường 10 lần, hơn nữa còn phải trong tình huống không có người chơi khác tranh giành.

Về phần muốn tăng Luyện Kim Sư lên tới Sơ cấp, thảo dược cần hái phải tăng lên 15 lần.

Cứ như vậy, trừ 2 lần Sở Thiên Biến đã hái trước đó, hắn ít nhất phải hao phí thêm 40 giờ mới có thể hoàn thành.

Khoảng thời gian trước khi 3 người tập trung chỉ còn nhiều nhất là 16 giờ.

Vậy 24 giờ, suốt 1 ngày thời gian tìm đâu ra?

Sở Thiên Biến hoài nghi vì yêu cầu này thật sự rất ép buộc, với tính cách của Thiêu Đốt, nói xong cảm thấy xấu hổ nên mới logout ngay lập tức như vậy.

Sở Thiên Biến cũng không oán thán Kiến Tập Kỳ Bình, hắn biết nếu có thể hoàn thành yêu cầu này, chuyện đi Vực Sóng Dữ sẽ ổn thỏa hơn nhiều.

Sở Thiên Biến có trực giác cho dù ngày mai không có đủ thuốc, Thiêu Đốt Thiên Lam cũng sẽ chuẩn bị tốt. Bởi vì trong trò chơi còn có một nơi đặt biệt, nó được gọi là chợ.

Nhưng mà dưới tình huống mình có thể hoàn thành yêu cầu, Sở Thiên Biến không định dựa vào người khác.

Quả thật, nơi Thiêu Đốt Thiên Lam dẫn đi vào buổi sáng quả thật là nơi có nhiều dược thảo nhất và cũng là nơi có ít quái nhất.

Nhưng mà chẳng lẽ cả Vân Khê Sơn Mạch chỉ có một chỗ có dược thảo thôi sao?

Đối với tình hình trên Vân Khê Sơn Mạch, Sở Thiên Biến nắm khá rõ, Sở Thiên Biến dùng 3 giờ dạo xung quanh một vòng, khi hắn quay trở lại chỗ có gốc dược thảo phía Tây Vân Khê Sơn Mạch, trong ba lô của hắn có thêm 34 gốc Vân Vụ Thảo, 24 đóa Độc Thiệt Hoa cùng với 26 gốc Nguyệt Ngưng Thảo.

Cẩn thận đào vân Vụ Thảo ra, Sở Thiên Biến vừa lòng tươi cười:

-Như vậy cho tới trước khi tập trung, Luyện Kim Sư sẽ tăng lên tới Sơ cấp, mình cũng có thể thiết kế một chút kế hoạch rồi.

...

Sáng sớm, trong ba lô của Sở Thiên Biến chứa đầy thảo dược, hắn đi tới chỗ lần đầu gặp Thiêu Đốt Thiên Lam.

Lúc này, ở chỗ này không có Hắc Nham Thần Lân mà chỉ có một ít quái vật bình thường, dưới ánh nắng ban mai, bọn chúng thỉnh thoảng rầm rú lên một

tiếng.

-Chính là nơi này. Không sai, phân bố quái vật giống như mình suy nghĩ.

Sở Thiên Biến quét mắt nhìn xung quanh, hắn âm thầm vừa lòng gật đầu. Quái vật ở nơi này tương đối phân tán, rất thích hợp luyện cấp, quan trọng hơn là, hắn tới đây là để thực hiện một ý nghĩ của mình.

Lập tức đi tới gần 2 con Áo Giáp Thần Lân, Sở Thiên Biến hít sâu một hơi, trong đầu nhớ lại tình cảnh Thiêu Đốt Thiên Lam đánh quái.

Pháp trượng cháy đen từ từ lơ lửng, một luồng sáng xuất hiện trên đỉnh Pháp trượng, một cột sáng nhỏ dài xuất hiện trên đầu Áo Giáp Thần Lân.

Nguyệt Diễm!

Không phải chọn mở đầu bằng Tinh Hỏa Trụ như lúc luyện cấp bình thường, Sở Thiên Biến chọn dùng chính là loại kỹ năng thuần phát-Nguyệt Diễm, Áo Giáp Thần Lân bị Nguyệt Diễm công kích liền phần nộ lao tới chỗ Sở Thiên Biến.

Sau khi trúng mục tiêu, Sở Thiên Biến không có tiếp tục tấn công con Thần Lân này mà ngược lại tiếp tục phóng ra một đòn Nguyệt Diễm lên con Thần Lân còn lại.

Nhất thời, lại một con Thần Lân đánh tới, Sở Thiên Biến bình tĩnh nhìn chăm chú hai con quái vật đang lao tới, đợi cho con thứ nhất sắp lao tới, thân hình hắn cũng đi động, nghiêng người tạo khoảng cách với con Thần Lân thứ nhất, hắn nhanh chóng lao tới chỗ con Thần Lân thứ 2.

Phía sau kéo theo một con Thần Lân, phía trước cũng có một con, Sở Thiên Biến lúc này rất bình tĩnh, bước đi của hắn đột nhiên thay đổi, hắn bước nhanh một bước qua bên trái, hắn muốn 2 con Thần Lân cùng lúc xuất hiện trước mặt mình vì vật hắn không chạy vội mà bước từng bước, bị con Thần Lân thứ 2 công kích, trên đầu hắn xuất hiện một con số tổn thương -22.

-Khi bước sang trái có chút chậm, mình vẫn đánh giá cao tốc độ +2 của

[Giày Da Hòa Linh].

Đột nhiên bị Áo Giáp Thần Lân công kích, Sở Thiên Biến càng thêm bình tĩnh, thân hình hắn không ngừng lại, hắn bước chệch sang trái một bước, sau đó lui ra phía sau 2 bước, tăng khoảng cách của mình và 2 con quái vật lên 10m.

Lúc này, hai con Thần Lân cùng nhau song song chạy tới chỗ Sở Thiên Biến.

Khuôn mặt Sở Thiên Biến càng thêm lạnh lùng, Sở Thiên Biến đứng đó, lực tập trung nâng cao, ngay khi 2 con Thần Lân vọt tới trước mặt, hắn ngay lập tức di chuyển.

Sở Thiên Biến tùy ý bước tới phía trước theo một góc 45 độ, ngay trước khi 2 con Thần Lân chuyển hướng, hắn bước ra phía sau nửa bước theo góc 25 độ, lúc này đôi mắt Sở Thiên Biến sáng lên, hắn thấy được một khe hở giữa hai con Thần Lân.

Trong chớp mắt thấy được một khe hở, với Sở Thiên Biến, cho dù chỉ trong nháy mắt cũng đã đủ.

Thân thể bỗng nhiên tiến tới theo góc 45 độ, tiếp theo bước lui ra nửa bước, ngay lập tức hắn quay người lại, nhảy ra sau 2 bước, đồng thời 2 đòn Nguyệt Diễm được phát ra.

-Thành công!

Sở Thiên Biến nở nụ cười hưng phấn:

-Lay động hình chữ Z! Tuy rằng chỉ là hình thức ban đầu. . .

Nhìn xung quanh, thấy 2 con Thần Lân đang xông tới, giờ phút này, Sở Thiên Biến thấy chúng nó rất là đáng yêu.

3 phút sau, 2 con Thần Lân rú lên rồi ngã xuống.

-Nguyên lý cơ bản đã nắm giữ. Tuy rằng chỉ là hình thức ban đầu, hắn là có thể thử đối mặt với 3 con Thần Lân.

Sở Thiên Biến nghĩ vậy liền dời ánh mắt nhìn về phía những con Thần Lân phía xa. . .

...

Ánh nắng ban mai dần dần được nhuộm bằng hơi nóng, mặt trời rốt cuộc cũng xuất hiện ở phía Đông.

Sáng sớm, trong rừng cây từ từ vang lên tiếng hót của chim chóc, Sở Thiên Biến lúc này đang tránh thoát sự vây công của 4 con Thần Lân, 4 con Thần Lân mất mục tiêu, chúng phần nộ rú lên, sau đó 4 con quái vật lần lượt ngã xuống.

-Không tệ! Không hổ là quái vật của Trật Tự trận doanh, ngay cả tử vong cũng tuân thủ.

Ánh sáng trắng cấp xuất hiện trên người Sở Thiên Biến, nhìn thành quả một đêm, hắn nhận không được nói đùa một câu.

Đang chuẩn bị tìm thêm vài con Thần Lân để quen thuộc Chiến kỹ lay động hình chữ Z, kênh bạn tốt của Sở Thiên Biến bỗng nhiên vang lên.

Hiện tại Sở Thiên Biến không còn cô đơn như trước, Mễ Lạp Nhi vinh quang trở thành người bạn thứ 2 của hắn, cho nên tiếng nói đàn ông trong kênh bạn tốt không thể nghi ngờ gì nữa, nó chính là giọng của người bạn thứ nhất-Hương Thảo Thiên Không.

-Hi! Thiên Hôi lão đệ, gần đây như thế nào? Có nhớ tôi không? Ai nha, đã 18 cấp, luyện cấp rất nhanh a! Có điều dựa vào thực lực của cậu, luyện cấp như vậy có chút chậm, định giấu dốt sao?

Từ sau khi bị Sở Thiên Biến phát hiện diện mạo thật, Hương Thảo Thiên Không rất phóng khoáng trước mặt hắn, bản chất đáng khinh cũng lộ ra không sót lại chút nào.

-Bình thường, bình thường. Thuận tiện luyện Phó chức, tốc độ thăng cấp tất nhiên là không nhanh được.

Sở Thiên Biến trả lời, trong lòng chợt có ý nghĩ, hắn liền hỏi:

-Hương Thảo huynh tìm tôi không phải chỉ là ôn chuyện thôi phải không?

-Cậu xem tôi là người nào?

Hương Thảo Thiên Không chợt nói lớn tiếng, sau đó giọng từ từ thấp lại, hắn không ngừng cười nói:

-Tôi muốn hỏi một chút là nhiệm vụ giết gấu cậu có làm chưa. Nếu còn chưa làm, ..., Kiến Tập Thuần Giáp như tôi, cho dù đốt đèn cũng tìm không thấy đâu đó!

-Liệp Sát Bạo Hùng .

Sở Thiên Biến nghĩ tới nhiệm vụ này, trong lòng nhận không được mỉm cười .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 53: Hai Mắt Lưng Tròng Cầu Vào Tổ Đội

Sáng sớm tám giờ, ánh mặt trời như thường lệ chiếu vào hang gấu, chỗ duy nhất không giống như trước chính là nơi này không còn nhiều người như trước nữa.

Càng ngày càng nhiều người chơi vượt qua cấp 15, nhiệm vụ Liệp Sát Bạo Hùng với bọn họ mà nói đã là chuyện quá khứ rồi.

Đương nhiên, không phải là ngọn núi này hoàn toàn không có người, luôn có một vài người vì đủ loại nguyên nhân nên chưa hoàn thành nhiệm vụ, khi cấp bậc cao hơn, bọn họ không tránh khỏi sẽ trở lại hoàn thành nhiệm vụ này.

Có điều nếu là một người chạy tới nơi này tìm người muốn vào đội làm nhiệm vụ thì không có, chuyện này đã lâu rồi không xảy ra.

Nếu như là lúc trước thì tình trạng này còn có, chứ lúc này, tình trạng này không thể xảy ra. . .

Ánh nắng từ từ chiếu vào bên trong, một người đứng dưới ánh nắng tạo thành một cái bóng thật dài, chiếu thẳng lên vách đá.

Rõ ràng là sáng sớm tràn đầy sức sống, nhưng khi ánh sáng dừng lại trên bóng người này lại tạo thành một cảm giác nặng trĩu nề, tịch mịch.

-A ~! Sao vẫn không có người tới thế này!

Trong giây lát, người này giờ pháp trường lên, ánh mặt trời chiếu vào, lộ ra một khuôn mặt trẻ trung.

Đây là một gã pháp sư, Kiến Tập Nguyên Tổ Pháp Sư, cấp bậc: 19 cấp, chủng tộc: Nhân tộc, trò chơi ID: Hôi Cơ. Lệ thuộc Nghiệp đoàn: Diệp Lăng Lan Tịch Các.

Tóm lại, mặc kệ Hôi Cơ trang bị hoàn mỹ thế nào, thậm chí còn có một bộ vai màu xanh da trời Hoàn Mỹ phẩm chất, hoặc là hắn lệ thuộc một trong 2 Nghiệp đoàn mạnh nhất Ngõa Cách Thụy trấn, chỉ cần hắn một mình đứng ở nơi này, chắc chắn hắn là một tên bị kịch.

Hơn nữa, bi kịch còn bắt đầu từ 4 giờ trước, lúc bắt đầu bi kịch là 4 giờ sáng, điều này càng điểm tô thêm sự bi kịch của hắn.

Đứng ở cửa Sơn cốc, đợi hơn 4 giờ, thế mà không có đội ngũ nào tới!

Nhìn ánh mặt trời trên không, Hôi Cơ cảm thấy ông trời đang trêu đùa hắn.

Thật lâu sau, Hôi Cơ không thể kiềm nén được, hắn mở ra danh sách bạn tốt ra, chuyển tới một cái tên, sau đó bắt đầu nín nọt, ID hắn liên lạc rõ ràng là —— Ultraman đánh tiểu quái thú.

-Anh họ, anh login thật sớm! Chăm chỉ như thế, khó trách có thể đi vào top 10 bảng xếp hạng.

Hôi Cơ nói lấy lòng.

Sau một lát, đầu kia của kênh bạn tốt, 'Ultraman đánh tiểu quái thú' nói:

-Tôi đang bận mang nhóm đánh Vực Sóng Dữ cấp khó khăn, có việc nói trọng điểm. Còn nữa, trong trò chơi, không được gọi là anh họ, phải gọi là đội trưởng.

Nghe vậy, Hôi Cơ oán thăm một phen, giọng nói càng thêm cung kính:

-Vâng, đội trưởng, đội trưởng! Em đã đứng ở cửa động Bạo Hùng 4 giờ, có thể phái người tới giúp em hay không?

Kênh bạn tốt yên lặng hồi lâu, Ultraman đánh tiểu quái thú bắt đầu nói:

-Anh nói này em họ, trong trò chơi anh đối với chú thể nào?

-Tốt lắm, anh họ rất chiều cố em.

Hôi Cơ nói những lời này rất thiệt tình.

-Vậy thì cậu đừng làm tôi khó xử, hiện tại Nghiệp đoàn đang thiếu người nghiêm trọng, chính cậu tự chờ đội ngũ đi.

Ultraman đánh tiểu quái thú nói, sau đó hắn bỏ sung thêm một câu:

-Anh nói này, cậu không thể sửa được cái tật nghiện nhiệm vụ ư? Không nên làm hết nhiệm vụ ở nơi này mới chuyển sang khu vực khác, đây là giai đoạn đầu của trò chơi đó, cậu không thể nhảy nhiệm vụ được sao?

Hôi Cơ phản nộ nói:

-Anh họ cũng biết em chỉ có cái ham này mà thôi. . .

-Quên đi, BOSS đến, nếu cú đến Uy Bá Nhĩ thành hoặc đi Vực Sóng Dữ thì liên lạc anh, anh giúp chú tìm đội ngũ.

Nói xong, 'Ultraman đánh tiểu quái thú' đóng kênh liên lạc lại.

Kênh trò chuyện cắt đứt, Hôi Cơ đứng đó giậm chân, hét lớn:

-Còn như thế này sao? Còn như thế này sao? Chẳng lẽ không có ai đi làm nhiệm vụ? Đây chính nhiệm vụ cấp Khó Khăn nha? Nhiệm vụ rất có tính khiêu chiến, ban thưởng còn là. . . , ách, 14 cấp Ưu Tú pháp bảo. Ân, có chút. . .

Hôi Cơ nhìn chằm chằm nhiệm vụ, bỗng nhiên hắn cảm thấy ban thưởng này quá bình thường, căn bản không đáng để hắn hao phí thời gian đứng chờ ở đây.

Ngay khi Hôi Cơ do dự, bắt đầu sinh ra ý tưởng lùi lại, trong sơn cốc xuất hiện tiếng bước chân đã kéo lại một tia hi vọng của hắn.

"Bịch bịch bịch. . ."

-Tiếng bước chân này, người này mặc giáp dày! Là Chiến Sĩ! Nếu là Thuần Giáp hoặc Kỵ Sĩ càng tốt.

Sự vui mừng trên mặt Hôi Cơ tăng thêm vài lần, giờ khắc này hắn làm gì muốn rời khỏi nữa, hắn hi vọng người này có thể nhanh chóng đi tới trước mặt mình.

Đang vui sướng, Hôi Cơ đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, hắn thăm nghĩ: Khoang đã, mình dù gì cũng là thành viên của Điện Lăng Lan Tịch Các, nếu như biểu hiện quá chủ động, chẳng phải là làm mất tên tuổi của Nghiệp đoàn sao? Dù sao thì bằng trang bị của mình, chỉ cần đối phương ít người, nhất định sẽ mời mình vào nhóm?

Suy nghĩ cảm thấy rất hợp lý, hắn liền cố gắng thu lại sự vui mừng của mình, bước hai bước tới chỗ ánh nắng, sau đó hắn cố gắng bài ra trang bị Hoàn

Mỹ của mình.

Cứ như vậy, Hôi Cơ quả thật có một chút hơi thờ cao thủ.

Người mà hần chờ đã lâu cuối cùng cũng đã đi tới, một tên Chiến Sĩ toàn thân giáp nặng xuất hiện trước mặt hần, trước hết hần cảm thấy vui vẻ, khi nhìn thấy cái đầu mào gà, hần liền sững sốt, sau khi ném một cái Cảm Giác ra, cảm xúc tiếp theo xuất hiện chính là khinh thường.

Tên này quả thật là chức nghiệp hần chờ đợi nhất, nhưng toàn thân tên này thể nhưng chỉ có hai kiện Ưu Tú trang bị.

Đạo lý không thể trông mặt mà bắt hình dong ai cũng hiểu được, nhưng trong trò chơi, một tên Kiến Tập Thuần Giáp Sĩ, toàn thân chỉ có 2 món Ưu Tú trang bị, tên này không thể nghi ngờ sẽ bị xếp vào dạng gà con, hơn nữa loại phân chia này rất chính xác.

-Hương Thảo Thiên Không? Tên này. . .

Hôi Cơ âm thầm lắc đầu:

-Cho dù chuyển chức xong đi làm nhiệm vụ, trên người cũng không thể nào chỉ có 2 món Ưu Tú trang bị chứ! Chẳng lẽ tên này ngay cả nhiệm vụ cũng không làm.

Thất vọng rất nhiều, Hôi Cơ nghĩ tới cùng hần tổ đội, nói không chừng một lát nữa sẽ rất nguy hiểm, trong lòng nhin không được cảm thấy bất đắc dĩ.

-Ai, quên đi, thật sự là mạng khổ.

Hôi Cơ thương hại nhìn Hương Thảo Thiên Không một cái, nghĩ thầm:

-Dẫn gà con một lần vậy.

Đang suy nghĩ, hần thấy gà con đi tới, Hôi Cơ nghĩ thầm hắc, quả nhiên là người dựa vào ăn mặt. Ca ca ta một thân trang bị thể này quả nhiên là người gặp người thích, hoa gặp hoa nở! Tiểu tử, còn không mau cầu ca vào đội?

Trong lòng đắc ý nghĩ, trên mặt Hôi Cơ hiện lên sự ngạo nghễ, hần âm thầm lo lắng một hồi làm thế nào để có thể miễn cưỡng đáp ứng yêu cầu tổ đội.

Ai ngờ, tình cảnh khác quỳ cầu tổ đội trong tưởng tượng của hần không có xuất hiện, tên Chiến sĩ mào gà kia căn bản không thèm nhìn hần, cứ như đi qua trước mặt hần.

-Móa! Tên gà con này cứ vậy là đi qua?

Hôi Cơ khó tin nhìn Hương Thảo Thiên Không, trong lòng thầm nói:

-Không thấy một pháp sư mặc trang bị tốt đứng trước mặt à? Ân? Chẳng lẽ hần đang đợi bạn mình tới, thuận tiện lo lắng như thế nào thỉnh cầu mời mình vào đội? Đúng, nhiệm vụ Liên Sát Bạo Hùng này chỉ có một đội đầy 15 cấp mới an toàn hoàn thành.

Hôi Cơ không ngừng khẳng định suy nghĩ của mình, sau một lúc lâu, khi nghe được bên ngoài có tiếng bước chân, miệng hần không nhịn được nhếch lên:

-Tốt! Tốt lắm! Nhất định là bọn họ không đủ người, vừa lúc mình bổ sung vào. Bọn họ không phát hiện được trang bị của mình tốt cũng không sao, gà con mà! Ai mà không trải qua giai đoạn này chứ, một hồi ca ca ta cố gắng chủ động yêu cầu gia nhập là được chứ gì.

Trong lòng lo nghĩ, Hôi Cơ dời ánh mắt ra cửa sơn cốc, hần thấy một Âm Dạ Tinh Linh Druid xuất hiện.

-Ân! Trang bị của tên Druid này có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Hôi Cơ âm thầm cho tên Druid này 60 điểm, thầm nghĩ:

-Tên này hần không phải là gà con, khẳng định có thể thấy được trang bị của mình.

Ý niệm này xẹt qua trong đầu, thế nhưng Hôi Cơ bị ai phát hiện mình một lần nữa bị bỏ qua, một thân trang bị này dường như hai tên kia không thấy được, cả hai giống nhau cứ vậy đi ngang qua mặt hần.

-Các người, thế nhưng. . .

Hôi Cơ khó tin nhìn 2 tên kia tụ họp lại, sau đó đi tới cửa động, nhin không được hần bắt đầu nghĩ:

-Hai tên này muốn 2 người hoàn thành nhiệm vụ! ?

Trong đầu đột nhiên xẹt qua một khả năng, Hôi Cơ bất chấp tôn nghiêm và rụt rè, hai mắt lẹ nóng lưng trông, hần nhanh chóng khóc gào:

-Hai vị đi làm nhiệm vụ Liên Sát Bạo Hùng sao? Có thể mang theo tôi không?

Nghe vậy, Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không quay đầu, đồng thời nhú mảy nhìn chăm chăm Kiến Tập Nguyên Tổ Sư xa lạ, dưới ánh mắt của hai người, Hôi Cơ mới hiểu được bọn họ căn bản không có ý định muốn mời hấn vào đội.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 54: Ba Người Săn Gấu!

Nghiêng đầu nhìn Kiến Tập Nguyên Tổ Sư bỗng nhiên lên tiếng, Sở Thiên Biến khi mới vào đã thấy được tên này, cũng phát hiện được hấn là người của Điệp Lăng Lan Tịch Các, Sở Thiên Biến cũng không quá kinh ngạc, cho dù là trò chơi hay sự thật, chuyện có thể làm cho hấn động dung cũng không nhiều, nói dù sao đối với mục tiêu không có đích ý, hấn cũng không có để ý tới.

Về phần ý định mời Hôi Cơ vào đội, ngay khi phát hiện thân phận thành viên Điệp Lăng Lan Tịch Các của tên này, Sở Thiên Biến hoàn toàn đánh mất ý tưởng mời hấn, một người có trang bị gấp 3 lần mình đứng đó, đoán chừng là đang chờ đồng đội tới.

Huống chi, Hương Thảo Thiên Không đã vỗ ngực cam đoan hấn hoàn toàn có thể một người kháng Tinh Anh Bạo Hùng, Sở Thiên Biến không cần phải tìm thêm người làm gì.

- Vào tổ?

Hương Thảo Thiên Không nhú mảy nhìn Hôi Cơ, chợt dùng ánh mắt trung cầu nhìn Sở Thiên Biến, Sở Thiên Biến bộ dáng có hay không cũng chẳng sao, hấn nói:

- Anh là đội trưởng.

- Cũng tốt, nhiều tay đầm, tốc độ hội nhanh lên.

Hương Thảo Thiên Không thì thảo tự nói, tùy tay phát ra tổ đội thỉnh cầu.

-Đỉnh . . . , Người chơi Hôi Cơ gia nhập đội ngũ người chơi Hương Thảo Thiên Không, hình thức phân chia vật phẩm theo nhu cầu.

-Thật sự cho mình vào.

Cảm giác kỳ lạ trong lòng Hôi Cơ càng thêm mãnh liệt, nhìn 2 người đi phía trước, hấn không ngừng suy đoán:

-Anh họ từng nói bởi vì Dạ Tước xuất hiện, có rất nhiều cao thủ lánh đời một lần nữa trở lại. Chẳng lẽ hai tên này đã từng là cao thủ?

Khi tưởng tượng tới 2 người còn lại trong đội ngũ từng là cao thủ phong vân một cõi, tìm Hôi Cơ nhận không được đập nhanh hơn.

Có điều lo lắng tới độ khó của nhiệm vụ, hấn cũng nhận không được hỏi:

-Hương Thảo đội trưởng, chỉ 3 người chúng ta làm nhiệm vụ Liệt Sát Bạo Hùng thôi sao?

Nói xong, Kiến Tập Nguyên Tổ Pháp Sư liền hối hận, bởi vì Hương Thảo Thiên Không đi phía trước thậm chí bước chậm hơn một chút cũng không có, cứ vậy hấn tùy ý nói một câu:

-Cậu chỉ lo phát ra là được.

Ngụ ý, chỉ cần đứng đó đọc chú ngữ là được, những việc khác không cần lo tới, bởi vì nhóc rất đồ ăn, không ngờ lại hỏi vấn đề này.

Tuy rằng những lời này Hương Thảo Thiên Không căn bản không có nói ra, nhưng Hôi Cơ khi nghe lại cảm thấy có ngụ ý này.

-Hôi Cơ a! Hôi Cơ, mảy ngốc phải không?

Hôi Cơ nhận không được muốn đánh mình một bạt tay, hấn bắt đầu âm thầm tự trách:

-Anh họ đã nói rất nhiều lần, trong tình huống không xác định, ít nói, làm tốt chuyện của mình là được rồi. Nếu hai người kia thật sự là cao thủ, nói những lời này không phải là quá ngu ngốc sao? Quả thực không phải là tự hạ thấp thân phận của mình, chọc cười người khác hay sao?

Trong lòng tự nói như vậy, Hôi Cơ liền đi phía sau hai người, đứng trước cửa động, 3 người nhìn vào cái động sâu tối đen, bên trong thỉnh thoảng truyền ra vài tiếng rít rào.

Hương Thảo Thiên Không đứng trước cửa động 20m rồi dừng lại, cười nói:

-Như cũ, tôi phụ trách Bạo Hùng, việc còn lại do cậu.

Những lời này hiển nhiên là nói với Sở Thiên Biến, nhưng Hôi Cơ vẫn không nhận được ngẩng đầu lên, ý bảo chuyện phát ra hẳn có thể đảm đương. Dù sao, cho dù các người kỹ thuật cao, ý thức tốt thì sao? Trang bị mới là thước đo tổn thương phát ra.

-Anh phụ trách Bạo Hùng?

Sở Thiên Biến nhú mày nhìn Hương Thảo Thiên Không:

-Vậy khi Bạo Hùng còn 50% HP, nó sẽ gọi ra 3 con gấu con, chúng thì sao? Đừng nói với tôi là anh không biết chỗ khó chơi của nó, cứ như vậy mà đến đây nha?

Một câu nhất thời làm cho Hôi Cơ xấu hổ vô cùng, hẳn thầm mắng chính mình quá khản trương, vừa rồi là vì có nguyên nhân nên hỏi Hương Thảo Thiên Không cũng không sao, hiện tại nếu mở miệng, vậy thì quá gà con rồi.

-Rất mất mặt! Rất mất mặt!

Hôi Cơ kêu thảm trong lòng, thân hình từ từ lui ra phía sau cách 2 người 5 m, hẳn không dám làm điều gì thừa nữa.

Nghe vậy, Hương Thảo Thiên Không ngượng ngịu nói:

-Dưới tình huống không có trị liệu, một mình tôi kháng Bạo Hùng đã là cố hết sức, khi 3 con gấu con bị triệu hồi ra phải nhờ Thiên Hôi lão đệ rồi.

Nói xong, hẳn quay đầu lại nhìn Hôi Cơ, cười nói:

-Vừa lúc có một tay đầm, không cần lo lắng hỏa lực không đủ.

Mắt liếc nhìn Chiến Sĩ, Sở Thiên Biến mở kênh bạn tốt rồi khinh thường nói:

-Thằng ngu mới tỉnh anh!

Ngụ ý cũng là cam chịu an bài của Hương Thảo Thiên Không.

Hôi Cơ đứng bên cạnh vô cùng sững sốt, hẳn nhìn Sở Thiên Biến, thầm nghĩ:

-Đề Bình Hành Druid bám trụ gấu con? Đừng đùa vậy chứ, chẳng lẽ bọn họ đang nói chuyện cười?

Phải biết rằng khi người chơi mới chuyển chức, "Liệp sát Bạo Hùng" là nhiệm vụ cần phải đoàn đội phối hợp mới có thể hoàn thành, nhất là bởi vì lực công kích của 15 cấp Tinh Anh bạo Hùng rất cao, thứ hai, cũng là nguyên nhân quan trọng nhất, Tinh Anh Bạo Hùng khi còn một nửa lượng HP sẽ triệu hồi ra 3 con 12 cấp gấu con. Nếu một đội ngũ không có 2 người kháng quái sẽ rất dễ dàng làm cho gấu con đánh xuyên qua đội ngũ, tạo thành nhân viên thương vong do đó làm cho đội ngũ toàn bộ diệt.

Ngay khi Hôi Cơ còn đang mien mang suy nghĩ, Sở Thiên Biến đã đi đến bên người Hương Thảo Thiên Không, tiếp theo hẳn giọng pháp trọng lên, chú ngữ Thuật Phần Nộ vang lên, quả cầu màu xanh biết ngưng tụ, trong chớp mắt bắn ra, bay vào bên trong động, lập tức, bên trong vang lên tiếng dã thú rít gào.

"A!" Hôi Cơ đứng cách đó không xa thấy vậy liền sững sốt, hẳn mơ hồ cảm thấy được thời gian đọc chú ngữ của tên Druid trước mặt này có chút không đúng,

-Kỳ quái, thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ này dường như. . .

-2. 4 giây!

Hương Thảo Thiên Không kinh dị nhìn Sở Thiên Biến:

-Đã có thể ổn định đọc chú ngữ này trong thời gian 2,4 giây?

Sở Thiên Biến chậm rãi lui về phía sau, không mặn không nhạt nói:

-Anh vẫn dong dài như vậy.

"Hắc!"

Hương Thảo Thiên Không khẽ cười một tiếng, hẳn không nói gì thêm mà chỉ lao vào bên trong, thẳng tiến tới chỗ một cái bóng đang lau ra.

Cái thuẫn gỗ nằm trên tay trái của Hương Thảo Thiên Không theo góc nhìn của Hồi Cơ thậm chí còn to không bằng hàm răng của Bạo Hùng.

Vậy mà khi bàn tay gấu đập xuống, Hương Thảo Thiên Không giờ tám chân lên, ngay khi 2 bên va chạm nhau, tám chân lại có thể đánh bật bàn tay của Bạo Hùng.

Hồi Cơ có hiểu biết nhất định về các chức nghiệp, hẳn nhận ra đây là kỹ năng cơ bản của Kiến Tập Thuần Giáp Binh- Tám Chân đón đỡ: sử dụng tám chân chống đỡ một lần công kích, cooldown: 15 giây.

Dựa vào kỹ năng này hóa giải công kích không có gì kỳ quái, Kiến Tập Thuần Giáp Binh chỉ cần có trang bị tám chân là có thể làm được. Hồi Cơ quan tâm là đòn công kích tiếp theo, Hương Thảo Thiên Không sẽ làm như thế nào? Dưới tình huống không có trị liệu, Chiến Sĩ mào gà tuyệt đối không thể dựa vào cứng rắn kháng được.

"Grào. . ."!

Một lần công kích bị hóa giải Bạo Hùng càng thêm phần nộ, hai tay giờ lên cao, toàn bộ thân thể đứng thẳng lên, sau đó đập mạnh xuống đầu Hương Thảo Thiên Không.

-Bạo Hùng tấn công !

Hương Thảo Thiên Không chặc chặc lắc đầu, cười nói với Sở Thiên Biến:

-Tôi thật sự không nên lựa chọn chi nhánh Kiến Tập Thuần Giáp Binh, Thiên Hồi lão đệ biết mà, tôi luôn luôn ghét bị đẩy ngã.

"Hừ?" Sở Thiên Biến nhìn Bạo Hùng, thần nhiên nói:

-Nói không chừng đây là Bạo Hùng cái đó.

Trên đầu nổi đầy gân xanh, Hương Thảo Thiên Không thấp giọng mắng một tiếng, tay phải giờ kiến lên đặt trước ngực, tay gấu đánh xuống, thanh kiếm nằm ngay giữa 2 bàn tay, sau đó đánh văng 2 tay gấu ra, trên đầu Bạo Hùng ngay lập tức xuất hiện 2 con số tổn thương -12.

-Đây là Nhất Tuyến Thiên! Nhất Tuyến Thiên! Sau Nhất Tuyến Thiên còn có thể đánh ra 2 đòn Phá Giáp?

Hồi Cơ đứng một bên tròn mắt há mồm, hẳn lại nhìn về phía Sở Thiên Biến, Kiến Tập Nguyên Tổ Sư điên cuồng nói thầm:

-Thuật Phần Nộ của người này chỉ cần 2. 4 giây đọc chú ngữ! Ông trời ơi, ca ca ta rốt cuộc gặp dạng người gì thế này? Anh họ a anh họ, hôm nay em đã kết bạn với cao thủ rồi!

-Này! Phát ra.

Ngay khi Hồi Cơ còn đang mien mang suy nghĩ, bên tai rồi đột nhiên truyền đến giọng nói của Sở Thiên Biến, Kiến Tập Nguyên Tổ Pháp Sư hoàn hồn lại, hẳn phát hiện Sở Thiên Biến đang nhủ mồm nhìn hẩn, hẩn xấu hổ vội vàng lên tiếng trả lời, sau đó giờ pháp trượng lên đọc chú ngữ Băng Tiễn.

Băng Tiễn Hóa Cầu luân phiên công kích Bạo Hùng, kết hợp với thuật Phần Nộ, ma pháp liên tục nện lên đầu Bạo Hùng.

Bạo Hùng có lượng HP rất cao, bởi vì là quái vật loại gấu, 15 cấp Tinh Anh Bạo Hùng có lượng HP còn nhiều hơn 18 cấp Hắc Nham Thần Lân. Thế nhưng dưới sự tấn công của 2 Pháp Hệ, lượng HP của nó rất nhanh đã giảm xuống còn gần 50%.

-52%, 51%, 50%!

Hồi Cơ khẩn trương nhìn Sở Thiên Biến, hẳn âm thầm phỏng đoán: "3 con gấu con kia sắp ra, người này sẽ làm sao?"

Khi hẳn đang suy nghĩ, lượng HP của Bạo Hùng giảm xuống mức 50%, vì vậy nó liền rống lên một tiếng, 3 con Bạo Hùng hiện ra phía sau hẳn, Sở Thiên Biến bước tới trước 2 bước, dưới sự nhìn chăm chăm của Hồi Cơ, 3 đòn Nguyệt Diễm đánh lên người 3 con gấu.

"Ngao", "Ngao", "Ngao" . . .

3 con gấu con vừa mới xuất hiện đã bị tổn thương, chúng lập tức rít gào rồi chạy như điên tới chỗ Sở Thiên Biến, bên kia, Hồi Cơ thấy thân hình Sở Thiên Biến bỗng nhiên mờ hồ, trong thời gian một lần hô hấp, Sở Thiên Biến đã đi xuyên qua, xuất hiện phía sau 3 con gấu.

-Bà mẹ nó! Lay động hình chự Z! ! !

Tròn mắt há hốc mồm nhìn Sở Thiên Biến, Hồi Cơ thấy Sở Thiên Biến quay người lại, giờ pháp trượng lên một lần nữa phát ra đòn Nguyệt Diễm. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 55: Chia Hoa Hồng! ?

Hôi Cơ hiện tại thật sự giống như trong mộng mới tỉnh, bình thường, trong Nghiệp Đoàn, những Tinh Anh cao thủ bởi vì có quan hệ của anh họ nên mặt ngoài rất khách khí với hắn, nhưng thực tế lại không để hắn vào mắt, chuyện này hắn biết rất rõ.

Vì vậy, trong trò chơi, khi chưa tới mức khó khăn, Hôi Cơ chưa bao giờ nhờ anh họ hắn-đội trưởng đội 3 của Diệp Lăng Lan Tịch Các hỗ trợ, không phải bởi vì bọn họ không bán mặt mũi cho ‘Ultraman đánh tiểu quái thú’, cũng không phải những người này đến hỗ trợ hắn không nhiệt tình, mà là bởi vì những cao thủ này từ đầu tới đuôi đều không thêm để ý tới hắn.

Không thêm nhìn, rất nhiều thời điểm so với khinh bỉ còn đã thương người hơn.

Bởi vậy, dần dần Hôi Cơ cũng dưỡng thành thói quen trong mỗi trò chơi đều thích làm hết toàn bộ nhiệm vụ, cũng trở thành Nhiệm vụ cuồng nhân mà mọi người hay gọi.

Bởi vì từng bước làm nhiệm vụ, phần lớn người chơi đều có thể một mình ứng phó, cũng chỉ khi hoàn thành nhiệm vụ Hôi Cơ mới cảm thấy mình là người chơi không tệ.

Nhưng mà rất nhiều thời điểm, nhất là khi làm nhiệm vụ khó khăn, Hôi cơ vẫn rất khát vọng có cao thủ gia nhập đội ngũ, có thể cùng nhau chiến đấu với họ.

Có ai hi vọng mình là người bình thường đâu chứ?

Khi Hôi Cơ thấy Hương Thảo Thiên Không sử dụng Nhất Tuyệt Thiên, tim của hắn đã nhảy dựng lên, hắn kích động vì suy đoán lúc đầu của mình đã chính xác, cũng kích động vì mình đã gia nhập vào đội ngũ này.

Khi Sở Thiên Biến dùng Lay động hình chữ Z đi xuyên qua 3 gấu con, thuận tiện còn đánh ra Nguyệt Diễm, hô hấp của Hôi Cơ đã nhin không được dồn dập hẳn lên.

Một người đem thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ giảm xuống chỉ còn 2. 4 giây, thời gian đọc Tinh Hỏa Trụ cũng chỉ là 3.5 giây, vậy mà người này còn đứng trước mặt hắn, chỉ cách hắn 12 m rồi dùng Lay động hình chữ Z.

Oh,MyGod!

Hôi Cơ nhin không được rên rĩ, người chơi giảm thời gian đọc chú ngữ bằng với thuyết mình, nắm giữ Lay động hình chữ Z hắn đã gặp không ít.

Nhưng người có thể hoàn thành cả 2 loại Chiến Kĩ, họ đều là những danh nhân có tiếng trong những trò chơi trước đây. Chỉ cần người có chút quen thuộc với các chức nghiệp đều biết Lay động hình chữ Z là Chiến Kĩ mà mỗi Vật Lý chức nghiệp đều phải thuần thục nếu muốn trở thành cao thủ. Pháp hệ chức nghiệp thì dành thời gian để giảm bớt thời gian đọc chú ngữ, như vậy mới có thể tiến thêm một bước trong việc giảm thời gian đọc chú ngữ tới mức cực hạn.

Giảm thời gian đọc chú ngữ và Lay động hình chữ Z có sự khác nhau giống như là Chiến Sĩ với Pháp Sư vậy. Cho dù có Pháp hệ ngẫu nhiên nghiên cứu Lay động hình chữ Z thì đây cũng chỉ là chuyện vào hậu kỳ, khi trang bị kỹ thuật cấp bậc không thể tăng nhanh mới có pháp hệ đi nghiên cứu một chút Lay động hình chữ Z, ngẫu nhiên biểu hiện ra rồi khoe khoang với người khác mà thôi.

Nhưng mà khi DA Tước chỉ mới bắt đầu không tới nửa tháng lại có người chơi giảm thời gian đọc chú ngữ xuống bằng thậm chí thấp hơn thời gian thuyết mình, hơn nữa còn con mẹ nó, hơn nữa hắn còn nhẹ nhàng dùng kỹ năng Lay động hình chữ Z.

Hôi Cơ bỗng nhiên cảm giác thế giới này rất điên cuồng. . .

-Phát ra. . .

Ngay khi Hôi Cơ miên mang suy nghĩ, giọng của Sở Thiên Biến một lần nữa vang lên, trong giọng nói còn mang theo sự bất đắc dĩ.

-A! Thật có lỗi, thật có lỗi.

Hôi Cơ hồi phục tin thần, hắn vội vàng giơ pháp trượng lên đọc chú ngữ thuật Hỏa Cầu, trong lòng một lần nữa khinh bỉ sự thất thố của mình.

Không còn sự uy hiếp của 3 con gấu con, Bao Hùng hoàn toàn mất đi sức uy hiếp, dưới sự liều mạng tấn công của Hôi Cơ, khi con gấu chỉ còn 1 tia máu, nó bị Hàn Băng Tiễn của Hôi Cơ kết thúc, ầm một tiếng, nó ngã xuống mặt đất.

Mà lúc này, Sở Thiên Biến một lần nữa xuyên qua 3 con gấu con, Nguyệt Diễm không ngừng xuất hiện, một lúc sau, 3 con gấu con cũng ngã xuống

-Đình. . . , đội ngũ người chơi Hương Thảo Thiên Không đánh chết Bao Hùng (Tinh Anh), đạt được danh vọng của Miro-Qin Forest +15, hoàn thành

nhệm vụ 'Liệp sát Bạo Hùng'.

Hệ thống thông báo xong, Hôi Cơ nhận được kinh nghiệm vừa đủ lên cấp, ánh sáng lóe lên, hấn lên tới cấp 20.

Tuy lên cấp nhưng giờ phút này Hôi Cơ không có chút vui sướng nào, hấn dùng ánh mắt cực nóng nhìn Sở Thiên Biến, trong đầu hiện lên hình ảnh vừa rồi, tình cảnh 3 con gấu con và Bạo Hùng ngã xuống. Một màn này với hấn có thể nói là vô cùng rung động.

-Hôm nay thật sự là ngày may mắn của mình!

Hôi Cơ vui mừng nghĩ thầm.

Nhưng mà Hôi Cơ may mắn không chỉ có vậy, Hương Thảo Thiên Không trở mình nhặt trang bị, khi cầm một quyền da dê, Hương Thảo liếc mắt nhìn hấn, cái nhìn này làm cho tim hấn đập nhanh lên.

Hôi Cơ dùng giọng nói khô khốc hỏi: "Đó là sách kỹ năng của Pháp Sư?" Trên thực tế câu hỏi này căn bản là vô nghĩa, bên ngoài tấm da dê có một luồng khí lạnh lượng lớn, tên gốc cũng biết đây là sách kỹ năng Băng hệ của Nguyên Tổ Pháp Sư.

-Đỉnh . . . , Người chơi Hôi Cơ đạt được sách kỹ năng Cường Hóa Hàn Băng Tiến.

-Cường Hóa Hàn Băng Tiến!

Hôi Cơ vui mừng hô lên, trong lòng không khỏi cảm thấy sợ hãi:

-Không được, không được! Sách kỹ năng trên thị trường hiện nay có giá hàng trăm kim tệ, mình không thể lấy không được!

Kiến Tập Nguyên Tổ Pháp Sư một bên suy nghĩ lộn xộn, ai ngờ 2 người khác trong đội ngũ căn bản không để ý tới hấn, hai người lúc này đang tranh luận với nhau.

-Đừng nói với tôi anh chỉ có thể làm thế này thôi nhé.

Sở Thiên Biến ngoài cười nhưng trong không cười trừng mắt nhìn Hương Thảo Thiên Không, giọng điệu không tốt nói:

-Cho dù anh không có chuyển chức thành Kiến Tập Thuần Giáp Sĩ Binh, tám trụ 4 con quái với anh cũng không có gì khó. Phích Lịch Lôi Nhận là để trang trí sao? Đừng nói cho tôi sau khi chuyển chức, kỹ năng thông dụng của Chiến Sĩ biến mất hết nha. Dù sao đi nữa, Kiến Tập Thuần Giáp Sĩ Binh nếu là chức nghiệp tiêu chuẩn hình thức Tank, không thể nào không có kỹ năng quần thể được?

Cũng khó trách Sở Thiên Biến căm tức, nếu không phải tối hôm qua vừa vận nắm giữ Lay động hình chữ Z, trận chiến vừa rồi sẽ rất khó đánh.

Nghe vậy, Hương Thảo Thiên Không lập tức bắt đầu hô to gọi nhỏ tổ khổ:

-Trời đất chứng giám a! Tôi tám trụ 5 con quái vật được là vì phía sau có Mục Sư. Thiên Hồi lão đệ cũng nên rõ ràng dưới tình huống không có đảm bảo, con người phát huy sẽ rất thất thường. Tôi chỉ kháng Bạo Hùng là vì an toàn....

Thất Sở Thiên Biến vẫn không tin, Hương Thảo Thiên Không nói tiếp:

-Tuy Thuần Giáp Chiến Sĩ là loại hình tank, 14 cấp quả thật có thể học quần công kỹ năng Kiếm Thuần Luân Kích. Nhưng Thiên Hồi cậu cũng biết sách kỹ năng tên giả sách sau lưng huấn luyện sư lừa gạt người thế nào mà, một quyền phải 10 kim a! 10 kim! Tôi chỉ là một người chơi nghèo nàn 2 tay trắng, làm sao có nhiều tiền như vậy?

-Giá sách sau lưng huấn luyện sư? !

Sở Thiên Biến nghe vậy trong lòng vừa động, đây là chỗ hấn chưa bao giờ chú ý tới, sắc mặt hấn dần dần, sau đó hấn thần nhiên nói:

-Ách! Quên đi, sách kỹ năng tôi cũng không có mua.

-Hai vị lão huynh, hai vị lão huynh! Có thể hay nghe tiểu đệ nói một câu không.

Hôi Cơ đột nhiên lên tiếng, Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không đình chỉ tranh luận, hai người đồng thời nhìn về phía Hôi Cơ.

Dưới ánh mắt sắc bén của 2 người, Hôi Cơ đột nhiên cảm thấy toàn thân đông cứng, hấn cố lấy dũng khí nói:

-Sách kỹ năng này tôi không thể lấy không! Đội ngũ khi nhận được trang bị, người sở hữu sẽ chia hoa hồng cho những người còn lại.

-Án, chia hoa hồng? Có việc này nữa sao?

Sở Thiên Biến nhìn không được sừng sốt, hấn mặt ngữ hỏi Hương Thảo Thiên Không.

Người sau nhún vai gật đầu, trả lời:

-Đây chỉ là quy định bất thành văn dùng để đề phòng quân tử mà thôi.

"A."

Sở Thiên Biến hiểu rõ:

-Vậy hoa hồng lần Tà Thú Nhân trước tôi tuyệt đối sẽ không đưa cho anh.

Hương Thảo Thiên Không không nói gì trừng mắt nhìn hắn, bị phần nói:

-Cậu là tên tiểu nhân!

Ngay khi 2 người còn tranh luận, Hôi Cơ đã lấy tất cả tài sản trên người ra, giao dịch cho 2 người.

-25 kim! Người có tiền a!

Nhìn 25 kim tệ trong khung giao dịch, Sở Thiên Biến không khỏi kinh ngạc, từ khi bắt đầu tới nay, tổng số tiền hắn có cũng chưa tới 5 kim, vậy mà lúc này 1 lần giao dịch lại nhận tới 25 kim tệ.

-Đinh . . . , Người chơi Tuyệt Thiên Hôi xác nhận giao dịch, đạt được 25 kim tệ.

-Đinh . . . , Người chơi Hương Thảo Thiên Không xác nhận giao dịch, đạt được 25 kim tệ.

Hai người cũng không khách khí, đồng thời xác nhận giao dịch, ánh mắt hai người khi nhìn về phía Hôi Cơ đã có chút không giống trước!

-Hôi Cơ!

Hương Thảo Thiên Không gật đầu:

-Tôi nhớ kỹ.

Sở Thiên Biến nhìn Kiến Tập Nguyên Tổ Sư, cười nói:

-Ha hã, Phi Vũ Thiên mang hình như cũng là người của Diệp Lăng Lan Tịch Các thì phải, thú vị, thú vị.

Nói xong, hai người không nói thêm gì, xoay người lại, cả hai cùng nhau đi ra ngoài.

Nhìn bóng dáng dần dần biến mất của 2 người, dưới tia nắng ban mai, Hôi Cơ đột nhiên cảm thấy mặt trời buổi sáng quả thật rất ấm áp. . .

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Q.1 - Chương 56: Căn Tu Quán Quanh Và Cân Bằng Điện Mạo

Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không trở lại Phong Ngữ Trấn trả nhiệm vụ "Liệp sát Bạo Hùng", đồng thời 2 người cũng nhận thêm 3 nhiệm vụ khác là: "Đến thăm trường trấn Jack ", "Khởi hành! Đi tới trạm gác Vịnh Sóng Dữ", "Đưa thư tới thành Uy Bá Nhĩ" .

Sau khi nhận 3 nhiệm vụ này xong, 2 người dường như không còn hứng thú tiếp tục làm nhiệm vụ nữa, 2 người chào tạm biệt An Lạc, sau đó phân biệt nhau đi tới 2 nơi huấn luyện sư đang ở.

Trong đại sảnh thành trấn, trước cửa gian nhà nhỏ của huấn luyện sư Druid lúc này không còn tình trạng rầm rộ như lần trước Sở Thiên Biến đến, lượng người ở đây thưa thớt tới trình độ có thể dùng hình tượng dùng lưới bắt chim để hình dung.

Tình huống thế này cũng rất bình thường, nhóm mũ trò chơi vừa mới bán đã nhanh chóng hết hàng, những người mua được chúng phần lớn đều là những người có đam mê với Dạ Tước, mà đã đam mê thì có mấy ai tới bây giờ mới chỉ 10 cấp?

Sở Thiên Biến đến nơi này là vì ‘giá sách’ trong câu nói lúc trước của Hương Thảo Thiên Không, đây là thứ hắn đã xem nhẹ, hoặc có thể nói là vì không quen thuộc trò chơi nên thứ này đã trở thành điểm mù trong suy nghĩ của hắn.

Sắc mặt cung kính đẩy cửa vào, Đặng Phổ Tư như thường lệ đứng ở giữa phòng, lúc này hắn đang chìm đắm trong nắng sớm, căn bản không để ý tới Sở

Thiên Biến.

Sở Thiên Biến đi tới, sau đó dùng lễ tiết đặc thù của Druid:

-Đặng Phổ Tư tôn kính, tôi đến để học kỹ năng.

Đặng Phổ Tư nghe tiếng quay đầu, dường như lúc này hắn mới thấy Sở Thiên Biến, chăm chú nhìn một lúc lâu, Nguru Đầu Nhân mới vừa lòng gật đầu, nói:

-Không tệ! Cậu trưởng thành rất nhanh đó Bình Hành Druid trẻ tuổi. Tôi tin trong tương lai không xa, cậu sẽ trở thành một vị Druid vĩ đại.

Nói xong, Đặng Phổ Tư vương tay ra, đặt trước mặt Sở Thiên Biến, Sở Thiên Biến cung kính đặt lên bàn tay này 1 kim 20 ngàn.

-Đinh... , thuật Phần Nộ của người chơi Sở Thiên Biến tăng lên cấp 3.

-Đinh... , Tinh Hỏa Trụ của người chơi Sở Thiên Biến tăng lên cấp 2.

-Đinh... , Nguyệt Diễm của người chơi Sở Thiên Biến tăng lên cấp 2.

Âm thanh thông báo liên tục vang lên, Sở Thiên Biến mở khung kỹ năng, quan sát sự thay đổi kỹ năng của mình.

Trong trò chơi, sau khi người chơi chuyển chức, mỗi qua 5 cấp có thể tới chỗ huấn luyện sư nâng cấp kỹ năng, mỗi quá 10 cấp có thể tới nơi này học kỹ năng mới. Về phần kỹ năng có khi chưa chuyển chức, cũng có thể nâng cấp chúng lên, cho nên, kỹ năng người chơi có được trước khi chuyển chức so với kỹ năng học tập được cao hơn 1 bậc.

Sau khi thuật Phần Nộ đạt tới cấp 3, tổn thương vốn là 20~25 đã tăng lên thành 25~32; 2 cấp Tinh Hỏa Trụ tăng lên 33~52; Nguyệt Diễm cũng đồng dạng, thương tổn tạo thành lớn hơn trước đó khoảng 30%.

Tuy tổn thương tăng, lượng MP cần thiết theo đó cũng tăng lên 10%, đây cũng là nguyên nhân từ khi chuyển chức xong, Sở Thiên Biến vẫn chưa trở lại nơi này.

Nói giỡn hả!

Mỗi cấp kỹ năng sau khi thăng cấp hao tổn lượng MP +10%, chuyện này với Pháp Hệ bình thường mà nói vẫn có thể tiếp nhận, nhưng Bình Hành Druid lại không được, Bình Hành Druid nhiều hơn Pháp Hệ một cái Gia Quyền?

Lượng MP tiêu hao +30%!

Tổn thương tạo ra gia tăng 30%, vậy lượng MP thì sao? Sở Thiên Biến vừa mới chuyển chức xong đã tự hỏi vấn đề này, đáp án có được làm cho hắn khó có thể tiếp nhận.

Lúc đó là như vậy, nhưng bây giờ đã khác, trong ba lô hắn tràn đầy được các loại nước thuốc, hơn nữa còn có 2 tổ thịt Sói nướng cay, chuẩn bị đầy đủ thể này có lẽ đã đủ để thừa nhận tốc độ tiêu hao của hắn.

Kỹ năng học tập xong, Đặng Phổ Tư lại nhàn nhã, Sở Thiên Biến thì đi xung quanh phòng. Nơi này sau khi chuyển chức xong hắn cũng không có tìm hiểu, cho nên hắn không biết gì về giá sách phía sau huấn luyện sư.

Căn phòng nhỏ vốn đã nhỏ hẹp nên Sở Thiên Biến rất nhanh đã tìm thấy thứ hắn cần, phía sau, bên trái Đặng Phổ Tư có một giá sách nằm trong góc phòng, trên giá sách tràn đầy bụi bặm và mạng nhện, nếu như không để ý, người chơi thậm chí có thể xem nó chỉ là vật trang trí.

Sở Thiên Biến đi tới sờ quyển sách, luồng sáng hiện ra, một hình chiếu giá sách xuất hiện.

Trên giá sách có chứa đầy sách kỹ năng, những thứ này phần lớn được làm bằng da, quyển sách càng nằm trên cao, chất liệu làm thành càng quý báu, Sở Thiên Biến dùng Cảm Giác quan sát, hắn phát hiện ra những thứ này đều được làm từ da của Tấn Mạnh Long.

Sở Thiên Biến xme một lần, hắn phát hiện trên giá sách tuy có rất nhiều nhưng tính toán thì chỉ có 10 loại, những thứ khác phần lớn đều là quyển trực kỹ năng. Hơn nữa, học tập những kỹ năng này có yêu cầu khác với học tập kỹ năng ở chỗ huấn luyện sư, sách ở thấp nhất cần cấp 14 mới có thể học, tiếp theo, mỗi 12 cấp mới có thể tới học một kỹ năng mới.

Ánh mắt Sở Thiên Biến chuyển tới tầng dưới cùng, nơi đó có 2 quyển sách kỹ năng hiện tại hắn có thể học.

Căn Tu Quán Quan và Bình Hành Tướng Mạo!

-Đinh... , người chơi Tuyệt Thiên Hồi chuẩn bị mua sách kỹ năng Căn Tu Quán Quan và Bình Hành Tướng Mạo, tổng cộng cần hao phí 20 kim tệ, xin xác nhận?

-Thật đắt! Thật sự là lừa gạt người mà!

Sở Thiên Biến rút cuộc cũng hiểu vì sao khi Hương Thảo Thiên Không nói tới sách kỹ năng lại làm ra bộ mặt bi thống. Giá cả thế này căn bản không phải là người chơi giai đoạn này có thể tiếp nhận. Có điều cũng may là Sở Thiên Biến mới được một ít tiền nên phí tiêu hao này hắn cũng không đau lòng.

Sau khi hệ thống xác nhận, sách kỹ năng liền rơi vào ba lô của Sở Thiên Biến, hắn lập tức lấy 2 quyển sách ra, không chút do dự lựa chọn học tập.

Hai cuốn kỹ năng thư bốc cháy trên tay Sở Thiên Biến, chúng hóa thành 2 luồng sáng màu xanh bay vào cơ thể hắn, ngay lập tức, trong khung kỹ năng của Sở Thiên Biến nhiều ra 2 kỹ năng mới.

“Căn Tu Quán Quan: cấp bậc: 1

Gọi về lực lượng tự nhiên trời buộc địch nhân, có thể tạo thành giam cầm 15 giây đối với mục tiêu (nếu mục tiêu là người chơi, thời gian giam cầm giảm một nửa)

Thời gian đọc chú ngữ: 1. 5 giây.

Khoảng cách thi pháp: 30 m.”

“Cân Bằng Tướng Mạo : kỹ năng cấp bậc: 1

Sau khi Bình Hành Druid sử dụng kỹ năng ở nơi hoang dã và rừng rậm, người lâm phép và hoàn cảnh xung quanh hòa làm 1 thể, có thể giúp cho bản thân không bị phát hiện. Thuần phát, thời gian kéo dài: vô hạn.

(chú: kỹ năng này chỉ có thể sử dụng ở nơi hoang dã và rừng rậm nên kỹ năng này thuộc loại Ngụy Trang, không thuộc loại Tiềm Hành; sau khi bị công kích hoặc bị công kích sẽ tự động rời khỏi trạng thái; ban đêm hiệu quả tăng lên 30%, đêm trăng tròn, hiệu quả tăng thêm 50%.)”

-Căn Tu Quán Quan !Cân Bằng Tướng Mạo!

Sở Thiên Biến không tin nổi nhìn 2 kỹ năng, lúc này hắn có xúc động muốn hô lên,

-Sao Bình Hành Druid lại có 2 kỹ năng thế này? ! Đây không phải là chế tác riêng cho mình hay sao! Ai nói Bình Hành Druid không có kỹ năng khổng chế? Tên khốn nào dám nói Bình Hành Druid đơn đầu yếu nhược?

Nghĩ đến đây, Sở Thiên Biến đột nhiên phản ứng lại đây, khuôn mặt tuấn tú run rẩy, hắn nghiêng răng nghiêng lợi:

-Đáng chết! Bị tên khốn Thiêu Đốt Thiển Lam dẫn đi nhầm hướng rồi.

Quả thật, ngày đó Thiêu Đốt Thiển Lam phân tích về Bình Hành Druid đã rất cẩn thận nói tới ưu điểm, khuyết điểm của Bình Hành Druid khi đấu Boss, PK, đoàn chiến. Kiến Tập Kỵ Binh đúng lý do rất xác thực làm cho Sở Thiên Biến hoàn toàn không có nghi ngờ.

Sau đó, vì kiểm tra quan điểm của Thiêu Đốt Thiển Lam, Sở Thiên Biến logout lên diễn đàn cẩn thận tìm hiểu những bài post về Bình Hành Druid, những ý kiến này không khác gì những lời Thiêu Đốt Thiển Lam đã nói.

Nhưng mà bây giờ, sau khi học xong 2 kỹ năng này hắn mới phát hiện ra ngày đó Thiêu Đốt Thiển Lam phân tích về Bình Hành Druid đã cố ý dẫn hắn đi nhầm đường để trả thù.

-Tôi nói một chút về Bình Hành Druid, đây là nhận thức chung của phần lớn người chơi..

Thiêu Đốt Thiển Lam lúc đó đã nói một câu mơ hồ như thế, nhưng mà dưới tình huống lúc đó, Sở Thiên Biến không thể nào chú ý tới câu nói này được.

-Anh nói là nhận thức chung của phần lớn người chơi, vậy có nghĩa là ý kiến của anh hoàn toàn khác với ý kiến này. Nói cách khác, cho dù Bình Hành Druid là một chức nghiệp không thể huy hoàng thì cũng tuyệt đối không phải tệ hại như lời đã nói.

Sở Thiên Biến oán thầm:Thiêu Đốt Thiển Lam chết tiệt, chúng ta chờ xem!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 57: 3 Người Tập Hợp

Sở Thiên Biến đứng trong góc phòng rồi rấm một hồi, nặ kẹ là ai, nếu như gặp phải tình huống này cũng sẽ tức giận.

Sở Thiên Biến nhanh chóng điều chỉnh cảm xúc của mình lại, trong đầu nhớ lại hình ảnh Thiêu Đốt Thiên Lam gài hàng mình, sau một lát, Sở Thiên Biến đã hoàn toàn bình tĩnh trở lại, lực chú ý của hắn một lần nữa dồi lên 2 kỹ năng.

-Căn Tu Quán Quan, hạn chế địch nhân di động 15 giây, nếu mục tiêu là người chơi, hiệu quả giảm một nửa, nói cách khác thời gian khống chế sẽ giảm đi hơn 7 giây.

Sở Thiên Biến nhìn thuyết mình kỹ năng, trong lòng không nhận được mỉm cười, Căn Tu Quán Quan tuy chỉ là đơn thể kỹ năng, nếu so sánh thì không đa dạng vào cường đại như kỹ năng của Pháp Sư, nhưng kỹ năng này đối với một người chẳng có chút vốn liếng nào như Sở Thiên Biến, có được kỹ năng này là chuyện vô cùng hạnh phúc.

Trong đầu xoay quanh đặc tính của những chức nghiệp, Sở Thiên Biến rất nhanh đã phân tích ra Căn Tu Quán Quan trong PK rất có ưu thế khi đánh với Cận Chiến. Kỹ năng này có thể bù đắp cho việc Bình Hành Druid không có lực phản kháng khi tiếp xúc với Cận Chiến. Ngày đó khi đối mặt với công kích của Thiêu Đốt, nếu như có kỹ năng này, Sở Thiên Biến sẽ không luống cuống tay chân đến nỗi bị Kiến Tập Kỳ Binh chỉ cần liếc một cái là biết ngay hắn là gà con.

Tinh tế cân nhắc một phen, Sở Thiên Biến dồi lực chú ý lên kỹ năng, sự hưng phấn trong mắt hắn càng tăng lên:

-Cân Bằng Tướng Mạo! Sau khi khởi động, người sử dụng và hoàn cảnh xung quanh hòa thành một, không thể bị phát giác. Thuần phát, kéo dài: vô hạn. Nói cách khác, Đây là kỹ năng loại tắc kè hoa. Mặc dù có hạn chế, nhưng không thể nghi ngờ là nó sẽ tăng mạnh sức chiến đấu và sinh tồn của Bình Hành Druid lên, từ ý nghĩa nào đó, thứ này chẳng khác nào là kỹ năng Tăng Hình của Druid. Có điều nó không có nghịch thiên như Tăng Hình của Đạo Tặc mà thôi.

Ghi nhớ thuyết mình và hạn chế của 2 kỹ năng vào đầu, Sở Thiên Biến theo bản năng cảm thấy thứ này rất quan trọng với Bình Hành Druid.

Dựa vào Cân Bằng Tướng Mạo, Sở Thiên Biến đã nghĩ ra hơn 10 phương thức chiến đấu, nhất là trong rừng rậm, nếu như gặp Cận Chiến, sau khi sử dụng Cân Bằng Tướng Mạo, Tinh Hòa Trụ, Nguyệt Diễm, Căn Tu Quán Quan, tổ hợp công kích của chúng trong 7 giây đủ để một Chiến Sĩ hơn nghìn máu trở thành tàn phế, nếu như mai mắn, kỹ năng ra thêm vài cái Bạo Kích Cận Chiến căn bản là không kịp phản ứng thì đã treo.

Đương nhiên, Cái gọi là không bị phát hiện của Cân Bằng Tướng Mạo trong phạm vi cảnh giác của đối phương bị suy yếu tới mức nào thì phải từ từ tìm hiểu mới có thể đưa ra quyết định chính xác được.

-Vậy là đủ rồi! Có 2 kỹ năng này trong tay, khi ra ngoài không cần phải quá cẩn thận như trước nữa.

Nhìn kỹ năng Cân Bằng Tướng Mạo, giờ phút này Sở Thiên Biến mới cảm thấy mình thật sự là một Bình Hành Druid.

Theo thói quen kiểm tra trang bị trên người một lần, Sở Thiên Biến cảm pháp trạng đi ra bên ngoài, ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng mây chiếu xuống mặt đất, rơi vào khuôn mặt của hắn làm cho khuôn mặt lạnh lùng của hắn có chút ấm lên.

Cách đó không xa, Mễ Lạp Nhi đứng trước người Thiêu Đốt Thiên Lam, cô bé quyết miệng nhìn về phía Sở Thiên Biến, ánh mặt trời chiếu xuống khuôn mặt trắng nõn nhẵn nhụi làm cho khuôn mặt cô bé tăng thêm chút sắc đẹp khuynh quốc khuynh thành.

... ..

Tìm Sở Thiên Biến đập nhanh lên, bộ dạng này của cô bé Sở Thiên Biến chưa bao giờ thấy qua. Từ khi gặp cô bé tới giờ, bộ mặt hắn thường thấy chính là vẻ mặt buồn bã khóc lóc mà thôi.

Đi lên trước xoa xoa đầu cô bé, Sở Thiên Biến mỉm cười hỏi:

-Làm sao vậy? Ai khi dễ Mễ Lạp Nhi?

Mễ Lạp Nhi cắn môi, sợ hãi nói:

-Vừa rồi login, Thiên Lam thúc thúc nói sẽ chuyên môn dẫn em đi luyện cấp, thuận tiện đem cấp bậc sủng vật tăng lên, nói... , nói Thiên Hôi ca ca tạm thời không đi với em.

Nghe vậy, Sở Thiên Biến không khỏi sùng sốt, hắn lập tức chú ý tới Thiêu Đốt đang đứng phía sau Mễ Lạp Nhi, hơn nữa còn dùng ánh mắt bắt đầu đi kèm theo cảnh cáo nhìn hắn làm cho hắn rất giật mình.

-Buổi tối chúng ta sẽ đi phó bản Vực Sóng Dữ, anh muốn đi chế ít thuốc nên tạm thời sẽ không luyện cấp.

Hai mắt Mễ Lạp Nhi sáng lên, cô bé chờ đợi hỏi:

-Vậy Mễ Lạp Nhi cùng đi với Thiên Hôi ca ca trở về làm thuốc, để cho Thiên Lam thúc thúc dẫn bảo bảo thăng cấp là được rồi. Dù sao, Đại Mễ Lạp kháng quái còn tốt hơn Mễ Lạp Nhi...

Thiêu Đốt Thiên Lam và Sở Thiên Biến đồng thời cảm thấy rất vô lực, hai người dở khóc dở cười nhìn Mễ Lạp Nhi, sủng vật của Tuần Thú Sư làm gì có thể rời chủ nhân quá xa, hơn nữa người khác cũng không thể luyện cấp giúp nó, nếu thật sự có thể làm như vậy, một người chơi tổ chức đoàn thể mang theo mấy trăm Tuần Thú Sư, vậy chẳng phải đã trở thành quân đoàn quái thú rồi sao?

-Mẽ Lạp Nhi có thể theo giúp.

Thấy cô bé cười vui sướng, Sở Thiên Biến lại mỉm cười, hỏi:

-Vậy còn Vực Sóng Dữ thì sao, yêu cầu của nó là cấp 15 mới có thể vào, đêm nay anh và Thiêu Đốt đi Phó Bản, vậy Mẽ Nhi thì sao?

-Phải 15 cấp sao?

Đôi mắt của cô bé chớp chớp, qua lại nhìn hai người, câu trả lời đều giống nhau, hai người gật đầu rất dứt khoát.

Mẽ Lạp Nhi nhăn mặt lại, thì thào tự nói:

-Sao lại yêu cầu cấp 15 mới có thể vào chứ? Em tuy còn kém 1 cấp nhưng cũng chỉ thiếu có một ít, Nhưng còn Đại Mẽ Lạp thì sao? Đại Mẽ Lạp cũng phải 15 sao?

Sở Thiên Biến nhú mày, hần trực tiếp đem vấn đề này đá cho Thiêu Đốt Thiển Lam.

Kiến Tập Kỵ Binh chửi rủa thầm trong lòng, hần chỉ có thể vì phạm mĩ đức của một Kỵ Sĩ, cười gật đầu, hần nói:

-Đúng vậy. Tuần Thú Sư và sủng vật đều phải lên tới cấp 15 mới có thể tiến vào Phó Bản Vực Sóng Dữ. Cho nên, Mẽ Lạp Nhi có nhiệm vụ rất nặng đó.

-Muốn không chậm trễ hành trình buổi tối thì phải rất cố gắng đó nha?

Sở Thiên Biến cổ vũ Mẽ Lạp Nhi, cô bé không ngừng gật đầu, nắm bàn tay lại, cô bé cam đoan:

-Mẽ Lạp Nhi và Đại Mẽ Lạp nhất định sẽ lên tới cấp 15 trước tối!

Cô gái đang cam đoan thì phía sau đột nhiên truyền tới âm thanh:

-Thiên Hôi lão đệ, có nhiệm vụ gì cần làm không? Nếu không thì chúng ta đi Vực Sóng Dữ thử thời? Nói không chừng sẽ gặp đội ngũ thiếu người cũng không chừng.

Hương Thảo Thiên Không xuất hiện, từ xa hần mỉm cười chào hỏi Sở Thiên Biến, khi hần đi tới gần hần phát hiện Thiêu Đốt Lam Nhặt đã quay đầu lại dùng ánh mắt sắc bén nhìn hần, ánh mắt này làm cho Hương Thảo Thiên Không tạm dừng chân lại.

Lập tức, ánh mắt của tên Chiến Sĩ đầu mạo gà dòi về phía Mẽ Lạp Nhi, theo thói quen ánh mắt hần khẽ híp lại, nghe được âm thanh, cô bé quay đầu nhìn lại, thấy được khuôn mặt, Hương Thảo Thiên Không ngay lập tức híp mắt lại chỉ chừa lại một chút khe hở.

Khuôn mặt thế này giăng co trong 30 giây, Hương Thảo Thiên Không rống lên:

-Mẽ Lạp Nhi! Tên rất hay a! Tôi là Hương Thảo Thiên Không, em có thể gọi là Hương Thảo ca ca...

Sở Thiên Biến liếc mắt nhìn hần một cái, sau đó nói với cô bé:

-Mẽ Lạp Nhi, đi tiệm tạp hóa mua ít tên, một hồi luyện cấp phải phối hợp tốt với Thiển Lam huynh, biết không?

-Đã biết!

Mẽ Lạp Nhi đáp lời, sau đó xoay người chạy về phía tiệm tạp hóa, từ đầu tới đuôi, ngoại trừ lúc đầu khi quay đầu lại có nhìn một cái, thời gian khác cô bé hoàn toàn không thèm để ý tới Hương Thảo Thiên Không.

Hương Thảo Thiên Không nhìn theo bóng dáng ô bé cho tới khi biến mất mới đột nhiên xoay người nhìn Sở Thiên Biến rồi dùng giọng nói a dua nịnh nọt:

-Thiên Hôi lão đệ, tôi thấy cậu đã lập tổ đội, thêm anh em vào, thế nào? Người có kỹ thuật xuất chúng như tôi, cậu có tìm cũng không thấy đâu!

Thiêu Đốt Thiển Lam trừng mắt nhìn Hương Thảo Thiên Không, Chiến Sĩ đầu mạo gà nhú nhú mày, quay đầu nhìn Sở Thiên Biến, hần hỏi:

-Người này là ai thế? Bạn của cậu à?

Sở Thiên Biến bắt đắc dĩ nhún vai, trả lời:

-Mới quen mà thôi.

-Mới quen! ?

Giọng Hương Thảo Thiên Không cao lên, vẻ mặt hoảng sợ giống như là đang tận thế:

-Thiên Hồi lão đệ, chúng ta là chiến hữu cùng nhau song vai chiến đấu! Tôi ở trước kháng, cậu ở sau bắn, tình cảnh nhiệt huyết đó cậu đã quên rồi sao?

Sở Thiên Biến nổi đầy gân xanh trên trán, hung hăng trừng mắt Hương Thảo Thiên Không, Sở Thiên Biến lạnh lùng nói:

-Thinh chú ý ngôn từ của anh, không cần dùng những câu nói gây hiểu lầm này!

Đối với cảnh cáo của Sở Thiên Biến, Hương Thảo Thiên Không làm như không nghe, hần nhìn Thiêu Đốt Thiên Lam, than thở khóc lóc lên án:

-Huynh đệ, anh nói một câu công bằng đi! Tôi và tên này cùng nhau liều mạng đánh Boss, lại cùng nhau bị cô ả Vận Mạt kia hãm hại. Đây chính là và sống ra chết, hoạn nạn có nhau! Giao tình như thế lại bị hần xem nhẹ? Ai, thôi đời, lòng người thật...

Hương Thảo Thiên Không còn chưa diễn xong đã bị Thiêu Đốt Lam Nhặt cắt đứt.

-Vận Mạt? Vận Mạt nào! ?

Kiến Tập Kỵ Binh tuy nói rất bình tĩnh nhưng lại làm cho Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không đồng thời yên lặng lại, bọn họ đều có thể cảm giác được sát khí trong giọng nói.

Một cỗ sát khí thật lạnh!

Sắc mặt Hương Thảo Thiên Không ngưng trọng, trầm ngâm một hồi, hần cẩn thận trả lời:

-Hần là Vận Mạt của Đế Quốc Chiến Minh

Nghe vậy, Sở Thiên Biến kinh ngạc, hần mơ hồ cảm thấy được tổ đội đầu tiên của hần trong trò chơi còn có rất nhiều thứ hần không biết.

-Nói cho tôi biết đi, Thiên Hồi.

Đây là lần đầu tiên Thiêu Đốt Thiên Lam gọi tên Sở Thiên Biến, trong giọng nói của hần không ức chế được có chút lạnh...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 58: Thì Ra Mạng Tôi Mới Là Khổ Nhất

Sở Thiên Biến có chút đắm chiều nhìn về phía Thiêu Đốt Thiên Lam, lần đầu tiên khi gặp tên này, hần đã mơ hồ cảm nhận được giữa Thiêu Đốt và Tụ Đào Đồng Minh Đế Quốc Chiến Minh có xích mích với nhau.

Có điều dựa theo suy đoán ban đầu của hần, xích mích này không gì ngoài giành quá đoạt Boss rồi đuổi giết.

Nhưng mà lúc này, lời nói của Thiêu Đốt Thiên Lam còn mang theo chút sát khí làm cho Sở Thiên Biến hiểu được chuyện này không đơn giản như hần nghĩ, bởi vì Kiến Tập Kỵ Binh nói chuyện không đơn thuần là vì muốn trả thù trong trò chơi, dường như ngay cả trong thế giới thực tên này cũng muốn đôn đốc thù vào chỗ chết.

Đối với sát ý, Sở Thiên Biến luôn rất miễn cảm.

Trầm mặc một hồi, Sở Thiên Biến nói chuyện đêm đó ra, từ chuyện này hần nhận ra một số thứ, mọi chuyện đêm đó hần đều từ từ thuật lại, không bỏ sót chi tiết nào.

Thiêu Đốt Thiên Lam yên lặng nghe, thỉnh thoảng lại cười lạnh một cái, ánh mắt cố ý dừng ở trên người Hương Thảo Thiên Không làm cho Chiến Sĩ mào gà cảm thấy bất an.

Ngay khi nói xong chuyện đánh bại Tà Thú Nhân đầu mục, mọi người đạt được danh vọng trận doanh và danh vọng của Vi Thảm Sâm Lâm, Thiêu Đốt Thiên Lam phát tay ngăn cản.

-Đủ rồi, tôi đã hiểu.

Thiêu Đốt Thiên Lam trầm mặc một lát, cười lạnh nói:

-Như vậy xem ra, Thiên Hồi cậu thật sự bị ả Vận Mạt kia hãm hại, nhiệm vụ của ả không phải chỉ là một nhiệm vụ Hi Hữu bình thường thôi đâu.

"Ân."

Sở Thiên Biến gật gật đầu, bổ sung :

-Khi Hương Thảo huynh đạt được danh vọng thì đã cảm thấy không đúng, hẳn cảm thấy ban thưởng của cô nàng Vận Mạt kia là rất kinh người.

Mới vừa nói xong, bên tai liền truyền đến giọng nói của Thiêu Đốt Thiên Lam:

-Cậu là gà con!

-Ách! ?

Sở Thiên Biến nghe vậy cả kinh, hẳn có chút không hiểu nhìn Thiêu Đốt.

Thiêu Đốt Thiên Lam cũng không để ý đến hắn, quay đầu nhìn chằm chằm Hương Thảo Thiên Không, hẳn đùa cợt:

-Chỉ sợ không phải là sau khi hoàn thành nhiệm vụ cậu mới biết đây không phải là nhiệm vụ bình thường, đúng không? Nếu tôi đoán không sai thì sau khi Vận Mạt nói ra nhiệm vụ của mình là tiêu diệt Tà Thú Nhân đầu mục, cậu đã ý thức được đây không phải là nhiệm vụ bình thường, phải không?

Ngay khi Thiêu Đốt Thiên Lam nói xong, Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không đồng thời chấn động, người trước lộ vẻ giật mình, người sau thì lộ vẻ kinh hãi.

-Thì ra là thế, thì ra là thế. Tôi vẫn không hiểu vì sao khi làm xong nhiệm vụ tôi vẫn cảm thấy có gì đó là lạ, thì ra mấu chốt là ở chỗ này.

Tất cả chi tiết đêm đó tái hiện lại trong đầu Sở Thiên Biến, Sở Thiên Biến âm thầm thoải mái gật đầu, những nghi ngờ còn lại trong đầu cũng đã thông suốt!

-Nhân lực tốt!

Hương Thảo Thiên Không cười khỏ, hẳn thân nhiên thừa nhận:

-Không sai! Đêm đó khi Vận Mạt nói ra mục tiêu của mình không phải là Tà Thú Nhân Đầu Mục, tôi đã biết đây không phải là nhiệm vụ Hi Hữu bình thường. Bởi vì trước đó khi nhận nhiệm vụ tiêu diệt Tà Thú Nhân, tôi cũng nhận được một nhiệm vụ tương tự của Vận Mạt.

"Hắc!"

Thiêu Đốt Thiên Lam hừ lạnh một tiếng, hẳn từ từ nói:

-Để tôi đoán một cái, nhiệm vụ này không phải chỉ là nhiệm vụ Hi Hữu đơn giản như vậy, đây hẳn là nhiệm vụ sau khi gây ra không thể nhận nữa, Hi Hữu Tinh Anh nhiệm vụ? Hay là —— nhiệm vụ duy nhất?

-Lão huynh thật sự là...

Hương Thảo Thiên Không hít vào một hơi thật sâu rồi chăm chú nhìn Thiêu Đốt Thiên Lam, một lúc lâu sau, hắn quay đầu lại nhìn Sở Thiên Biến, nói:

-Bạn của cậu thật sự là lợi hại!

Sở Thiên Biến gật đầu, mỉm cười, nói:

-Trong mặt trò chơi, tôi luôn cho rằng hắn là cao thủ tuyệt đỉnh.

Kiến Tập Kỳ Bình hừ lạnh một tiếng, đối với hành vi của Sở Thiên Biến, hắn rất bất mãn, nhưng cũng không nói gì thêm.

Hương Thảo Thiên Không thở dài một tiếng, nói:

-Tôi nói cho cậu biết toàn bộ là được rồi, nhiệm vụ của tôi cũng không phải chỉ là nhiệm vụ Hi Hữu bình thường mà là...

Tạm dừng một chút, Chiến Sĩ màu gà gắng từng chữ một:

-Tìm kiếm chân lí Phó chức nghiệp, thuộc loại nhiệm vụ duy nhất!

-Tìm kiếm chân lý?

Sở Thiên Biến dùng ánh mắt hỏi thăm Thiêu Đốt một chút.

Thiêu Đốt Thiên Lam vốn không muốn nói, nhưng nghĩ lại nếu như vậy thì mình quá keo kiệt nên hắn mặt ngữ giải thích:

-Đây là một loại đặc thù nhiệm vụ để cho người chơi tăng thêm vui sướng khi tìm kiếm nguồn gốc của lịch sử trong Dạ Tước. Tỉ lệ gây ra loại nhiệm vụ này thật ra ngang bằng với tỉ lệ gây ra nhiệm vụ Hi Hữu, nhưng loại nhiệm vụ này có chỗ rất đặc biệt, đó chính là chúng nó có tính duy nhất, phần thưởng cũng chỉ có một.

-Tổng hợp lại cả 2 trận doanh, loại nhiệm vụ này cũng không ít, nhưng không thể xem là nhiều. Ban thưởng của loại nhiệm vụ này có điểm rất thần bí, nghe nói đây là thiết kế độc đáo của Dạ Tước, nó cũng là điểm đặc biệt khác với những trò chơi khác.

-Trong mỗi trò chơi, Phó chức nghiệp tôi chọn luôn là rèn và lấy quặng, cho nên trong Dạ Tước tôi cũng chọn như vậy, Tanker + rèn + lấy quặng."

Hương Thảo Thiên Không nói xong, trong mắt nổi lên vẻ hưng phấn:

-Mọi người đều nói kiên trì nhất định sẽ thành công, tôi đã chơi nhiều trò chơi như vậy, cuối cùng cũng gặp được vận may. Trong ngày đầu tiên, sau khi tôi và cậu tách ra, trong lúc vô ý tôi đi trong thôn xóm gặp được một thợ rèn kì lạ, sau khi hắn liên tiếp hỏi những câu hỏi liên quan tới lấy quặng và rèn, hắn liền ban bố nhiệm vụ duy nhất này, nhiệm vụ ban thưởng là —— Chi nhánh Rèn ma pháp.

-Chi nhánh Rèn ma pháp?

Sở Thiên Biến kinh dị một tiếng, nhìn Hương Thảo Thiên Không, hắn như cười như không:

-Đây không thể coi là chấp nhất với Phó Chức nghiệp, phải đổi thành Hương Thảo huynh nhất quán theo đuổi cái đẹp mới đúng.

Hương Thảo Thiên Không nhất thời thẹn quá thành giận, hắn nói:

-Đừng nói bừa! Cậu còn muốn nghe nữa không.

Sở Thiên Biến áy náy mỉm cười, ý bảo hắn tiếp tục.

-Sau khi nhận nhiệm vụ xong, tôi lo lắng xem làm thế nào để hoàn thành nhiệm vụ này. Tôi đã quene đi một mình, trong trò chơi cũng không có người bạn nào, cho nên, sau khi nhận xong nhiệm vụ này, tôi liền nghĩ tới cậu. Có điều 10 cấp Hi Hữu Tinh Anh quái chỉ dựa vào 2 chúng ta là không thể thắng được. Cũng may, trong ngày hôm sau, tôi liền gặp được đội ngũ của Vận Mạt, tuy rằng người phụ nữ kia trong mỗi trò chơi đều không dùng cùng một ID, nhưng trùng hợp là tôi từng thấy mặt cô ta, cho nên, khi nhìn thấy tôi liền nhận ra cô ta là người đứng đầu đoàn Pháp Sư của Đế Quốc Chiến Minh. Chuyện tiếp theo tôi nghĩ hai người cũng đã đoán ra rồi.

-Chi nhánh Rèn ma pháp!

Thieu Đốt Thiển Lam trầm tư một lát, sau đó lạnh nhạt nói:

-Nhiệm vụ của cậu là nhiệm vụ Phó chức nghiệp duy nhất, dựa vật phẩm rơi ra lúc đó, ban thưởng của ả Vận Mạt tuyệt đối có liên quan tới chức nghiệp Pháp Sư.

-99% là có liên quan tới chức nghiệp của cô ta, nếu không với tính cách của cô ta, cô ta sẽ không gấp gáp như vậy.

Hương Thảo Thiên Không khẳng định, sau đó hắn ghen khuất nói:

-Đây mới là nguyên nhân tôi buồn bực, nhiệm vụ của tôi và cô ta tuy tương tự, nhưng của tôi chỉ là Phó chức, của cô ta lại là chức nghiệp chính.

Sở Thiên Biến trừng mắt hắn, thần nhiên nói:

-Nói như vậy, tôi mới là người khờ nhất? Tôi bị hai người lợi dụng quá thâm rồi.

Nghe vậy, Hương Thảo Thiên Không vội vàng cười làm lành:

-Không ;hài là tôi đã quyết định dùng tuổi già trong Dạ Tước để bồi thường cho cậu rồi sao? Thế nào, thêm tôi vào đội đi! Tôi chính là mai rùa hạp kim! Vận năm không hao tổn đâu!

-Cút!

Ba người đang nói chuyện thì xa xa truyền tới tiếng kêu vui vẻ của Mễ Lạp Nhi, cô bé đang đứng ở đầu con đường chờ đợi Thieu Đốt Thiển Lam dẫn đi luyện cấp!

-Tôi mang Mễ Lạp Nhi đi luyện cấp. Buổi tối tập hợp.

Thieu Đốt Thiển Lam nói xong, xoay người rời khỏi.

Sở Thiên Biến gật đầu, nói:

-Tốt! Buổi tối gặp.

Nói xong, hắn cũng quay người lại đi tới chỗ Luyện Kim Sư.

-Này này, hai người đừng đi! Tôi đã rất có thành ý rồi mà.

Hương Thảo Thiên Không nhìn hai người, lúc này hắn đã gấp tới mức sắp khóc, thấy hai người không thèm để ý, hắn chỉ có thể cắn răng, nói:

-Ngừng lại! Chi Nhánh Rèn ma pháp của tôi có thể rèn Nhẫn Ngụy Trang, tôi dùng thứ này làm phí nhập đội.

Sở Thiên Biến và Thiêu Đốt Thiên Lam nghe vậy đồng thời dậm chân, xoay người nhìn chằm chằm Chiến Sĩ mào gà, hỏi:

-Nhẫn Ngụy Trang? !

Hương Thảo Thiên Không tinh nở nụ cười gian xảo, hắn hỏi:

-Thiên Lam ca chắc hẳn là có thù oán không nhỏ với cô nàng Vận Mệnh? Thậm chí còn có thể từng va chạm với Đế Quốc Chiến Minh, Nhẫn Ngụy Trang này không nghi ngờ gì chính là đạo cụ thích hợp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 59: Nhẫn Người Lừa Gạt

【 Nhẫn Người Lừa Gạt 】: cấp bậc: 10, phẩm chất: Hoàn Mỹ, vị trí: Nhẫn.

Hiệu quả: sau khi trang bị, ngoại trừ thuộc tính bản thân, chức nghiệp và giới tính, người chơi có thể sửa chữa những thông tin khác của nhân vật, chiếc nhẫn có thể giúp người chơi thay đổi 2 loại về ngoài. Thời hạn: không (sau khi sử dụng sẽ có hiệu quả cố định).

Yêu cầu: sau khi thay đổi thông tin không thể một lần nữa thay đổi, sau khi trang bị, vật phẩm sẽ khóa lại, là vật phẩm duy nhất, người chơi sau khi sử dụng không thể dùng vật thứ 2.

Chú: Lừa gạt là hành vi không tốt, nhưng có đôi khi, chúng ta chỉ có thể dùng lừa gạt để chống lại lừa gạt.

... ..

Hai ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hương Thảo Thiên Không , sau một lúc lâu, Thiêu Đốt Thiên Lam nói:

-Tốt lắm! Tôi không có ý kiến gì về việc cậu nhập đội.

-Tôi cũng vậy.

Sở Thiên Biến mỉm cười gật đầu tỏ thái độ.

Hương Thảo Thiên Không cảm động rơi nước mắt:

-Cám ơn Thiên Lam ca! Thiên Hồi huynh đệ, hai người yên tâm, chỉ cần có tôi ở đây, đội ngũ sẽ có hàng rào kiên cố nhất. Quái vật muốn tổn thương các người thì phải bước qua xác của tôi.

Vừa nói, Chiến Sĩ mào gà vừa vỗ áo giáp của mình.

-Có điều phân hợp đồng kia hẳn cũng phải có một cái.

Thiêu Đốt Thiên Lam nói xong liền đi về phía Mễ Lạp Nhi, bóng dáng 2 người rất nhanh biến mất trong dòng người, Hương Thảo Thiên Không đứng ngay chỗ cũ, thân hình có chút cứng ngắc, ánh mắt đại ra từng mắt nhìn Sở Thiên Biến.

-Khế Ước, hợp đồng? Các người có Khế Ước nữa?

Thấy Sở Thiên Biến gật đầu, Hương Thảo Thiên Không khó có thể tin:

-Các người không phải là bạn sao? Làm gì cần Khế Ước chứ, cậu còn không tin ai vậy! ? Thiên Hồi lão đệ, tôi nhìn lầm cậu rồi.

Sở Thiên Biến ngoài cười nhưng trong không cười trả lời:

-Anh em ruột cũng phải tính toán cho rõ ràng!

Nói xong, hắn lấy ra một quyển Khế Ước, sau đó mở ra, đặt trước mặt Hương Thảo Thiên Không, hỏi:

-Anh ký hay không?

Hương Thảo Thiên Không thờ dài, nói:

-Xem như là tôi bị cậu lừa gạt đi!

Nhận hợp đồng, đang chuẩn bị ký tên, Chiến Sĩ mào gà đột nhiên ngẩng đầu lên, hỏi:

-Vậy còn Mễ Lạp Nhi? Cô bé cũng có Khế Ước?

-Cô bé là người mới nên không giống hai người, cho nên hợp đồng là loại hà khắc nhất.

-Cầm thú ! Không được, tôi nhất định phải bảo vệ tốt cô nàng, không thể để cho hai người độc hại được!

Hương Thảo Thiên Không vừa ăn cướp vừa la làng, ngay lập tức hắn ký tên vào Khế Ước.

Quyển da dê tự động bốc cháy, sau đó biến thành 2 luồng sáng trắng bay vào người 2 người.

-Đỉnh... , khế ước thành lập, người chơi Hương Thảo Thiên Không trở thành thành viên tạm thời của người chơi Tuyệt Thiên Hồi, thời gian thuê: 30 ngày.

-Đỉnh... , người chơi Hương Thảo Thiên Không gia nhập tiểu đội Thiên Diện (1 cấp).

-OK! Hoàn thành. Về sau chiếu cố nhiều hơn, Thiên Hồi lão đệ, tôi đi làm [Nhân Ngươi Lừa Gạt] đây.

-Khoang đã, Hương Thảo huynh.

Sở Thiên Biến bỗng nhiên gọi Hương Thảo Thiên Không lại, ánh mắt sáng quắc nhìn hắn:

-Tôi không cần biết đồng đội có ý nghĩ gì, nhưng với mục đích gia nhập của Hương Thảo huynh tôi thấy rất nghi ngờ. Với thực lực của anh, cho dù là gia nhập bất cứ Nghiệp Đoàn nào cũng sẽ có vị trí đặt chân, vì cái gì nhất định phải gia nhập một đội mạo hiểm rõ ràng đang rất phiền toái thế này? Ai cũng chán ghét phiền toái, tôi tin anh cũng vậy, không cần dùng Mễ Lạp Nhi làm cớ.

Hương Thảo Thiên Không nghe vậy nở nụ cười, khuôn mặt kiên nghị của hắn lúc này nhìn giống như là một con hồ ly gian xảo:

-Tanker vĩnh viễn là chức nghiệp đứng ở đầu mặt trận. Cậu nghĩ xem khi chiến đấu, tôi muốn phía sau mình có 1000 gà con, hay là 2 Pháo thủ cực mạnh?

Chiến Sĩ mào gà nói xong liền nhún nhún vai:

-Tôi không phải là đứa ngốc, đây chính là sự lựa chọn của tôi.

Nhìn bóng dáng của Hương Thảo Thiên Không, Sở Thiên Biến cười rộ lên:

-Quả thật, không có ai là đứa ngốc.

... ..

Ánh đèn thấp lèn, màn đêm buồn xuống

Lượng người trên đường một lần nữa dày đặc hẳn lên, bên bờ biển, từ khi người chơi đạt tới 10 cấp tới nay, nơi này dường như chưa bao giờ yên tĩnh.

Chạng vạng, từ quán lúc này không thể nghi ngờ là nơi náo nhiệt nhất, không ngừng có người chơi xông vào nơi này, bọn họ топ 5 топ 3 tụ lại thương lượng xem tối nay mình nên làm gì.

Trong một góc sáng sủa, Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không đã ngồi đó chờ từ lâu.

Nửa ngày trời qua, Sở Thiên Biến cũng đã lên tới Sơ Cấp Luyện kim Sư, sau khi chế tạo xong những thứ yêu cầu, hắn còn thuận tiện luyện chế thêm 2 tổ thuốc Cự Ma và thuốc Phòng Ngự, thứ này dùng để phòng bị vì đội ngũ của bọn họ không có Mục Sư.

Hương Thảo Thiên Không ngồi đối diện Sở Thiên Biến, trên tay hắn cầm một điều thuốc, hắn ngồi đó không ngừng hút vào rồi nhả khói thuốc ra, bên cạnh đó hắn còn cầm 2 tổ thuốc trên tay đùa nghịch:

- Thuốc Cự Ma Sơ Cấp có hiệu quả liên tục trong 60 phút, mỗi 5 giây khôi phục 10 điểm HP; Thuốc Phòng Ngự Sơ Cấp tăng thêm hộ giáp 300 điểm.

Hai loại thuốc này là thứ cần thiết cho xe tăng khi Khai Hoang, Thiên Hồi lão đệ quả nhiên tay gài đời.

Sở Thiên Biến nghe vậy trong lòng cười thầm, hẳn không phải là lo lắng phân phối trong đội ngũ, khi Luyện Kim, hẳn chỉ tùy tiện chọn 2 loại mà thôi.

Bề ngoài, sắc mặt Sở Thiên Biến vẫn như cũ, hẳn xoay chuyển chiếc nhẫn trên tay trái, thứ này hẳn có chút thích tới mức không thể buông tay, nhìn nó một chút, hẳn cười hỏi:

-Chi nhân Rèn ma pháp của Hương Thảo huynh có thể rèn thứ khác hay không?

-Ai biết được! Có điều Sơ Cấp chỉ có thể rèn thứ này, khi đến cao cấp khẳng định sẽ có thứ tốt hơn.

Hương Thảo Thiên Không nói xong, khuôn mặt hẳn có chút gian trá:

-Chi nhân Rèn ma pháp của tôi đã tốt như thế, đoán chừng phần thưởng của ả Vận Mạt kia còn tốt hơn. Nói không chừng...

Sở Thiên Biến kỳ quái nhìn hẳn một cái, trong lòng không khỏi buồn bực, dường như khi nói về Vận Mạt, cả Hương Thảo Thiên Không và Thiêu Đốt Thiên Lam đều bị dị ứng, rốt cuộc là người phụ nữ này đã làm những chuyện gì mới có thể làm cho 2 người biểu hiện như vậy.

Phải biết rằng, một người phụ nữ, nhất là người có khí chất dịu dàng muốn làm cho động vật giống đực sinh ra ác cảm còn khó hơn nhiều để họ sinh ra thiện cảm với mình.

Khi hẳn đang suy nghĩ, Thiêu Đốt Thiên Lam và Mễ Lạp Nhi hai đã đi tới cửa quán rượu, Kiến Tập Kỵ Binh vẫn mặc áo choàng đen như trước, Mễ Lạp Nhi đang đứng bên cạnh hẳn nhìn vào bên trong, dường như cô bé đang tìm bóng dáng của Sở Thiên Biến, về phần sủng vật, bên cạnh cô bé lúc này là một con Ngân Lang.

-Ồ đây.

Sở Thiên Biến phát tay đón 2 người.

-Thiên Hồi ca ca.

Mễ Lạp Nhi như một trận gió chạy tới trước mặt Sở Thiên Biến, sau đó ngồi bên cạnh hẳn, nói:

-Mễ Lạp Nhi và Đại Mễ Lạp đã vượt qua cấp 15, Mễ Lạp Nhi 16 cấp, Đại Mễ Lạp 15 cấp rưỡi.

-Không tệ.

Sở Thiên Biến tán thưởng vỗ vỗ đầu cô bé, ánh mắt dừng lại trên người sủng vật :

-Sao lại bắt thêm một con Ngân Lang vậy?

Nghe vậy, Mễ Lạp Nhi nhú mày, véo cằm suy nghĩ, sau đó cô bé nói:

-Chú Thiên Lam nói muốn em bắt, nói là Tuần Thú Sư có thể có 3 con sủng vật, khi dùng chán con này có thể đổi một con khác. Nhưng mà Mễ Lạp Nhi không hề chán Đại Mễ Lạp.

Nói xong, Mễ Lạp Nhi vỗ vỗ đầu con sói bên cạnh, thấy nó vẫn nhu thuận, cô bé liền mỉm cười, lúc này cô bé quyết định tha thứ cho nó về cái tội làm cho cô bé nhớ tới chuyện không vui trước đó.

Sở Thiên Biến gật đầu:

-Ngân Lang cũng không tệ, không có chuyện gì có thể lấy ra dọa người xấu. Bộ dạng của Đại Mễ Lạp rất dịu ngoan, không thể dọa được người xấu.

Mễ Lạp Nhi nghe vậy, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu đồng ý.

Nghe hai người nói vậy, Hương Thảo Thiên Không thiếu chút nữa đã phun những thứ trong miệng ra, Hương Thảo dùng ánh mắt kính ngưỡng nhìn Sở Thiên Biến, hẳn thầm nghĩ: Thiên Hồi lão đệ quả nhiên cao nhân a! Công lực lừa gạt em gái quả thật là mình không thể bì kịp

Hai người biết rất rõ vì sao Thiêu Đốt lại làm như vậy, trong tương lai, khi gặp tình huống đột xuất, có [Nhân Người Lừa Gạt] thì có thể hoàn mỹ lừa gạt, mà Ngân Lang, nó không thể nghi ngờ là sủng vật mạnh nhất và phổ thông nhất của Tuần Thú Sư lúc này, cho dù là mang theo bên mình thì cũng không có ai nhận ra.

-Đồ vật này nó đều chuẩn bị tốt?

Thiêu Đốt Thiên Lam ngồi xuống, chuyện thứ nhất hẳn hỏi là vật phẩm, Sở Thiên Biến cười cười đem một tổ Thuốc Cự Ma sơ cấp và 1 tổ Thuốc Phòng Ngự sơ cấp đưa qua.

-Cậu đã đem Luyện Kim Thuật tăng lên sơ cấp?

Thieu Đốt Thiên Lam nhìn vật phẩm giao dịch liền kinh ngạc, trầm mặc một hồi, hần nói:

-Tốt lắm!

-Thiên Lam lão ca, Mễ Lạp Nhi muối muối, nhìn tôi này.

Hương Thảo Thiên Không cười nịnh, sau đó đưa [Nhẫn Người Lừa Gạt] giao dịch cho Thieu Đốt Thiên Lam và Mễ Lạp Nhi, sau đó vỗ bộ ngực, ngạo nghễ nói :

-Vật phẩm do Thiên Không làm tất nhiên sẽ là tinh phẩm!

-Đây là cái gì?

Mễ Lạp Nhi hỏi một câu làm cho Hương Thảo Thiên Không lập tức cười ngất.

-Là vật dùng để hóa trang, có thể giúp Mễ Lạp Nhi biến thành một người khác, khi rảnh có thể thiết kế một chút, rất thú vị.

Sở Thiên Biến cười giải thích, sau đó hần dùng giọng điệu vô cùng đáng tin nói:

-Có điều, không có sự cho phép của anh, Mễ Lạp Nhi không cần sử dụng.

-Vâng.

Mễ Lạp Nhi gạt đầu, suy nghĩ một hồi, cô bé mang chiếc nhẫn vào ngón giữa tay trái, sau đó cô bé cười nói:

-Thiên Hồi ca ca không nói, Mễ Lạp Nhi nhất định không dùng.

Hương Thảo Thiên Không vô cùng đau đớn nhìn hai người, hần âm thầm rít gào: Cầm thú, chuyên môn tàn phá những đóa hoa tươi!

-Đi thôi!

Mang chiếc nhẫn vào, sau một lát, Thieu Đốt Thiên Lam bỗng nhiên đứng lên, xóc áo choàng, Ngưu Đầu Nhân Kiến Tập Kỵ Binh với làn da màu đen xuất hiện trước mặt mọi người.

-Oa! Thật là lợi hại!

Mễ Lạp Nhi che miệng, sợ hãi than thở.

Sở Thiên Biến trầm ngâm một hồi, nhú mày nói:

-Tôi cảm thấy rất kỳ quái, Thiên Lam huynh trước đó sao không chọn Cự Ma hoặc Ngưu Đầu Nhân, như vậy sẽ không phiền toái nhiều như vậy. Ân, Địa Tinh và Vong Linh thì càng an toàn hơn

Hương Thảo Thiên Không cười tiếp lời:

-Con người đều có ham muốn trung diện cả! Ai nói đây chỉ là thiên tính của phụ nữ.

-Tôi cảm thấy ngoại hình của Ngưu Đầu Nhân rất dũng mãnh!

-Vậy sao trước đó cậu không chọn nó?

-Tôi quan tâm tới Thiên Phú Ảnh Động của Ám Dạ Tinh Linh!

-Đủ rồi!

Thieu Đốt Thiên Lam hiếm thấy đỏ mặt, hần rít gào:

-Xuất phát! Nếu không sẽ chậm trễ...

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 60: Từ Trước Tới Nay Thị Phi Nhiều! (Thượng)

Đàn ông am hiểu nói lòng ngon ngọt, phụ nữ thì am hiểu giả tình giả nghĩa, thế nhưng những thứ này thủy chung vẫn không thể chống lại khảo nghiệm của thời gian, cho nên, thời gian là đá thử vàng cho tấm lòng tốt nhất.

Trong trò chơi, cho dù một thân trang bị có tốt thế nào, bản thân tự thôi phòng mình mạnh ra sao, muốn thử nghiệm tính chân thật của nó, Phó Bản là nơi thử nghiệm tốt nhất.

Đương nhiên, chúng ta đang nói tới thủ tục sinh tồn cho gà con, một gà con khi tiến vào Phó Bản sẽ làm gì? Có hai phương pháp hữu hiệu để lựa chọn.

Thứ nhất, khi nhập đội, tỏ ra mình là gà con. (chú thích 1: nói như vậy, khi đội ngũ không có người quen, dựa theo thường thức thì gà con sẽ bị ném qua một bên, không để ý tới, gà con thì không có quyền lợi, đồng thời không cần thử nghiệm gì ! Chú thích 2: bộ dạng hại nước hại dân hoặc người gặp người thích, hoa gặp hoa nở không cần do dự, cứ chọn cách này.)

Thứ hai, khi trùng hợp gia nhập một đội ngũ, lại không tiện thể hiện mình là gà con, chỉ còn cách thực hiện biện pháp này. Theo sát Tanker, nghe theo an bài của hắn, nghe nhiều, xem nhiều, tự hỏi nhiều, như vậy thì không có gì phải sợ khi vào Phó bản nữa.

Cái gì? Bản thân là Tanker? Như vậy thì chúc mừng, từ từ thưởng thức hành trình ác mộng này đi.

... ..

Trong 4 người, không hề nghi ngờ gì Mễ Lạp Nhi thuộc hàng gà con có thể chọn cách thứ nhất, mà Sở Thiên Biến thì thuộc loại thứ 2. Sở Thiên Biến cảm thấy may mắn vì mình không có chọn Ác Điều Druid, nếu không lúc này chính là lúc hắn phải đau đầu.

Một hàng bốn người đi ra Phong Ngữ Trấn, họ đi dọc theo con đường phía Nam nơi bản chỉ đường có dấu hiệu đầu lâu, những ruộng lúa ven đường đoàn người đi nhìn vô cùng màu mỡ, dường như cả 4 màu chúng đều như vậy, nghe nói Vi Thảm Chi Sâm là một quốc gia giàu có, lãnh thổ của nó cũng ít bị chiến hỏa lan tới.

Dọc theo đường đi, Thiêu Đốt Thiên Lam cẩn thận giải thích cho Mễ Lạp Nhi một lát nữa, sau khi vào Phó Bản cô bé cần phải làm gì, chú ý cái gì. Sở Thiên Biến ở bên cạnh cũng chuyên tâm lắng nghe, hắn hiểu Kiến Tập Kỳ Bình thật ra đang nói cho hắn nghe. Sở Thiên Biến cảm thấy kỳ quái đối với chuyện vì sao Thiêu Đốt không vạch trần hắn là gà con trước mặt Hương Thảo Thiên Không, có điều Thiêu Đốt không có nói ra, hắn tự nhiên cũng không nói làm gì.

Hương Thảo Thiên Không đi cuối cùng, hắn nhìn chằm chằm và Ngưu Đầu Nhân do Thiêu Đốt Thiên Lam ngụy trang thành, vẻ kinh dị trong mắt hắn càng ngày càng đậm. Sau khi biến thành Ngưu Đầu Nhân, Thiêu Đốt cũng đã thu áo choàng lại, khi c hất trên người hắn cũng đã thay đổi, cổ áp lực nặng nề lúc trước Hương Thảo cảm thấy cũng đã biến mất, thay vào đó là khí thế sắc bén bức người.

-Con người thế này hắn là con người thật sự của hắn.

Sở Thiên Biến thấy thế, khuôn mặt nở nụ cười đậm chiều.

-Này, Thiên Hồi lão đệ.

Hương Thảo Thiên Không lặng lẽ mặt ngữ Sở Thiên Biến, hắn hỏi:

-Người bạn này của cậu những trò chơi trước có ID là gì? Nói nghe xem, nói không chứng trước đó tôi có biết hắn.

Sở Thiên Biến cười nói:

-Làm sao tôi biết, Dạ Tước là trò chơi đầu tiên tôi chơi, tôi cũng chỉ là gà con mà thôi.

-Không nói thì thôi.

Hương Thảo Thiên Không tức giận trừng mắt nhìn hắn, sau đó nhỏ giọng thì thầm:

-Cao thủ đều tụ tập lại, xme ra Dạ Tước càng ngày càng khó lấn lộn!

Chiến Sĩ ở một bên oán thầm, Mễ Lạp Nhi thỉnh thoảng lại cất tiếng cười, đoàn người cứ như thế đi nửa giờ, cuối cùng đoàn người cũng đến được Vịnh Sóng Dữ.

Địa hình bằng phẳng giống như bỗng nhiên sụp xuống, hình thành một sườn dốc 30 độ, 4 phía vịnh bị vách núi bao phủ, chỉ có ở phía Tây có một con sông, nước biển chảy vào từ nơi này tạo thành một khe sâu ngay giữa Vịnh, bên trong lại có một cái động sâu không thấy đáy, nó chính là Vực Sóng Dữ.

Vịnh Sóng Dữ không có thành trấn, có điều Vi Thảm Chi Sâm vì phòng ngừa Hải quái tấn công nên đã thành lập một doanh trại cách nơi này không xa, nó cũng là nơi người chơi có thể mua vật phẩm và sửa chữa trang bị.

Sau khi đoàn người Sở Thiên Biến tới nơi liền cảm thấy nơi này nóng nực không kém gì Phong Ngữ trấn, hơn nữa người chơi ở đây phần lớn đã hơn cấp

16, 20 cấp chỗ nào cũng có, người chơi có nguyên bộ Ưu Tú trang bị thỉnh thoảng cũng xuất hiện trước mắt bọn họ, thậm chí trong đám người còn có người mặc vài món trang bị xanh dương nữa.

So sánh với họ, đám người Sở Thiên Biến trên người màu trắng và màu xanh lá hỗn hợp, dùng hai từ Keo Kiệt để hình dung 4 người là vô cùng thích hợp.

Bốn người đi dạo một vòng trong doanh trại, sau khi giao nhiệm vụ “Khởi Hành! Đi tới Vực Sóng Dữ” xong, bọn họ nhận thêm 3 nhiệm vụ Phó Bản vụ khác.

-Nhiệm vụ Phó Bản 1: Lão rùa biển trong vực sâu

-Nhiệm vụ giới thiệu vắn tắt: lão rùa biển đáng giận thường xuyên lợi dụng đêm khuya, khi chúng ta canh phòng lơ lửng nhất để lên vào doanh trại ăn vụn hết thức ăn. Không thể nhịn được nữa, người mạo hiểm trẻ tuổi, đi và xử lý con rùa già kia, tôi sẽ có phần thưởng cho cậu.

-Mục tiêu: lão rùa biển Netherton.

-Nhiệm vụ nhắc nhở: Quái vật loại rùa luôn giúp người khác hiểu được cái gì gọi là cứng rắn.

-Ban thưởng: Bao cổ tay Lân Giáp: Giáp da, cấp bậc: 15, phẩm chất: Ưu Tú. Vị trí: cổ tay, phòng ngự: 40, thể chất +6, trí tuệ +6.

&&

-Nhiệm vụ Phó Bản 2: Răng nanh Hải Quái.

-Nhiệm vụ giới thiệu vắn tắt: Quái vật trong Vực Sóng dữ đều tà ác, chúng nó đã trái lại tinh thần của Tuan Thủ Trận Doanh, cho nên phải tiêu diệt bọn chúng. Có điều, cho dù là bọn chúng có dơ bẩn hơn nữa, chúng cũng có thứ quý giá. Đó chính là một con Hải Quái! Chính xác hơn là một con Hải Quái 3 đầu - Ibe, răng nanh của nó là nguyên liệu tuyệt đỉnh để điều khắc. Người mạo hiểm trẻ tuổi, có thể mang về cho ta một cái răng nanh của nó không? Tôi sẽ lên cho cậu một phần thưởng, đừng hỏi thứ này để làm gì? Đạo làm quan không phải là một người trẻ tuổi như cậu có thể hiểu.

-Mục tiêu: hải quái Ibe.

-Nhiệm vụ nhắc nhở: Răng nanh của Hải Quái cũng quý giá như ngà voi, đương nhiên, lực lượng của chúng cũng mạnh như nhau.

-Nhiệm vụ ban thưởng: Đai lưng Lân Giáp: Giáp da, cấp bậc: 16, phẩm chất: Ưu Tú. Vị trí: phần eo, phòng ngự: 45, thể chất +7, trí tuệ +7.

&&

-Nhiệm vụ Phó Bản 3: Vực Sâu chi Tâm

-Nhiệm vụ giới thiệu vắn tắt: Ở chỗ sâu nhất trong Vực nghe nói từng tồn tại một viên bảo thạch xinh đẹp hình con mắt, truyền thuyết nói rằng nó có một sức mạnh thần bí. Nếu đem nó hiến cho thành chủ thành Uy Bá Nhĩ, như vậy... . Ân? Hiểu rồi chứ? Tôi nói là đem viên bảo thạch này hiến cho quốc vương, nhưng phải làm theo thủ tục, trước hết phải giao cho thành chủ kiểm tra, hiểu không! ? Không cần dùng ánh mắt nghi ngờ này nhìn chằm chằm tôi, người mạo hiểm trẻ tuổi, cậu chỉ cần biết một việc, đó là chúng ta đang làm việc cho đế quốc.

-Mục tiêu nhiệm vụ: Vực Sâu chi Tâm

-Nhiệm vụ nhắc nhở: Khi đi đến chỗ sâu nhất trong Vực, tự nhiên sẽ nhìn thấy viên bảo thạch. Có điều, muốn lấy được nó thì phải dựa vào thực lực của bản thân.

-Nhiệm vụ ban thưởng: [Vòng Tay Sóng Dữ • Pháp] (hình thức Địa Ngục): vật phẩm trang sức, cấp bậc: 18, phẩm chất: Hoàn Mỹ, Vị trí: cổ tay. Trí tuệ +20, tinh thần +15.

-Hiệu quả: Sau khi sử dụng, cường độ pháp thuật của bản thân tăng thêm 50 điểm, liên tục 15 giây, thời gian cooldown: 2 phút.

3 nhiệm vụ Phó Bản hiện ra trong khung nhiệm vụ, ánh mắt của Sở Thiên Biến không nhìn được sáng lên, đây là lần nhiệm vụ Phó Bản đầu tiên của hắn, ngay khi hắn nhìn thấy kinh nghiệm và trang bị ban thưởng, Sở Thiên Biến rốt cuộc cũng hiểu được vì cái gì nhiều người chơi lại thích vào Phó Bản như vậy.

So sánh với trang bị ngang cấp, trang bị ban thưởng trong Phó Bản cho dù là Phòng Ngự hay là thuộc tính tăng thêm đều tốt hơn, sau khi làm xong nhiệm vụ Phó Bản còn nhận được thêm kinh nghiệm, hiển nhiên, kinh nghiệm Phó Bản so với kinh nghiệm nhận được từ nhiệm vụ bình thường nhiều hơn rất nhiều, ít nhất thì cũng phải gấp đôi.

Làm cho Sở Thiên Biến động dung cũng không phải những thứ này mà ban thưởng sau khi hoàn thành nhiệm vụ Vực Sâu chi Tâm- [Vòng Tay Sóng Dữ • Pháp], hiệu quả của thứ này đối với hắn hiện tại là vô cùng tốt, không có gì có thể sánh kịp!

... ..

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 61: Từ Trước Tối Nay Thị Phi Nhiều! (Hạ)

-[Vòng tay Sóng Dữ • Chiến]!

Mẽ Lạp Nhi mở to miệng, cô bé sợ hãi nhìn ban thường:

-Thật là lợi hại! Trang bị thật lợi hại!

Sở Thiên Biến đứng bên cạnh cũng đang không ngừng than thở, ban thường nhiệm vụ Vực Sâu Chi Tâm quả thật là quá kinh người, nếu hiện tại hắn có thể đeo vòng tay vào, sau khi khởi động, trong vòng 15 giây, sức tấn công của hắn ít nhất sẽ tăng lên gấp đôi.

-Ban thường của Phó Bản hình thức Địa Ngục tất nhiên là cường hãn, nếu không, nơi này cũng sẽ không có nhiều người chơi tụ tập như vậy.

Hương Thảo Thiên Không bắt đầu dĩ nhiên vai:

-Có điều với đội ngũ của chúng ta, chắc có lẽ chỉ có thể đánh hình thức Khó Khăn mà thôi.

Thieu Đốt Thiên Lam gật đầu, cười giải thích cho Mẽ Lạp Nhi:

-Ban thường này muốn lấy thì phải thông qua hình thức Địa Ngục. Chúng ta lấy không được.

"A!" Mẽ Lạp Nhi thất vọng nhíu mày, hỏi:

-Vậy ban thường hình thức khó khăn chúng ta có thể thông qua là cái gì?

Hương Thảo Thiên Không xấu hổ sờ sờ cái mũi, nói:

-Rất đơn giản, xóa bỏ thuộc tính gia tăng thứ 2, hiệu quả đặc thù cũng xóa đi, nó chính là thuộc tính của trang bị chúng ta có thể nhận được.

-Kém thiệt nhiều a!

Sở Thiên Biến ở một bên âm thầm cười khổ:

-Quả nhiên, trên đời này làm gì có chuyện bánh ngọt từ trên trời rơi xuống.

-Mục đích chúng ta tới đây là để luyện cấp, trang bị trong hình thức Địa Ngục mặc dù tốt, nhưng sau này cũng sẽ bị đào thải mà thôi.

Khi Thieu Đốt Thiên Lam nói những lời an ủi này, hắn cũng không cảm thấy có chút lo lắng nào mặc dù trang bị loại trang sức có tỉ lệ rơi rất thấp, loại đồ vật này trên thị trường luôn là hàng có tiền cũng khó mua. Cũng bởi vậy, cho dù là có rất nhiều người đã tới cấp 20, có thể đi Uy Bá Nhĩ vẫn một mực kiên trì ở lại nơi này.

-Đi thôi, trước rạng sáng chúng ta nhất định phải thông qua Phó Bản.

Sở Thiên Biến dẫn đoàn người đi tới chỗ tập trung nhiều người chơi nhất.

Cửa vào Vực Sóng Dữ kỳ thật là một cái hồ không xa doanh trại, nước ở chỗ này chảy xiết tạo thành một vòng xoáy làm cho người ta khi nhìn thấy đều cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Trên bờ biển, có hơn ngàn người chơi tụ tập lại cùng một chỗ, có vài người nhìn như sắp quyết đấu, có chút ít đang hưng phấn trao đổi tâm đắc, cũng có ít người đang ngồi trên mặt đất, dường như là đang đợi đồng đội của mình tới.

4 người Sở Thiên Biến đi tới, khi chuẩn bị nhảy vòng vào xoáy thì đột nhiên phía sau truyền đến một giọng nói trêu tức.

-Oa! Ba người một thân trang bị rách nát định mang theo một tiểu mỹ nữ qua Phó Bản? Hai thiếu nữ chưa thành niên cũng không nên làm như thế chứ?

Bốn người quay đầu lại thấy cách 30 m bên ngoài đang đứng một Âm Dạ Tinh Linh Kiến Tập Du Hiệp, người này khi nhìn đám người Sở Thiên Biến liền không ngừng lắc đầu thở dài, khi thấy Mẽ Lạp Nhi, đôi mắt hắn đột nhiên vụt sáng, hắn ôn nhu nói:

-Em gái, đi cùng 3 tên này vào Phó Bản chính là tìm chết! Ca ca tìm bạn mang em đi, chịu không?

Nghe tên Du Hiệp trước mặt nói móc Sở Thiên Biến, miệng Mễ Lạp Nhi chế lên, cô bé lòi kéo tay Sở Thiên Biến, nói:

-Thiên Hôi ca ca, không cần để ý tới hắn. Chúng ta vào Phó Bản đi.

Sở Thiên Biến còn chưa kịp nói cái gì, Thiêu Đốt Thiên Lam đã xoay người đi lên trước, hắn mở to mắt nhìn Kiến Tập Du Hiệp, thản nhiên nói:

-Chúa cứu thế Châu Phi, 23 cấp, đứng hạng 4 trong bảng xếp hạng khu vực.

Nghe vậy, Chúa cứu thế Châu Phi cười ngao nghể:

-Thế nào? Tôi đủ tư cách mang cô bé hạ Phó Bản chứ?

Trong đám người có rất nhiều người bị bọn họ hấp dẫn, khi thấy Chúa cứu thế Châu Phi, mọi người đều bắt đầu đi lác đác, trong lòng đều nói thầm một câu: tên này nếu có ngày không gây chuyện, chắc ngày đó mặt trời mọc hướng Tây.

-Cái tên này, tính tình như thế không biết khi nào mới sửa được đây.

Trong đám người có một tên đầu trọc, khi thấy cảnh này hắn liền lác đác thờ dài.

-Chúa cứu thế Châu Phi? Hắn lại đi đùa giỡn người chơi nữ?

Bên cạnh tên đầu trọc, một Âm Dạ Tinh Linh nữ Thọ Săn đang thảo luận chuyện gì đó, khi nghe thấy câu nói của tên trọc liền ngẩn đầu lên nhìn lại, khi thấy Sở Thiên Biến, đôi mắt cô nàng có chút co rút lại:

-Là hắn. . .

Đầu trọc này chính là tên đang đứng đầu trong bảng xếp hạng khu vực-Tân đệ nhất Khai Sơn Quái, khi nghe âm thanh của đồng đội, hắn liền nhướng mày, hỏi:

-Sao vậy? Phi Vũ, nơi đó có người quen à?

Nữ Tinh Linh như cười như không vuốt cằm nói:

-Đúng vậy, là tên Bình Hành Druid kia. Có trò hay nhìn, hy vọng tên này lần này sẽ không đá trúng thiết bản.

"A?"

Tân đệ nhất Khai Sơn Quái vừa nghe cũng cảm thấy hứng thú, hắn vừa định nói gì thì trong đội ngũ liền có một giọng hưng phấn vang lên.

-Anh họ! Anh xem, anh xem. . .

Bên cạnh Phi Vũ Thiên Mang là một Viễn Cổ Tinh Linh Pháp Sư 23 cấp, hắn đang cau mày chịu đựng tên Nhân loại Pháp Sư bên cạnh lú lú.

-Anh nói này Hôi Cơ, chú có thể an phận một chút không? Lại có chuyện gì thế?

Viễn Cổ Tinh Linh Pháp Sư bắt đầu đi trừng mắt nhìn em họ của mình, tên này vậy mà không chịu nghe lời hắn dạy, cứ như vậy chỉ tay về phía trước rồi bắt hắn nhìn theo.

-Anh họ, chính là hai người kia! Hai người đó đã giúp em hoàn thành nhiệm vụ Liệt Sát Bạo Hùng.

Hôi Cơ hưng phấn chỉ vào hai người Sở Thiên Biến:

-Chính là tên Bình Hành Druid và tên Chiến Sĩ.

Viễn Cổ Tinh Linh Pháp Sư nghe vậy cả kinh, hắn quay đầu lại nhìn Sở Thiên Biến và Hương Thảo Thiên Không, sau đó hắn nhíu mày, nói:

-Tên Bình Hành Druid này đã giảm thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ xuống còn 2,4 giây? Còn tên Chiến Sĩ kia nữa, chú không nhầm đó chứ?

Phi Vũ Thiên Mang đứng bên cạnh cười nói:

-Nếu trợ giúp Hôi Cơ hoàn thành nhiệm vụ là tên Bình Hành Druid kia, vậy thời gian đọc chú ngữ thuật Phần Nộ chỉ có 2,4 giây chắc chắn sẽ không nhầm.

Âm Dạ Tinh Linh nữ Thọ Săn nói một câu làm cho mọi người xung quanh chú ý, mọi người công việc lại, chăm chú nhìn vài người phía trước.

...

Bên bờ biển, Chúa cứu thế Châu Phi không ngừng dùng ánh mắt khiêu khích Thiêu Đốt Thiển Lam, Kiến Tập Kỵ Binh lấy trường thương xuống, cười lạnh nói:

-Có đủ tư cách hay không, một hồi khi sống lại trong thần điện, đi hỏi Thiên Sứ sẽ biết.

Chúa cứu thế Châu Phi giống như nghe được chuyện cười thú vị nhất trên đời, hần không xác định hỏi:

-Anh nói cái gì? Anh bảo tôi đến hỏi Thiên Sứ. . .

Lời còn chưa dứt, đôi mắt của Tinh Linh Du Hiệp liền tròn to, hần rít gào một tiếng:

-Mẹ nó!

Thanh trường thương trên tay Kiến Tập Kỵ Binh đột nhiên xoay tròn, dùng tay làm tâm, nó lẳng không xoay tròn trong bàn tay to của Thiêu Đốt Thiển Lam, trong không khí nhất thời vang lên một trận ráo rắt.

Đây không phải là phương thức công kích, cũng không phải là hiệu quả do kỹ năng tạo thành, nó thuần túy chỉ là cây thương đang xoay tròn (toàn thương). Trong hiện thực, một người chỉ cần đủ lực cánh tay, lại quen thuộc với loại thương này đều có thể làm được, nhưng mà, đây là trong trò chơi, đây hoàn toàn là 2 khái niệm khác nhau.

Trong mắt mọi người hiện lên vẻ hoảng sợ, tiếng hô không ngừng vang lên trong đám người, Tân đệ nhất Khai Sơn Quái cảm thêm kinh hãi, bọn họ hai người nhìn nhau, trong mắt đều là sự mờ mịt.

Tân Đệ Nhất Khai Sơn Quái chần chờ nói:

-Đó là toàn thương? Thật sự là toàn thương?

-100% là toàn thương!

Viễn Cổ Tinh Linh Pháp Sư, người đứng thứ 5 trong bảng xếp hạng khu vực- 'Ultraman đánh tiểu quái thú' nhện không được nuốt một ngụm nước miếng, hần nhỏ giọng mắng:

-Bà mẹ nó! Thật sự là toàn thương!

-Tên này thật sự đã đá trúng thiết bản!

Phi Vũ Thiên Mang lắc đầu thở dài, vẻ mặt khó có thể tin:

-Hoàn toàn hình thái 'Bán phán định'! Đây là Dạ Tước a! Trong Dạ Tước sử dụng hình thức 'Bán phán định' hoàn toàn, ở đâu xuất hiện một tên quái vật thể này!

-Khoang khoang, chờ đã. . .

Nhìn cây thương trong tay Ngưu Đầu Nhân Chiến Sĩ không ngừng tiến tới gần, Chúa cứu thế Châu Phi không ngừng nói:

-Lão huynh, có gì cứ thương lượng. Nói không chừng chúng ta trong trò chơi khác đã từng gặp nhau, trận này không cần đánh được không? Huynh đệ tôi gia nhập đội ngũ các người làm công miễn phí, thế nào? Không phải các người không có trileu sao? Tôi đi gọi bạn, trileu tốt có rất nhiều? Anh không cần không nghĩ tới tình cảm như thế. . .

Thấy Thiêu Đốt Thiển Lam không nói lời nào, hơn nữa còn sắp tiến vào phạm vi 26 m, Chúa cứu thế Châu Phi như lâm đại địch, hần nắm chặt trường cung trong tay, mồ hôi lạnh không ngừng chảy xuống.

-Mẹ nó! Cái này xong rồi, tôi thề, tôi thề sau này không bao giờ trêu chọc em gái nữa ....

Chúa cứu thế Châu Phi trong lòng bị thúc, từ từ tích góp tinh thần, hần chuẩn bị ứng phó trận chiến không hề nắm chắc này.

-Thiển Lam! Quên đi, chúng ta phải tranh thủ thời gian.

Khi Thiêu Đốt Thiển Lam tiến vào phạm vi 25 m, Sở Thiên Biến đột nhiên nói:

-Hiện tại đang là thời gian hoạt động Phó Bản.

Ngụ ý là Sở Thiên Biến nhắc nhở Kiến Tập Kỵ Binh, nhớ rõ tuân thủ điều khoản khế ước, không nên quên mục đích tới đây.

Kiến Tập Kỵ Binh yên lặng đi về phía đồng đội, sau đó dẫn đầu nhảy vào vòng xoáy, Sở Thiên Biến đề cho Mễ Lạp Nhi và Hương Thảo Thiên Không theo thứ tự nhảy vào, sau đó tới lượt hần.

Nhìn theo bóng đánh của Binh Hành Druid, Chúa cứu thế Châu Phi như trút được gánh nặng, hần cảm:

-Hi! Lão huynh, hôm nay cảm tạ, nếu là. . .

Nghe vậy, Sở Thiên Biến quay đầu, hồ hững nhìn Tinh Linh Du Hiệp, cặp mắt trong suốt kia biến thành màu xám, một màu xám chẳng có chút sinh cơ nào, giống như là cặp mắt của Tử Thần từ trên nhìn xuống vạn vật sinh linh vậy. . .

Chúa cứu thế Châu Phi giống như bị đánh một đòn thật mạnh, hần yên lặng đứng đó, không nói được câu nào.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngao Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 62: Con Đường Âm Sắc Thuộc

-Dùng thật là tốt!

Trong Vực Sóng Dữ, Sở Thiên Biến cuối cùng cũng xuất hiện, hần nhìn chiếc nhẫn trên tay, khuôn mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

-Oa! Có cần biến ánh mắt thành như vậy không?

Hương Thảo Thiên Không quay đầu lại nhìn thấy hai tròng mắt của hần liền nhin không được kêu lên, sau đó hần chợt hiểu nên cười mắng:

-Buổi tối không được dùng ánh mắt này đứng lẻ loi một mình, nếu không sẽ hù chết người đó.

-Ân! Ánh mắt của Thiên Hồi ca ca thật đáng sợ!

Mễ Lạp Nhi có vẻ hơi sợ, bàn tay nhỏ bé lại muốn vươn ra sờ thử đôi mắt này.

Cầm tay cô bé, ngăn cản động tác này lại, Sở Thiên Biến cười nói:

-Mễ Lạp Nhi nếu thấy thú vị, khi rảnh có thể cài đặt thử một chút.

-Sử dụng chiếc nhẫn Người Lừa Gạt có thể biến thành chủng tộc khác? Ngoại trừ chức nghiệp, giới tính, thuộc tính, những thứ khác đều có thể tùy ý đặt ra?

Thấy đôi mắt của cô bé bắt đầu xoay chuyển, Hương Thảo Thiên Không lập tức ngang ngang đầu lên, ngao ngễ nói:

-Đương nhiên, không biết thứ này do ai làm sao.

"à!"

Mễ Lạp Nhi nháy mắt mấy cái, sau đó cúi đầu xuống, không biết là đang suy nghĩ gì.

Ba người còn đang nhỏ giọng thì thầm, Thiêu Đốt Thiển Lam đứng phía trước đột nhiên xoay người lại, trầm giọng nói:

-Nói chuyện phiếm chấm dứt, chuẩn bị chính thức bắt đầu.

Đám người Sở Thiên Biến lập tức nghiêm trang lại, ánh mắt 3 người tập trung lên người Thiêu Đốt, Hương Thảo Thiên Không vốn còn muốn trêu đùa 2 câu, nhưng khi thấy vẻ nghiêm nghị trong mắt Thiêu Đốt, hần một câu cũng không nói ra lời.

Khi ở một nơi không có người ngoài, tên Kiến Tập Kỵ Binh mới thể hiện ra một mặt hần luôn giấu kín.

Hần giống như thanh trường thương trong tay, mặc dù bất không phải là vũ khí Ưu Tú, nhưng nó vẫn mang trên người sự sắc bén và duệ khí.

-Hình thức 'Bán phán định' hoàn toàn, còn có cỗ khí thể này, cao thủ a!

Hương Thảo Thiên Không chặc chặc tán thưởng, trong mắt hiện lên vẻ nhớ lại, hần chưa sót thì thảo tự nói:

-Đây mới là tuyệt đỉnh cao thủ a!

Ánh mắt Sở Thiên Biến xẹt qua 2 người, trong lòng vừa động, hần cười nói:

-Bắt đầu đi, tôi và Mễ Lạp Nhi phụ trách phát ra, kháng giao cho Hương Thảo và Thiên Lam huynh.

Nghe vậy, Thiệu Đốt Thiên Lam lại nhìn chăm chú vào Hương Thảo Thiên Không, hỏi:

-Vực Sóng Dữ hình thức Khó Khăn, một mình cậu có thể kháng không?

-Một mình tôi?

Hương Thảo Thiên Không cười rộ lên, hần ngao nghễ nói:

-Nếu cho tôi một trị liệu, cho dù là hình thức Địa Ngục tôi cũng có thể bao trọn gói.

-Được.

Thiệu Đốt Thiên Lam gật đầu, đứng ở một bên, nói:

-Cậu dẫn đường, tôi tham gia phát ra đồng thời trợ giúp kháng quái.

Chiến Sĩ đầu màu gà cười hắc hắc, hần không nói gì mà chỉ đi lên phía trước bắt đầu dẫn đường.

Đi theo đội ngũ, Sở Thiên Biến đi ở sau cùng, lực chú ý của hần bắt đầu tập trung cao độ khi vào Phò Bản, mỗi hoàn cảnh, mỗi chi tiết trong Phò Bản hần đều ghi nhớ hết.

Địa hình của Vực Sóng Dữ giống như một con đường hầm, cửa vào thì nằm trên đầu, bên cạnh là dòng nước chảy xiết ngăn cản việc ra ngoài, trước mặt mọi người là một con đường mòn hình xoắn ốc, trên bức tường tản ra ánh sáng màu xanh mờ ảo, nó mơ hồ tạo thành một luồng áp lực lên mọi người.

Hương Thảo Thiên Không một người đi phía trước, 3 người còn lại cách hần 10 m, bộ dáng của tên này vẫn cứ nghênh ngang như là không phải đang trong Phò Bản mà giống như đang đi trên con đường lớn trong Phong Ngữ trấn, vừa đi vừa ngắm người đẹp vậy.

Sở Thiên Biến thấy thế không khỏi lắc đầu, thầm nghĩ:

-Cái tính tình này chẳng khác nào tên Ngụy Kim Tịch cả.

Sau một lát, con đường mòn đã đi được một nửa, phía dưới mơ hồ có thể thấy được nguồn nước, bỗng nhiên, những viên bảo thạch trong vách tường bên cạnh đột nhiên rung lên, một đôi mắt lạnh như băng xuất hiện trước mặt mọi người làm cho mọi người thiếu chút nữa đã hét lên.

Mễ Lạp Nhi đứng ở phía sau đội ngũ, cô bé nhanh chóng che miệng lại không để cho mình hét lên, có điều khuôn mặt cô bé đã bị hù dọa tới mức trắng không còn chút máu.

Tám con rắn bò ra, trên đỉnh đầu con rắn có chút sáng lên, trên đầu nó có một viên ngọc không khác gì những viên ngọc trên bức tường ven đường.

Thủy Quan Hải Xà: cấp bậc: 16, loại hình: Tinh Anh. Lượng HP: 4000, kỹ năng: Độc Dịch Phún Xạ, Xuyên Thấu

Sở Thiên Biến sử dụng Cảm Giác tìm hiểu tin tức về con rắn, khi thấy tin tức, trong lòng hần liền kinh hãi: trên diễn đàn có nói cho dù là quái chặn đường cũng sẽ có thực lực Tinh Anh, xem ra chuyện này là thật.

Đối mặt với 8 con rắn, bước đi của Hương Thảo Thiên Không cũng không có chút tạm dừng nào, hần rút thanh kiếm bên hông ra, sau đó nhẹ nhàng chuyển động, hần quay đầu lại nhìn Thiệu Đốt Thiên Lam, cười nói:

-Tuy rằng không đạt tới trình độ như Thiên Lam huynh, nhưng cũng có thể lấy ra làm cửa hàng mặt tiền rồi.

Nói xong, thân kiếm xuất hiện vô số tia sét, Phích Lịch Lôi Đình khởi động, trường kiếm xẹt qua thân thể 8 con rắn, trong nháy mắt, những tia sét chạy ngang chạy dọc trong người 8 con rắn, tiếp theo, Hương Thảo Thiên Không nghiêng người sử dụng chiêu Kiếm Thuần Luân Kích hần vừa mới học, tám chấn và thanh kiếm không ngừng nện lên người những con rắn làm cho chúng không ngừng ngã trái ngã phải.

Hai kỹ năng này của Hương Thảo Thiên Không nhìn thì khí thế kinh người, nhưng thương tổn lại có chút thảm hại, từ đầu tới đuôi 8 con rắn chỉ mất khoảng 40 HP mà thôi.

Có điều, Kiến Tập Thuần Giáp Sĩ Binh có chức trách là giữ cừu hận, hai cái kỹ năng sử dụng xong, tám con rắn liền nhìn chăm chăm vào Hương Thảo Thiên Không, bọn chúng dường như muốn cắn một cái lên cái màu gà của Hương Thảo Thiên Không.

Hương Thảo Thiên Không xoay trường kiếm lại, hai đòn Phá Giáp đánh lên người một con rắn, sau đó hần hù lên quái dị:

-Đừng như tôi như vậy! Đám Chiến hữu! Đi theo mục tiêu của tôi, đánh con rắn này!

Một bên hô to gọi nhỏ, một bên giơ trường kiếm lên trước ngực, "Nhất Tuyến Thiên" luân phiên sử dụng, từ đầu tới đuôi hần không có chút thương tổn nào.

-Hắc! Không tòi.

Thieu Đốt Thiên Lam khen ngợi một tiếng, hần bước tới vài bước xâm nhập vào đàn rắn, đi đến sau lưng bọn chúng, một đòn Thương Kích Xuyên Thử đâm ra, tiếp theo, một đòn Quét Ngang xuất hiện.

"-140", "-150", "-75", "-75" . . .

Những con số tổn thương liên tục xuất hiện trên đầu bày rắn làm cho Hương Thảo Thiên Không lú lờ, hần quá dị kêu lên:

-Toàn bộ đều là nhược điểm công kích! ? Không Chế khu vực? Thiên Lam lão ca, anh có để cho người sống không thể!

Thieu Đốt Thiên Lam cũng không ngẩng đầu lên, hần không nhanh không chậm nói:

-Cậu cũng không kém, bước đi khi kháng quái vừa rồi, thời gian tiến vào hình thức 'Bán phán định' đều rất không tệ.'Nhất Tuyến Thiên' của cậu hần là cấp Đại Sư, phải không?.

-So ra vẫn kém anh!

Hương Thảo Thiên Không rầu rĩ nói một câu.

"Ông . . ."

"-240" !

Một cột sáng xuất hiện trên đầu con rắn, một đòn Tinh Hỏa Trụ sinh ra Bạo Kích mạnh mẽ giảm lượng máu của Hải Xà xuống 6%.

Thieu Đốt Thiên Lam và Hương Thảo Thiên Không liếc mắt nhìn nhau, người trước khoe miệng hiện lên nụ cười:

-Không hổ là Phao đài được công nhân trong Dạ Tước, trang bị cùi bắp thế này mà còn đánh ra được thương tổn cao như thế.

Mới vừa nói xong, ánh mắt của Kiến Tập Kỳ Bình ngưng trọng lại, hần thấy cách đó không xa, Sở Thiên Biến lấy từ trong ba lô ra một quyển da dê, sau khi mở ra nó biến thành những điểm sáng bay vào cơ thể hần, tiếp theo, chú ngữ Tinh Hỏa Trụ vang lên.

"Ông" !

"-280" !

Một cái Bạo Kích xuất hiện trên đầu con rắn, tiếp theo, Kiến Tập Kỳ Bình thấy Sở Thiên Biến lấy ra một lọ thủy tinh, Thieu Đốt Thiên Lam biết nó là bình MP Sơ Cấp, sau khi Sở Thiên Biến uống xong, hần lại bắt đầu đọc chú ngữ Tinh Hỏa Trụ.

"Phanh" !

"-300" ! Lại là một cái Bạo Kích.

Ánh sáng của Tinh Hỏa Trụ nổ trước mặt Thieu Đốt, hần trong lòng thầm nghĩ:

-Tiểu tử này thật sự muốn trở thành ám sắc thuốc ư?

Bạn đang đọc truyện *Kiên Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 63: Lão Rùa Netherton

"200" !

Lại một đòn Bạo Kích nữa xuất hiện trên đầu Hải Xà, Hương Thảo Thiên Không hiện ra sự giật mình trên khuôn mặt, sau đó giống như bị kích thích, hần không ngừng dùng Khiên và Kiếm tấn công Hải Xà, cộng thêm Thiên Lam ở phía sau không ngừng tấn công, một con Hải Xà có lượng HP 4000 chỉ trong 40 giây đã bị tiêu diệt.

4 phút sau, 8 con Hải Xà nằm trước mặt mọi người, Hương Thảo Thiên Không không nhặt trang bị mà xoay người lại nhìn Sở Thiên Biến, trầm giọng hỏi:

-Cậu vừa uống loại thuốc gì thế?

Sở Thiên Biến khó hiểu nhìn hấn, kiểm tra trạng thái có ích trên người, sau đó nói:

-Sử dụng bản cường hóa Tinh Hòa Trụ, tổn thương tăng 10, có điều tiêu hao MP cũng tăng 5. Cho nên tôi ăn rất nhiều thịt Sói nướng cay, thuốc Tư Duy, bình MP sơ cấp, chỉ có 3 loại này, làm sao vậy?

-Làm sao vậy?

Hương Thảo Thiên Không giật giật mi mắt, hấn điên cuồng hét lên:

-Cậu có biết thuốc Tư Duy và nước thuốc MP sơ cấp quý giá thế nào không? Trong hình thức khó khăn đã sử dụng chúng, vậy sao này phải làm sao? Cậu thật sự là tên phá của mà!

-Lãng phí sao? Thứ này kéo dài tới 1 giờ mà? Một chuyến Phó Bản nhiều nhất cũng chỉ uống 3 lần.

Sở Thiên Biến nhìn tới lượng tổn thương của mình, hấn hài lòng gật đầu:

-Tôi cảm thấy rất có giá trị!

-Cậu. . .

Sở Thiên Biến thấy Hương Thảo Thiên Không vẫn không nói nên lời nên hấn chỉ có thể an ủi:

-Ngoại trừ thịt nướng, những thứ khác đều không tốn gì, chúng đều do tôi tự làm ra.

Hương Thảo Thiên Không ngờ ngạc nhìn hấn, sau một lúc lâu, hấn lấy ra một lọ nước thuốc Cự Ma sơ cấp và thuốc Phòng Ngự Sơ Cấp, uống một ngụm, liếm liếm môi, thỏa mãn gật đầu, dường như tìm được chỗ nói chuyện, hấn bắt đầu hỏi.

-Độ thành thạo Luyện Kim Sư của cậu tới mức nào rồi? Đã có thể chế tạo nước thuốc MP sơ cấp?

Thieu Đốt Thiên Lam mặt ngữ, hấn hiện vì mình không điểm xia tiểu tử này nên đã xem nhẹ rất nhiều chuyện, hấn nhớ kỹ nước thuốc MP sơ cấp phải có độ thuần thực ngoài 50 mới có thể học tập, chế tạo.

Sở Thiên Biến mở khung Phó chức ra, nhìn một chút, hấn nói:

-Sơ cấp Thảo Dược Sư mới có 1 độ thuần thực, tối hôm qua luôn hái dược, khi trở về mới thăng cấp; sơ cấp Luyện Kim Sư có độ thành thạo 82.

-82!

Sắc mặt Thieu Đốt Thiên Lam biến đổi, hấn hỏi:

-Tối hôm qua cậu không chỉ thu thập dược thảo ở Vân Khê Sơn Mạch đúng không?

-Thu thập ở Vân Khê Sơn Mạch 4 lần.

Sở Thiên Biến nói, chợt cảm thấy câu nói có vấn đề, hấn bổ sung:

-Cũng thu thập tất cả dược thảo ở hướng đối diện.

-Không ngờ cậu lại nhớ được tất cả vị trí được thảo.

Sở Thiên Biến nói:

-Là người mới, nếu không cách nào hiểu được tầm quan trọng của địa điểm, không bằng cứ nhớ hết trong đầu, ghi nhớ vị trí xuất hiện cả dược thảo cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

-Cũng không khó khăn, không có nghĩa là dễ dàng.

Thieu Đốt Thiên Lam yên lặng suy nghĩ, có điều hấn không nói ra suy nghĩ của mình.

-Mở thi thể đi, cậu là cô chủ nhà.

Sở Thiên Biến đi lên phía trước lật thi thể của Hải Xà lại, làm cho mọi người kinh ngạc là Hải Xà lại tuôn ra 3 món trang bị màu xanh lá.

Hương Thảo Thiên Không nhìn không được huyết sáo, hấn khen ngợi:

-Tay hồng a! 8 con có 3 trang bị màu xanh lá.

[Bích Ba Thủ Khai]: khai giáp

Cấp độ: 16

Phẩm chất: Ưu Tú

Vị trí: bàn tay.

Phòng ngự: 160

Lực lượng 8

Thể lực 10

[Thủy Lâm Thối Khai]: khai giáp

Cấp độ: 16

Phẩm chất: Ưu Tú

Vị trí: chân.

Phòng ngự: 180

Nhanh nhẹn 10

Lực lượng 8

[Lam Cương Thủ Nỏ]: loại Cung

Cấp độ: 16

Phẩm chất: Ưu Tú

Vị trí: viễn trình vũ khí.

Công kích: 16-24

Nhanh nhẹn 8

Lực lượng 8

-2 món khai giáp phân phó thế nào?

Quyền sở hữu Lam Cương Thủ Nỏ tất nhiên là không cần bàn cãi, nhưng còn 2 món Khai Giáp, phải xem ý kiến của 2 tên Chiến Sĩ rồi.

Thiếu Đót Thiên Lam nhìn trang bị một chút rồi nói:

-Chân thuộc về tôi.

"OK!"

Hương Thảo Thiên Không không có dị nghị:

-Tôi không có ý kiến gì.

Sở Thiên Biến gật đầu, hẩn lợi dụng quyền hạn đội trưởng phân phó trang bị cho 3 người.

"-Đỉnh. . . , người chơi Mễ Lạp Nhi nhận được Lam Cương Thủ Nỏ.

-Của em?

Mễ Lạp Nhi mở to mắt, cô bé mở ba lô ra nhìn cây nỏ bên trong, sau đó khó xử nói:

-Em đã có cây cung xanh. . .

-Cây này có tổn thương cao hơn.

Sở Thiên Biến dùng giọng điệu đáng tin nói:

-Cây cung kia khi về thành tự mình bán, không cần nộp tiền lại.

Một câu này làm cho 2 Chiến Sĩ thiếu chút nữa té ngã, hai người không ngừng mắng thảm hấn là quỷ hút máu, hai người hận tại sao mình không gặp Mễ Lạp Nhi trước hấn chứ.

"A!"

Mễ Lạp Nhi vui vẻ vỗ vỗ cây Nô, sau đó cô bé chân chờ hỏi:

-Vậy Mễ Lạp Nhi không còn thích hợp làm Khiên Thập ? Em sẽ đảm nhiệm vị trí phát ra sao?

-Cái gì?

Hương Thảo Thiên Không hung ác trừng mắt nhìn Sở Thiên Biến nói:

-Trước kia cậu đề cho Mễ Lạp Nhi làm Khiên Thập ?

Sở Thiên Biến vô tội, nói:

-Trước kia không ai kháng quá a! Tòe giáp cứng rắn gấp đôi so với bì giáp mà.

-Cầm thú! Cậu là tên cầm thú!

Hương Thảo Thiên Không đi đến trước mặt Mễ Lạp Nhi, hấn vỗ ngực cam đoan:

-Mễ Lạp Nhi, về sau có Hương Thảo ca ca, cứ yên tâm đánh quái là được.

-Cảm ơn chú Hương Thảo.

-Chú. . .

Chiến Sĩ đầu mào gà hóa đá tại chỗ.

-Đi thôi.

Thieu Đốt Thiên Lam nhắc nhở một tiếng, sau đó tiếp tục đi xuống, thấy Hương Thảo Thiên Không đen mặt, trong lòng hấn không nhận được cảm thấy vui vẻ.

Con đường càng ngày càng nhỏ, một hàng bốn người lúc đi xuống gặp thêm 3 đợt quái, mọi người lúc này đã thấy quen quái, cho tới đợt thứ 3, Mễ Lạp Nhi cũng đã khắc chế được nỗi sợ, cô bé giờ nỏ lên bắn về phía đàn rắn, trong số những mũi tên có không ít trúng nhược điểm làm cho 2 Chiến Sĩ không ngừng than thở. Đáng tiếc, 3 đàn rắn này rút ra nếu không phải "Vây Thụy Quan Hải Xà tàn phiến" thì là "Vây Thụy Quan Hải Xà hoàn mỹ", điều này làm cho đoàn người có chút thất vọng.

Cuối con đường có độ rộng đủ cho 6 người cùng nhau đi, dựa theo cách nói của Thieu Đốt Thiên Lam, bên trong vực Sóng Dữ từng là nơi ở của chủng tộc Naga, nơi này chứa đựng dấu vết của sự văn minh Lưỡng Cư, trên phương diện kiến trúc, những kiến trúc ở nơi này không kém chút nào so với những thứ do Công Tượng Đại Sư làm.

Mực nước bên trong không sâu, nhiều lắm cũng chỉ tới đầu gối của Mễ Lạp Nhi, bốn người đi về phía trước một lát, nhờ vào ánh sáng phát ra từ vách tường, bọn họ mơ hồ thấy được một cánh cửa, trước cánh cửa là một vật to lớn màu đen, từ chỗ đó thỉnh thoảng phát ra tiếng ngáy.

-OK!

Hương Thảo Thiên Không dừng lại, gạt đầu nhìn mọi người, hấn nói:

-Tôi lên. . .

Giữa một đợt tiếng kêu quái dị, Chiến Sĩ đầu mào gà sử dụng Trùng Phong tiến lên, đánh lên người bóng đen, trong nhất thời, những tiếng la quái dị vang lên.

-Cái tên này! Cứ như vậy xông tới sao?

Sở Thiên Biến không còn lời nào để nói.

-A? Đây không phải Boss sao? Tại sao nó chỉ là cấp Tinh Anh?

Sở Thiên Biến nghi hoặc nên mặt ngữ hỏi Thiêu Đốt Thiên Lam.

Thiêu Đốt Thiên Lam trả lời:

-Boss dựa theo hình thức khó khăn khác nhau cũng sẽ khác nhau. Trong hình thức Khó Khăn, ngoại trừ Boss cuối, những con khác chỉ là Tinh Anh, nhưng sức mạnh tương đương với quái vật Hi Hữu.

Sở Thiên Biến giật mình, hần có câu hỏi khác:

-Nếu là quái vật Tinh Anh, vậy cũng chỉ rơi trang bị Ưu Tú? Đội ngũ có thể thông qua hình thức Anh Hùng chắc là không nhiều, vì cái gì còn nhiều đội ngũ đứng chờ như thế?

Kiến Tập Kỳ Bình liếc nhìn hần một cái, nói:

-Chờ khi thông qua cậu sẽ biết.

Nghe thấy thế, Sở Thiên Biến không hỏi thêm nữa, lúc này bên tai hần truyền tới tiếng của Hương Thảo Thiên Không:

-Các đồng chí, 3 lượt Phá Giáp rồi! Có thể đánh. . .

-Cái tên này!

Trong lòng thầm nghĩ một tiếng, hần gọi [Pháp Trượng Cháy Đen] lên, chú ngữ Tinh Hóa Trụ bắt đầu được đọc, Thiêu Đốt Thiên Lam nhanh chóng đi ra phía sau con rùa già, trường thương theo thói quen xoay tròn, một đòn Xuyên Thử được đánh ra.

"200" !

"30" (bạo kích)!

Tổn thương của Tinh Hóa Trụ và Xuyên Thử đồng thời xuất hiện, Sở Thiên Biến và Thiêu Đốt Thiên Lam đều ngẩn ngơ, người đầu thì tưởng là Thiêu Đốt lần đầu thất thủ, không có đánh trúng nhược điểm nên mới tạo thành 30 điểm tổn thương, nhưng khi nghe câu mắng:

-Không hổ là loài rùa, da quá cứng !

Sở Thiên Biến nghe vậy mới biết, hần thấy Thiêu Đốt quay đầu nhìn hần, nói:

-Trận đánh Boss này cậu là chủ lực, Vật Lý hệ xem như bị phế, tôi sẽ dạy Mễ Lạp Nhi cách tấn công.

-Tôi phụ trách chủ lực?

Nhìn nước thuốc trong ba lô, Sở Thiên Biến tính toán giá trị:

-1050 MP, cộng thêm nước thuốc MP sơ cấp và thuốc nhanh chóng hồi phục MP, có thể sử dụng trong 2 phút, một trận đánh Boss có lẽ sử dụng 2 bình

Bạn đang đọc truyện *Kiều Ngạo Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.